Bundel van de 3.Raad (besluitvormend) van 2 november 2017

0.1 Vastgesteld verslag raadsvergadering 02 november 2017

20171102 Vastgesteld verslag raadsvergadering.pdf

0.2 Besluitenlijst raadsvergadering 2 november 2017

BESLUITENLIJST Besluitvormende RAAD 02-11-2017.pdf

0.3 De vergadering zal worden geschorst voor uitreiking van de certificaten aan de deelnemers van de cursus politiek actief.

0.3 Voorafgaand aan de raadsvergadering is om 19.30 uur de huldiging van:

1.1 Opening door de voorzitter, de heer J.J. Nobel

1.2 Vaststelling van de agenda

Agenda Raad 02-11-2017 v2.doc

1.3 Vaststelling van het verslag van de besluitvormende raad van 28 september 2017

20170928 Aalsmeer Raad.docx

1.4 Vaststelling van de Lijst Ingekomen Stukken

20171102 Vastgestelde Lijst Ingekomen Stukken.pdf

2 HAMERSTUK: Vaststelling bestemmingsplan en -exploitatieplan GPA, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost

Uit de Commissie Ruimte en Economie van 17 oktober 2017.
De besluitvorming is gericht op het instemmen met de weergave en beantwoording van de ingediende zienswijze en het ongewijzigd vaststellen van het bestemmingsplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost. Tevens wordt gevraagd het ontwerp van het exploitatieplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost ongewijzigd vast te stellen.

Dossier 21 voorblad

20171102 Getekend rbsl Vaststelling BP en exploitatieplan GPA - deelgebied 10 - Japanlaan ZO.pdf

20170928 Nota Zienswijze - GPA-Japanlaan-Zuid-Oost-anoniem.pdf

BP-GPA-Japanlaan-ZO-Zienswijze-Duif.pdf

BP-ONTW-REGELS-BIJLAGE 1 - Staat van Bedrijfsactiviteiten.pdf

BP-ONTW-REGELS-GPA-10-Japanlaan-Zuid-Oost.pdf

BP-ONTW-TOELICHTING-GPA-10-Japanlaan-Zuid-Oost.pdf

BP-ONTW-VERBEELDING-GPA-10-Japanlaan-Zuid-Oost.pdf

EP-ONTW-GPA-10-Japanlaan Zuid-Oost.pdf

3 HAMERSTUK: AM-Zienswijze op concept Beleidskader Mobiliteit Vervoerregio

Uit de Commissie Ruimte en Economie van 17 oktober 2017.
De besluitvorming is gericht op het onderschrijven van de (concept) AM-zienswijze op het concept Beleidskader Mobiliteit van de Vervoerregio.

Dossier 20 voorblad

20171102 Getekend rbsl concept zienswijze AM op concept Beleidskader Mobiliteit Vervoerregio Amsterdam.pdf

Aanbiedingsbrief concept Beleidskader Mobiliteit.pdf

concept Beleidskader Mobiliteit – Vervoerregio Amsterdam – versie 8 september 2017.pdf

concept AM reactiebrief op concept beleidskader mobiliteit vervoerregio 14-9-2017.doc

4 HAMERSTUK: Bekrachtigen geheimhouding

Dossier 35 voorblad

20171102 Getekend rbsl bekrachtigen geheimhouding aanvullende stukken aanvullend krediet Triade.pdf

5 Detailhandelsnota Aalsmeer

Uit de Commissie Ruimte en Economie van 17 oktober 2017.
De besluitvorming is gericht op het vaststellen van de Detailhandelsnota Aalsmeer en het centrale uitgangspunt van concentratie van het winkelbestand.

Dossier 17 voorblad

20171102 Getekend rbsl vaststellen Detailhandelsnota Aalsmeer.pdf

20170928 Nota van Beantwoording detailhandelsnota.doc

Bijlage 2 koopstromen Aalsmeer kso 2016.pdf

Detailhandelsbeleid Aalsmeer_advies ADZ_PNH_13 07 17.pdf

20170807 Brief van MeerAalsmeer inz concept Detailhandelsnota juni.pdf

20170927 Bijlage - Ontwerp detailhandelsnota Aalsmeer.doc

6 Startnotitie Polderzoom 2e fase

Uit de Commissie Ruimte en Economie van 17 oktober 2017.
De besluitvorming is gericht op het vaststellen van de startnotitie Polderzoom, 2e fase.

Dossier 22 voorblad

20171102 Getekend rbsl vaststellen Startnotitie Polderzoom 2e fase.pdf

20171031 Startnotitie Polderzoom fase 2 na aanpassing commissie 17-10-2017 .docx

20170928 bijlage 1 N v. b. startn. Polderzomm fase 2 gewijz. 3 okt anoniem.xlsx

20171031 Memo 66 inzake toezegging uit Cie R&E 17-10-2017 inzake Startnotitie Polderzoom fase 2.pdf

7 Verordening jeugdhulp Aalsmeer 2018

Uit de Commissie Maatschappij en Bestuur van 19 oktober 2017.
De besluitvorming is gericht op het vaststellen van de Verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018.

Dossier 18 voorblad

20171102 Getekend rbsl Verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018.pdf

verordening 2018 Aalsmeer def.docx

ADVIES VERORDENING JEUGDHULP AALSMEER 2018.pdf

AANPASSING NADERE REGELS JEUGDHULP PGB 2017.pdf

Inkoopstrategie Specialistische Jeugdhulp 2017 regio-AA-en-ZAWA.pdf

20171019 Memo 62 Beantwoording vraag HAC inzake Verordening Jeugdhulp 2018.pdf.pdf

20171024 Memo 64 Beantwoording vragen HAC uit cie M&B 19-10-2014 inzake verordening Jeugdhulp 2018.pdf

8 Algemene plaatselijke verordening Aalsmeer 2017

Uit de Commissie Maatschappij en Bestuur van 19 oktober 2017.
De besluitvorming is gericht op het vaststellen van de Algemene Plaatselijke Verordening Aalsmeer 2017.

Dossier 19 voorblad

20171102 Getekend rbsl Algemene Plaatselijke Verordening 2017.pdf

Bijlage 1 bij raadsvoorstel.docx

Bijlage 2 Algemene plaatselijke verordening Aalsmeer 2017 (2).docx

Bijlage 3 Artikelsgewijze toelichting APV Aalsmeer 2017 (4).docx

20171031 Raadsbrief inzake toezegging uit Commissie M&B 19-10-2017 inzake de APV.pdf

9 Vragenkwartier

Vragenkwartier_VVD_Hornweg.docx

10 Sluiting

Gemeente Aalsmeer

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD VAN DE GEMEENTE AALSMEER
d.d. 2 november 2017

Aanwezigen:

Voorzitter: J.J. Nobel
Griffier: O. van Kolck

Fractie AB
Mevrouw W.G. Persoon en de heren L.P.F. de Horde, D. Kuin, D.K. Stoker, R. Martijn, F.A. Nisters

Fractie CDA
De dames C.A. van der Boon-Hulsbos en M. van Diemen-Kreeft en de heren M.P. Buskermolen, P.H.J.M. v. Soelen, T.F.M. Verlaan en D. v. Willegen

Fractie PACT Aalsmeer
De dames W.B. Alink-Scheltema en P. Lakerveld en de heer R.P. Fransen

HAC:
De heer A.G.P. Heijstek

Fractie VVD
De dames N. Hauet en M. Vleghaar en de heren J.G.E. Bouwmeester, R.K. van Rijn en T.J. Treur

Afwezig: de heren D.G. van der Zwaag (VVD) en H.G. Rolleman (PACT Aalsmeer)

Raad (besluitvormend)

Agendapunt		**Onderwerp**
Rb-1	**1.**	**Opening door de voorzitter, de heer J.J. Nobel** De voorzitter: Dames en heren, het is 8 uur geweest. Dus ik wil graag met u beginnen. Ik heb een afmelding ontvangen van de heer Van der Zwaag en ik heb ... en ik heb een in ieder geval even een afmelding van de heer Rolleman. Wellicht komt hij nog later, maar dat weten we nog niet. Heb ik begrepen.
	2.	**Vaststelling van de agenda** De voorzitter: Vaststelling van de agenda. U heeft als het goed is allen een wijziging binnengekregen en dat is agendapunt R4: bekrachtiging van geheimhouding. Heeft iemand nog een opmerking of een aanmerking op de agenda? Of kunnen we ... De heer Van Rijn, gaat uw gang.

		De heer Van Rijn: Ik probeer even de agenda te openen. Maar ik heb een opmerking over de ter kennisname stukken. Is dat nu ook? De voorzitter: Nee, dat doen we zo direct. De heer Van Rijn: Oké excuus dan.
	3.	**Vaststelling van het verslag van de besluitvormende raad van 28 september 2017** De voorzitter: Dan hebben we het verslag van de vergadering van 28 september. Daar zijn geen voorstel van wijziging ontvangen, dus die zijn wat mij betreft dan verder akkoord. Ja, akkoord.
	4.	**Vaststelling van de Lijst Ingekomen Stukken** De voorzitter: Dan de lijst van ingekomen stukken en ter kennisname. De heer Van Rijn. De heer Van Rijn: Ja, voorzitter de VVD ziet in één van de ter kennisname stukken een nieuwe concept dienstverleningovereenkomst wat betreft de Amstelveen, Aalsmeer ambtelijke organisatie. We zouden dat graag willen bespreken in de raad. Dus ja, we doen het niet zo vaak, maar dit vinden we wel een belangrijk punt. De voorzitter: Dan gaan we via het presidium regelen. Gaan we doen. Akkoord. Anderen nog? Nee, zijn ook geen voorstellen voor de andere afdoening? Dan gaan we dat allemaal zo doen. Dank u wel.
Rb-2		**HAMERSTUK: Vaststelling bestemmingsplan en -exploitatieplan GPA, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost** De voorzitter: Dan ligt voor bestemmingsplan Green Park Aalsmeer als hamerstuk. Is dat akkoord? Ja. Dan is dat aangenomen.
Rb-3		**HAMERSTUK: AM-Zienswijze op concept Beleidskader Mobiliteit Vervoerregio** De voorzitter: Dan beleidskader Mobiliteit Vervoerregio. Is dat akkoord? De heer Heijstek, gaat uw gang. De heer Heijstek: Wij willen graag tegen stemmen. De voorzitter: Wie ze er tegen? De heer Heijstek HAC.
Rb-4		**HAMERSTUK: Bekrachtigen geheimhouding** De voorzitter: En dan bekrachtiging geheimhouding. R4 ... iemand daarover? De heer Heijstek. De heer Heijstek: We hebben de stukken niet goed in kunnen zien. Maar wij zijn tegen. De voorzitter: Oké, wie is ertegen nog, nog meer tegen wellicht? Oh, ja sorry de heer Fransen, excuus. De heer Fransen.

		De heer Fransen: Ja, dank u voorzitter. Dit was op ons verzoek deze toelichting. Bedankt dat we die ontvangen hebben. Ik wil een opmerking maken. Wij hebben dat in de ... 2 weken geleden hebben we dat gevraagd. En we hebben het gisteren gekregen. En dat is... Ja, dat vonden we wel een beetje laat. Dus ik zou willen aandringen als dit soort dingen vaker gebeurt of gebeurt dat het gewoon een week eerder is. Dat het in de eerste beste B&W vergadering wordt vastgesteld. Want dan kunnen we ook in de fractievergadering gewoon nog meenemen. En nu was het een beetje mosterd na de maaltijd. Dat vind ik een beetje jammer. Maar toch bedankt dat die er is. De voorzitter: Ja, dank u wel. Wij moeten ook procedures doen hè? Dus het moet bij ons moet ook het stuk voor de geheimhouding moet ook allemaal gereed gemaakt worden. Dus dat is beetje de oorzaak. We moeten de gegevens ook opvragen natuurlijk bij de partijen. Omdat we zelf niet de trekkers zijn van dit project. Maar ik begrijp wel de opmerking die u maakt. Wij doen het zo snel als mogelijk. Maar het is niet anders deze keer. Ja, oké. Dan is behoudens de heer Heijstek akkoord met de geheimhouding. De heer Heijstek van HAC.
Rb-5		**Detailhandelsnota Aalsmeer** De voorzitter: Dan gaan we over naar een behandelstuk. R5 Vaststellen detailhandelsnota. De spreekvolgorde is PACT Aalsmeer, VVD, AB, CDA en HAC. En er is een motie ingediend zie ik door PACT Aalsmeer en de VVD. Die is verspreid? Aan de griffier? Die zit bij de stukken heb ik ook begrepen, de motie. Wie mag ik het woord geven om de motie toe te lichten? Mevrouw Alink-Scheltema: Ja, dat doe ik. De voorzitter: Ja, dan mag u hem even toelichten. En daarna gaan we door met de eerste ronde en dan bent u ook aan de beurt. Mevrouw Alink. Mevrouw Alink-Scheltema: Ik wacht hem even af. Dank u wel. De voorzitter: Ja, gaat uw gang. Mevrouw Alink-Scheltema: Omdat de heer Rolleman helaas even afwezig moet zijn, neem ik het van hem over. Ik neem aan dat we de overwegingen niet noemen. En dat we alleen overgaan tot de dictum. Wat stelt u voor? De voorzitter: Ik zal de overweging juist wel lezen want het wordt ook uitgezonden, dus dan weet iedereen waar het over gaat. Mevrouw Alink-Scheltema: Oké, nou ... ja, het is heel veel tekst, dus ik had eigenlijk de hoop dat u zal zeggen: doe alleen maar de dictum. Overwegende dat: het amendement op 7 september 2006 voor integrale planontwikkeling van het centrumgebied unaniem is aangenomen. De gemeenteraad op 29 oktober 2015 opnieuw unaniem een motie heeft aangenomen naar aanleiding van de behandeling Nota Postkantoor, waarbij opnieuw gevraagd is om een integrale planontwikkeling en als uitgangspunt een substantiële verbetering van de ruimtelijke kwaliteit in het gebied. Het voor het centrum van Aalsmeer van belang is dat afweging en besluitvorming steeds plaatsvindt op basis van een integraal plan voor het grotere gebied te meer omdat een dergelijk integraal plan meer richting kan geven aan de gewenste ontwikkeling van het gebied

dan sec een wijzigingsbevoegdheid waarin een scala aan functies is toegestaan. Het centrumgebied van Aalsmeer een verbetering van de ruimtelijke kwaliteit nodig heeft. Voorts overwegende dat: de winkeliers verenigd in Meer Aalsmeer op 5 oktober 2017 een brief, zie bijlage, aan alle raadsfracties heeft gestuurd naar aanleiding van het overleg met de fracties op 12 september. Wanneer wordt aangegeven dat er nu echt iets moet gaan gebeuren. De winkeliers van mening zijn dat dit de laatste poging is om samen tot iets te komen wat ook daadwerkelijk uit gevoerd kan gaan worden. De winkeliers hebben toegezegd een visie begin vierde kwartaal aan de gemeente aan te leveren. Ook overwegende dat: het Koopstromenonderzoek 2016 een dringende noodzaak van het centrumvisie voor Aalsmeer aangeeft, waarbij het aantal vierkante meter verkoopruimte voor niet-dagelijkse artikelen drastisch omlaag moet gaan aangezien in de benchmark is aangetoond dat er ten opzichte van vergelijkbare centra er driemaal zoveel vierkante meter meer verkoopruimte is in Aalsmeer. De detailhandelsnota dit onderkent en daarnaast uitgaat van een concentratie van het winkelbestand. De detailhandelsnota pas effect gaat hebben als er een duidelijk vastgesteld beeld is over de centrumvisie inclusief beeldkwaliteitplan. Roept het college op: om het initiatief te nemen zodra de winkeliers hun visie hebben gestuurd aan de gemeente om binnen een periode van 3 maanden tot een integrale centrumvisie met betrokkenen te komen. En dat is mede ondertekend door de fractie van de VVD. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan stel ik voor dat u verder gaat met uw eerste termijn. Mag ik u ook weer het woord geven?

Mevrouw Alink-Scheltema: Ja. Dat mag. En ook dat ga ik voorlezen. Ik moet wel even opnieuw aan loggen. Ja, daar zijn we. PACT is blij met de detailhandelsnota. Eindelijk gemeentelijk beleid met een duidelijk voorstel. Clustering van winkelgebieden en geen alleenstaande retailvoorzieningen. Er zijn 2 inspraaknotities binnengekomen, waaronder die van de Stichting Meer Aalsmeer. Die daarin terecht verwijst naar de al lang gekoesterde wens naar een centrumvisie. Deze belangrijke organisatie waar alle winkeliers in het centrum van Aalsmeer in verenigd zijn, hebben wij op 12 september nog met alle raadsfracties gesproken. Terecht wordt in het detailhandelsnota dit als hoofdwinkelgebied aangewezen. Er moet echter hier wel veel gebeuren om aan de detailhandelsnota uitvoering te geven. Het Koopstromenonderzoek 2016 geeft een dringende noodzaak van een heldere centrumvisie voor Aalsmeer zien. Het aantal vierkante meter verkoopruimte voor niet-dagelijkse artikelen moet drastisch omlaag. En de benchmark is aangetoond dat het ten opzichte van vergelijkbare centra er driemaal zoveel vierkante meter meer verkoopruimte is in Aalsmeer. De koopkrachtbinding voor niet-dagelijkse artikelen is ook laag met 31%. De leegstand 2800 m² in de zijstraat is er niet voor niets. Er is niet alleen te wijten aan hogere winkelhuren. Daar moet snel een einde aan komen door drastische sanering, waarbij kleinere winkeloppervlakte komen. En eigenaren van de winkelpanden de verloren winkelmeters kunnen compenseren met woonmeters. Wat PACT betreft juist ook voor jongeren en bijvoorbeeld bij kamerverhuur. De huren van de panden kunnen dan ook lager worden, waardoor men eerder een winkel kan beginnen. Voor dagelijkse artikelen die wij onder meer bij de supermarkt kunnen kopen is de koopkrachtbinding goed en gestegen met 83%. Het is terecht dat het winkelaanbod ook met 2000 m² is gestegen. Met de komst van de Lidl zal de koopkrachtbinding alleen maar stijgen, omdat men dan ook voor goedkope producten niet meer buiten Aalsmeer hoeft te kopen. Voor PACT is de ondernemerspartij van Aalsmeer dan ook glashelder. Dat we antwoord moeten geven op de vragen die stichting Meer Aalsmeer ons stellen. Er moet zo snel mogelijk een integrale visie op het centrum van Aalsmeer komen. Het college is al 2 maal eerder hiertoe opgeroepen door de volledige raad. Maar er ligt tot op heden nog steeds niets. We hebben dan ook voor de derde keer een motie gemaakt samen met de

VVD waarbij we in aansluiting op de ondernemers een laatste poging en oproep doen om een visie te ontwikkelen. Samen met betrokken ondernemers en bewoners. Als ik een werknemer was en dan heb ik hier over de heer Rolleman zou ik inmiddels de laan zijn uitgestuurd. Maar als opdrachtgever van het uitvoerende college geven wij, net als de Aalsmeerders van Meer Aalsmeer, het college nog een laatste kans. Misschien helpt het als het college dit niet aan de portefeuillehouder over laat, maar bijvoorbeeld ook de portefeuillehouder Verkeer hierbij betrekt. We merken namelijk dat er sprake is van het over en weer verwijt te maken dat men niet levert. Het behoud van de andere winkelgebieden in Aalsmeer-Oost op het Poldermeesterplein, de Ophelialaan, maar ook in Kudelstaart zeker nu daar een tweede supermarkt lijkt te komen, zien wij met vertrouwen tegemoet. Op de kleine winkels in de wijken zoals in Hornmeer moet echt overeind blijven en zijn wat PACT betreft een basisvoorziening. Met het voorgestelde concentratiebeleid kunnen wij daar ook zorg voor dragen. Afsluitend wil PACT concluderen dat we blij zijn met deze detailhandelsnota, maar dat er nog heel veel moet gebeuren in het centrum. En we hopen dat het college de handschoen samen met de ondernemers zal oppakken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even naar de VVD. Wie? De heer Van Rijn. Gaat uw gang.

De heer Van Rijn: Ja, dank u wel voorzitter. De VVD heeft in de commissie haar opvatting hierover al laten horen. Maar we willen dit vanavond nog wat verder aan zetten. Het stuk ... Blij dat het stuk er is met PACT, maar de VVD kijkt wel tegen dit stuk aan ondanks dat er goed is samengewerkt. Dat het stuk toch wel wat mager behoudend is en wat visieloos. En daarmee bedoelt de VVD dat het in feite onvoldoende toekomstbestendig stuk is. En het college bevestigt dat zelf eigenlijk ook als u de raadsvoorstel leest. Dat het onvoldoende inspeelt op marktontwikkelingen. Dus qua reflectief vermogen scoort het college hierbij wel weer. Positief is dat er ruimte gegeven wordt. Echter uit de signalen van de ondernemers en de reacties van het college vorige keer in de commissie blijkt er wederom waarachtig kloof te zijn die lastig te overbruggen is. Wij vinden dat er geen knelpunt mag zijn. Het gepingpong tussen diverse partijen vraagt daadkracht en initiatief. Maar wie neemt het? Een gemeentebestuur dient het uiteindelijk wel te nemen. Waarom doet ze dit wel bij de reclamebelasting ondernemersfonds de handschoen oppakken en hier niet? Begrijpt de VVD niet. Daarom een steuntje in de rug met deze motie. Pakt het samen op en komt tot een gedragen integrale aanpak. In de commissievergadering heeft de VVD aangegeven dat er nog wat zorgen bestaat waarvan de VVD vanavond nog wel enig geruststellende antwoorden zou willen ontvangen. De eerste is: hoe reëel is het dat winkels uit het buitengebied zich echt naar het centrum en dorps zullen bewegen? Tweede: welke middelen gaat het college inzetten om ondernemers te verleiden om te gaan bewegen? En gaat daarbij het aannemen van deze detailhandelsnota het in de weg zitten qua ontwikkelingen in Kudelstaart? Daar zouden we graag nog een antwoord op willen hebben, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even naar de fractie van AB, de heer Martijn, gaat uw gang.

De heer Martijn: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter in de commissie hebben wij al uitvoerig gesproken over deze detailhandelsnota. En daar ook gezegd dat we er erg blij mee zijn dat die er is. We kunnen zo'n nota, als je praat over het centrum, niet los zien van waar andere partijen ook al aan refereerde een centrumvisie en een beeldkwaliteitplan. Centrumvisie prima. Daar is de gemeente mee bezig geweest. Daar kon de stichting Meer Aalsmeer zich niet helemaal in vinden. En hebben we besloten om met een eigen invulling daarvan te komen. En daar is het wachten op. Dus ik vind het erg goed als 2 partijen het initiatief neemt om met een motie te

komen. En het college op te roepen om snel te komen met een visie. Maar dan moet het wel kunnen. En als je afhankelijk bent van een partij die aan de ene kant in een verslag schrijft dat ze zo snel mogelijk voor de allerlaatste keer een oproep doen om iets te bereiken, maar ze zijn zelf verantwoordelijk voor aanlevering van materiaal richting de gemeente. En dat is dat op dit moment nog niet gebeurd, dan is het makkelijk roepen aan de zijlijn om te zeggen van: de gemeente moet opschieten. Dus wat dat er gaat, zal ik eigenlijk ook een beetje de motie wel omdraaien. En als een motie richting de stichting Meer Aalsmeer willen vertalen zo van ...

De voorzitter: De heer Van Rijn. U wilt even interrumperen, zie ik. Dan mag de heer Martijn even het knopje uit doen.

De heer Van Rijn: Ja, voorzitter bij interruptie richting AB. Technisch kan het natuurlijk niet. Wij kunnen alleen maar het college oproepen of onszelf. Daar hebben we natuurlijk over nagedacht. Dus we kunnen niet de ondernemers oproepen in een motie, dat weet u zelf ook. Dat kan technisch niet. Daarom deze aanpak. En als u de motie goed leest dan moet u het ook in uw hart dragen dat u ook de inhoud daarvan gewoon onderkent. Want daarin staat: eerst moeten ondernemers en daar zijn ze ook ondernemers voor, kom eens over de brug met je punt. En dan kan het college dat aanpakken. Dat is wat er in de motie zit. Het is geen zware motie. Het is een steuntje in de rug motie. Het bevestigt precies hetgeen wat u net verklaarde. U zal het dan eigenlijk moeten steunen met de verklaring die u net geeft. Dank u wel.

De voorzitter: Kunt u daar misschien dan ook nog een vraag van maken? Dat heb ik geleerd uit de Tweede Kamer, de heer Van Rijn. Nee, maar helder. De heer Fransen.

De heer Fransen: Ja, dank u wel voorzitter. Ik zou aan de VVD willen vragen, heb ik net geleerd, om de motie goed te bestuderen en ook wat in te gaan op dat dit eigenlijk de derde keer is dat dezelfde strekking ingediend wordt. De eerste keer was 7 september 2006 en de tweede keer was 29 oktober 2015. Dat we een motie hebben aangenomen als gemeenteraad om snel met een integrale visie te komen. Die moties waren beide keren voltallig aangenomen. Dus eigenlijk had er gewoon al moeten zijn. We hebben ernstig over nagedacht wat voor soort motie maken wij nou. Is dit nou een motie van afkeuring? Want er is gewoon niet gedaan wat gezegd is dat gedaan moest worden. Dus de opdracht is gewoon niet volbracht. Nou, wij hebben gedacht: laten we dat niet doen. Laten we nou de toon van de motie zo maken van: joh, het is de derde keer eigenlijk al. Kom op! Dus ik wil u ook vragen hoe kijkt u daar tegenaan? Dat het al de derde keer is en dat het al had moeten zijn?

De voorzitter: Ja, en dan stel ik voor dat ik u verbeter in de eerste zin dat u Aalsmeerse Belangen bedoeld in plaats van de VVD. Maar dat bent u vast met mij eens.

De heer Fransen: Volgens mij kan ik niet interrumperen op een interruptie dus ...

De voorzitter: U sprak de VVD aan. Dat zei u. Vindt de VVD ook niet. Maar het geeft niet. Dat is slechts een gebbetje.

De heer Fransen: Oh, oké.

De voorzitter: De heer Martijn.

De heer Martijn: Ja, voorzitter, ik zou bijna zeggen ik geef geen antwoord op deze vraag en deze

reactie van PACT. Want ik bedoel het was niet aan mij gericht maar aan de VVD. Dus ik verwacht dat de heer Van Rijn daar strakjes op reageert. Voorzitter, natuurlijk is het zo als je praat over wat de heer Van Rijn zegt dat er een aantal dingen staan in uw motie en dat wij als raad de winkeliersvereniging dat u geen motie kan indienen richting Meer Aalsmeer. Maar het is wel zo dat ik in uw betoog, in uw motie staat er één zinnetje over, maar uw betoog niks hoor om stichting Meer Aalsmeer op te roepen om zo snel mogelijk met hun verhaal te komen. Op het moment dat dat binnen is, kan het college direct aan de slag om te werken aan die centrumvisie zodat die zo snel mogelijk hier binnen is. Dat is één, voorzitter. Voor de rest wordt er in die motie gesproken over een integrale centrumvisie. En als je praat over een beeldkwaliteitplan wat nog gemaakt moet worden. Een centrumvisie, we hebben daar nu de detailhandelsnota liggen, nou zit ik ook nog met het punt van nou: hoe ga je om met alle afwikkeling van verkeer en vervoer in dat dorp Raadhuisplein en dat soort dingen. En dat zijn ontwikkelingen die je niet zomaar in 3 maanden nog voor de verkiezingen op papier hebt staan in een visie. Wat dat er gaat, als je praat over en dan wil ik u graag helpen herinneren, als je praat over verkeer en vervoer in het dorp, hoe ga je die afwikkeling doen? Ga je straat eenrichtingsverkeer maken of niet, heeft allemaal te maken daarmee van: hoe ga je het dorp inrichten? Dan zit je al dat in principe je zou moeten wachten tot de herstrating en de herinrichting van de Burgemeester Kasteleinweg is geweest. Dan kan je precies het effect zien van verkeersstromen. En dan pas kun je kijken wat je in je dorp moet gaan aanpassen. Dus we kunnen nu wel noodoplossingen verzinnen en de boel anders indelen en anders inrichten voor een hele hoop geld, maar ik vraag me af of dat de bedoeling is op zo korte termijn allemaal. Dus wat dat er gaat. En als je praat over Burgemeester Kasteleinweg die dus een rol speelt in hoe je je centrum straks gaat inrichten om het zo maar te zeggen. Hetzelfde geldt ook straks bij de Ophelialaan hoe je daar gaat doen. Want dat is ook een winkelgebied waarin de detailhandelsnota over wordt gesproken. En waar daarstraks ook een andere routing komt qua verkeer. En waar je dus ook misschien met een beeldkwaliteitplan zal moeten werken om dat allemaal opnieuw te gaan inrichten. Is dat hetzelfde? En daar kan je ook nog niets over zeggen. Wacht eens ...

De voorzitter: De heer Martijn, ik denk u zet op enig moment een punt achter een zin. Maar de heer Van Rijn wilt u nog even interrumperen, zie ik. De heer Van Rijn. Als u dat nog even uitschakelt. Dank u wel.

De heer Van Rijn: Zetten we de heer Martijn even uit. Niet lullig bedoeld, maar ik interrumpeer even omdat ik bijna denk van: ja, ik wil ook ... dit wordt bijna een politiek debat, interruptie. Het is even technisch van aard dat ik merk dat de heer Martijn er van alles bij haalt dat helemaal hier niet ter zake doet. En dat wordt het veel groter. Ik kan ook de ontsluiting naar de Uiterweg de Lidl erbij te gaan halen, het hele stuk van Dorp. Daar gaat het nu even niet om. Of we maken het heel groot, of we beperken ons tot hier. Mijn vraag is even bij de interruptie, als we dan bij de winkeliers in de motie daar Meer Aalsmeer opnemen, kunt u dan wel steunen?

De voorzitter: De heer Martijn.

De heer Martijn: Nou daar kan ik sowieso nog geen uitspraak in doen. Ik zeg ook niet ... ik heb nog geen uitspraak gedaan wat wij met deze motie gaan doen. Dat ga ik u nog vertellen. Maar dat zou ik als u de motie gaat veranderen eerst moeten overleggen met de fractie. Wat dat er gaat, gaan we dan schorsen op dat moment was dat nodig is. En de verwachting is dat u aangeeft of u de motie gaat veranderen of niet. Toch? Mag ik verder met mijn betoog, voorzitter? Oké. Ik begrijp dat u het vervelend vindt als ik heel uitgebreid antwoord, maar dat ontlokt uzelf door in de motie te zetten om over een integrale nota te spreken of visie te

spreken. Als we beperken alleen over het centrum, over de detailhandelsnota. Oké, prima. Maar dan hebben we het sec alleen over detailhandelsnota. Dan hoeven we de centrumvisie en dan hoeven we de beeldkwaliteitplan er niet bij te halen. Er staat dan ook in die nota in uw motie genoemd. Maar het hoeft dan niet. Dan hebben we het echt alleen over de detailhandelsvisie. En dan kan ik vrij snel klaar zijn. Maar als u er van alles bijhaalt dan mag ik dat ook. En dan denk ik: dan moet je het echt breed kijken. En dan denk ik dan is het heel simpel. Als wij ook verkeer en vervoer er bij moeten betrekken. En we moeten wachten op de resultaten van de herinrichting van de Burgemeester Kasteleinweg, voorzitter. Het is ook zo als wij weten waarom die daar nog niet ligt, maar dat de aanleg 2 jaar is uitgesteld, dat we moesten wachten tot de nieuwe N201 klaar was. En dat die is vertraagd door de provincie dan kan ik zo hort doorschuiven waar het zwarte Pietje ligt. Begrijp u wat ik bedoel?

De voorzitter: Het is niet de bedoeling dat u in uw termijn vragen gaat stellen aan anderen. Want dan wordt het wel een hele wonderlijke. Maar ik zie dat er nog een reactie is, de heer Van Rijn, begrijpt u wat de heer Martijn bedoelt? De heer Fransen komt daarna, hoor. Dat had ik ook gezien. Moet u maar even uit doen nog de heer Fransen, als u ...

De heer Van Rijn: Ik begrijp heel goed. En ik voel ook ontzettend mee met de heer Martijn. Want die frustratie en irritatie die u opsomt die hebben we allemaal. Want daardoor staat het stil. Ik ben het helemaal met u eens. Dus daarmee beantwoord ik uw vraag.

De voorzitter: Helder. De heer Fransen, gaat uw gang.

De heer Fransen: Ja, dank u voorzitter. Ja, naar de heer Martijn die aangeeft dat dat een hele klus is om zo'n centrumvisie te ontwikkelen, dat ben ik met hem eens. Volgens mij en dat wil ik even aan hem vragen van: als je ... Hebt je nou echt de omgelegde N201 nou nodig in zijn effect om te kunnen bepalen wat het effect op het Dorp is. We werken toch vaker met modellen? Dus dat kunnen we hier ook doen. We kunnen ... Hoe het gaat worden is bekend. Dus we kunnen in de modellen alles stoppen en kunnen we de verkeersbewegingen kunnen we meenemen. Dus als we werkelijk bij elke ontwikkeling zouden moeten wachten tot die af is om de volgende ontwikkeling te doen dan gaat het echt heel lang duren allemaal. Ja, ik zal u toch nog even de vraag die ik net stelde willen herhalen. Wat heeft u de vorige 2 keer bedoeld toen u voor de motie stemde? Wat heeft u toen bedoeld?

De voorzitter: De heer Martijn.

De heer Martijn: Om de laatste vraag als eerste antwoord te geven, want het is al eerder gesteld. Dat natuurlijk alles zo snel mogelijk gebeurt. Want het is ook dat wij dragen dat uit toen met die moties. Ja, maar je moet wel de realiteit onder ogen zien dat het tijd kost om iets te bereiken. En als je zegt van: nou, waarom moet je wachten op het gebeuren zoals ... Zo groot als de Burgemeester Kasteleinweg? Omdat dat niet een kleine verandering is dat heeft impact over de hele lengte van de weg. En dat betekent voor het centrum, maar ook voor het toe rijden naar het centrum vanuit Kudelstaart alles. Daar zit gewoon veel meer aan vast. En dan kan je niet zo maar zeggen: we splitsen dat op in allemaal deelprojectjes. En we gaan eerst dit doen en dan dat toen en dan zus. Gaat niet werken. Als je totaal visie wilt hebben voor het hele centrum dan zou je ook de randdingen bij moeten nemen. En als niet alles kan ... Als je niet alles tegelijk kan doen dan is het even wachten. Dan is het wachten op de dingen. Nou ligt het balletje gewoon bij de winkeliersvereniging op dit moment in mijn ogen van: jongens, kom met hun wensen voor het beeldkwaliteitplan, met hun wensen voor de centrumvisie. Dan kan het college daar zo snel

mogelijk mee aan de slag. Of dat allemaal willen 3 maanden zoals u dat stelt in de motie ook werkelijkheid kan worden dat het allemaal nog in deze raadsperiode ter besluitvorming ligt. Dat vraag ik mij af of dat allemaal mogelijk is. Ik zie dat u weer wil reageren.

De voorzitter: De heer Fransen u wilde nog reageren?

De heer Fransen: Ja, graag. Dank u wel. Binnen deze periode nog besluiten dat staat ook niet in de motie. Kijk nog eens goed wat de motie behelst. Die behelst om 3 maanden nadat dat de winkeliers met hun ideeën zijn gekomen om dan hier met iets te komen. Er staat niet dat het voor de verkiezingen moet of wat dan ook. Maar gewoon dat er een bepaalde voortgang moet zijn. Maar ik ben toch wel benieuwd wat u er nou van vindt dat het college gewoon tot nu niet geleverd heeft. Wat vindt u daarvan?

De voorzitter: U stelt de vraag nog één keer, maar ik stel ook voor dat we dan als het antwoord nu geweest is dat we dan maar even gaan genoeg moeten nemen met dat antwoord. Want u heeft deze vraag volgens mij nu in herhaling geplaatst. Dus ik geef nog één keer terug aan de heer Martijn. En als hij klaar is met zijn betoog. Dan gaan we door met het CDA. De heer Martijn.

De heer Martijn: Ja, maar ... Ik word veel geinterrumpeerd ...

De voorzitter: Ik zeg: als u dan klaar bent met uw betoog ...

De heer Martijn: Ik ga er vanuit dat u net als in de Tweede Kamer dat klokje bijhoudt wat beantwoording is voor vragen en wat beantwoording is of het verhaal is van het betoog. Dat weten ze in de Tweede Kamer keurig raad mee. Dus ik ga ervan uit dat u dat ook doet.

De voorzitter: Ja, maar dan moeten we eerst afspreken dat we klokjes hanteren in deze raadszaal. Dus helaas. Gaat uw gang.

De heer Martijn: Oké, dank u wel, voorzitter. Ja, ik ben het niet met de heer Fransen eens. Want het is een feit dat we dus nu wachten op de reactie van de stichting Meer Aalsmeer. Maar de gemeente zelf, het college zelf had al een centrumvisie in voorbereiding. Het punt is als Meer Aalsmeer had gezegd daar kunnen wij ons niet in vinden, anders had die hier voor gelegen. Hadden we misschien al een besluit over kunnen nemen. Alleen dat is terzijde geschoven. Dus de gemeente, het college is druk in de weer geweest met de centrumvisie, maar er is door de winkeliersvereniging Stichting Meer Aalsmeer een halt toegeroepen. Zij wilden daar andere dingen in hebben staan en daar is nu al maanden wachten op. Moet u dus niet zeggen van nou, college ... Nou, voorzitter dan als je praat en ik zei het net al in mijn verhaal een centrumvisie, het beeldkwaliteitsplan, herinrichting van het centrum dat is één. Dat geldt natuurlijk ook voor de Ophelialaan als daar natuurlijk straks door de Burgemeester Kasteleinweg de route van de weg gaat veranderen. Want je kan van 2 kanten straks het kruispunt over. Als je kijkt ook naar de groenvoorziening in de Ophelialaan waar allemaal dode bomen staan waar eens wat mee moet gaan gebeuren. En ik heb daar geen foto's van gemaakt, maar die kan ik morgen leveren dan denk ik van: ook daarvoor zou je een beeldkwaliteitplan moeten maken. Nou, voorzitter en voor de rest kan ik nog in de tweede termijn op dingen reageren, dus ...

De voorzitter: Dank u wel voor uw bijdrage. De foto's hoeft u niet te sturen. De heer Van Willegen, gaat uw gang.

De heer Van Willegen: Dank u wel, voorzitter. Ik was bijna bang dat ik vanavond niet meer aan het woord zal komen, maar ik geloof dat het toch nog gelukt is. Zoals vorige keer al in de commissie aangegeven is en dat heb ik hier al meer gehoord is het CDA erg blij met deze detailhandelsnota. Het is goed dat met deze detailhandelsnota het winkelaanbod in onderlinge samenhang is bekeken. En er moeten nou eenmaal keuzes gemaakt worden. Zoals het centraliseren van de bestaande winkelstructuur, versterken van het winkelaanbod van de centrumvisie, behoud de wijkzorgende functie van de 3 wijken en dorpscentrum, clusteren van het grootschalige winkelaanbod, bouw het verspreide reguliere winkelaanbod af. In de nota zit een duidelijke visie en dat de detailhandelsbeleid richting geeft aan de winkelontwikkeling in onze gemeente. Het draagt bij aan de instandhouding van de nodige voorzieningen. Biedt gevestigde ondernemers houvast voor het uitoefenen van een gezonde bedrijfsvoering. En biedt de marktpartijen van buitenaf informatie over de mogelijkheden die de Aalsmeerse markt hen biedt. Het is belangrijk dat nu voor alle partijen en onder meer de ondernemers van binnen en buiten Aalsmeer duidelijk is wat de mogelijkheden zijn. Kijk, er zijn altijd natuurlijk verbeteringen mogelijk, maar ik denk dat het een hele goede aanzet is. Het is ook de eerste keer dat Aalsmeer een detailhandelsnota heeft. Dus daar kan het CDA alleen maar blij mee zijn. En de meerwaarde van het opstellen van de eerste detailhandelsnota van de gemeente Aalsmeer zit het in de integrale karakter. Het Aalsmeerse winkelaanbod in onderlinge samenhang bekeken. De detailhandelsnota verschaft duidelijkheid over de gewenste ontwikkelingsrichting voor de detailhandel en de toetsingskader bij de initiatieven. Ook is het natuurlijk gewoon bedoeld dat de marktpartijen te prikkelen om in te spelen op de kansen die de Aalsmeerse markt hen biedt. De gemeente Aalsmeer is een solide marktgebied. Gemeente zou de komende jaren verder groeien en het inkomensniveau is relatief hoog. De gemeente biedt bovendien, omgeven door grote bevolkingsconcentratie, hun op het gebied van recreatie en toerisme heeft de gemeente Aalsmeer hen veel te bieden. Toch is winkelstructuur kwetsbaar. Met name de positie van het winkelgebied in het centrum kan worden versterkt. Een gezonde winkelstructuur in de gemeente Aalsmeer is onlosmakelijk gekoppeld aan het goed functioneren van het centrumgebied. Om nou even in een korte samenvatting voor diegenen die thuis meeluisteren of misschien op de tribune zitten, wat staat er nou precies in de visie? Wat is nou eigenlijk de kernboodschap hierin? Versterkt het aanbod van het centrumgebied, behoudt de wijk verzorgende functies van de 3 wijken en dorpscentra, clusteren van het grootschalige winkelaanbod en bouw het verspreide reguliere winkelaanbod af. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Heijstek. Oh sorry, de heer Fransen gaat uw gang.

De heer Fransen: Ja, ik heb een vraag aan de heer Van Willegen. U geeft aan namens het CDA dat u het een goede visie vindt. Maar dat er ook nog tal van verbeteringen mogelijk zijn. Ik geloof dat u dat letterlijk zei. Er zijn nog vele verbeteringen mogelijk. Ik weet niet exact wat u zei, maar er zijn verbeteringen ... Mag ik vragen, waar denkt u dan aan? En wat voor soort verbeteringen denkt u dan en zou het dan juist nu niet het moment zijn om dat in te brengen? Als we deze nota vaststellen?

De voorzitter: De heer Van Willegen, gaat uw gang.

De heer Van Willegen: Dank u wel, voorzitter. Ja, bij de verbeteringen denk ik onder andere aan de discussies die we de vorige keer in de commissie gehad hebben over het afbouwen van bestaande winkels in het buitengebied, om dat te concentreren naar het centrum. Waarbij gekeken is zo van: iemand die in het buitengebied zit mag niet meer uitbreiden. Want daar

wordt de mogelijkheid af te bouwen en naar het centrum te gaan. Dat staat er vrij expliciet in de detailhandelsnota. Dat vind ik een punt wat nog wel verbetering behoeft. Dat moet, als je dat sec toepast zoals het staat, dan zou dus een winkel op de Aalsmeerderweg niet meer 20 mm bij kunnen bouwen om zijn modezaak bijvoorbeeld groter te maken. Nou, dat zijn verbeteringen die ik vind dat die in de detailhandelsnota te strak staat. Die in overleg, ik denk dat het in overleg met de bedrijven moet ... daar wat ... toch wel wat flexibeler mee om te gaan. Dat vind ik een verbetering die ik voor ogen heb.

De voorzitter: Oké, dank u. De heer Fransen, nog in tweede ...?

De heer Fransen: Hierop reagerend en waarom brengt u dat nu niet in? In de zin van we stellen nu vast zonder dit idee.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Van Willegen: Ja, voorzitter, dat had ik kunnen doen. Maar ik vind eigenlijk dat dit ook wel een beetje aan het college is om te kijken ... Er zit een visie achter van we willen graag concentreren. Nou kun je dat niet dwingen en dat staat ook wel duidelijk in. We gaan niet dwingend mensen overplaatsen. Maar staat wel: we willen dat wel eigenlijk stimuleren en eigenlijk ... Maar uiteindelijk staat er ook gewoon in, dat heb ik ook wel gelezen, dat ze daar het college ook wel de bevoegdheid hebt om andere dingen zaken te behandelen en ik vind als je een buiten ... Dat bedoel ik eigenlijk dat het wel weer goed is aan de andere kant is. Als je een ondernemer van buitenaf bent, je wilt in Aalsmeer vestigen en je ziet een leeg pand staan je denkt van: nou, dat kan ik wel wat in. Maar eigenlijk willen we dat niet. Dus dat staat duidelijk in deze detailhandelsnota. Kom in Aalsmeer, wil je in het buitengebied een winkel nog een keer gaan exploiteren dan geven we daar geen toestemming voor. Dan moet je naar het centrum toe. Dus dat is ook meer een beetje de vrijheid die ook wel aan het college gegeven moeten worden.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk ... De heer Heijstek HAC aan u het woord.

De heer Heijstek: Dank u wel, voorzitter. Ik moet zeggen mijn complimenten. Een prachtige discussie. Eindelijk een beetje vuur hier in de arena. Wat wij wel missen in de hele discussie is dat het alleen maar gaat over het centrum, het centrum en nog een keer centrum. Is er nog meer detail buiten het centrum? Allemaal maatregelen in deze visie die spitsen op het centrum. Maar is het centrum nog wel het centrum? Gezien hetgeen wat er omheen gebouwd is. Wij missen dus een hoop details. De heer Fransen kwam er al enigszins mee van: nou ja, hoe zou u het iets beter willen aanspitsen. De heer Van Willegen komt ... we willen ze stimuleren om naar het centrum te gaan. Als ze zeggen nou, laten we die discussie gaan voeren hoe we ze zouden stimuleren en hoe we dat niet zouden doen. En discrimineren we eigenlijk niet door te zeggen van: je mag niet meer buiten het centrum vestigen als detailhandel de eigenaren die daar panden hebben ten opzichte van de eigenaren van panden middenin het centrum? Want is dat niet eigenlijk een beetje de verantwoording van de eigenaar van het pand in het centrum dat die zorgt dat die zijn pand gewoon bezet krijgt. Lijkt mij in zijn eigen belang. Dus waarom zetten we het karretje van de gemeente voor de belang van deze winkeleigenaren. Concreet, wij missen dus een concreet plan, een hoop gaten. En we hadden met betrekking tot de motie één vraag. Er staat in over de cijfers ... Even kijken hoor ... Wat heb ik nou opgeschreven. Of een tuincentrum wat in het oosten zit hoe zwaar weegt die wel niet op het percentage bijvoorbeeld van de niet-dagelijkse artikelen. Dat is nogal een joekel om het zo maar te zeggen. Druk dat niet

		veelste veel op het percentage valt niet-dagelijks artikelen ten opzichte van andere gemeentes? Dat was hem. De voorzitter: Dank u wel. We gaan even kijken voor de tweede termijn naar beantwoording van het college. De heer Verburg, gaat uw gang. De heer Verburg: Dank u wel, voorzitter. Met uw goedvinden beperken we zelf nu tot de detailhandelsnota. Want er loopt ook een discussie door over de centrumvisie. Dat zal mijn collega straks nog wel iets over zeggen. Ik heb paar vragen gehoord van de heer Van Rijn. Ik denk ook wel terechte vragen. Hij begon zijn betoog van hoe reëel is het deze winkels zich gaan verplaatsen. Daar hebben ook in de commissie over gesproken. Daar heb ik ook een en ander over gezegd. En welke middelen hebben we dan ervoor? Nou ik denk en ik heb vanavond ook in de discussie ook in de commissie, maar ook vanavond weer gemerkt dat het toch wel een gemeenschappelijke deler is ook in de raad dat het goed is dat wij winkels gaan clusteren. En dat wij dan ook en dat zegt ook deze nota dat wij verder geen medewerking meer verlenen aan meer verspreid aanbod. Dus nieuwe ondernemers die zich willen vestigen in de linten bijvoorbeeld in detailhandel dat is dan niet meer mogelijk. En dan kunnen ze zich in de winkelcentra, want dan hebben we het over meerdere winkelcentra. Ja, verder hebben we de middelen natuurlijk om bij de transformatie in gesprek te gaan met de ondernemers. En het gebeurt wel eens ook dat ze ons advies vragen ja, we hebben wel zin om te gaan verhuizen. Daar zullen we actief mee moeten gaan denken om een andere bestemming aan de ondernemer te geven die daar zit. Dus dat is ook één van de pijlers denk ik om met elkaar in gesprek te gaan. Als een ondernemer zich graag wil gaan verplaatsen naar een winkelcentra toe, dat wij actief medewerking gaan verlenen aan andere bestemming. Ik denk dat dat de middelen zijn die wij ter beschikking hebben en ook straks natuurlijk dat alles in het bestemmingsplan goed geborgd wordt. U vroeg ook over de tweede supermarkt een Kudelstaart. Nou, die is ook prominent opgenomen in deze detailhandelsnota. Die zit nog in een onderzoeksfase. Daar wordt gekeken naar de ruimtelijke inpassing. Maar goed, dat zegt ook deze nota bij voorkeur bij het huidige winkelcentrum in Kudelstaart. En dat gaan wij de komende maanden uitwerken. Dat heeft hij in een plan en dan komen wij er mee terug. Als u zegt: hoe reëel is het dat uiteindelijk dat die supermarkt er staat? Ik denk dat het een hele goede zaak is dat die prominent opgenomen is in de detailhandelsnota. En we zullen kijken of wij, vooral met de inpassing, maar ook de participatie die we daar willen plaats laten vinden. Want we hebben daar ook weer met omgevingen te maken. En uiteindelijk ook met ondernemers die hier zouden willen vestigen. En het college hoopt dat het uiteindelijk tot een goed resultaat komt. De voorzitter: Begrijp ik dat portefeuillehouder Ruimtelijke Ordening iets gaat zeggen over de visie, centrumvisie? Ja? Gaat uw gang, de heer Van der Hoeven. En mag ik aannemen dat u dan ook reageert op de motie, want dat is niet gebeurd. De heer Van der Hoeven: Ja, uiteraard voorzitter. Dank u zeer. Ja, het is eigenlijk volgens mij ook datgene waar ik mij even bezig zou houden. Dat is de motie inzake de centrumvisie. Ik denk laat ik beginnen met te onderschrijven het gevoel wat er in uw raad leeft dat het zaak is dat wij snel komen tot een centrumvisie. De situatie met betrekking tot leegstand in het dorp is natuurlijk in die zin wel echt een vraagstuk wat ons enorm bezighoudt. En het vraagt ook om die visie. Dat heeft ook erin geresulteerd dat het college natuurlijk vorig jaar al een visie heeft geschreven in overleg met diverse partijen. Die heeft ook ter inzage gelegen. Maar op enig moment bleek er onvoldoende draagvlak aanwezig bij de achterban van Meer Aalsmeer. Ja, zo'n visie schrijf je niet voor jezelf. Dus schrijf jij juist ook voor die ondernemers die zich vervolgens met die visie

		moeten vereenzelvigen en daar ook mee aan de slag moeten gaan. Dus toen hebben wij u ook medegedeeld dat wij vervolgens hebben gezegd tegen de winkeliersvereniging: het lijkt ons verstandig als jullie zelf aan de slag gaan met een ondernemersvisie. Wat hebben jullie nou nodig om goed te kunnen ondernemen in het dorp. Hoe kijken jullie aan tegen het aantal vierkante meters winkeloppervlak? Welke functies wil je wel in het centrum? Welke niet? Daar zijn afspraken over gemaakt, dat heb ik u ook aangegeven. En in maart van dit jaar zouden wij die ondernemersvisie ontvangen. Daar is ook ambtelijk continu contact en daar is ook heel veel inzet ambtelijk. We hebben ook financiële ondersteuning gegeven aan Meer Aalsmeer om zich in dat proces te laten bijstaan door deskundigen. En we moeten nu tot de conclusie komen dat die visie er nog niet ligt. En ik heb het u de vorige keer aangegeven. Ik weet dat er gisteravond een bijeenkomst is geweest van ondernemers om die visie te presenteren aan de eigen achterban. En nu is het wachten tot het moment dat het college ook de ondernemersvisie aangereikt krijgt. We hebben hem nog niet in ons bezit. Ik hoop wel dat heel snel komt. Want het college wil dolgraag aan de slag met het verder uitwerken vervolgens van een integrale centrumvisie. Ik heb u ook al eerder aangegeven dat we daar 3 pijlers uitwerken: verkeer, nou, daar zit natuurlijk een lange termijn strategisch vraagstuk met name in de relatie tot wat wordt de functie bijvoorbeeld van de Van Cleeffkade wordt dat de stroomweg of wil je daar minder verkeer. En ben je bereid om andere wegen dan zwaarder te gaan belasten. Dat is een meer strategisch vraagstuk. Daarvan is ook gezegd dat het verstandig is om te wachten tot de afwaardering van de N196. Nou, daar kunnen we inmiddels met elkaar ook een boek over schrijven. Dat duurt wat langer, zullen we maar zeggen dat gedacht in eerste instantie. Maar daar kunnen we ook niet veel aan doen in die zin. De andere kant is dat al wel een uitvoeringsprogramma ligt op het gebied van verkeersmaatregelen voor de korte termijn om in ieder geval de ergste nood te ledigen. Nou, de uitvoerprogramma wordt ook uitgevoerd. En dat is één van de pijlers van die centrumvisie. Dus in die zin u vroeg om samenwerking tussen portefeuillehouders onder andere met de portefeuillehouder Verkeer. Nou kunt u verzekerd van zijn die samenwerking is uitstekend. En we werken eendrachtig samen wat dat betreft aan het oplossen van vraagstukken. De tweede pijler is ondernemersvisie die we nog niet kennen, waarvan ik hoop dat dat in ieder geval goede handvatten biedt om ondernemerschap mogelijk te maken en te houden in het dorp. En de derde poot is de beeldkwaliteit. U vraagt in uw motie om binnen 3 maanden eigenlijk met een integrale visie te komen. Tegelijkertijd weet het college ook en hecht het college net als u aan hoog kwalitatief burgerparticipatie. Dat vraagt u ook van het college en dat vinden we ook terecht. Want we vinden ook dat we goed moeten luisteren naar onze inwoners en ondernemers. Dus we hebben ook eerder bericht dat wij voornemens zijn om over het beeldkwaliteitplan een participatietraject te gaan starten met ondernemers en inwoners om te komen tot een aantal scenario's variërend van heel goedkoop basic tot wat duurdere scenario's. Over wat je zou willen met de beeldkwaliteit in het dorp. Nou, als ik dan allemaal bij elkaar leg dan zeg ik: als we én zorgvuldig willen participeren en daar staat dit college voor. Én we willen vervolgens het conceptdocument ook nog netjes ter inzage leggen in het kader van de inspraakprocedure. Dat is ook standaard gebruik. Nou, 4-6 weken. Dan denk ik dat we met elkaar vrij snel tot de conclusie komen dat het echt onmogelijk is om en te participeren en inspraak te verlenen. En vervolgens in maart al een document op te leveren wetende dat we de ondernemervisie op dit moment nog niet in ons bezit hebben. Dat is alleen mogelijk op het moment dat we zouden zeggen we doen helemaal niets aan participatie. En we zetten een aantal ambtenaren in een hok bij elkaar. En we vragen ze om een visie te schrijven. En dan zal het op zich kunnen. Maar dat is niet de manier waarop het college de centrumvisie zou willen maken. Dus in die zin denk ik dat u ons eigenlijk vraagt om iets doen wat niet kan. De voorzitter: De heer Fransen.

De heer Fransen: Ja, dank u wel voorzitter. De motie roept op om binnen 3 maanden nadat de winkeliers hun visie hebben ingeleverd met de visie te komen die hier dan ter inzage kunt leggen enzovoorts. Dus die 3 maanden is wat mij betreft de periode die u dan krijgt om met het ambtelijk apparaat tot een visie te komen die ter inzage gelegd kan worden. Waar het participatietraject op kan starten enzovoorts. En een deel van het participatietraject heeft dan natuurlijk al gelopen namelijk dat met de winkeliers. Dus ik denk: waar een wil is is een weg. En wat u nu doet is proberen aan te geven dat het absoluut niet lukt. Maar ik licht dat even toe die 3 maanden is puur voor uw proces. En volgens mij is het dan prima te doen.

De voorzitter: De heer Van der Hoeven. Oh, wie nog meer? Wie nog meer? De heer Van Rijn sorry, gaat uw gang.

De heer Van Rijn: Hartelijk dank voor de beurt. Ik zou misschien als we zo meteen ook even schorsen. Een leespauze even invoeren, zodat AB, de heer Martijn, maar ook de wethouder even goed kan lezen wat er staat. Want ik wil even bekrachtigen wat de heer Franssen zegt. Dat is wat er staat, namelijk een soort feitelijk gedraai te ontstaan. Terwijl het toch heel duidelijk is wat er staat. Ik denk dat daar verwarring over is. Het is goed dat de betrokkenen even de motie gewoon even goed gaan lezen.

De voorzitter: Dank u. Ik dacht dat u een vraag had. Maar de vraag is om het goed te lezen.

De heer Van der Hoeven: Ja, voorzitter. Laat ik het ...

De voorzitter: De heer Van der Hoeven, gaat uw gang.

De heer Van der Hoeven: Ja, dank u, voorzitter. Laat ik de heer Van Rijn verzekeren dat ik de motie bijzonder goed heb gelezen. Schort weinig aan denk ik. Maar ik heb u aangegeven dat wij ook het plan om te komen tot het beeldkwaliteitplan dat we daar participatie over willen doen. Dus dat betekent ontwerpsessies met bewoners. Ik hoor de heer Fransen nu zeggen: ah, doe dat maar met je ambtenaren. Maar dan wil ik wel bang dat op het moment dat de visie dan ligt dat u dezelfde fractie gaat zeggen: ja, dat is een beetje schraal als het gaat om de burgerparticipatie. Dat had u samen met de burgers moeten ontwerpen. Dus als u zegt: wij vinden dat allemaal niet zo belangrijk dat u samen met inwoners en ondernemers gezamenlijk gaat nadenken over waar het naartoe moet met de beeldkwaliteit. Dat zegt u in feite: gaat u maar een bureaustudie doen met de ambtenaren. Ja, dan kan altijd sneller. Maar volgens mij is het niet wat uw fractie over het algemeen vraagt. Dus wat dat betreft als u er nu helder over wilt zijn wat je nou eigenlijk wil als het gaat om participatie dan kan ik wellicht wel kijken of ik een ander preadvies zou kunnen geven.

De voorzitter: Maar even ... Het is niet de bedoeling dat we nou vragen aan elkaar gaan stellen. Dus ik stel voor dat u verder gaat met de beantwoording voor zover dat noodzakelijk is.

De heer Van der Hoeven: Nou, voorzitter, wat ik er dan helder over zijn hoe het college ernaar kijkt. Het college wil graag een beeldkwaliteitplan gaan doen gaan maken, begeleidt gewoon door een deskundige bureau, een aantal ambtenaren in de vorm van intensieve participatie met inwoners en ondernemers. Dat betekent ontwerpsessies, inloopavonden. En zorgen dat je vervolgens tot een gedragen plan komt. Dan een integrale visie samenstellen met al die verschillende componenten. Die keurig 4-6 weken ter inzage leggen, zodat een ieder daar wat

van kan vinden. En in die zin is het dus onmogelijk voor het college om binnen 3 maanden dan dus met de visie hier te komen tenzij het gaat om een ambtelijk document waar geen inspraak op is verleend en waar ook geen participatie over heeft plaatsgevonden. Daar staat het college niet voor. Dus in die zin zeg ik dan: we willen heel graag die motie uitvoeren. Maar we kunnen hem in de tijdstraject wat u vraagt van het college onmogelijk op een zorgvuldige deugdelijke manier uitvoeren.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even rond. De heer Van Rijn, nog behoefte voor een schorsing voor een leespauze, maar dan voor AB? Of heeft AB daar geen behoefte aan?

De heer Martijn: Voorzitter, we hebben de conceptmotie ook eerder deze week toegestuurd gekregen. Die hebben wij in de fractie behandeld. En daar onze mening over gevormd. Vervolgens is de motie, hebben wij gezien, vandaag iets gewijzigd. Ook dat hebben wij tot ons genomen. Wat ons betreft hoeft de AB fractie geen leespauze en hoeven ook geen schorsing hierover.

De voorzitter: De heer Van Rijn heeft u nog een behoefte aan een schorsing?

De heer Van Rijn: '...'

De voorzitter: Oké, de heer Van Willegen.

De heer Van Willegen: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, het CDA heeft wel behoefte aan een schorsing. Want het is een heel andere motie als dat wij van de week in de fractie besproken hebben. Dus ik heb het wel gelezen hoor. Ik bedoel een leespauze is niet nodig maar wel mening.

De voorzitter: Dan ga ik op verzoek van de fractie van het CDA schorsen. We schorsen de vergadering. De heer Van Willegen 5 minuut of 10 minuten? 5.

Schorsing

De voorzitter: Ik hervat de vergadering. De heer Van Willegen naar aanleiding van de schorsing ...

De heer Van Willegen: Dank u wel, voorzitter. Ja, voorzitter het CDA wilde even een schorsing omdat ik zoals mevrouw Scheltema dat altijd zegt: ik een beetje in de verwarring wordt gebracht over het feit dat PACT altijd heel erg op de participatie hamert. Maar waarschijnlijk omdat de heer Rolleman er niet is vanavond wordt dat een beetje aan de kant geschoven. En moet nu binnen 3 maanden een stuk te gaan liggen. En wordt de helft van de participatie maar overgeslagen. Want het halen van een motie binnenhalen is belangrijker als de participatie. Dus het CDA zal bij deze zeggen dat wij de motie niet steunen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik nu ... De heer Fransen als u het niet erg vindt, heeft u ook de beurt om in uw tweede termijn te doen. Dus dan mag u mee beginnen dan als u dat zou willen.

Tweede termijn

De heer Fransen: Maar dan begin ik even met de reactie op wat zojuist gezegd is als u het goed vindt.

De voorzitter: Ja.

De heer Fransen: Ja, ik vind dat u nu een beetje de boel omdraait en gelegenheidsargumenten zoekt om weg te lopen van het feit dat het college tot 2 keer toe de motie van dezelfde strekking heeft gehad. Waar u tot 2 keer toe volledig mee heeft ingestemd. En dat het college nu weg kom met van: nou ja, weet je we komen er gewoon niet meer aan toe. En zijn er gelegenheidsargumenten om dat niet meer te doen. Participatie kan prima in dit geval wat ons betreft. Er is participatie geweest dan met de ondernemers. Dat kan prima daarna starten, nadat het plan er gemaakt is. En om nu heel goedkoop te zeggen dat alleen de heer Rolleman geïnteresseerd is in participatie binnen PACT. Daar doet u PACT te kort mee. Dat is niet de juiste weergave. Dus ik vind het jammer dat u dat op die manier doet.

De voorzitter: En heeft u nog voor de tweede termijn?

De heer Fransen: Nee, we hebben geen toevoeging voor de tweede termijn.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Martijn: Voorzitter?

De voorzitter: Nu kijk ik naar de heer Martijn. De heer Martijn?

De heer Martijn: Ja, ik ben nog niet aan de beurt. Maar ik wou graag de heer Fransen toch nog wat vragen als het mag.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Martijn: Ja, voorzitter in de eerste termijn begon de heer Fransen met de opmerking dat hij eigenlijk de detailhandelsnota en ook de motie die daar dus aan ter grondslag ligt als een soort motie van wantrouwen een beetje zag richting het college. Terwijl ik daarna uw collega die ook die motie ondersteunt hoor zeggen dat dat een lichte motie is ter ondersteuning is van het college. Als 2 partijen zover uit elkaar zitten dan zal ik nog graag daar iets van duiding van willen hebben. Van zowel u als straks ook van de heer Van Rijn.

De voorzitter: De heer Fransen, gaat uw gang.

De heer Fransen: Ja, bedankt voor uw vraag. Ik ben blij dat u die vraag stelt als dat niet helemaal helder is. Ik heb aangegeven in het proces naar deze motie toe is aan de orde geweest van: hoe gaan we dit ter sprake brengen? En dan is ook aan de orde geweest van: hoe gaan we daar in zitten? Hoe vinden we ervan dat het college tot 2 keer toe moties die ingediend zijn die door de hele raad zijn aangenomen niet heeft uitgevoerd. Daarvan heb ik gezegd: laten we op een andere manier op insteken. Laten we dat niet doen met een motie van wantrouwen, maar laten we dat doen met een motie die aanmoediging in zich heeft. Zoiets, dus ik denk dat we daarin helemaal niet verschillen met de andere indiener. Ik heb alleen het proces geschetst wat we doorgemaakt hebben.

De voorzitter: Dank u wel. En omdat u geen behoefte heeft aan de rest van de tweede termijn, geef ik het woord aan de heer Van Rijn van de VVD. De heer Van Rijn, gaat uw gang. Ik heb u niet gezien de heer Heijstek, excuus. Had u een vraag?

De heer Heijstek: Ja. Wie zat er in het college in 2006?

De heer Fransen: Vraagt u dat aan mij?

De heer Heijstek: Ja.

De voorzitter: De heer Fransen.

De heer Fransen: Daar zat ik onder andere in en daar zat Jaap Overbeek in en daar zat Berry Nijmeijer in. Maar ik weet de relevantie van de vraag niet?

De voorzitter: Ik laat u eigenlijk toe om een vraag te beantwoorden. Maar hij is niet relevant. Nee, dat is niet relevant. Want het college wat nu vandaag de dag hier het dagelijks bestuur vormt, neemt in die zin alle verantwoordelijkheden over van de eerdere bestuurders die er hebben gezeten. Tenzij het een quizvraag is? Maar dat kunnen we beter buiten de vergadering doen. De heer Van Rijn, gaat uw gang.

De heer Van Rijn: Ja, voorzitter dank u wel. Ik ben in beeld. Is toch altijd belangrijk voor de kijkers thuis. Ja, de VVD is een efficiënte partij. En we kunnen er lang en breed over kletsen, kort of smal zoals de heer Martijn graag wil weten. De motie zal het waarschijnlijk niet halen. De detailhandelsnota vanavond wel. Wat de VVD betreft prima. Laten we daartoe overgaan.

De voorzitter: Dank u. Even kijken naar de heer Martijn namens AB. Gaat uw gang.

De heer Martijn: Ja, voorzitter, nog een korte reactie richting de heer Fransen. Vorig jaar 2016 toen zijn we al bezig geweest met die centrumvisie die het college had liggen. Dat is allemaal opgeschort omdat de winkeliers nog een inbreng willen geven. Ja, om nou te zeggen van: we hebben al 3 keer of dit is de derde keer dat wij een motie indienen en het college is daar nooit meer aan de gang gegaan. Dat klopt dus niet wat u zegt. Want college is bezig geweest met een centrumvisie. Alleen dat is pas op de plaats gemaakt omdat de winkeliersvereniging Meer Aalsmeer dat wilde. Waarvan akte, voorzitter. Voor de rest kan ik u melden dat wij dus de motie van de VVD en PACT Aalsmeer niet zullen steunen.

De voorzitter: De heer Fransen u had een vraag?

De heer Fransen: Nee, de heer Martijn spreekt me aan ...

De voorzitter: Maar als het geen vraag is dan ...

De heer Fransen: Volgens mij was het wel een vraag.

De voorzitter: Nee, volgens mij was het een statement. Want hij herhaalde nog eens een keertje wat hij vond van wat er al eerder was gebeurd. Ook dat is in eerste termijn ook al gedeeld hoor. Maar als u ...

De heer Fransen: Een hele korte reactie dan. Kijk, als wij dat in 2015 afspreken. We zijn nu 2 jaar verder. Dan kun je wel een andere partij de schuld geven. Maar dan heb je 2 jaar gehad om met die andere partij dat eens te worden. Dan zou ik zeggen: werk gewoon maar harder en zorg maar dat die er is. 2 jaar is best heel erg lang.

De voorzitter: En wanneer ... Maar de heer Martijn dat zei: waarvan akte. Zeg ik dat nu, want dan is dat in ieder geval genotuleerd. Ik kijk even naar CDA, de heer Van Willegen.

De heer Van Willegen: Voorzitter, het CDA heeft verder geen inbreng meer. En wij zoals ik in eerste termijn gezegd heb. Wij vinden het een prachtig plan. Dus wij zullen hartgrondig ja stemmen hierop.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Heijstek HAC. Gaat uw gang.

De heer Heijstek: Ja, we kunnen ons niet vinden in de motie om eerlijk te zijn. U heeft deels gelijk, maar deels ook niet. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Heijstek. Alvorens we overgaan tot stemmen, de heer Treur.

De heer Treur: Ja, voorzitter, gezien het feit dat ik belang heb in de detailhandel buiten het centrum en in het centrum misschien ook wel. Ga ik even de zaal verlaten tijdens de stemming. Dank u wel.

De voorzitter: Dan gaan wij over tot de stemming over het vaststellen van de detailhandelsnota. Wie is ertegen dit voorstel? Dat is de heer Heijstek van HAC waarmee het voorstel is aangenomen. Dan gaan we stemmen over de motie ingediend door PACT Aalsmeer en VVD. Wie ... sorry excuus ... Daar stond PACT Aalsmeer, maar het is VVD en PACT Aalsmeer. De heer Fransen gaat uw gang.

De heer Fransen: We zouden graag voor deze motie een hoofdelijke stemming hebben.

De voorzitter: Gaan we dat doen. Voor de mensen die de cursus Politiek Actief hebben gevolgd. Ik beloof u dat na deze stemronde dat we even gaan schorsen om u te feliciteren met het behaalde certificaat. Wij beginnen met de heer Martijn. Gaat uw gang. Ja, voor of tegen? Tegen. De heer Nisters?

De heer Nisters: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Persoon?

Mevrouw Persoon: Tegen.

De voorzitter: De heer Van Rijn.

De heer Van Rijn: Voor.

De voorzitter: De heer Van Soelen?

De heer Van Soelen: Tegen.

De voorzitter: De heer Stoker?

De heer Stoker: Tegen.

De voorzitter: De heer Verlaan?

De heer Verlaan: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Vleghaar?

Mevrouw Vleghaar: Voor.

De voorzitter: De heer Van Willegen?

De heer Van Willegen: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Alink?

Mevrouw Alink-Scheltema: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Van der Boon?

Mevrouw Van der Boon-Hulsbos: Voor.

De voorzitter: U mag dit herstellen. Want er is nog niet iemand na u geweest.

Mevrouw Van der Boon-Hulsbos: Ik herstel, ik ben tegen. Ik zat me teveel te concentreren op de microfoon. Excuus. Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Boon heeft tegengestemd. De heer Bouwmeester?

De heer Bouwmeester: '...' Voor.

De voorzitter: De heer Buskermolen?

De heer Buskermolen: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van Diemen?

Mevrouw Van Diemen-Kreeft: Tegen.

De voorzitter: De heer Fransen?

De heer Fransen: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Hauet?

		Mevrouw Hauet: Voor. De voorzitter: De heer Heijstek? De heer Heijstek: Tegen. De voorzitter: De heer De Horde? De heer De Horde: Tegen. De voorzitter: De heer Kuin. De heer Kuin: Tegen. De voorzitter: Mevrouw Lakerveld? Mevrouw Lakerveld: Voor. De voorzitter: Dan is de motie verworpen met 7 stemmen voor en 14 tegen. 13 tegen. Ja klopt, want de heer Treur was er niet. 13 tegen, excuus. Ik let teveel op de microfoon. De heer Fransen: Voorzitter? Wat zei u nou? De voorzitter: De heer Fransen. De heer Fransen: Wat zei u nou voor uitslag? Want volgens mij ... De voorzitter: Het is 7 voor, 13 tegen. En de motie is verworpen. Dat klopt, dat is 20. De heer Van der Zwaag is er niet, de heer Rolleman is er niet en de heer Treur heeft de zaal verlaten. Wij schorsen de vergadering om even een feestelijk moment te hebben. *Schorsing* De voorzitter: Dan vraag ik alle Aalsmeerders ... Hoe moet ik het zeggen Kudelstaarters, '...', Oosteinders ... Nee hoor, ingezetenen van de gemeente Aalsmeer die mee hebben gedaan aan de cursus Politiek Actief om even hier in het ronde midden van de raadzaal te komen staan.
Rb-6		**Startnotitie Polderzoom 2e fase** De voorzitter: Dames en heren, ik stel voor dat wij weer verder gaan. Iedereen z'n plekje weer inneemt. Dan gaan wij nu hebben over de startnotitie Polderzoom 2e fase. Spreekvolgorde is de VVD dan Aalsmeerse Belangen, CDA, HAC en dan PACT Aalsmeer. Wie mag ik het woord geven voor de VVD op dit onderwerp? Mevrouw Vleghaar, gaat uw gang. Mevrouw Vleghaar: We hebben eerst nog een motie, moet toch als eerste? De voorzitter: U heeft helemaal gelijk. Mevrouw Vleghaar: Oké.

De voorzitter: Speelruimte en gaat u die motie doen of ...

Mevrouw Vleghaar: Ja, we dienen hem samen in met het CDA. We hebben hem samen opgesteld.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Vleghaar: Overwegende dat: in een woongebied Polderzoom de gemeenteraad al enkele maanden besloten heeft tot verdichting van de woningbouw. De speelruimte voor de jeugd van 8-18 jaar onvoldoende is in Wissel Baanvak en nu ook in Polderzoom afneemt. En nu een onbebouwd grasveld ligt een Polderzoom. En de gemeente daar een alternatief voetbalveldje van heeft gemaakt op voorstel van ouders en jongeren. Dit voetbalveldje tijdelijk is omdat daar woningbouw gepland staat. De gemeenteraad meerdere malen heeft aangegeven dat er voldoende speelruimte moet zijn om de 2 wijken Polderzoom en de Wissel Baanvak leefbaar te houden, maken. Aalsmeer een jong gemeente is en op deze manier kinderen meer kunnen bewegen. Roept het college op: 1. In de Polderzoom een speelveld cq voetbalkooi voor de jeugd te realiseren op een daarvoor geschikte locatie. 2. De raad hier zo spoedig mogelijk over te informeren. En het gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter: Dank u wel. En nu mag u ook gelijk uw eerste termijn beginnen, als u daar behoefte aan heeft. Gaat uw gang.

Mevrouw Vleghaar: De VVD wil eigenlijk alleen maar een oproep doen aan de raad dat wij een afspraak gaan maken dat er in het vervolg standaard wordt opgenomen in de startnotitie dat er genoeg speelruimte, bijvoorbeeld een trapveldje en tevens een hondenuitlaat in de nota komt. Omdat wij daar bij elke nieuwbouwwijk tegenaan lopen.

De voorzitter: Dank. Ja? Dat was hem? Dank u wel. Wie mag ik het woord geven Aalsmeerse Belangen? De heer De Horde.

De heer De Horde: Ja, wij zijn heel blij met deze startnotitie. We hebben in de commissie ook aangegeven voor de Polderzoom 2e fase. En deze startnotitie is ook het woningprogramma opgenomen wat we eerder hebben vastgesteld. Daar zijn ook heel blij mee. Het geeft ook een heel mooie ambities weer op het energie en duurzaamheid binnen dit plan. Daarnaast is er bij de ... een brief toegevoegd aan de stukken over dat speelveldje door de portefeuillehouder en er ligt een motie van CDA en VVD. En op zich staan we wel positief tegenover die motie. Maar we hebben wat vragen over de brief en de inhoud van de notitie over dit verhaal. Want als ik de brief lees dan begrijp ik dat de verplaatste sportveldje terug gaan komen op de huidige plek. Terwijl ik dan lees in de notitie dat daar weg is gehaald vanwege overlast. Dus ik wil vragen van: kan dat dan op diezelfde plek terugkomen zonder overlast? Dat ben ik wel benieuwd naar eigenlijk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u voor uw bijdrage. Wie? De heer Buskermolen CDA, gaat uw gang.

De heer Buskermolen: Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, wij zijn, dat hebben we ook in de commissievergadering gezegd blij met dit voorstel. Genoeg aan sociale woningbouw. En we hebben toen al gezegd: zo snel mogelijk sleutels omdraaien. Voorzitter, ik wil even terug komen op de motie die we ingediend hebben. Ik wil daar toch bij aansluiten bij wat mevrouw Vleghaar

net zei. Ik denk dat dit al, naar ik schat de vierde of vijfde keer na Rietlanden en Proosdij Noord, Oosteinde, Lijnbaan dat het nu de vierde of vijfde of misschien wel de zesde keer is dat we een amendement of een motie indienen om een speelveldje. Dus ik wil het college opgeroepen om voortaan standaard in dit soort projecten een speelveld op te nemen, dat we niet elke keer dat moeten amenderen om zoiets er in te krijgen. Voor de rest maar voorzitter, heb ik ook even notie genomen van de memo. Ik kan de memo niet helemaal volgen. Ik snap niet wat de heer '...' bedoelt. Er staat in dat de afspraak wel is dat er een trapveldje zal komen. Maar aan de andere kant zijn de voorzieningen vergelijkbaar met een voetbalkooi is hierin niet opgenomen. Dus ik vraag ook daar graag wat duidelijkheid over. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Heijstek HAC, gaat uw gang.

De heer Heijstek: Dank u wel, voorzitter. De laatste opmerking van de heer Buskermolen is volledig terecht. Ik was ook benieuwd of het college daar toezegging over zou kunnen doen. En voor de rest is de motie ook terecht. Kunnen we steunen. Mooi plan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Lakerveld.

Mevrouw Lakerveld: Dank u wel, voorzitter. PACT Aalsmeer is blij met dit plan. Mooie ambities. Woonprogramma is goed, betekent meer sociale woningbouw. Zelf realisatie daar zat PACT Aalsmeer absoluut achter. We zien ook heel veel groen daar zijn we ook heel blij mee. Wat ons betreft graag zo snel mogelijk starten met de bouw. En natuurlijk, als het nodig is, aardgasvrij bouwen. Ik heb nog een opmerking, een vraag richting mevrouw Vleghaar en de heer Buskermolen. Ik heb gelezen in de stukken onder speelvoorziening startnotitie tussen het plangebied en het Spoorlijnbaan is in 2010 een voetbalkooi gerealiseerd. Deze is in 2012 weer verwijderd omdat kabels en leidingen verlengd moesten worden en vanwege de vele klachten van inwoners en onveiligheid. En omwonenden die last hadden van geluidsoverlast. Wij vragen ons af hoe gaan we hier verzorgen en garanderen dat mensen hier geen last meer hebben van lawaai en overlast? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, maar die hoeft u pas in tweede termijn te beantwoorden, mevrouw Vleghaar. Ik geef even het woord aan de portefeuillehouder. De heer Kluis, gaat uw gang.

De heer Kluis: Dank u, voorzitter. Hartelijk dank voor de inbreng aan ieder. Ik zal graag even de fractie van de afgelopen ... VVD doet de algemene oproep van als we nou nieuwe dingen ontwikkelen, laten we aan de voorkant die speelvoorzieningen meenemen en de hondenuitlaat. Datzelfde hoor ik ook bij het CDA vandaan. Sowieso hebben wij in Aalsmeer het speelruimtebeleid. En wellicht is dat niet goed geformuleerd. Maar in principe de startnotitie voldoet aan het speelruimtebeleid. Maar wellicht dat we daar in de toekomst meer ruimte moeten gaan creëren voor en met name de doelgroep waar we het hier over hebben, de wat grotere jeugd. Daar moeten we naar gaan kijken. Om dat voor de toekomst veilig te stellen. Als we het hebben over en dan kom ik een beetje combinatie ook van PACT en AB. Die kooi die stond daar. Daar was overlast van. Dat klopt. Om het helemaal goed te vertellen. De kooi moest verwijderd gaan worden omdat de leidingen en kabels verlegd moesten worden en hij is eerder verwijderd omdat er ook overlast sprake was. Hij is verplaatst. Tijdelijk is die speelveldje elders ingericht. En bij die verplaatsing was ook aangegeven dat de kooi wellicht terug zou komen of een soortgelijke voorziening. We hebben het hier over een kooi maar een soortgelijke voorziening op de oorspronkelijke plaats waar die gestaan heeft. Hoe gaan we voorkomen dat

er in de toekomst overlast van is? Dat heeft onder andere te maken met hoe je zo'n kooi gaat inrichten. Ik weet niet of uw de kooi kan herinneren die er stond. Het was letterlijk en figuurlijk een kooi. Als je naar keek begon die al te rammelen. En ik kan me voorstellen dat de buurt daar heel veel last van heeft. Als je tegenwoordig kijkt naar dat soort voorzieningen zijn ze veel en veel beter met nette die af vangen in plaats van hard weerkaatsen. Dus we gaan er naar kijken, maar we zijn in de overtuiging dat er een soortgelijke voorziening met veel minder overlast, overlast uitsluit is altijd wat lastig, maar met veel minder last voor de buurt kunnen realiseren. Waar gaan we dat doen? Het is wel degelijk de bedoeling om daar in die buurt iets te gaan realiseren. Een soort kooi of een gelijksoortige voorziening. Het is ook de bedoeling van het college. Maar het zou kunnen zijn dat wij terugvallen op de oorspronkelijke plek waar de oude kooi gestaan heeft. Zal ik meteen doorgaan naar de motie, voorzitter?

De voorzitter: Ja.

De heer Kluis: Dat betekent ook dat de motie die u indient dat u daar ook er zeer ontvankelijk voor zijn als ik het zo mag zeggen. We gaan inderdaad in dat gebied kijken naar een voorziening, een soortgelijke voorziening voor die specifieke doelgroep. Dat zou de oorspronkelijke locatie kunnen zijn. Zou dat elders in Polderzoom fase 2 terecht moeten komen om wat voor reden dan ook. Dan gaan we kijken of dat in past. En zou dat consequenties hebben voor zowel het gewenste woningbouw programma of voor de grex. En dat bedoel ik negatieve consequenties dan komen we daar direct bij u in de raad op terug.

De voorzitter: Helder. Dank u wel. Ik kijk even naar de gemeenteraad, naar mevrouw Vleghaar heeft u nog een opmerking of een vraag?

Mevrouw Vleghaar: Nou, ik denk de vraag van mevrouw Lakerveld beantwoord is door de wethouder.

De voorzitter: Maar heeft u voor de tweede termijn nog?

Mevrouw Vleghaar: Verder heb ik geen toevoegingen.

De voorzitter: Dank u. De heer De Horde.

De heer De Horde: Nee, geen toevoegingen, nee. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Buskermolen?

De heer Buskermolen: Nee, nee, nee.

De voorzitter: De heer Heijstek? Nee. Mevrouw Lakerveld?

Mevrouw Lakerveld: Nou, zeer gerustgesteld door uitleg van de portefeuillehouder. Bedankt daarvoor.

De voorzitter: We hoorden overigens de portefeuillehouder iets roepen over een beleidsnota die wordt uitgevoerd. Dat ging om de speelruimtenota. Ik hoor ook de raadsleden middels de motie vragen om daar wat mee te gaan doen. Ik zou u wel in overweging willen geven als gemeenteraad dat als u met elkaar vindt dat er onvoldoende aandacht is of onvoldoende ruimte

		is voor speelvelden en dat soort van zaken binnen uitvoeringsprogramma van ruimte. Dat u dan op enig moment met een vraag komt richting college om te gaan kijken naar het speelveld en speelruimtebeleid. Want anders blijft het zoals het is, want het college voert natuurlijk uit wat u vraagt. En in het speelruimtebeleid daar wordt ook in deze nota aan voldaan. Maar u stelt een vraag extra. Dus ik geef die maar even mee. Als u daar wat mee wilt dan zal ik zeggen gaat dat vragen via het presidium aan het college of ze daar met een stuk willen komen en dan op welke termijn. Maar dat vullen we dan later weer in. Want anders blijven we op elkaar wachten. Ja? Ik stel voor als u dat goed vindt om dan over te gaan tot de stemming. Wie ze er tegen het voorstel Polderzoom 2e fase? Niemand? Dan komt de motie in stemming. De motie 17/16 Speelveld voetbalkooi Polderzoom. Wie is ertegen deze motie? Dan is die motie met algemene stemmen aangenomen. Mooi.
Rb-7		**Verordening jeugdhulp Aalsmeer 2018** De voorzitter: Dan gaan we door met de verordening jeugdhulp Aalsmeer 2017. De spreekvolgorde is AB Aalsmeerse Belangen, CDA, HAC dan PACT Aalsmeer en dan de VVD. Wie mag ik uitnodigen, de heer Stoker gaat uw gang. De heer Stoker: Dank u wel, voorzitter. De nieuwe verordening jeugdhulp ligt nu voor ons en de bedoeling daarvan is dat werkwijze verbeterd kan worden en er minder energie gestoken gaat worden in de hele administratieve procedures rond de hulpverlening. We hopen dan ook dat directe werkers, de directe hulpverleners dat die minder tijd kwijt zijn met de administratie. En ook het nieuwe inkoopbeleid is geformuleerd. Er zijn productcodes gewijzigd naar 11 profielen. Dat maakt het allemaal wat makkelijker om goed en snel door te kunnen verwijzen enzovoorts. We zijn gelukkig als raad zijn we goed meegenomen in de hele informatievoorziening rond deze problematiek. En we zouden ook graag een opmerking maken dat er ook goed en snel begonnen kan worden met het inwerken alvast voor januari. Zodat iedereen in januari goed weet hoe die aan de slag moet met deze nieuwe verordening. Waar ik nog wel een vraag of toch een hete hangijzer is, is de wachtlijstproblematiek. Er is overleg op regionaal niveau. Mijn vraag ook aan de wethouder is, is er ook overleg, zijn er ook contacten op landelijk niveau? Om dit eventueel op landelijk niveau op de politieke agenda te zetten? Dat was het voor zover. De voorzitter: Dank u wel, de heer De Horde. Wie mag? Mevrouw Van Diemen-Kreeft. Mevrouw Van Diemen-Kreeft: Dank u wel, voorzitter. Tijdens de commissievergadering hebben wij onze vraag kunnen stellen aan de portefeuillehouder. Deze vragen zijn voor ons voldoende beantwoord. Wij wensen alle betrokkenen heel veel succes bij het realiseren en de verdere voorbereiding van het voorstel. Het CDA kan ook daarom instemmen met dit voorstel. Dank u wel. De voorzitter: Dank u wel. De heer Heijstek namens HAC, gaat uw gang. De heer Heijstek: Ja, het verplichte perspectiefplan wat hierin meegenomen is. En wij vroegen ons af of ons bewust zijn van het wellicht ongewenst effect van de verlenging van de procedure door dit verplicht te stellen in deze verordening. Wij waren benieuwd of het college zich daarin kan vinden en of het college een mogelijkheid ziet om wellicht een vorm van voorlopige voorzieningen juridisch mee te nemen in deze verordening. Zodat indien er spoed bij is dat wij het perspectief plan kunnen parkeren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Alink, gaat uw gang.

Mevrouw Alink-Scheltema: Ja, dank u wel voorzitter. We hebben verleden week of 2 weken geleden in de commissievergadering een uitgebreide discussie gehad over de kwaliteit, het geld en de wachtlijsten. Dit ligt vanavond niet voor. Toch wil ik zeggen dat wij graag de evaluatie hadden gehad voor de begroting. Nou, dat is niet gebeurd. Dat gaat in het voorjaar gebeuren. Wel gaan wij in tijdens de bespreking van de begrotingen het hebben over de wachtlijsten. En ja, ook daar wordt landelijk naar gekeken. Zo staat te lezen in de kranten van vandaag. Ik denk dat wij met deze verordening gewoon verder goed kunnen werken. Ik heb één advies en dat betreft eigenlijk de vertrouwenspersoon. Als je kijkt op de website van gemeente Aalsmeer kan je nergens vinden hoe je deze vertrouwenspersoon kan bereiken. Dus mijn vraag is dat, is dat bewust gedaan? Als dat niet bewust is gedaan zal ik willen adviseren om wat duidelijk op de website te zetten hoe je bij die vertrouwenspersoon in contact kan komen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik even naar de fractie van de VVD. Oh ja, ik zag het lampje niet. Mevrouw Vleghaar, gaat uw gang.

Mevrouw Vleghaar: Ik ben wel wat klein. Ik wil één ding meegeven. Ondanks dat de nota ruimte en flexibiliteit faciliteert betekent dat er ook naast meetbare resultaten de raad graag op tijd geïnformeerd wil blijven hoe de nieuwe inkoopstrategie verloopt. Dat is wat ik wil opmerken, verder niets.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even naar de portefeuillehouder. Gaat uw gang, de heer Van der Hoeven.

De heer Van der Hoeven: Ja, dank u wel voorzitter. Laat ik beginnen met de vraag over de wachtlijstproblematiek zoals die is gesteld door de heer Stoker. Daar is natuurlijk in de commissie ook uitvoerig over gewisseld. De wachtlijstproblematiek heeft landelijk aandacht. Dat is ook extra geld landelijk uitgetrokken voor de geestelijke gezondheidszorg. Ik denk dat het goed is om over de wachtlijstproblematiek een aantal zaken met elkaar even kort te benoemen. 1. Meer geld is voor een deel wellicht een oplossing. Ik denk dat geld alleen is absoluut niet de oplossing. Zou ook niet te leiden tot het verdwijnen van wachtlijsten, omdat bijvoorbeeld ook gewoon grote personeelstekorten zijn in de sector. En die kun je niet met alleen meer geld oplossen. Sowieso zal er altijd iets zijn als wachtlijsten, want er is geen systeem volgens mij te bedenken wat in alle situatie zo functioneert dat er geen wachtlijsten ontstaat. In tijden van crisis, stel dat er hele grote crisis optreedt dan zul je altijd toch keuzes moeten maken. Ik denk dat wel helpt en dat is volgens mij ook de kern van ons beleid. We blijven investeren in preventie. En aan de voorkant proberen op tijd bij te zijn. En te proberen met name de doorstroom naar de zwaardere hulp daarmee ook te proberen in te dammen. En dat is volgens mij ook de kern van ons beleid. En daar blijven we consequent op inzetten. En dat is ook de kern van de voorstellen die wij u elke keer doen. En tenslotte denk ik wat heel belangrijk is en ik hoop ook en vertrouw er ook op dat het perspectiefplan daar met name ook een goede rol in kan gaan geven, is dat wachtlijsten wellicht ook zouden kunnen ontstaan door het feit dat jeugdigen nu hulp krijgen die misschien wat te zwaar is ingeschaald voor het vraagstuk wat ze hebben. En dan zou het wel zo kunnen zijn dat voor de hele zware geestelijke gezondheidszorg er nu op dit moment jeugdigen op de wachtlijst staan. Terwijl aan de andere kant jeugdige hulp krijgt die wellicht met wat lichtere hulp ook uit de voeten zou kunnen. En juist het perspectiefplan maakt dat we daar met elkaar ook straks zorgvuldig nog naar kijken in hoeverre dat ook aan de orde is. Ik zeg niet dat het zo is, maar we kunnen het zeker niet uitsluiten. Dat

even over wachtlijstproblematiek. En roepen van: we gaan ... de wachtlijsten moeten weg. Ik snap de oproep en ik denk ook dat iedereen van harte steunt, ook het college steunt dat die oproep. Maar ik denk dat het domweg gewoon niet mogelijk is. Wat we wel kunnen doen is zorgen dat die zo klein mogelijk is. En waar er wachtlijsten zijn zo goed mogelijk ondersteunt op de manier wat we wel kunnen doen. En dat is volgens mij ook wat we op dit moment doen. Dus ik heb ook alle vertrouwen in dat we dat op een goede manier blijven doen. Dan een aantal vragen van de heer Heijstek. Hij had ook een aantal vragen over een technische vraag al via de griffier aan mij gesteld. Het is zo dat op het moment dat er sprake is van een wettelijke maatregel. Dus op het moment dat de rechter tussenbeide moet komen dan is altijd jeugdbescherming aan boord. Dan is het perspectiefplan niet vertragend. Want jeugdbescherming werkt al standaard met een gezinsplan. Een perspectiefplan voor het hele gezin systeem. En in die zin maakt het al onderdeel uit van hun standaard werkwijze. Werkt niet vertragend. U zegt in het geval van spoed moet het perspectiefplan opgesteld worden? Het antwoord daarop is nee. Dat is hetzelfde zeggen tegen de brandweer. Op het moment dat de brand uitgebroken is van: laten we eerst eens even kijken of we nog een plan op papier moeten gaan zetten. Nee, als er spoed is, als er crisis is dan moet eerst geblust worden. Dan moet de crisis opgelost worden. En daarna ga je kijken van: oké, wat is het perspectiefplan wat dan vervolgens in werking moet treden. Waar wil je vervolgens met de jeugdigen of de jeugdige en zijn gezin naartoe? Maar ieder geval van crisis is het ogenblikkelijk hulp verlenen en daarna komt de rest. Dan de opmerking van mevrouw Scheltema over de vertrouwenspersoon. Ik heb hem genoteerd. Geen goede zaak. Ik wil me er niet flauw vanaf maken. We gaan dat meenemen ook richting de nieuwe website. Ik vind sowieso, maar dat is een persoonlijke noot van mijn kant, dat de hele website van de gemeente Aalsmeer op dit moment wel echt toe is aan revisie. Maar dat vinden wij volgens mij met elkaar al een hele tijd en daar hebben we ook al heel veel over gesproken. Maar juist ook dit soort dingen en het feit dat zo'n website zo ongelooflijk veel pagina's bevat. Maar tegelijkertijd af en toe heel moeilijk doordringbaar is om dit soort informatie te vinden. Daar zijn we het meteen over eens. Dus ik zal in ieder geval ... de vraag nu meteen hebben we hem genoteerd, zodat ook voor de nieuwe website meteen even gekeken wordt of dat probleem daar wel gefikst is. Dus ik denk een hele terechte oproep van uw kant, waarvoor dank. Dan mevrouw Vleghaar, u geeft aan geïnformeerd te willen blijven over wat er gaat gebeuren na 1 januari. En ik denk dat dat een hele terechte vraag is. En het lijkt me goed om wellicht even met elkaar over van gedachten te wisselen op welke manier we dat op een goede manier inhoud kunnen geven. Of dat wellicht zou kunnen in IO's, BI's of in openbare vergaderingen zoals een commissievergadering. Het lijkt me goed dat we daar even met elkaar over in gesprek gaan hoe het college u op de manier die u wenst kan informeren. Maar we zijn uiteraard graag bereid om op de hoogte te houden over de vorderingen. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Oké, dank u wel. De tweede termijn. Fractie AB de heer Stoker.

De heer Stoker: Geen behoefte aan een tweede termijn.

De voorzitter: De heer Heijstek heeft u behoefte aan een tweede termijn? Nee. Fractie mevrouw Alink-Scheltema. Gaat uw gang.

Tweede termijn

Mevrouw Alink-Scheltema: Ja, dank u voorzitter. Ik wil hierbij in ieder geval ook danken voor de bereidwilligheid om hier naar te kijken over die vertrouwenspersoon dat ten eerste. Tweede is dat de portefeuillehouder het heeft over geld helpt wel bij de vermindering of inperking van

		wachtlijsten. Dat is mooi. We hadden natuurlijk ook graag die evaluatie vooraf de begroting gehad. Want dan hadden we ook kunnen bepalen van hoeveel mensen staan nou eigenlijk verkeerd op die wachtlijsten of krijgen, om het maar even te zeggen met een olifant in een porseleinkast de verkeerde hulp, te zware hulp. Zou de portefeuillehouder nog iets kunnen zeggen over geld helpt wel en aan hoeveel geld denkt u dan wel. Want dat is niet helemaal duidelijk. En dat zouden we graag willen meenemen in de bespreking van de begroting volgende week. Dank u wel. De voorzitter: Mevrouw Vleghaar nog? Nee. Dank u wel. Ja, dan moet in tweede termijn de portefeuillehouder nog even vragen. Maar ik kan ook de portefeuillehouder Financiën natuurlijk antwoorden dat het niet meegenomen in de begroting omdat het college daar geen aanleiding toe zag. Maar ik geef de portefeuillehouder nog even een kans. Ik denk dat die hetzelfde gaat zeggen. De heer Van der Hoeven: Dank u wel, voorzitter. Ik ga iets heel anders zeggen. Nee hoor. Ik denk ... Kijk, die evaluatie jeugdhulp ik denk dat we met elkaar goed moeten bekijken in hoeverre dat uw verwachtingenpatroon ook matchen met datgene wat er komt. We hebben vorige week of 2 weken geleden al uitvoerig gewisseld over het feit dat de informatie over de wachtlijsten en wachttijden met name is domweg niet voorhanden. Dus we kunnen met elkaar nu verwachten dat straks in de evaluatie daar allemaal antwoord op komt. Maar ik geef u nu alvast aan. Dat heb ik u een paar weken geleden, 2 weken geleden ook gezegd. De informatie is er niet. En die moeten wel komen. En het zal ook onderdeel zijn van de nieuwe inkoopafspraken dat we veel beter zicht willen hebben op wachttijden. Maar het vraagt heel veel van de bedrijfsvoering ook van de zorginstellingen. En wachttijden op zichzelf zegt op zich ook niet alles. Het gaat erom dat op het moment dat er sprake is van crisis moet er meteen hulp worden geboden. En in het geval dat er soms gewacht kan worden moet er overbruggingshulp worden geboden. En in andere gevallen moet er meteen passende hulp worden geboden. Dus ik denk dat het goed is om wel met elkaar de goede verwachting te hebben over wat die evaluatie wel of niet gaat behelzen. Als u mij vraagt, doe een uitspraak over hoeveel geld. Dat is een heel goede vraag, waarop eigenlijk geen zinnig antwoord te geven valt. Een aantal nuances daarbij. Heel veel van dit soort specialistische hulp kopen wij regionaal in bij grote regionale partijen. Een deel wordt ingekocht bij landelijke partijen. Niemand kan de vraag voor volgend jaar voorspellen. Niemand kan voorspellen wat er dan bij zou moeten komen. Ik weet wel wat er betekent als wij in de residentiële instelling voor jeugdigen extra bedden gaan beschikbaar houden. En die kosten € 125.000 per jaar. En als je dat geld met elkaar op tafel legt dan kun je wellicht een stukje wachtlijst op dat punt voorkomen. Het zou kunnen zijn dat het leidt tot leegstand van bedden. Dus in die zin kan geld voor een deel de oplossing bieden. Maar dat zegt nog weer niets over de wachtlijsten. En ik wil u daarbij ook meegeven dat de invloed van de gemeente Aalsmeer als het gaat om regionaal en landelijk ingekochte zaken. Is zo groot als die is van de gemeente Aalsmeer. We hebben dan wel met heel veel andere gemeentes en andere partijen te dealen. Maar we kunnen ons natuurlijk wel inzetten voor het bespreekbaar maken van deze problematiek. Tot zover, voorzitter. De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk rond. Nee? Verder geen opmerkingen? Dan kunnen we overgaan tot stemming. Wie is er tegen? Nee, dan is dit voorstel aangenomen.
Rb-8		**Algemene plaatselijke verordening Aalsmeer 2017** De voorzitter: Dan stel ik voor dat de heer Martijn nu even met mij gaat wisselen in verband

		met de behandeling van de APV. De plaatsvervangend voorzitter: Aan de orde is de behandeling van de APV agendapunt 8. En als eerste spreker is het CDA. En ik mag het woord geven aan de heer Van Soelen, gaat uw gang. De heer Van Soelen: Dank u wel, voorzitter. Dit onderwerp is in de commissievergadering van 19 oktober natuurlijk zeer uitgebreid besproken. De vragen van het CDA zijn toen voldoende beantwoord. Met ook nog een raadsbrief die we hebben gehad, willen we de laatste zaken waarvan we konden bedenken hoe zit het nu in elkaar, waren ook helemaal duidelijk. Met andere woorden voor het CDA een goed voorstel. En wat ons betreft akkoord. Dank u wel. De plaatsvervangend voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik door naar HAC de heer Heijstek. De heer Heijstek: Wij hebben verder geen bezwaren. Wij zijn voor. De plaatsvervangend voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik naar PACT Aalsmeer, de heer Fransen. De heer Fransen: Ja, dank u wel. Na de behandeling in de commissie van 19 oktober blijft bij PACT nog een vraag over artikel 2.79 woonoverlast. De vraag die we daar hebben. In het kader van steeds minder regels wat we willen voegen we hier een regel toe. En daar is onze vraag toch wel: is er, hebben we dit nodig om deze regel te hebben? En ik ben benieuwd naar ... Hebben we tot nu toe in Aalsmeer gebrek gehad aan deze regel dat die er niet was? Anders voegen iets toe waar we wellicht geen behoefte aan hebben. Ik ben even benieuwd naar de reactie van de portefeuillehouder daarop. En de andere dingen die in de commissie aan de orde zijn geweest zijn wat ons betreft voldoende beantwoord. Onder andere ook door de raadsbrief en dank daarvoor. De plaatsvervangend voorzitter: Oké, dank u wel. Ik kijk naar de VVD de heer Bouwmeester, gaat uw gang. De heer Bouwmeester: Klopt, dank u voorzitter. Ik kan kort zijn. De raadsbrief geeft voldoende informatie om positief tegen over dit voorstel te staan. De plaatsvervangend voorzitter: Oké, dank u wel. Dan ga ik naar AB Aalsmeerse Belangen Mevrouw Persoon. Mevrouw Persoon: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, we hebben ook geen verdere vragen dan de ene die we gesteld hadden in de commissie. En die is toen ook beantwoord. Instemming. De plaatsvervangend voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik naar de portefeuillehouder, de heer Nobel. De heer Nobel: Dank u wel. Ja, de heer Fransen, ik begrijp deze vraag volledig. En volgens mij heb ik al eens eerder aangegeven in andere betogen dat wij tegenwoordig steeds meer via bestuursrecht dan APV zo ook dingen naar ons toegeschoven krijgen. En ik heb geloof ik ook gezegd dat ik ... ja, ik zou hem liever niet hebben. Maar we moeten dit artikel wel opnemen wil ik als burgemeester zo direct in de toestand die van nood is, dus waar ik snel een besluit zou moeten nemen in het kader van openbare orde en veiligheid, moet kunnen ingrijpen. En ik heb vorige keer al gezegd: ja, in het verleden lossen we dingen wel eens anders op. Maar we krijgen

		steeds meer te maken met verwarde personen die nopen tot besluiten. En ik hoop met u dat ik deze regel dat tot een dode letter zou blijven in de APV. Maar ik heb hem echt nodig om uitvoering te kunnen geven van de wetswijziging die in de Tweede Kamer is aangenomen waar het gaat om mensen uit hun huis te kunnen zetten als het nodig is. Ik doe het echt met ... En dat mag u van mij aannemen, liever niet. Liever anders oplossen. Maar ik heb een dergelijke maatregel nodig binnen de APV om te kunnen handhaven op het moment dat het aan de orde is. De plaatsvervangend voorzitter: Dank u wel. Kijk ik even naar het CDA, behoefte aan een tweede termijn? Nee? De heer Heijstek niet. Nee? PACT Aalsmeer. De heer Fransen: Nou, bedankt voor het antwoord. En ik zou het wel op prijs stellen om over dit onderwerp af en toe even eens bijgepraat worden over hoe gaat het nu? Hoe loopt het nu? Waar hebben we nu mee te maken? Want we stellen wel de regels maar we weten eigenlijk niet wat voor effecten we nou mee te maken hebben. En het lijkt me goed om daar als raad ook eens van op de hoogte gebracht te worden. Dus dat zou ik zeer op prijs stellen. De plaatsvervangend voorzitter: Oké, dank u wel. Behoefte aan een tweede termijn? VVD niet. Aalsmeerse Belangen niet? Oké. Tweede termijn portefeuillehouder. De heer Nobel. De heer Nobel: Nee, ik wil met u zeker afspreken dat als wij dit artikel gebruiken dat wij u daar gewoon achteraf over informeren. Dat gaan we zeker doen. De plaatsvervangend voorzitter: Kijk eens aan. Dames en heren, dit was van korte duur. Ik ga weer wisselen met de voorzitter van de raad voor de besluitvorming en daarna het vragenkwartier. Dank u. De voorzitter: Ja, dan kunnen we nu overgaan tot de stemming over de APV. Wie is er tegen? Niemand? Dan is het aangenomen.
Rb-9		**Vragenkwartier** De voorzitter: Dan gaan we verder met het vragenkwartier. Wie mag ik het woord geven namens de VVD? De heer Van Rijn, gaat uw gang. De heer Van Rijn: Ja, de VVD fractie gunt mij ook af en toe wat spreektijd. Daar ben ik ze zeer erkentelijk voor. In goed overleg met de Hornweg bewonersgroep werd indertijd de inrichting van en onder het viaduct vastgesteld. Met de uitvoering was tevens niets mis. Echter vanaf de ingebruikname van het viaduct aan de Hornweg doet zich wel een aantal problemen voor. Zo hebben wij recentelijk ter plaatsen waargenomen. Het leidt voor de VVD tot de volgende vragen. En hoe actueel dit ook is. Vandaag was weer een aanrijding bij het viaduct. Het aantal aanrijdingen, hoewel er afgelopen jaar afgenomen is hoog. Deze zomer werd de 190ste aanrijding genoteerd en ik denk vandaag de 191ste. Komen er nog verkeersdrempels of wordt de maximumsnelheid gehandhaafd? Zijn er andere oplossingen aanstaande om de aanrijdingen te voorkomen? Vraag 2: de verlichting onder het viaduct schijnt al een jaar defect te zijn. Waarom is dit nog steeds niet gerepareerd? Vraag 3: er is veel onkruid tussen de stenen die niet verwijderd wordt en ook de vervuiling op de vrij-aangelegde witte zijkanten van het viaduct wordt niet weggehaald. Ga dit nog plaatsvinden? En de laatste vraag: er wordt onder het viaduct regelmatig afval weggegooid. Dit tot ergernis van de lokale bewoners. Wat doet de

gemeente om dit te voorkomen dan wel op te treden. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Duijn, de portefeuillehouder.

De heer Van Duijn: Ja, dank u wel voorzitter. Er gaat weliswaar maar een vraag eigenlijk over verkeer, maar ik weet hoe de VVD hecht aan efficiëntie. Dus ik beantwoord alle vragen maar in één keer. De eerste vraag over het aantal aanrijdingen en de maatregelen die we daarvoor zouden kunnen treffen. Ik ben helemaal met u eens het aantal aanrijdingen is te hoog, nog steeds. Ondanks de maatregelen die al getroffen zijn door de provincie en door de gemeente. Dat heeft u ook kunnen zien, want u kent de situatie. Wij hebben bebording geplaatst. Er is een wegversmalling aangelegd. Op de Hornweg is een knipperlicht bord geplaatst. Allerlei maatregelen maar die blijken er nog niet voor te zorgen dat er minder aanrijdingen zijn. We zijn op dit moment samen met de provincie Noord-Holland aan het onderzoeken welke aanvullende maatregelen nog mogelijk zijn. En daarmee moet je denken aan maatregelen aan het viaduct zelf en maatregelen op de Hornweg. En dan moet de kans op aanrijdingen verkleinen. En daarnaast willen we op korte termijn met de bewoners van de Hornweg ook in het kader van de lint visies kijken naar alternatieve maatregelen voor de Hornweg. En ik vind het ook wel belangrijk om dat samen met de bewoners te doen om te kijken wat er bij hen leeft en welke ideeën zij daarbij hebben. Dan de vraag over de verlichting, die schijnt defect te zijn. Dat klopt, daar is onder het viaduct één ledstrip defect. Dat is overigens niet iets wat valt onder de openbare verlichting. Maar die is wel defect. En daarnaast is er één armatuur defect. En die wordt zo snel mogelijk gerepareerd. Alle overige verlichting werkt. U vraagt naar het onkruid en het verwijderen daarvan, en het verwijderen van de graffiti. Ja, dat zal ik even proberen uit te leggen. Het is zo dat de stenen die onder het viaduct liggen die vormen een onregelmatige oppervlak. En daardoor zijn ze lastig of eigenlijk niet te borstelen. Dus dat moet gebeuren met verbranden. Dat gebeurt in week 46. Dus dat is over anderhalve week. Dus dat schiet wel op. De graffiti wordt regelmatig verwijderd. Maar helaas wordt er telkens weer opnieuw aangebracht. Maar ook dat is in de onderhoudsronde. Dus week 46 wordt dat opnieuw verwijderd. Uw laatste vraag gaat over het weggooien van afval tot ergernis van de lokale bewoners. Nou, dat is ook tot ergernis van het college. Het is overigens niet alleen daar dat dat gebeurt. Dat gebeurt op meerdere plekken in Aalsmeer. Ja daar kun je eigenlijk van zeggen dat dat gewoon ronduit asociaal is. Dat gebeurt. Maar mensen zitten er wel mee. En het ligt wel in het zicht. En het geeft geen mooi beeld. Wij doen er van alles aan. Dat begint al bij goede voorlichting ook op scholen als het gaat om afval en zwerfafval. En ook om het schoonhouden van je dorp. Het is lastig omdat je mensen op heterdaad moet betrappen als ze zoiets doen. Natuurlijk kijken we daar wel naar en letten we daar wel op, maar dat is gewoon in het praktijk best lastig om iemand echt op een heterdaadje te betrappen. Het zwerfvuil wordt wel verwijderd middels een beeldbestek. En dat is onderhoud kwaliteit B voor wie het interessant vindt. En daar schoonhouden en het opruimen van zwerfafval doen we daarmee ook gewoon op reguliere basis.

De voorzitter: Dank u voor de beantwoording. De heer Van Rijn.

De heer Van Rijn: We zijn blij met de beantwoording van de wethouder dat deze actuele vragen van de VVD zo voortvarend worden opgepakt. In ieder geval in week 46 al een aantal van deze vraagstukken worden opgelost. Daar zullen de lokale bewoners heel blij mee zijn. Ik zou, als het lukt, een nog wat smartere afspraak willen horen of enig perspectief op vraag 1. Want u geeft aan van: we zijn bezig en in gesprek over mogelijk nog wat preventieve middelen omdat we nu zien bijna 200 aanrijdingen. Er moet iets op die weg of op die viaduct gebeuren. Kunt u

		aangeven op welke termijn bij ons nader kunt informeren over wat u voornemens bent met welke partijen daar iets aan te doen. De voorzitter: Ik kijk gelijk nog even rond of anderen nog vragen hebben naar aanleiding van ... Andere partijen nog? Nee. Dan vraag ik u antwoord te geven. De heer Van Duijn: Ja, voorzitter, ik vind het lastig om daar een termijn aan te koppelen. Ook omdat we daar over in gesprek zijn met de andere partijen namelijk de provincie Noord-Holland. Dus ik zoek even naar wat een logisch termijn zal zijn en die kan ik niet zo 1, 2,3 verzinnen. Maar ik kan u wel toezeggen dat we, zodra ik duidelijk heb wat we daar willen gaan doen en als we dat ook met de bewoners hebben besproken, want die partij vergeet ik te noemen, maar dat is ook wel een hele belangrijke partij daarin. Dat we u dan zo snel mogelijk terugkoppelen. Dat is misschien niet helemaal voldoende antwoord. Maar ik hoop dat u er iets mee kunt. De voorzitter: Ik hoor prima. De heer Van Rijn zegt: prima. De heer Van Rijn: Ja, ik wil ook wel met beeld en geluid bekrachtigen dat ik zeer content ben met de beantwoording van de wethouder. Ik begrijp dat het soms niet altijd makkelijk is om daar heel smart antwoord op te geven. Maar we hebben wel vertrouwen in dat het serieus wordt opgepakt. Want dat hoor ik wel als het gaat om de andere antwoorden met week 46. Dan denk ik: dat toont in ieder geval daadklacht. En daar is de VVD erg blij mee. Dus hartelijk dank. De voorzitter: Dank u wel.
Rb-10		**Sluiting** De voorzitter: Dan zijn wij volgens mij gekomen aan het einde van deze vergadering. Ik sluit de vergadering. Ik wens u wel thuis. Dank u wel.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 7 december 2017,

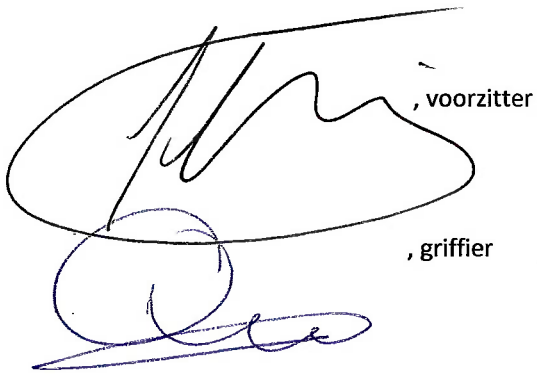

, voorzitter

, griffier

Gemeente Aalsmeer

CONCEPT BESLUITENLIJST RAADSVERGADERING D.D. 2 NOVEMBER 2017

Aanwezig:
Voorzitter: de heer J.J. Nobel
Griffier : de heer O. van Kolck
Leden: AB: mevrouw W.G. Persoon, de heren L.P.F. de Horde, D. Kuin, R. Martijn. F.A. Nisters en D.K. Stoker;
CDA: de dames C.A. van der Boon-Hulsbos en M. van Diemen-Kreeft en de heren M.P. Buskermolen, P.H.J. M. van Soelen, T.F.M. Verlaan en D. van Willegen;
HAC: A.G.P. Heijstek
PACT Aalsmeer: de dames W.B. Alink-Scheltema en P. Lakerveld en de heer R.P. Fransen;
VVD :de dames N. Hauet en M. Vleghaar, de heren J.G.E. Bouwmeester, R.K. van Rijn en T.J. Treur.
Portefeuillehouders: de heren R.J. van Duijn, G. van der Hoeven, J. Kluis en A. Verburg
Afwezig: de heren D.G. van der Zwaag en H.G. Rolleman

Tijd	Agenda punt	Onderwerp	Besluit:
20.00	R-1	Opening door de voorzitter, de heer J.J. Nobel	
		Vaststelling van de agenda	De aangepaste agenda (met toevoeging van agendapunt R-4 bekrachtiging geheimhouding) is vastgesteld
		Vaststelling van het verslag van de besluitvormende raad van 28 september 2017	Conform vastgesteld
		Vaststelling van de Lijst Ingekomen Stukken	Conform vastgesteld; de heer Van Rijn (VVD) wil het onderwerp

			Dienstverleningshandvest Aalsmeer-Amstelveen uit de ter kennisname stukken bespreken. De voorzitter geeft aan dat dit via het Presidium zal worden geagendeerd.
		HAMERSTUKKEN	
	R-2	**Bestemmingsplan Green Park Aalsmeer, Japanlaan Zuid-Oost** **Besluit:** 1. in te stemmen met de weergave en de beantwoording van de ingediende zienswijze over het ontwerp van het bestemmingsplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost, overeenkomstig de bij dit besluit behorende en als zodanig gewaarmerkte Nota Zienswijzen; 2. voornoemd bestemmingsplan, met bijbehorende toelichting en bijlagen, als vervat in de bestandenset met planidentificatie NL.IMRO.0358.05B-VG01, ten opzichte van het ontwerp ongewijzigd vast te stellen; 3. te bepalen dat voor de locatie van de geometrische planobjecten gebruik is gemaakt van een ondergrond welke is ontleend aan de GBKN met datum 15 maart 2017; 4. het ontwerp van het exploitatieplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost ongewijzigd vast te stellen.	Voorstel aangenomen met algemene stemmen
	R-3	**Beleidskader Mobiliteit Vervoerregio** **Besluit:** 1. de inhoud van de (concept) AM-zienswijze op het concept Beleidskader Mobiliteit van de Vervoerregio Amsterdam te onderschrijven; 2. hiervan schriftelijk kennis te geven aan het AM-secretariaat.	Voorstel aangenomen Voor : 20 (AB/CDA/PACT Aalsmeer/ VVD) Tegen : 1 (HAC)
	R-4	**Bekrachtigen geheimhouding** **Besluit:** de verplichting tot geheimhouding op de memo raad en de brief waarin een overzicht wordt gegeven van de aard van de bezuinigingen inclusief bedragen op detailniveau (geheim i.v.m. lopende aanbesteding en nog te gunnen werken), op basis van artikel 25, lid 3 van de Gemeentewet en gelet op artikel 10, lid 2 sub b. en g. van de Wet	Voorstel aangenomen Voor : 20 (AB/CDA/PACT Aalsmeer/ VVD) Tegen : 1 (HAC)

<table>
<tr><td></td><td></td><td>openbaarheid van bestuur te bekrachtigen en de termijn van geheimhouding te bepalen voor een periode van 5 jaar na het besluit van burgemeester en wethouders, dan wel na definitieve oplevering van het schoolgebouw.</td><td></td></tr>
<tr><td></td><td></td><td><u>BEHANDELSTUKKEN</u></td><td></td></tr>
<tr><td>20.10</td><td>R-5</td><td><u>Vaststellen Detailhandelsnota</u>

Besluit:
de detailhandelsnota gemeente Aalsmeer met als doelstelling concentratie van het winkelbestand vast te stellen.

<table><tr><th>Motie</th><th>Naam Motie</th><th>Fractie en aantallen</th></tr><tr><td>M17-15</td><td>Detailhandelsnota-centrumvisie (ingediend door PACT Aalsmeer/VVD)</td><td>Verworpen, na hoofdelijke stemming. De heer Treur (VVD) was afwezig tijdens de stemming
Voor : 7 (alle aanwezige leden van PACT Aalsmeer/VVD)
Tegen: 13 alle aanwezige leden van (AB/CDA/HAC)</td></tr></table></td><td>De heer Treur neemt niet aan de stemming deel en verlaat gedurende de stemming de zaal.

Voorstel aangenomen
Voor : 19 (AB/CDA/PACT Aalsmeer/ VVD)
Tegen : 1 (HAC)</td></tr>
<tr><td>21.20</td><td>R-6</td><td><u>Startnotitie Polderzoom 2e fase</u>

Besluit:
de startnotitie Polderzoom 2e fase vast te stellen.

<table><tr><th>Motie</th><th>Naam Motie</th><th>Fractie en aantallen</th></tr><tr><td>M17-16</td><td>Speelveld/voetbalkooi Polder-zoom (ingediend door CDA/VVD)</td><td>Aangenomen met algemene stemmen</td></tr></table></td><td>Voorstel aangenomen met algemene stemmen

De voorzitter geeft de raad mee dat, indien de raad aanpassing van het speelruimtebeleid bij ruimtelijke projecten wenst, het verstandig is via het Presidium het college te vragen daar in te voorzien.</td></tr>
<tr><td>21.40</td><td>R-7</td><td><u>Verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2017</u></td><td>Voorstel aangenomen met algemene stemmen:</td></tr>
</table>

		Besluit: 1. de “Verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018” vast te stellen; 2. de “Verordening Jeugdhulp Aalsmeer” per 1 januari 2018 in te trekken.	<u>Toezegging:</u> De portefeuillehouder zegt toe actie te ondernemen om de vertrouwens-persoon goed vindbaar op de website te plaatsen.
21.50	R-8	**<u>Algemeen Plaatselijke Verordening 2017</u>** **Besluit:** de gewijzigde Algemene Plaatselijke Verordening Aalsmeer 2017 vast te stellen.	De heer Martijn neemt het voorzitter-schap over tijdens dit agendapunt. Voorstel aangenomen met algemene stemmen <u>Toezegging:</u> De portefeuillehouder zal bij gebruik van artikel 2:79 de raad achteraf hierover informeren.
21.55		**Vragenkwartier** <u>Er zijn vragen ingediend door de VVD inzake situatie viaduct Hornweg:</u> 1.Het aantal aanrijdingen – hoewel het afgelopen jaar afgenomen – is hoog. Deze zomer werd de 190^{e} aanrijding genoteerd. Komen er nog verkeersdrempels of wordt de maximumsnelheid gehandhaafd? Zijn er andere oplossingen aanstaande om de aanrijdingen te voorkomen? 2. De verlichting onder het viaduct schijnt al een jaar defect te zijn. Waarom is dit nog steeds niet gerepareerd? 3. Er is veel onkruid tussen de stenen die niet verwijderd wordt en ook de vervuiling op de fraai aangelegde witte zijkanten wordt niet weggehaald. Gaat dit nog plaatsvinden? 4. Er wordt onder het viaduct regelmatig afval weggegooid, dit tot ergernis van de lokale bewoners. Wat doet de gemeente om dit te voorkomen dan wel op te treden?	De vragen zijn mondeling door de portefeuillehouder beantwoord. <u>Toezegging:</u> De portefeuillehouder zegt toe dat, zodra hij meer informatie heeft over concrete oplossingen om het aantal aanrijdingen bij het viaduct Hornweg te voorkomen, de raad wordt geïnformeerd.
		Sluiting	22.05

Gemeente Aalsmeer

Uitnodiging voor het bijwonen van de Raadsvergadering op donderdag 2 november 2017, in de raadzaal van het gemeentehuis van Aalsmeer. Aanvang: 20.00 uur.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD,

J.J. Nobel

Voorafgaand aan de raadsvergadering is om 19.30 uur de huldiging van:
- **Fiqas jongens B1, C1 en D1: zij zijn Nederlands kampioen handbal geworden;**
- **Daniël Giacon: hij is voor de 7e keer Nederlands jeugdkampioen schermen geworden en**
- **Ruben Spaargaren: hij is Nederlands kampioen rolstoeltennis bij de junioren geworden en tevens Nederlands kampioen rolstoeltennis in de dubbel bij de senioren.**

U wordt verzocht tijdig aanwezig te zijn. De huldiging vindt plaats in de Burgerzaal van het gemeentehuis.

De vergadering zal worden geschorst voor uitreiking van de certificaten aan de deelnemers van de cursus politiek actief.

RAAD		
Raadzaal		
Tijd	**Agenda punt**	**Onderwerp**
20.00	R-1.	**1. Opening door de voorzitter, de heer J.J. Nobel** **Raadsgriffier: de heer O. van Kolck** **2. Vaststelling van de agenda** **3. Vaststelling van het verslag van de vergadering van 28 september 2017** **4. Vaststelling van de lijst ingekomen stukken**
		HAMERSTUKKEN
	R-2	**Bestemmingsplan Green Park Aalsmeer, Japanlaan Zuid-Oost** Portefeuillehouder: G. van der Hoeven Uit de Commissie Ruimte en Economie van 17 oktober 2017. *De besluitvorming is gericht op het instemmen met de weergave en beantwoording van de ingediende zienswijze en het ongewijzigd vaststellen van het bestemmings-plan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost. Tevens wordt gevraagd het ontwerp van het exploitatieplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost ongewijzigd vast te stellen.*
	R-3	**Beleidskader Mobiliteit Vervoerregio** Portefeuillehouder: R.J. van Duijn Uit de Commissie Ruimte en Economie van 17 oktober 2017. *De besluitvorming is gericht op het onderschrijven van de (concept) AM-zienswijze op het concept Beleidskader Mobiliteit van de Vervoerregio.*
	R-4	**Bekrachtigen geheimhouding:** Portefeuillehouder: G. van der Hoeven *De besluitvorming is gericht op het bekrachtigen van de geheimhouding op de*

		memo raad en de brief waarin een overzicht wordt gegeven van de aard van de bezuinigingen inclusief bedragen op detailniveau (behorende bij de vergaderstukken voor 9 november a.s. m.b.t. het aanvullend krediet voor Triade) i.v.m.de lopende aanbesteding, op basis van artikel 25 lid 3 van de Gemeentewet juncto artikel 10 lid 2 sub b. en g. van de Wet openbaarheid van bestuur.
		BEHANDELSTUKKEN:
20.05	R-5.	**Vaststellen Detailhandelsnota** Portefeuillehouder: A. Verburg **Spreekvolgorde: PACT Aalsmeer – VVD – AB – CDA - HAC** Uit de Commissie Ruimte en Economie van 17 oktober 2017. *De besluitvorming is gericht op het vaststellen van de Detailhandelsnota Aalsmeer en het centrale uitgangspunt van concentratie van het winkelbestand.*
20.40	R-6.	**Startnotitie Polderzoom 2e fase** Portefeuillehouder: J. Kluis **Spreekvolgorde: VVD – AB – CDA – HAC - PACT Aalsmeer** Uit de Commissie Ruimte en Economie van 17 oktober 2017. *De besluitvorming is gericht op het vaststellen van de startnotitie Polderzoom, 2e fase.*
21.00	R-7.	**Verordening jeugdhulp Aalsmeer 2017** Portefeuillehouder: G. van der Hoeven **Spreekvolgorde: AB - CDA – HAC - PACT Aalsmeer – VVD** Uit de Commissie Maatschappij en Bestuur van 19 oktober 2017. *De besluitvorming is gericht op het vaststellen van de Verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018.*
21.30	R-8.	**Algemeen Plaatselijke Verordening Aalsmeer 2017** Portefeuillehouder: J.J. Nobel **Spreekvolgorde: CDA - HAC - PACT Aalsmeer – VVD – AB** Uit de Commissie Maatschappij en Bestuur van 19 oktober 2017. *De besluitvorming is gericht op het vaststellen van de Algemene Plaatselijke Verordening Aalsmeer 2017.*
22.00		**Vragenkwartier**

SLUITING

Gemeente Aalsmeer

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD VAN DE GEMEENTE AALSMEER
d.d. 28 september 2017

Aanwezigen:

Voorzitter: J.J. Nobel
Griffier: O. van Kolck

Fractie AB
Mevrouw W.G. Persoon en de heren L.P.F. de Horde, D. Kuin, D.K. Stoker, R. Martijn, F.A. Nisters

Fractie CDA
De dames C.A. van der Boon-Hulsbos en M. van Diemen-Kreeft en de heren M.P. Buskermolen, P.H.J.M. v. Soelen, T.F.M. Verlaan en D. v. Willegen

Fractie PACT Aalsmeer
De dames W.B. Alink-Scheltema en P. Lakerveld en de heren R.P. Fransen en H.G. Rolleman

HAC:
De heer A.G.P. Heijstek

Fractie VVD
De dames N. Hauet en M. Vleghaar en de heren J.G.E. Bouwmeester, R.K. van Rijn, T.J. Treur en D.G. v.d. Zwaag

Raad (besluitvormend)

Agendapunt		**Onderwerp**
Rb-1	**1.**	**Opening door de voorzitter de heer J.J. Nobel** De voorzitter: Dames en heren, het is inmiddels 20.00 uur geweest dus ik open de vergadering. De heer Van Soelen die komt iets later heb ik begrepen.
	2.	**Vaststelling van de agenda** De voorzitter: Vaststellen van de agenda. Iemand die daar iets over wil zeggen? Nee? Dan is de agenda vastgesteld.
	3.	**Vaststelling van de Lijst Ingekomen Stukken** De voorzitter: Vaststelling van het verslag van 29 juni. Er zijn voorgestelde wijzigingen ontvangen. Bij deze dan vastgesteld. Het verslag van 6 juli. Zijn ook geen voorstellen tot wijziging ontvangen. Kunnen we dat vaststellen? Is dat ook vastgesteld.

Rb-2		**Tijdelijke vervanging raadslid AB** De voorzitter: Dan gaan wij over tot de benoeming Tijdelijke vervanging van een raadslid, de heer De Horde. Is die, ja u mag naar voren komen. Commissie dat klopt, dus we moeten even een nummertje trekken. Mag ik er vier doen. Dat is de heer Kuin, mevrouw Lakerveld en de heer Van Rijn. Ik schors even de vergadering. Ik heropen de vergadering. Mevrouw Lakerveld, aan u het woord. Mevrouw Lakerveld: Dank u wel voorzitter. Gebleken is dat de benoemde aan de alle in de gemeentewet gestelde eisen voldoet. De commissie adviseert tot zijn benoeming als lid van de gemeenteraad van Aalsmeer. Dank u wel. De voorzitter: Dank u wel. Dan vraag ik de heer De Horde naar voren te komen. '…' ''Ik verklaar dat ik, om tot lid van de raad benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van de raad naar eer en geweten zal vervullen'. De heer De Horde: Dat verklaar en beloof ik.
Rb-3		**HAMERSTUK: Vaststellen fractiebudgetten 2016-2017** De voorzitter: Dan ligt nu voor als hamerstuk Vaststelling van de fractiebudgetten. Wenst iemand daar nog het woord over te voeren? Nee? Dan is dat met algemene stemmen ervaart. Ja. Ik kijk rond. Nee, niet? De heer Heijstek, u stemt tegen? De heer Heijstek: Ja wij zijn tegen. De voorzitter: De heer Heijstek stemt tegen, dat is genoteerd.
Rb-4		**Eenmalige actie Aalsmeerpas in 2017 t.b.v. participatie van kinderen met een laag inkomen** De voorzitter: Dan behandelstukken. R4, Eenmalige actie Aalsmeerpas in 2017 ten behoeve van de participatie van kinderen met een laag inkomen. Ik heb begrepen dat hier een motie op binnen is gekomen? Ja. Er is een motie op binnengekomen van de heer Heijstek. Die motie heet 'Alle kinderen in beweging'. De spreekvolgorde. Dat is HAC en dan PACT Aalsmeer, VVD, AB en CDA. De heer Heijstek, aan u het woord. De heer Heijstek: Dank u wel voorzitter. Wij willen meteen beginnen met het indienen van deze motie omdat de overwegingen voor zichzelf spreken. Het Rijk heeft een budget beschikbaar gesteld om te zorgen dat kinderen uit gezinnen met een laag inkomen kansrijk kunnen opgroeien. Dit budget moet worden ingezet voor activiteiten rondom school, cultuur, sport of sociale activiteiten. En voor dit jaar een resterend bedrag van € 29.110 van dit budget niet gebruikt wordt en er in 2018 een bedrag van € 40.000 overblijft. Niet de bedoeling zou moeten zijn om dergelijke gelden op te potten, maar om te gebruiken. En daarom nodigen wij het

college uit om met een concreet plan te komen waarmee alle kinderen op de basisscholen meer beweging krijgen en dit plan uiterlijk voor de volgende raadsvergadering aan de raad ter beschikking te stellen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Had u andere zaken nog in te brengen op dit onderwerp? Nee. Dank u wel. Dan kijk ik naar de fractie van PACT. Wie? Mevrouw Alink.

Mevrouw Alink: Ik heb verder geen toevoegingen. Dank u.

De voorzitter: Fractie VVD. Wie? Mevrouw Vleghaar, gaat uw gang.

Mevrouw Vleghaar: Ik heb ook geen toevoegingen. Vorige keer alles al doorgenomen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even naar de fractie AB. De heer Stoker.

De heer Stoker: Geen behoefte aan deze motie.

De voorzitter: Dank u wel. En heeft u nog iets aan op het onderwerp?

De heer Stoker: We zijn heel blij met deze motie en hopen dat dit ook aangenomen gaat worden. O, het voorstel. Sorry. We hopen dat er goed campagne gemaakt gaat worden zodat dit, deze eenmalige bijdrage voor de kinderen die het wat minder hebben, dat die gebruik kunnen gaan maken van of naar het theater of een evenement of naar het zwembad. Dat soort zaken allemaal. Dat was het.

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Van Diemen, gaat uw gang.

Mevrouw Van Diemen: Dank u wel voorzitter. We danken de wethouder van de vorige keer voor de antwoorden die we hebben gesteld. En we zijn blij dat er samen met de ouders wordt gekeken naar hoe dit budget verder in te vullen. Dat was het. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we over …

Mevrouw Alink: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Alink.

Mevrouw Alink: Ik wil eigenlijk even een vraag over stellen. Want volgens mij was dat niet wat was afgesproken, dat was volgens mij een advies van de raad. En zat niet in het voorstel.

De voorzitter: En aan wie stelt u nu deze vraag?

Mevrouw Alink: Aan mevrouw Van Diemen via u.

De voorzitter: Ja. Mevrouw Van Diemen.

Mevrouw Van Diemen: Dank u wel voorzitter. Dat klopt, het was de beantwoording die de wethouder heeft gegeven, dat bedoel ik.

		De voorzitter: Oké. Ja dan denk ik dat we over kunnen gaan tot stemming. Dan gaat eerst het stuk in stemming, en daarna de motie. Wie is er voor dit voorstel? Dat is dan met algemene stemmen aangenomen. Dan wordt in stemming gebracht de motie 'Alle kinderen in beweging'. Wie is er voor dit voorstel? Dat is de fractie van HAC.
Rb-5		**Vaststelling paraplubestemmingsplan parkeernormen** De voorzitter: Dan gaan wij over naar de vaststelling van het paraplubestemmingsplan parkeernormen. Ook hier is een motie, even kijken een amendement op binnengekomen van HAC. Spreekvolgorde is PACT Aalsmeer, VVD, AB, CDA en dan HAC. Dus even … het amendement. Mijnheer Heijstek, het amendement, wilt u dat nog toelichten? De heer Heijstek: Nee, zal ik zo doen. De voorzitter: Dat doet u in uw termijn. Dat is ook goed. Ik kijk even naar de fractie van PACT. Iemand? Mevrouw Lakerveld… Mevrouw Lakerveld: Geen behoefte. Dank u wel. De voorzitter: Geen behoefte? VVD, de heer Bouwmeester. De heer Bouwmeester: Geen behoefte. De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even naar AB. De heer De Horde. De heer De Horde: Nee, wij hebben ook geen behoefte hieraan. De voorzitter: En even naar het CDA. Niemand? Nee. Mijnheer Heijstek, aan u het woord. De heer Heijstek: Dank u wel voorzitter. Overwegende dat middels een paraplubestemmingplan alle parkeernormen door de raad worden vastgesteld conform de CROW-normen, en er in Aalsmeer en Kudelstaart de afgelopen jaren er regelmatig geklaagd wordt over het tekort aan parkeerplaatsen voor inwoners hebben wij een amendement voorgesteld. En dat ziet erop toe dat voor deze woningtypen die genoemd worden in dit artikel, dat voorzien wordt voor voldoende parkeergelegenheid als er minimaal twee parkeerplaatsen per eenheid worden gerealiseerd. en zeker als je kijkt bepaalde wijken in Kudelstaart, maar ook in Nieuw Oosteinde, daar is het af en toe regelmatig krap. En als je ziet dat bepaalde woningen daar hanteren ze 0,8 parkeerplaatsen auto's per parkeerplaats voor een woning. Wij vinden dat veel te krap. Dus soms kan je beter voorkomen dan genezen, dus stellen wij voor om alles minimaal 2 te houden. De voorzitter: Is er behoefte bij fracties om te reageren? Ik kijk even rond. PACT, mevrouw Lakerveld. Nee? VVD niet. AB niet, nee. Oké. Portefeuillehouder, heeft u behoefte om nog even te reageren? Gaat uw gang. De heer Van der Hoeven: Ja dank u wel voorzitter. Ja laat ik volstaan met een negatief preadvies op dit amendement. Allereerst de overwegingen zijn niet in overeenstemming met datgene wat u vervolgens besluit of oproept te besluiten. Want u overweegt dat u die CROW-normen wilt volgen, en juist de CROW-normen differentiëren naar type woningen en de bijbehorende parkeernorm. Dus in die zin is uw amendement inhoudelijk ook in tegenstelling met elkaar, met

		het besluit en de overwegingen. Maar dat alles daar gelaten, dit bestemmingsplan is een juridische vertaling van de al door de, door uw gemeenteraad vastgestelde nota Parkeernormen. En op het moment dat u nu dit besluit zou nemen, zou u ook de nota Parkeernormen opnieuw moeten gaan vaststellen. Dus wij kunnen niet anders dan negatief preadviseren voorzitter. De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan stel ik voor om over te gaan tot stemming. Gaan we eerst het amendement in stemming brengen. Wie is er voor het amendement? Dat is de fractie van HAC. Dan is het verworpen. Dan het voorstel zelf, Vaststelling paraplubestemmingsplan parkeernormen. Wie is er voor dit besluit? Dan is het met algemene stemmen aangenomen.
Rb-6		**Startnotitie woningbouwlocatie VVA-terrein, project Hornmeer** De voorzitter: Dan gaan wij verder met het vaststellen van de Startnotitie woningbouwlocatie VVA-terrein. Daar is een motie op binnengekomen 'Koopwoningen VVA-terrein'. En er is een amendement 'Afzien van afsluiting woningen op het gastransportnet' binnengekomen. Niet nog meer? En er is een net nog een amendement binnengekomen van de VVD. Ik stel voor dat de indieners van de amendementen, beginnen we even bij 'Afzien van aansluiting woningen op het gastransport' van PACT. Wie? Mijnheer Rolleman, aan u. De heer Rolleman: Ja hij doet het. Ja wij hebben amendement, we hadden hem eigenlijk al aangekondigd tijdens de commissievergadering, dat wij graag deze locatie als eerste gasvrij zouden willen zien in Aalsmeer. En dat kan ook, en dat zult u ook lezen in de overwegingen. Ik neem de overwegingen wel even door omdat het ook echt aangeeft waarom wij deze amendement hebben ingediend. Overwegende dat: Het klimaatakkoord van Parijs behelst dat de opwarming van de aarde beneden de 2 graden Celsius blijft; Er in de Tweede Kamer een wetsvoorstel voorligt tot het schrappen van de plicht tot gasaansluitingen voor nieuwe woningen, als bijdrage aan de Nederlandse energiedoelen: de transitie van fossiele energie naar duurzame energie; De gemeente een gebied kan aanwijzen waarin geen gastransporten wordt aangelegd die naar een andere warmtenet wordt aangelegd; De gemeente bezig is met de realisatie van een lage temperatuur warmtenet waarbij de restwarmte van het NLDC-datacentrum in de Hornmeer wordt gebruikt voor het leveren van warmte aan het bedrijventerrein; De gemeente recentelijk hiervoor een eenmalige demonstratie energie innovatie subsidie van € 450.000 heeft mogen ontvangen; Het college nastreeft om deze restwarmte ook te gebruiken voor de woningbouw Meervalstraat/Roerdomplaan en het onderhavige VVA-terrein; Deze woningen op een andere manier voorzien kunnen worden van verwarmingsbronnen indien onverhoopt toch geen aansluiting op het restwarmtenet van NLDC mogelijk blijkt. Voorts overwegende dat: De startnotitie startpunt vastlegt waarlangs woningbouw ontwikkeld wordt; Het nu het moment om te besluiten dat nieuwbouw van deze woningen plaatsvindt zonder aardgasaansluiting. Besluit: Aan de startnotitie op pagina 7 onder het kopje Energie, tweede alinea na de zin '… en deze onderhavige nieuwbouwlocatie." toe te voegen de zin: "De woningen worden niet aangesloten op het gastransportnet maar worden op een andere meer duurzame manier van warmte voorzien". Dat was het amendement. De voorzitter: Dank u wel. Dan stel ik voor dat de VVD, die hebben ook een amendement ingediend. Wie? Ja de heer Van der Zwaag, gaat uw gang. De heer Van der Zwaag: Ja dank u voorzitter.

De voorzitter: De heer Fransen.

De heer Fransen: Microfoon uit.

De voorzitter: Dat komt er nu aan. Dat is net, het is vers van de pers. Ja. Komt eraan.

De heer Van der Zwaag: De postduif is onderweg. Ik zal de overwegingen van de VVD, want op dit punt hebben wij vanavond wel een behoefte, de overwegingen oplezen. Bij de behandeling van de startnotitie in de commissie Ruimte en Economie van 12 september 2017 is door de portefeuillehouder op concrete vragen van de VVD duidelijk aangegeven dat de verdeling huur-/koopwoningen zoals in de startnotitie beschreven is, een eerste gedachte is op basis van eerder vastgestelde kaders, en dat zijn dan de woonagenda en het bijbehorende amendement A16-2 van 28 januari 2016 door de gemeenteraad. De verdeling kan nog vrij worden ingevuld. Bekend is dat er bij Aalsmeerse inwoners een grote behoefte is aan goedkope huur- en koopwoningen. Sociale huurwoningen kunnen slechts in beperkte mate worden toegewezen aan inwoners van Aalsmeer, hetgeen naar het idee van de VVD onvoldoende is om aan de behoefte te voldoen en ook de doorstroming in Aalsmeer niet bevorderd. Met het laten vervallen van de bouw van sociale huurwoningen en het bouwen van goedkope koopwoningen kunnen aanzienlijk meer Aalsmeerse woningzoekenden een woning in Aalsmeer bemachtigen. Dit kan door onder andere een prioritering in de toekenning. Zo kunnen doorstromers vanuit sociale huurwoningen voorrang genieten, startersleningen aan Aalsmeerders worden verstrekt en ook door omstandigheden tijdelijk buiten Aalsmeer wonende personen, bijvoorbeeld studenten, de mogelijkheid worden geboden om passende woonruimte in Aalsmeer te vinden. Er zijn ook andere stimulerende maatregelen mogelijk. Een goed anti-speculatiebeding moet daarbij voorkomen dat woningen uit winstbejag worden gekocht. Dit amendement zet zich in om alle woningen in dit plan beschikbaar te krijgen voor Aalsmeerse woningzoekenden en nodigt het college en de raad uit om in het belang van deze Aalsmeerse woningzoekenden dit amendement te ondersteunen. Dan het te nemen besluit zouden wij via dit amendement op het volgende punt willen wijzigen: De startnotitie woningbouwlocatie VVA-terrein vast te stellen met dien verstande dat voor de uitwerking van dit specifieke plan de volgende uitwerkingsrichtingen worden gehanteerd: a. Dat alle mogelijkheden zo volledig mogelijk worden benut om te zorgen dat het de te bouwen 80 woningen voor de Aalsmeerse woningzoekenden beschikbaar komen. En b, dat indien de beschikbaarheid voor Aalsmeerse woningzoekenden beter gereguleerd kan worden met goedkope koopwoningen overgegaan wordt tot het verminderen of laten vervallen van de bouw van sociale huurwoningen. En daarvoor goedkope koopwoningen met een anti-speculatiebeding worden gebouwd. Dat was hem.

De voorzitter: Ik, even los van de inhoud, maar als voorzitter van uw raad twijfel ik of dit, of ik dit als amendement moet gaan lezen. Want als u, met een amendement verandert u de kaders waarmee het college op pad wordt gestuurd om dingen te gaan doen. En ik zit te twijfelen of u hiermee voldoende strakke kaders aangeeft aan het college die u ook later kunt toetsen. Dus ik geef u echt even in overweging om even te schorsen, om even te overwegen of u van dit amendement niet liever een motie zou willen maken. Want anders is ie wel, hij is wel voor meerdere uitleg vatbaar en ik zou het onverstandig vinden om achteraf met elkaar te moeten constateren dat dingen niet gebeurd zijn die u wel wenselijk acht maar die dan onvoldoende als kader zijn meegegeven. Dus ik stel even voordat we even schorsen. Geven we u de tijd om daar nog even over na te denken. En kan het college ook gelijktijdig over dit amendement nadenken. Nadat wij ook even de motie gelijk besproken hebben, want dan zijn we in een klap verder. En

dan gaan we daarna door tot behandeling. Zullen we dat even afspreken. We moeten sowieso schorsen om dit amendement vooralsnog even te kunnen bespreken met de portefeuillehouder. Er was ook nog een motie, en dat was de motie, even kijken, AB. Van AB. Wie? Mijnheer Nisters, gaat uw gang.

De heer Nisters: Ja die wou ik heel graag toch inbrengen na mijn betoog, omdat ik daar ook een inleiding heb voor.

De voorzitter: Oké. Dan stel ik voor dat we nu even gaan schorsen. Ja?

Schorsing

De voorzitter: Ik stel voor dat wij de vergadering weer gaan hervatten. Ik heropen de vergadering. Op het verzoek van uw voorzitter hebben we even geschorst. En dan zou eigenlijk de voorzitter het woord moeten voeren maar dat gaan we niet doen. De heer Van der Zwaag, aan u.

De heer Van der Zwaag: Ja voorzitter, dank u wel. We hebben driftig overlegd en besloten dat het beter was om er een motie van te maken. Hij is aangepast door de griffier en hij gaat een klein beetje wijzigen. De overwegingen blijven hetzelfde dus die ga ik niet meer voorlezen. De motie wordt als volgt: Verzoekt het college voor de uitwerking van dit specifieke plan de volgende uitwerkingsrichtingen te hanteren: A. Alle mogelijkheden zo volledig mogelijk worden benut om te zorgen dat de te bouwen 80 woningen voor Aalsmeerse woningzoekenden beschikbaar komen. B. Dat indien de beschikbaarheid voor Aalsmeerse woningzoekenden beter gereguleerd kan worden, met goedkope koopwoningen overgegaan wordt tot het verminderen of laat vervallen van de bouw van sociale huurwoningen. En daarvoor goedkope koopwoningen met een anti speculatiebeding worden gebouwd. En C, die is dan toegevoegd, voordat met de daadwerkelijke uitvoering wordt gestart de Raad over de genoemde punten onder A en B tijdig in kennis te stellen. Dat is hem.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zit even te kijken want we hebben net de amendementen en moties even behandeld. Ik stel voor dat we nu de eerste termijn doen als daar nog behoefte aan is bij u. Mijnheer Van der Zwaag.

De heer Van der Zwaag: De VVD heeft naast deze motie geen behoefte aan de eerste termijn. Dank u.

De voorzitter: AB, mijnheer Nisters, gaat uw gang.

De heer Nisters: Ja dank u voorzitter. Aalsmeerse Belangen is vanzelfsprekend verheugd met deze mooie startnotitie die voor ons ligt. Hiervoor allereerst onze complimenten voor de portefeuillehouder en de ambtenaren die deze startnotitie mede mogelijk hebben gemaakt. Dat na de suggestie vanuit Aalsmeerse Belangen om het VVA-terrein ook mee te nemen als mogelijke locatie voor alternatieve woonvormen door de portefeuille dat dit is overgenomen, en nu dit voorstel ligt is een heel mooi resultaat. Om 56 echt betaalbare huurwoningen, om 56 sociale huurwoningen voor de doelgroep …

De voorzitter: Even, ik deed het expres, want ik was in beeld terwijl u aan het spreken was. En dat geeft een beetje een raar beeld. Dus ik ga even eruit, en dan gaat u erop. Ja, mag u nog een

		keer. De heer Nisters: Ja daar ben ik. Zal ik gewoon verdergaan waar ik gebleven was, dat lijkt me verstandig. Daarnaast is ook nog, daarnaast ook nog eens 24 starterswoningen waar precies hetzelfde voor geldt, dat is een mooie uitkomst waar de raad trots op mag zijn. Het tot stand komen van deze startnotitie komt mede voort uit de motie 'Alternatieve woonvormen', die door de fracties van AB, CDA en PACT is ingediend en unaniem door de gemeenteraad is aangenomen. Hieruit blijkt dat het samenwerken en samen koersen dit soort mooie voorstellen kan opleveren. Als de verwachting uitkomt dat dit de eerste woningen zijn die gekoppeld kunnen worden aan het project Hergebruik restwarmte van het '…' datacentrum zal dit ook een hele mooie stap zijn die we ons hebben opgelegd op het gebied van duurzaamheid. In de commissievergadering hebben wij aangegeven dat we de stedenbouwkundige opzet niet optimaal vinden. De aansluitingen in de haakse hoeken van de rijen huurwoningen lijken nu uitzicht op blinde muren op te leveren. Kan de portefeuillehouder aangeven of de gemeenteraad nog een besluit te nemen heeft over het beeldkwaliteitsplan met een mogelijk andere invulling van de opzet? Wij maken ons nog wel zorgen over het probleem dat veel van de voor deze doelgroep gebouwde koopwoningen niet beschikbaar blijven voor deze groep. Nu zijn wij blij met worden van de portefeuillehouder hierover in de commissie om hierover in onderhandeling te gaan met de ontwikkelaar. Toch is dit voor ons niet genoeg. Voor ons is het belangrijk dat dit niet onderhandelbaar is, maar dat dit een eis is naar de ontwikkelaar toe. Vooral omdat dit grond van de gemeente is die wij hiervoor beschikbaar stellen. Wij hebben nu een prachtige kans om goedkope koopwoningen voor de lagere inkomens te bouwen. En het is van belang dat deze woningen van meet af aan, maar ook op langere termijn, voor de bedoelde bewoners beschikbaar blijven. De motie die wij dan ook gaan indienen is ook bedoeld als een steun in de rug voor de portefeuillehouder om hiermee naar de ontwikkelaar te kunnen gaan. Dan heb ik nu de motie 'Behouden voor starters'. Ik zal de overwegingen doen: In Aalsmeer een grote vraag bestaat naar woningen voor starters en jongeren; Dit type woningen bijna niet gebouwd worden in Aalsmeer waardoor er een groot tekort is aan dit soort woningen; Op het voormalige VVA-terrein maximaal 24 goedkope koopwoningen voor deze doelgroepen worden ontwikkeld; Deze goedkopen jongeren- en starterswoningen door de grote vraag en het beperkte aanbod interessant zijn voor speculanten die waardestijging van de woningen nastreven; Daardoor het reële risico bestaat dat de jongeren- en starterswoningen als gevolg van de te verwachte marktwerking al snel financieel niet meer bereikbaar zullen zijn voor deze doelgroepen; Bovendien het risico aanwezig is dat de woningen worden gekocht en vervolgens verhuurd tegen huursommen die ertoe leiden dat de woningen eveneens niet meer bereikbaar zijn voor deze doelgroepen; Dergelijke ontwikkelingen door de gemeenteraad als onwenselijk worden beoordeeld. Verzoekt het college: Bij de ontwikkeling van de maximaal 24 koopwoningen op het voormalige VVA-terrein een 'beschermingsconstructie' voor het beschikbaar houden van deze woningen voor de doelgroep dwingend op te leggen aan de geselecteerde marktpartijen; Tevens te onderzoeken in hoeverre maatregelen kunnen en worden genomen teneinde verhuur van deze woningen tegen te gaan; En de raad hierover te informeren. En we zouden graag het preadvies hebben van het college. De voorzitter: Dank u wel. De fractie van het CDA. Wie? De heer Van Willegen. Gaat uw gang. De heer Van Willegen: Dank u wel voorzitter. Ja, net als de fractie van AB is het CDA bijzonder blij met dit voorstel. Het is een voorstel wat we natuurlijk met een motie hebben proberen af te dwingen, maar dat het zo voortvarend opgepakt zou worden dat was voor ons allemaal een verrassing. Het was natuurlijk een motie voor alternatieve woonvormen. En die is door de hele

raad ook aangenomen, dat heeft de heer Nisters ook al gezegd. En als je dan ook ziet hoeveel positieve reacties inspraakreacties zijn, ik geloof niet dat ik ooit een raadsvoorstel gezien heb waar ik alleen maar positieve, bijna alleen maar, positieve reacties heb gezien. Dus het landt ook nog een keer goed in de Aalsmeerse samenleving. En daar zijn wij ook gewoon helemaal blij mee. Zal ik de moties nu meenemen of zegt u doet dat in de tweede termijn? Wat vindt u makkelijker voorzitter?

De voorzitter: Ik denk dat u dat nu ook kunt doen maar het college gaat natuurlijk ook nog even iets erover zeggen, dus het is aan u.

De heer Van Willegen: Nou dan doe ik het in de tweede termijn want misschien word ik nog op andere gedachten gebracht door de wethouder. Dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Heijstek, HAC. Aan u.

De heer Heijstek: Dank u wel voorzitter. Wij gaan wel in op de moties als u het niet erg vindt. Om te beginnen met de motie van de VVD. Het klinkt erg interessant, zeker het speculatiebeding is een goeie, maar de vraag die ik mijzelf afvraag is hoe gaan de jongeren die woning betalen? En net snel met de heer Rolleman een rekeningetje gemaakt, maar volgens mij is het inkomens technisch hypotheek is dat op die leeftijd best wel een ding. Dus dat is even een valkuiltje. Maar ik ben benieuwd naar uw reactie daarop. Wat betreft de motie van AB. Wat ons betreft mag hij nog een tandje scherper. U specificeert namelijk niet dat het moet gaan om die jongeren uit de eigen gemeente. U zegt van het moet zijn voor starters en het moet zijn voor jongeren. Dan zou ik zeggen zet u er nog een woordje achter. Dat moet zijn voor jongeren en starters uit Aalsmeer. Het amendement van PACT, van de week al een kleine discussie met elkaar erover gaat, met mijnheer Rolleman. Maar wat als de elektra uitvalt? Met gas kan je niet alleen verwarmen maar ook eten en licht realiseren. Een andere Aalsmeerder wees mij erop op het veiligheidsaspect van gas. Een lekkende gaskraan of vergelijkbaar elementen en de hele buurt ligt plat, dat is ook een element. Een hypotheekadviseur wees ons op het rentevoordeel als de woningen voldoen aan het EPC waarden. Als de woningen qua EPC waarden aan de normen van 2021 zouden voldoen, zou dat positief effect hebben op de rentetarieven die worden berekend. Dus daar zit op zich wel een interessant element van het amendement van PACT. Maar het punt is waar wij als raad over zouden moeten hebben is wat wensen wij als raad met betrekking tot duurzaamheid? Willen wij als raad ook de portemonnee trekken van jongeren die daadwerkelijk duurzaam willen leven? Wat is de raad bereidt om daarvoor te doen om dat te realiseren, want het is en blijft een financieel elementje. En ja, dat is inderdaad een break-even point voor ons. Maar ik vind het amendement en de gedachtegang is positief, alleen hoe gaan we zorgen dat die jongeren dat ook gaan betalen? Nou die is aan u mijnheer Rolleman.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Rolleman.

De heer Rolleman: Dank u wel voorzitter. Ja andere partijen, AB, CDA en HAC, zijn wij ook erg blij met deze nieuwe opgave voor de woningbouw. Er is veel behoefte aan 56 woningen voor eigen haar en 24 starterswoningen/koopwoningen. We hadden al complimenten uitgedeeld in de commissievergadering, maar we willen dat hier ook nog weleens een keer opnieuw doen. Het is ook vooral complimenten omdat het zo snel ging. Deze inbreilocatie is echt snel toegevoegd met ook een heel mooi programma. Ja wij hebben in de commissievergadering uitgebreid gesproken over het garanderen van de woning voor gasvrij. En wij vinden namelijk

		dat die woningen niet aangesloten moeten worden op het gasnet omdat er mogelijkheden liggen om aan te sluiten op het warmtenet. Dat is ook de reden waarom wij het amendement hebben ingediend. En misschien goed dat ik toch nog even een citaat neem want we hebben een hele mooie bijeenkomst gehad over duurzaamheid. En daar zei Maurits Groen: “Als we zo doorgaan als nu zijn we over 15 jaar al onze fossiele energiebronnen op”. Daar was de zaal wel even stil van. Maar zijn boodschap was ook Begin bij jezelf. Duurzaamheid is doen, en niet denken dat een ander het al doet. Nou ik hoop dat wij vandaag die woorden ook in gedachte kunnen houden bij de behandeling van dit stuk, want het gaat hier echt over doen. En we zullen misschien straks nog wel een discussie gaan krijgen over de mogelijkheid om ook biogas daar voor te gaan gebruiken, om biogas in het aardgasnet te doen. Maar dan wil ik wel heel duidelijk aangeven dat dat wat ons betreft niet het groene gas moet zijn, wat dus gecompenseerd is voor CO_2. We praten dan echt over GFT of vanuit ‘…’kalium met vergisting gemaakt gas. En als je daarover praat van hoeveel is daarvan beschikbaar in Nederland, dan zijn er rapporten van onder andere SenterNovem dat er slechts 10% beschikbaar is om alle aardgasbehoeften die we op dit moment hebben daarvan te doen. En we hebben nogal een opgave in Aalsmeer want we lopen echt achter op iedereen. We hebben slechts 1% hernieuwbare energie. Net is de nieuwe Lokale Energie Etalage gekomen, 28 september. En we zijn nog steeds 85% van de totale gasverbruik als van 2010. Dus we hebben een behoorlijke taakdoelstelling. En als je weet dat een gemiddeld huishouden zo’n 1500 kubieke meter gas gebruikt, dan mogen we nog wel even. Dus vandaar dat wij ook dit hebben gezegd van laten we nu die stappen nemen. De startnotitie heeft ter visie gelegen en de inspraakreacties van vooral onze jongeren die waren eigenlijk alleen maar positief. En wij denken dat dat ook komt omdat er behoorlijk goeie inspraak was. Dus wij, ja nogmaals, het pleit om zo vroeg mogelijk de participatie in te zetten en het draagvlak van de plannen te realiseren. We zijn blij met het behoud van de dubbele rij bomen aan de dreef. Wij zien ook de bestemmingsplan met groot vertrouwen tegemoet. We denken dat er weinig bezwaar is ook vanuit de omgeving. We vinden het ook een mooi stedenbouwkundig plan dat het, en dat is vooral ook, dat het met de omwonenden wordt uitgewerkt. Wel willen wij graag aangeven dat de extra grondopbrengsten voor ons geen doel op zich zijn. En daarmee geef je misschien ook wel een beetje een handreiking richting HAC. Wij denken dat we echt moeten gaan investeren in die mooie openbare ruimten en ook het park wat de Hornmeerders is beloofd, wat natuurlijk nu weggehaald is, waar de voetbalvereniging zit. En dat zou terugkomen op het oude voetbalveld van VVA. En we denken daarbij dus ook aan groen op de woningen, en dat mag ook best betaald worden uit die grondopbrengsten. Ik hoor ook graag hoe de andere partijen daarover denken. En je kunt dat groen ook bijvoorbeeld inbedden in tunnelpanelen, ik noem maar even iets. We hebben het vorig jaar ook gehad over de hoogbouw. Nou wij denken dat dat goed past daar. En we hebben ook al een beetje ge’…’ op de mogelijke verdwijnen van het politiekantoor daar. En we denken dat aan de andere kant ook zoiets best mooi staat als entree van de wijk Hornmeer. Dan even over de moties. Wij hebben een motie van AB gekregen en dat gaat eigenlijk over het behoud voor de doelgroep, ‘ Behoud voor starters’ heet het amendement. Daar wordt wel duidelijk ingegeven over de doelgroep … Willen wij graag van AB weten van wat bedoelt u met die doelgroep? Zijn dat alleen de starters of zitten daar ook nog andere mensen bij? Zou u daar iets over kunnen zeggen? En waar staat dan ook beschreven dat we daar ook aan kunnen toetsen zeg maar dat die woning echt voor die doelgroep beschikbaar blijven? Het tweede is de beschermingsconstructie. Ook daar zouden we graag bij willen weten waar u aan denkt. We hebben er zelf al even over na zitten denken, en we denken misschien dat het mogelijk is om een link te leggen met de starterslening. Dat je bijvoorbeeld zegt van nou alleen mensen die in aanmerking komen voor zo’n starterslening die zou je bijvoorbeeld als doelgroep daar voor kunnen neerzetten. Maar misschien heeft u daar wel heel andere, nog betere ideeën daarvoor. Want ‘…’ heb ook een toets op inkomen en ook

vermogen. Wij vroegen ons ook af of AB het tweede gedachtestreepje nog kan toelichten want naar onze mening is er bij die koopwoningen nooit sprake van onderverhuur, want je huurt het niet dus dan kan je het ook niet onderhuren. En het tweede is dat naar onze mening zeker bij starters altijd sprake zal zijn van een hypotheek. En zeker als ik de koppeling ga maken met een starterslening. En hypotheekverstrekkers accepteren ook nooit dat er onderverhuur is. Dus soms, volgens mij dat tweede gedachtestreepje over wordt. Maar misschien heeft u daar nog wel andere suggesties voor. Dan het motie van de VVD. Ja dat gaat, ja heel sympathiek uit dat we de woningen zo veel mogelijk beschikbaar houden voor Aalsmeerders. Ja dat willen wij ook heel graag, want wij weten wat voor behoefte er is aan vooral deze doelgroep om aan woning te komen. Alleen de uitwerking daarvan hebben we wel vraagtekens bij, maar misschien kan de VVD dat nog toelichten. Want wij vroegen ons vooral af hoe het speculatiebeding dan vorm gegeven moet gaan worden, waar u daaraan denkt. Bijvoorbeeld hoe lang is het? En ja naar ons is het idee dat we op termijn die woningen altijd onttrokken worden aan die doelgroep. Ja want het speculatiebeding gaat er vanaf dus dan '…' beschikking voor de doelgroep. En met huur blijft het te allen tijde altijd voor die doelgroep beschikbaar omdat je daar altijd een inkomenstoets hebt. Dus dat is een vraag van hoe u daarover denkt. Of het niet alleen een tijdelijk verhaal is. En het tweede is dat wij bij die startersleningen ook denken dat er de mogelijkheid zou kunnen zijn om dat goedkope koop, dat is, daar zit geen inkomenstoets aan. Dus onze vraag is van misschien heeft u er nog ideeën over hoe u dan met die goedkope koop er wel voor kan zorgdragen dat het voor de doelgroep beschikbaar blijft. Dat is de tweede vraag ten aanzien van het motie van de VVD. En dan kom ik in de tweede termijn wel op de verder gemaakte opmerkingen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik stel voor dat de portefeuillehouder even ingaat op de moties en het amendement. En de vragen. De heer Van Duijn.

De heer Van Duijn: Ja dank u wel voorzitter. Dank voor uw inbreng allen. Het is een, ja een interessante discussie die wordt gevoerd. Ik heb ook de complimenten natuurlijk gehoord. Dank daarvoor, die zal ik ook overbrengen naar de ambtelijke organisatie waarvan de projectleider overigens naast mij zit hierachter, dus die heeft ze zelf natuurlijk ook al gehoord. Maar ook aan alle anderen die hier aan mee hebben gewerkt en meewerken. Laat ik beginnen met de VVD. U heeft, een motie is het uiteindelijk geworden, ingediend. Waarin u inderdaad een oproep doet om de woningen zo veel mogelijk voor Aalsmeerders ook te, ja bouwen en beschikbaar te stellen. Daar hebben we het in de commissie ook al over gehad. Toen heb ik ook al toegegeven, of aangegeven, dat dat juist iets is wat wij ook heel graag willen, en dat ik daar ook mogelijkheden toe zie. Dus wat dat betreft is punt A, alle mogelijkheden benutten om te zorgen dat de te bouwen woningen voor de Aalsmeerse woningzoekenden beschikbaar komen, die heb ik toegezegd in de commissie en die zeg ik, die herhaal ik bij deze. Dat ik daar graag mijn best voor doe. Als het gaat om punt B, die ligt wel iets anders want, of tenminste u stelt een 'indien' vraag eigenlijk. U zegt: 'Indien de beschikbaarheid beter gereguleerd kan worden met goedkope koopwoningen dan liever meer goedkope koopwoningen en minder sociale huurwoningen'. Nou ik kan u nu al vertellen dat we de beschikbaarheid voor Aalsmeerse mensen beter kunnen reguleren met sociale huurwoningen omdat je daar namelijk een voorrangslabel op kunt plakken. Dat heb ik in de commissie ook uitgelegd, dat is, dat gaat om 25% van de woningen die vrijkomen die kun je met voorrang aan Aalsmeerders toewijzen. Je kunt er dus ook voor kiezen om bij dit project een groter percentage te doen. En dus voor meer Aalsmeerse jongeren of andere Aalsmeerse inwoners dit toe te wijzen. Ik wil u daar wel bij zeggen, en ook dat heb ik al eerder aangegeven, dat je ook goed moet bedenken dat er mensen zijn die van buiten Aalsmeer, of die op dit moment bijvoorbeeld buiten Aalsmeer wonen, wel al een hele tijd in

		Aalsmeer hebben gewoond daarvoor en om wat voor reden dan ook even weg moesten, dat zijn dan op dat moment geen Aalsmeerders. En ik vind dat het ook voor die mensen wel beschikbaar moet zijn. Dus je kunt … O, dat staat erin. Oké, nou ik moest hem heel snel lezen. Maar je kunt je percentage daarvoor natuurlijk daar op aanpassen. Maar punt B, ja eigenlijk geef ik daar dus nu het antwoord ook al op. En punt C, ja ik kan u daar uiteraard tijdig over informeren. Maar verder is wat mij betreft de motie, ja dat klinkt altijd wat vervelend, maar overbodig. De voorzitter: Gaat u door. De heer Van Duijn: AB, ja u, dat heb ik ook bij andere partijen gehoord. U zegt steeds de 56 sociale huurwoningen en de 24 koopwoningen. Wij hebben gezegd de 24 koopwoningen dat is een hard aantal. Die 56 sociale huurwoningen dat is maximaal 56, dat zou ook best weleens wat iets minder kunnen worden. Ook gezien de, nou ja de beeldkwaliteitseisen die u waarschijnlijk ook heeft. Maar ook gezien de uitgangspunten zeggen waarin we zeggen dat we het groen graag wat willen behouden. Dus daar moeten we goed kijken hoe we dat precies gaan doen. Zesenvijftig, en nogmaals is maximaal, dat zou ook iets minder kunnen worden. U heeft een vraag gesteld over de stedenbouwkundige opzet. Die vindt u niet helemaal optimaal en u vraagt of de gemeenteraad nog een mogelijkheid krijgt om hier een besluit over te nemen. Ja, dat krijgt u. Het bestemmingsplan komt nog naar de raad en daar komt ook een beeldkwaliteitsplan mee. U heeft een motie ingediend, de motie 'Behouden voor starters'. Ja daar hebben we inderdaad in de commissie ook over gesproken, staat ook in de startnotitie op pagina 10. Dat wij graag die woningen voor de doelgroep willen behouden. Hier staat voor starters, maar de doelgroep is wat mij betreft breder dan alleen starters. Ook zouden ook eenpersoons huishoudens kunnen zijn, maar in ieder geval mensen die in aanmerking komen voor woningen in die prijsklasse. Dus we willen ze ook behouden voor die prijsklasse. Dus wat dat betreft, bij de overwegingen ja daar kan ik mij best in vinden. Als het gaat om het dictum, het verzoek, daar heb ik al aangegeven dat wij met ontwikkelaars in gesprek gaan over hoe wij dat doen. Wij hebben vorige week een gesprek gehad met een extern adviesbureau, Tenman, en die hebben ons, die hebben wij gevraagd hier ook een advies over te geven. Ook op het gebied van de mogelijkheden die er nog zijn naast wat traditionele mogelijkheden die we al gebruiken, zoals een anti-speculatiebeding en zelfbewoningsplicht. En zij zullen ons dat, ja met dat advies naar ons toekomen. Dat kunnen we uiteraard ook aan u doen toekomen zodat u daar ook nog kennis van kunt nemen. Dus dat is eigenlijk het tweede punt van het dictum, dat doen we. En het derde punt ook de raad informeren. En het eerste punt is dat, kijk u zegt onderhandelen, dat klinkt niet zo sterk. Of u wilt het steviger neerzetten. Maar wij kunnen natuurlijk gaan voor de ontwikkelaar die hierin het beste aanbod heeft. En als wij zeggen in de startnotitie dat we graag willen dat die woningen behouden blijven binnen dat segment, en dat we een ontwikkelaar daarbij zoeken die daar goeie ideeën voor heeft. Ja dan is dit wat mij betreft ja ook al toegezegd door ons, en staat het ook in de startnotitie. Dus, ja we, het sluit eigenlijk helemaal aan bij waar we al mee bezig zijn en wat we willen. Het CDA heeft … De voorzitter: Volgens mij is het wel de bedoeling dat u preadvies geeft namens het college. Dus u heeft heel veel gezegd, maar … De heer Van Duijn: Ja, dus is de motie wat mij betreft overbodig. De voorzitter: Dank u wel. Gaat u door. De heer Van Duijn: Maar dat klinkt zo vervelend, ik dacht misschien snapt u de boodschap dan.

De voorzitter: Ja misschien dat de raadsleden hem wel begrepen maar de voorzitter niet.

De heer Van Duijn: Ja. Nee, dan zal ik daar rekening mee houden voorzitter. Het CDA, dank voor de complimenten ook. Van HAC heb ik geen vragen gehoord. En PACT wel, en ook een amendement. U, ik heb uw citaat even opgeschreven die u bij de duurzaamheidsavond heeft meegenomen. 'Duurzaamheid is doen, begin bij jezelf. En het gaat hier over doen', zei u. Dat ben ik met u eens. Daarom hebben we ook in de startnotitie opgenomen dat we juist graag dit project willen aansluiten op het warmtenet. Omdat je juist in deze tijd moet je daar ook mee bezig zijn en moet je daar ook al op vooruit lopen. Dat kunnen we hier doen. Dat willen we hier doen. En daarom hebben we dat ook op die manier opgeschreven. Het is echter zo, u schrijft in uw overwegingen dat een gemeente zelf wijken aan mag wijzen die ze aardgasvrij willen hebben. Waar de woningen in ieder geval niet meer worden aangesloten op het gastransportnetwerk. Dat klopt, maar een voorwaarde daarvoor is dat je wel een alternatief moet hebben met een businesscase die daar ligt. Dat is bij ons het warmtenet, maar op dit moment ligt die businesscase die is nog niet af. Collega Kluis heeft twee weken geleden aangegeven of vorige week in de commissie dat we daar keihard mee bezig zijn en dat we ook gewoon het streven hebben om het project op het warmtenet aan te sluiten. Maar zolang je die businesscase niet hebt kun je dus wettelijk gezien niet afdwingen dat het op dit moment aardgasvrij wordt. Dat is de situatie waar we mee zitten. Dus ten aanzien van het dictum moet ik dan zeggen dat de wettelijke grond eigenlijk ontbreekt op dit moment. Wel als je een alternatief hebt, dan kan het wel. En dat alternatief moet dat warmtenet zijn en daar werken we keihard aan om dat op tijd klaar te krijgen zodat we gewoon dit project daar op aan kunnen sluiten. Dus voorzitter, ook deze motie ontraden wij.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even naar de raad. Het woord voor de VVD. Mijnheer Van der Zwaag.

De heer Van der Zwaag: Ja dank u voorzitter. Nou ik zal eerst even ingaan op de diverse vragen en opmerkingen. Daarna zal ik ook op mijn beurt nog e€ 4ven de moties en het, nee de moties even afwandelen.

De voorzitter: Als u weer even probeert. Gooi ik hem er weer even uit en als u dan weer indrukt gaat het weer goed.

De heer Van der Zwaag: Ja ik zie mijzelf nu dus het gaat goed, met mij. Ik begin even bij de heer Heijstek van HAC. Die maakte een rekensommetje over hypotheeklasten en wie kan dat betalen. Hij heeft kennelijk een bedrag in zijn hoofd, wij nog niet. Maar volgens mij is het bedrag wat je moet betalen voor een huis bepalend en je inkomen bepalend wat je aan hypotheek kan lenen. En kennelijk heeft hij een heel hoog bedrag in zijn hoofd. Wij hebben voorbeelden dat voor ongeveer een ton met de huidige rentestand kun je voor € 300 - € 400 per maand kun je al een huisje kopen. Dus dat even daarop. Dus ik …

De voorzitter: Mijnheer Heijstek. Dan moet mijnheer Van der Zwaag hem even uitdrukken.

De heer Van der Zwaag: Ga ik even doen. De heer Rolleman …

De voorzitter: Nee, nee, nee sorry. De heer Heijstek wil graag het woord, maar als u …

De heer Heijstek: Ik heb het niet, dank u wel voorzitter, ik heb het niet gehad over wat ze kunnen betalen. Ik heb het over het bedrag, u hebt de vorige keer over 80.000 ton gehad. Het gaat erom wat jongeren op die leeftijd qua inkomen genereren en wat ze daarmee aan hypotheek kunnen verkrijgen. Daar gaat het probleem.

De voorzitter: Mijnheer Van der Zwaag.

De heer Van der Zwaag: Dank u voorzitter. Ja volgens mij hebben we hetzelfde.

De voorzitter: Ja kijk, u drukt al voordat u het woord heeft gekregen en dat wordt bestraft. Daar gaat, dat is eigenlijk een beetje het probleem. Gaat uw gang.

De heer Van der Zwaag: Ja. Ik ga …

De voorzitter: Probeert u het nog eens.

De heer Van der Zwaag: Ja we zitten weer in de uitzending. Dat is mooi. Nee, ja, mijnheer Heijstek blijft het op een bepaalde manier aanvliegen. Ik snap hem wel maar ik heb verder geen behoefte om daarop in te gaan. Dat leidt tot een eindeloze discussie. Ik ga over na de vragen van de heer Rolleman van PACT. U vraagt mij naar voorbeelden van de anti-speculatiebeding. Wij zitten hier als raad naar ons idee kaderstellend en niet in de voorbeelden sfeer. Ik zou zeggen, ga gewoon eens googelen. We weten allemaal dat er veel voorbeelden zijn van wat je aan anti-speculatiebeding kan regelen. Dus dat hoort wat mij betreft ook niet echt in dit debat thuis. Dan is een vraag over hoe zou je de verkoopregulering willen doen? Ook daar zijn weer legio voorbeelden waar je als grondeigenaar bepaalde invloed kan hebben. Ik zou zeggen ga ook weer googelen en daar zitten zat voorbeelden. Dan … Ja ik doe het gewoon even af want ik heb geen behoefte vanuit de VVD allerlei inhoudelijke voorbeeldendiscussies. Wij geven een gedachte mee in het belang van onze Aalsmeerse woningzoekenden. En naar ons idee is het ook een mooie uitdaging voor het college om te kijken of daar, als de motie wordt aangenomen, voorstellen te doen over hoe dat beter gereguleerd kan worden. Wij gaan niet op de stoel van het college zitten. Dus dat even als toelichting.

De voorzitter: Mijnheer Fransen, u had een vraag?

De heer Fransen: Een vraag. En ik zie er anders uit nu maar dat geeft verder niet.

De voorzitter: Dan ga ik weer even terug. Dan als u hem even overpakt.

De heer Fransen: Kijk, het is geweldig dit. Ik vind het een beetje vreemd wat de heer Van der Zwaag nu doet en daar wil ik hem toch op wijzen. Hij komt met een, de VVD komt met een motie, wij doen ons best om erin te duiken en ons te laten overtuigen. En dan zegt hij eigenlijk ja zoek dat zelf maar uit. Dus als u uw best wil doen om ons mee te krijgen dan moet u uw best wel doen.

De voorzitter: Mijnheer Van der Zwaag. U drukte wederom te snel maar ik ga hem nu even uitzetten. Als u dat ook doet. Ja, gaat uw gang.

De heer Van der Zwaag: Ja ik snap wat de heer Fransen zegt. Hij probeert mij toch te verleiden tot allerlei detailzaken. Wat ik van u vraag is lees de motie, begrijp hem. En dan snapt u ook dat

het gaan discussiëren over allerlei voorbeelden die in het land gebeuren weinig toegevoegde waarde heeft ten opzichte van de intentie die in de motie staat. Dus ik wil u vragen nogmaals probeer de motie te lezen en te begrijpen, dan komen we weer een stuk verder. Dan wil ik toch graag verder gaan voorzitter. Over de motie van gas is het advies, preadvies van de portefeuillehouder, voor ons helder. Dus wij zullen de motie gas niet steunen. De motie van AB is absoluut sympathiek. Wat wij als VVD als groot bezwaar hebben bij de motie van Aalsmeerse belangen is dat er gewoon niet instaat dat de motie de doelgroep Aalsmeerse woningzoekenden heeft. En dat vinden wij een groot gebrek en dat is ook de reden dat we ondanks de intentie hem niet kunnen steunen. En onze eigen motie, de portefeuillehouder heeft immers overbodig betiteld, wij kijken daar wat anders tegenaan. Wij denken dat de motie onze raad gaat helpen om toch duidelijk te maken dat wij echt ons inspannen voor de Aalsmeerse woningzoekenden. En alle mogelijkheden, dat is de strekking van de motie, gaan benutten om te zorgen dat die vele insprekers zoals de heer Van Willegen heeft genoemd, als ze niet voor huren in aanmerking komen toch een koopwoning kunnen kopen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Nisters, gaat uw gang.

De heer Nisters: Ja wij wouden graag toch even schorsen. De motie van, het amendement is veranderd in een motie, ik wil even weten wat mijn fractie erover vindt. Dus.

De voorzitter: Dan gaan we even schorsen.

De heer Rolleman: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Rolleman.

De heer Rolleman: Ik vind het heel goed om te schorsen. Wij willen ook graag schorsen. Maar is het dan niet mogelijk dat we eerst de beraadslagingen eventjes afmaken. Want ik wou graag een aantal vragen en opmerkingen gesteld. En ik heb niet de tweede termijn kans gehad en die zou ik graag willen hebben.

De voorzitter: Volgens mij komt u nog aan de beurt.

De heer Rolleman: Ja nou blijven we aan het schorsen de hele avond. En misschien is het handig omdat het hier ook bewust over een motie gaat.

De voorzitter: Er wordt gevraagd om schorsing …

De heer Rolleman: Oké, helder.

De voorzitter: En er is een amendement is gewijzigd in een motie. En er is net wat uitgelegd over de strekking daarvan. Dus ja. Kijk, tenzij de heer Nisters zegt van nou we kunnen nog wel even wachten. Maar dat weet ik niet. Maar kijk hem even aan.

De heer Nisters: Nee ik wil graag eerst overleg hebben anders vervalt de tweede termijn ook onder.

De voorzitter: Ja, kijk, ik wil met u afspreken dat we het rondje afmaken en dat we dan zeggen schorsen, en dan even een korte derde termijn. Maar dat wil ik dan wel met u afspraken dat we

dat dan niet in de herhaling reeks gaan vallen. Maar dat we dan alleen nog even ingaan op datgene wat op dat moment er nog toe doet. Want anders wordt het wel erg lastig. Dus als we dat afspreken met elkaar dan gaan we nog een derde termijn doen nadat de schorsing is geweest voor de gewijzigde amendementen. Als u dat prima vindt dan doen we dat.

De heer Rolleman: Ja dan heb ik nu geen bijdrage dan wacht ik op de derde termijn om …

De voorzitter: Oké. Mijnheer Van Willegen.

De heer Van Willegen: Dank u wel voorzitter. Ik zal deze tweede termijn dan alleen maar gebruiken om antwoorden, of tenminste, te reageren op de moties. En aardgas is nog een amendement zelfs hè? Eerst de motie van AB. Nou wij hebben de motie gelezen. We hebben gehoord aan de toelichting. De heer Nisters van AB zei ook van we willen graag de wethouder een steuntje in de rug geven. Nou de wethouder gaf aan dat hij aan dat steuntje niet zoveel behoefte heeft omdat hij de motie overbodig vindt. Dus wij hebben ook alle vertrouwen in de wethouder dat als hij toezeggingen heeft gedaan, dat heeft hij ook in de commissievergadering gedaan, dat heeft hij ook vanavond nog een keer gedaan, dus wij vinden deze motie overbodig en zullen hem ook niet steunen. Dan de motie van de VVD. Ja toen het amendement was toen hadden we al zoiets van wat moeten we hiermee. Maar nu het een motie geworden is denken we nog hetzelfde. Ten eerste gaat het natuurlijk tegen de woonagenda in en als je de woonagenda leest waar minimaal 25% sociale huur is en dan gaan we dat nu niet doen. Nou zou je dat voor één project kunnen doen. Maar ik zie het nu al aankomen dat als er zo meteen in Nieuw Oosteinde gebouwd gaat worden en daar denken we aan een misschien wel tegen de Amsterdamse bossen aan, een hele mooie flat waar heel veel dure woningen zouden kunnen komen. En dan komt er waarschijnlijk hetzelfde voorstel van: 'Hè, maar ja maar de vorige keer gingen jullie ook niet met die woonagenda mee, dus waarom zouden we dat nu wel moeten gaan doen?'. Nou dan krijg je dat soort discussies. Laten we de woonagenda nou de woonagenda, en laten we dat ook gewoon zo behandelen. Dus … En dan het tweede is, en dat is wat de wethouder natuurlijk ook gezegd heeft. Kijk we zijn het er natuurlijk helemaal mee eens, we bouwen het liefst voor Aalsmeerders. Dat is een regel die kan je, nou ik denk dat als je dat hier vraagt dat iedereen zegt van ja, dat is precies wat we willen. Dus dat klinkt heel leuk om daar een motie voor in te dienen maar dat is iets wat we allemaal willen. Maar ook het feit wat de wethouder gezegd heeft, dat je de woningen voor Aalsmeerders beter ken regelen in de sociale huur als in de koop. Nou dan lijkt me dat echt deze motie helemaal overbodig is. En als hij dan niet uit wil leggen hoe je kan zeg maar kan borgen dat de woningen het speculatiebeding niet van toepassing is. Nou we weten allemaal, een speculatiebeding heeft een einde. En dat kan 10 jaar wezen, dan kan 5 jaar wezen, maar dan eindigt het. En als je het in de sociale huur hebt dan blijft het voor de doelgroep die je graag wil. Dus voorzitter, ook deze motie zal het CDA niet steunen. Aardgasvrij. Ja, dat klinkt ook heel goed. En zoals u weet, er is niet zo'n enorme duurzame partij als het CDA. Dus wat dat aangaat kunnen we daar wel mee in. Maar in dit geval dus niet. En het gaat gewoon om het feit dat het wettelijk niet mogelijk is, dat is één ding al. En ten tweede, gaat het er ook een keer om dat we willen dat deze goedkope woningen, goedkope woningen blijven. En als ik de vorige keer al gezegd heeft, als je op een, op het warmtenet aansluit die installaties zijn gewoon duurder. Nou, en dan krijg ik het allerlaatste punt wat nog veel belangrijker is: En als we moeten gaan wachten op een warmtenet, want dat is dan een beetje het idee, zo van ja maar als dat komt dan kan het wel gebeuren. Nou, voorzitter, wij willen geen enkele vertraging maar we willen alleen maar sleutels omdraaien. En dan vooral voor de jongeren. Dus ook dit voorstel zullen wij niet steunen. Dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. PACT. Ik denk mijnheer Rolleman. Excuus, mijnheer Heijstek, HAC.

De heer Heijstek: Dank u wel voorzitter. Wij vroegen ons af wat nou als de aanleg van die restwarmtenetleiding versneld wordt? Zijn we dan van de problemen af? En is dat mogelijk? Hoe zit dat? Dus de pijp waar de warmte verhit doorheen moet, kunnen we dat versnellen?

De voorzitter: Mijnheer Heijstek, volgens mij is daar zowel in de commissie alsook vanavond door het college antwoord op gegeven, dus dat dat de bedoeling is. En het staat volgens mij ook in de stukken. En de portefeuillehouder heeft ook net aangegeven dat de andere portefeuillehouder over duurzaamheid die bezig is met dit project, ja dat alle stoom er op wordt gegeven dat dat ook inderdaad gaat plaatsvinden. Maar ijzer, ijzer kun je niet met handen breken. Dus ik denk dat, tenzij u daar nog een vraag echt over heeft, maar volgens mij is het antwoord gegeven dat het college bij monde van twee wethouders heeft gezegd dat het de bedoeling is dat deze wijk op het warmtenet wordt aangesloten.

De heer Heijstek: Ja, akkoord. Nou dan zou er dus gewoon gasloos aangelegd moeten kunnen worden als dat toch de bedoeling gaat zijn.

De voorzitter: Nee, mijnheer Heijstek, dan moeten we dan even terug naar wat er gezegd is. Zolang daar nog geen zekerheid over is, en de wetgever zegt dat je hoeft niet, je hoeft geen aardgasnet aan te leggen op het moment dat je een andere voorziening treft, maar dan moet er wel zekerheid over zijn. Die zekerheid is er nog niet 100%. Een daarvan heeft de portefeuillehouder aangegeven dat de projectportefeuillehouder, de heer Kluis, bezig is in de onderhandelingen omdat tot stand te brengen. En als dat zo is, en daar doet het college haar uiterste best voor, dan wordt het warmtenet inderdaad daar aangesloten. Dat is gezegd. Ja? Als u daarmee uit de voeten kunt. Anders moet de portefeuillehouder nog een keer antwoord gaan geven. Ja? Oké. Dank u wel. Mijnheer Rolleman.

De heer Rolleman: Ik blijf nu wachten totdat … Ja. Dank u wel voorzitter. Ja, graag zou ik willen beginnen met de portefeuillehouder ook bedanken voor zijn heldere antwoorden over de moties. We gaan er nog intern met elkaar over praten, dus ik kom daar nog op terug. Maar ik wil wel graag even reflecteren op zijn reactie op ons amendement. Want hij gebruikt eigenlijk als belangrijkste reden om deze motie, en dat is de enige die ontraden wordt de anderen zijn allemaal overbodig volgens zijn rede. Dat geeft wel weer dat deze motie niet overbodig is in ieder geval. Want anders had hij het wel overbodig verklaard maar hij is ontraden. En dan praten we echt over principiële dingen. En daar gaat het hier echt ook om. Het gaat om het doen gaat het. En nou gelukkig dat u het citaat ook in uw oren heeft geknoopt. Want ik hoop dat wij vooral van dit college heel veel ‘doen’ zaken krijgen in duurzaamheid. En dan ben ik het niet met u eens dat het op dit moment niet wettelijk afdwingbaar is als er alleen maar verwezen kan worden naar het alternatief restwarmtenet. Want in ons amendement staat heel duidelijk dat op het moment dat dat niet mogelijk is via het restwarmtenet er andere, meer duurzame manieren van warmte mogelijk zijn. En ik heb u tijdens de commissievergadering een lezing gegeven wat er allemaal kan. Ik wil ze nog wel een keertje herhalen misschien voor het interessante. Maar dat gaat onder andere over bijvoorbeeld alleen aansluiten op elektriciteit met warmte. Maar dat praat ook over een warmtenet waarin je een collectieve verwarmingsunit hebt. Dus niet individuele geisertjes maar een gezamenlijke geiser. En die zou je eventueel kunnen koppelen met een warmte/koude opslag. Nou en wij hebben ook al gezegd van als je over de financiering praat, en de kijk ook eventjes naar het CDA, dan willen wij daar ook best wel over meedenken om een gedeelte uit de grondexploitatie daarvoor te betalen,

		voor een warmte/koude opslag bijvoorbeeld. De voorzitter: Mijnheer Nisters, die heeft een vraag voor u. De heer Nisters: Ja voorzitter, ik wil toch de heer Rolleman heel even onderbreken want dit hebben we allemaal al, dit heeft hij uitgebreid al een keer uitgelegd ook in de commissievergadering al. En ik hoor je alleen maar een herhaling van stappen dus ik snap niet zo goed wat hij nou weer opnieuw continu terugvalt op wat hij al eerder verteld heeft. De voorzitter: Dus uw vraag is eigenlijk wat de nieuwe argumenten zijn. Ja, nee, ik vertaal uw vraag even. Ik probeer het. Ik probeer het althans. Mijnheer Rolleman, gaat uw gang. De heer Rolleman: Ik geef dit aan omdat de portefeuillehouder net heeft gezegd dat het wettelijk niet afdwingbaar is. En ik bestrijd dat. Ik zeg dat het wel wettelijk afdwingbaar is omdat je namelijk een alternatief hebt, hij wijst alleen maar naar de restwarmtenet. En ik heb gezegd er zijn nog 10 andere mogelijkheden wat ook alternatief kan zijn. Wat dus wel wettelijk afdwingbaar is. Dus dat is wat ik aangeef. De voorzitter: Mijnheer Nisters. Ja gaat uw gang. De heer Nisters: Nee het ging mij alleen dat u alle voorbeelden weer … De voorzitter: Nee, nee, nee wacht even want … Ja maar dan, dat had ik al begrepen in uw eerste reactie. Maar ik dacht dat u nog een vraag had. Mijnheer Rolleman, gaat u door. De heer Rolleman: Dank u wel voorzitter. Ja ik was erg blij ook met de toelichting van de portefeuillehouder bijvoorbeeld op de zelfbewoningsplicht, daar had ik zelf niet aan gedacht. En ja ik vind het jammer dat inderdaad de VVD niet inging op onze hulpvraag om, ja te begrijpen wat het is. Ja en ik vind het natuurlijk wel erg makkelijk te '…' om maar gewoon het preadvies over te nemen van B en W ten aanzien van de behandeling van het amendement van Aalsmeerse, van PACT. Als u dat op die manier doet dan kunnen we inderdaad altijd wel alles naar het preadvies gaan verwijzen. Ja, wat betreft AB vroeg ik mij af, want u heeft heel duidelijk gezegd van we willen het graag afdwingen voor de eis van ontwikkelaars om die woningen beschikbaar te houden voor de doelgroep. Dan denk ik van ja waarom wilt u dan ook niet voor de ontwikkelaars afdwingen dat ze gewoon duurzaam worden. Dat is ook een eis, en dat is wat we eigenlijk vragen, zorg ervoor dat er geen gas meer gebruikt gaat worden. Dus ik snap niet waarom u aan de ene kant wel wil hebben voor, dan bent u misschien toch niet zo'n duurzame partij als u altijd zegt. Misschien wel voor de woningen, voor de doelgroep. Maar misschien niet zo duurzaam. We zijn blij met de toezegging dat de portefeuillehouder zegt dat het bestemmingsplan nog besproken wordt, dan kunnen we het kwaliteitsverhaal bespreken. En dan het CDA. Ja wij vroegen ons af of u sowieso niet met die duurzaamheid en met het gasvrij zou willen maken, wat u daar voor nodig heeft afgezien zeg maar wat ik net bestreden hebt, de wettelijke afdwingbaarheid. Want ik denk dat de portefeuille daar ongelijk in heeft, dat hij dat te beperkt kijkt. En ja, als je dan kijkt als duurzame partij dan verwacht ik juist dat u ook nu een stap gaat zetten. Het zijn ook goedkope woningen. Wij willen ook graag dat er goedkope woningen zijn. Maar dat hangt er niet vanaf wat voor investeringen je gaat doen in die duurzaamheid. En nogmaals, ik heb ook een suggestie gedaan om de betaalbaarheid ook ergens uit te dekken. Dus misschien kunt u daar ook nog eens even serieus naar gaan kijken. En we gaan natuurlijk niet wachten op het warmtenet. Dat is ook de reden waarom ik dit amendement

heb ingediend met alternatieve mogelijkheden. Maar als de kans bestaat dan kunnen we het wel aansluiten erop. En dan hebben we al wel vast die leidingen er liggen en dan hoeven we niet nog eens een keer te gaan graven straks, want dan maak je het namelijk een stuk duurder. En de kans dat het ooit wordt aangesloten op het warmtenet onmogelijk. Dus wat wij zeggen is leg dat leidingnet nu aan voor die warmte en dat kunt u eventueel later gebruiken om daar een collectief iets op te zetten. En ga niet ouderwets op de gasaansluiting aanzetten.

De voorzitter: Mijnheer Van Willegen, u wilde reageren? Want er werd u op het een en ander aangedragen. Kort graag.

De heer Van Willegen: Ik zal het kort houden voorzitter. Ja het jammere vind ik eigenlijk dat de heer Rolleman nou doet als je geen woningen niet op gas zet, dan ben je duurzaam. Nou ik kan je verstellen dat er nog heel veel dingen, dat de woningen sowieso duurzaam gebouwd worden want dat is gewoon bouwbesluit. Je hebt al bijna nul op de meter woningen. Dus wat je gaat doen is nu zeggen van ja maar als je gasvrij gaat, nou dan ben je pas duurzaam. De rest is allemaal helemaal niet duurzaam. Ik bestrijd dat ten zeerste.

De voorzitter: Dank. Maar ik ga dan door met de heer Rolleman. Mijnheer Rolleman, gaat uw gang.

De heer Rolleman: Ja ik begrijp u echt niet. Als nu de mogelijkheid bestaat om dat te gaan doen, laten we dat dan ook nu gaan doen. En de mogelijkheid bestaat wel …

De voorzitter: Even, maar we gaan niet over en weer niet via de microfoon, want dat sta ik sowieso niet toe. Maar volgens mij wordt dit wel een herhaling van zetten. U heeft uw argumenten volgens mij in voldoende mate dacht ik overgebracht. En ik heb niet het idee dat u in ieder geval de heer Van Willegen over een streepje gaat trekken vanavond. Maar gaat uw gang.

De heer Rolleman: Wij schorsen graag.

De voorzitter: Ja volgens mij hebben wij alle fracties nu aan het woord gehad. Ja we gingen schorsen, dat was de vraag. We gaan schorsen. Op verzoek overigens van de heer Nisters van het AB.

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen. O, ik zie dat de heer Van Rijn nog niet terug is, sorry, excuus. Ja daar komt hij aan. Ik heropen de vergadering. Mijnheer Nisters, gaat uw gang.

De heer Nisters: Dank u voorzitter. Ik zal beginnen met de motie van de VVD. Die, ja dat is toch dat ie eigenlijk ingaat tegen de door de VVD zelf aangenomen woonagenda. En nou die kunnen wij dus ook niet steunen want dat gaat echt in tegen waar we als raad met elkaar overeengekomen zijn om … Dus die kunnen we niet ondersteunen. Dan over het amendement van PACT, dat is, ja de doelstelling die in de startnotitie staat is duidelijk genoeg en die is voor ons ook vooruitstrevend genoeg op het gebied van duurzaamheid. En we houden ook vast aan deze doelstelling omdat die, ja zoals hij in de startnotitie is beschreven. Dus wij kunnen die motie ook, amendement niet steunen. Dan hebben wij nog wel de vraag gehad over de eventuele meeropbrengst van de gronden om dat te besteden aan vergroening. Dat klinkt heel

		sympathiek. Maar ja, wij willen eigenlijk nog niet geld wat nog niet verdiend is, of er nog niet is, ja nog niet op voorhand gaan uitgeven. Het is sympathiek, maar ja dat kunnen we nu ook niet op meegaan om … Ja zover was het, dank u wel. O, sorry nog voorzitter. Onze eigen motie die gaan wij terughalen omdat de toezeggingen van de portefeuillehouder die waren niet in de commissie zo hard aangedaan, maar zijn nu wel opgenomen nu in de raad en ja wij vinden hem dusdanig ver gaan dat onze motie dan ook niet meer nodig is. De voorzitter: Oke dank u wel. Ik kijk even naar de andere fracties. Is er nog behoefte? Mijnheer Van der Zwaag. De heer Van der Zwaag: Ja dank u voorzitter. Even nog een korte reactie op … De voorzitter: Mag u weer drukken. De heer Van der Zwaag: Ik ben te direct zegt mijn collega uit de fractie. Ik ga toch nog even terug naar zeg maar de reacties van PACT in de tweede termijn. Ik ben misschien een beetje direct geweest in mijn reactie. Wat wij bedoelen, om dan toch even op de vragen in te gaan, is dat wij in onze motie het college uitnodigen om ons te helpen als raad om het duidelijk te krijgen wat een goed anti-speculatiebeding is, en hoe we de verkoop kunnen reguleren. Het is niet de bedoeling naar ons idee dat wij over dat soort techniek, noem ik het maar eventjes, gaan discussiëren in de raad. Want dat, nee we laten graag de deskundigheid bij het college. Wij zijn ook niet deskundig genoeg om inhoudelijk daar van alles van te vinden. We zijn geen taxateur of makelaar of iets dergelijks. Dus dat even. Dan even een korte reactie op de heer Nisters die verwijst naar de woonagenda en het amendement wat wij in onze motie hebben opgenomen. Het klopt helemaal dat wij alles hebben gesteund. Wij hebben vanavond maar één belang en dat is proberen die 80 woningen voor onze Aalsmeerse inwoners beschikbaar te krijgen. Ik begrijp dat AB daar wat anders over denkt. Dank u. De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk nog even verder. Het CDA nog behoefte? Nee? Mijnheer Rolleman. De heer Rolleman: Dank u wel voorzitter. Ja wij zouden nog terugkomen op de moties die we hadden. Maar allereerst moet ik even iets zeggen naar Aalsmeerse Belangen toe. Ik had in de eerste, of in de tweede termijn, aangegeven dat u niet duurzaam zou zijn maar dat kon ik nog helemaal niet zeggen omdat ik nog niet een uitsluit had gekregen van uw motie. En ik maak soms weleens vaker die fout, excuses daarvoor. Ik heb nu inmiddels gehoord dat u de motie, of amendement niet steunt om reden. Vind ik jammer maar we houden hem wel overeind het amendement. Wij denken dat we echt nu iets moeten gaan doen. En als andere die dingen gaan doen, dan doen wij het maar. Maar ja, we hebben daar wel een meerderheid voor nodig helaas, dus het zal niet gebeuren. Dat is dan het andere. Wat betreft de motie van de VVD. Ja wij hebben inderdaad in ons '…' aangegeven dat het op termijn wel die woningen gaat onttrekken vanuit de doelgroep en daarom kunnen wij ook niet met deze motie instemmen en vinden we hem niet eens overbodig, maar vinden we hem ook gewoon niet nodig. Dat vinden, in zoverre overbodig, dat gewoon heel goed is toegelicht door de wethouder wat hij allemaal voor maatregelen gaat doen. Dus wat dat betreft wel blij, maar we zijn dus inderdaad niet voor om het allemaal koopwoningen te laten zijn. Wij vinden huurwoningen voor ons een betere garantie om op termijn die onttrekking te, in ieder geval te houden. Dan de, ja die ligt niet meer voor eigenlijk van AB, maar we hadden hem graag willen steunen. Dus ja, maar dat kan niet meer.

De voorzitter: Dank u wel. Er kwam in ene in me op dat iemand van D66 zegt van dat het jammer is dat ie niet met zonder meerderheid iets erdoor kan krijgen. Dat vond ik ook wel weer een leerzaam moment vanavond. Mijnheer Heijstek, had u nog behoefte? Nee? Dan stel ik voor dat wij toch overgaan naar de stemmingen. Er ligt in ieder geval voor het amendement van PACT, 'Afzien van afsluiting woningen op het gastransportnet'. Wie is er voor dit amendement? Dat is de fractie van HAC en de fractie van PACT. Dan is dat amendement verworpen. Dan ligt voor motie van de VVD. U heeft helemaal gelijk. Ik wil te snel. Het raadsvoorstel 'Vaststellen van een startnotitie woningbouwlocatie VVA-terrein'. Wie is er tegen dit voorstel? Dan is het voorstel met algemene stemmen aangenomen. Dan ligt er nog een motie van de VVD.

De heer Van der Zwaag: Voorzitter, wij willen graag hoofdelijke stemming over deze motie.

De voorzitter: Dat, als u dat wil dan kan dat altijd. Dan gaan we even kijken waar we beginnen. Mijnheer Martijn, we beginnen bij u. Het gaat om de motie van de VVD. Voor of tegen.

De heer Martijn: Ik ben tegen.

De voorzitter: Dan, de heer Nisters.

De heer Nisters: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Persoon.

Mevrouw Persoon: Tegen.

De voorzitter: De heer Rolleman.

De heer Rolleman: Tegen.

De voorzitter: De heer Van Rijn.

De heer Van Rijn: Voor.

De voorzitter: De heer Van Soelen.

De heer Van Soelen: Tegen.

De voorzitter: De heer Stoker.

De heer Stoker: Tegen.

De voorzitter: De heer Treur.

De heer Treur: Voor.

De voorzitter: De heer Verlaan.

De heer Verlaan: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Vleghaar.

Mevrouw Vleghaar: Voor.

De voorzitter: De heer Van Willegen.

De heer Van Willegen: Tegen.

De voorzitter: De heer Van der Zwaag.

De heer Van der Zwaag: Voor.

De voorzitter: Mevrouw Alink-Scheltema.

Mevrouw Alink-Scheltema: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Boon.

Mevrouw Van der Boon: Tegen.

De voorzitter: De heer Bouwmeester.

De heer Bouwmeester: Voor.

De voorzitter: De heer Buskemolen.

De heer Buskemolen: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Van Diemen.

Mevrouw Van Diemen: Tegen.

De voorzitter: De heer Fransen.

De heer Fransen: Tegen.

De voorzitter: Mevrouw Hauet.

Mevrouw Hauet: Voor.

De voorzitter: De heer Heijstek.

De heer Heijstek: Tegen.

De voorzitter: De heer De Horde.

De heer De Horde: Tegen.

		De voorzitter: De heer Kuin. De heer Kuin: Tegen. De voorzitter: En mevrouw Lakerveld. Mevrouw Lakerveld: Tegen. De voorzitter: Dan is de motie verworpen.
Rb-7		**MRA Werkplan en Begroting 2018** De voorzitter: Dan gaan wij door met het Werkplan en Begroting 2018, Metropoolregio Amsterdam. De spreekvolgorde: AB, CDA, HAC, dan PACT Aalsmeer en dan de VVD. Wie namens het AB? Niemand? Mevrouw Persoon: Ja. De voorzitter: Jawel, mevrouw Persoon. Mevrouw Persoon: Ja dank u wel voorzitter. Wij kunnen instemmen met de inhoud van de brief zoals die gepubliceerd is en we hebben kennis genomen van de begroting en het werkplan. En dat wil ik erover zeggen. Dank. De voorzitter: Dank u wel. De heer Verlaan namens CDA. De heer Verlaan: Daar kunnen we ons ten volle bij aansluiten. De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Heijstek, HAC. De heer Heijstek: Wij hebben geen behoefte aan deze termijn, we zijn het ermee eens. De voorzitter: Dank u. Wie? De heer Fransen. De heer Fransen: Akkoord. De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Rijn. Geen behoefte? Akkoord. Dan mag ik aannemen dat dit door kan. Iedereen akkoord? Ja? Dank u wel.
Rb-8		**Vragenkwartier** De voorzitter: Dan het Vragenkwartier. Er zijn vragen ingediend door de fractie van de VVD, de heer Van Rijn. Ja. En daarna heeft mevrouw Alink van PACT Aalsmeer ook nog vragen over de Jeugdzorg. Mijnheer Van Rijn, aan u. De heer Van Rijn: Ja dank u wel voorzitter. Hadden er ook een prachtige foto bijgeplaatst, maar die moet u dan maar uit de pers vernemen. U heeft hem wel in iBabs? Jammer dat het volk het thuis dan niet mag aanschouwen. Het Aalsmeerse volk hè, want daar zijn wij voor. Tijdens het wijkbezoek Aalsmeer Dorp van afgelopen 17 september met het item 'Op de bank bij…VVD

Aalsmeer', spraken wij diverse klanten, ondernemers, winkeliers in de Zijdstraat. Onlangs hebben wij ook met meerdere leden uit de gemeenteraad met winkeliers gesproken over de plannen van Stichting Meer Aalsmeer. De VVD heeft de volgende drie vragen aan het college daarover. De verlichting schijnt in de avond in de Zijdstraat al een maand niet te werken. Klopt dit en wanneer is dit probleem opgelost? Op welke wijze is het college van B&W voornemens iets te doen aan de neerslag spekgladde trottoirdelen? En tenslotte, op welke wijze wordt steun gegeven door het college van B&W aan de plannen van de ondernemers, georganiseerd in Meer Aalsmeer? Tot zover voorzitter.

De voorzitter: Ja dank u wel. De portefeuillehouder.

De heer Verburg: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Gaat uw gang. Mijnheer Verburg.

De heer Verburg: Ja de eerste vraag is inmiddels makkelijk te beantwoorden. Er was een ingewikkelde storing en op 25 september is het licht weer aangegaan. Het heeft heel lang geduurd. Maar goed, u heeft het ook in de pers kunnen lezen dat dat te maken had met het Zorgcentrum. Er moesten wat noodmaatregelen genomen worden. Maar het licht doet het inmiddels weer. Dan de tweede vraag over de neerslag bij de spekgladde trottoirdelen. Dat is met name de hardsteentegels die u bedoelt waarschijnlijk. Ja wij kennen het probleem. U vraagt of wij voornemens zijn daar iets aan te doen. We gaan er iets aan doen, alleen er zijn een aantal opties. Allereerst moet er de onderhoudswerkzaamheden die moeten gebeuren, die moeten gewoon gebeuren. Er zou een oplossing kunnen zijn om ze stroever te maken maar dat is een heel ingewikkeld gebeuren want ze zijn keihard, maar dat kan. We hebben wat proeven gedaan. Een optie is ook om ze te vervangen. Dat heeft wel wat nadelen. Een nadeel is onder andere dat je kleurverschillen krijgt. Dus gewoon weer aan bestraten met de steentjes die er nu in liggen, maar dan heb je kleurverschillen. En we hebben ook inmiddels een raming gemaakt wat dat kost en dat is heel veel geld. Maar goed, als het moet gebeuren zou dat een optie kunnen zijn. Maar de laatste optie daar hebben wij op dit moment onze voorkeur. Op dit moment vindt er een, vinden er allerlei gesprekken plaats met Meer Aalsmeer over de centrumvisie. En onderdeel van die centrumvisie is onder andere de openbare ruimte. En het hangt er maar van af wat daar uitkomt en op welke termijn er iets aan die openbare ruimte gedaan gaat worden. Als dat nou op korte termijn is, is het natuurlijk onzin om die grijze tegeltjes eruit te halen en aan te straten. Als het lang duurt, ja dan moeten we wel een beslissing gaan nemen wat we wel gaan doen. Dus daar zullen wij de eerstkomende maanden nog een beslissing over moeten nemen. De derde vraag die zal mijn collega beantwoorden want wij nemen aan dat die vraag gaat over de steun in verband met de centrumvisie. Hebben we dat juist geïnterpreteerd? Dan zal mijn collega u daar antwoord op geven.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van der Hoeven, gaat uw gang.

De heer Van der Hoeven: Ja dank u wel voorzitter. Ja dat gaat dan over de ondersteuning die het college biedt bij de totstandkoming van de centrumvisie, zoals wij u al eerder hebben bericht. En hebben wij in overleg met de winkeliersvereniging Meer Aalsmeer al geruime tijd geleden geconstateerd dat er tegen de toenmalige centrumvisie was er geen steun binnen de achterban van Meer Aalsmeer. Dat heeft het college toen ter tijd doen besluiten om te zeggen nou dan gaan we het proces op een andere manier doen en dan gaan we het ook op een andere manier aanpakken. Dat betekent dat er op dit moment wordt gewerkt aan een centrumvisie op

drie specifieke hoofdonderdelen. Dat is de kwaliteit van de openbare ruimte en de beeldkwaliteit. Het tweede thema is verkeer, vervoer en parkeren. En het derde thema dat is het onderdeel wat de ondernemers zelf met de pandeigenaren aan het uitwerken zijn. Dat gaat over wat is er nodig om al retailer te kunnen ondernemen in het dorp. En wat is er nodig om ook de levendigheid van het dorpscentrum zeg maar te verbeteren. Daarom hebben wij ook in het kader van de participatie gekozen voor verregaande participatie. Dus we hebben eigenlijk gezegd in goed overleg met Meer Aalsmeer jullie mogen zelf aan de slag. Zij hebben toen gevraagd aan het college kunnen jullie zorgen dat wij ook wat ondersteuning krijgen door ter zake deskundige mensen. Daar hadden ze wel wat geld voor nodig, dat heeft het college ook beschikbaar gesteld. Ze hebben dus ook de deskundigen kunnen inhuren en de planning was oorspronkelijk gericht op dat zij in maart van dit jaar een visie zouden presenteren aan het college. Wij hebben inmiddels begrepen dat het best een moeizaam proces is, en dat is op zich ook niet gek want je hebt met heel veel partijen te maken dus dat vergt soms ook wat tijd om met elkaar tot een gedragen visie te komen. En wij hebben op dit moment een brief klaarliggen aan het bestuur van Meer Aalsmeer dat wij inderdaad als college ons wat zorgen maken over het tempo waarin dat gaat. En dat wij graag hun uitnodigen om met ons weer in gesprek te gaan over wat de ingrediënten van hun visie zijn, zodat wij daarna ook verder kunnen gaan met het opstellen van een centrumvisie die integraal is en die we vervolgens ook aan andere belanghebbenden in het gebied kunnen gaan voorleggen. Want ook die hebben daar natuurlijk nog wel wat over te vinden. Dus dat is hoe wij volgens mij de ondersteuning richting Meer Aalsmeer hebben vormgegeven voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Rijn.

De heer Van Rijn: Ja beleefdheidshalve nog één opmerking richting wethouder Verburg. Natuurlijk hadden wij begrepen dat tussen het opmerken van deze vraag bij de winkeliers zaterdag, en het live gaan op Facebook, er inmiddels een antwoord in de pers is verschenen. Maar toch vonden wij de vraag zo actueel om hier te stellen. Want het kenmerkt misschien het college qua daadkracht inderdaad om zo snel dan dit op te lossen en nou ja, om zo voorspoedig te werk te gaan. Als dat elke keer is dat de VVD ergens op de bank daar aandacht voor vraagt, ja dan zijn we alleen maar zeer blij met dit college. Dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Anderen nog naar aanleiding van deze vragen en de antwoorden? Ik zie van niet. Dan is deze afgewikkeld. Dan de vragen van PACT. Mevrouw Alink, aan u. Ja.

Mevrouw Alink: Dank u wel voorzitter. Binnenkort is de begroting daar. En gaat het ook over Jeugdzorg en wij hebben de evaluatie nog niet. Dus ik heb een aantal vragen waar wij graag antwoord op willen hebben om de begroting goed te kunnen beoordelen. Wat is de gemiddelde wachttijd voor een kind in psychische nood?

De voorzitter: Mijnheer Van Rijn. Moet dan als u even … Ja dank u.

De heer Van Rijn: Ja toch bij interruptie. Misschien wat flauw, maar ik doe het toch vanuit de eerlijkheid zoals ik naar alle fracties kijk. Ik vind het één behoorlijk hoeveelheid vragen. Dat wil ik dan maar constateren. We hebben met elkaar afgesproken dat we een beperkt aantal vragen zouden stellen in het Vragenkwartier. En twee, zijn dit actuele vragen en zit er ook niet technische vragen die schriftelijk af kunnen juist omdat het over de begroting gaat. Ik heb ze ook pas onlangs gezien. Maar ik wil deze flauwe, maar denk ik wel terechte opmerking wel even maken.

Mevrouw Alink: Voorzitter.

De voorzitter: Sorry, de heer Van Rijn stelt de vraag volgens mij aan de voorzitter. Ja wij hebben in ons regelement van orde hebben we een aantal dingen afgesproken over Vragenkwartier. Ik heb eerder met u volgens mij wel gesproken over de actualiteit van vragen. Nou volgens mij zijn we daar verder niet meer op in gegaan en hebben we gezegd van na ja laten we het houden zoals het is. Dat is waar. En ik denk dat het aan het college is om te kijken welke vragen nu wel of niet beantwoord kunnen worden en welke vanwege de technische achtergrond daarvan dan mogelijk toch schriftelijk zullen worden verwezen. Maar met u vraag ik aan iedereen om zorgvuldig om te gaan met het Vragenkwartier. Dus, maar dat doe ik altijd. Dus. Gaat uw gang, mevrouw Alink.

Mevrouw Alink: Waarvan akte voorzitter. Ik heb besloten om deze vragen te stellen omdat veelvuldig in de pers op dit moment gesproken wordt over Jeugdzorg en over wachtlijsten en over nood die er is. Dus de actualiteit, ook al is dat niet noodzakelijk bij het Vragenkwartier, is wel degelijk aan de hand. En natuurlijk kunnen de vragen technisch afgedaan worden, maar de begroting is over twee weken. En als ik over 30 dagen de antwoorden krijg dan zijn wij helaas te laat. Ik ga verder. Wat is de gemiddelde wachttijd voor een kind in Aalsmeer/Kudelstaart dat psychische hulp nodig heeft, tussen verwijzing huisarts en intakegesprek? Hoeveel kinderen/jongeren hebben langer moeten wachten dan de gemiddelde wachttijd? Twee: wat is de gemiddelde wachttijd tussen verwijzing door huisarts en behandeling? Hoeveel kinderen/jongeren hebben langer moeten wachten dan de gemiddelde wachttijd? U ziet, ik probeer het snel te doen mijnheer Van Rijn, via de voorzitter.

De voorzitter: Ja ik zou u willen …

Mevrouw Alink: Via de voorzitter.

De voorzitter: Willen vragen gewoon om de vragen te stellen en niet tussendoor in debat te gaan met een …

Mevrouw Alink: Ik ga niet in debat voorzitter.

De voorzitter: Nee maar u gaat wel, u nodigt uit en ik vraag u dat niet te doen. Beperkt u zich even tot de vragen. Dank u wel.

Mevrouw Alink: Ik ga door. Zijn er kinderen die niet de behandeling die zij nodig hebben, bijvoorbeeld waar IPB beter is dan een andere behandeling? En zo ja, om hoeveel kinderen gaat het? Worden Aalsmeerse jongeren die Jeugdzorg nodig hebben na verwijzing door de huisarts door de instelling op basis van het zogenaamde postcodejeugdzorg onthouden? Is er nog steeds een tekort aan crisisopvang voor jongeren in de Aalsmeer? Wat is er tussen de behandeling lentenota en nu concreet gedaan aan dit probleem? Vanmiddag kregen wij een brief waarin het antwoord op vraag 6 gegeven is, maar ik zou u willen vragen om deze ook hier te beantwoorden. Hoe staat het met de voortgang evaluatie (jeugd) zorg? Heeft het college hierover al contact opgenomen met de ambtenaren? Hoe functioneren de zorgteams? Worden alle verwijzingen van huisartsen direct opgevolgd of gaan de zorgteams eerst zelf even kijken en kijken waar zelf eerst even hulp verlenen zodat er mogelijk ook dingen teruggedraaid moeten worden omdat ze het niet goed hebben gedaan? En tot slot, heeft Aalsmeer de jeugdzorg te

		krap ingekocht of niet? Zo nee, waar baseert u dat op? En zo ja, hoeveel te krap? Dank u wel. De voorzitter: Dank u wel. De portefeuillehouder. Gaat uw gang, mijnheer Van der Hoeven. De heer Van der Hoeven: Dank u wel voorzitter. Ja laat ik beginnen met de vragen 1 en 2 gebundeld te beantwoorden als u dat goedvindt voorzitter. Het is onmogelijk een gemiddelde wachttijd te berekenen. Er is recent ook een onderzoek gedaan, ook landelijk, door het Nederlands Jeugd Instituut met het rapport heeft de titel, of de naam 'Wacht maar'. En de conclusie is dat het niet mogelijk is voor de sector om gemiddelde wachttijden aan ons beschikbaar te stellen. Dat is een landelijk fenomeen en dat geldt dus ook voor onze regio. Dus het antwoord erop is dat ik u niet kan vertellen wat de gemiddelde wachttijd is omdat we het niet weten. Dus ik kan u ook niet vertellen hoeveel kinderen of jongeren langer hebben moeten wachten dan de gemiddelde wachttijd, want ik ken de gemiddelde wachttijd niet. Dan, voorzitter, het antwoord op vraag 3. Nou laat ik nog iets, nog ter verbijzondering doen. Het uitgangspunt is natuurlijk dat er gewoon Jeugdhulp wordt geboden als het nodig is. En op het moment dat de Jeugdhulp die nodig is niet kan worden geboden, dan wordt er gezocht naar overbruggingshulp, wachtlijstbemiddeling, en dan proberen we natuurlijk met man en macht om kinderen wel de hulp te bieden die nodig is. Dan, voorzitter, kijk ik even naar vraag 3. Dat is een vraag die het college niet kan beantwoorden. Want u vraagt naar de behandeling die kinderen gekregen hebben en dat is privacygevoelige informatie die wij niet hebben. Dus dat is iets tussen het kind, de jeugdige en eventueel de ouders en de behandelaar. En het gaat niet aan dat de gemeente zich met de inhoud daarvan bemoeit. Wij krijgen wel op het moment dat een kind wordt doorverwezen naar Jeugdhulp, want u spreekt heel de tijd in uw vragen over Jeugdzorg maar ik interpreteer het maar dat u Jeugdhulp bedoelt. Want Jeugdzorg is een hele bijzondere vorm van Jeugdhulp. Maar op het moment dat een jeugdige Jeugdhulp krijgt, dan, en is doorverwezen door een huisarts naar een Jeugd GGZ-instelling of iets dergelijks dan krijgen wij een aanvraag om een beschikking te geven, en die geven wij. En het gaat niet aan voor de gemeente, dat mogen we ook niet doen, om vervolgens te weten welke type hulp daar geboden wordt. Wij krijgen uitsluitend, we geven een beschikking en we betalen uiteindelijk de rekening. Ja op het moment dat Jeugdhulp wordt beschikt die niet beschikbaar is, dat gebeurt soms omdat er wachtlijsten zijn, we hebben natuurlijk een aantal zorgaanbieders gecontracteerd in de regio. Dus de gespecificeerde Jeugdhulp is in de regio gecontracteerd. Op dat moment is er ook de mogelijkheid om niet-gecontracteerde zorgaanbieders te benaderen om te kijken of een jeugdige behandeld kan worden. Dus in die zin is dat hoe we te werk gaan. En wij hebben ook geen signalen dat kinderen niet de benodigde hulp krijgen. Dan, voorzitter, vraag 4. Het is zo, ja de vraag is ons wat onduidelijk, want ja postcodejeugdzorg en jeugd, ja nou laten we uitgaan dat het over Jeugdhulp gaat. Op het moment dat een jeugdige door de huisarts wordt doorverwezen naar een jeugdhulpinstelling dan moet die hulp geboden worden. En er kan geen sprake zijn van postcodejeugdhulp of dat als je op een bepaalde plek woont dat je de jeugdhulp niet krijgt. Want er is gewoon sprake van een wettelijke zorgplicht. Dus in die zin moet de jeugdhulp ook geboden worden. En wij hebben ook helemaal geen signalen dat er instellingen zouden zijn die Aalsmeerse jeugdigen niet helpen. En als dat wel zo zou zijn dan is het ook wijs dat dat gedeeld wordt die informatie met de gemeentelijke organisatie, want dat zou natuurlijk best kunnen. Maar het is in die zin dan foutieve informatie die door de jeugdhulpinstelling wordt verstrekt want jeugdhulp moet worden geboden. Het is wel zo dat er in de regio wordt gewerkt met budgetplafonds. Maar het is ook zo dat in overleg tussen gemeenten en jeugdhulpinstellingen de budgetplafonds kunnen worden opgehoogd en dat gebeurt ook regelmatig op het moment dat we zien dat de vraag hoger ligt dan verwacht. Maar het is niet zo dat er geen hulp geboden kan worden want we hebben, nogmaals, we hebben een wettelijke

zorgplicht. Dan, voorzitter, vraag 5 over de crisisopvang. Ja, bij hoge uitzondering is er nog steeds een tekort aan crisisopvang. Maar er zitten ook hele grote schommelingen in de vraag naar crisisopvang gedurende het hele jaar. En de aard van de crisisopvang die noodzakelijk is die kan ook enorm verschillen. Dus in die zin denk ik ook dat het zo zal zijn dat er altijd wel een soort spanningsveld zal zijn tussen wat we nodig hebben en wat er op dat moment beschikbaar is. In de afgelopen periode is wel meer capaciteit toegevoegd door aanbieders die de nood…, de crisisopvang leveren. Dat zijn onder andere Spirit en Altra. En in Amsterdam bijvoorbeeld zijn ook tijdelijke huisvestingsoplossingen gekomen die de uitstroom bij crisisinstellingen versnellen. Dus in die zin kunnen er dan alternatieven worden aangeboden waardoor de crisisbedden beter beschikbaar blijven. En ook in Aalsmeer, en dat heb ik u in een eerder stadium ook al bericht, zijn wij druk bezig met het voorbereiden van een pilot om ook daar ervaring mee te gaan opdoen. Dan, voorzitter, wij zullen bij vraag 6, wij komen met een evaluatie van het beleidsplan Jeugdhulp. En ik heb u al aangegeven dat ik verwacht dat wij dat rapport in januari van 2018 aan uw raad kunnen aanbieden. Dan, voorzitter, de zorgteams. De vraag suggereert alsof er na verwijzing van een huisarts nog een zorgteam iets zou gaan beoordelen. Het is zo dat op het moment dat een huisarts een kind of een jeugdige doorverwijst naar een jeugdhulpinstelling, in het algemeen Jeugd-GGZ, dan wordt daar in overleg tussen de behandelaar, de jeugdige, en eventueel de ouders, bepaalt wat er nodig is. En daar komt helemaal geen gemeentelijk jeugdteam of iets dergelijks aan te pas. En dan kom ik weer terug op de eerste, daar is gewoon sprake van een zorgplicht, en tegelijkertijd het medisch beroepsgeheim van de arts. En daar zit de gemeente in die zin dus helemaal niet tussen. Het is wel zo dat voor de jeugdhulp die niet rechtstreeks door de huisarts wordt doorverwezen, dat de gemeente daar wel vanuit team jeugdhulp kijkt wat er nodig is en vervolgens ook beschikt. Maar ook dan is het weer zo dat jeugdhulp in beginsel gewoon wordt verleend door de hulpverlener in overleg met de jeugdige en diens ouders. Wat we wel zien, en dat is een positieve ontwikkeling, is dat er vaker in ieder geval geconsulteerd wordt over en weer tussen huisartsen en het team jeugdhulp om te kijken in hoeverre er ook sprake is van bredere problematiek dan alleen de jeugdige zelf. Om ook te kijken van is hulp aan de jeugdige alleen afdoende of moet er eventueel wat breder gekeken worden. Dan, voorzitter, vraag 8. Het is zo dat wij de gespecialiseerde jeugdhulp hebben wij regionaal ingekocht met de twee regio's Amsterdam Amstelland en Zaanstreek Waterland. Aan de voorkant worden daar afspraken gemaakt , verwachtingen uitgesproken over welke jeugdhulp afgenomen gaat worden en in welke volumes. Daar worden ook budgetplafonds aan gekoppeld. Op het moment dat de budgetplafonds worden overschreden worden de budgetplafonds ook aangepast. Want nogmaals, je komt daar op terug, er is een wettelijke zorgplicht. En dat geldt voor alle gemeenten in onze regio en dus ook voor Aalsmeer. Dat in antwoord op de vragen voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Alink.

Mevrouw Alink: Voorzitter, ik wil de wethouder bedanken voor zijn uitgebreide beantwoording. Ik begrijp de wet en ik begrijp ook de uitvoering. Ik hoor wat ie zegt en ik denk dat het er heel positief uitziet. Maar ik kan het nog niet goed beoordelen, dus misschien dat we nog wat technische vragen gaan stellen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Iemand anders naar aanleiding van deze vragen? Mevrouw Hauet, gaat uw gang.

Mevrouw Hauet: Dank u wel mijnheer de voorzitter. Ik kan mij voorstellen dat u op vraag 1 en 2 geen antwoord kon geven omdat het daar om gemiddelden gaat die we niet hebben. Maar ik

		zou willen vragen of de wethouder ons schriftelijk antwoord kan geven op die vragen als we de gemiddelden daar vervangen door langer dan 2 maanden. Dus in hoeveel situaties moeten kinderen langer dan 2 maanden wachten? Zowel bij vraag 1 als bij 2. Hoeft nu niet, maar graag schriftelijk. Dank u wel. De voorzitter: Nee, als dat schriftelijk kan dan gaan we dat doen. Als die gegevens beschikbaar zijn dan moeten we daar even naar kijken. Anderen nog naar aanleiding van? Jullie mogen één keer wat doen. Nee? Dank u wel.
Rb-9		**Sluiting** De voorzitter: Dan zijn we aan het einde gekomen van deze vergadering. Ik sluit de vergadering. Dank u wel en wel thuis.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 2 november 2017,

, voorzitter

, griffier

Gemeente Aalsmeer

LIJST INGEKOMEN STUKKEN

periode 26 september tot en met 31 oktober 2017

Post van het college of burgemeester aan de raad: Raadsbrieven		
	Betreft	Voorstel presidium
A01	20170927 Raadsbrief inzake kostenverdeling programma "first things first"	Raad voor kennisgeving aannemen
A02	20170927 Raadsbrief inzake Tijdsplanning evaluatie beleidsplan jeugdhulp 2015-2018	Raad voor kennisgeving aannemen
A03	20170927 Raadsbrief inzake Vervolg evaluatie participatieverordening	Raad voor kennisgeving aannemen
A04	20170927 Raadsbrief inzake AM Match	Raad voor kennisgeving aannemen
A05	20171010 Raadsbrief inzake Schiphol verzamelbrief incl. bijlagen	Raad voor kennisgeving aannemen
A06	20171010 Raadsbrief inzake Verlenging en uitbreiding pilot jaarrond recreatie woonarken	Raad voor kennisgeving aannemen
A07	20171010 Raadsbrief inzake Jeugdhulp	Raad voor kennisgeving aannemen
A08	20171010 Raadsbrief inzake Uitvoeringsprogramma Verkeer Aalsmeer en Kudelstaart 2017-2019	Raad voor kennisgeving aannemen
A09	20171009 raadsbrief Erratum programmabegroting	Raad voor kennisgeving aannemen
A10	20171011 Raadsbrief inzake Plan van Aanpak 2e supermarkt Kudelstaart incl. bijlage	Raad voor kennisgeving aannemen
A11	20171010 Raadsbrief inzake Uitvoeringsprogramma Verkeer Aalsmeer en Kudelstaart 2017-2019	Raad voor kennisgeving aannemen

Post van het college of burgemeester aan de raad: Memo's / beantwoording van vragen		
	Betreft	Voorstel presidium
B01	-	Raad voor kennisgeving aannemen

VNG Ledenbrieven:		
	Betreft	Voorstel presidium
C01	20170928 VNG Raadsledennieuwsbrief - september 2017	Raad voor kennisgeving aannemen
C02	20170929 VNG Ldbr 17 054 Regeling zorginfrastructuur	Raad voor kennisgeving aannemen
C03	20170926 VNG Ldbr 17 055 VNG-reactie op de Rijksbegroting 2018	Raad voor kennisgeving aannemen
C04	20171010 VNG mail m.b.t. ondermijning en de aankomende gemeenteraadsverkiezingen	Raad voor kennisgeving aannemen
C05	20171010 VNG Ldbr 17 057 Wijzigingen salarisbedragen,WML en IKB Cao Gemeenten 2017-2019	Raad voor kennisgeving aannemen
C06	20171006 VNG Ldbr 17 056 Statutenwijziging inzake vaststelling arbeidsvoorwaarden voor de sector gemeenten	Raad voor kennisgeving aannemen
C07	20171010 VNG Ldbr 17 058 Wijzigingen CAR-UWO artikelen per 1 januari 2018	Raad voor kennisgeving aannemen

Gemeente Aalsmeer

	Post van burgers en instanties:	
	Betreft	Voorstel presidium
D01	20170927 Brief van inwoner Aalsmeer inzake verzoek schoonmaak geluidswal Burgemeester Kasteleinweg	Raad voor kennisgeving aannemen en ter afdoening in handen gesteld van het college
D02	20172609 Stukken regioraad en voorsessie 17 oktober 2017	Raad voor kennisgeving aannemen
D03	20171001 Afschrift Circulaire Ministerie van Binnenlandse zaken en Koninkrijksrelaties m.b.t. benoeming, klankbordgesprekken en herbenoeming burgemeester	Raad voor kennisgeving aannemen
D04	20171006 Mail Inwoner Aalsmeer m.b.t. Schandelijk uitstel bouw Triade	Raad voor kennisgeving aannemen
D05	20171002 afschrift brief Raad van State inzake Voorlopige voorziening Bp.Woonarken-Oosteinderweg 319	Raad voor kennisgeving aannemen
D06	20170929 Afschrift brief Raad van State inzake voorlopige voorziening Bp.Woonarken-Oosteinderweg 319	Raad voor kennisgeving aannemen
D07	20170928 afschrift brief Raad van State inzake Beroep bp.Royal Terra Nova	Raad voor kennisgeving aannemen
	Overige stukken ter informatie (leesmap /niet digitaal beschikbaar)	
	Betreft	Voorstel presidium
E01	20170927 afschrift brief CNV/FNV etc. inzake Verdiepingsvragen in relatie tot het algemeen belang en Eneco	Raad voor kennisgeving aannemen
E02	20170928 Toolkit van Ongehinderd m.b.t. verkiezing meest toegankelijke Gemeente van Nederland 2018	Raad voor kennisgeving aannemen
E03	20170928 afschrift Motie van Griffie Stadskanaal inzake fipronilcrisis	Raad voor kennisgeving aannemen
E04	20170928 Vervoerregio E-zine September 2017	Raad voor kennisgeving aannemen
E05	20170925 Vervoerregio Bestuursinformatie - dagelijks bestuur 21 september 2017	Raad voor kennisgeving aannemen
E06	20170929 afschrift brief Gemeente Etten-Leur m.b.t. onderwerp inkomen voorzitter raad van bestuur	Raad voor kennisgeving aannemen
E07	20170929 afschrift Motie van de Raad gemeente De Fryske Marren m.b.t. jaarrekening en jaarverslag	Raad voor kennisgeving aannemen
E08	20171011 MRA Nieuwsbrief Oktober 2017	Raad voor kennisgeving aannemen
E09	20171005 afschrift brief Detailhandel Nederland - Oproep m.b.t. openingstijden december	Raad voor kennisgeving aannemen

Namens het presidium,

De griffier, De voorzitter,

O. van Kolck J.J. Nobel

3.Raad (besluitvormend)

Dossiernummer	21
Vertrouwelijk	Nee
Vergaderdatum	2 november 2017
Agendapunt	2
Omschrijving	HAMERSTUK: Vaststelling bestemmingsplan en -exploitatieplan GPA, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost

Geagendeerd	Vergaderdatum
3.Raad (besluitvormend)	2 november 2017

Voorgesteld besluit

1. in te stemmen met de weergave en de beantwoording van de ingediende zienswijze over het ontwerp van het bestemmingsplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost, overeenkomstig de bij dit besluit behorende en als zodanig gewaarmerkte Nota Zienswijzen;

2. voornoemd bestemmingsplan, met bijbehorende toelichting en bijlagen, als vervat in de bestandenset met planidentificatie NL.IMRO.0358.05B-VG01, ten opzichte van het ontwerp ongewijzigd vast te stellen;

3. te bepalen dat voor de locatie van de geometrische planobjecten gebruik is gemaakt van een ondergrond welke is ontleend aan de GBKN met datum 15 maart 2017;

4. het ontwerp van het exploitatieplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost ongewijzigd vast te stellen.

Gemeente Aalsmeer

RAADSVOORSTEL

Raadsvoorstel nr. Z-2017/010965
D-2017/276717

Datum B&W-besluit 27 september 2017

Voor de vergadering van de raad d.d.
2 november 2017

Behandelen in de raadscommissie
Ruimte & Economie
op 17 oktober 2017

Portefeuillehouder wethouder drs. G. van der Hoeven

Afdeling Stedelijke Ontwikkeling

Behandelend ambtenaar (voor technische vragen)
J. Koch
4147
j.koch@amstelveen.nl

Onderwerp

Vaststelling bestemmingsplan en -exploitatieplan GPA, dg 10, Japanlaan Zuid-Oost

Gevraagd besluit

1. in te stemmen met de weergave en de beantwoording van de ingediende zienswijze over het ontwerp van het bestemmingsplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost, overeenkomstig de bij dit besluit behorende en als zodanig gewaarmerkte Nota Zienswijzen;
2. voornoemd bestemmingsplan, met bijbehorende toelichting en bijlagen, als vervat in de bestandenset met planidentificatie NL.IMRO.0358.05B-VG01, ten opzichte van het ontwerp ongewijzigd vast te stellen;
3. te bepalen dat voor de locatie van de geometrische planobjecten gebruik is gemaakt van een ondergrond welke is ontleend aan de GBKN met datum 15 maart 2017;
4. het ontwerp van het exploitatieplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost ongewijzigd vast te stellen.

WAT WILLEN WE BEREIKEN EN WAT GAAN WE DAARVOOR DOEN

Wat willen we bereiken (effectindicatoren)

Het bestemmingsplan heeft als doel om de woon- en bedrijfsgronden aan de Legmeerdijk 269 en 271a te voorzien van een actueel en passend planregime. Als gevolg van een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is het huidige planregime onderverdeeld in twee verschillende bestemmingsplannen die onderling niet op elkaar aansluiten. Het nieuwe postzegel bestemmingsplan voorziet in een eenduidige planregeling en is in overeenstemming met de structuurvisie Green Park Aalsmeer 2016. Met het bijbehorende exploitatieplan wordt zekerheid verkregen ten aanzien van de te betalen exploitatiebijdrage, zoals die in een anterieure overeenkomst reeds is vastgelegd.

Wat gaan we daarvoor doen (prestatie-indicatoren)

Het ontwerp van het bestemmingsplan heeft op grond van artikel 3.8, lid 1 Wro voor zienswijzen ter inzage gelegen. De ontvangen zienswijze is samengevat en beantwoord in de Nota Zienswijzen. De beoordeling van de zienswijze geeft geen aanleiding tot een gewijzigde vaststelling van het plan.

Het ontwerp van het bijbehorende exploitatieplan heeft met toepassing van artikel 6.14, lid 1, van de Wet ruimtelijke ordening in dezelfde periode voor zienswijzen ter inzage gelegen. Over het ontwerp van dit plan zijn geen zienswijzen naar voren gebracht.

Wij adviseren uw raad om het bestemmingsplan en het exploitatieplan ongewijzigd vast te stellen.

ACHTERGROND EN OVERWEGINGEN

Programma (speerpunt)

Programma 7: Wonen en ruimtelijke indeling.

Aanleiding

Op 31 oktober 2012 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State enkele plandelen vernietigd van het bestemmingsplan "Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10". Eén van die plandelen betrof een strook grond die was bestemd als groen-blauwe bufferzone tussen de woning Legmeerdijk 271a en de achtergelegen bedrijfsgronden van Green Park Aalsmeer.

Naar het oordeel van de Afdeling was niet inzichtelijk gemaakt waarom de bufferzone op deze locatie moest worden gewaarborgd en als zodanig moest worden bestemd, gelet op de ruime afstand van de bestaande woning tot de achtergelegen bedrijvenbestemming. De Afdeling heeft in de uitspraak meegewogen dat de kassen die in de bufferzone lagen werden wegbestemd en dat de bestaande bedrijfsvoering daardoor onnodig werd belemmerd.

Als gevolg van de uitspraak, herleefde ter plaatse de bestemming "Uit te werken bedrijfs-doeleinden" van het bestemmingsplan "N201-zone". Zolang deze bestemming niet is uitgewerkt geldt een bouwverbod.

Ook ter plaatse van de woonpercelen aan de Legmeerdijk 269 en 271a was het bestemmingsplan "N201-zone" nog van kracht. Dat geldt ook voor enkele aansluitende bedrijfsgronden aan de achterzijde van deze woonpercelen. Deze gronden waren bij de vaststelling van het bestemmingsplan 'Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10' buiten het plangebied gelaten.

Gelet op de wettelijk herzieningsplicht dienen alle resterende delen van het bestemmingsplan "N201-zone" voor 5 december 2017 te worden geactualiseerd.

Argumenten

Het voorliggende bestemmingsplan voorziet de woon- en bedrijfsgronden aan de Legmeerdijk 269 en 271a van een eenduidig planregime. De bestemmingsregeling voor de bedrijfsgronden is gebaseerd op de regeling voor bedrijven, zoals opgenomen in het bestemmingsplan "Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10". De bestemmingsregeling voor de woonpercelen is gebaseerd op de regeling van bestemmingsplan "Landelijk Gebied Oost", zoals die geldt voor woningen in het lint.
Het plan voorziet voorts in de aanleg van een primaire watergang, als onderdeel van een groter netwerk. Deze watergang zorgt tevens voor voldoende ruimtelijke scheiding tussen de woningen in het plangebied en de achtergelegen bedrijfsgronden.

De bedrijfsgronden in het plangebied zullen worden ontsloten op de naastgelegen Japanlaan. De bestaande verkeersontsluiting op de Legmeerdijk kan op grond van het bestemmingsplan in stand blijven, zolang de woning aan de Legmeerdijk 271a nog dienst doet als bedrijfswoning bij het achtergelegen tuinbouwbedrijf. Na beëindiging van het tuinbouwbedrijf en bij het in gebruik nemen van de vervangende bedrijfsbebouwing zal de verkeersontsluiting aan de Legmeerdijk komen te vervallen, behoudens voor de woning aan de Legmeerdijk 271a.

Het postzegelbestemmingsplan is in overeenstemming met de structuurvisie "Green Park Aalsmeer 2016, inclusief Royal FloraHolland", zoals vastgesteld door de raad op 7 juli 2016.

Inspraak en bestuurlijk overleg
Op 9 februari 2016 is het concept van het bestemmingsplan voorgelegd aan de overleginstanties, als bedoeld in artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. In het kader van dat overleg hebben alleen de provincie en het Hoogheemraadschap van Rijnland een inhoudelijke reactie gegeven. Voor een nadere toelichting hierop wordt verwezen naar paragraaf 5.1 van de plantoelichting.

Omdat het bestemmingsplan een overwegend conserverend karakter heeft en het plangebied bovendien van beperkte omvang is, heeft het organiseren van inspraak nauwelijks toegevoegde waarde. Er is daarom afgezien van inspraak op het voorontwerp van dit bestemmingsplan.

Ontwerpbestemmingsplan
Het ontwerp van het bestemmingsplan heeft in de periode van 16 juni 2017 tot en met 27 juli 2017 ter inzage gelegen met de mogelijkheid voor een ieder om daarover een zienswijze naar voren te brengen. Gedurende deze termijn is één zienswijze ontvangen. Deze zienswijze geeft geen aanleiding tot een gewijzigde vaststelling van het plan. Voor de beoordeling van de zienswijze wordt kortheidshalve verwezen naar de tweede kolom van de Nota Zienswijzen.

Tezamen met het ontwerp van het bestemmingsplan heeft ook het ontwerp van het bijbehorende exploitatieplan ter inzage gelegen. Hierover zijn geen zienswijzen ingediend.

In aanvulling op het bovenstaande stellen wij evenmin ambtelijke wijzigingen voor.

Kanttekeningen

Op de achtergelegen bedrijfsgronden binnen het plangebied bevindt zich een illegaal woongebouw. De betreffende grondeigenaar heeft schriftelijk bevestigd dat de bewoning van dit gebouw bij de vaststelling van dit bestemmingsplan wordt beëindigd. Het gebouw is in het bestemmingsplan niet positief bestemd.

Financiën

Het bestemmingsplan maakt bouwplannen mogelijk die behoren tot de categorieën van bouwwerken waarvoor in het Besluit ruimtelijke ordening een exploitatieplan is voorgeschreven. De gemeente wenst de locatie niet actief te ontwikkelen, maar ontwikkeling door de huidige eigenaar te faciliteren. Om die reden is reeds een anterieure overeenkomst tot kostenverhaal gesloten met de betreffende grondeigenaar. Omdat de grondeigenaar ter zekerstelling van betaling van de exploitatiebijdrage geen bankgarantie wenst te verstrekken, is alsnog een exploitatieplan opgesteld. Hiermee is het wettelijk kostenverhaal verzekerd.

Communicatie

De indiener van de zienswijze over het ontwerpbestemmingsplan zal schriftelijk worden geïnformeerd over uw besluit om het plan ter vaststelling voor te leggen aan de raad, en daarbij in kennis worden gesteld van de (concept) Nota Zienswijzen.
Na besluitvorming door de raad zal het vastgestelde bestemmingsplan en exploitatieplan op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend worden gemaakt door publicatie in de Staatscourant en de Nieuwe Meerbode. Het digitale bestemmingsplan wordt raadpleegbaar gemaakt via de landelijke voorziening van Ruimtelijkeplannen.nl.

Procedure

Tegen het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan staat op grond van artikel 8.2, lid 1, sub a. en h. van de Wet ruimtelijke ordening rechtstreeks beroep open bij de Raad van State. Gedurende de beroepstermijn kunnen belanghebbenden beroep instellen, indien zij:

- tijdig hun zienswijzen over het ontwerp kenbaar hebben gemaakt bij de gemeenteraad;
- redelijkerwijs niet kunnen worden verweten dat zij niet tijdig hun zienswijze bij de raad naar voren hebben gebracht.

Het bestemmingsplan treedt in werking met ingang van de dag na die waarop de beroepstermijn afloopt. Bij de voorzitter van de Afdeling kan tegelijkertijd, naast het indienen van beroep, een verzoek om voorlopige voorziening worden ingediend. In dat geval treedt het besluit van de gemeenteraad pas in werking nadat op dat verzoek is beslist.

Bijlagen

- bestemmingsplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost (ontwerp);
- exploitatieplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost (ontwerp);
- Nota Zienswijzen;
- Afschrift van de zienswijze

De secretaris,

mr. F.L. Romkema

De voorzitter,

J.J. Nobel

BEHANDELING RAAD

Wijziging/aanvullingen na behandeling Commissie Ruimte & Economie op 17 oktober 2017

Het voorstel aan de raad is	**Aanvaarde amendementen / moties**
Ongewijzigd aanvaard	
Gewijzigd aanvaard	
Verworpen	

RAADSBESLUIT

Overwegende dat:

het voorontwerp van het bestemmingsplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost op 9 februari 2017 is toegezonden aan de betrokken diensten en bestuursorganen, als voorgeschreven in artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening;

de uitkomst van het bestuurlijk overleg is beschreven en verwerkt in het in voorbereiding zijnde plan;

het ontwerp van het bestemmingsplan, als vervat in de bestandenset met planidentificatie NL.IMRO.0358.05B-OW01, op grond van artikel 3.8, lid 1 van de Wet ruimtelijke ordening met ingang van 16 juni 2017 gedurende zes weken voor een ieder langs elektronische weg beschikbaar is gesteld, en tevens in analoge vorm ter inzage is gelegd;

van deze terinzagelegging op de voorgeschreven wijze openbare kennisgeving heeft plaatsgevonden;

er over het ontwerp van het bestemmingsplan één zienswijzen naar voren is gebracht;

de zienswijze is samengevat en beoordeeld in de Nota Zienswijzen, welke als bijlage is bijgevoegd bij dit besluit;

de ingebrachte zienswijze geen aanleiding geeft tot een wijziging in het bestemmingsplan, zoals dat in ontwerp ter inzage heeft gelegen;

het ontwerp van het bijbehorende exploitatieplan op grond van artikel 6.14, lid 1, van de Wet ruimtelijke ordening in dezelfde periode voor zienswijzen ter inzage heeft gelegen;

er over het ontwerp van het exploitatieplan geen zienswijze is ingediend;

het bestemmingsplan bouwwerken mogelijk maakt die voorkomen in de categorieën van gevallen waarvoor in het Besluit ruimtelijke ordening een exploitatieplan is voorgeschreven;

het kostenverhaal voor de gronden in het plangebied niet anderszins is verzekerd, als gevolg waarvan een exploitatieplan als voorwaarde geldt voor de vaststelling van het bestemmingsplan;

Gelet op het bepaalde bij en krachtens de Wet ruimtelijke ordening en de Algemene wet bestuursrecht:

Besluit

1. in te stemmen met de weergave en de beantwoording van de ingediende zienswijze over het ontwerp van het bestemmingsplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost, overeenkomstig de bij dit besluit behorende en als zodanig gewaarmerkte Nota Zienswijzen;
2. voornoemd bestemmingsplan, met bijbehorende toelichting en bijlagen, als vervat in de bestandenset met planidentificatie NL.IMRO.0358.05B-VG01, ten opzichte van het ontwerp ongewijzigd vast te stellen;

3. te bepalen dat voor de locatie van de geometrische planobjecten gebruik is gemaakt van een ondergrond welke is ontleend aan de GBKN met datum 15 maart 2017;
4. het ontwerp van het exploitatieplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost ongewijzigd vast te stellen.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 2 november 2017.

De griffier,

O. van Kolck

De voorzitter,

J.J. Nobel

	Nota Zienswijzen GPA Japanlaan Zuid-Oost **(behoort bij collegebesluit van 26 september 2017)**	**Ontwerp bestemmingsplan** **16 juni 2017 tot en met 27 juli 2017**	
	Zienswijzen	**Gemeentelijk commentaar**	**Aanpassing BP**
1.	**Projectbureau Buis Pomona, Turfstekerstraat 63, 1431GD, Aalsmeer, namens Duif International en Handelskwekerij Duif's Florist BV, gevestigd aan de Japanlaan 18, 1432 DK te Aalsmeer.**	**Ingekomen op 26 juli 2017**	
a.	Op www.ruimtelijkeplannen.nl is ten onrechte een planstatus "ontwerp 2016-10-07" vermeld en ontbreekt een kennisgeving van het ontwerpbestemmingsplan. Derhalve dient het ontwerp van het bestemmingsplan opnieuw te worden gepubliceerd en ter inzage te worden gelegd.	Het college van burgemeester en wethouders heeft op 30 mei 2017 toepassing gegeven aan artikel 3.8, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening door het ontwerp van het bestemmingsplan voor zienswijzen ter inzage te leggen. Van dit besluit is kennisgegeven door publicatie in de Staatscourant en de Nieuwe Meerbode (huis-aan-huis blad), als ook langs elektronische weg door publicatie in het digitale Gemeenteblad. De kennisgeving heeft derhalve op de wettelijk voorgeschreven wijze plaatsgevonden, overeenkomstig het bepaalde in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht in samenhang met artikel 3.8 van de Wet ruimtelijke ordening. Het ontwerp van het bestemmingsplan is vervolgens op 16 juni 2017 voor een ieder digitaal beschikbaar gesteld via www.ruimtelijkeplannen.nl. Ingevolge artikel 3:12 van de Algemene wet bestuursrecht is in de kennisgeving de plaats vermeld waar een ieder het digitale plan kan raadplegen met vermelding van het betreffende planidentificatienummer. Aan de hand van	Neen

		dit nummer is het plan eenvoudig vindbaar op het landelijke portaal van Ruimtelijkeplannen.nl. Op deze plaats is wel de juiste planstatus (ontwerp) vermeld, doch niet de correcte datum. Deze datum wordt in het portaal automatisch gegenereerd voor alle plannen. Zodra wij daarop zijn geattendeerd, hebben wij de datum laten wijzigen. Voor zover de eerder vermelde datum aanleiding heeft gegeven tot vragen, heeft een ieder uiteraard de gelegenheid gehad om daarover contact op te nemen met de gemeente. Wij zijn echter van oordeel dat de eerder vermelde datum niet heeft geleid tot een verminderde vindbaarheid of raadpleegbaarheid van het plan. Niet is in te zien hoe indiener of een andere belanghebbende daardoor in zijn of haar belangen is geschaad. De publieke kennisgeving behoort bij de landelijke voorziening van Ruimtelijkeplannen.nl automatisch 'opgehaald' te worden. Dat gaat niet altijd goed, maar dat is een landelijk probleem. De kennisgeving heeft desalniettemin op de wettelijk voorgeschreven wijze plaatsgevonden. Een publicatie op de landelijke voorziening is daarvoor geen vereiste. Wij zien derhalve geen aanleiding om het ontwerp van het bestemmingsplan opnieuw te publiceren en ter inzage te leggen.	

b.	Indiener heeft bezwaren tegen de plandelen met de bestemming ‘Wonen’ achter en naast de twee woningen in het plangebied. Naar het oordeel van indiener kunnen deze plandelen voorzien in een uitbreiding van de woningen op een te korte afstand van het bedrijf van Duif International. Dit zou ertoe kunnen leiden dat Handelskwekerij Duif’s Florist BV wordt beperkt in haar bedrijfsactiviteiten, hetgeen ongewenst is voor een ongestoorde bedrijfsvoering. Voorgesteld wordt om de gronden aan de voor-, zij- en achterkant van deze woningen te bestemmen als bestemming ‘Tuin’, in de plaats van de bestemming ‘Wonen’.	In het plangebied bevinden zich twee woningen die in het bestemmingsplan als zodanig zijn bestemd. Deze woningen zijn gelegen aan de Legmeerdijk 269 en 271a. De woningen mogen uitsluitend binnen de betreffende bouwvlakken, als aangegeven op de planverbeelding, worden gebouwd. Met het oog op de gewenste planflexibiliteit zijn de bouwvlakken, waar mogelijk, iets ruimer dan de bouwcontouren van de bestaande woningen. Als gevolg daarvan kunnen de woningen bij uitbreiding of herbouw op iets kortere afstand komen te liggen tot de gronden van Duif International. Deze kortere afstand kan in beginsel afbreuk doen aan de gebruiksmogelijkheden van deze bedrijfsgronden. Voor de beoordeling van dit soort situaties wordt in het algemeen gebruik gemaakt van de VNG-brochure Bedrijven en Milieuzonering. In deze brochure zijn bedrijven onderverdeeld in milieucategorieën; van lichte bedrijven (milieucategorie 1) tot zware bedrijven (milieucategorie 5.1). Per milieucategorie zijn richtwaarden gegeven voor afstanden ten opzichte van woningen en andere milieugevoelige functies. Daarbij wordt onderscheid gemaakt in woningen in een rustige woonwijk en woningen in een gemengd gebied. De genoemde woningen in het plangebied zijn aangemerkt als onderdeel van een ‘gemengd gebied’. Net zoals elders langs de Legmeerdijk is er in het gebied immers sprake van een matige tot sterke functiemenging met agrarische	Neen

		en andere bedrijvigheid, veelal gelegen aan de achterzijde van de woonlinten. Voor bedrijven in milieucategorie 1, 2, 3.1 en 3.2 geldt een afstand van respectievelijk 0, 10, 30 en 50 meter tot gevoelige functies in een gemengd gebied. Deze richtafstand geldt tussen enerzijds de grens van de bestemming die bedrijven (of andere milieubelastende functies)toelaat en anderzijds als uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het bestemmingsplan mogelijk is. De bedrijfsgronden van Duif International zijn gelegen in het bestemmingsplan "Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10", zoals vastgesteld op 24 november 2011. De gronden zijn in dat bestemmings-plan bestemd voor bedrijfsdoeleinden met een specifieke functieaanduiding die correspondeert met een maximale milieucategorie. In een strook die grenst aan de achterzijde van de woonbebouwing van de Legmeerdijk zijn bedrijfsactiviteiten toegestaan tot en met milieucategorie 2, elders tot en met categorie 3.2. De afstand tussen de genoemde grondstrook die is bestemd voor bedrijven van milieucategorie 1 en 2, en de grens van het bouwvlak van de woning aan de Legmeerdijk 271a, bedraagt minimaal 23 meter. Ten opzichte van de gronden die zijn bestemd voor bedrijven tot en met milieucategorie 3.2, bedraagt	

		de afstand 54 meter of meer. Met deze minimale afstanden wordt (ruimschoots) voldaan aan de geldende richtwaarden. Dat geldt ook ten aanzien van de woning aan de Legmeerdijk 269, aangezien deze woning op grotere afstand is gelegen tot de bedrijfsgronden van Duif International. Wij zijn van oordeel dat de scheiding tussen milieubelastende en milieugevoelige functies hiermee in voldoende mate is gewaarborgd en dat het bestemmingsplan op dit punt voldoet aan de uitgangspunten van een goede ruimtelijke ordening. De uitoefening van handelskwekerij Duif's Florist BV komt dan ook op geen enkele wijze in het geding. Het voorstel van indiener om de bestemming 'Wonen' aan de voor-, zij- en achterkant van de genoemde woningen om te zetten in de bestemming 'Tuin', treft ons inziens geen doel. De bouwmogelijkheden voor woningen, als milieugevoelige functie, zijn reeds beperkt tot de grenzen van het bouwvlak. In dit verband zij opgemerkt dat het wonen uitsluitend is toegestaan in woongebouwen die als hoofdgebouw binnen het bouwvlak dienen te zijn geplaatst. Voor het overige voorziet de bestemming 'Wonen' uitsluitend in het gebruik van tuin en erven, en andere niet-milieugevoelige functies ten behoeve van het wonen.	

c.	Indiener merkt op dat in het ontwerpbestemmingsplan is bepaald dat per bouwvlak maximaal vier hoofdgebouwen mogen worden gerealiseerd. Daarnaast wordt erop gewezen dat, anders dan op de locatie van Handelskwekerij Duif's Florist BV, per bouwvlak geen minimum bebouwingspercentage van toepassing is en dat geen nadere bepaling is opgenomen dat maximaal dertig procent van de gronden mag worden gebruikt voor overige bedrijven. Indiener beroept zich op het gelijkheidsbeginsel en stelt dat deze bepalingen ook opgenomen dienen te worden in nieuwe (bestemmings)plannen voor de locatie van Handelskwekerij Duif's Florist BV aan de Japanlaan 18 in Aalsmeer.	Wij stellen vast dat de zienswijze betrekking heeft op gronden die zijn gelegen buiten het plangebied van het voorliggende bestemmingsplan. Als zodanig geeft de zienswijze geen aanleiding tot een wijziging van dit bestemmingsplan. Voorts wijzen wij erop dat het bestemmingsplan uitvoering geeft aan het ruimtelijke beleid voor het plangebied, zoals vastgelegd in de gemeentelijke structuurvisie "Green Park Aalsmeer 2016, inclusief Royal FloraHolland". Deze structuurvisie is vastgesteld op 7 juli 2017. Het niet gebruikelijk en niet uitvoerbaar om bij vaststelling van nieuw ruimtelijk beleid alle bestemmingsplannen waar dat beleid betrekking op heeft, (geheel) te herzien. Dat neemt niet weg dat de gemeente eraan is gehouden om bestemmingsplannen binnen de wettelijke herzienings-termijn van tien jaar geheel te actualiseren, of zoveel eerder als daar aanleiding toe bestaat, bijvoorbeeld met het oog op een nieuwe ontwikkeling. De genoemde structuurvisie heeft betrekking op alle bedrijfsgronden van Green Park Aalsmeer en zal evengoed als beleidskader dienen voor een toekomstige planherziening die (mede) betrekking heeft op de bedrijfsgronden aan de Japanlaan 18. Het gelijkheidsbeginsel wordt derhalve niet geschonden.	Neen

PROJECTBUREAU Buis • Pomona

Projectbureau Buis - 'Pomona' BV
Turfstekerstraat 63 • 1431 GD Aalsmeer
Telefoon 0297 349487
cees@buispomona.nl • www.buispomona.nl

ZIENSWIJZE

Gemeenteraad van Aalsmeer
Postbus 253
1430 AG AALSMEER

DATUM ONTVANGST	26 JULI 2017
BEH./ADV DOOR	SQ
TKN/KOPIE AAN	Griffie Aalsmeer

Aalsmeer, 25 juli 2017

Onderwerp: zienswijze ontwerpbestemmingsplan Green Park Aalsmeer deelgebied 10 – Japanlaan Zuid-Oost

D-2017/224131, Z-2017/010965

Geacht leden van de raad,

Bij deze de door Projectbureau Buis Pomona, namens Duif International Japanlaan 18 1432 DK te Aalsmeer en Handelskwekerij Duif's Florist BV, in te dienen zienswijze tegen het ontwerpbestemmingsplan "Green Park Aalsmeer deelgebied 10 – Japanlaan Zuid-Oost" dat vanaf 16 juni 2017 voor een periode van zes weken ter inzage ligt.

Incorrecte kennisgeving

Op www.ruimtelijkeplannen.nl is ten onrechte een planstatus "ontwerp 2016-10-17" vermeld, en ontbreekt ten onrechte een kennisgeving van dit ontwerpbestemmingsplan.

Onder meer ten behoeve van de communicatie met en transparantie van de overheid dient de ruimtelijke besluitvorming digitaal beschikbaar te worden gesteld. Met de digitale beschikbaarheid van de ruimtelijke besluitvorming zou het raadplegen en uitwisselen van informatie daarover eenvoudiger worden (Stb 2008, 145, pag. 33). Ter uitvoering hiervan is vastgelegd dat ruimtelijke besluitvorming, waaronder in ieder geval bestemmingsplannen, rijks inpassingsplannen, provinciale verordeningen en algemene maatregelen van bestuur, langs elektronische weg voor een ieder beschikbaar moeten worden gemaakt (art. 1.2.1, lid 1 Besluit ruimtelijke ordening ("Bro")). Voor deze elektronische beschikbaarstelling is een landelijke voorziening ingesteld (art. 1.2.1, lid 2 Bro), namelijk www.ruimtelijkeplannen.nl ("ruimtelijkeplannen.nl").

Ingevolge art. 1.2.1.a onder b Besluit ruimtelijke ordening ("Bro") dient een kennisgeving als bedoeld in artikel 3:12 van de Algemene wet bestuursrecht en een mededeling als bedoeld in artikel 3:44, eerste lid, van die wet tevens de plaats vermelden waar eenieder in de

ABN AMRO nr. NL80 ABNA 0534 4472 95 • KvK Amsterdam 34035574 • BTW NL 8146.64.544.B01
Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

gelegenheid wordt gesteld de plannen en aanwijzingen, bedoeld onder a, langs elektronische weg te raadplegen, alsmede het identificatienummer van die stukken.

Op de website www.ruimtelijke plannen.nl ontbreekt ten onrechte een bekendmaking van het ontwerpbestemmingsplan "Green Park Aalsmeer deelgebied 10 – Japanlaan Zuid-Oost" en is een incorrecte datum van het ontwerpbestemmingsplan aangegeven, zie onderstaande afbeelding:

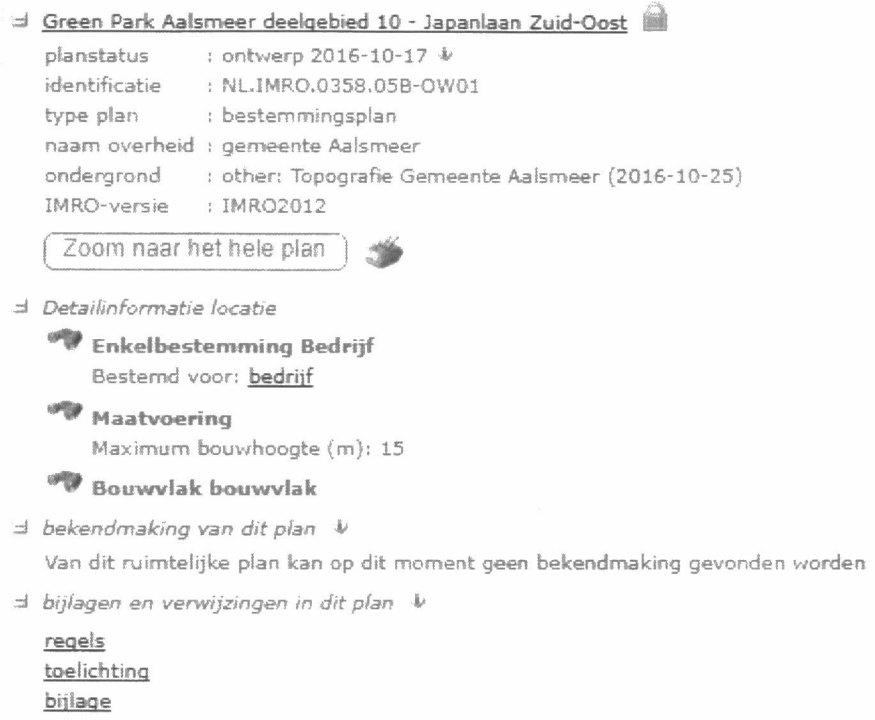

Derhalve dient het ontwerpbestemmingsplan opnieuw te worden gepubliceerd en ter inzage te worden gelegd.

Bestemming 'Tuin' in plaats van bestemming 'Wonen'

Binnen het plangebied van onderhavig bestemmingsplan hebben een tweetal woningen langs / aan de Legmeerdijk de bestemming 'Wonen' verkregen.

Wij hebben overwegende bezwaren tegen de plandelen met de bestemming 'Wonen' achter en naast de voornoemde twee woningen langs /aan de Legmeerdijk, omdat deze plandelen kunnen voorzien in de uitbreiding van de woningen op een te korte afstand van het bedrijf van Duif International.

Ter plaatse van de locatie van Handelskwekerij Duif's Florist B.V. zijn gronden bestemd voor bedrijven in de milieucategorieën 1, 2, 3.1 en 3.2, zodat een ruime(re) afstand moet worden aangehouden tot milieugevoelige objecten, zoals woningen. Handelskwekerij Duif's Florist B.V. zal in haar bedrijfsactiviteiten worden beperkt indien de betreffende woningen kunnen

worden uitgebreid in de richting van Handelskwekerij Duif's Florist B.V., hetgeen ongewenst is voor de ongestoorde bedrijfsvoering.

Ons voorstel is om aan de zijkant en de voor- en achterzijde van de betreffende woningen een bestemming 'Tuin' in plaats van de bestemming 'Wonen' toe te kennen.

Gelijkheidsbeginsel

Tevens heeft Handelskwekerij Duif's Florist B.V. met belangstelling vernomen dat binnen het ontwerpbestemmingsplan "Green Park Aalsmeer deelgebied 10 – Japanlaan Zuid-Oost" o.a. de volgende regels voor het bouwen van gebouwen gelden:

- per bouwvlak mogen maximaal vier hoofdgebouwen worden gerealiseerd;
- per bouwvlak geldt een maximum bebouwingspercentage van 85% (en geen minimum bebouwingspercentage) zoals op de locatie van Handelskwekerij Duif's Florist B.V.);

Bovendien is binnen het ontwerpbestemmingsplan "Green Park Aalsmeer deelgebied 10 – Japanlaan Zuid-Oost", in tegenstelling tot het bestemmingsplan ter plaatse van de locatie van Handelskwekerij Duif's Florist B.V., Japanlaan 18 te Aalsmeer, geen nadere bepaling opgenomen waarin is aangegeven dat maximaal 30% van de gronden mag worden gebruikt voor overige bedrijven.

Op basis van het gelijkheidsbeginsel dienen deze bepalingen ook in nieuwe (bestemmings)plannen op de locatie van Handelskwekerij Duif's Florist B.V. te worden opgenomen.

Hoogachtend,
Project bureau Buis Pomona,
CJM. Buis

Namens J. Duivenvoorden van Duif International en
Handelskwekerij Duif's Florist B.V.
Japanlaan 18
1432 DK AALSMEER

LIJST 1 - ACTIVITEITEN

SBI-CODE		OMSCHRIJVING	AFSTANDEN IN METERS						INDICES			
-	nummer		GEUR	STOF	GELUID	GEVAAR	GROOTSTE AFSTAND	CATEGORIE	VERKEER	VISUEEL	BODEM	LUCHT
15	-	VERVAARDIGING VAN VOEDINGSMIDDELEN EN DRANKEN										
151	0	Slachterijen en overige vleesverwerking:										
151	1	- slachterijen en pluimveeslachterijen	100	0	100 C	50 R	100 D	3.2	2 G	1		
151	2	- vetsmelterijen	700	0	100 C	30	700	5.2	2 G	2		
151	3	- bewerkingsinrichting van darmen en vleesafval	300	0	100 C	50 R	300	4.2	2 G	2		
151	4	- vleeswaren- en vleesconservenfabrieken: p.o. > 1000 m²	100	0	100 C	50 R	100	3.2	2 G	2		
151	5	- vleeswaren- en vleesconservenfabrieken: p.o. <= 1000 m²	50	0	50 C	30	50	3.1	1 G	1		
151	6	- vleeswaren- en vleesconservenfabrieken: p.o. <= 200 m²	30	0	50	10	50	3.1	1 G	1		
151	7	- loonslachterijen	50	0	50	10	50	3.1	1 G	1		
151	8	- vervaardiging van snacks en vervaardiging van kant-en-klaar-maaltijden met p.o. < 2.000 m²	50	0	50	10	50	3.1	2 G	1		
152	0	Visverwerkingsbedrijven:										
152	1	- drogen	700	100	200 C	30	700	5.2	2 G	2		
152	2	- conserveren	200	0	100 C	30	200	4.1	2 G	2		
152	3	- roken	300	0	50 C	0	300	4.2	1 G	2		
152	4	- verwerken anderszins: p.o.> 1000 m²	300	10	50 C	30	300 D	4.2	2 G	2		
152	5	- verwerken anderszins: p.o. <= 1000 m²	100	10	50	30	100	3.2	1 G	1		
152	6	- verwerken anderszins: p.o. <= 300 m²	50	10	30	10	50	3.1	1 G	1		
1531	0	Aardappelprodukten fabrieken:										
1531	1	- vervaardiging van aardappelproducten	300	30	200 C	50 R	300	4.2	2 G	2		
1531	2	- vervaardiging van snacks met p.o. < 2.000 m²	50	10	50	50 R	50	3.1	1 G	1		
1532, 1533	0	Groente- en fruitconservenfabrieken:										
1532, 1533	1	- jam	50	10	100 C	10	100	3.2	1 G	1		
1532, 1533	2	- groente algemeen	50	10	100 C	10	100	3.2	2 G	2		
1532, 1533	3	- met koolsoorten	100	10	100 C	10	100	3.2	2 G	2		
1532, 1533	4	- met drogerijen	300	10	200 C	30	300	4.2	2 G	2		
1532, 1533	5	- met uienconservering (zoutinleggerij)	300	10	100 C	10	300	4.2	2 G	2		
1541	0	Vervaardiging van ruwe plantaardige en dierlijke oliën en vetten:										
1541	1	- p.c. < 250.000 t/j	200	30	100 C	30 R	200	4.1	3 G	2	B	
1541	2	- p.c. >= 250.000 t/j	300	50	300 C Z	50 R	300	4.2	3 G	3	B	
1542	0	Raffinage van plantaardige en dierlijke oliën en vetten:										
1542	1	- p.c. < 250.000 t/j	200	10	100 C	100 R	200	4.1	3 G	2	B	
1542	2	- p.c. >= 250.000 t/j	300	10	300 C Z	200 R	300	4.2	3 G	3	B	
1543	0	Margarinefabrieken:										
1543	1	- p.c. < 250.000 t/j	100	10	200 C	30 R	200	4.1	3 G	2		

LIJST 1 - ACTIVITEITEN

SBI-CODE		OMSCHRIJVING	AFSTANDEN IN METERS						INDICES			
-	nummer		GEUR	STOF	GELUID	GEVAAR	GROOTSTE AFSTAND	CATEGORIE	VERKEER	VISUEEL	BODEM	LUCHT
1543	2	- p.c. >= 250.000 t/j	200	10	300 C Z	50 R	300	4.2	3 G	3	B	
1551	0	Zuivelprodukten fabrieken:										
1551	1	- gedroogde produkten, p.c. >= 1,5 t/u	200	100	500 C Z	50 R	500	5.1	3 G	2		
1551	2	- geconcentreerde produkten, verdamp. cap. >=20 t/u	200	30	500 C Z	50 R	500	5.1	3 G	2		
1551	3	- melkprodukten fabrieken v.c. < 55.000 t/j	50	0	100 C	50 R	100	3.2	2 G	1		
1551	4	- melkprodukten fabrieken v.c. >= 55.000 t/j	100	0	300 C Z	50 R	300	4.2	3 G	2		
1551	5	- overige zuivelprodukten fabrieken	50	50	300 C	50 R	300	4.2	3 G	2		
1552	1	Consumptie-ijsfabrieken: p.o. > 200 m²	50	0	100 C	50 R	100	3.2	2 G	2		
1552	2	- consumptie-ijsfabrieken: p.o. <= 200 m²	10	0	30	0	30	2	1 G	1		
1561	0	Meelfabrieken:										
1561	1	- p.c. >= 500 t/u	200	100	300 C Z	100 R	300	4.2	2 G	2		
1561	2	- p.c. < 500 t/u	100	50	200 C	50 R	200	4.1	2 G	2		
1561		Grutterswarenfabrieken	50	100	200 C	50	200 D	4.1	2 G	2		
1562	0	Zetmeelfabrieken:										
1562	1	- p.c. < 10 t/u	200	50	200 C	30 R	200	4.1	1 G	2		
1562	2	- p.c. >= 10 t/u	300	100	300 C Z	50 R	300	4.2	2 G	3		
1571	0	Veevoerfabrieken:										
1571	1	- destructiebedrijven	700	30	200 C	50	700 D	5.2	3 G	3		
1571	2	- beender-, veren-, vis-, en vleesmeelfabriek	700	100	100 C	30 R	700 D	5.2	3 G	3		
1571	3	- drogerijen (gras, pulp, groenvoeder, veevoeder) cap. < 10 t/u water	300	100	200 C	30	300	4.2	2 G	2		
1571	4	- drogerijen (gras, pulp, groenvoeder, veevoeder) cap. >= 10 t/u water	700	200	300 C Z	50	700	5.2	3 G	3		
1571	5	- mengvoeder, p.c. < 100 t/u	200	50	200 C	30	200	4.1	3 G	3		
1571	6	- mengvoeder, p.c. >= 100 t/u	300	100	300 C Z	50 R	300	4.2	3 G	3		
1572		Vervaardiging van voer voor huisdieren	200	100	200 C	30	200	4.1	2 G	2		
1581	0	Broodfabrieken, brood- en banketbakkerijen:										
1581	1	- v.c. < 2500 kg meel/week	30	10	30 C	10	30	2	1 G	1		
1581	2	- v.c. >= 2500 kg meel/week	100	30	100 C	30	100	3.2	2 G	2		
1582		Banket, biscuit- en koekfabrieken	100	10	100 C	30	100	3.2	2 G	2		
1583	0	Suikerfabrieken:										
1583	1	- v.c. < 2.500 t/j	500	100	300 C	100 R	500	5.1	2 G	2	B	
1583	2	- v.c. >= 2.500 t/j	1000	200	700 C Z	200 R	1000	5.3	3 G	3	B	
1584	0	Verwerking cacaobonen en vervaardiging chocolade- en suikerwerk:										
1584	1	- Cacao- en chocoladefabrieken: p.o. > 2.000 m²	500	50	100	50 R	500	5.1	2 G	3		
1584	2	- cacao- en chocoladefabrieken vervaardigen van chocoladewerken met p.o. < 2.000 m²	100	30	50	30	100	3.2	2 G	2		

LIJST 1 - ACTIVITEITEN

SBI-CODE		OMSCHRIJVING	AFSTANDEN IN METERS					CATEGORIE	INDICES			
-	nummer		GEUR	STOF	GELUID	GEVAAR	GROOTSTE AFSTAND		VERKEER	VISUEEL	BODEM	LUCHT
1584	3	- cacao- en chocoladefabrieken vervaardigen van chocoladewerken met p.o. <= 200 m²	30	10	30	10	30	2	1 G	1		
1584	4	- Suikerwerkfabrieken met suiker branden	300	30	50	30 R	300	4.2	2 G	2		
1584	5	- Suikerwerkfabrieken zonder suiker branden: p.o. > 200 m²	100	30	50	30 R	100	3.2	2 G	2		
1584	6	- suikerwerkfabrieken zonder suiker branden: p.o. <= 200 m²	30	10	30	10	30	2	1 G	1		
1585		Deegwarenfabrieken	50	30	10	10	50	3.1	2 G	2		
1586	0	Koffiebranderijen en theepakkerijen:										
1586	1	- koffiebranderijen	500	30	200 C	10	500 D	5.1	2 G	1		
1586	2	- theepakkerijen	100	10	30	10	100	3.2	2 G	1		
1587		Vervaardiging van azijn, specerijen en kruiden	200	30	50	10	200	4.1	2 G	1		
1589		Vervaardiging van overige voedingsmiddelen	200	30	50	30	200 D	4.1	2 G	2		
1589.1		Bakkerijgrondstoffenfabrieken	200	50	50	50 R	200	4.1	2 G	2		
1589.2	0	Soep- en soeparomafabrieken:										
1589.2	1	- zonder poederdrogen	100	10	50	10	100	3.2	2 G	2		
1589.2	2	- met poederdrogen	300	50	50	50 R	300	4.2	2 G	2		
1589.2		Bakmeel- en puddingpoederfabrieken	200	50	50	30	200	4.1	2 G	2		
1591		Destilleerderijen en likeurstokerijen	300	30	200 C	30	300	4.2	2 G	2		
1592	0	Vervaardiging van ethylalcohol door gisting:										
1592	1	- p.c. < 5.000 t/j	200	30	200 C	30 R	200	4.1	1 G	2		
1592	2	- p.c. >= 5.000 t/j	300	50	300 C	50 R	300	4.2	2 G	3	B	
1593 t/m 1595		Vervaardiging van wijn, cider e.d.	10	0	30 C	0	30	2	1 G	1		
1596		Bierbrouwerijen	300	30	100 C	50 R	300	4.2	2 G	2		
1597		Mouterijen	300	50	100 C	30	300	4.2	2 G	2		
1598		Mineraalwater- en frisdrankfabrieken	10	0	100	50 R	100	3.2	3 G	2		
18	-											
18	-	VERVAARDIGING VAN KLEDING; BEREIDEN EN VERVEN VAN BONT										
181		Vervaardiging kleding van leer	30	0	50	0	50	3.1	1 G	1		
182		Vervaardiging van kleding en -toebehoren (excl. van leer)	10	10	30	10	30	2	2 G	2		
183		Bereiden en verven van bont; vervaardiging van artikelen van bont	50	10	10	10	50	3.1	1 G	1	B	L
20	-											
20	-	HOUTINDUSTRIE EN VERVAARDIGING ARTIKELEN VAN HOUT, RIET, KURK E.D.										
2010.1		Houtzagerijen	0	50	100	50 R	100	3.2	2 G	2		
2010.2	0	Houtconserveringsbedrijven:										
2010.2	1	- met creosootolie	200	30	50	10	200	4.1	2 G	2	B	L
2010.2	2	- met zoutoplossingen	10	30	50	10	50	3.1	2 G	1	B	

LIJST 1 - ACTIVITEITEN

SBI-CODE		OMSCHRIJVING	AFSTANDEN IN METERS						INDICES			
-	nummer		GEUR	STOF	GELUID	GEVAAR	GROOTSTE AFSTAND	CATEGORIE	VERKEER	VISUEEL	BODEM	LUCHT
202		Fineer- en plaatmaterialenfabrieken	100	30	100	10	100	3.2	3 G	2	B	
203, 204, 2(	0	Timmerwerkfabrieken, vervaardiging overige artikelen van hout	0	30	100	0	100	3.2	2 G	2		
203, 204, 2(	1	Timmerwerkfabrieken, vervaardiging overige artikelen van hout, p.o. < 200 m2	0	30	50	0	50	3.1	1 G	1		
205		Kurkwaren-, riet- en vlechtwerkfabrieken	10	10	30	0	30	2	1 G	1		
22	-											
22	-	UITGEVERIJEN, DRUKKERIJEN EN REPRODUKTIE VAN OPGENOMEN MEDIA										
2221		Drukkerijen van dagbladen	30	0	100 C	10	100	3.2	3 G	2	B	L
2222		Drukkerijen (vlak- en rotatie-diepdrukkerijen)	30	0	100	10	100	3.2	3 G	2	B	
2222.6		Kleine drukkerijen en kopieerinrichtingen	10	0	30	0	30	2	1 P	1	B	
2223	A	Grafische afwerking	0	0	10	0	10	1	1 G	1		
2223	B	Binderijen	30	0	30	0	30	2	2 G	1		
2224		Grafische reproduktie en zetten	30	0	10	10	30	2	2 G	1	B	
2225		Overige grafische aktiviteiten	30	0	30	10	30 D	2	2 G	1	B	
223		Reproduktiebedrijven opgenomen media	0	0	10	0	10	1	1 G	1		
28	-											
28	-	VERVAARD. VAN PRODUKTEN VAN METAAL (EXCL. MACH./TRANSPORTMIDD.)										
281	0	Constructiewerkplaatsen:										
281	1	- gesloten gebouw	30	30	100	30	100	3.2	2 G	2	B	
281	1a	- gesloten gebouw, p.o. < 200 m2	30	30	50	10	50	3.1	1 G	1		
281	2	- in open lucht, p.o. < 2.000 m2	30	50	200	30	200	4.1	2 G	2	B	
281	3	- in open lucht, p.o. >= 2.000 m2	50	200	300 Z	30	300	4.2	3 G	3	B	
2821	0	Tank- en reservoirbouwbedrijven:										
2821	1	- p.o. < 2.000 m2	30	50	300	30 R	300	4.2	2 G	2	B	
2821	2	- p.o. >= 2.000 m2	50	100	500 Z	50 R	500	5.1	3 G	3	B	
2822, 2830		Vervaardiging van verwarmingsketels, radiatoren en stoomketels	30	30	200	30	200	4.1	2 G	2	B	
284	A	Stamp-, pers-, dieptrek- en forceerbedrijven	10	30	200	30	200	4.1	1 G	2	B	
284	B	Smederijen, lasinrichtingen, bankwerkerijen e.d.	50	30	100	30	100 D	3.2	2 G	2	B	
284	B1	Smederijen, lasinrichtingen, bankwerkerijen e.d., p.o. < 200 m2	30	30	50	10	50 D	3.1	1 G	2	B	
2851	0	Metaaloppervlaktebehandelingsbedrijven:										
2851	1	- algemeen	50	50	100	50	100	3.2	2 G	2	B	L
2851	10	- stralen	30	200	200	30	200 D	4.1	2 G	2	B	L
2851	11	- metaalharden	30	50	100	50	100 D	3.2	1 G	2	B	
2851	12	- lakspuiten en moffelen	100	30	100	50 R	100 D	3.2	2 G	2	B	L
2851	2	- scoperen (opspuiten van zink)	50	50	100	30 R	100 D	3.2	2 G	2	B	L
2851	3	- thermisch verzinken	100	50	100	50	100	3.2	2 G	2	B	L

LIJST 1 - ACTIVITEITEN

SBI-CODE		OMSCHRIJVING	AFSTANDEN IN METERS						INDICES			
-	nummer		GEUR	STOF	GELUID	GEVAAR	GROOTSTE AFSTAND	CATEGORIE	VERKEER	VISUEEL	BODEM	LUCHT
2851	4	- thermisch vertinnen	100	50	100	50	100	3.2	2 G	2	B	L
2851	5	- mechanische oppervlaktebehandeling (slijpen, polijsten)	30	50	100	30	100	3.2	2 G	2	B	
2851	6	- anodiseren, eloxeren	50	10	100	30	100	3.2	2 G	2	B	
2851	7	- chemische oppervlaktebehandeling	50	10	100	30	100	3.2	2 G	2	B	
2851	8	- emailleren	100	50	100	50 R	100	3.2	1 G	1	B	L
2851	9	- galvaniseren (vernikkelen, verchromen, verzinken, verkoperen ed)	30	30	100	50	100	3.2	2 G	2	B	
2852	1	Overige metaalbewerkende industrie	10	30	100	30	100 D	3.2	1 G	2	B	
2852	2	Overige metaalbewerkende industrie, inpandig, p.o. <200m2	10	30	50	10	50 D	3.1	1 G	2	B	
287	A0	Grofsmederijen, anker- en kettingfabrieken:										
287	A1	- p.o. < 2.000 m2	30	50	200	30	200	4.1	2 G	2	B	
287	A2	- p.o. >= 2.000 m2	50	100	500 Z	30	500	5.1	3 G	3	B	
287	B	Overige metaalwarenfabrieken n.e.g.	30	30	100	30	100	3.2	2 G	2	B	
287	B	Overige metaalwarenfabrieken n.e.g.; inpandig, p.o. <200 m2	30	30	50	10	50	3.1	1 G	2	B	
29	-											
29	-	VERVAARDIGING VAN MACHINES EN APPARATEN										
29	0	Machine- en apparatenfabrieken:										
29	1	- p.o. < 2.000 m2	30	30	100	30	100 D	3.2	2 G	1	B	
29	2	- p.o. >= 2.000 m2	50	30	200	30	200 D	4.1	3 G	2	B	
29	3	- met proefdraaien verbrandingsmotoren >= 1 MW	50	30	300 Z	30	300 D	4.2	3 G	2	B	
30	-	VERVAARDIGING VAN KANTOORMACHINES EN COMPUTERS										
30	-											
30	A	Kantoormachines- en computerfabrieken	30	10	30	10	30	2	1 G	1		
31	-											
31	-	VERVAARDIGING VAN OVER. ELEKTR. MACHINES, APPARATEN EN BENODIGDH.										
311		Elektromotoren- en generatorenfabrieken	200	30	30	50	200	4.1	1 G	2	B	L
312		Schakel- en installatiemateriaalfabrieken	200	10	30	50	200	4.1	1 G	2	B	L
313		Elektrische draad- en kabelfabrieken	100	10	200	100 R	200 D	4.1	2 G	2		L
314		Accumulatoren- en batterijenfabrieken	100	30	100	50	100	3.2	2 G	2	B	L
315		Lampenfabrieken	200	30	30	300 R	300	4.2	2 G	2	B	L
316		Elektrotechnische industrie n.e.g.	30	10	30	10	30	2	1 G	1		
3162		Koolelektrodenfabrieken	1500	300	1000 C Z	200 R	1500	6	2 G	3	B	L
32	-											
32	-	VERVAARDIGING VAN AUDIO-, VIDEO-, TELECOM-APPARATEN EN -BENODIGDH.										
321 t/m 323		Vervaardiging van audio-, video- en telecom-apparatuur e.d.	30	0	50	30	50 D	3.1	2 G	1	B	
3210		Fabrieken voor gedrukte bedrading	50	10	50	30	50	3.1	1 G	2	B	

LIJST 1 - ACTIVITEITEN

SBI-CODE		OMSCHRIJVING	AFSTANDEN IN METERS					CATEGORIE	INDICES			
-	nummer		GEUR	STOF	GELUID	GEVAAR	GROOTSTE AFSTAND		VERKEER	VISUEEL	BODEM	LUCHT
33	-											
33	-	VERVAARDIGING VAN MEDISCHE EN OPTISCHE APPARATEN EN INSTRUMENTEN										
33	A	Fabrieken voor medische en optische apparaten en instrumenten e.d.	30	0	30	0	30	2	1 G	1		
35	-											
35	-	VERVAARDIGING VAN TRANSPORTMIDDELEN (EXCL. AUTO'S, AANHANGWAGENS)										
351	0	Scheepsbouw- en reparatiebedrijven:										
351	1	- houten schepen	30	30	50	10	50	3.1	2 G	1	B	
351	2	- kunststof schepen	100	50	100	50 R	100	3.2	2 G	1	B	
351	3	- metalen schepen < 25 m	50	100	200	30	200	4.1	2 G	2	B	
351	4	- metalen schepen >= 25m en/of proefdraaien motoren >= 1 MW	100	100	500 C Z	50	500	5.1	2 G	3	B	
3511		Scheepssloperijen	100	200	700	100 R	700	5.2	2 G	3	B	
352	0	Wagonbouw- en spoorwegwerkplaatsen:										
352	1	- algemeen	50	30	100	30	100	3.2	2 G	2	B	
352	2	- met proefdraaien van verbrandingsmotoren >= 1 MW	50	30	300 Z	30 R	300	4.2	2 G	2	B	
353	0	Vliegtuigbouw en -reparatiebedrijven:										
353	1	- zonder proefdraaien motoren	50	30	200	30	200	4.1	2 G	2	B	
353	2	- met proefdraaien motoren	100	30	1000 Z	100 R	1000	5.3	2 G	2	B	
354		Rijwiel- en motorrijwielfabrieken	30	10	100	30 R	100	3.2	2 G	2	B	
355		Transportmiddelenindustrie n.e.g.	30	30	100	30	100 D	3.2	2 G	2	B	
36	-											
36	-	VERVAARDIGING VAN MEUBELS EN OVERIGE GOEDEREN N.E.G.										
361	1	Meubelfabrieken	50	50	100	30	100 D	3.2	2 G	2	B	
361	2	Meubelstoffeerderijen b.o. < 200 m2	0	10	10	0	10	1	1 P	1		
362		Fabricage van munten, sieraden e.d.	30	10	10	10	30	2	1 G	1	B	
363		Muziekinstrumentenfabrieken	30	10	30	10	30	2	2 G	2		
364		Sportartikelenfabrieken	30	10	50	30	50	3.1	2 G	2		
365		Speelgoedartikelenfabrieken	30	10	50	30	50	3.1	2 G	2		
3661.1		Sociale werkvoorziening	0	30	30	0	30	2	1 P	1		
3661.2		Vervaardiging en bewerking van sierteeltproducten	30	10	50	30	50 D	3.1	2 G	2		
45	-											
45	-	BOUWNIJVERHEID										
45	0	Bouwbedrijven algemeen: b.o. > 2.000 m²	10	30	100	10	100	3.2	2 G	2	B	
45	1	- bouwbedrijven algemeen: b.o. <= 2.000 m²	10	30	50	10	50	3.1	2 G	1	B	
45	2	Aannemersbedrijven met werkplaats: b.o. > 1000 m²	10	30	50	10	50	3.1	2 G	1	B	

LIJST 1 - ACTIVITEITEN

SBI-CODE		OMSCHRIJVING	AFSTANDEN IN METERS						INDICES			
-	nummer		GEUR	STOF	GELUID	GEVAAR	GROOTSTE AFSTAND	CATEGORIE	VERKEER	VISUEEL	BODEM	LUCHT
45	3	- aannemersbedrijven met werkplaats: b.o.< 1000 m²	0	10	30	10	30	2	1 G	1	B	
50	-											
50	-	REPARATIE VAN AUTO'S, MOTORFIETSEN;										
501, 502, 504		Reparatie- en servicebedrijven	10	0	30	10	30	2	2 P	1	B	
5020.4	A	Autoplaatwerkerijen	10	30	100	10	100	3.2	1 G	1		
5020.4	B	Autobeklederijen	0	0	10	10	10	1	1 G	1		
5020.4	C	Autospuitinrichtingen	50	30	30	30 R	50	3.1	1 G	1	B	L
5020.5		Autowasserijen	10	0	30	0	30	2	3 P	1		
51	-											
51	-	GROOTHANDEL EN HANDELSBEMIDDELING										
5121	0	Grth in akkerbouwprodukten en veevoeders	30	30	50	30 R	50	3.1	2 G	2		
5121	1	Grth in akkerbouwprodukten en veevoeders met een verwerkingscapaciteit van 500 ton/uur of meer	100	100	300 Z	50 R	300	4.2	2 G	2		
5122		Grth in bloemen en planten	10	10	30	0	30	2	2 G	1		
5123		Grth in levende dieren	50	10	100 C	0	100	3.2	2 G	1		
5124		Grth in huiden, vellen en leder	50	0	30	0	50	3.1	2 G	1		
5125, 5131		Grth in ruwe tabak, groenten, fruit en consumptie-aardappelen	30	10	30	50 R	50	3.1	2 G	1		
5132, 5133		Grth in vlees, vleeswaren, zuivelprodukten, eieren, spijsoliën	10	0	30	50 R	50	3.1	2 G	1		
5134		Grth in dranken	0	0	30	0	30	2	2 G	1		
5135		Grth in tabaksprodukten	10	0	30	0	30	2	2 G	1		
5136		Grth in suiker, chocolade en suikerwerk	10	10	30	0	30	2	2 G	1		
5137		Grth in koffie, thee, cacao en specerijen	30	10	30	0	30	2	2 G	1		
5138, 5139		Grth in overige voedings- en genotmiddelen	10	10	30	10	30	2	2 G	1		
514		Grth in overige consumentenartikelen	10	10	30	10	30	2	2 G	1		
5148.7	0	Grth in vuurwerk:										
5148.7	1	- consumentenvuurwerk, verpakt, opslag < 10 ton	10	0	30	10 V	30	2	2 G	1		
5151.3		Grth minerale olieprodukten (excl. brandstoffen)	100	0	30	50	100	3.2	2 G	2	B	
5152.1	0	Grth in metaalertsen:										
5152.1	1	- opslag opp. < 2.000 m2	30	300	300	10	300	4.2	3 G	3	B	
5152.1	2	- opslag opp. >= 2.000 m2	50	500	700 Z	10	700	5.2	3 G	3	B	
5152.2 /.3		Grth in metalen en -halffabrikaten	0	10	100	10	100	3.2	2 G	2		
5153	0	Grth in hout en bouwmaterialen:										
5153	1	- algemeen: b.o. > 2000 m²	0	10	50	10	50	3.1	2 G	2		
5153	2	- algemeen: b.o. <= 2000 m²	0	10	30	10	30	2	1 G	1		
5153.4	4	zand en grind:										

SBI-CODE		OMSCHRIJVING	AFSTANDEN IN METERS						INDICES			
-	nummer		GEUR	STOF	GELUID	GEVAAR	GROOTSTE AFSTAND	CATEGORIE	VERKEER	VISUEEL	BODEM	LUCHT
5153.4	5	- algemeen: b.o. > 200 m²	0	30	100	0	100	3.2	2 G	2		
5153.4	6	- algemeen: b.o. <= 200 m²	0	10	30	0	30	2	1 G	1		
5154	0	Grth in ijzer- en metaalwaren en verwarmingsapparatuur:										
5154	1	- algemeen: b.o. > 2.000 m²	0	0	50	10	50	3.1	2 G	2		
5154	2	- algemeen: b.o. < = 2.000 m²	0	0	30	0	30	2	1 G	1		
5155.1		Grth in chemische produkten	50	10	30	100 R	100 D	3.2	2 G	2	B	
5155.2		Grth in kunstmeststoffen	30	30	30	30 R	30	2	1 G	1		
5156		Grth in overige intermediaire goederen	10	10	30	10	30	2	2 G	2		
5157.2/3	0	Overige groothandel in afval en schroot: b.o. > 1000 m²	10	30	100	10	100 D	3.2	2 G	2	B	
5157.2/3	1	- overige groothandel in afval en schroot: b.o. <= 1000 m²	10	10	50	10	50	3.1	2 G	2	B	
5162	0	Grth in machines en apparaten:										
5162	1	- machines voor de bouwnijverheid	0	10	100	10	100	3.2	2 G	2		
5162	2	- overige	0	10	50	0	50	3.1	2 G	1		
517		Overige grth (bedrijfsmeubels, emballage, vakbenodigdheden e.d.	0	0	30	0	30	2	2 G	1		
60												
60	-	VERVOER OVER LAND										
6024	0	- Goederenwegvervoerbedrijven (zonder schoonmaken tanks): b.o. > 1000 m²	0	0	100 C	30	100	3.2	3 G	1		
6024	1	- Goederenwegvervoerbedrijven (zonder schoonmaken tanks) b.o. <= 1000 m²	0	0	50 C	30	50	3.1	2 G	1		
63	-											
63	-	DIENSTVERLENING T.B.V. HET VERVOER										
6311.1	0	Laad-, los- en overslagbedrijven t.b.v. zeeschepen:										
6311.1	1	- containers	0	10	500 C	100 R	500	5.1	3 G	3		
6311.1	2	- stukgoederen	0	30	300 C	100 R	300 D	4.2	3 G	3	B	
6311.1	3	- ertsen, mineralen e.d., opslagopp. >= 2.000 m2	50	700	1000 C Z	50	1000	5.3	3 G	3	B	
6311.1	4	- granen of meelsoorten, v.c. >= 500 t/u	100	500	500 C Z	100 R	500	5.1	3 G	3		
6311.1	5	- steenkool, opslagopp. >= 2.000 m2	50	700	700 C Z	100	700	5.2	3 G	3	B	
6311.1	6	- olie, LPG, e.d.	300	0	100 C	1000 R	1000	5.3	2 G	3	B	L
6311.1	7	- tankercleaning	300	10	100 C	200 R	300	4.2	1 G	2	B	
6311.2	0	Laad-, los- en overslagbedrijven t.b.v. binnenvaart:										
6311.2	1	- containers	0	10	300	50 R	300	4.2	2 G	2		
6311.2	10	- tankercleaning	300	10	100	200 R	300	4.2	1 G	2	B	
6311.2	2	- stukgoederen	0	10	100	50 R	100 D	3.2	2 G	2	B	
6311.2	3	- ertsen, mineralen, e.d., opslagopp. < 2.000 m²	30	200	300	30	300	4.2	2 G	2	B	
6311.2	4	- ersten, mineralen, e.d., opslagopp. >= 2.000 m²	50	500	700 Z	50	700	5.2	3 G	3	B	
6311.2	5	- granen of meelsoorten , v.c. < 500 t/u	50	300	200	50 R	300	4.2	2 G	2		

LIJST 1 - ACTIVITEITEN

SBI-CODE		OMSCHRIJVING	AFSTANDEN IN METERS						INDICES			
-	nummer		GEUR	STOF	GELUID	GEVAAR	GROOTSTE AFSTAND	CATEGORIE	VERKEER	VISUEEL	BODEM	LUCHT
6311.2	6	- granen of meelsoorten, v.c. >= 500 t/u	100	500	300 Z	100 R	500	5.1	3 G	3		
6311.2	7	- steenkool, opslagopp. < 2.000 m2	50	300	300	50	300	4.2	2 G	2	B	
6311.2	8	- steenkool, opslagopp. >= 2.000 m2	50	500	500 Z	100	500	5.1	3 G	3	B	
6311.2	9	- olie, LPG, e.d.	100	0	50	700 R	700	5.2	2 G	3	B	L
6312		Veem- en pakhuisbedrijven, koelhuizen	30	10	50 C	50 R	50 D	3.1	2 G	2		
6321	1	Autoparkeerterreinen, parkeergarages	10	0	30 C	0	30	2	3 P	1		L
6321	2	Stalling van vrachtwagens (met koelinstallaties)	10	0	100 C	30	100	3.2	2 G	1		
6323	B	Helikopterlandplaatsen	0	50	500	50	500	5.1	1 P	2		
633		Reisorganisaties	0	0	10	0	10	1	1 P	1		
64												
64	-	POST EN TELECOMMUNICATIE										
641		Post- en koeriersdiensten	0	0	30 C	0	30	2	2 P	1		
70	-											
70	-	VERHUUR VAN EN HANDEL IN ONROEREND GOED										
70	A	Verhuur van en handel in onroerend goed	0	0	10	0	10	1	1 P	1		
71	-											
71	-	GOEDEREN										
712		Verhuurbedrijven voor transportmiddelen (excl. personenauto's)	10	0	50	10	50 D	3.1	2 G	1		
713		Verhuurbedrijven voor machines en werktuigen	10	0	50	10	50 D	3.1	2 G	1	B	
714		Verhuurbedrijven voor roerende goederen n.e.g.	10	10	30	10	30 D	2	2 G	2		
72	-											
72	-	COMPUTERSERVICE- EN INFORMATIETECHNOLOGIE										
72	A	Computerservice- en informatietechnologie-bureau's e.d.	0	0	10	0	10	1	1 P	1		
72	B	Switchhouses	0	0	30 C	0	30	2	1 P	1		
73	-											
73	-	SPEUR- EN ONTWIKKELINGSWERK										
731		Natuurwetenschappelijk speur- en ontwikkelingswerk	30	10	30	30 R	30	2	1 P	1		
732		Maatschappij- en geesteswetenschappelijk onderzoek	0	0	10	0	10	1	1 P	1		
74	-											
74	-	OVERIGE ZAKELIJKE DIENSTVERLENING										
747	A	Reinigingsbedrijven voor gebouwen	50	10	30	30	50 D	3.1	1 P	1	B	
7481.3		Foto- en filmontwikkelcentrales	10	0	30 C	10	30	2	2 G	1	B	
7484.4		Veilingen voor huisraad, kunst e.d.	0	0	10	0	10	1	2 P	1		
91	-											
93	-	OVERIGE DIENSTVERLENING										

LIJST 1 - ACTIVITEITEN

SBI-CODE		OMSCHRIJVING	AFSTANDEN IN METERS					CATEGORIE	INDICES			
-	nummer		GEUR	STOF	GELUID	GEVAAR	GROOTSTE AFSTAND		VERKEER	VISUEEL	BODEM	LUCHT
9301.1	A	Wasserijen en strijkinrichtingen	30	0	50 C	30	50	3.1	2 G	1		
9301.1	B	Tapijtreinigingsbedrijven	30	0	50	30	50	3.1	2 G	1		L
9301.2		Chemische wasserijen en ververijen	30	0	30	30 R	30	2	2 G	1	B	L
9301.3	A	Wasverzendinrichtingen	0	0	30	0	30	2	1 G	1		
9301.3	B	Wasserettes, wassalons	0	0	10	0	10	1	1 P	1		

regels

Inhoudsopgave

HOOFDSTUK 1 INLEIDENDE REGELS 3
Artikel 1 begrippen 4
Artikel 2 wijze van meten 11
HOOFDSTUK 2 BESTEMMINGSREGELS 12
Artikel 3 Bedrijf 13
Artikel 4 Water 17
Artikel 5 Wonen 18
Artikel 6 Waterstaat - Waterkering 23
HOOFDSTUK 3 ALGEMENE REGELS 24
Artikel 7 anti-dubbeltelregel 25
Artikel 8 algemene bouwregels 26
Artikel 9 algemene gebruiksregels 27
Artikel 10 algemene afwijkingsregels 28
Artikel 11 overige regels 29
Artikel 12 algemene procedureregels 30
HOOFDSTUK 4 OVERGANGS- EN SLOTREGELS 31
Artikel 13 overgangsrecht 32
Artikel 14 slotregel 33

HOOFDSTUK 1 INLEIDENDE REGELS

Artikel 1 begrippen

1.1 plan:
het bestemmingsplan Green Park Aalsmeer deelgebied 10 - Japanlaan Zuid-Oost, van de gemeente Aalsmeer;

1.2 bestemmingsplan:
de geometrisch bepaalde planobjecten als vervat in het GML-bestand NL.IMRO.0358.05B-VG01 met de bijbehorende regels (en bijlagen);

1.3 aanduiding:
een geometrisch bepaald vlak of figuur, waarmee gronden zijn aangeduid, waar ingevolge de regels worden gesteld ten aanzien van het gebruik en/of het bebouwen van deze gronden;

1.4 aanduidingsgrens:
de grens van een aanduiding indien het een vlak betreft;

1.5 aan-huis-gebonden bedrijf
het bedrijfsmatig verlenen van diensten en ambachtelijke bedrijvigheid geheel of overwegend door middel van handwerk, waarbij de aard en omvang van de bedrijfsactiviteiten zodanig is dat deze activiteiten in of bij een woning kunnen worden uitgeoefend met overwegend behoud van de woonfunctie, en de activiteiten geen onevenredige afbreuk doen aan het woon- en leefmilieu in de directe omgeving. Detailhandel wordt niet gerekend tot een aan-huis-gebonden bedrijf, behoudens een internetwinkel zonder fysieke bezoekmogelijkheid;

1.6 aan-huis-gebonden beroep
een dienstverlenend beroep, dat in een woning door de bewoner wordt uitgeoefend, waarbij de woning in overwegende mate haar woonfunctie behoudt en dat een ruimtelijke uitwerking of uitstraling heeft, die met de woonfunctie in overeenstemming is. Hieronder wordt niet begrepen de uitoefening van detailhandel en prostitutie;

1.7 afhankelijke woonruimte
een bijgebouw dat qua ligging een ruimtelijke eenheid vormt met de woning en waarin een gedeelte van de huishouding uit een oogpunt van mantelzorg is gehuisvest;

1.8 antenne-installatie
installatie bestaande uit een antenne, een antennedrager, de bedrading en de wel of niet in de techniekkast opgenomen apparatuur, met de daarbij behorende bevestigingsconstructie;

1.9 automatenhal:
iedere besloten ruimte waar meer dan twee speelautomaten of andere mechanische toestellen in de zin van artikel 30 van de Wet op de Kansspelen zijn opgesteld ten behoeve van het publiek;

1.10 bebouwing:
één of meer gebouwen en/of bouwwerken, geen gebouwen zijnde;

1.11 bebouwingspercentage:
een in het bestemmingsplan of in de regels aangegeven percentage dat de grootte aangeeft van het deel van een bestemmingsvlak, of in voorkomende gevallen van een bouwvlak dat ten hoogste mag worden bebouwd met bouwwerken;

1.12 bedrijf:
een inrichting of instelling gericht op het bedrijfsmatig voortbrengen, vervaardigen, bewerken, opslaan, installeren en/of herstellen van goederen danwel bedrijfsmatig verlenen van diensten (daaronder niet begrepen aan-huis-verbonden-beroepen, detailhandel, horeca, publieksgerichte dienstverlening, maatschappelijke en culturele voorzieningen en bedrijfsmatige sportdoeleinden);

1.13 bedrijfsgebouw:
een gebouw dat dient voor de uitoefening van een bedrijf;

1.14 bestaand gebruik of bouwwerk:
een gebruik of een bouwwerk, dat aanwezig is op het moment van inwerkingtreding van dit plan;

1.15 bestemmingsgrens:
de grens van een bestemmingsvlak;

1.16 bestemmingsvlak:
een geometrisch bepaald vlak met eenzelfde bestemming;

1.17 bijbehorend bouwwerk:
uitbreiding van een hoofdgebouw dan wel functioneel met een zich op hetzelfde perceel bevindend hoofdgebouw verbonden, daar al dan niet tegen aangebouwd gebouw, of ander bouwwerk, met een dak.

1.18 bijgebouw:
Bijbehorend bouwwerk, zijnde een bij het hoofdgebouw behorend, niet voor bewoning bestemd bouwwerk, welke wat betreft afmetingen en functie ondergeschikt is aan het hoofdgebouw.

1.19 bijzondere bouwlaag:
Kelder, souterrain en kap.

1.20 bouwen:
het plaatsen, het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een bouwwerk, alsmede het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen van een standplaats;

1.21 bouwgrens:
de grens van een bouwvlak;

1.22 bouwlaag:
een doorlopend gedeelte van een gebouw dat door op gelijke of bij benadering gelijke hoogte liggende vloeren is begrensd, bijzondere bouwlagen niet inbegrepen;

1.23 bouwperceel:
een aaneengesloten stuk grond, waarop ingevolge de regels een zelfstandige, bij elkaar behorende bebouwing is toegelaten;

1.24 bouwperceelgrens:
een grens van een bouwperceel;

1.25 bouwvlak:
een geometrisch bepaald vlak, waarmee gronden zijn aangeduid, waar ingevolge de regels bepaalde gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde zijn toegelaten;

1.26 bouwwerk:

elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die hetzij direct hetzij indirect met de grond is verbonden, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond;

1.27 bruto vloeroppervlakte b.v.o:

de som van de binnen de gevels gelegen vloeroppervlakten van alle bouwlagen alsmede onderbouw en zolder, inclusief kolommen, trappenhuizen, gangen, liften, toiletten e.d., met uitzondering van (kruip)kelders met een hoogte van minder dan 1.50 meter en technische ruimten op daken;

1.28 dak:

iedere bovenbeëindiging, vlak of hellend, van een gebouw;

1.29 dakopbouw:

een toevoeging aan de bouwmassa van een (hoofd)gebouw vanaf het bestaande dakvlak, waarbij gehele of gedeeltelijke verhoging van het oorspronkelijk dakvlak plaatsvindt;

1.30 detailhandel

het bedrijfsmatig te koop aanbieden, waaronder de uitstalling ter verkoop, het verkopen en/of leveren van goederen aan degenen die goederen kopen voor verbruik, gebruik of aanwending anders dan de uitoefening van een beroeps- of bedrijfsactiviteit;

1.31 detailhandel ondergeschikt

het bedrijfsmatig te koop aanbieden, waaronder de uitstalling ter verkoop, het verkopen en/of leveren van goederen aan degenen die goederen kopen voor verbruik, gebruik of aanwending anders dan de uitoefening van een beroeps- of bedrijfsactiviteit;

1.32 ecologische waarde:

de aan een gebied toegekende waarden die verband houden met de samenhang van dieren en planten en hun leefomgeving en/of tussen dieren en planten onderling;

1.33 eerste bouwlaag:

de bouwlaag op de begane grond;

1.34 erf

al dan niet bebouwd perceel, of een gedeelte daarvan, dat direct is gelegen bij een hoofdgebouw en dat in feitelijk opzicht is ingericht ten dienste van het gebruik van dat gebouw;

1.35 erfafscheiding:

een scheiding tussen erven, tuinen en/of openbare ruimten in de vorm van een bouwwerk, dan wel beplanting;

1.36 floor space index:

het bruto vloeroppervlak van de bedrijfsbebouwing op een bedrijfskavel, inclusief eventuele bijgebouwen, gedeeld door het oppervlak van het betreffende bedrijfskavel;

1.37 gebouw:

elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt;

1.38 geluidgevoelige functies:

bewoning of andere geluidgevoelige functies zoals bedoeld in de Wet geluidhinder c.q. het besluit grenswaarden binnen zones rond industrieterreinen, het Besluit grenswaarden binnen zones langs wegen en/of het Besluit geluidhinder spoorwegen;

1.39 geluidgevoelige gebouwen:

gebouwen welke dienen ter bewoning of ten behoeve van een andere geluidgevoelige functie zoals bedoeld in de Wet geluidhinder, c.q. het Besluit grenswaarden binnen zones rond industrieterreinen, het Besluit grenswaarden binnen zones langs wegen en/of het Besluit geluidhinder spoorwegen;

1.40 geurgevoelig object:

gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt;

1.41 hoofdgebouw:

één of meerdere gebouwen, welke door hun functie, constructie en/of afmetingen als belangrijkste gebouw(en) in een bouwvlak zijn aan te merken, exclusief bijbehorende bouwwerken;

1.42 hoogtescheidingslijn:

een aangegeven lijn welke de grens vormt van een gedeelte van een bebouwingsvlak waar een bepaalde hoogte is toegestaan;

1.43 horeca

het bedrijfsmatig verstrekken van ter plaatse te nuttigen voedsel en dranken, het bedrijfsmatig exploiteren van zaalaccommodatie en/of het bedrijfsmatig verstrekken van nachtverblijf;

1.44 kantoor:

het bedrijfsmatig verlenen van diensten waarbij het publiek niet of slechts in ondergeschikte mate rechtstreeks te woord wordt gestaan en geholpen;

1.45 kap:

een bijzondere bouwlaag die geheel of gedeeltelijk door een dakconstructie is omgeven en welke uit tenminste twee elkaar snijdende, hellende vlakken bestaat;

1.46 kelder

een bijzondere bouwlaag waarbij de vloer van de bovengelegen bouwlaag maximaal 0,5 meter boven het gemiddeld aangrenzend straatpeil is gelegen;

1.47 kleinschalige bedrijfsmatige activiteit:

het bedrijfsmatig overwegend handmatig vervaardigen, bewerken, herstellen en/of installeren van goederen, alsmede diverse vormen van opslag, van een zodanige aard en omvang, dat daarop de Wet milieubeheer niet van toepassing is;

1.48 maaiveld:

de bovenkant van het oorspronkelijke dan wel (verhoogd of verlaagd) aangelegd terrein waar een bouwwerk zal worden opgericht;

1.49 maatvoeringsvlak:

een geometrisch bepaald vlak met eenzelfde maximum bouwhoogte en goothoogte en/of bebouwingspercentage;

1.50 mantelzorg

het verlenen van zorg, die niet in het kader van een hulpverlenend beroep, wordt gegeven aan een hulpbehoevende door één of meerdere leden van diens directe omgeving, waarbij de zorgverlening direct voortvloeit uit de sociale relatie;

1.51 nutsvoorzieningen

gebouwen of bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten behoeve van de waterhuishouding, de distributie van gas, water, elektra, telematische diensten, voorzieningen ten behoeve van openbaar vervoer en vergelijkbare doeleinden;

1.52 ondergeschikte gebouwdelen:

ondergeschikte delen van een bedrijfsgebouw, zijnde kantoorruimte(s), entree en dakoverstekken;

1.53 ondergeschikte horeca:

horeca vanuit vestigingen/voorzieningen die als hoofdactiviteit geen horeca is en waarvan de hoofdfunctie aantoonbaar is, zoals een kantine of menza;

1.54 ondergeschikte productieverbonden detailhandel

niet-zelfstandige detailhandel, die wordt of is gerealiseerd binnen een andere hoofdfunctie, waarbij de detailhandel uitsluitend betrekking heeft op de verkoop van ter plaatse geproduceerde, voortgebrachte en/of bewerkte goederen en diensten, en daaraan onlosmakelijk verbonden goederen en diensten;

1.55 overige bedrijven:

bedrijven, niet zijnde sierteeltgerelateerde bedrijven zoals bedoeld in 1.63;

1.56 overkapping

een bouwwerk dat geen gebouw is, voorzien van een gesloten dak en met ten hoogste aan één zijde een gesloten wand;

1.57 peil:

a. voor een zich op een perceel bevindend bouwwerk, waarvan de gevel direct aan de weg grenst: de hoogte van de kruin van de weg ter plaatse van die gevel;
b. voor een zich op een perceel bevindend bouwwerk in het talud van de dijk, waarvan de gevel niet direct aan de weg grenst en in alle andere gevallen: de hoogte van het bestaande aansluitende, afgewerkte maaiveld ter plaatse van de naar de dijk of weg gekeerde gevel, waarbij plaatselijke, niet bij het verdere verloop van het terrein passende ophogingen anders dan noodzakelijk voor de bouw, buiten beschouwing blijven;
c. indien in of op het water wordt gebouwd: het Normaal Amsterdams Peil dan wel een ander plaatselijk aan te houden oppervlaktewaterpeil.

1.58 platte afdekking:

een horizontaal vlak ter afdekking van een gebouw;

1.59 prostitutiebedrijf

een bedrijf waar prostitutie het hoofdbestanddeel van de activiteiten vormt;

1.60 reclame-object:

bouwwerk of werk opgericht en/of in stand gehouden met het doel te functioneren als of als drager van reclame-uiting(en);

1.61 reclame-uiting:

een op enige wijze met een bouwwerk verbonden zijnde, openbare aanprijzing om de afzet of het gebruik van goederen of diensten te bevorderen. Onder aanprijzing wordt mede begrepen de naam van de verkoper, dienstverlener etcetera;

1.62 seksinrichting

een gebouw of een gedeelte van een gebouw waarin handelingen en/of voorstellingen plaatsvinden van erotische en/of pornografische aard. Hieronder worden mede begrepen een seksbioscoop, -theater, -automatenhal en -winkel;

1.63 sierteeltgerelateerde bedrijven:
sierteeltgerelateerde transportbedrijven zoals bedoeld in 1.65, sierteeltgroothandel zoals bedoeld in 1.66 en sierteeltverwerkende bedrijven zoals bedoeld in 1.67;

1.64 sierteeltgerelateerde kantoren:
zelfstandige kantoren die hoofdzakelijk activiteiten met betrekking tot sierteeltproducten en/of aan sierteelt verwante producten uitoefenen;

1.65 sierteeltgerelateerde transportbedrijven:
bedrijven die zich (hoofdzakelijk) toeleggen op het distribueren en transporteren van sierteeltproducten en/of aan sierteelt verwante producten (zoals verpakkingsartikelen, bloemisterijartikelen, woondecoratieartikelen, souvenirartikelen, cadeauartikelen en vergelijkbare artikelen), met inbegrip van de bij de sierteeltgerelateerde transportbedrijven behorende kantoren, niet zijnde zelfstandige kantoren;

1.66 sierteeltgroothandel:
groothandel die gespecialiseerd is in sierteelproducten en/of aan sierteelt verwante producten (zoals verpakkingsartikelen, bloemisterijartikelen, woondecoratieartikelen, tuindecoratieartikelen, souvenirartikelen, cadeauartikelen en vergelijkbare artikelen), met inbegrip van de bij de sierteeltgroothandel behorende showrooms en kantoren, niet zijnde zelfstandige kantoren;

1.67 sierteeltverwerkende bedrijven:
bedrijven die zijn gericht op het bewerken en verwerken van sierteeltproducten;

1.68 souterrain:
een bijzondere bouwlaag waarbij de vloer onder het gemiddelde aangrenzende straatpeil is gelegen en waarbij de vloer van de bovengelegen bouwlaag maximaal 2,0 meter boven het gemiddeld aangrenzend straatpeil is gelegen;

1.69 talud
het schuine vlak langs een weg, watergang of van een dijk;

1.70 voorgevel:
de naar het openbaar toegankelijk gebied gekeerde gevel van een gebouw, of indien een perceel met meerdere zijden aan een weg grenst, de gevel die door de ligging, de situatie ter plaatse en/of de indeling van het gebouw als voorgevel moet worden aangemerkt;

1.71 voorgevelrooilijn:
dit is de denkbeeldige lijn langs de voor- of zijgevel van een hoofdgebouw die naar een openbaar toegankelijk gebied is gekeerd;

1.72 waterberging:
de tijdelijke opslag van een overmaat aan (oppervlakte) water in (oppervlakte) watersystemen. Waterberging kan worden onderverdeeld in drie categorieën:
1. natuurlijke overstroming (water dat buiten de beekbedding treedt zonder dat hier speciale voorzieningen zijn aangelegd);
2. gestuurde overstroming (retentie) (water dat buiten de beekbedding treedt en waarvoor voorzieningen zijn aangebracht zodat dit met vooraf bepaalde frequentie wordt toegepast in gebieden die hiervoor zijn ingericht);
3. noodoverloopgebieden (gebieden die met een zeer lage frequentie worden ingezet in geval van noodsituaties);

1.73 waterhuishoudkundige voorzieningen:
voorzieningen die het waterhuishoudingbelang dienen, zoals watergangen (sloten), kunstwerken, bruggen, onderhoudsstroken ten behoeve van het beheer en onderhoud van een watergang en dergelijke;

1.74 waterkering:
grondlichamen (dijk) of constructie met als functie bescherming van lager gelegen gebied (veelal polders) tegen water buiten dat gebied;

1.75 weg
alle voor het openbaar rij- of ander verkeer openstaande wegen of paden daaronder begrepen de daarin gelegen bruggen en duikers, de tot de wegen of paden behorende bermen en zijkanten, alsmede de aan de wegen liggende en als zodanig aangeduide parkeerterreinen;

1.76 Wet:
de Wet ruimtelijke ordening, zoals deze luidt op het tijdstip van het in ontwerp ter inzage leggen van dit plan;

1.77 woning
een (gedeelte van een) gebouw, dat dient voor de huisvesting van één afzonderlijke huishouding en daardoor is aan te merken als wooneenheid, niet zijnde een bijzondere woonvorm, dan wel voor de huisvesting van niet meer dan drie personen naast de huishouding dan wel vier personen wanneer er daarnaast geen huishouding in het gebouw is ondergebracht;

1.78 woongebouw
een hoofdgebouw dat één of meer woningen bevat;

1.79 zijdelingse perceelgrens
de gezamenlijke bouwgrens van twee of meer aan elkaar grenzende bouwvlakken.

Artikel 2 wijze van meten

Bij toepassing van deze regels wordt als volgt gemeten:

2.1 afstand tot de zijdelingse perceelgrens:

door vanaf het dichtstbijzijnde punt van een bouwwerk tot aan de zijdelingse perceelgrens te meten;

2.2 bebouwingspercentage

De som van de bebouwde oppervlakten binnen een bestemmingsvlak, of in voorkomende gevallen binnen een bouwvlak, gedeeld door éénhonderdste van de oppervlakte van dat bestemmingsvlak, of in voorkomende gevallen van dat bouwvlak.

2.3 bouwdiepte van een gebouw

Vanaf het hart van de voorgevel tot het hart van de achtergevel van het desbetreffende hoofdgebouw.

2.4 bouwhoogte van een bouwwerk

Vanaf het peil tot aan het hoogste punt van een gebouw of van een bouwwerk, geen gebouw zijnde, met uitzondering van ondergeschikte bouwonderdelen, zoals schoorstenen, antennes, en naar de aard daarmee gelijk te stellen bouwonderdelen.

2.5 bouwvlak

stoepen, stoeptreden, funderingen, plinten, pilasters, kozijnen, standleidingen voor hemelwater, gevelversieringen, wanden van ventilatiekanalen, schoorstenen en dergelijke delen van gebouwen, worden niet tot het bouwvlak gerekend indien de overschrijding niet meer bedraagt dan 0,2 meter;

2.6 breedte van een bouwwerk

Tussen de buitenwerkse zijgevelvlakken en/of het hart van de scheidingsmuren van het hoofdgebouw, gezien vanaf de voorgevel of het verlengde daarvan.

2.7 bruto vloeroppervlak:

De som van het product van de afstand tussen de gevelvlakken en de afstand hart op hart van de bouwmuren per bouwlaag, waarbij balkons, loggia's, erkers en galerijen niet worden meegeteld bij het bepalen van het bruto vloeroppervlak.

2.8 goothoogte van een bouwwerk

Vanaf het peil tot aan de bovenkant van de goot, c.q. de druiplijn, het boeibord, of een daarmee gelijk te stellen constructiedeel.

2.9 inhoud van een bouwwerk:

Tussen de onderzijde van de begane grondvloer, de buitenzijde van de gevels (en/of het hart van de scheidingsmuren) en de buitenzijde van daken en dakkapellen.

2.10 oppervlakte van een bouwwerk:

Tussen de buitenwerkse gevelvlakken en/of het hart van de scheidingsmuren, neerwaarts geprojecteerd op het gemiddelde niveau van het afgewerkte bouwterrein ter plaatse van het bouwwerk.

HOOFDSTUK 2 BESTEMMINGSREGELS

Artikel 3 Bedrijf

3.1 bestemmingsomschrijving

De voor 'Bedrijf' aangewezen gronden zijn bestemd voor:
a. sierteeltgerelateerde bedrijven zoals bedoeld in 1.63 en voorkomend in milieucategorieën 1, 2, 3.1 en 3.2 zoals vermeld in de bij deze regels behorende Bijlage 1: Staat van Bedrijfsactiviteiten;
b. overige bedrijven zoals bedoeld in 1.55 en voorkomend in milieucategorieën 1, 2, 3.1 en 3.2 zoals vermeld in de bij deze regels behorende Bijlage 1: Staat van Bedrijfsactiviteiten;
c. laad- en losvoorzieningen, parkeervoorzieningen en verkeersareaal ten behoeve van de in sub. a en b. genoemde functies;
d. nutsvoorzieningen;
e. fiets- en voetpaden;
f. groenvoorzieningen en water,

alsmede:
g. ter plaatse van de functieaanduiding "(dh)", het bestaande detailhandelsbedrijf.

3.2 bouwregels

3.2.1 Algemeen

Op en onder de in lid 3.1 genoemde gronden mag slechts worden gebouwd ten behoeve van de aldaar genoemde bestemming en indien wordt voldaan aan de parkeernormen als bedoeld in lid 3.4.3.

3.2.2 Gebouwen

Voor het bouwen van gebouwen gelden de volgende regels:
a. gebouwen mogen uitsluitend op het bouwvlak als aangegeven op de planverbeelding worden gebouwd;
b. per bouwvlak mogen maximaal vier hoofdgebouwen worden gerealiseerd;
c. in het geval een bouwgrens tevens is aangeduid als een figuur 'gevellijn' is het bouwen van gebouwen in het bouwvlak uitsluitend toegestaan indien de voorgevel van een hoofdgebouw in de aangegeven verplichte gevellijn wordt gerealiseerd;
d. laad- en losvoorzieningen dienen minimaal 20 meter achter de eventueel met een figuur aangegeven gevellijn te worden gerealiseerd;
e. per bouwvlak geldt een maximum bebouwingspercentage van 85%;
f. per bouwvlak geldt een maximum floor space index van 1,5;
g. ten aanzien van de bouwhoogte van gebouwen geldt het bepaalde zoals met de maatvoeringaanduiding 'maximum bouwhoogte (m)' staat aangegeven;
h. in afwijking van het bepaalde onder h. bedraagt de bouwhoogte van solitaire nutsvoorzieningen niet meer dan 6 meter;
i. de afstand van gebouwen tot de zijdelingse perceelgrens bedraagt minimaal 3 meter;
j. de afstand van gebouwen tot een bouwgrens bedraagt minimaal 0,3 meter indien een bouwgrens samenvalt met een bestemmingsgrens.

3.2.3 Bijzondere bouwlagen

Voor het bouwen van bijzondere bouwlagen gelden, naast het bepaalde in lid 3.2.2 de volgende regels:
a. de aanvrager van een omgevingsvergunning als bedoeld in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht dient een inventariserend veldonderzoek (IVO) te overleggen, waarin de archeologische waarde van het terrein naar het oordeel van het college van Burgemeester en Wethouders in voldoende mate is vastgesteld,

indien de aanvraag betrekking heeft op het realiseren van kelders en/of souterrains dieper dan 1,00 meter onder peil;
b. het bepaalde onder a. is niet van toepassing indien:
1. uit aanvullend bureauonderzoek blijkt dat er ter plaatse een lage archeologische verwachting geldt;
2. er in dit onderzoek wordt geconcludeerd dat geen nader archeologisch onderzoek nodig is;
3. het betreffende bureauonderzoek verricht of akkoord bevonden is door een archeologisch deskundige van de gemeente Aalsmeer of een daarvoor in de plaats gestelde deskundige;
c. aan de omgevingsvergunning als bedoeld onder a kunnen in het belang van de archeologische waarden de volgende bepalingen worden verbonden:
1. de verplichting tot het treffen van technische maatregelen waardoor archeologische waarden in de bodem worden behouden;
2. de verplichting tot het doen van opgravingen;
3. de verplichting de activiteit die tot bodemverstoring leidt, te laten begeleiden door een deskundige op het terrein van de archeologische monumentenzorg, die voldoet aan door het college van Burgemeester en Wethouders bij de vergunning te stellen kwalificaties.

3.2.4 Bouwwerken, geen gebouwen zijnde

Voor het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde gelden de volgende regels:
a. ten aanzien van de bouwhoogte van vlaggenmasten geldt een maximum bouwhoogte van 8 meter;
b. ten aanzien van de bouwhoogte van overige bouwwerken, geen gebouwen zijnde, geldt een maximum bouwhoogte van 2 meter.

3.2.5 Voorwaardelijke verplichting

Met betrekking tot het bouwen als bedoeld in artikel 3.2.2 van deze regels wordt een omgevingsvergunning pas verleend, nadat per bouwvlak ten minste één in-/uitrit op de Japanlaan is gerealiseerd, als bedoeld in artikel 3.4.6 van deze regels, behoudens voor zover, voor het betreffende bouwvlak, reeds een in-/uitrit op de Japanlaan aanwezig is.

3.3 nadere eisen

Het college van Burgemeester en Wethouders is op grond van artikel 3.6, lid 1, onder d. van de Wet ruimtelijke ordening bevoegd nadere eisen te stellen ten aanzien van de situering van gebouwen, laad- en losvoorzieningen en/of erfafscheidingen, voor zover dit noodzakelijk is:
a. om (vracht)wagens op eigen terrein te kunnen laten keren;
b. ter waarborging van de ruimtelijke en functionele structuur ter plaatse;
c. voor een verantwoorde stedenbouwkundige en landschappelijke inpassing;
d. ter voorkoming van een onevenredige aantasting van de gebruiksmogelijkheden van de aangrenzende gronden en bouwwerken.

3.4 specifieke gebruiksregels

3.4.1 Detailhandel

Binnen het kader van de bestemmingsomschrijving als gegeven in artikel 3.1 onder g. is ter plaatse van de functieaanduiding "(dh)" het volgende specifieke gebruik toegestaan:
a. het gebruik volgens 3.1 en 3.2 van dit artikel door het detailhandelsbedrijf dat op het moment van tervisielegging van het ontwerp van dit bestemmingsplan als zodanig aanwezig was.

3.4.2 Schiphol parkeren

In afwijking van het bepaalde in artikel 3.1 zijn geen bedrijven toegestaan die gronden en/of gebouwen exploiteren als perifere parkeervoorziening voor de luchthaven Schiphol.

3.4.3 Verbod inzake plaatsing roerende zaken

Als verboden gebruik in artikel 9 van deze regels wordt in ieder geval aangemerkt het gebruik van de in lid 3.1 genoemde gronden als opslag-, stort- of bergplaats voor puin of afvalstoffen, voor zover dit niet betrekking heeft op geringe hoeveelheden afvalstoffen die afkomstig zijn van het onderhoud van de in het plan begrepen gronden dan wel puin en/of afvalstoffen die verband houden met de verwerkelijking van de bestemming.

3.4.4 Uitzondering bedrijvigheid categorie 3

In afwijking van het bepaalde in artikel 3.1 is het uitoefenen van bedrijfsactiviteiten die voorkomen in milieucategorieën 3.1 en 3.2, zoals vermeld in de bij deze regels behorende Bijlage 1: Staat van Bedrijfsactiviteiten, niet toegestaan ter plaatse van de specifieke functieaanduidingen 'bedrijf tot en met categorie 1' en 'bedrijf tot en met categorie 2', tenzij de bedrijfsactiviteiten ter plaatse van deze gronden in vergelijking met een bedrijf dat valt onder respectievelijk de milieucategorie 1 of 2, een gelijke of mindere milieuhinder veroorzaakt.

3.4.5 Parkeernormen

Voor de in lid 3.1 genoemde bedrijven gelden de volgende minimum parkeernormen:

Functie	**Aantal parkeerplaatsen** minimaal	per
Arbeidsextensieve/bezoekersextensieve bedrijven (Bijvoorbeeld loods, opslag, groothandel, transportbedrijf, bloemverwerkende bedrijven)	0,6	100 m^2 bvo
Arbeidsintensieve/bezoekersextensieve bedrijven (Bijvoorbeeld: industrie, garagebedrijf, laboratorium, innovators, werkplaats, bedrijfsunits). *) met dien verstande dat voor bedrijfsunits met een bruto vloeroppervlak van minder dan 150 m² een parkeernorm geldt van 2 parkeerplaatsen per unit.	1,7	100 m^2 bvo
Arbeidsextensieve/bezoekersintensieve bedrijven (Bijvoorbeeld: showroom (vrij toegankelijk), cash and carry).	1,2	100 m^2 bvo

3.4.6 In- en uitritten

Per bouwvlak zijn maximaal twee in-/uitritten op de Japanlaan toegestaan, waarbij de onderlinge afstand tussen de in- en uitritten op een bouwvlak minimaal 20 meter bedraagt en de afstand van een in- en uitrit tot de zijdelingse perceelgrens minimaal 6 meter bedraagt.

3.4.7 Strijdig gebruik

Tot een strijdig gebruik van gronden en bouwwerken wordt in elk geval gerekend het gebruik voor:
a. woondoeleinden;
b. recreatief nachtverblijf;
c. het verstrekken van logies;
d. de huisvesting van al dan niet tijdelijke arbeidsmigranten.

3.5 afwijken van de gebruiksregels

3.5.1 Productiegebonden detailhandel

Het college van Burgemeester en Wethouders is bevoegd om in afwijking van de in lid 3.1 gegeven gebruiksregels een omgevingsvergunning te verlenen voor het gebruik ten behoeve van ondergeschikte productiegebonden detailhandel, met dien verstande dat:

a. de ondergeschikte productiegebonden detailhandel maximaal 25% bedraagt van het bruto vloeroppervlak van het hoofdgebouw waarin de hoofdfunctie is gevestigd, met een maximum van 200 m²;
b. afrekenpunt, etalages, vitrines, uitstallingen, showroom en reclame-uitingen gericht op de verkoop aan de eindgebruiker zich uitsluitend binnen het voor bezoekers toegankelijke deel van het bedrijfspand dat bedoeld is voor de verkoop van productiegebonden detailhandelsartikelen bevinden, waarbij het betreffende deel van het bedrijfspand is afgebakend door zichtbare begrenzingen, tenzij het bedrijfsmatige opslag of stalling van deze zaken betreft;
c. er minimaal 3 parkeerplaatsen per 100 m² bruto vloeroppervlak aan ondergeschikte productiegebonden detailhandel worden gerealiseerd.

3.5.2 Milieucategorieën

Het college van Burgemeester en Wethouders is bevoegd om in afwijking van de in lid 3.1 gegeven gebruiksregels een omgevingsvergunning te verlenen voor het uitoefenen van bedrijfsactiviteiten die niet voorkomen in milieucategorieën 1, 2, 3.1 en 3.2 zoals vermeld in de bij deze regels behorende Bijlage 1: Staat van Bedrijfsactiviteiten, met dien verstande dat alleen het bouwen en het gebruik van gronden en bebouwing ten behoeve van een bedrijf kan worden toegestaan dat:

a. niet in Bijlage 1: Staat van Bedrijfsactiviteiten voorkomt en in vergelijking met bedrijven die wel vallen onder de toegelaten categorieën een gelijke of mindere milieuhinder veroorzaakt;
b. in Bijlage 1: Staat van Bedrijfsactiviteiten voorkomt en valt onder één of meer categorieën hoger dan toegelaten, mits het desbetreffende bedrijf in vergelijking met bedrijven die vallen onder de toegelaten categorieën een gelijke of mindere milieuhinder veroorzaakt;
c. na uitbreiding, wijziging of aanpassing van het bedrijf in Bijlage 1: Staat van Bedrijfsactiviteiten valt onder één of meer categorieën hoger dan toegelaten, mits de betreffende uitbreiding, wijziging of aanpassing niet tot gevolg heeft, dat het bedrijf in vergelijking met bedrijven die vallen onder de toegelaten categorieën meer milieuhinder veroorzaakt.

3.5.3 Parkeernormen

Het college van Burgemeester en Wethouders is bevoegd om in afwijking van de in lid 3.4.4 aangegeven parkeernormen een omgevingsvergunning te verlenen indien uit onderzoek blijkt dat op andere adequate wijze wordt voorzien in de parkeerbehoefte.

3.6 wijzigingsbevoegdheid

3.6.1 Parkeren

Het college van Burgemeester en Wethouders is bevoegd, met in achtneming van het bepaalde in artikel 3.6 van de Wet ruimtelijke ordening, het bestemmingsplan te wijzigen met dien verstande dat de in lid 3.4.4 genoemde parkeernormen aangevuld dan wel aangepast kunnen worden indien een specifieke bedrijfsfunctie niet voorkomt in lid 3.4.4.

Artikel 4 Water

4.1 bestemmingsomschrijving

De voor Water (WA) aangewezen gronden zijn bestemd voor:
a. waterlopen en watersloten;
b. waterberging, wateraanvoer en waterafvoer als netwerk voor de waterhuishouding;
c. oevers en groenvoorzieningen langs het water;
d. waterhuishoudkundige voorzieningen waaronder keermuren voor de waterbeheersing, oeverbeschoeiingen en duikers;
e. een oeververbinding, uitsluitend voor niet-gemotoriseerd verkeer.

4.2 bouwregels

Op de gronden als bedoeld in lid 4.1 van dit artikel mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten behoeve van de bestemming worden gebouwd, met een maximale bouwhoogte van 6 meter.

4.3 specifieke gebruiksregels

Tot een strijdig gebruik van gronden en bouwwerken wordt in elk geval gerekend het gebruik van de in lid 4.1 genoemde gronden als ligplaats voor een woonschip voor permanente bewoning, woonschip voor niet-permanente bewoning, bedrijfsvaartuig, passagiersvaartuig, pleziervaartuig en/of stationerend vaartuig.

Artikel 5 Wonen

5.1 bestemmingsomschrijving

De voor Wonen (W) aangewezen gronden zijn bestemd voor:
a. het wonen in woongebouwen;
b. het uitoefenen van een aan-huis-gebonden beroep en/of -bedrijf in samenhang met het wonen;
c. tuinen en erven;
d. bijbehorende bouwwerken en overkappingen;
e. parkeervoorzieningen en ontsluitingen ten behoeve van het wonen;
f. watergangen en waterpartijen.

5.2 bouwregels

5.2.1 Algemeen

Op de gronden als bedoeld in 5.1 van dit artikel mogen ten behoeve van de bestemming uitsluitend worden gebouwd:
a. hoofdgebouwen met bijbehorende bouwwerken;
b. bouwwerken, geen gebouwen zijnde.

5.2.2 Woningen met bijbehorende bouwwerken

Voor het bouwen van gebouwen gelden de aanduidingen op de planverbeelding en de volgende regels:
a. het aantal woningen zoals aanwezig op het moment van terinzageligging van het ontwerp van dit plan mag niet worden vermeerderd;
b. hoofdgebouwen mogen uitsluitend binnen de bouwvlakken als aangegeven op de planverbeelding, worden gebouwd;
c. de goothoogte van het hoofdgebouw mag maximaal 4,5 meter bedragen;
d. de bouwhoogte van het hoofdgebouw mag maximaal 9 meter bedragen;
e. de voorgevel van het hoofdgebouw dient in dan wel maximaal 5 meter achter de op de verbeelding aangeduide gevellijn te worden gebouwd evenwijdig aan de weg;
f. de voorgevelbreedte van het hoofdgebouw van een vrijstaande woning, met inbegrip van aan- en uitbouwen, mag maximaal 12 meter bedragen en van een twee-onder-een-kapwoning maximaal 10 meter;
g. de bouwdiepte van het hoofdgebouw mag maximaal 15 meter bedragen;
h. de afstand van het hoofdgebouw tot de zijdelingse perceelsgrens dient minimaal 3 meter te bedragen bij elke vrijstaande zijgevel;
i. bij woningen met een kap mag een dakkapel worden gerealiseerd, met dien verstande dat:
1. voor zover gelegen op het dakvlak aan de straatzijde of op het dakvlak aan de zijde van de zijtuin, de dakkapel niet breder mag zijn dan de helft van de breedte van het dakvlak van het hoofdgebouw;
2. voor zover gelegen op het dakvlak aan de achtertuinzijde, de zijkanten van de dakkapel op meer dan 0,5 meter van de zijkanten van het dakvlak van het hoofdgebouw worden gerealiseerd;
3. de bovenzijde van de dakkapel ten minste 0,5 meter onder de noklijn van het dakvlak wordt gerealiseerd;
4. de onderzijde van de dakkapel ten minste 0,5 meter en maximaal 1 meter boven de gootlijn van het dakvlak wordt gerealiseerd;
5. per dakvlak meerdere dakkapellen zijn toegestaan indien de dakkapellen op dezelfde bouwlaag worden gerealiseerd en deze dakkapellen tezamen voldoen aan de hiervoor opgenomen breedte- of afstandsmaten.

j. de bouwdiepte van aangebouwde bijbehorende bouwwerken achter het hoofdgebouw mag maximaal 3 meter bedragen;
k. de bouwhoogte van aangebouwde bijbehorende bouwwerken mag maximaal de hoogte van de bovenkant van de afgewerkte verdiepingsvloer vermeerderd met 0,30 meter bedragen tot een maximum van 4 meter;
l. de goot- en bouwhoogte van vrijstaande bijbehorende bouwwerken bedraagt niet meer dan 3 meter respectievelijk 4,5 meter;
m. bijbehorende bouwwerken dienen op een afstand van minimaal 3 meter achter de voorgevel van de bestaande woning worden gebouwd;
n. het bebouwingspercentage aan bijbehorende bouwwerken bedraagt per bouwperceel maximaal 50%, waarbij het gezamenlijk oppervlakte niet meer mag bedragen dan:

Totale oppervlakte per bouwperceel	Maximale gezamenlijke oppervlakte bijbehorende bouwwerken
tot 300 m2	40 m2
300 tot 400 m2	50 m2
400 m2 en groter	60 m2

o. de regels onder sub a. tot en met o. vinden toepassing met inachtneming van het bepaalde in onderdeel 6.2.5 van dit artikel.

5.2.3 Bijzondere bouwlagen

Voor het bouwen van bijzondere bouwlagen gelden, naast het bepaalde in lid 5.2.2, de volgende regels:
a. de aanvrager van een omgevingsvergunning als bedoeld in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht dient een inventariserend veldonderzoek (IVO) te overleggen, waarin de archeologische waarde van het terrein naar het oordeel van het college van Burgemeester en Wethouders in voldoende mate is vastgesteld, indien de aanvraag betrekking heeft op het realiseren van kelders en/of souterrains dieper dan 1,00 meter onder peil;
b. het bepaalde onder a. is niet van toepassing indien:
1. uit aanvullend bureauonderzoek blijkt dat er ter plaatse een lage archeologische verwachting geldt;
2. er in dit onderzoek wordt geconcludeerd dat geen nader archeologisch onderzoek nodig is;
3. het betreffende bureauonderzoek verricht of akkoord bevonden is door een archeologisch deskundige van de gemeente Aalsmeer of een daarvoor in de plaats gestelde deskundige;
c. aan de omgevingsvergunning als bedoeld in onder a kunnen in het belang van de archeologische waarden de volgende bepalingen worden verbonden:
1. de verplichting tot het treffen van technische maatregelen waardoor archeologische waarden in de bodem worden behouden;
2. de verplichting tot het doen van opgravingen;
3. de verplichting de activiteit die tot bodemverstoring leidt, te laten begeleiden door een deskundige op het terrein van de archeologische monumentenzorg, die voldoet aan door het college van Burgemeester en Wethouders bij de vergunning te stellen kwalificaties.

5.2.4 Bouwwerken, geen gebouwen zijnde

Voor het bouwen van bouwwerken die geen gebouwen zijn, gelden de volgende regels:
a. de bouwhoogte van erf- en terreinafscheidingen mag niet meer bedragen dan 2 meter, met dien verstande dat de hoogte van erf- en terreinafscheidingen vóór de voorgevelrooilijn niet meer dan 1 meter mag bedragen;
b. de bouwhoogte van een overkapping mag niet meer bedragen dan 3 meter, met dien verstande dat er slechts 1 overkapping per bouwperceel gerealiseerd mag worden, tot maximaal 30 m²;

c. de bouwhoogte van de overige bouwwerken, geen gebouwen zijnde, mag niet meer bedragen 3 meter;
d. het bepaalde onder a. t/m c. van dit artikellid is niet van toepassing op de bestaande bouwwerken.

5.2.5 Bestaande maten

In afwijking van het bepaalde in 5.2.2 en 5.2.4 van dit artikel gelden voor herbouw de volgende regels:
a. de op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan bestaande afstanden tot, en bouwhoogten, inhoud en/of oppervlakten van bestaande bouwwerken die meer bedragen dan in de bestemmingsregels is voorgeschreven, mogen als maximaal toelaatbaar worden aangehouden;
b. de op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan bestaande afstanden tot, en bouwhoogten, inhoud en/of oppervlakten van bestaande bouwwerken die minder bedragen dan in de bestemmingsregels is voorgeschreven, mogen als minimaal toelaatbaar worden aangehouden;
c. het bepaalde onder a. en b. van dit artikellid is uitsluitend van toepassing op bouwwerken die zijn gebouwd met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Woningwet dan wel de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht;
d. voorts is in geval van herbouw het bepaalde onder a. en b. van dit artikellid slechts van toepassing indien de herbouw geschiedt op dezelfde plaats en de afwijking van de bestemmingsregels niet wordt vergroot.

5.3 nadere eisen

Burgemeester en wethouders kunnen nadere eisen stellen aan de plaats en afmetingen van de bebouwing ter waarborging van:
a. de sociale veiligheid;
b. de verkeersveiligheid;
c. de waterhuishouding;
d. de brandveiligheid en rampenbestrijding;
e. de kwaliteit van de openbare ruimte, zoals een samenhangend straat- en bebouwingsbeeld, en de landschappelijke inrichting;
f. de gebruiksmogelijkheden en het woon- en leefklimaat van aangrenzende gronden en bouwwerken.

5.4 afwijken van de bouwregels

5.4.1 Algemeen

Het bevoegd gezag kan door middel van een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in 5.2.2 van dit artikel:
a. voor het toestaan van een grotere voorgevelbreedte ingeval een blokje tweekappers wordt vervangen door één vrijstaande woning met dien verstande dat de voorgevelbreedte maximaal 15 meter mag bedragen en de afstand tot de zijdelingse perceelsgrens in ieder geval 3 meter;
b. voor het toestaan van een bouwperceelsbreedte van minimaal 18 meter bij een vrijstaande woning en een bouwperceelsbreedte van 26 meter bij een blok tweekappers indien de stedenbouwkundige situatie daartoe aanleiding geeft, mits:
1. de frontbreedte van het hoofdgebouw inclusief aan- en uitbouwen niet meer bedraagt dan 50% van de perceelsbreedte; en
2. het perceel zich voegt in de ritmiek van het bestaande lint.

5.4.2 Erkers

Het bevoegd gezag kan door middel van een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in 6.2.2 ten behoeve van bouwen van een aan- en/of uitbouw aan de voorgevel (erker), met dien verstande dat:

a. deze afwijkingsbevoegdheid alleen mag worden toegepast indien de diepte van de betreffende voortuin 2,5 meter of meer bedraagt;
b. de maximum diepte van de erker 1 meter bedraagt;
c. de maximum breedte van de erker 3/5 deel van de voorgevelbreedte van de woning bedraagt;
d. de bouwhoogte van de erker niet hoger is dan 0,25 meter boven de vloer van de eerste verdieping van de woning;
e. de erker bedoeld is om de woonkamer of de keuken te vergroten.

5.5 specifieke gebruiksregels

5.5.1 Aan-huis-gebonden beroep en of -bedrijf

Volgens de gebruiksregels als gegeven in onderdeel 5.1 van dit artikel is binnen de bestemming "Wonen" het uitoefenen van een aan-huis-gebonden beroep en/of - bedrijf toegestaan, onder de voorwaarden dat:
a. de woonfunctie als primaire functie gehandhaafd blijft;
b. het bruto-vloeroppervlak voor de uitoefening van het aan-huis-gebonden beroep danwel het aan-huis-gebonden bedrijf niet groter is dan 30% van de woning inclusief bijbehorende bouwwerken;
c. het gebruik niet leidt tot een onevenredige aantasting van de verkeersontsluiting en parkeersituatie ter plaatse;
d. geen gebruik wordt gemaakt van gevelreclame;
e. het beroep alleen door de bewoner(s) wordt uitgeoefend;
f. er geen horeca-activiteiten en geen detailhandel plaatsvinden;
g. er geen buitenopslag plaatsvindt, noch beroeps- of bedrijfsmatige activiteiten in de openbare ruimte rond de woning, met uitzondering van in- en uitladen.

5.5.2 Strijdige gebruik

Tot een strijdig gebruik van gronden en bouwwerken wordt in elk geval gerekend het gebruik voor:
a. zelfstandige woonruimte van een bijgebouw;
b. zelfstandige kantoorruimte;
c. bewoning als afhankelijke woonruimte;
d. recreatief nachtverblijf;
e. detailhandel;
f. horeca.

5.6 afwijken van de gebruiksregels

Het bevoegd gezag kan door middel van een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in onderdeel 5.1 en 5.5.3 van dit artikel voor het gebruik van een deel van het hoofdgebouw of bijbehorende bouwwerken bij een woning als afhankelijke woonruimte (inwoning), met dien verstande dat:
a. een dergelijke bewoning noodzakelijk is vanuit het oogpunt van mantelzorg;
b. op het perceel al een woning aanwezig is;
c. er geen onevenredige aantasting plaatsvindt van in het geding zijnde belangen waaronder die van omwonenden en bedrijven;
d. per woning maximaal één omgevingsvergunning ten behoeve van inwoning voor mantelzorg mag worden verleend;
e. inwoning in beginsel dient plaats te vinden bij, in of direct aansluitend aan de woning, waarbij de afhankelijke woonruimte een onderlinge verbinding met de woning dient te hebben; het gebruik van een vrijstaand bijbehorend bouwwerk als afhankelijke woonruimte is uitsluitend toegestaan indien realisering van de inwoning in of aan het hoofdgebouw voor de inwoner of andere bewoner(s) onredelijk bezwarend is;

f. maximaal 75 m² van hoofdgebouw en/of bijbehorende bouwwerken mag worden gebruikt ten behoeve van de inwoning.

Artikel 6 Waterstaat - Waterkering

6.1 bestemmingsomschrijving

De voor Waterstaat - Waterstaat (WS-WK) aangewezen gronden zijn, behalve voor de andere daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd voor de bescherming en het onderhoud van waterstaatkundige werken. Deze bestemming prevaleert boven de overige aan deze gronden toegekende enkelvoudige bestemmingen.

6.2 bouwregels

6.2.1 Algemeen

Voor het bouwen gelden de volgende bepalingen:

a. op of in deze gronden mogen ten behoeve van de dubbelbestemming uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde, worden gebouwd die nodig zijn voor het behoud of het onderhoud van de waterkering, waaronder keermuren, bruggen, duikers, bakens en lichten;
b. de bouwhoogte van de onder a. van dit artikel bedoelde bouwwerken, geen gebouwen zijnde, bedraagt ten hoogste 3 meter;
c. ten behoeve van de andere voor deze gronden geldende bestemmingen kan, met in achtneming van de voor de betrokken bestemmingen geldende regels, uitsluitend worden gebouwd indien het bouwplan betrekking heeft op vervanging, vernieuwing of verandering van bestaande bouwwerken, waarbij de oppervlakte, voor zover gelegen op of onder het peil, niet wordt uitgebreid en gebruik wordt gemaakt van de bestaande fundering.

6.2.2 Afwijken van de bouwregels

Het bevoegd gezag kan middels een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in onderdeel 6.2.1 van dit artikel voor het bouwen op de andere voor deze gronden geldende bestemmingen. Alvorens de omgevingsvergunning te verlenen dient er een watervergunning te zijn verleend door het Hoogheemraadschap van Rijnland.

6.3 specifieke gebruiksregels

6.3.1 Strijdig gebruik

Tot een strijdig gebruik van gronden wordt in elk geval gerekend het gebruik of laten gebruiken voor het houden van paarden.

HOOFDSTUK 3 ALGEMENE REGELS

Artikel 7 anti-dubbeltelregel

Grond die eenmaal in aanmerking is genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, blijft bij de beoordeling van latere bouwplannen buiten beschouwing.

Artikel 8 algemene bouwregels

8.1 Algemene regels ten aanzien van toegestane overschrijdingen

Het is toegestaan de in dit plan aangegeven bestemmings- en bouwgrenzen te overschrijden:

a. tot ten hoogste 2 meter ten behoeve van hijsinrichtingen en andere ondergeschikte delen van gebouwen, voor zover deze de vrije doorgang van het verkeer niet belemmeren;
b. ten behoeve van stoepen, stoeptreden, funderingen, plinten, pilasters, kozijnen, standleidingen voor hemelwater, gevelversieringen, wanden van ventilatiekanalen, schoorstenen en dergelijke delen van gebouwen, mits de overschrijding niet meer bedraagt dan 0,2 meter;
c. ten behoeve van gevel- en kroonlijsten, overstekende daken en dergelijke delen van gebouwen, mits de overschrijding niet meer bedraagt dan maximaal 1 meter en deze werken niet lager zijn gelegen dan 4,2 meter boven een rijweg of boven een strook ter breedte van 1,5 meter langs een rijweg, 2,4 meter boven een rijwielpad en 2,2 meter boven een voetpad, voorzover dit rijwielpad of voetpad geen deel uitmaakt van bedoelde strook van 1,5 meter.

8.2 Algemene regels voor afstanden

8.2.1 Afstanden voor watergangen

Onverminderd het bepaalde in de bestemmingsregels dient de afstand tussen gebouwen en andere bouwwerken enerzijds en de grens van het bestemmingsvlak "Water" ten minste 5 meter te bedragen.

8.2.2 Afwijken van afstandsregels

Het bevoegd gezag kan middels een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in artikel 8.2.1 van dit artikel, teneinde de voorgeschreven afstandmaat tot de grens van het bestemmingsvlak "Water" te verkleinen, mits vooraf schriftelijk advies is ingewonnen bij de waterbeheerder.

Artikel 9 algemene gebruiksregels

9.1 Algemeen gebruiksverbod

Het is verboden de in Hoofdstuk 2 bedoelde gronden en bouwwerken te gebruiken en/of te doen en/of laten gebruiken en/of in gebruik te geven op een wijze of tot een doel strijdig met de aan de grond gegeven bestemming, zoals die nader is aangeduid in de bestemmingsomschrijving.

9.2 Gebruiksverbod

Onder verboden gebruik als bedoeld in 9.1 wordt in elk geval begrepen het gebruik van gronden en bebouwing ten dienste van:

a. inrichtingen en bedrijven die worden begrepen in bijlage I, onderdeel D van het Besluit omgevingsrecht (Bor);
b. het opslaan van onbruikbare of althans aan hun oorspronkelijke gebruik onttrokken voorwerpen, goederen, stoffen en materialen en van emballage en/of afval, behoudens voor zover zulks noodzakelijk is in verband met het op de bestemming gerichte gebruik van de grond;
c. het opslaan, opgeslagen houden, storten of lozen van vaste of vloeibare afvalstoffen behoudens voor zover zulks noodzakelijk is in verband met het op de bestemming gerichte gebruik van de grond.
d. het opslaan en verwerken van extramurale afvalstoffen met opslag of verwerking;
e. het gebruik van gronden en bebouwing ten behoeve van automatenhallen, seksinrichtingen, raam- respectievelijk straatprostitutie en prostitutiebedrijven;
f. het gebruik van gronden en bebouwing als parkeergelegenheid voor reizigers die vliegen vanaf Schiphol.

Artikel 10 algemene afwijkingsregels

Indien niet op grond van een andere bepaling van deze regels afgeweken kan worden, is het college van Burgemeester en Wethouders bevoegd om een omgevingsvergunning te verlenen voor:

a. bouwwerken ten behoeve van nutsvoorzieningen met een bouwhoogte van ten hoogste 5,5 meter en een bruto vloeroppervlakte van ten hoogste 55 m²;
b. bouwwerken die geen gebouwen zijn, en die om waterstaatkundige of verkeerstechnische redenen noodzakelijk zijn, zoals duikers, bruggen, en loopplanken;
c. afwijkingen van deze regels voor gedenktekens, beeldende kunstwerken, geluidwerende en windhinder beperkende voorzieningen, riool-overstortkelders, informatie- en reclameborden, en plastieken, vrijstaande muren;
d. overschrijding van de maximale bouwhoogte met ten hoogste 1 meter;
e. overschrijding van de maximale bouwhoogte, anders dan bedoeld onder d., voor lift- en trappenhuizen, glazenwasserinstallaties, (centrale) verwarmingsinstallaties, ventilatie-inrichtingen, schoorstenen, (schotel)antennes, antenne-installaties en vergelijkbare bouwwerken voor de opwekking van duurzame energie zoals zonnepanelen, met ten hoogste 3 meter;
f. overschrijding van de bebouwingsgrenzen en/of bestemmingsgrenzen met ten hoogste 3 meter voor balkons, en met ten hoogste 2 meter voor bordessen, dakoverstekken, overstekende verdiepingen, galerijen, luifels, gevelversieringen, buitentrappen en lift- en trappenhuizen en andere ondergeschikte delen van gebouwen;
g. overschrijding van bebouwingsgrenzen, voor zover dat van belang is voor een technisch beter verantwoorde realisering van bestemmingen of van bouwwerken, dan wel voor zover dat noodzakelijk is in verband met de werkelijke toestand van het terrein; de overschrijdingen mogen echter niet meer dan 2 meter bedragen;
h. geringe afwijkingen ten opzichte van de in het plan genoemde afstandsmaten, dieptematen, breedtematen, hoogtes en oppervlaktes, mits:

1. de afwijking niet meer dan 10% bedraagt;
2. de afwijking niet leidt tot een onevenredige beperking van het doorzicht vanaf de weg naar de gronden achter woonpercelen.

Artikel 11 overige regels

11.1 Verwijzing naar andere wetgeving

Waar in de regels wordt verwezen naar andere wettelijke regelingen, wordt geduid op die regelingen, zoals zij luiden op het tijdstip van de terinzagelegging van het ontwerp van dit bestemmingsplan.

Artikel 12 algemene procedureregels

Bij toepassing van de nadere eisen regeling, die onderdeel uitmaakt van dit plan, worden de navolgende procedureregels in acht genomen:

a. het ontwerpbesluit tot het stellen van nadere eisen ligt met bijbehorende stukken gedurende 2 weken ter inzage;
b. burgemeester en wethouders maken de onder a. bedoelde terinzagelegging tevoren in één of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen, die in de gemeente worden verspreid, alsmede op de gebruikelijke wijze bekend;
c. de bekendmaking houdt mededeling in van de mogelijkheid tot het indienen van zienswijzen;
d. gedurende de onder a. genoemde termijn kunnen belanghebbenden bij het voorgenomen besluit bij burgemeester en wethouders schriftelijke zienswijzen indienen over het ontwerpbesluit.

HOOFDSTUK 4 OVERGANGS- EN SLOTREGELS

Artikel 13 overgangsrecht

13.1 overgangsrecht bouwwerken

Een bouwwerk dat op het tijdstip van inwerkingtreding van het wijzigingsplan aanwezig of in uitvoering is, dan wel gebouwd kan worden krachtens een omgevingsvergunning voor het bouwen, en afwijkt van het plan, mag, mits deze afwijking naar aard en omvang niet wordt vergroot,

a. gedeeltelijk worden vernieuwd of veranderd;
b. na het teniet gaan ten gevolge van een calamiteit geheel worden vernieuwd of veranderd, mits de aanvraag van de omgevingsvergunning wordt gedaan binnen twee jaar na de dag waarop het bouwwerk is teniet gegaan.

13.2 afwijken

Het college van Burgemeester en Wethouders kan eenmalig in afwijking van het eerste lid een omgevingsvergunning verlenen voor het vergroten van de inhoud van een bouwwerk als bedoeld in lid 13.1 met maximaal 10%.

13.3 uitzondering op het overgangsrecht bouwwerken

Lid 13.1 is niet van toepassing op bouwwerken die weliswaar bestaan op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan, maar zijn gebouwd zonder vergunning en in strijd met het daarvoor geldende plan, daaronder begrepen de overgangsbepaling van dat plan.

13.4 overgangsrecht gebruik

Het gebruik van grond en bouwwerken dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het wijzigingsplan en hiermee in strijd is, mag worden voortgezet.

13.5 strijdig gebruik

Het is verboden het met het wijzigingsplan strijdige gebruik, bedoeld in lid 13.4, te veranderen of te laten veranderen in een ander met dat plan strijdig gebruik, tenzij door deze verandering de afwijking naar aard en omvang wordt verkleind.

13.6 verboden gebruik

Indien het gebruik, bedoeld in lid 13.4, na het tijdstip van inwerkingtreding van het plan voor een periode langer dan een jaar wordt onderbroken, is het verboden dit gebruik daarna te hervatten of te laten hervatten.

13.7 uitzondering op het overgangsrecht gebruik

Lid 13.4 is niet van toepassing op het gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende wijzigingsplan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen van dat plan.

Artikel 14 slotregel

Deze regels worden aangehaald als:
Regels van het bestemmingsplan Green Park Aalsmeer, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost

TOELICHTING

BESTEMMINGSPLAN

Green Park Aalsmeer, deelgebied 10

- Japanlaan Zuid-Oost -

(ontwerp)

Auteur: gemeente Aalsmeer
Versie: ontwerp
Datum: 15 mei 2017

Inhoudsopgave

HOOFDSTUK 1 FORMELE PLANBESCHRIJVING 3
1.1 Doelstelling van het bestemmingsplan 3
1.2 Bepaling van de plangrenzen 4
1.3 Planregime 4
HOOFDSTUK 2 ONDERZOEK 6
2.1 Algemene beschrijving van het plangebied 6
2.2 Soorten van functies in het plangebied 8
2.3 Gebiedsgericht onderzoek 11
HOOFDSTUK 3 RUIMTELIJKE RANDVOORWAARDEN 19
3.1 Ruimtelijk beleid van de gemeente 19
3.2 Ruimtelijk beleid van de regio 23
3.3 Ruimtelijk beleid van de provincie 23
3.4 Ruimtelijk beleid van het waterschap 24
3.5 Ruimtelijk beleid van het rijk 26
3.6 Verkeer 27
3.7 Waterstaat 27
HOOFDSTUK 4 MATERIËLE PLANBESCHRIJVING 29
4.1 Algemeen ruimtelijk beleid 29
4.2 Waardering van bestaande functies 32
4.3 Waardering van gebiedsgerichte waarden 34
4.4 Waardering van strijdige functies 34
HOOFDSTUK 5 OVERLEG, INSPRAAK EN ZIENSWIJZEN 36
5.1 Bestuurlijk overleg 36
5.2 Inspraak 38
5.3 Zienwijzen van burgers en bedrijven 38
5.4 Zienswijzen van provincie en rijk 38
HOOFDSTUK 6 UITVOERBAARHEID 39
6.1 Economische uitvoerbaarheid voor de overheid 39
6.2 Economische uitvoerbaarheid voor particulier initiatief 40
6.3 Economische uitvoerbaarheid voor de regio 40
6.4 Milieutechnische uitvoerbaarheid 40
6.5 Verkeerstechnische uitvoerbaarheid 41
6.6 Ecologische uitvoerbaarheid 41
6.7 Waterstaatkundige uitvoerbaarheid 41
6.8 Zakenrechtelijke uitvoerbaarheid 42
6.9 Uitvoerbaarheid met het oog op de Wabo 42
HOOFDSTUK 7 BESTEMMINGEN EN PLANREGELS 43
7.1 Standaardvorm en planregels 43
7.2 Systematiek van de planregels 44
7.3 Systematiek van de planverbeelding 46
7.4 Beleidsmatige prioriteiten in de handhaving 46

HOOFDSTUK 1 FORMELE PLANBESCHRIJVING

Als eerste stap in de planvorming zullen in dit hoofdstuk het doel van het bestemmingsplan en de ligging van de plangrenzen worden bepaald. Daarbij wordt uiteengezet welk planregime van kracht was voordat dit bestemmingsplan in werking trad. Deze zogenaamde formele planbeschrijving geeft het uitgangspunt aan vanwaar uit de materiële planvorming kan beginnen.

1.1 Doelstelling van het bestemmingsplan

1.1.1 Beleidsmatig doel

Het beleidsmatige doel van deze planherziening is overwegend conserverend van aard en is er primair op gericht om de bedrijfsgronden van "Veldt" en enkele direct aansluitende gronden van een actuel en passende planologische regeling te voorzien. Als gevolg van een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State was het planregime voor deze bedrijfsgronden vervat in twee verschillende bestemmingsplannen die onderling niet op elkaar aansloten.

1.1.2 Juridisch doel

Herziening is nochtans niet geboden op grond van de wettelijke herzieningsplicht van tien jaar, als voorgeschreven in artikel 3.1, tweede lid van de Wet ruimtelijke ordening (Wro). Het voorheen geldende bestemmingsplan 'Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10' was vastgesteld op 24 november 2011 en was dus jonger dan tien jaar.

Een uitzondering daarop vormt een strook grond met een breedte van 26 meter, ten noorden van de woning aan de Legmeerdijk 271a. De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft bij uitspraak van 31 oktober 2012 (reg. nr. 201202370/1/R1) het betreffende plandeel van het bestemmingsplan 'Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10' vernietigd. Als gevolg van deze uitspraak herleefde ter plaatse van deze gronden het voorheen geldende bestemmingsplan N201-zone, zoals vastgesteld door de raad op 14 februari 2002.

Ook ter plaatse van de woonpercelen aan de Legmeerdijk 269 en 271a was het bestemmingsplan N201-zone nog van kracht. Dat gold ook voor enkele resterende en aansluitende bedrijfsgronden aan de achterzijde van deze woonpercelen. Deze gronden waren bij de vaststelling van het bestemmingsplan 'Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10' buiten het plangebied gelaten.

Voor plannen die tussen 1 juli 2003 en 1 juli 2008 onherroepelijk zijn geworden, geldt niet de datum van vaststelling, maar de datum van onherroepelijkheid als peildatum voor de herzieningsplicht. Het bestemmingsplan N201-zone is op 5 december 2007 onherroepelijk geworden. Op grond van artikel 9.1.4, vierde lid van de Invoeringswet Wro verloopt de herzieningstermijn voor dat plan op 5 december 2017.

Het juridisch doel van dit bestemmingsplan betreft dus het actualiseren van het geldende planregime ter plaatse van de woonpercelen en de daarachter gelegen bedrijfsgronden, mede naar aanleiding - en met inachtneming - van de genoemde uitspraak van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State. Voor een nadere beschrijving van deze uitspraak wordt verwezen naar paragraaf 4.1.3 van deze plantoelichting.

1.2 Bepaling van de plangrenzen

1.2.1 Begrenzing

Het gebied van het bestemmingsplan (hierna: plangebied) is globaal gelegen in de westelijke hoek van de Japanlaan en de Legmeerdijk. Aan de zuidwestzijde grenst het plangebied aan de gronden van het bedrijf 'Duif's Florist Articles'. Aan de noordwestzijde grenst het plangebied aan de ontsluitingsweg die het genoemde bedrijf verbindt met de Japanlaan. De overige zijden van het plangebied worden begrensd door het wegtracé van de Legmeerdijk en de Japanlaan.

1.2.2 Reden van de keuze

De keuze van deze plangrenzen is primair ingegeven door de ligging en begrenzing van de eenaangesloten kadastrale percelen waarop hetzelfde zakelijke recht is gevestigd. Het betreft de percelen die kadastraal bekend zijn als: AMR03, sectie B, nummers 06549, 06551, 09126, 09551 en 09553. Ook het naastgelegen perceel waarop grotendeels nog het oude bestemmingsplan "N201-zone" van kracht was, is binnen het plangebied gebracht. Het betreft het kadastrale perceel met nummer 06958.

Als gevolg van deze keuze zijn de woningen aan de Legmeerdijk 271a (perceel 06551) en de Legmeerdijk 269 (perceel 06958) binnen het plangebied komen te liggen.

Bij de bepaling van de plangrenzen zijn de ontsluitingsweg en de bedrijfsgronden aan de noordwestzijde van het plangebied, waarop ook het oude bestemmingsplan "N201-zone" nog van kracht is, buiten het plangebied gehouden. Voor deze gronden zal een apart postzegelbestemmingsplan worden voorbereid.

1.3 Planregime

1.3.1 Keuze van het planregime

De keuze van het planregime is ingegeven door de beleidsmatige doelstelling van het bestemmingsplan, waaronder de bescherming en de verdere doorontwikkeling van de bedrijfsfuncties. Er is daarom gekozen voor de rechtsfiguur van een bestemmingsplan met de nodige flexibiliteit, en niet voor de rechtsfiguur van een beheersverordening.

1.3.2 Inpassingsplan

Voor het plangebied of een deel daarvan is geen inpassingsplan van provincie of rijk in voorbereiding of vastgesteld.

1.3.3 Voorheen geldende planregime

Tot aan het moment dat het voorliggende bestemmingsplan in werking is getreden is binnen het plangebied het volgende planregime van kracht:

Het bestemmingsplan “Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10”, zoals vastgesteld door de raad van de gemeente Aalsmeer op 24 november 2011 en bij uitspraak door de Raad van State gedeeltelijk onherroepelijk geworden op 31 oktober 2012. Enkele delen van dit bestemmingsplan zijn bij deze uitspraak vernietigd.

Het bestemmingsplan “N201-zone”, zoals vastgesteld door de raad van de gemeente Aalsmeer op 14 februari 2002 en gedeeltelijk goedgekeurd door gedeputeerde staten van

Noord-Holland op 27 januari 2004 en 28 november 2006. Het bestemmingsplan is op 5 december 2007 na uitspraak door de Raad van State onherroepelijk geworden;

Op 27 januari 2005 heeft de gemeenteraad een 1e herziening vastgesteld voor de N201-zone. De provincie heeft de 1e herziening op 23 augustus 2005 en 28 november 2006 goedgekeurd. De 1e herziening is eveneens op 5 december 2007 onherroepelijk geworden na uitspraak door de Raad van State.

HOOFDSTUK 2 ONDERZOEK

Voor de wettelijk voorgeschreven waardering van functies in het plangebied is inventarisatie van die functies noodzakelijk. Daarnaast is technisch onderzoek in het plangebied nodig alsook voor de ontwikkelingslocaties binnen het plangebied. Hiermee wordt direct gevolg gegeven aan het zorgvuldigheidsbeginsel van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht en aan de eis ingevolge artikel 3.1.6, eerste lid, onder b. en d. van het Besluit ruimtelijke ordening.
Het technisch onderzoek betreft alleen het onderzoek dat een noodzakelijke voorwaarde vormt voor een goede ruimtelijke ordening, en betreft ander onderzoek of anders gericht onderzoek dan het onderzoek dat is verricht met het oog op de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan, voor welk onderzoek wordt verwezen naar Hoofdstuk VI van deze toelichting.

A. FUNCTIONEEL ONDERZOEK

In het plangebied is verkennend en inventariserend onderzoek verricht naar de bestaande functies in dat gebied (de zogenaamde nulmeting). De resultaten van het onderzoek zijn in dit hoofdstuk samengevat. De waardering van die resultaten en de matching met het voorgestane ruimtelijke beleid van de gemeente vinden plaats in Hoofdstuk IV van deze toelichting.

2.1 Algemene beschrijving van het plangebied

De algemene beschrijving van het plangebied, zoals in het voorgaande hoofdstuk is gedefinieerd, omvat de algemene kenmerken van het gebied zodat de aard van het gebied kan worden gekend. Deze beschrijving dient als achtergrond voor de beschrijving van de soorten functies in de volgende paragraaf.

2.1.1 Kenmerkende gebiedsdelen

Het plangebied bestaat globaal bezien uit de volgende twee gebiedsdelen:
1. de woonpercelen aan de zijde van de Legmeerdijk; en
2. de achtergelegen bedrijfsgronden.

Deze gebiedsdelen zijn zowel qua ruimtelijke functie als uitstraling duidelijk van elkaar te onderscheiden.

Woonpercelen

Foto 2.1: woning aan de Legmeerdijk 269

Van de twee woonpercelen in het plangebied is alleen het perceel aan de Legmeerdijk 269 zichtbaar vanaf de openbare weg. Het woonperceel aan de Legmeerdijk 271a is door de voorliggende lintbebouwing grotendeel aan het zicht onttrokken .

Beide woningen bestaan uit één bouwlaag met een schuine kap.

Bedrijfsgronden
De bedrijfsgronden in het plangebied zijn gedeeltelijk bebouwd met kassen en andere bedrijfsgebouwen. Deze gebouwen hebben een gezamenlijke oppervlakte van ongeveer 8.000 m2. Ter plaatse is ook nog een voormalige bedrijfswoning aanwezig. Het merendeel van de bedrijfsgronden, ongeveer zeventig procent, bestaat uit grasland en is onbebouwd.

Foto 2.2: de bedrijfsgronden in het plangebied

2.1.2 Eigenschappen van het plangebied

2.1.2.1 Geomorfologie
Volgens de Geomorfologische kaart wordt het plangebied gekenmerkt als droogmakerij.

2.1.2.2 Economie

Aalsmeer ligt op de overgang van een sterk verstedelijkt gebied met een hoge economische dynamiek en dito vestigingsdruk van mensen en bedrijven naar een rustig en oer-Hollands polderlandschap met één van de grootste binnenmeren van ons land: de Westeinderplassen. Dankzij deze strategische ligging op de grens van de stedelijke regio Amsterdam en het 'groene hart' beschikt Aalsmeer over een achterland met een groot consumentenpotentieel en een voorland met een grote toeristische kracht.

De internationaal georiënteerde bedrijvigheid binnen de gemeente Aalsmeer bevindt zich met name op de bedrijventerreinnen van Green Park Aalsmeer. De bedrijven in dit gebied, waaronder de bloemenveiling van Royal FloraHolland, vormen de economische motor van Aalsmeer en dragen voor een belangrijk deel bij aan de werkgelegenheid in Aalsmeer en de regio. Het gebied van Green Park Aalsmeer, waarvan het plangebied onderdeel uitmaakt, zal de komende jaren verder worden ontwikkeld. Daarbij zullen voormalige kweekgronden worden (her)ingericht voor de vestiging van niet-agrarische bedrijven.

2.1.3 Dynamische relatie met de omgeving

Binnen het plangebied zijn een aantal functies aanwezig die een functionele samenhang vertonen met de lokale, regionale, provinciale danwel nationale omgeving grenzend aan het plangebied, namelijk:

- de bedrijfsgronden in het plangebied maken onderdeel uit van het nog deels te ontwikkelen bedrijventerrein Green Park Aalsmeer;
- de woning aan de Legmeerdijk 269 maakt onderdeel uit van het woonlint van de Legmeerdijk.

2.2 Soorten van functies in het plangebied

In het plangebied vallen de volgende (groepen van) functies te onderkennen.

2.2.1 Bedrijven

Ter plaatse van het plangebied bevindt zich het voormalige glastuinbouwbedrijf van "Veldt". De inpandige activiteiten van dit agrarische bedrijf zijn inmiddels beëindigd.

Foto 2.3: zicht op de achtergelegen bedrijfsgronden vanaf de Japanlaan

De aanwezige kassen hebben een gezamenlijk oppervlakte van ruim 7.000 m2.

2.2.2 Wonen

Binnen het plangebied bevinden zich twee reguliere woningen die als zodanig worden gebruikt. Deze voormalige agrarische bedrijfswoningen zijn gelegen aan de Legmeerdijk 269 en 271a. Ter plaatse van de achtergelegen bedrijfsgronden bevindt zich nog een voormalige bedrijfswoning. Deze woning viel onder het overgangsrecht van het voorheen geldende bestemmingsplan "Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10". Het gebruik voor woondoeleinden zal vóór de vaststelling van dit bestemmingsplan zijn beëindigd.

Foto 2.4: woning aan de Legmeerdijk 269

2.2.3 Detailhandel

In één van de bedrijfsgebouwen achter de woning Legmeerdijk 269 is een detailhandelsbedrijf gevestigd. Het betreft dierenwinkel "Snuffel Aalsmeer". De verkoop van dierenbenodigdheden is op 29 juni 2015 mogelijk gemaakt door bij omgevingsvergunning af te wijken van het voorheen geldende planregime (reg. nr.: Z-2015/015399).

Foto 2.5: dierenwinkel "Snuffel Aalsmeer"

2.2.4 Groen

Binnen het plangebied is voornamelijk groen aanwezig in de vorm voormalig agrarisch gebied (grasland). Voorts zijn enkele groenvoorzieningen aanwezig in de vorm van taluds en bermen langs de naastgelegen Legmeerdijk.

2.2.5 Verkeersverbindingen en parkeerplaatsen

Het woonperceel aan de Legmeerdijk 271a en de achtergelegen bedrijfsgronden zijn rechtstreeks ontsloten op de Legmeerdijk. De betreffende ontsluitingsweg ligt op particuliere grond en is gelegen tussen de woningen Legmeerdijk 269 en 271a. Het woonperceel aan de Legmeerdijk 269 is tezamen met de aansluitende bedrijfsgronden ontsloten op de Japanlaan. De betreffende ontsluitingsweg is gelegen buiten het plangebied.

In het plangebied liggen geen doorgaande verkeersverbindingen. Het parkeren vindt in alle gevallen plaats op eigen terrein.

2.2.6 Verbindingen en leidingen

In het plangebied bevindt zich geen kabels en leidingen van planologisch betekenis.

2.2.7 Waterverbindingen en waterbergingen

In het plangebied bevinden zich een tweetal waterbergingen met een gezamenlijke oppervlakte van ongeveer 700 m2. Er zijn geen waterverbindingen aanwezig.

B. TECHNISCH ONDERZOEK

Het technisch onderzoek wordt onderscheiden in gebiedsgericht onderzoek en locatiegericht onderzoek. Omdat in dit geval het plangebied en de ontwikkellocatie gelijk zijn is de beschrijving van het gebiedsgericht onderzoek en het locatiegericht onderzoek samengevoegd om onnodige herhaling te voorkomen.

2.3 Gebiedsgericht onderzoek

Het gebiedsgerichte/locatiegerichte onderzoek betreft onderzoek dat van belang is voor de ontwikkelingslocatie, en waarvan de resultaten indien nodig een plaats hebben gevonden in de planregels. Het onderzoek is technisch van aard en betreft onderzoek dat een noodzakelijke voorwaarde vormt voor een goede ruimtelijke ordening.

2.3.1 Water in het plangebied

Het plangebied is gelegen in de Oosteinderpoelpolder. Deze polder is een droogmakerij met een gemiddeld maaiveldniveau van 4,12 m – NAP. In het peilgebied wordt een peil gehanteerd van 5,0/5,1 meter - NAP. Een goed waterbeheer (met name het waterkwantiteitsbeheer) is een belangrijke randvoorwaarde voor de verschillende functies in de polder. Gelet op het conserverende karakter van het bestemmingsplan zullen er in waterhuishoudkundige zin geen aanpassingen plaatsvinden.

2.3.1.1 Waterkeringen

Binnen de plangrenzen ligt een regionale waterkering op en langs de Legmeerdijk. Ter bescherming van deze kering zijn op de legger van het hoogheemraadschap kern- en beschermingszones aangegeven. Deze zones zijn ook als dubbelbestemming 'Waterstaat - Waterkering' opgenomen in het bestemmingsplan. Op grond van de Keur van het hoogheemraadschap is een aantal werkzaamheden ter plaatse van deze zone(s) verboden teneinde het waterkerende vermogen van de kering niet aan te tasten.

2.3.1.2 Waterkwantiteit

Het plangebied maakt onderdeel uit van het - grotendeels nog te ontwikkelen - bedrijventerrein Green Park Aalsmeer (GPA). Door de voortgaande planontwikkeling zal het percentage aan verhard oppervlak in de Oosteinderpoelpolder verder toenemen. De intentie is om een duurzaam watersysteem te realiseren met voldoende waterberging. In de ruimtelijke planvorming van Green Park Aalsmeer is met het Hoogheemraadschap van Rijnland een waterbergingsnorm overeengekomen van 11%. Deze wateropgave geldt voor het gehele gebied van GPA, inclusief de N201.

Voor een goede spreiding dient, conform de wens van het Hoogheemraadschap, in elk deelgebied minimaal 8% waterberging aanwezig te zijn. De resterende 3% kan elders binnen de grenzen van GPA gerealiseerd worden, met in achtneming van de verschillende peilvakken. Bestaand water dient bij eventuele demping in een verhouding van 1:1 te worden gecompenseerd in hetzelfde peilgebied.

Bij de vaststelling van het thans vigerende bestemmingsplan 'Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10', is de genoemde wateropgave van 8% voor de betreffende deelgebieden reeds gewaarborgd. Ook de structuurvisie Green Park Aalsmeer 2016 ziet erop toe dat de genoemde wateropgave in de verschillende deelgebieden wordt gerealiseerd. Dit bestemmingsplan geeft op dit punt uitvoering aan de structuurvisie door een deel van de watergang die (mede) dient ter realisering van de genoemde wateropgave binnen de deelgebied 9 en 10 als zodanig te bestemmen. De wateropgave geldt echter niet op het schaalniveau van de verschillende bedrijfspercelen, en is daarom niet op perceelsniveau in het bestemmingsplan vastgelegd.

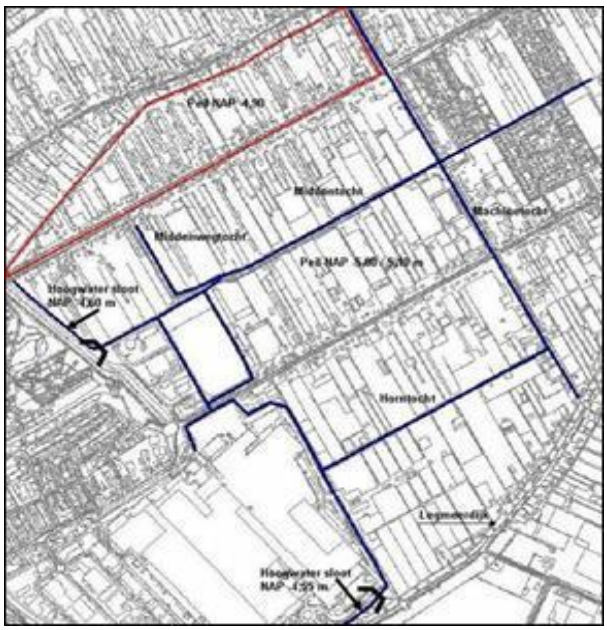

figuur 2.1: hoofdwaterstructuur GPA

2.3.1.3 Riolering en afvalwater

Het Hoogheemraadschap van Rijnland bepleit om zo min mogelijk schoon regenwater bij afvloeiing van daken en wegen te vervuilen. Het beleid van het hoogheemraadschap is er derhalve op gericht om schoon hemelwater van verharde oppervlakken niet af te voeren via de riolering, maar af te koppelen en te infiltreren in de bodem of vertraagd af te voeren naar het oppervlaktewater. Hiermee wordt voorkomen dat schoon hemelwater afgevoerd wordt naar de afvalwaterzuiveringsinstallatie.

Voor het bedrijventerrein van GPA wordt een 100% gescheiden rioolstelsel aangelegd. Op die manier kan het hemelwater worden afgekoppeld van de riolering. Schone verharde oppervlakken op het bedrijventerrein worden in principe rechtstreeks op het oppervlaktewater grenzend aan het perceel geloosd. Bij de ontwikkelaar van het plan ligt de zorgplicht in het kader van het Activiteitenbesluit voor het schoonhouden van het hemelwater.

2.3.2 Natuurlijke en landschappelijke waarden

Uit de gegevens van de Regiegroep Natura 2000 Nederland blijkt dat er in en direct rond Aalsmeer geen Natura 2000 gebieden aanwezig zijn. De dichtstbijzijnde Natura 2000-gebieden zijn Botshol (circa 8 kilometer) en Nieuwkoopse Plassen en De Haeck (circa 10 kilometer). Uit de provinciale verordening blijkt voorts dat er geen Ecologische Hoofdstructuur (EHS) aanwezig is in en rond het plangebied van het bestemmingsplan. In het plangebied zijn verder ook geen gronden met natuurlijke en/of landschappelijk waarden gelegen. Er hoeft in het bestemmingsplan daarom geen rekening te worden gehouden met natuurlijke en landschappelijke waarden.

2.3.3 Archeologische waarden in het plangebied

In de op 24 juni 2010 vastgestelde gemeentelijke ‘Beleidsnota Archeologie’ en de bijbehorende ‘Archeologiekaart’ heeft de gemeente uiteen gezet op welke wijze zij verantwoordelijkheid neemt voor het eigen bodemarchief. Voor het plangebied geldt een geringe archeologische verwachtingswaarde. In een gebied met een dergelijke verwachting is het bij plannen groter dan 10.000 m² en bij grondroerende werkzaamheden dieper dan 40 centimeter beneden maaiveld in het kader van ruimtelijke

planvorming verplicht om archeologisch verkennend onderzoek te verrichten. Het doel van het onderzoek is het vaststellen of er sprake is van archeologische vondsten en of de ontwikkelingen nadelige gevolgen hebben voor de bescherming en het behoud van dit archeologisch erfgoed.

Gelet op de overwegend conserverende doelstelling van dit bestemmingsplan, kan worden volstaan met het verkennend archeologisch onderzoek dat in november 2008 is verricht ten behoeve van het voorheen geldende bestemmingsplan "Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10". De resultaten van dat onderzoek (kenmerk: 11403/WA8/4A4/ 001753/9007/jo) wijzen uit dat de voorgenomen ontwikkeling van het bedrijventerrein GPA geen belemmeringen oplevert. Alleen in geval van ondergronds bouwen (dieper dan 1 meter onder het maaiveld) is een Inventariserend Vervolgonderzoek (IVO) nodig.

2.3.4 Andere cultuurhistorische waarden in het plangebied

De Informatiekaart Landschap en Cultuurhistorie van de provincie Noord-Holland geeft een overzicht van waardevolle landschappelijke en cultuurhistorische elementen en structuren: landschapstypen, aardkundige waarden, cultuurhistorische objecten, archeologische verwachtingen en structuurdragers als molens, militaire structuren en historische dijken.

2.3.4.1 Veenpolderlandschap

Het plangebied is gelegen in een zone die op de Informatiekaart is aangeduid als Veenpolderlandschap. Als gevolg van de ontginningen in het veengebied ontstonden in de 11e eeuw de veenweidegebieden. De ontwatering vond plaats door veenstromen. In verschillende veengebieden is veen afgegraven en ontstonden veenplassen. Het gebruik van de veenpolders is met name grasland. Door de voortdurende bodemdaling legde men dijken aan.

2.3.4.2 Cultuurhistorische elementen

In en rondom het plangebied zijn geen monumenten of potentiële monumenten aanwezig, Ook zijn er geen andere waardevolle cultuurhistorische objecten aanwezig. In het bestemmingsplan hoeft daarom geen rekening te worden gehouden met cultuurhistorische elementen.

2.3.5 Geluidskwaliteit in het plangebied

Op de Informatiekaart Geluidsbelasting van de provincie Noord-Holland is aangegeven dat het plangebied is gelegen binnen het beperkingengebied voor woningbouw (zone 4 van het Luchthavenindelingbesluit). Binnen deze zones zijn vanwege het vliegverkeer van Schiphol geen nieuwe woningen, gebouwen met een onderwijsfunctie en gebouwen met een gezondheidszorgfunctie toegestaan. Ook is het plangebied gelegen binnen de 20Ke contour. Op basis daarvan moet worden aangenomen dat luchtvaartverkeerslawaai medebepalend is voor het akoestisch leefklimaat. Het luchtvaartverkeerslawaai is in dit geval niet relevant omdat het bestemmingsplan geen (nieuwe) geluidsgevoelige functies mogelijk maakt.

Het plangebied is gelegen buiten de geluidszone van het gezoneerde industrieterrein Schiphol-Oost. In het bestemmingsplan hoeft daarom geen rekening te worden gehouden met geluidsbelasting vanwege de bedrijven op het terrein Schiphol-Oost.

2.3.6 Luchtkwaliteit in het plangebied

Uit de gegevens van het Landelijk Meetnet Luchtkwaliteit blijkt dat er binnen de gemeente Aalsmeer geen sprake is van een overschrijding van normen. In de bestaande situatie zijn derhalve geen knelpunten ten aanzien van luchtkwaliteit te verwachten.

2.3.7 Externe veiligheid in het plangebied

2.3.7.1 Algemeen
Externe veiligheid is een begrip in het milieurecht en gaat over het beheersen van de risico's van gevaarlijke stoffen voor de omgeving bij gebruik, opslag en vervoer over de weg, water en spoor en door buisleidingen. Als gevaarlijke stoffen kunnen onder meer vuurwerk, lpg en munitie worden genoemd. Het beleid en de wetgeving zijn erop gericht om maatregelen te treffen om de risico's van deze risicovolle activiteiten te reguleren.
Voor dit bestemmingsplan is toetsing aan het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi, 2004), het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt, 2015) en het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb, 2010) van belang.

Op grond van de regels voor externe veiligheid moeten afstanden in acht worden genomen tussen risicovolle activiteiten en (beperkt) kwetsbare objecten. In de regelgeving wordt uitgegaan van een risicobenadering - en niet van het volledig uitsluiten van het risico - waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

2.3.7.2 Opslag van gevaarlijke stoffen
Gelet op de landelijke risicokaart worden er in en rondom het plangebied van dit bestemmingsplan geen gevaarlijke stoffen gebruikt, opgeslagen en geproduceerd. De dichtstbijzijnde inrichting waar met gevaarlijke stoffen wordt gewerkt bevindt zich op een afstand van circa 500 meter. Gelet op deze minimale afstand is er met betrekking tot het plangebied geen sprake van een plaatsgebonden risico vanwege het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen. De vaststelling van dit bestemmingsplan leidt evenmin tot een toename van het groepsrisico. De externe veiligheid vanwege het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen staat het plan daardoor niet in weg.

2.3.7.3 Hoofd-aardgastransportleiding
Ter hoogte van de Legmeerdijk bevindt zich volgens de landelijke risicokaart een hogedruk aardgasleiding (leiding W-529). Ook is er op een afstand van circa 300 meter een gasdrukstation aanwezig op de hoek Randweg-Poelweg (gemeente Uithoorn).

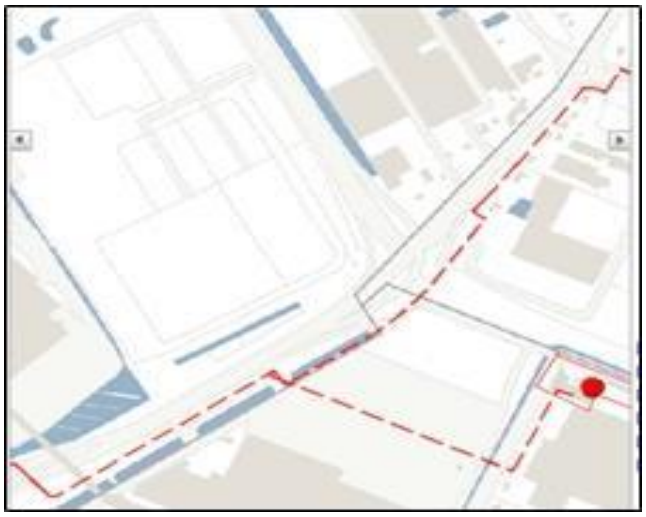

Figuur 2.2: ligging hogedruk aardgasleidingen GasUnie

Het plangebied van het bestemmingsplan ligt deels binnen het invloedsgebied van de aardgasleiding langs de Legmeerdijk. In het kader van het voorheen geldende bestemmingsplan "Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10" is reeds onderzoek gedaan met het oog op deze hogedruk aardgasleidingen. Uit de berekeningen is gebleken dat de aardgasleidingen ter plaatse van het plangebied geen plaatsgebonden

risicocontour van 10-6 hebben. De vaststelling van dit bestemmingsplan zal niet leiden tot een toename van het aantal personen binnen het invloedsgebied. Het groepsrisico vormt daarmee geen belemmering en een verantwoording van het groepsrisico is niet aan de orde.

Het gasdrukstation ligt op een afstand van meer dan 350 meter en vormt daarmee evenmin een belemmering voor het bestemmingsplan.

2.3.8 Bodemkwaliteit in het plangebied

Op de bodemkaart is aangegeven dat de bodem in het plangebied bestaat uit veen. De bodemkwaliteitskaarten die voor de regio Amstelland-Meerlanden (gemeenten Aalsmeer, Amstelveen, Ouder-Amstel en Uithoorn) in het kader van het regionale bodembeheers-plan (d.d. juni 2008) zijn opgesteld voor de bovengrond en ondergrond geven een diffuse bodemkwaliteit van het gebied weer.

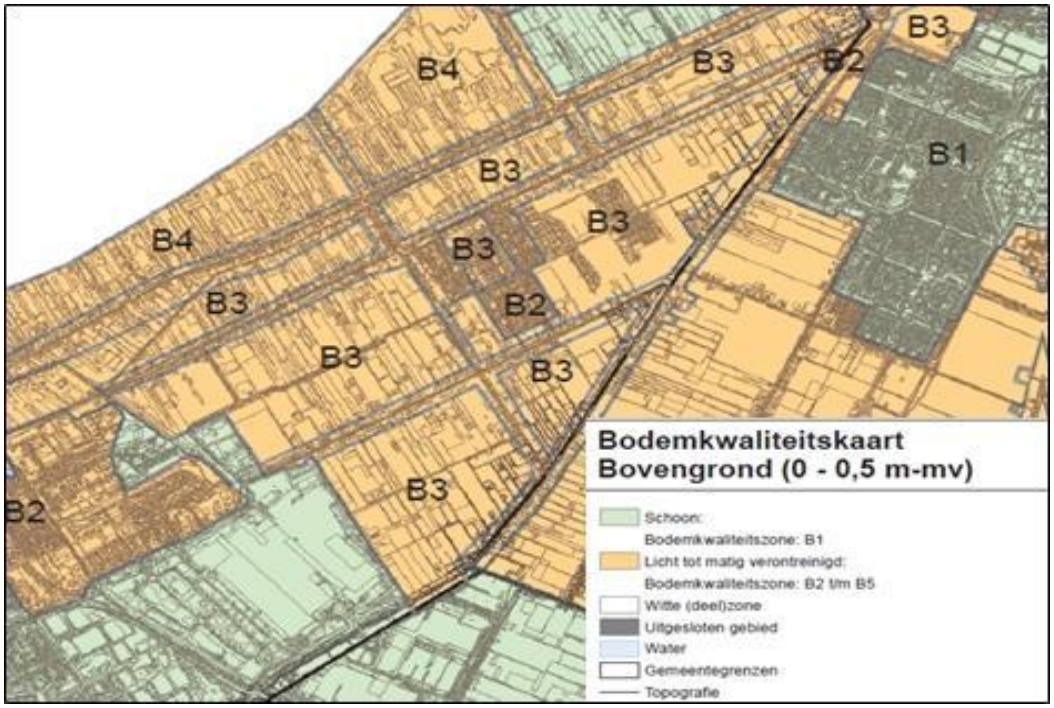

Figuur 2.3: Bodemkwaliteitskaart bovengrond.

Uit de bodemkwaliteitskaart voor de bovengrond (0 tot 0,5 meter – maaiveld) blijkt dat het plangebied is gelegen in de bodemkwaliteitszone B3. Daarvoor geldt de algemene verwachting dat de bovengrond licht tot matig is verontreinigd.

Uit de kwaliteitskaarten voor de ondergrond (0,5 en 2,0 meter onder maaiveld) blijkt dat het plangebied is gelegen in bodemkwaliteitzone O6. Op grond daarvan mag worden verwacht dat de ondergrond over het algemeen schoon is.

In het kader van een goede ruimtelijke ordening is het van belang om de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem specifiek in kaart te brengen. Duidelijk moet zijn of de ter plaatse aanwezige bodemkwaliteit past bij het toekomstige gebruik van die bodem en hoe deze optimaal op elkaar kunnen worden afgestemd. Uitgangspunt is dat de bodemkwaliteit als gevolg van aanwezige bodemverontreiniging geen onaanvaardbaar risico oplevert voor de gebruikers van de bodem.

2.3.9 Verkeer

Het plangebied is aan de voorzijde, ter plaatse van de woningen, rechtstreeks ontsloten op de provinciale weg Legmeerdijk (N231). De achterliggende bedrijfsgronden zijn bereikbaar via de Japanlaan. Deze weg ontsluit de deelgebieden 9 en 10 van het bedrijventerrein GPA en takt aan op zowel de Legmeerdijk als de Machineweg.

2.3.10 Bedrijven en milieuzonering

2.3.10.1 Wettelijk kader

De Wet milieubeheer beoogt milieuhinder vanwege bedrijfsmatige activiteiten, ten opzichte van gevoelige functies, zoals (bedrijfs)woningen, zorginstellingen, onderwijsinstellingen, kinderopvang en dergelijke te voorkomen. Alle bedrijfsmatige activiteiten die in potentie hinder kunnen veroorzaken worden door middel van vergunningen of meldingen op basis van de Wet milieubeheer gereguleerd.

In aanvulling op deze vergunningen of meldingen voorziet een "goede ruimtelijke ordening" eveneens in het voorkomen van onvoorzienbare hinder bij gevoelige functies. Dit kan worden bereikt door bij nieuwe ontwikkelingen voldoende afstand in acht te nemen tussen milieubelastende activiteiten en gevoelige functies.

Bedrijfsmatige activiteiten zijn in de VNG publicatie "Bedrijven en Milieuzonering" ingedeeld in een aantal categorieën met bijhorende minimaal gewenste afstanden tot milieugevoelige functies. De indeling van de activiteiten is gebaseerd op de standaard bedrijfsindeling (SBI) van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). Per milieucategorie geldt een minimaal gewenste afstand, een richtafstand. Deze richtafstand geldt tussen enerzijds de grens van de bestemming die bedrijven (of andere milieubelastende functies) toelaat en anderzijds als uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het bestemmingsplan of via vergunningsvrij bouwen mogelijk is.

Er zijn richtafstanden tot een rustige woonwijk en tot een gemengd gebied.

	Afstand tot Rustige Woonwijk	Afstand tot Gemengd Gebied
Milieucategorie 1	10 meter	0 meter
Milieucategorie 2	30 meter	10 meter
Milieucategorie 3.1	50 meter	30 meter
Milieucategorie 3.2	100 meter	50 meter
Milieucategorie 4.1	200 meter	100 meter
Milieucategorie 4.2	300 meter	200 meter
Milieucategorie 5.1	500 meter	300 meter
Milieucategorie 5.2	700 meter	500 meter

Rustige woonwijk
Een rustige woonwijk is een woonwijk die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Afgezien van wijkgebonden voorzieningen komen vrijwel geen andere functies (zoals bedrijven of kantoren) voor.

Gemengd gebied
Een gemengd gebied is een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor, zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid en gebieden langs hoofdinfrastructuur kunnen als gemengd gebied worden beschouwd.

2.3.10.2 Verkennend onderzoek

In de omgeving van het plangebied komt het gebruik van woondoeleinden voor in de lintbebouwing langs de Legmeerdijk. De omgeving van het plangebied kenmerkt zich verder vooral door de aanwezigheid van bedrijven. Door deze functiemenging is de omgeving van het plangebied aan te kenmerken als gemengd gebied.

Bij het bestemmen van de bedrijfsgronden zal door middel van 'inwaarts zoneren' voldoende afstand aangehouden moeten worden tussen de toegelaten milieubelastende activiteiten enerzijds en de gevoelige (woon)functies anderzijds. Daarvoor gelden de richtafstanden tot een gemengd gebied, zoals gegeven in de tabel van de voorgaande paragraaf.

2.3.11 Luchtvaart - vrijwaringszone

2.3.11.1 Luchthavenindelingbesluit (LIB)

Het plangebied is gelegen in de nabijheid van de luchthaven Schiphol en daardoor gelegen in het beperkingengebied van het Luchthavenindelingbesluit (LIB). Het LIB legt beperkingen op aan ruimtelijke ontwikkelingen. Het betreft daarbij beperkingen met betrekking tot bouwhoogtes en beperkingen met betrekking tot functies. Momenteel is een aanpassing van het LIB in voorbereiding. Omdat de uitkomsten nog niet bekend zijn is vooralsnog alleen uitgegaan van het huidige LIB.

Beperking bebouwing

Als gevolg van veiligheidsnormen in verband met het gevaar op vliegtuigongelukken gelden in het verlengde van de start- en landingsbanen van Schiphol beperkingen voor wat betreft toegestane bebouwing. In beginsel zijn hier geen gebouwen toegestaan behoudens bestaand gebruik. Het plangebied ligt buiten de zone waar dergelijke beperkingen gelden zodat er in het bestemmingsplan geen rekening hoeft te worden gehouden met veiligheidsnormen in verband met het gevaar op vliegtuigongelukken.

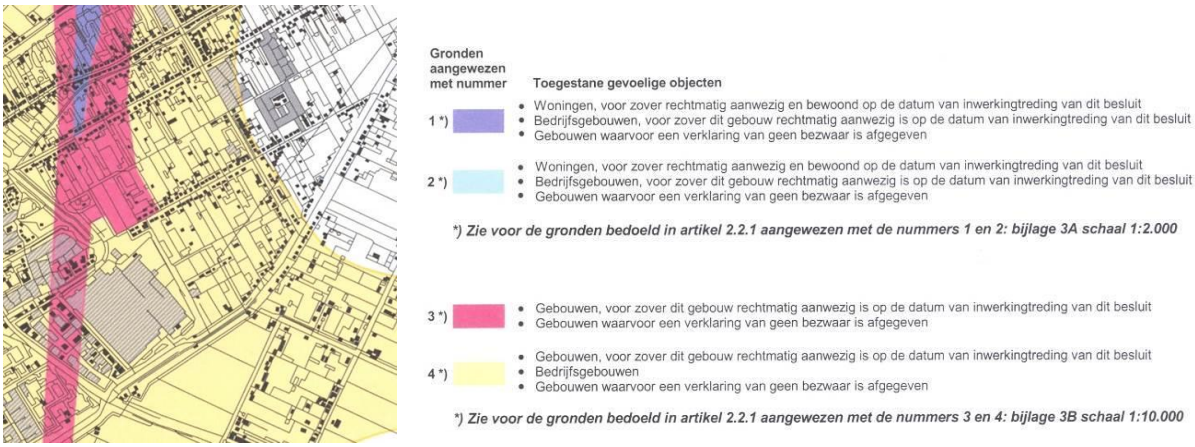

Figuur 2.4: Uitsnede LIB overzichtskaart beperking bebouwing

Het plangebied ligt wel binnen de zone waar een beperking geldt voor woningen, woonwagens, gebouwen met een onderwijsfunctie of gebouwen met een gezondheidszorgfunctie, behoudens bestaand gebruik (zie ook paragraaf 2.3.5.). Het bestemmingsplan staat dergelijke functies, behoudens de bestaande woonfuncties aan de Legmeerdijk 269 en 271a, echter niet toe. Deze woonfuncties worden echter gerekend tot het bestaande gebruik.

Vogelaantrekkende functies

Om de kans op vogelaanvaring zoveel mogelijk te beperken, mogen op grond van het LIB in het plangebied geen vogelaantrekkende functies worden toegelaten. Het gaat om vestigingen van industriële bedrijven in de voedingssector met extramurale opslag of overslag, viskwekerijen met extramurale bassin, opslag of verwerking van afvalstoffen

met extramurale opslag of verwerking, de aanleg van natuurreservaten en vogelreservaten en de aanleg van moerasgebieden en oppervlaktewater groter dan 3 hectare. Het bestemmingsplan staat dergelijke functies niet toe.

Hoogtebeperkingen
Als gevolg van veiligheidsnormen in verband met het gevaar op doorschieten en te vroeg landen van vliegtuigen alsmede in verband met de navigatie- en communicatieapparatuur, gelden in het plangebied beperkingen ten aanzien van de maximaal toegestane hoogtes van gebouwen en overige bouwwerken. Voor het plangebied geldt een maximale bouwhoogte variërend van circa 31 tot 32 meter. De hoogtes gelden vanaf het peil van Schiphol (4 m – NAP). Dat betekent dat alle in het LIB genoemde hoogtematen worden gerelateerd aan de referentiehoogte van de luchthaven Schiphol. Een hoogtemaat van bijvoorbeeld 45 meter komt overeen met 41 m + NAP. Het gemiddelde polderpeil ter plaatse van het plangebied (3,13 m – NAP) is nagenoeg gelijk aan het peil van Schiphol.

HOOFDSTUK 3 RUIMTELIJKE RANDVOORWAARDEN

Voor de wettelijk voorgeschreven waardering van functies in het plangebied, waarvan de inventarisatie is weergegeven in Hoofdstuk II van deze toelichting, is de bepaling van de randvoorwaarden waarbinnen die waardering moet plaatsvinden, noodzakelijk. Dit kader wordt gevormd door de ruimtelijke randvoorwaarden die de andere overheden dan de gemeente hebben gesteld. De randvoorwaarden worden onderscheiden in die welke zijn gesteld in het beleid voor de ruimtelijke ordening zelf, en die welke in andere sectoren van overheidsbeleid zijn gesteld.

A. RANDVOORWAARDEN ALGEMEEN

Met de volgende randvoorwaarden vanuit het ruimtelijke beleid van de overheid, is bij het opstellen van het bestemmingsplan rekening gehouden.

3.1 Ruimtelijk beleid van de gemeente

3.1.1 Structuurvisie Green Park Aalsmeer, inclusief FloraHolland

Zoals laatstelijk gewijzigd en vastgesteld door de raad van de gemeente op 7 juli 2016

De structuurvisie Green Park Aalsmeer is oorspronkelijk in 2011 tot stand gekomen vanuit de beleidsmatige doelstelling om het gebied tot ontwikkeling te brengen als een bedrijventerrein dat hoofdzakelijk is gericht op sierteelt gerelateerde- en lokale bedrijven. Door veranderde (markt)omstandigheden is gebleken dat de visie en de daaruit voortvloeiende planologische regelingen niet meer goed aansluiten op de behoeften van de bedrijven die in de regio een vestigingsplaats zoeken.

Het concept van Green Park Aalsmeer is rond de eeuwwisseling bedacht. De gedachte was in die tijd om een verouderd kassengebied te transformeren in een werkomgeving die de forse ruimtevraag van de Greenport Aalsmeer kon accommoderen. De veiling Royal FloraHolland had destijds een stevige groeiprognose en de schaarse ruimte rondom de veiling moest veilig gesteld worden voor deze economische functie.

Mede als gevolg van de economische crisis van 2008 is het inzicht ontstaan dat de ruimtebehoefte van de veiling en van bedrijvigheid gerelateerd aan de veiling, zoals de groothandel, is veranderd. Er is nog steeds ruimte nodig voor nieuwbouw, maar veelal betreft dit een vervangingsvraag. De berekening van de ruimtebehoefte die was gebaseerd op de theorie van de ‘schillen’ rondom de veiling (kerngebied, 1e schil en 2e schil) is achterhaald. Voor Green Park Aalsmeer en Royal FloraHolland betekent dit onder meer dat een groter deel van het uitgeefbaar terrein zal worden benut door bedrijven die niet in de sierteeltsector actief zijn.

De in 2009 aangenomen verhouding in Green Park Aalsmeer, waar is gerekend om in totaal 60 hectare als bedrijfskavels uit te geven, waarvan 25 hectare voor sierteelt gerelateerde bedrijven, kan daarom niet meer zo strikt worden genomen. Overigens is van het inmiddels uitgegeven gebied voor ongeveer vijfentwintig procent ingenomen door sierteelt gerelateerde bedrijven. Daarnaast is er een aantal bestaande sierteelt gerelateerde bedrijven in Green Park Aalsmeer gevestigd, die ingepast zullen worden.

Naast de beperkte groei van sierteeltbedrijven zijn er andere economische functies die ruimte vragen, zoals logistiek, Home, Gift & Garden, Food, Toerisme (Floriworld), arbeidsmigrantenlogies, brandstoffenverkooppunt, hotels en 'schipholparkeren'. Hoewel het thema als bedrijventerrein voor de sierteeltsector nog steeds van toepassing is, is

flexibiliteit ten aanzien van de omvang van gemengde bedrijvigheid gewenst. Volgens de nieuwe inzichten zal Green Park Aalsmeer zich met name richten op drie categorieën van bedrijven: sierteelt(gerelateerd), logistiek en lokale bedrijvigheid.

De wijzigingen in de marktvraag leiden ook tot een andere ruimtebehoefte en een andere inrichting van de gronden. Dit komt onder meer tot uitdrukking in de omvang van de bedrijfskavels, de stedenbouwkundige voorschriften voor nieuwbouw (bouwbepalingen) en de eventuele mogelijkheid van bedrijfswoningen.

Bij de wijziging van de structuurvisie is ook het plangebied op een aantal punten aangepast, onder meer door het toevoegen van het centrumgebied van de bloemenveiling (Royal FloraHolland). Dit gebied maakt weliswaar geen direct onderdeel uit van de gebiedsontwikkeling van Green Park Aalsmeer, maar er bestaat wel een grote functionele samenhang met deze gebiedsontwikkeling.

3.1.2 Ander ruimtelijk beleid van de gemeente

In het bestemmingsplan is afstemming met het volgende andere beleid van de gemeente tot uitdrukking gekomen.

3.1.2.1 Aalsmeers Verkeer- en vervoerplan (AVVP)
Zoals vastgesteld door de raad op 26 november 2009

Op 25 januari 2007 heeft de raad de "kadernota verkeer en vervoer" vastgesteld. Hierin staan de uitgangspunten en randvoorwaarden voor dit Aalsmeers Verkeer en Vervoerplan.

Aalsmeer zet voor de komende jaren sterk in op uitbreiding van de woningvoorraad en uitbreiding van het werkareaal. Ook vanuit de buurgemeenten worden vergelijkbare initiatieven ontplooid (werkstad A4, bedrijventerreinen Uithoorn en Amstelveen). De omlegging van de N201 en realisatie van een busbaan over het oude tracé van de N201 hebben ruimtelijke consequenties in Aalsmeer. Gevoegd bij de bestaande knelpunten in de verkeersnetwerken levert dit een aantal concrete opgaven op, die bepalend zijn voor het functioneren van het (toekomstige) verkeer- en vervoersysteem in Aalsmeer. Deze opgaven zijn te herleiden aan de thema's bereikbaarheid, veiligheid en leefbaarheid.

Voor de bereikbaarheid van Aalsmeer is de aanleg van de 'omgelegde N201' van cruciaal belang. Het zorgt voor een complete verandering van (doorgaande) verkeersstromen. Veel van de opgaven voor de toekomstige verkeersstructuur zijn te herleiden tot het dilemma tussen het bereikbaar willen houden van de gemeente, zonder dat er te veel ongewenst verkeer door de kernen rijdt (leefbaarheid). Ook de lange gestrekte wegen (linten) binnen de gemeente maken een heldere keuze tussen de functie, vormgeving en het gebruik van de weg, noodzakelijk.

Grote vrachtwagens kunnen overlast veroorzaken in de woon- en verblijfsgebieden maar goederenvervoer is en blijft noodzakelijk, bijvoorbeeld ten behoeve van bloemenveiling FloraHolland of voor de bevoorrading van winkels en industrie. Uitgangspunt is dat de werkgebieden en bedrijventerreinen goed toegankelijk moeten zijn voor vrachtverkeer zonder dat er sprake is van overlast in woon- en verblijfsgebieden. De wegen voor goederenvervoer moeten voldoende breed zijn en er geldt in principe een maximum snelheid van 50 km/uur.

Openbaar vervoer
De gemeente Aalsmeer wil het regionale openbaar vervoer de komende jaren verbeteren. Er wordt onder andere een HOV-verbinding gerealiseerd in oost-westrichting via de bestaande N201. De lijnen 171 en 172 tussen Aalsmeer en Amstelveen blijven in

principe gehandhaafd en worden zo hoogwaardig mogelijk uitgevoerd (snelheid, frequentie). Waar nodig en mogelijk worden op kruispunten en wegvakken aanvullende (optimaliserings)maatregelen getroffen. Daar waar de buslijnen elkaar kruisen is een nieuw busstation in Aalsmeer langs het tracé van de voormalige N201 (Burgemeester Kasteleinweg) voorzien.

Fietsverkeer
Op korte afstanden (< 7,5 kilometer) moet de fiets een serieus alternatief vormen voor de interne autoverplaatsingen. Aalsmeer moet daarom een herkenbare fietsinfrastructuur krijgen, waarbij - naast veiligheid - comfort en snelheid uitgangspunten zijn. Dit betekent naast directe en veilige routes ook goede en voldoende stallingvoorzieningen bij de belangrijkste (publiekstrekkende) bestemmingen. Het gaat dan om zowel onbewaakte als (gratis) bewaakte stallingen. De nadruk in het fietsbeleid ligt op verbeteren van utilitaire verbindingen. De aanleg van ontbrekende schakels in de regionale en lokale hoofdroutes heeft de hoogste prioriteit, omdat hiervan het meeste effect wordt verwacht. Onder ontbrekende schakels vallen ook kortsluitingen naar haltes van openbaar vervoer. Verbetering van recreatieve fiets- en wandelroutes heeft een lagere prioriteit en wordt daarom in combinatie met andere werken of onderhoud uitgevoerd.

Parkeren
Het beleid van de gemeente Aalsmeer is erop gericht om in nieuwe woon- en werkgebieden voldoende parkeerplaatsen aan te leggen, conform landelijke parkeerkentallen van de CROW. Het parkeren op bedrijventerreinen van bedrijfswagens en personenauto's moet in principe op eigen terrein van de bedrijven gebeuren.

3.1.2.2 Nota Lintenbeleid
Zoals vastgesteld door de raad van de gemeente op 22 december 2011

Het doel van de op 22 december 2011 vastgestelde beleidsnota "Ruimtelijke beoordeling bouwen in de Linten van Aalsmeer" is om te komen tot een helder toetsingskader voor het beoordelen van ontwikkelingen in woonlinten. Inzet van het beleid is om bestaande lintenstructuur te behouden en te versterken. De linten van Aalsmeer hebben van oorsprong een hoge cultuurhistorische en landschappelijke kwaliteit.
Op grond van de beleidsnota wordt de in de nabijheid van het plangebied gelegen lint van de Uiterweg gerekend tot één van de historische linten. Om de lintenstructuur te beschermen zijn in het lintenbeleid verschillende ruimtelijke en architectonische uitgangspunten geformuleerd waarmee bij ontwikkelingen in de linten rekening gehouden dient te worden. Naast algemene ruimtelijke voorwaarden die aan ontwikkelingen binnen worden gesteld, gelden voor de verschillende linten tevens specifieke voorwaarden afgestemd op het oorspronkelijke kenmerkende karakter van het betreffende lint.

Het bestemmingsplan maakt geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk in de linten, zodat het bestemmingsplan daarmee niet raakt aan de doelstellingen van het lintenbeleid.

3.1.2.3 Nota Archeologie
In de Wet op de Archeologische Monumentenzorg is aangegeven dat gemeenten verantwoordelijk zijn voor hun eigen bodemarchief. Dit betekent dat de gemeente bevoegd gezag is. Om te kunnen voldoen aan het gestelde in de Wet op de Archeologische Monumentenzorg dienen de gemeenten te beschikken over archeologiebeleid. Het gemeentelijk beleid van Aalsmeer is vastgelegd in de Beleidsnota Archeologie Gemeente Aalsmeer d.d. 24 juni 2010 met bijbehorende beleidskaart (zie onderstaande figuur).

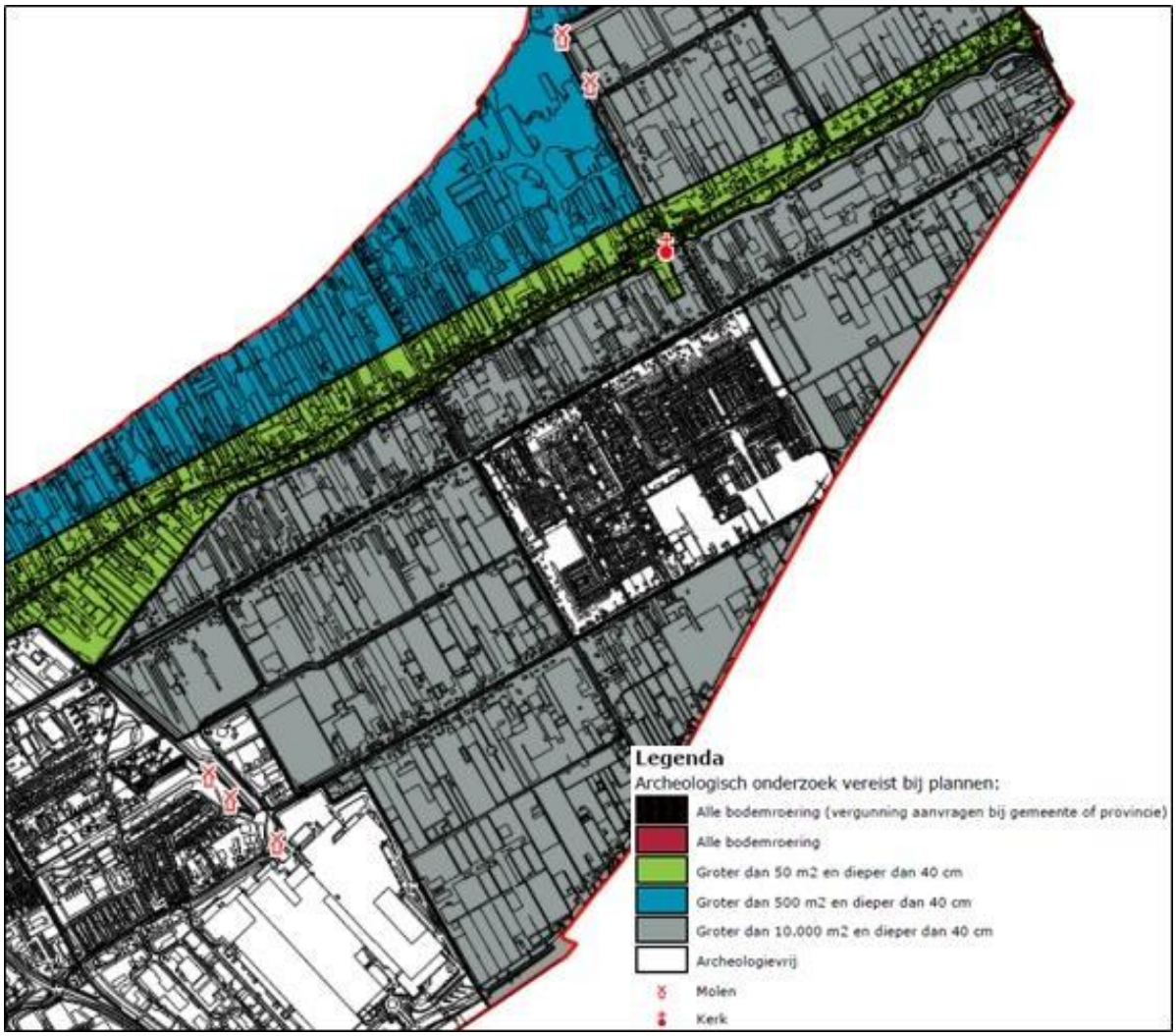

Uitsnede beleidskaart Archeologie gemeente Aalsmeer.

Volgens de Beleidsnota Archeologie is het plangebied gekwalificeerd als overwegend grijs gebied. Dit houdt in dat de archeologische verwachtingswaarde voor het gebied laag is. Zo is in bijna het gehele plangebied archeologisch onderzoek vereist bij plannen groter dan 10.000 m² en dieper dan 40 cm. Zoals in paragraaf 2.3.3. is aangegeven is in het plangebied al archeologisch onderzoek uitgevoerd. Daaruit blijkt dat ter plaatse van het plangebied een lage archeologische verwachting geldt. Vervolgonderzoek werd niet nodig geacht.

3.1.3 Intergemeentelijk ruimtelijk beleid

De gemeente heeft geen regeling gesloten op grond van de Wet gemeenschappelijke regelingen. In het bestemmingsplan hoeft daarom geen afstemming plaats te vinden met intergemeentelijk ruimtelijk beleid.

3.2 Ruimtelijk beleid van de regio

3.2.1 Uitvoeringsstrategie Plabeka 2010-2040

Zoals vastgesteld door de Metropoolregio Amsterdam op 23 juni 2011

De Plabeka uitvoeringsstrategie ("Snoeien om te kunnen groeien") is opgesteld om overeenstemming te bereiken over de programmering van kantoorlocaties en bedrijventerreinen in de deelregio's van de Noordvleugel van de Randstad en afspraken te maken over (niet-vrijblijvende) handhavingsmechanismen.

De uitvoeringsstrategie Plabeka richt zich op:
- het versterken van het internationale profiel;
- het creëren van evenwicht tussen vraag en aanbod naar werklocaties;
- het op elkaar afstemmen van kwaliteit en kwantiteit;
- de organisatie en rolverdeling van partijen bij de uitvoering.

Het voorliggende bestemmingsplan leidt niet tot een wijziging van de overeengekomen programmering van bedrijventerreinen in de regio en is daarmee in lijn met de Uitvoeringsstrategie van het Plabeka.

3.3 Ruimtelijk beleid van de provincie

In het bestemmingsplan is afstemming met het volgende beleid van de provincie Noord-Holland tot uitdrukking gekomen.

3.3.1 Structuurvisie Noord-Holland 2040

Zoals vastgesteld door Provinciale Staten van Noord-Holland op 23 mei 2011

In de Structuurvisie is het provinciaal ruimtelijk beleid verwoord. In de provinciale ruimtelijke verordening is dit beleid vervolgens in regels vertaald. Het betreft regels omtrent de inhoud van en de toelichting op bestemmingsplannen over onderwerpen in zowel het landelijke als het bestaand bebouwd gebied van Noord-Holland waar een provinciaal belang mee gemoeid is. Onderwerpen zijn onder meer volumineuze detailhandel op bedrijventerreinen, locaties voor bedrijventerreinen, kantoorlocaties, "groene ruimten" zoals nationale landschappen en rijksbufferzones, 'blauwe ruimten' zoals waterkeringen en energie (zoals de bouw van windmolens). Voor de verordening wordt verwezen naar paragraaf 3.3.2. van deze toelichting.

De Structuurvisie gaat onder meer in op klimaatbestendigheid, de ruimtelijke kwaliteit van cultuurlandschappen, natuurgebieden en groen om de stad en duurzaam ruimtegebruik.

Gelet op de totaalkaart van de Structuurvisie is het plangebied van dit bestemmingsplan aangewezen als 'Vastgesteld of bestaand bedrijventerrein'. In een dergelijk gebied wordt beleidsmatig uitgegaan van duurzaam ruimtegebruik door de juiste functies op de juiste plek te plaatsen, in dit geval bedrijventerreinen voor de sierteelt (Greenport Aalsmeer). Greenport Aalsmeer is in de Structuurvisie als lopend project aangemerkt waarbij het doel onder meer is om de marktplaats voor de sierteeltsector rond Aalsmeer te behouden en te versterken. Innovatie en duurzaamheid worden daarbij gestimuleerd.

3.3.2 Provinciale Ruimtelijke Verordening

Zoals vastgesteld door Provinciale Staten van Noord-Holland op 12 december 2016

De provinciale ruimtelijke verordening (Prvs) stelt regels aan de gemeentelijke bestemmingsplannen. Niet alle onderwerpen zijn geschikt voor opname in een verordening. In het algemeen lenen vooral onderwerpen met heldere criteria, weinig gemeentelijke beleidsvrijheid en een zwaarwegend provinciaal belang zich hiervoor.

3.3.2.1 Bestaand Stedelijk Gebied (BSG)

Het plangebied is aan te merken als bestaand stedelijk gebied, als bedoeld in artikel 1.1.1, lid 1, onder h. van het Besluit ruimtelijke ordening. In dit artikellid is bestaand stedelijk gebied gedefinieerd als een "bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid, detailhandel of horeca, alsmede de daarbij behorende openbare of sociaal culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur". De voorheen geldende bestemmingsplannen stonden reeds woningen en bedrijfsgebouwen toe, welke bouwwerken ook als zodanig in het plangebied aanwezig zijn, zodat sprake is van bestaand stedelijk gebied.

3.3.2.2 Detailhandel

In artikel 5b van de Prvs is bepaald dat een bestemmingsplan niet voorziet in nieuwe detailhandel op bedrijventerreinen en kantoorlocaties, met uitzondering van:

- een afhaalpunt ten behoeve van internethandel;
- detailhandel die in zowel bedrijfseconomisch als ruimtelijk opzicht ondergeschikt is aan de toegelaten bedrijfsuitoefening op grond van het vigerende bestemmingsplan en daarop nauw aansluit;
- brand- of explosiegevaarlijke detailhandel of;
- volumineuze detailhandel indien deze in winkelgebieden uit een oogpunt van hinder, veiligheid of verkeersaantrekkende werking niet inpasbaar is. Als het totaal winkelvloeroppervlak van deze volumineuze detailhandel meer dan 1.500 m² bedraagt, geldt dat:
  - dit aantoonbaar niet leidt tot ruimtelijk relevante leegstand in bestaande winkelgebieden, en;
  - de regionale adviescommissie hierover advies heeft uitgebracht.

Het onderhavige bestemmingsplan maakt geen nieuwe detailhandel mogelijk, zodat wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 5b van de Prvs.

3.4 Ruimtelijk beleid van het waterschap

In het bestemmingsplan is afstemming met het volgende beleid van het hoogheemraadschap tot uitdrukking gekomen.

3.4.1 Waterbeheerplan 5

Voor de planperiode 2016-2021 is het Waterbeheerplan 5 (WBP5) van Rijnland van toepassing. In dit plan realiseert Rijnland de ambities uit het coalitieakkoord, zodat het gebied nu en in de toekomst goed beschermd wordt tegen overstromingen en wateroverlast, er een goede waterkwaliteit ontstaat, het afvalwater op duurzame wijze wordt gezuiverd en de grondstoffen worden hergebruikt. In het WBP5 staat samen werken met de omgeving aan water centraal. Rijnland wil samen met de omgeving werken aan duurzaam en efficiënt waterbeheer tegen zo laag mogelijke maatschappelijke kosten.

3.4.1.1 Beleidsregels Keur

Beleidsregels en Algemene Regels Inrichting Watersysteem 2011 Keur

Per 1 juli 2015 is de huidige Keur in werking getreden. De '"Keur en Beleidsregels" maken het mogelijk dat het Hoogheemraadschap van Rijnland haar taken als waterkwaliteits- en kwantiteitsbeheerder kan uitvoeren. De Keur is een verordening van de waterbeheerder met wettelijke regels (gebod- en verbodsbepalingen) voor:

• waterkeringen (onder andere duinen, dijken en kaden);
• watergangen (onder andere kanalen, rivieren, sloten, beken);
• andere waterstaatswerken (o.a. bruggen, duikers, stuwen, sluizen en gemalen).

De Keur bevat verbodsbepalingen voor werken en werkzaamheden in of bij de boven-genoemde waterstaatswerken. Er kan een ontheffing worden aangevraagd om een bepaalde activiteit wel te mogen uitvoeren. Als Rijnland daarin toestemt, dan wordt dat geregeld in een Watervergunning op grond van de Keur. De Keur is daarmee een belangrijk middel om via vergunningverlening en handhaving het watersysteem op orde te houden of te krijgen. De Keur is te vinden op de website: www.rijnland.net

Waterkering
Constructies in, op of nabij een waterkering vormen een potentieel gevaar voor de primaire functie van de waterkering. Niet alleen kan bebouwing het waterkerend vermogen negatief beïnvloeden, ook kan het toekomstige dijkverzwaring in de weg staan. Het waterkerend vermogen van een dijk wordt bepaald door de kruinhoogte, de fundering alsmede de stabiliteit en de waterdichtheid van het beklede dijklichaam. Het hoogheemraadschap heeft daarom bouwactiviteiten in de waterkering in haar Keur in beginsel verboden. Indien activiteiten plaatsvinden die in strijd zijn met het belang van de kering (bijvoorbeeld bouwwerken, kabels en leidingen, verhardingen, beplantingen, etc.) moet een watervergunning op grond van de Keur aangevraagd worden bij het hoogheemraadschap van Rijnland. Omdat het waterkeringbelang niet het enige belang is en bouwwerken in sommige gevallen verenigbaar zijn met een veilige waterkering, kan het hoogheemraadschap via een vergunning ontheffing verlenen van dit verbod

Riolering en afkoppelen
Overeenkomstig het rijksbeleid geeft Rijnland de voorkeur aan het scheiden van hemelwater en afvalwater, mits het doelmatig is. De voorkeursvolgorde voor de omgang met afvalwater houdt in dat het belang van de bescherming van het milieu vereist dat:
a. het ontstaan van afvalwater wordt voorkomen of beperkt;
b. verontreiniging van afvalwater wordt voorkomen of beperkt;
c. afvalwaterstromen gescheiden worden gehouden, tenzij het niet gescheiden houden geen nadelige gevolgen heeft voor een doelmatig beheer van afvalwater;
d. huishoudelijk afvalwater en afvalwater dat daarmee wat biologische afbreekbaarheid betreft overeenkomt, worden ingezameld en naar een afvalwaterzuiveringsinrichting getransporteerd;
e. ander afvalwater dan bedoeld in onderdeel d:
- zo nodig na zuivering bij de bron, wordt hergebruikt;
- lokaal, zo nodig na retentie of zuivering bij de bron, in het milieu wordt gebracht.

De gemeente kan gebruik maken van deze voorkeursvolgorde bij de totstandkoming van het gemeentelijk rioleringsplan (GRP). Deze voorkeursvolgorde is echter geen dogma. De uiteindelijke afweging zal lokaal moeten worden gemaakt, waarbij doelmatigheid van de oplossing centraal moet staan.

Zorgplicht en preventieve maatregelen voor Hemelwater
Voor de verwerking van hemelwater wijst Rijnland op de zorgplicht en op het nemen van preventieve maatregelen. Het verdient aanbeveling daar waar mogelijk aandacht te besteden aan maatregelen bij de bron. Preventie heeft de voorkeur boven 'end-of-pipe' maatregelen. Uitgangspunt is dat het te lozen hemelwater geen significante verslechtering van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater mag veroorzaken

en emissie van vervuilende stoffen op het oppervlaktewater waar mogelijk wordt voorkomen door bijvoorbeeld:

- duurzaam bouwen;
- het toepassen berm- of bodempassage;
- toezicht en controle tijdens de aanlegfase en handhaving tijdens de beheerfase ter voorkoming van verkeerde aansluitingen;
- het regenwaterriool uit te voeren met (straat)kolken voorzien van extra zand-slibvang of zakputten (putten met verdiepte bodem) op tactische plekken in het stelsel;
- adequaat beheer van straatoppervlak, straatkolken en zakputten (straatvegen en kolken/putten zuigen);
- het toepassen van duurzaam onkruidbeheer;
- de bewoners, gebruikers en beheerders voor te lichten over de werking van de riolering en een juist gebruik hiervan;
- het vermijden van vervuilende activiteiten op straat zoals auto's wassen en repareren en chemische onkruidbestrijding.

Daar waar ondanks de zorgplicht en de preventieve maatregelen het te lozen hemelwater naar verwachting een aanmerkelijk negatief effect heeft op de oppervlaktewaterkwaliteit, kan in overleg tussen gemeente en waterschap gekozen worden voor aanvullende voorzieningen, een verbeterd gescheiden stelsel of - als laatste keus - aansluiten op het gemengde stelsel. Ook kan de gemeente in overleg met het waterschap kiezen voor een generieke 'end-of-pipe' aanpak. Deze keuze moet dan expliciet gemaakt worden in het GRP.

3.5 Ruimtelijk beleid van het rijk

In het bestemmingsplan is afstemming met het volgende ruimtelijk beleid van het rijk tot uitdrukking gekomen.

3.5.1 Structuurvisie(s) van het rijk

3.5.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In de structuurvisie is aangegeven dat het Rijk drie hoofddoelen heeft:

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Uit deze drie hoofddoelen komen onderwerpen voort die van nationaal belang zijn. Structuurvisies hebben geen bindende werking voor andere overheden dan de overheid die de visie heeft vastgesteld. De nationale belangen uit de structuurvisie die juridische borging vragen, worden daarom geborgd in de Amvb Ruimte. Deze Amvb wordt aangeduid als het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro).

3.5.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Deze Amvb is gericht op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen en zorgt voor sturing en helderheid van deze belangen vooraf. De inwerkingtreding van de Amvb vindt gefaseerd plaats. Op 1 oktober 2012 is nog een aantal onderwerpen toegevoegd waaronder de Ecologische hoofdstructuur, elektriciteitsvoorziening, toekomstige uitbreiding hoofd(spoor)wegennet, veiligheid rond

rijksvaarwegen, verstedelijking in het IJsselmeer, bescherming van primaire waterkeringen buiten het kustfundament en toekomstige rivierverruiming van de Maastakken.

Vertrouwen in medeoverheden is de basis voor het decentraliseren van beslissingsbevoegdheid. Om die reden bevat de SVIR een beperkter aantal nationale belangen dan voorheen en bevat de Amvb Ruimte minder regels dan eerder was voorgenomen. Het Rijk gaat er vanuit dat de nationale ruimtelijke belangen die via wet- en regelgeving aan andere overheden opgedragen worden door hen goed worden behartigd. Waar de Amvb Ruimte bepalingen bevat aangaande gemeentelijke bestemmingsplannen gaat het Rijk er vanuit dat deze doorwerking krijgen. Het Rijk zal de bestemmingsplannen dan ook niet (tijdens de vaststellingsprocedure) toetsen op een correcte doorwerking van nationale ruimtelijke belangen. Wel zal het Rijk door middel van systeem- of themagerichte onderzoeken achteraf nagaan of bestemmingsplannen aan nationale wet- en regelgeving voldoen.

Geen van de in het Barro geregelde onderwerpen heeft invloed op het voorliggende bestemmingsplan. De betreffende onderwerpen zijn namelijk niet aan de orde in of nabij het plangebied.

B. RANDVOORWAARDEN UIT SECTORAAL BELEID

Met de volgende randvoorwaarden vanuit het sectorale beleid van de regio, de provincie en het rijk is bij de opstelling van het bestemmingsplan rekening gehouden.

3.6 Verkeer

3.6.1 Regio

De regiodeelraad heeft op 14 december 2004 het Regionaal Verkeer en Vervoersplan vastgesteld. Daarin zijn speerpunten van beleid aangegeven zoals het verbeteren van het functioneren van de regionale netwerken. Bij het plangebied is dat in de afgelopen jaren gerealiseerd door de omlegging van de N201.

3.6.2 Rijk

De regiodeelraad heeft op 14 december 2004 het Regionaal Verkeer en Vervoersplan vastgesteld. Daarin zijn speerpunten van beleid aangegeven zoals het verbeteren van het functioneren van de regionale netwerken. Bij het plangebied is dat in de afgelopen jaren gerealiseerd door de omlegging van de N201.

3.7 Waterstaat

Het beleid van het ministerie van Infrastructuur en Milieu, voor zover van belang voor het plangebied, betreft ook de waterhuishouding. In het bestemmingsplan is afstemming met het volgende rijksbeleid tot uitdrukking gekomen.

3.7.1 Nationaal Waterplan

In december 2015 heeft het kabinet het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2016 – 2021 voert om te komen tot

een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Ook worden de maatregelen genoemd die hiervoor worden genomen.
Het Nationaal Waterplan is opgesteld op grond van de Waterwet. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Het Nationaal Waterplan pleit daarom voor meer samenhang tussen het beleid voor water, ruimtelijke ordening en milieu, gericht op de verschillende belangen zoals veiligheid, landbouw, natuur, drinkwatervoorziening, transport, recreatie en visserij, daarbij ruimte scheppend voor gebiedsgericht maatwerk.

3.7.2 Provinciale watervisie 2021 'Buiten de oevers'

In de Watervisie 2021 zijn het regionale waterbeleid tot 2040 en de prioriteiten van de provincie op het gebied van waterveiligheid en schoon en voldoende (drink)water in de periode 2016-2021 vastgelegd.

In het waterveiligheidsbeleid wordt landelijk een overstap gemaakt naar een risicobenadering, waarbij ook het effect van een overstroming op het achterland wordt meegewogen. Met de waterpartners wordt gezorgd voor veilige dijken en keringen en met het waterrobuust inrichten van de omgeving. Door het creëren en behouden van goede evacuatiemogelijkheden wordt het effect van een eventuele overstroming beperkt.

Schoon en voldoende water is onmisbaar voor een gezonde, productieve en aangename leefomgeving en een soortenrijke natuur. Men zorgt ervoor dat het grond- en oppervlaktewater duurzaam kan worden gebruikt en dat voorraden zorgvuldig worden beheerd, zonder uitputting of verontreiniging. Diepe, watervoerende lagen kunnen worden gebruikt voor energieopslag.

HOOFDSTUK 4 MATERIËLE PLANBESCHRIJVING

Na de formele beschrijving van het bestemmingsplan en het onderzoek naar de functies in het plangebied, vindt in dit hoofdstuk de verantwoording van de met dit bestemmingsplan gemaakte keuze van bestemmingen plaats. Deze zogenaamde waardering van functies vindt plaats door de thans aanwezige functies te confronteren met het ruimtelijke beleid dat de gemeente voor het plangebied voorstaat. Het kader van deze matching wordt gevormd door het technische onderzoek binnen het plangebied en de hiervoor genoemde ruimtelijke randvoorwaarden.

A. RUIMTELIJK BELEID

In deze paragraaf wordt het ruimtelijke beleid beschreven dat de gemeente voor het plangebied voorstaat (de zogenaamde planvisie). Tot het beleid van de gemeente wordt tevens beleid van andere overheden gerekend dat door het gemeentebestuur als zodanig is overgenomen.

4.1 Algemeen ruimtelijk beleid

Het ruimtelijke beleid van de gemeente voor het bestemmingsplan is het volgende beleid.

4.1.1 Conserverend ruimtelijk beleid

Het conserverende beleid voor het plangebied wordt gevonden in het beleid dat ten grondslag ligt aan het voorheen geldende bestemmingsplan 'Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10'. De gronden die in dit bestemmingsplan waren bestemd voor bedrijfsdoeleinden, zijn opnieuw als zodanig bestemd.

Het conserverende beleid voor de woonfuncties in het plangebied wordt gevonden in het voorheen geldende bestemmingsplan 'N201-zone'. De woonfuncties aan de Legmeerdijk 269 en 271a zijn op grond hiervan conserverend doorbestemd.

4.1.2 Nieuw ruimtelijk beleid

Het nieuwe beleid voor de bedrijfsgronden in het plangebied wordt met name gevonden in de structuurvisie 'Green Park Aalsmeer 2016, inclusief Royal FloraHolland'. Daarnaast is ook het gemeentelijke lintenbeleid van toepassing.

4.1.2.1 Structuurvisie Green Park Aalsmeer 2016

Het plangebied is gelegen in deelgebied 10 van Green Park Aalsmeer. Dit deelgebied is tezamen met deelgebied 9 aangeduid als een gemêleerd gebied met diverse bedrijfssegmenten en kavelgrootten. In de structuurvisie zijn de deelgebieden 9 en 10 voorts geprofileerd als "(inter)nationaal mozaïek".

Wat de bedrijven gemeen hebben is de oriëntatie op de nationale en internationale markt. De nabijheid van de N201 en het veilingterrein is dan ook een voorwaarde voor vestiging in beide gebieden.

De bedrijfssegmenten variëren van ‘Home-, Gift- and Garden’, logistiek, bakkerij, tot sierteeltgebonden bedrijvigheid. Daarnaast wordt in beide gebieden de mogelijkheid geboden voor de ontwikkeling van arbeidsmigrantenlogies.

De structuurvisie 'Green Park Aalsmeer 2016' voorziet in het beleid om de gronden die in het voorheen geldende bestemmingsplan 'Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10' voor gemengde doeleinden en verkeersdoeleinden waren bestemd, thans te bestemmen voor bedrijfsdoeleinden. Hetzelfde geldt voor de gronden die in het het voorheen geldende bestemmingsplan 'N201-zone' waren bestemd met een uit te werken bedrijvenbestemming. Ook deze gronden komen in aanmerking voor een bedrijven-bestemming met een rechtsreekse bouwtitel.

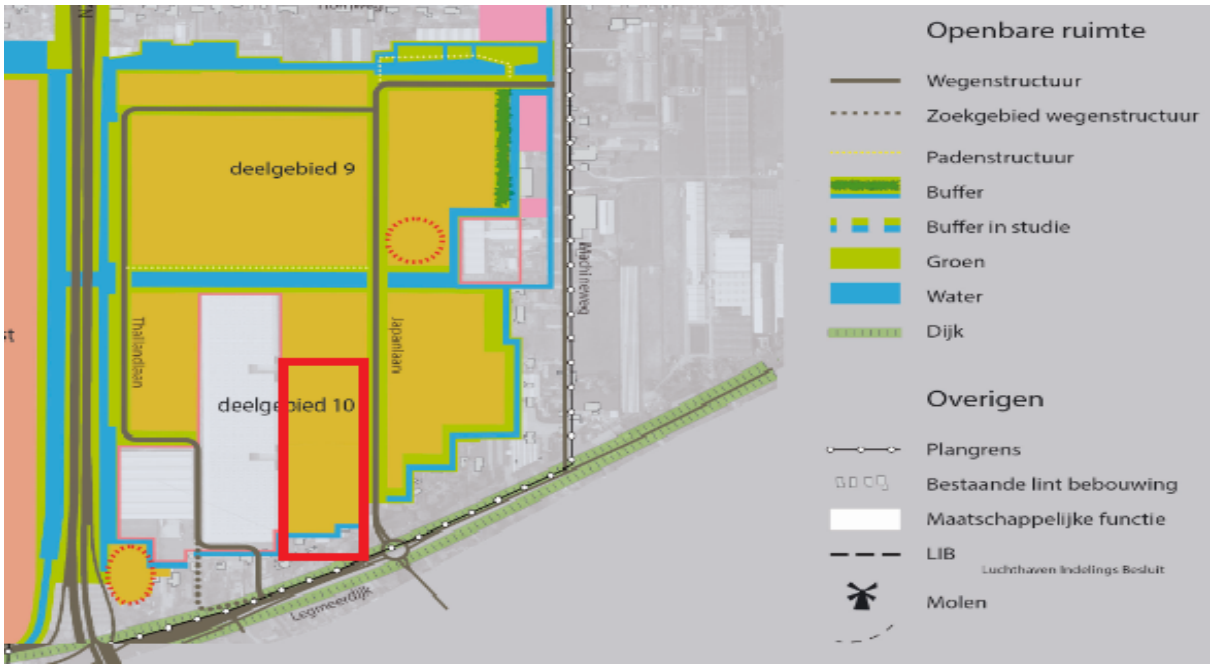

4.1.2.2 Nota Lintenbeleid

Het nieuwe beleid voor de woonfuncties in het plangebied wordt voornamelijk gevonden in de beleidsnota "Ruimtelijke beoordeling bouwen in de Linten van Aalsmeer". Dit lintenbeleid voorziet in de stedenbouwkundige randvoorwaarden voor nieuwbouw in de woonlinten en is daarmee relevant voor de mogelijkheden van herbouw of vernieuwing van de bestaande woningen in het plangebied.

4.1.3 Uitspraak Raad van State

Op 31 oktober 2012 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan over de beroepen tegen het bestemmingsplan "Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10". Deze uitspraak (reg. nr. 201202370/1/R1) heeft mede betrekking op gronden die zijn gelegen in het plangebied van dit bestemmingsplan. Het ruimtelijk beleid voor het plangebied dient in zoverre dus rekening te houden met de overwegingen van de Afdeling.

In het geding was een strook grond met een breedte van ongeveer 26 meter achter de woning Legmeerdijk 271a, alsmede een strook grond met een breedte van ongeveer 6 meter aan de westzijde van de genoemde woning. In het bestemmingsplan "Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10" hadden deze gronden de bestemming "Gemengd" gekregen, ten behoeve van een bufferzone. Volgens de gebruiksregels waren de voor "Gemengd" aangewezen gronden bestemd voor groen, water, tuinen en erven behorende bij de woonfuncties op de aangrenzende percelen van onder andere de Legmeerdijk.

Volgens de toelichting voorziet het plan in een bufferzone tussen de lintbebouwing van de Legmeerdijk, Hornweg, Machineweg en het bedrijventerrein. De bufferzone is bedoeld om de woningen in de linten te beschermen tegen hinder en om een ruimtelijke overgang te vormen tussen wonen en bedrijven. Het uitgangspunt daarbij is dat de

buffers een breedte of diepte zullen hebben van 30 meter. Volgens de plantoelichting zullen de buffers op sommige plekken echter minder breed of diep worden in verband met het handhaven van de bestaande bedrijfsvoering, efficiëntie ten aanzien van de uit te geven gronden of omdat de woningen ter hoogte van het betreffende deel van de buffer verder weg zijn gelegen dan andere woningen.

De Afdeling heeft in de uitspraak overwogen dat in de plantoelichting staat dat de buffers een breedte of diepte zullen hebben van ongeveer 20 tot 30 meter en dat de buffers minder breed worden indien een woning verder weg ligt van het voorziene bedrijventerrein. Voorts worden in het plan tuinen en erven als buffers beschouwd, nu binnen de bestemming "Gemengd" tuinen en erven zijn toegestaan. Naar het oordeel van de Afdeling is niet inzichtelijk gemaakt waarom aan de betreffende gronden de bestemming "Gemengd" is toegekend, gelet op de ruime afstand van de bestaande woning Legmeerdijk 271a tot die gronden en tot de bedrijvenbestemming. Naar het oordeel van de afdeling klemt dit te meer nu de kassen die binnen de bufferzone liggen met het toekennen van de bestemming "Gemengd" niet als zodanig zijn bestemd.

Gelet op het bovenstaande heeft de Afdeling het plandeel met de bestemming "Gemengd" voor de gronden achter en naast de woning Legmeerdijk 271a vernietigd.

B. WAARDERING VAN FUNCTIES

Bij de waardering van de functies (bestemmingslegging) wordt voor de indeling van de bestaande functies die van het functionele onderzoek gevolgd, en voor de indeling van de gebiedsgerichte waarden die van het technische onderzoek, beide zoals gegeven in hoofdstuk II van deze toelichting.

4.2 Waardering van bestaande functies

De bestaande functies in het plangebied die in principe in overeenstemming met de voorheen geldende bestemmingsplannen in dit plan zijn bestemd, zijn de volgende.

Bedrijven
De bedrijfsgronden in het plangebied zijn bestemd als bestemming "Bedrijf" (B). Voor de regeling van deze bestemming is zoveel mogelijk aangesloten bij het voorheen geldende bestemmingsplan "Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10". Rekening houdend met de ligging van de bedrijfsgronden en de planregels van het genoemde bestemmingsplan zijn bouwhoogten en een bebouwingspercentage opgenomen. De regeling bevat ook een aantal parkeernormen, welke ongewijzigd zijn overgenomen uit het genoemde bestemmingsplan.

De achtergelegen bedrijfsgronden die in het bestemmingsplan "Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10" waren bestemd als bestemming "Verkeer' hebben eveneens de bestemming "Bedrijf" gekregen. Vanwege het gewijzigde tracé van de Thailandlaan, is de verkeersbestemming op deze gronden niet meer actueel. Ook een deel van de gronden die (oorspronkelijk) waren bestemd als bestemming "Gemengd"hebben de bestemming "Bedrijf" gekregen.

Om te waarborgen dat er voldoende afstand wordt aangehouden tussen milieubelastende bedrijfsactiviteiten en milieugevoelige functies is gebruik gemaakt van de methodiek van bedrijfscategorieën, als bedoeld in paragraaf 2.3.10 van deze toelichting. De bedrijfs-gronden zijn bestemd met een specifieke functieaanduiding die correspondeert met een maximale milieucategorie en een bijbehorende Staat van Bedrijfsactiviteiten. Deze Staat

van Bedrijfsactiviteiten is ongewijzigd overgenomen van het bestemmingsplan "Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10".

Bij de (inwaartse) zonering is de naastgelegen woonbebouwing van de Legmeerdijk aangemerkt als 'gemengd gebied'. Net zoals elders langs de Legmeerdijk is er in het gebied immers sprake van een matige tot sterke functiemenging met agrarische en andere bedrijvigheid, veelal gelegen aan de achterzijde van de woonlinten.

Voor bedrijven in milieucategorie 1, 2 en 3.1 geldt een afstand van respectievelijk 0, 10 en 30 meter tot gevoelige functies in een gemengd gebied.

Wonen
De burgerwoningen aan de Legmeerdijk 269 en 271a zijn bestemd als bestemming "Wonen". Voor de bestemmingsregeling van deze bestemming is zoveel mogelijk aangesloten bij het bestemmingsplan Landelijk Gebied Oost, zoals vastgesteld door de raad van Aalsmeer op 4 december 2014. In dit plan zijn de overige delen van het woonlint van de Legmeerdijk van een vergelijkbare bestemmingsregeling voorzien.

De voormalige agrarische bedrijfswoning op de achtergelegen bedrijfsgronden heeft geen woonbestemming gekregen. De gronden ter plaatse van deze woning waren reeds bestemd voor bedrijfsdoeleinden en zijn als zodanig conserverend doorbestemd.

Groen
De bestaande groenvoorzieningen in het plangebied, in de vorm van taluds en bermen langs de naastgelegen Legmeerdijk, zijn niet bestemd met een groenbestemming maar ondergebracht binnen de hierboven genoemde bestemming "Wonen".

Detailhandel
Het detailhandelsbedrijf, dierenwinkel "Snuffel", dat is gevestigd in de bedrijfsbebouwing aan de achterzijde van de woning aan de Legmeerdijk 269, is conserverend bestemd als bestemming Bedrijf met de specifieke functieaanduiding "detailhandel"(dh). Aan deze aanduiding zijn specifieke gebruiksregels verbonden. Volgens deze regels is ter plaatse van de aanduiding het bestaande detailhandelsbedrijf toegestaan, zoals dat bij de terinzagelegging van het ontwerp bestemmingsplan aanwezig was.

Verkeersverbindingen
De rijweg die is gelegen tussen de woningen aan de Legmeerdijk 269 en 271a, welke fungeerde als ontsluitingsweg voor de achterliggende bedrijfspercelen, is niet als zodanig bestemd. De gronden van het wegtracé zijn bestemd als bestemming "Wonen". Volgens de regels van deze bestemming is het gebruik als ontsluitingsweg niet toegestaan. De bestaande rijweg is daarmee onder het overgangsrecht van het bestemmingsplan gebracht. Op grond van de bestemming "Bedrijf" kunnen de achterliggende bedrijfspercelen worden ontsloten op de Japanlaan. De nieuwe ontsluitingswijze komt ten goede aan de verkeersdoorstroming en de verkeersveiligheid. Om te waarborgen dat deze nieuwe ontsluiting daadwerkelijk wordt gerealiseerd is in de regels van de bestemming "Bedrijf" de voorwaardelijke verplichting opgenomen dat eerst de bestemming "Water" moet zijn verwezenlijkt, alsvorens een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen kan worden verleend. Daar de bestemming "Water" geen bruggen toestaat, is verzekerd dat de bestaande ontsluitingsweg over het woonperceel zal komen te vervallen zodra de achtergelegen bedrijfsgronden verder tot ontwikkeling worden gebracht.

Waterverbindingen en waterbergingen
De bestaande waterbergingen in het plangebied zijn ondergebracht binnen de bestemming "Bedrijf". De regels van deze bestemming bevatten ook een waterbergingsnorm die van toepassing is bij een toename van het verharde oppervlak. Voor een toelichting op deze norm wordt verwezen naar paragraaf 2.3.1 van deze toelichting.

De waterverbinding die zal worden gerealiseerd in het zuidelijk deel van het plangebied is bestemd als bestemming "Water". Deze waterverbinding is als zodanig geprojecteerd op de kaart van de structuurvisie Green Park Aalsmeer 2016 en zal mede fungeren als ruimtelijke scheiding tussen de woonpercelen langs de Legmeerdijk en de achterliggende bedrijfsgronden. De watergang zal een breedte hebben van 6 tot 7 meter en voorziet, voor zover gelegen binnen het plangebied, in een wateroppervlak van circa 1.800 m2.

4.3 Waardering van gebiedsgerichte waarden

In deze paragraaf worden de gebiedsgerichte waarden gewaardeerd en eventueel ook als zodanig bestemd.

4.3.1 Archeologische waarden in het plangebied

Zoals ook in de paragrafen 2.3.3 en 3.1.2.3 is aangegeven, geldt er voor het plangebied een lage archeologische verwachting waarbij archeologisch onderzoek niet nodig is. Er is daarom geen aanleiding om een dubbelbestemming ter bescherming van archeologie op te nemen.

4.3.2 Waterkeringen in het plangebied

De gronden waarop de Keur van het Hoogheemraadschap van toepassing is, zijn beschermd met de dubbelbestemming Waterstaat met specificatie Waterkering.

Deze dubbelbestemming prevaleert boven de onderliggende bestemming(en) en borgt de belangen van een goed functionerende waterkering. Omdat het op grond van de Keur al verboden is om ter plaatse van de kern- en beschermingszone bepaalde werkzaamheden uit te voeren, is hiervoor in het bestemmingsplan geen nadere beschermende regeling opgenomen. Wanneer in deze zones werken/ontwikkelingen worden gerealiseerd, is een watervergunning dus noodzakelijk.

4.3.3 Luchthavenindelingsbesluit

De hoogte-, gebruiks- en bebouwingsbeperkingen die voortvloeien uit het LIB zijn meegenomen in de verschillende bestemmingsregelingen.

4.4 Waardering van strijdige functies

De functies in het plangebied, zoals genoemd in hoofdstuk II van deze toelichting, die niet in strijd waren met het voorheen geldende planregime maar die in dit bestemmingsplan niet meer als voorheen worden bestemd, worden onder het overgangsrecht van het bestemmingsplan gebracht. De functies in het plangebied die reeds in strijd waren met het voorheen geldende planregime moeten een juiste juridische status krijgen naar gelang de aard van de illegaliteit, een en ander zoals geboden met vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Deze functies zijn ofwel positief bestemd, ofwel onder het overgangsrecht gebracht ofwel niet bestemd.

4.4.1 Overgangsrecht voor de voorheen bestemde functies

In het plangebied zijn geen functies waargenomen die in het voorheen geldende planregime als zodanig waren bestemd, en die onder het overgangsrecht behoren te worden gebracht.

4.4.2 Bestemmen van de illegale functies

4.4.2.1 Illegale bedrijven

In het plangebied zijn geen bedrijven waargenomen die in strijd waren met het voorheen geldende bestemmingsplan en die op grond van vaste jurisprudentie onder het overgangsrecht van het bestemmingsplan moeten worden geplaatst.

4.4.3 Overgangsrecht voor de illegale functies

In het plangebied zijn geen functies waargenomen die in strijd waren met het voorheen geldende bestemmingsplan en die op grond van vaste jurisprudentie onder het overgangsrecht van het bestemmingsplan moeten worden geplaatst.

4.4.4 Niet bestemmen van de illegale functies

In het plangebied zijn geen functies waargenomen die strijdig waren met het voorheen geldende bestemmingsplan en die niet als zodanig in het bestemmingsplan zijn bestemd.

HOOFDSTUK 5 OVERLEG, INSPRAAK EN ZIENSWIJZEN

Voordat het bestemmingsplan was vastgesteld door de raad van de gemeente, is het concept daarvan voorgelegd aan de mede betrokken overheden en aan de burgers en de maatschappelijke organisaties met het oog op het maatschappelijk draagvlak. Met dit hoofdstuk wordt direct gevolg gegeven aan artikel 3.1.6, eerste lid onder c. en e., van het Besluit ruimtelijke ordening.

5.1 Bestuurlijk overleg

In de periode van 9 februari 2017 tot 1 maart 2017 heeft over het voorontwerp van dit bestemmingsplan bestuurlijk overleg plaatsgehad als geboden in artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. Hierbij hebben de volgende instanties gereageerd:

- Provincie van Noord-Holland;
- Hoogheemraadschap van Rijnland;
- Rijkswaterstaat West-Nederland Noord.

Het ministerie van Rijkswaterstaat heeft te kennen gegeven geen aanleiding te zien voor een inhoudelijke reactie. De provincie en de waterbeheerder hebben wel inhoudelijk gereageerd. Deze reacties zijn hieronder samengevat en van een antwoord voorzien.

5.1.1 Provincie van Noord-Holland

Reactie
De tekst in paragraaf 3.1.3 is in strijd met die van paragraaf 3.2.

Antwoord
De Stadsregio Amsterdam is met ingang van 1 januari 2017 verder gegaan als Vervoerregio Amsterdam. De betreffende tekst in paragraaf 3.2 en 3.2.1 is daardoor niet meer actueel en derhalve verwijderd.

Reactie
De tekst in paragraaf 3.3.2 is gedateerd. De Provinciale Ruimtelijke Verordening is laatstelijk in december 2016 gewijzigd, deze wijziging treedt op 1 maart 2017 in werking. In die wijziging is de systematiek van bestaand bebouwd gebied verlaten. In plaats daarvan is aangesloten bij bestaand stedelijk gebied en de ladder voor duurzame verstedelijking zoals door het rijk is vastgelegd.

Antwoord
De tekst in paragraaf 3.3.2 en 3.3.2.1 is geactualiseerd en in overeenstemming gebracht met de onlangs gewijzigde Provinciale Ruimtelijke Verordening.

Reactie
Paragraaf 3.3.2.2 (Detailhandel) beschrijft de provinciale regeling. Ook paragraaf 3.3.4 en 3.8 zien op het provinciale beleid inzake detailhandel. Deze paragrafen lijken een doublure. Wat ontbreekt is de relevantie van de provinciale regeling voor het plangebied.

Antwoord
Het provinciale beleid met betrekking tot detailhandel is inmiddels, voor zover relevant voor de vormgeving van ruimtelijke plannen, opgenomen in de regels van de Provinciale Verordening. De beschrijvingen in paragraaf 3.3.4 en 3.8 hebben daardoor hun betekenis

verloren en zijn verwijderd. De relevantie van de provinciale regeling voor het plangebied is toegevoegd aan de beschrijving in paragraaf 3.3.2.2.

Reactie
Het in paragraaf 3.3.3 besproken Locatiebeleid heeft zijn betekenis verloren door de ladder voor duurzame verstedelijking. Bovendien zijn in het voorontwerp van het bestemmingsplan geen nieuwe ontwikkelingen voorzien die aan het Locatiebeleid raken.

Antwoord
Het Locatiebeleid is inderdaad niet meer van betekenis. De betreffende paragraaf is verwijderd.

Reactie
Paragraaf 3.7 (Waterstaat) bespreekt kort gezegd het beleid van het rijk op dit punt. Wat ontbreekt is de bespreking van de provinciale Watervisie 2021 "Buiten de oevers''.

Antwoord
De afstemming met de Watervisie 2021 "Buiten de oevers'' is toegevoegd en beschreven in paragraaf 3.7.1.

5.1.2 Hoogheemraadschap van Rijnland

Reactie
De waterbeheerder geeft met deze overlegreactie een voorlopig positief wateradvies. Wel ziet het hoogheemraadschap aanleiding tot het maken van enkele opmerkingen, zoals ten aanzien van de, in het plan geprojecteerde, hoofdwatergang welke onderdeel zal zijn de waterverbinding tussen de Japanlaan en de N201. Voor de aanleg van deze watergang is een watervergunning verleend met kenmerk V46760. Het traject van de nieuw te graven watergang is anders dan vergund met deze vergunning.

Antwoord
Het traject van de toekomstige watergang is afgestemd op de bestaande situatie in het plangebied en de gebruiksmogelijkheden van het terrein. Voor het betreffende deel van de watergang zal een gewijzigde vergunning worden aangevraagd.

Reactie
Het hoogheemraadschap wijst erop dat aan weerszijden van primaire watergangen een obstakelvrije strook grond (beschermingszone) met een breedte van 5 meter aanwezig moet zijn voor inspectie en onderhoud.

Antwoord
De grens van het bouwvlak ten noordwesten van de watergang, zoals aangegeven op de planverbeelding, is zodanig aangepast dat ook aan deze zijde gebouwen op een afstand van ten minste 5 meter tot de watergang dienen te worden gesitueerd. Voor het bouwen van andere bouwwerken is in artikel 8.2 van de algemene bouwregels een aanvullende bepaling opgenomen.

Reactie
Er wordt verzocht water toe te voegen aan de bestemmingsomschrijving van artikel 6; Wonen van het bestemmingsplan. In het gebied wat wordt aangeduid met de bestemming Wonen is een overige watergang gelegen, welke onderdeel is van het watersysteem. De aanwezigheid van deze watergang dient te worden geborgd in de regels. Daarnaast wordt verzocht om zoveel als mogelijk 'water' in de bestemmings-omschrijving van aangrenzende bestemmingen op te nemen.

Antwoord
De aanwezigheid van de bestaande (overige) watergang binnen het bestemmingsvlak Wonen is geborgd door deze te bestemmen met de bestemming Water. Voorts is in de gebruiksregels van deze bestemming ook 'water' opgenomen. De regels van de andere naastgelegen bestemmingen voorzien hier reeds in.

5.2 Inspraak

Het bestemmingsplan heeft een overwegend conserverend karakter en het plangebied is van beperkte omvang. Omdat burgers en bedrijven ook tijdens de tervisieligging van het ontwerpbestemmingsplan kunnen reageren (zie paragraaf 5.3) heeft het houden van inspraak geen directe toegevoegde waarde. Er is daarom afgezien van inspraak op het voorontwerp van dit bestemmingsplan.

5.3 Zienwijzen van burgers en bedrijven

Met ingang van [ ] heeft het ontwerp van dit bestemmingsplan ter visie gelegen voor het indienen van zienswijzen, als bedoeld in artikel 3.8, lid 1, van de Wet ruimtelijke ordening in verbintenis met afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht.

Tijdens deze termijn zijn [ ] zienswijzen ingediend.

Voor de beantwoording van de zienswijzen wordt verwezen naar Bijlage [ ] van deze toelichting.

5.4 Zienswijzen van provincie en rijk

Gedurende de periode van tervisielegging als genoemd in 5.3 hebben gedeputeerde staten van de provincie Noord-Holland en de Inspectie Leefomgeving en Transport [wel/geen] zienswijzen ingediend.

Voor de beantwoording van deze zienswijzen wordt verwezen naar Bijlage [ ] van deze toelichting.

HOOFDSTUK 6 UITVOERBAARHEID

Met de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan wordt bedoeld de economische, de technische en de juridische uitvoerbaarheid van de bestemde ontwikkelingen in het plangebied zoals die zich hebben voorgedaan na het van kracht worden van het voorheen geldende planregime en voor zover in dat planregime niet reeds de uitvoerbaarheid van die ontwikkelingen voldoende was aangetoond. Voorts is bedoeld de uitvoerbaarheid van nieuwe ontwikkelingen die zich nog niet hebben voorgedaan maar die wel reeds zijn voorzien in dit bestemmingsplan aan te tonen. Met dit hoofdstuk wordt uitvoering gegeven aan artikel 3.1.6, eerste lid onder f., van het Besluit ruimtelijke ordening.

A. ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dient de toelichting van een bestemmingsplan vergezeld te gaan van een beoordeling van de economische uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan, in het bijzonder die van nieuwe ontwikkelingen ten opzichte van het voorheen geldende planregime.

6.1 Economische uitvoerbaarheid voor de overheid

In deze paragraaf wordt ingegaan op de financiële en sociaal-economische uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan voor, in eerste instantie, de gemeente. Voorts wordt, indien nodig, ingegaan op de uitvoerbaarheid voor andere overheden dan de gemeente.

6.1.1 Exploitatieplan

Het exploitatieplan, als publiekrechtelijk instrument op basis van de Wet ruimtelijke ordening (Wro), biedt de grondslag voor het publiekrechtelijk kostenverhaal. In artikel 6.12, eerste en tweede lid, van de Wro is bepaald in welke situatie een exploitatieplan gemaakt moet worden. In artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening worden de bouwplannen aangewezen waarvoor de gemeenteraad een exploitatieplan moet vaststellen. Een exploitatieplan wordt gelijktijdig vastgesteld met het ruimtelijk plan (in dit geval een bestemmingsplan) of besluit waarop het betrekking heeft.

De regeling van afdeling 6.4 Wro heeft mede betrekking op de bouwmogelijkheden, die in vorige bestemmingsplannen nog niet benut waren. Wanneer voor bestaande, nog onbenutte bouwmogelijkheden nog sprake is van de noodzaak van locatie-eisen of kostenverhaal, kan dat in het nieuwe bestemmingsplan ook worden meegenomen.

In het bestemmingsplan is sprake van enkele nieuwe en onbenutte bouwmogelijkheden waarvoor de noodzaak van een kostenverhaal nog aanwezig is. Aan dit bestemmingsplan is derhalve een exploitatieplan toegevoegd.

6.1.2 Planschadevergoeding

Het bestemmingsplan heeft een overwegend conserverend karakter. Gelet hierop wordt verondersteld dat geen planschade zal ontstaan ten gevolge van het bestemmingsplan.

6.2 Economische uitvoerbaarheid voor particulier initiatief

6.2.1 Sociaal-economische uitvoerbaarheid

In de planregels van het bestemmingsplan zijn geen eisen opgenomen met betrekking tot sociale huurwoningen of sociale koopwoningen, particulier opdrachtgeverschap of branches van detailhandel zodat hier niet verder hoeft te worden ingegaan op de uitvoerbaarheid van die eisen.

6.3 Economische uitvoerbaarheid voor de regio

Het bestemmingsplan maakt geen nieuwe stedelijke ontwikkelingen mogelijk waarvan de actuele regionale behoefte gemotiveerd moet worden in het kader van de Ladder van duurzame verstedelijking.

B. TECHNISCHE UITVOERBAARHEID

Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dient de toelichting van een bestemmingsplan vergezeld te gaan van een beoordeling van de milieutechnische en ander technische uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan, in het bijzonder die van nieuwe ontwikkelingen ten opzichte van het voorheen geldende planregime.

6.4 Milieutechnische uitvoerbaarheid

In deze paragraaf wordt ingegaan op de milieutechnische uitvoerbaarheid van de uitvoerbaarheid van de ontwikkelingslocaties in het bestemmingsplan. In hoofdstuk II van deze toelichting is op de milieuaspecten van het plangebied ingegaan voor zover die relevant zijn voor een goede ruimtelijke ordening.

6.4.1 Geluidskwaliteit

Het bestemmingsplan maakt geen nieuwe functies mogelijk waarvan de geluids-technische uitvoerbaarheid in het geding is. Evenmin leidt het bestemmingsplan tot een toename van het verkeer en het verkeerslawaai. Er behoeft dan ook niet te worden ingegaan op de effecten op de geluidskwaliteit in en rond het plangebied.

6.4.2 Luchtkwaliteit

In het kader van het voorheen geldende bestemmingsplan "Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10" is onderzoek gedaan naar de luchtkwaliteit. Uit dit onderzoek is gebleken dat er sprake is van een toename van luchtverontreiniging bij de ontwikkeling van Green Park Aalsmeer. De toename bedraagt meer dan 1,2 µg/m3 (=3%) voor NO2. Het project draagt daardoor 'In Betekenende Mate' (IBM) bij aan de concentraties in de buitenlucht. De extra emissies die het project veroorzaakt zijn opgenomen in het NSL. Met behulp van de Saneringstool zijn ondermeer de effecten van de ruimtelijke projecten op de luchtkwaliteit inzichtelijk gemaakt. Er vinden in het studiegebied voor de relevante jaren geen overschrijdingen plaats van de normen zoals die zijn opgenomen in de Wet luchtkwaliteit. De ruimtelijke ontwikkeling van de Green Park Aalsmeer kan derhalve doorgang vinden op basis van artikel 5.16, lid d. van de Wet Milieubeheer.

Verder zij opgemerkt dat dit bestemmingsplan niet zal leiden tot een toename van het aantal verkeersbewegingen, en als gevolg daarvan tot een verslechtering van de luchtkwaliteit.

6.4.3 Bodemkwaliteit

Voor bijna het gehele gebied van Green Park Aalsmeer was reeds onderzoek gedaan of de bodem geschikt is voor het beoogde gebruik. De conclusie is dat kan worden gesteld dat de algemene bodemkwaliteit voldoende is voor het voorgenomen gebruik, ook voor de onderhavige locatie.

6.5 Verkeerstechnische uitvoerbaarheid

In deze paragraaf wordt ingegaan op de verkeerstechnische uitvoerbaarheid van de ontwikkelingslocaties in het bestemmingsplan. In hoofdstuk II van deze toelichting is bij het functionele onderzoek reeds ingegaan op de huidige verkeersinfrastructuur in het plangebied.

6.5.1 Verkeersbesluiten

Voor de uitvoering van het bestemmingsplan worden geen daarop geënte verkeers-besluiten ingevolge artikel 18 van de Wegenverkeerswet 1994 genomen.

6.6 Ecologische uitvoerbaarheid

In deze paragraaf wordt ingegaan op de ecologische uitvoerbaarheid van de ontwikkelingslocaties in het bestemmingsplan. In hoofdstuk II van deze toelichting is bij het functionele onderzoek reeds ingegaan op de natuurlijke en landschappelijke eigenschappen in het plangebied.

6.6.1 Procedure op grond van de Natuurbeschermingswet

In het plangebied of in de directe nabijheid van het plangebied bevindt zich geen natuurbeschermingsgebied als bedoeld in de Natuurbeschermingswet, zodat met het effect van de uitvoering van het bestemmingsplan op zo'n gebied geen rekening hoeft te worden gehouden.

6.6.2 Ontheffing op grond van de Flora- en faunawet

Het bestemmingsplan voorziet niet in nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen zodat niet hoeft te worden ingegaan op de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan in het licht van de Flora- en faunawet.

6.7 Waterstaatkundige uitvoerbaarheid

In deze paragraaf wordt ingegaan op de waterstaatkundige uitvoerbaarheid van de ontwikkelingslocaties in het bestemmingsplan. In hoofdstuk II van deze toelichting is bij het functionele onderzoek reeds ingegaan op de waterstaatkundige situatie in het plangebied (waterparagraaf).

6.7.1 Ontheffing van de keurvoorschriften

In de keurzone naast en rond een waterkering zijn voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan keurvergunningen nodig. Voor het overige is voor de uitvoering van het bestemmingsplan is geen keurvergunning nodig op grond van de Algemene Keur van het Hoogheemraadschap van Rijnland.

C. JURIDISCHE UITVOERBAARHEID

Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dient de toelichting van een bestemmingsplan vergezeld te gaan van een beoordeling van de juridische uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan, in het bijzonder die van nieuwe ontwikkelingen ten opzichte van het voorheen geldende planregime

6.8 Zakenrechtelijke uitvoerbaarheid

Het bestemmingsplan voorziet niet in nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen zodat niet hoeft te worden ingegaan op de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan in het licht van eigendomsverwerving of van toepassing van de Wet voorkeursrecht gemeenten of onteigeningswet.

6.9 Uitvoerbaarheid met het oog op de Wabo

Het bestemmingsplan is in overeenstemming met de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en is uitvoerbaar voor het verlenen van een omgevingsvergunning.

HOOFDSTUK 7 BESTEMMINGEN EN PLANREGELS

De waardering van de functies in het plangebied, die plaatsvond in hoofdstuk IV van deze toelichting, heeft geresulteerd in de planregels en de planverbeelding van dit bestemmingsplan. Op basis van het in dit hoofdstuk gegeven raamwerk vond de juridisch-technische vertaling van de waardering van de functies naar planverbeelding en planregels plaats. Dit hoofdstuk vormt met dat gegeven de zogenaamde "juridische paragraaf" van het bestemmingsplan om het juridische normenkader van het bestemmingsplan op een juiste wijze te kunnen interpreteren.

Daarnaast is in dit hoofdstuk de wijze aangegeven waarop de gemeente het bestemmingsplan zal handhaven.

A. PLANSYSTEMATIEK

In dit onderdeel wordt een toelichting gegeven op de planregels en de planverbeelding van het bestemmingsplan.

7.1 Standaardvorm en planregels

7.1.1 Wettelijk voorgeschreven standaardisering

Met de inwerkingtreding van de ministeriële Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2008 is de systematiek van bestemmingsplannen grotendeels vastgelegd. In de regeling worden nadere regels gesteld aan de vormgeving, inrichting, authenticiteit, technieken en beschikbaarstelling van digitale instrumenten. De bij deze regeling behorende Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (inmiddels SVBP 2012) bevat de richtlijnen voor de opzet en verbeelding van bestemmingsplannen.

Daarnaast zijn in de planregels de standaardregels opgenomen als geboden in artikelen 3.2.1 en 3.2.2 van het Besluit ruimtelijke ordening. In een apart artikel zijn de bijzondere gebruiksverboden opgenomen voor alle bestemmingen, welke verboden aansluiten op het wettelijk verbod als neergelegd in artikel 7.10 van de Wet ruimtelijke ordening.

Voorts is de Werkafspraak terminologie Wabo in Standaard voor Vergelijkbare bestemmingsplannen van september 2010 verwerkt. Die werkafspraak in het kader van de ministeriële regeling is gemaakt met het oog op de invoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) op 1 oktober 2010.

7.1.2 Aanvulling en geoorloofde afwijking van de SVBP 2012

De planregels en de planverbeelding van dit bestemmingsplan zijn toegesneden op de specifieke behoefte aan planregulering voor het gegeven plangebied. In de hierna volgende paragrafen is de aan het bestemmingsplan eigen plansystematiek toegelicht voor zover die een aanvulling vormt op een (geoorloofde) afwijking van de SVBP 2012.

7.2 Systematiek van de planregels

In deze paragraaf wordt ingegaan op de systematiek van de planregels in dit bestemmingsplan, voor zover die een aanvulling vormen of een geoorloofde afwijking van de SVBP 2012.

7.2.1 Bestemmingsregels

7.2.1.1 Bestemmingen
Na de inleidende regels volgen de bestemmingsregels. Hierin zijn achtereenvolgens en in alfabetische volgorde de planregels opgenomen van de voorkomende enkelvoudige en dubbele bestemmingen. Het gaat in dit bestemmingsplan om de volgende bestemmingen:

- Bedrijf;
- Wonen; en
- Waterstaat - Waterkering.

7.2.1.2 Gebruiksregels
De doeleinden van de bestemming of de dubbelbestemming, waarvan opname in de planregels is geboden op grond van artikel 3.1.3 van het Besluit ruimtelijke ordening, zijn in de planregels voor elke bestemming in eerste instantie vervat in het onderdeel "bestemmingsomschrijving". Van het onderdeel "specifieke gebruiksregels" wordt in de planregels vooral gebruik gemaakt om regels te geven voor de onder de bestemming of dubbelbestemming vallende functieaanduidingen, bouwaanduidingen en andere aanduidingen.

7.2.1.3 Bouwregels
De bouwregels voor de bestemmingen en dubbelbestemmingen zijn overeenkomstig de SVBP 2012 telkens vervat in het tweede lid van de bestemmingsregels. Volgens de voorgeschreven plansystematiek dienen de bouwregels te worden gelezen in samenhang met de algemene bepalingen voor het toepassen van de bouwregels, als gegeven in het tweede inleidende artikel (wijze van meten).
In het bestemmingsplan is gebruik gemaakt van de mogelijkheid die de SVBP biedt om met behulp van bouw- en maatvoeringaanduidingen aanwijzingen te geven over de wijze van bouwen en verschijningsvormen van bouwen. De in het plan gebruikte aanduidingen komen voor in de bij de SVBP opgenomen lijst van aanduidingen.

7.2.1.4 Aanlegregels
In de planregels zijn aanlegregels opgenomen voor zover het de dubbelbestemmingen betreft, met uitzondering van de dubbelbestemming Waterstaat - Waterkering. Het aanlegverbod en de daarop gegeven uitzonderingen, als ook de voorwaarden waaronder een aanlegvergunning mag worden verleend, verschillen per dubbelbestemming.

7.2.2 Overige regels

De "Inleidende regels", de "Algemene regels" en de "Overgangs- en slotregels" zijn op de volgende manier vorm en inhoud gegeven:

7.2.2.1 Inleidende regels
De inleidende regels kennen de volgende onderverdeling:

Begrippen
Het artikel "Begrippen" verklaart de in de planregels voorkomende begrippen. Een aantal van de gegeven definities wordt bindend voorgeschreven in de SVBP. In aanvulling op deze standaarden is een aantal begrippen toegevoegd waarvan een nadere definitie van belang is voor een juiste interpretatie van de planregels.

Wijze van meten
In het artikel "Wijze van meten" worden naast de meetregels die zijn overgenomen uit de SVBP, eveneens regels gegeven voor onder meer het overschrijden van de bouwhoogte en bouwdiepte.

7.2.2.2 Algemene regels
Hoewel de SVBP 2012 wel de volgorde van de algemene regels bepaalt, laat deze de keuze vrij om de algemene regels in één artikel samen te nemen, of deze geordend per onderwerp in verschillende artikelen neer te leggen. Vanwege de grote verscheidenheid van zaken die in de algemene regels aan de orde komen, wordt in de gemeentelijke werkwijze de voorkeur gegeven aan de tweede variant, waarbij aan elk onderwerp een artikel wordt gewijd. De algemene regels kennen de volgende onderverdeling.

Anti-dubbeltelbepaling
De "anti-dubbeltelbepaling" betreft een standaardbepaling die als zodanig is voorgeschreven in artikel 3.2.4 van het Besluit ruimtelijke ordening.

Algemene bouwregels
In het artikel "Algemene bouwregels" zijn de regels gegeven voor:

- het toepassen van de bouwregels voor ondergronds bouwen;
- het toepassen van de bouwregels voor ondergeschikte bouwdelen
- de minimale afstand tot een hoofdwatergang.

Algemene gebruiksregels
In het artikel "Algemene gebruiksregels" zijn naast een verwijzing naar het algemene gebruiksverbod van artikel 7.2 van de Wet ruimtelijke ordening in samenhang met artikel 2.1, lid 1. onder c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, specifieke gebruiksverboden ter invulling van het algemene gebruiksverbod opgenomen.

Algemene aanduidingsregels
In het artikel "Algemene aanduidingsregels" zijn de gebiedsaanduidingen samen genomen en van een passende regeling voorzien. Niet is de systematiek gevolgd, in het geval dat de aanduiding meerdere bestemmingsvlakken omvat, dat een gebiedsaanduiding in elk bestemmingsartikel wordt vermeld van de bestemming waarop die aanduiding ziet.

Algemene afwijkingsregels
In het artikel "Algemene afwijkingsregels" wordt omschreven in welke gevallen afwijking kan worden verleend voor overschrijding van de bouwgrenzen, voor zover deze afwijkingen niet onder de regel "algemene bouwregels" vallen. Dit betreft bijvoorbeeld de bevoegdheid om bij omgevingsvergunning af te wijken van de voorgeschreven maten en percentages.

Algemene procedureregels
In het artikel "Algemene procedureregels" staan de procedureregels vermeld voor het toepassen van de nadere eisen regeling.

7.2.2.3 Overgangs- en slotregels
De planregels worden volgens de standaardopbouw afgesloten met de overgangs- en slotregels. Het overgangsrecht is wettelijk neergelegd in artikel 3.2.1. Bro en als zodanig overgenomen. De slotregel bevat alle bestemmingsplannen welke geheel of gedeeltelijk worden vervangen met dit bestemmingsplan.

7.3 Systematiek van de planverbeelding

In deze paragraaf wordt ingegaan op de systematiek van de planverbeelding in dit bestemmingsplan, voor zover die een aanvulling vormen of een geoorloofde afwijking van de SVBP 2008.

7.3.1 Uniek registratienummer

De planverbeelding is digitaal vorm gegeven overeenkomstig de Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2008. De digitale planverbeelding en de andere onderdelen van de dataset hebben het volgende planidentificatienummer gekregen:

- NL.IMRO.0358.GTECLocatieOost-VO0

Ook voor de analoge verbeelding bevat de SVBP 2012 richtlijnen over de weergave van de inhoud van het bestemmingsplan. Het plangebied is op één kaartblad vervat met een schaal van 1 : 1.000. Als ondergrond is de GBKN d.d. 9 maart 2015 gebruikt.

7.3.2 Koppeling digitale planverbeelding met andere onderdelen

De koppeling van de planverbeelding in de dataset met de andere planonderdelen heeft plaatsgevonden zoals voorgeschreven in de Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2008. De dataset bestaat uit:

- het GML-bestand van de planverbeelding;
- het XML-geleideformulier;
- de onderliggende bestanden zoals ondergrond en overige topografische informatie;
- PDF- en HTML-bestanden voor respectievelijk de verbeelding van plantoelichting en planregels.

B. HANDHAVINGSTRATEGIE

In dit onderdeel wordt een toelichting gegeven op de wijze waarop de gemeente het juridische normenkader van het bestemmingsplan, gegeven met planregels en planverbeelding, zal handhaven.

7.4 Beleidsmatige prioriteiten in de handhaving

In deze paragraaf wordt ingegaan op het handhavingsbeleid van de gemeente en in het bijzonder de beleidsmatige prioriteiten die het gemeentebestuur met dat beleid voor handhaving voorstaat.

7.4.1 Nota Handhaving in Aalsmeer 2011 - 2015

In deze paragraaf wordt ingegaan op het handhavingsbeleid van de gemeente en in het bijzonder de beleidsmatige prioriteiten die het gemeentebestuur met dat beleid voor handhaving voor ogen heeft.

Het gemeentelijk beleid voor handhaving is neergelegd in de Nota "Handhaving in Aalsmeer, 2011-2015". De nota stelt een hoge prioriteit aan een gebiedsgerichte handhaving van geactualiseerde bestemmingsplannen. Een gebiedsgerichte aanpak die wordt ondersteund door actuele en handhaafbare bestemmingsvoorschriften.

Voor de oude gevallen verschuift de grondslag voor handhaving naar het nieuwe bestemmingsplan. De voorheen geldende bestemmingsplannen, waarmee de functies reeds in strijd waren, hebben immers hun rechtskracht verloren als gevolg waarvan de mogelijkheid vervalt om de gebruiksbepalingen van deze plannen te handhaven.

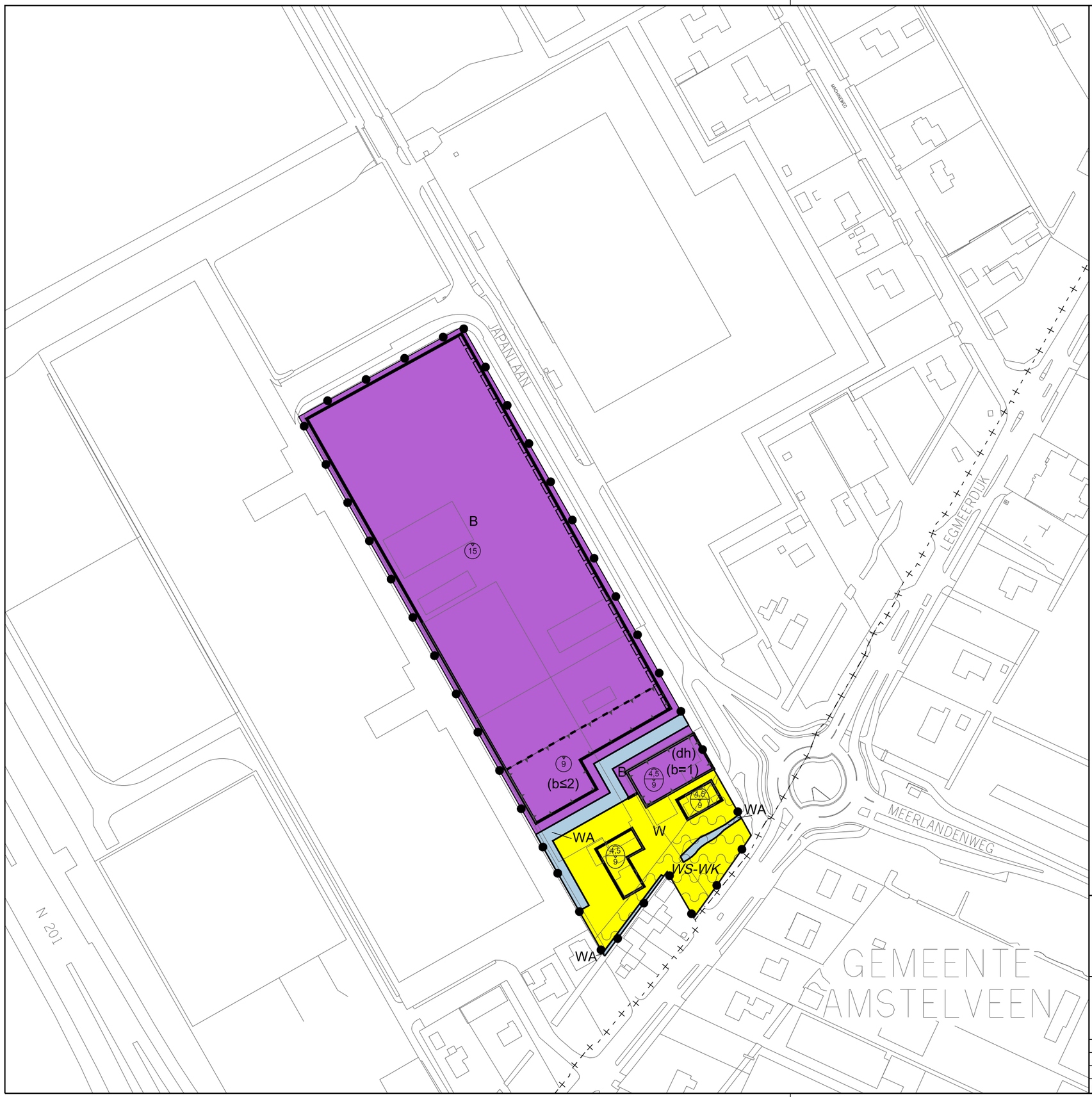

Plangebied

Plangebiedgrens

Bestemmingen

B	Bedrijf	ART. 3
WA	Water	ART. 4
W	Wonen	ART. 5

Dubbelbestemming

WS-WK	Waterkering	ART. 6

Bouwvlak

bouwvlak

Functieaanduiding

(b=1)	bedrijf van categorie 1
(b≤2)	bedrijf tot en met categorie 2
(dh)	detailhandel

Maatvoeringaanduidingen

4,5 / 9	maximum goothoogte (m), maximum bouwhoogte (m)
15	maximum bouwhoogte (m)

Figuur

gevellijn

VASTGESTELD DOOR DE RAAD
VAN DE GEMEENTE AALSMEER OP 2017
DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

Stedelijke Ontwikkeling
Gemeente Aalsmeer
Bestemmingsplannen
Drie Kolommenplein 1, Postbus 253, 1430 AG Aalsmeer, T 0297-38 75 75, F 0297-38 76 76

Green Park Aalsmeer - deelgebied 10
Japanlaan Zuid Oost

datum : 26 10 2016	gewijzigd : 20 01 2017	formaat :	schaal :1 : 2000
operator : P.H. Buis	11 04 2017		plcfg :imro-2012-v8i-A3.tbl
gecontr. :			
plan IDN : NL.IMRO.0358.05B-OW01			tek. nr. A.05. 04

Ontwerp Exploitatieplan,
GPA, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost

Behorende bij het ontwerpbestemmingsplan
'GPA, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost'

Gemeente Aalsmeer

Mei 2017

Projectnummer R.152560-1540

Inhoudsopgave

1 Inleiding 1
1.1 Plangebied en ligging 1
1.2 Voorziene ontwikkeling plangebied 1
1.3 Doel van het exploitatieplan 3
1.4 Leeswijzer 3

2 Het ruimtelijk kader van de ontwikkeling 4
2.1 Relatie planologische maatregel 4
2.2 Exploitatieplangrenzen 4
2.3 Eigendomssituatie 4

3 Omschrijving werken en werkzaamheden 5
3.1 Bouw- en woonrijp maken 5
3.2 Planstructurele elementen / Bovenwijkse voorzieningen 5

4 Toelichting op de regels 6
4.1 Algemeen 6
4.2 Toelichting op de artikelen 6

5 De exploitatieopzet 7
5.1 Algemeen 7
5.2 Parameters 7
5.3 Eigendomssituatie 7
5.4 Ruimtegebruik 7
5.5 Fasering 8
5.6 Kosten 8
5.6.1 Algemeen 8
5.6.2 Inbrengwaarden gronden 9
5.6.3 Sloopwerken en saneringen 9
5.6.4 Bouwrijp- en woonrijp maken 9
5.6.5 Plankosten 9
5.6.6 Planstructurele elementen 9
5.7 Opbrengsten 11
5.8 Exploitatieopzet 12

6 Jaarlijkse herziening en eindafrekening 13
6.1 Jaarlijkse herziening 13
6.2 Eindafrekening 13

7 De procedure 15
7.1 De procedure 15
7.2 Zienswijzen 15

Deel B – Regels 16

Bijlage 1. Kaart exploitatieplangebied

Bijlage 2. Exploitatieplanberekening

1 Inleiding

1.1 Plangebied en ligging

Het plangebied GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost is gelegen aan de Legmeerdijk en is nabij de rotonde waar de Japanlaan en de Meerlandenweg aansluiten op de Legmeerdijk. Het plangebied maakt onderdeel uit van het totale plangebied Greenpark Aalsmeer, waarbij het is gelegen in het deelplan 9-10.

De globale ligging en afmetingen van het plangebied zijn weergegeven op de onderstaande afbeelding.

Afbeelding 1: plangebied Japanlaan Zuid-Oost

1.2 Voorziene ontwikkeling plangebied

Zoals in paragraaf 1.1. gemeld maakt het plangebied Japanlaan Zuid-Oost onderdeel uit van het plan Greenpark Aalsmeer. Doel van de ontwikkeling van Greenpark Aalsmeer is dat een bedrijventerrein wordt ontwikkeld, vooral bedoeld voor de sierteeltsector en aanverwante bedrijvigheid zoals bijvoorbeeld de logistieke sector. Het plangebied is gelegen in de directe nabijheid van de Bloemenveiling Aalsmeer. Daarnaast is de locatie gelegen

in de nabijheid van Schiphol. Het totale terrein van Greenpark beslaat circa 92,5 hectare waarvan nog circa 35 hectare beschikbaar is.

De locatie Green Park Aalsmeer is onderverdeeld in verschillende deelgebieden. De locatie Japanlaan Zuid-Oost is een onderdeel van deelgebied 9-10. Het betreffende deelgebied 9-10 is weergegeven in de volgende afbeelding.

Afbeelding 2; plangebied deelplan 9-10

Voor het plangebied Japanlaan Zuid-Oost geldt dat, vergelijkbaar met de rest van Greenpark, een bedrijfsbestemming wordt gerealiseerd. De planverbeelding voor GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost is in de volgende afbeelding weergegeven.

Afbeelding 3; planverbeelding GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost

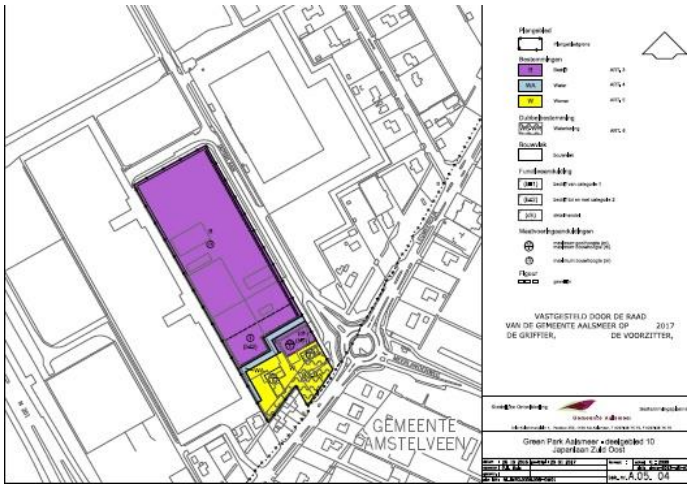

1.3 Doel van het exploitatieplan

Op 1 juli 2008 is de Wet ruimtelijke ordening (Wro) van kracht geworden. Onderdeel van de Wro is de grondexploitatiewet. Met deze grondexploitatiewet hebben de gemeenten een instrument in handen om bij particuliere grondexploitaties kosten te verhalen, te verevenen en locatie-eisen te stellen.

Met het exploitatieplan worden de volgende doelen nagestreefd:

1. een goede ruimtelijke kwaliteit van de ontwikkeling door het stellen van locatie-eisen: bepalingen omtrent de kwaliteit van de inrichting;
2. een juiste uitvoering van de werken die nodig zijn om te komen tot de hiervoor genoemde ruimtelijke kwaliteit door het stellen van regels voor het uitvoeren van werken en werkzaamheden;
3. een eerlijke verdeling van de kosten en baten van de grondexploitatie (kostenverhaal).

Voor de ontwikkeling van de locatie GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost geldt dat de gemeente geen grondeigendom heeft. Met de eigenaar is weliswaar een anterieure overeenkomst gesloten, maar ter zekerstelling van betaling van de exploitatiebijdrage is een exploitatieplan opgesteld.

1.4 Leeswijzer

Het exploitatieplan begint met een inleidend hoofdstuk. In hoofdstuk 2 wordt het ruimtelijke kader van het plan nader uiteengezet. In hoofdstuk 3 wordt een toelichting gegeven op de werken en werkzaamheden. In hoofdstuk 4 wordt een toelichting gegeven op te stellen regels in het exploitatieplan. In hoofdstuk 5 worden de globale exploitatieopzet met de daarin opgenomen kosten en opbrengsten onderbouwd en toegelicht. In hoofdstuk 6 wordt ingegaan procedurele aspecten van het exploitatieplan, zoals de jaarlijkse herziening van het exploitatieplan, de eindafrekening en de procedure voor vaststelling.

2 Het ruimtelijk kader van de ontwikkeling

2.1 Relatie planologische maatregel

Op 31 oktober 2012 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State enkele plandelen vernietigd van het bestemmingsplan “Greenpark Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10”, waaronder het deel dat het huidige plangebied Japanlaan Zuid-Oost betreft. Met het bestemmingsplan “GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost” worden de woon- en bedrijfsgronden in het plangebied voorzien van een eenduidig planregime. De bestemmingsregeling voor de bedrijfsgronden is gebaseerd op de regeling voor bedrijven, zoals opgenomen in het bestemmingsplan “Green Park Aalsmeer, deelgebieden 9 en 10”.

Het voorliggende exploitatieplan hoort bij het ontwerp bestemmingsplan “GPA, deelgebied 10, Japanlaan Zuid-Oost”. De planregels in dit bestemmingsplan gelden ook voor dit exploitatieplan.

2.2 Exploitatieplangrenzen

Ingevolge de Wro moeten de grenzen van het exploitatieplangebied gelijk zijn aan de grenzen van het bestemmingsplan of daarbinnen vallen. Het exploitatieplan is in dit geval kleiner dan het bestemmingsplangebied. In het bestemmingsplan wordt de lintbebouwing aan de Legmeerdijk conserverend bestemd. Deze conserverende woonbestemming is in het exploitatieplan niet meegenomen. De begrenzing van het exploitatieplan valt samen met het tot sierteelt gerelateerde bedrijvigheid te ontwikkelen gebied. Een tekening van het exacte exploitatieplangebied is als bijlage 1 bijgevoegd.

2.3 Eigendomssituatie

Het exploitatieplan gebied is volledig in eigendom van de particuliere eigenaar. De gemeente is niet voornemens grondpositie te verwerven.

3 Omschrijving werken en werkzaamheden

In het plangebied dienen werken en werkzaamheden te worden uitgevoerd om de ontwikkeling van het beoogde bedrijventerrein mogelijk te maken. Dit hoofdstuk gaat, voor zover benodigd, over de uit te voeren werkzaamheden in het kader van het bouw- en woonrijp maken van het gebied. Het grootste deel van het gebied betreft toekomstig uitgeefbaar gebied. Het plangebied maakt wel onderdeel uit van het totale deelgebied 9-10, dus de werkzaamheden met betrekking tot het bouw- en woonrijp maken voor dit deelgebied zijn ook voor dit exploitatieplan van toepassing.

3.1 Bouw- en woonrijp maken

Binnen het plangebied is nagenoeg geen sprake van werkzaamheden voor bouw- en woonrijp maken. Het plangebied is voor het grootste deel uitgeefbaar gebied. Het aan te leggen water blijft eigendom van de exploitant.

Het bouwrijp maken van het gebied betreft het bouwrijp maken van de kavel zodat deze geschikt voor bebouwing alsmede de aanleg van een aansluiting op de bestaande infrastructuur.

3.2 Planstructurele elementen / Bovenwijkse voorzieningen

Het plangebied Japanlaan Zuidoost maakt onderdeel uit van deelplan 9-10 binnen Greenpark. Binnen deelplan 9-10 worden diverse werkzaamheden uitgevoerd in het kader van het bouw- en woonrijp maken die uiteindelijk ook deels zijn toe te rekenen aan Japanlaan Zuidoost.

Binnen het totale plangebied Greenpark Aalsmeer is sprake van een aantal bovenwijkse voorzieningen waaraan ook vanuit het exploitatiegebied Japanlaan Zuid-Oost dient te worden bijgedragen. Dit betreft:

- Bijdrage verlegging N201.
- Bijdrage Middenweg
- Bijdrage Japanlaan
- Bijdrage watercompensatie
- Bijdrage groen

De toerekening van de bijdragen is gebaseerd op de Structuurvisie Greenpark Aalsmeer. In deze structuurvisie worden verschillende bijdragen toegerekend aan de verschillende deelgebieden binnen Greenpark. Daaronder is een toerekening aan deelplan 9-10. Van de bijdrage die wordt toegerekend aan deelplan 9-10 wordt een deel als het ware doorbelast aan het plangebied Japanlaan Zuid-Oost. Deze toerekening is naar rato van uitgeefbaar gebied.

4 Toelichting op de regels

4.1 Algemeen

Ingevolge artikel 6.13, lid 2, sub b en sub c van de Wro kunnen in een exploitatieplan eisen en regels worden opgenomen omtrent de uitvoering van werken en werkzaamheden.

De locatie-eisen zijn weergegeven in deel B van dit exploitatieplan. Dit hoofdstuk geeft een korte toelichting op de gestelde regels.

4.2 Toelichting op de artikelen

In het onderstaande wordt voor een aantal van de artikelen zoals opgenomen in ‘Deel B; Regels’ een nadere toelichting gegeven. Daarmee wordt de achtergrond van de opgenomen regels toegelicht.

Artikel 1
Nadere toelichting en omschrijving van een aantal begrippen zoals gehanteerd in de regels van het exploitatieplan.

Artikel 2
In artikel 2 wordt de koppeling met het betreffende ruimtelijk besluit aangegeven.

Artikel 3
De gemeente is niet voornemens om de ontwikkeling van het plangebied Japanlaan Zuidoost middels een actief grondbeleid te ontwikkelen. De gemeente is daarom niet voornemens grondposities in te nemen.

Binnen het plangebied is wel sprake van gronden voor de aanleg van de watercompensatie, maar het water blijft eigendom van de exploitant.

5 De exploitatieopzet

5.1 Algemeen

In de exploitatieopzet worden de kosten, opbrengsten en fasering beschreven en gekwantificeerd. Dit leidt tot een exploitatiesaldo, uitgedrukt in een netto contante waarde per 1 januari 2017. Vervolgens wordt aangegeven hoe de kosten worden toegerekend aan de verschillende kostendragers.

5.2 Parameters

De exploitatieopzet houdt rekening met een fasering van de kosten en de opbrengsten met de daarbij gepaard gaande rente- en inflatie-invloeden. Ten behoeve van de rente- en inflatie-invloeden zijn de volgende financiële parameters gebruikt in de exploitatieopzet:

- Rente : 1,40%;
- inflatiecijfer kosten : 1,50%;
- inflatiecijfer opbrengsten : 0,00%;
- prijspeildatum : 1 januari 2017.

De rente is gebaseerd op het gemeentelijke rentepercentage van de gemeente Aalsmeer.

Gelet op de huidige inflatie en de ontwikkeling van de GWW-index is, rekening houdend met de relatief korte looptijd van de ontwikkeling, de kostenstijging op een relatief laag percentage van 1,50% gezet. Gelet op de korte looptijd is geen rekening gehouden met toekomstige opbrengstenstijging.

5.3 Eigendomssituatie

Alle gronden in het plangebied zijn in eigendom van de exploitant.

5.4 Ruimtegebruik

In de huidige situatie is sprake van een woning met daarachter een bedrijfsloods. De woning blijft gehandhaafd en maakt geen onderdeel uit van het exploitatiegebied.

In de nieuwe situatie is sprake van ontwikkeling naar sierteelt gerelateerde bedrijvigheid. Dit betekent dat een nieuw ruimtegebruik ontstaat op de locatie. Het ruimtegebruik voor de nieuwe situatie is weergegeven in tabel 1.

Tabel 1; ruimtegebruik in het exploitatieplan

Ruimtegebruik	Oppervlak (m²)	Percentage
Uitgeefbaar	22.612	93%
Verharding	-	0%
Groen	-	0%
Water	1.808	7%
Totaal	24.420	100%

5.5 Fasering

Voor de fasering is aangehouden dat uitgifte van de gronden in de periode 2018 / 2019 plaatsvindt. Uitgaande van een onherroepelijk bestemmingsplan medio 2017 kan sloop en bouwrijp maken in de tweede helft van 2017 plaatsvinden. De kosten voor woonrijp maken zijn gefaseerd een jaar na de laatste gronduitgifte voor bedrijventerrein.

5.6 Kosten

5.6.1 Algemeen

In deze paragraaf worden de belangrijkste kostenposten toegelicht en onderbouwd. Welke kosten mogen worden meegenomen in het exploitatieplan is vastgelegd in artikel 6.2.3 tot en met 6.2.5 van het Bro. Er bestaat onderscheid tussen de verschillende kosten, gezien de criteria „profijt", „toerekenbaarheid" en „proportionaliteit". Kosten dienen, wanneer er sprake is van profijt en toerekenbaarheid, proportioneel worden toegerekend naar dit exploitatieplan. Er bestaan drie categorieën kosten, zie tabel 2.

Tabel 2; onderscheid in toerekenbaarheid van kosten

Categorie 1	Voorzieningen binnen een exploitatiegebied en alleen ten dienste van dat exploitatiegebied.	100% toerekenbaar aan exploitatiegebied
Categorie 2	Voorzieningen buiten een exploitatiegebied, maar alleen ten dienste van dat exploitatiegebied.	100% toerekenbaar aan exploitatiegebied
Categorie 3	Voorzieningen binnen of buiten. een exploitatiegebied die ten dienste zijn voor dat exploitatiegebied en een of meer exploitatiegebieden en / of bestaand gebied.	Bovenwijkse voorzieningen waarvan de toerekening aan de hand profijt, toerekenbaarheid en proportionaliteit plaatsvindt

Voor de raming van de kosten en opbrengsten is ervan uitgegaan dat het exploitatiegebied in zijn geheel in exploitatie wordt gebracht. Hierbij is de fictie aangehouden dat de gemeente de enige exploitant is. De totale

geraamde kosten in verband met de ontwikkeling van het plan per onderdeel zijn opgenomen in tabel 3. Dit zijn de kosten op prijspeil 1 januari 2017. Hierna worden deze kosten apart toegelicht.

Tabel 3: specificering geraamde kosten

Omschrijving	**Bedrag nominaal (€)**
Inbrengwaarde gronden	1.390.305
Sloopwerken en saneringen	86.351
Bouwrijp maken	-
Woonrijp maken	-
Plankosten	299.054
Bovenplanse kosten	1.350.217
Overige kosten	-
Totaal	3.125.927

5.6.2 Inbrengwaarden gronden

De inbrengwaarde is onafhankelijk getaxeerd door bureau Gloudemans d.d. 21 december 2016.

De inbrengwaarde is getaxeerd op € 1.390.305,=.

5.6.3 Sloopwerken en saneringen

Om het plangebied te kunnen ontwikkelen tot bedrijventerrein dienen de bestaande opstallen te worden gesloopt. Hiervoor is een bedrag geraamd van € 86.000,=.

5.6.4 Bouwrijp- en woonrijp maken

Er zijn geen kosten opgenomen voor bouw- en woonrijp maken. Het bouwrijp maken van het deelgebied is integraal onderdeel van het totale bouwrijp maken van deelplan 9-10. De kosten daarvoor zijn als bovenwijkse voorzieningen toegerekend. Dit wordt nader toegelicht in paragraaf 5.6.7.

5.6.5 Plankosten

Voor het bepalen van de plankosten is een plankostenscan uitgevoerd volgens de ministeriële regeling plankosten. In de exploitatieopzet is het maximale bedrag opgenomen dat vanuit de plankostenscan mag worden opgenomen. In totaal betreft het een bedrag van circa € 299.000,=.

5.6.6 Planstructurele elementen

In het exploitatieplan kunnen kosten worden verhaald voor het aanbrengen van bovenplanse voorzieningen buiten het exploitatiegebied, mits deze voldoen aan de beginselen van profijt, toerekenbaarheid en proportionaliteit. De totale bovenplanse kosten bedragen circa € 1.350.000,=.

Toerekening kosten deelgebied 9-10

Het plangebied Japanlaan Zuidoost maakt onderdeel uit van het totale plangebied en grondexploitatie 'Greenpark Aalsmeer' voor deelplan 9-10. Dat betekent dat een deel van de kosten die worden gemaakt voor de ontwikkeling van dat deelgebied doorberekend moet worden aan het exploitatieplan GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost. Het gaat daarbij om de kosten voor sloop, milieuonderzoeken en sanering en kosten bouw- en woonrijp maken die voor het totale deelgebied 9-10 zijn gemaakt dan wel zijn geraamd.

Het totale uitgeefbare gebied voor de deelgebied 9-10 bedraagt 184.847m². Uit tabel 1 blijkt dat het netto oppervlak voor deelgebied Japanlaan Zuid-Oost 22.612 m² betreft. Dat is dus 12,2% van het totale deelgebied 9-10. De kosten voor deelgebied 9-10 zijn naar rato van oppervlak uitgeefbaar gebied toegerekend aan de deelexploitatie voor Japanlaan Zuid-Oost. Dat betekent dat van de totale kosten dus 12,23% wordt toegerekend. In tabel 4 is het overzicht weergegeven van de kosten die worden toegerekend.

Tabel 4. Toerekening directe kosten deelplan 9-10

	Totaal kosten	Aandeel Veldt	Kosten EP	Boekwaarde	Restraming
Milieu	406.367	12,23%	49.710	49.710	-
Sloop	262.791	12,23%	32.147	32.147	-
Bouwrijp maken	3.829.377	12,23%	468.441	389.995	78.446
Woonrijp maken	2.059.607	12,23%	251.948	8.273	243.675
Kunstwerken	1.519.471	12,23%	185.874	124.942	60.932
Totaal	12.831.488		988.120	605.067	383.053

Toerekening bovenwijkse kosten Structuurvisie

Op basis van de ´Ontwerp Structuurvisie Green Park Aalsmeer Inclusief Royal FloraHolland´ d.d. 22 maart 2016 wordt een aantal bovenwijkse kosten toegerekend aan deelplan 9-10. Deze moeten voor een deel weer worden doorbelast aan het exploitatieplan GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost.

In de realisatieparagraaf van de genoemde Structuurvisie zijn de volgende infrastructurele voorzieningen opgenomen inclusief het percentage van de kosten dat wordt toegerekend aan deelplan 9-10:

- Bijdrage verplaatsing N201; voor 2,2% toe te rekenen aan deelplan 9-10;
- Aanleg Middenweg; voor 0,7% toe te rekenen aan deelplan 9-10;
- Aanleg Japanlaan; voor 48,3% toe te rekenen aan deelplan 9-10.

Voor de toerekening van de kosten voor groen en water wordt uitgegaan van het verschil tussen het oppervlak groen en water dat op basis van de norm moet worden aangelegd en het oppervlak groen en water dat daadwerkelijk wordt aangelegd. Indien in werkelijkheid minder wordt aangelegd dan op

basis van de norm dient te worden afgedragen zodat in andere deelgebieden extra groen en water kan worden gerealiseerd.
Uit paragraaf 9.2.8 van de structuurvisie blijkt dat in deelplan 9-10 minder groen en water wordt aangelegd dan de norm. Derhalve dient een bijdrage te worden betaald.

Doorbelasting van deze kosten aan het exploitatieplan GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost vindt plaats naar rato van uitgeefbaar oppervlak. De infrastructuur is nodig om uitgeefbare gronden te ontsluiten, dus een toedeling naar rato van uitgeefbare meters sluit het beste aan op de principes van profijt en proportionaliteit. Ook voor groen en water geldt dat dit randvoorwaarden zijn om tot ontwikkeling en uitgifte van bedrijfsgronden over te gaan. Water is nodig ten behoeve van de benodigde watercompensatie.

Voor de toerekening van de bedragen naar deelplan 9-10 wordt verwezen naar de Structuurvisie Greenpark Aalsmeer d.d. 22 maart 2016. In tabel 5 is een overzicht weergegeven hoe de bedragen die zijn toegerekend aan deelplan 9-10 worden doorberekend aan het exploitatieplan GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost.

Tabel 5. Toerekening bovenwijkse voorzieningen

	Kosten totaal	Aandeel 9-10	% Japanlaan Zuid-Oost	Kosten Japanlaan Zuid-Oost
N201	5.176.223	113.354	12,23%	13.866
Middenweg	7.130.343	52.872	12,23%	6.468
Japanlaan	5.483.663	2.648.609	12,23%	324.000
Groen		52.244	12,23%	6.391
Water		92.964	12,23%	11.372

5.7 Opbrengsten

De opbrengsten in het plan betreffen de uitgifte van bouwrijpe gronden voor bedrijfsdoeleinden. De grondopbrengst is geraamd op € 210,= per m² uitgeefbaar.

In totaal bevat deelplan Japanlaan Zuid-Oost 22.612 m² uitgeefbaar hetgeen resulteert in een totale opbrengst van € 4.748.500,=.

5.8 Exploitatieopzet

De totale kosten binnen het exploitatieplan zijn geraamd op circa € 3.127.000,= op contante waarde per 1 januari 2017. De totale opbrengstpotentie is geraamd op circa € 4.619.000,= op contante waarde per 1 januari 2017. Omdat de kosten zijn lager dan de geraamde opbrengsten kunnen alle kosten worden verhaald.

In tabel 9 wordt de totale exploitatiebijdrage van de zelfrealisator inzichtelijk gemaakt.

Tabel 9. Bepaling exploitatiebijdrage

	Contante waarde 1-1-2017
Totale kosten	3.127.435
Minus subsidies / bijdragen	-
Netto te verhalen kosten	3.127.435
Totale opbrengsten (drempel)	4.618.765
Mogelijk te verhalen kosten (op basis van drempel)	3.127.435
Bruto exploitatiebijdrage	3.127.435
Eigen kosten:	
- Inbrengwaarde gronden	1.390.305-
- Sloopkosten opstallen	86.393-
Netto bijdrage	1.650.737

De exploitatiebijdrage is het bedrag dat bij de bouwvergunning in rekening wordt gebracht. De inbrengwaarde van de gronden en kosten welke in de exploitatieopzet zijn meegenomen, maar door de vergunningaanvrager zelf zijn gemaakt (in dit geval inbrengwaarde eigen grond en sloopkosten), worden op de te betalen exploitatiebijdrage in mindering gebracht.

Tenslotte kunnen wijzigingen die in het exploitatieplan worden doorgevoerd, leiden tot een hogere of lagere exploitatiebijdrage. Deze wijziging in de hoogte van de exploitatiebijdrage is niet van toepassing op houders van reeds verleende bouwvergunningen.

6 Jaarlijkse herziening en eindafrekening

6.1 Jaarlijkse herziening

Nadat het exploitatieplan onherroepelijk is geworden, wordt het exploitatieplan tenminste eenmaal per jaar herzien totdat alle werken, werkzaamheden en bouwwerken die voorzien zijn in het exploitatieplan zijn gerealiseerd. Tegen een herziening kan alleen bezwaar en beroep worden ingesteld als het een herziening betreft van structurele onderdelen.

Een structurele herziening betreft een wijziging anders dan de volgende gevallen:

a. Uitwerken en detaillering van ramingen van kosten en opbrengsten.
b. Aanpassingen van ramingen met inachtneming van de in het exploitatieplan aangegeven methoden van indexering
c. Vervanging van ramingen van gemeentelijke kosten door gerealiseerde kosten.

Ad a.
Naarmate het planproces vordert, worden de ontwerpen steeds gedetailleerder. Het is dan bijvoorbeeld bekend welk type groen wordt aangeplant, welk type lichtmasten geplaatst en welke speeltoestellen worden geplaatst. De bedragen in de raming worden daarop aangepast.

Ad b.
De kosten worden nu geraamd, maar pas in de toekomst gemaakt. Door marktontwikkelingen en prijsveranderingen veranderen deze kosten. Bij de berekening van de exploitatiebijdrage is een prijsontwikkeling meegenomen die gebaseerd is op de ontwikkeling in de afgelopen jaren. Het is echter niet precies te voorspellen hoe de prijsontwikkeling in de komende jaren is.

Wanneer het exploitatieplan wordt herzien, dient op basis van markt- en prijsontwikkeling bepaald of gehanteerde parameters nog kloppen. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de GWW (2010 = 100) van het CBS.

Ad c.
Tijdens de looptijd van het project worden daadwerkelijk kosten gemaakt. Ieder jaar wordt de exploitatieopzet bijgewerkt door ramingen te vervangen door boekwaardes (gerealiseerde kosten en opbrengsten).

6.2 Eindafrekening

Aan het einde van de exploitatie vindt een eindafrekening plaats. Binnen drie maanden na uitvoering van de werken, werkzaamheden en maatregelen, welke voorzien zijn in het exploitatieplan, stellen burgemeester en wethouders een afrekening van het exploitatieplan vast (artikel 6.20 lid 1 Wro). Daarbij worden de betaalde exploitatiebijdragen herberekend volgens

de methode van artikel 6.20 lid 2 Wro. Lid 3 van dat artikel bepaalt dat, indien een herberekende exploitatiebijdrage meer dan vijf procent lager is dan een betaalde exploitatiebijdrage, naar evenredigheid terugbetaalt aan degene die houder was van de bouwvergunning (of aan diens rechtsopvolger).

7 De procedure

Ingevolge de Wet ruimtelijke ordening dient het exploitatieplan tegelijkertijd met het bestemmingsplan, waarvoor het exploitatieplan is opgesteld, te worden vastgesteld. Bevoegd bestuursorgaan is de raad van de gemeente. Net als de totstandkoming van een bestemmingsplan kent het exploitatieplan een wettelijke procedure.

7.1 De procedure

Op de voorbereiding van het exploitatieplan GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost is ingevolge artikel 6.14 Wro afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing. Dit houdt in dat het ontwerp-exploitatieplan, net als het ontwerp-bestemmingsplan, gedurende zes weken ter inzage ligt om belanghebbenden in de gelegenheid te stellen zienswijzen in te dienen. Daarnaast moeten degenen die in de kadastrale registratie staan vermeld als eigenaar van gronden in het exploitatiegebied in kennis worden gesteld.

Na de ter inzage ligging dient de gemeenteraad het exploitatieplan binnen twaalf weken vast te stellen. Binnen vier weken na vaststelling van het exploitatieplan dienen de grondeigenaren hiervan in kennis te worden gesteld.

7.2 Zienswijzen

PM; in te vullen nadat zienswijzen zijn ontvangen cq. verwerkt.

Deel B – Regels

Artikel 1 – Begripsbepalingen

In deze regels wordt verstaan onder:

Bestemmingsplan: Bestemmingsplan “GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost”, vervat in de plankaart en regels.

Bouwen: Het plaatsen, het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een bouwwerk, alsmede het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een standplaats.

Bouwwerk: Elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die hetzij direct hetzij indirect met de grond is verbonden, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond.

Gebouw: Elke bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijk, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.

Werk: een constructie, geen gebouw zijnde.

Eigenaar: De rechthebbende van, inclusief zakelijk rechthebbenden op de eigendom van een binnen de exploitatiegrens van het plan gelegen onroerende zaak.

Exploitatiegrens of exploitatiegebied: De afbakening van het gebied binnen de grenzen van het bestemmingsplan, niet zijnde te handhaven bestaande bestemmingen.

Artikel 2 - Koppeling met ruimtelijk besluit

Dit exploitatieplan behoort bij het bestemmingsplan “GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost”, vastgesteld door de gemeenteraad op PM**.**

Artikel 3 – Te verwerven gronden

De gemeente wenst een faciliterende rol te vervullen in de ontwikkeling van plangebied Japanlaan Zuid-Oost. Derhalve zal de gemeente niet actief grondposities verwerven.

De strook grond waarop het water wordt aangelegd blijft eigendom van de exploitant.

Artikel 4 – Eisen en regels voor aanbesteding van de uitvoering van weken en werkzaamheden en de daarop betrekking hebbende diensten

1. Op werken en werkzaamheden zijn de volgende documenten van toepassing:
    a. Inrichtingsplan openbare ruimte Greenpark Aalsmeer.
    b. Op de aanbesteding van de in dit exploitatieplan genoemde werken en werkzaamheden in toekomstig openbaar gebied en de daarop betrekking hebbende diensten zijn de aanbestedingsregels van toepassing zoals die zijn vastgelegd het inkoop- en aanbestedingsbeleid van de gemeente Aalsmeer.

Artikel 5 – Strafbepaling

Het handelen in strijd met de verbodsbepaling van artikel 5 en artikel 7 is een strafbaar feit als bedoeld in de Wet economische delicten

Artikel 6 – Slotbepaling

Deze voorschriften kunnen worden aangehaald als “Regels exploitatieplan GPA, deelplan 10, Japanlaan Zuid-Oost”

Bijlage 1. Kaart exploitatieplangebied

CONCEPT

Stedelijke Ontwikkeling

Gemeente Aalsmeer

Grondzaken

EXPLOITATIEPLANGEBIED PROJECT
Green Park Aalsmeer – deelgebied 10
Japanlaan Zuid Oost

9551 KADASTRAAL EIGENDOM sectie B

Exploitatiegebied 24.420 m2

Water

12 04 2017

Bijlage 2. Exploitatieplanberekening

CONCEPT

Exploitatieopzet totaal

Opdrachtgever	Gemeente Amstelveen
Project	Greenpark Aalsmeer
Projectnummer	152560-1054
Deelplan	Deelplan Veldt

1 Uitgangspunten

Renteparameter kosten	1,40%
Renteparameter opbrengsten	1,40%
Kostenstijging	1,50%
Opbrengstenstijging	0,00%
Startdatum/prijspeildatum	1-1-2017
Eindjaar	2022

functie	1 basiseenheid is gelijk aan	
woning	1	st
bedrijven	1	m² uitgeefbaar
kantoren	100	m² bvo
winkels	100	m² bvo
voorzieningen	100	m² bvo
overige bebouwing	100	m² bvo
…	100	m² bvo

2a Programma / basiseenheden binnen exploitatieplangebied

	Aantal	eenheid	basis-eenheden	Grondprijs gemiddeld	Gewicht	gew. Basisehd	Grond-opbrengst
Woningbouw							
Sociale sector	-	st	0	€ -	0,00	0	€ -
Marktsector							
Goedkoop segment	-	st	0	€ -	0,00	0	€ -
Middensegment	-	st	0	€ -	0,00	0	€ -
Topsegment	-	st	0	€ -	0,00	0	€ -
Dubbel grondgebruik	-	st	0	€ -	0,00	0	€ -
…	-	st	0	€ -	0,00	0	€ -
…	-	st	0	€ -	0,00	0	€ -
Niet-woningbouw							
Bedrijven	22.612	m² uitgeefbaar	22.612	€ 210	1,00	22.612	€ 4.748.520
Kantoren	-	m² bvo	0	€ -	0,00	0	€ -
Winkels / horeca	-	m² bvo	0	€ -	0,00	0	€ -
Voorzieningen	-	m² bvo	0	€ -	0,00	0	€ -
Overige bebouwing	-	m² bvo	0	€ -	0,00	0	€ -
…	-	m² bvo	0	€ -	0,00	0	€ -
Totaal	nvt	nvt	22.612			22.612	€ 4.748.520

2b Programma / basiseenheden binnen exploitatieplangebied

	CW 01-01-17	boekwaarde*	01-07-17	01-07-18	01-07-19	01-07-20	01-07-21
Woningbouw	0,00		0	0	0	0	0
Niet-woningbouw	0,00		0	0	0	0	0
Bedrijven	21.994,12		0	11.306	11.306	0	0
Kantoren	0,00		0	0	0	0	0
Winkels / horeca	0,00		0	0	0	0	0
Voorzieningen	0,00		0	0	0	0	0
Overige bebouwing	0,00		0	0	0	0	0
…	0,00		0	0	0	0	0
Totaal	21.994,12	nvt					

3a Fasering kosten

	totaal nominaal	boekwaarde*	01-07-17	01-07-18	01-07-19	01-07-20	01-07-21
Verwervingen en schadeloosstellingen	€ 1.390.305	€ 1.390.305	100%	0%	0%	0%	0%
Sloopwerken	€ 86.351	€ -	100%	0%	0%	0%	0%
Milieuvoorzieningen en grondonderzoek	€ -	€ -	100%	0%	0%	0%	0%
Bouw- en woonrijpmaken	€ -	€ -	100%	0%	0%	0%	0%
Plankosten	€ 299.054	€ -	50%	25%	25%	0%	0%
Planstructurele elementen	€ 1.350.217	€ 605.067	0%	100%	0%	0%	0%
Bijdragen uit exploitatie	€ -	€ -	0%	0%	0%	100%	0%
Rente	€ -	€ -	0%	0%	0%	100%	0%
Totaal	**€ 3.125.927**	**€ 1.995.372**	450%	125%	25%	200%	0%

GOED

3b Fasering opbrengsten

	totaal nominaal	boekwaarde*	01-07-17	01-07-18	01-07-19	01-07-20	01-07-21
Woningbouw							
Niet-woningbouw							
Bedrijven	€ 4.748.520	€ -	0%	50%	50%	0%	0%
Kantoren	€ -	€ -	0%	0%	0%	0%	50%
Winkels / horeca	€ -	€ -	0%	0%	0%	0%	50%
Voorzieningen	€ -	€ -	0%	0%	0%	0%	50%
Overige bebouwing	€ -	€ -	0%	0%	0%	0%	50%
…	€ -	€ -	0%	0%	0%	0%	50%
Bijdragen in exploitatie							
Bijdragen van derden (met B.T.W.)	€ -	€ -	0%	0%	0%	0%	50%
Bijdragen van gemeentelijke fondsen en voorzieningen	€ -	€ -	0%	0%	0%	0%	50%
Subsidies zonder B.T.W.	€ -	€ -	0%	0%	0%	0%	50%
Totaal	**€ 4.748.520**		0%	50%	50%	0%	750%

GOED

4a Overzicht kosten

incl. kostenstijging

	CW 01-01-17	boekwaarde*	gefaseerd	01-07-17	01-07-18	01-07-19	01-07-20	01-07-21
Verwervingen en schadeloosstellingen	€ 1.390.305	€ 1.390.305	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
Sloopwerken	€ 86.393	€ -	€ 86.351	€ 86.351	€ -	€ -	€ -	€ -
Milieuvoorzieningen en grondonderzoek	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
Bouw- en woonrijpmaken	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
Plankosten	€ 299.421	€ -	€ 299.054	€ 149.527	€ 74.764	€ 74.764	€ -	€ -
Planstructurele elementen	€ 1.351.315	€ 605.067	€ 745.149	€ -	€ 745.149	€ -	€ -	€ -
Bijdragen uit exploitatie	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
Rente	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
Totaal incl. kostenstijging	**€ 3.127.435**	**€ 1.995.372**	**€ 1.130.555**	**€ 235.878**	**€ 819.913**	**€ 74.764**	**€ -**	**€ -**

4b Overzicht opbrengsten

incl. kostenstijging

	CW 01-01-17	boekwaarde*	gefaseerd	01-07-17	01-07-18	01-07-19	01-07-20	01-07-21
Woningbouw								
Niet-woningbouw								
Bedrijven	€ 4.618.765	€ -	€ 4.748.520	€ -	€ 2.374.260	€ 2.374.260	€ -	€ -
Kantoren	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
Winkels / horeca	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
Voorzieningen	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
Overige bebouwing	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
…	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
Bijdragen in exploitatie								
Bijdragen van derden (met B.T.W.)	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
Bijdragen van gemeentelijke fondsen en voorzieningen	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
Subsidies zonder B.T.W.	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -	€ -
Totaal incl. kostenstijging	**€ 4.618.765**	**€ -**	**€ 4.748.520**	**€ -**	**€ 2.374.260**	**€ 2.374.260**	**€ -**	**€ -**

5 Berekening exploitatiebijdrage

	Contante waarde 1-1-2017
Totale kosten	3.127.435
Minus subsidies / bijdragen	-
Netto te verhalen kosten	3.127.435
Totale opbrengsten (drempel)	4.618.765
Mogelijk te verhalen kosten (op basis van drempel)	3.127.435
Bruto exploitatiebijdrage	3.127.435
Eigen kosten:	
- Inbrengwaarde gronden	1.390.305-
- Sloopkosten opstallen	86.393-
Netto bijdrage	1.650.737

3.Raad (besluitvormend)

Dossiernummer	20
Vertrouwelijk	Nee
Vergaderdatum	2 november 2017
Agendapunt	3
Omschrijving	HAMERSTUK: AM-Zienswijze op concept Beleidskader Mobiliteit Vervoerregio

Geagendeerd	Vergaderdatum
3.Raad (besluitvormend)	2 november 2017

Voorgesteld besluit

1. De inhoud van de (concept) AM-zienswijze op het concept Beleidskader Mobiliteit van de Vervoerregio Amsterdam onderschrijven;

2. Hiervan schriftelijk kennisgeven aan het AM-secretariaat.

Gemeente Aalsmeer

RAADSVOORSTEL

Raadsvoorstel nr Z-2017/046672;
D-2017/277301

Datum B&W-besluit 27 september 2017

Voor de vergadering van raad d.d.
2 november 2017

Portefeuillehouder wethouder R.J. van Duijn

Afdeling Stedelijke ontwikkeling

Behandelend ambtenaar (voor technische vragen)
W. Wieffering
020 540 4292
w.wieffering@amstelveen.nl

Behandelen in de raadscommissie Ruimte en Economie
op 17 oktober 2017

Onderwerp

Concept Zienswijze AM-gemeenten op het Concept Beleidskader Mobiliteit van de Vervoerregio Amsterdam

Gevraagd besluit

1. De inhoud van de (concept) AM-zienswijze op het concept Beleidskader Mobiliteit van de Vervoerregio Amsterdam onderschrijven;
2. Hiervan schriftelijk kennisgeven aan het AM-secretariaat.

WAT WILLEN WE BEREIKEN EN WAT GAAN WE DAARVOOR DOEN

Wat willen we bereiken (effectindicatoren)

Een regionaal Beleidskader Verkeer en Vervoer dat inspeelt op de noodzaak om de (vervoer)regio Amsterdam bereikbaar, leefbaar en economisch sterk te houden

Wat gaan we daarvoor doen (prestatie-indicatoren)

Aalsmeer zal -ná vaststelling van het Beleidskader Mobiliteit in de Regioraad- ambtelijk direct betrokken blijven in de verdere uitwerking van het Beleidskader (zoals dat in de totstandkoming van het Beleidskader ook het geval was).

ACHTERGROND EN OVERWEGINGEN

Programma (speerpunt)

Programma 4

Aanleiding

Aalsmeer maakt deel uit van de Vervoerregio Amsterdam. Dit (concept) Beleidskader Mobiliteit behoeft bestuurlijke goedkeuring vanuit alle inliggende gemeenten van de Vervoerregio Amsterdam. De centrale thema's uit het Beleidskader zijn de bestuurlijk binnen de MRA vastgestelde ontwikkelingsrichtingen. Gezien de toenemende druk op leefkwaliteit en bereikbaarheid, alsmede het belang van een stevige economische positie van de Vervoerregio(-gemeenten), is het van groot belang dit concept Beleidskader uiteindelijk regionaal bestuurlijk vast te stellen en hiertoe een (AM-)zienswijze in te dienen op het concept ervan. De AM-wethouders hebben afgesproken deze zienswijze gezamenlijk in te dienen.

De concept zienswijze geeft aan, dat instemmend gereageerd wordt op het Beleidskader. Het wordt gezien als een goede basis voor een brede samenhangende aanpak t.a.v. bereikbaarheid, leefkwaliteit en een goed economisch klimaat.

Er wordt verzocht om extra aandacht voor de sociale functie van het openbaar vervoer (naast R-Net) en voor de minder zelfstandige reizigers die ook moeten kunnen deelnemen aan het mobiliteitssysteem.

Ten slotte ziet AM een rol voor de VRA weggelegd als het gaat om stimuleren van duurzame en innovatieve ontwikkelingen. En mag een hogere ambitie gelden t.a.v. verkeersveiligheid.

Argumenten

Zie onder 'Aanleiding'

Kanttekeningen

De voornaamste kanttekening voor Aalsmeer is de wijze waarop in het concept Beleidskader Mobiliteit beschreven staat, op welke wijze deze moet worden op-/meegenomen in de toekomstig op te stellen gemeentelijke Omgevingsvisie: 'Gelet op de vrij abstracte invulling van het Beleidskader en de eigen gemeentelijke verantwoordelijkheid bij het opstellen van een omgevingsvisie is dit naar onze mening wat al te stringent geformuleerd'.

De ambtelijke reactietermijn aan de Secretaris van de AM-gemeenten was later dan de aanlevertermijn voor de Raadsagenda in Aalsmeer. Indien er wijzigingen zijn die (mede) van toepassing op/relevant zijn voor Aalsmeer, zullen de eventuele wijzigingsvoorstellen tijdens de Raadscommissie en/of Raadsbehandeling mondeling worden toegelicht.

Financiën

Vaststellen van dit concept Beleidskader heeft geen financiële gevolgen.
Wél zal na regionale bestuurlijke vaststelling van het Beleidskader een verdere uitwerking plaatsvinden die de basis is voor een herziening van de subsidiespelregels van de Vervoerregio.
Dit is positief daar dan 'ontschotting' van vervoerregionale budgetten voor gemotoriseerd verkeer, langzaam verkeer, verkeersveiligheid en openbaar vervoer zal plaatsvinden.

Communicatie

Niet van toepassing

Procedure

Het concept Beleidskader zal ná de zienswijzeperiode ter regionale bestuurlijke besluitvorming worden aangeboden aan de Regioraad van de Vervoerregio.

Bijlagen

Concept Beleidskader Mobiliteit van de Vervoerregio Amsterdam +
Concept AM-zienswijze op het concept Beleidskader Mobiliteit.

De secretaris,

mr. F.L. Romkema

De voorzitter,

J.J. Nobel

BEHANDELING RAAD

Wijziging/aanvullingen na behandeling raadscommissie

Het voorstel aan de raad is	**Aanvaarde amendementen / moties**
Ongewijzigd aanvaard Gewijzigd aanvaard Verworpen	

RAADSBESLUIT

Besluit

1. de inhoud van de (concept) AM-zienswijze op het concept Beleidskader Mobiliteit van de Vervoerregio Amsterdam te onderschrijven;
2. hiervan schriftelijk kennis te geven aan het AM-secretariaat.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 2 november 2017.

De griffier,

O. van Kolck

De voorzitter,

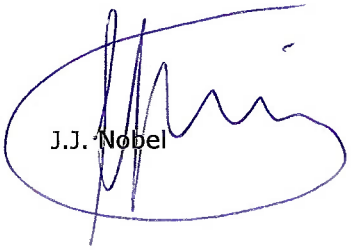

J.J. Nobel

Vervoerregio Amsterdam

Postbus 626
1000 AP Amsterdam

Jodenbreestraat 25
1011 NH Amsterdam

T 020 527 37 00
E info@vervoerregio.nl
W www.vervoerregio.nl

KvK: 34374879000
IBAN: NL46BNGH0285168274
BIC: BNGHNL2G

Colleges van Burgemeester en Wethouders van de gemeenten van de Vervoerregio Amsterdam

Datum *12 september 2017*
Uw kenmerk
Ons kenmerk

Onderwerp *Concept Beleidskader Mobiliteit: verzoek tot zienswijze*

Inlichtingen Josine van Son
020 – 5273633
j.vanson@vervoerregio.nl

Kopie *Gemeenteraden van de Vervoerregio Amsterdam*

Geacht college,

Bijgevoegd presenteren wij u het concept Beleidskader Mobiliteit van de Vervoerregio Amsterdam. Wij vragen uw gemeente om uw zienswijze op dit concept vóór 7 november 2017 aan ons te doen toekomen.

Waarom dit Beleidskader Mobiliteit?
Onze dynamische regio verandert in hoog tempo. Het aantal inwoners, arbeidsplaatsen en toeristen zal de komende jaren verder groeien. Met meer fietsen, openbaar vervoer, auto's, goederenvervoer en luchtvaart tot gevolg. We zien verder dat ICT een steeds grotere rol speelt in ons mobiliteitssysteem, waardoor bijvoorbeeld meer actuele informatie beschikbaar is. Deze ontwikkelingen zijn gunstig voor de sociaal-economische ontwikkeling van de regio, maar stellen ons tegelijkertijd voor stevige uitdagingen op het gebied van bereikbaarheid, leefkwaliteit en duurzaamheid.

Welke keuzes worden er in het Beleidskader Mobiliteit gemaakt?
Het Beleidskader Mobiliteit is geen blauwdruk, maar dient als kompas: het geeft richting aan de activiteiten van de Vervoerregio. De komende jaren bekijken wij bij al onze activiteiten of de resultaten invulling geven aan de vijf strategische opgaven, die in het Beleidskader Mobiliteit zijn gedefinieerd:

1. Van modaliteit naar mobiliteit (bereikbaarheid) – betere integratie van bestaande vervoerwijzen;
2. Naar een CO2-neutraal mobiliteitssysteem – meer aandacht voor duurzaamheid en leefbaarheid;
3. Een prettige en veilige reis – meer aandacht voor comfort, beleving, veiligheid en informatie;
4. Mobiliteit en omgeving passen bij elkaar – meer aandacht voor inpassing en ruimtelijke kwaliteit;
5. Nabijheid van dagelijkse activiteiten versterken – ondersteuning van verdichtingsopgaven.

Het Beleidskader Mobiliteit werkt door in de concessieverlening in het regionaal openbaar vervoer en wordt in de bestaande en/of nieuwe investeringsaprogramma's uitgewerkt tot concrete verbetermaatregelen en projecten. Zodoende heeft het Beleidskader Mobiliteit invloed op de programmabegroting van de Vervoerregio, waarbij bestaande afspraken over projecten tussen de

Vervoerregio en haar partners uiteraard worden gerespecteerd. Uitwerken, concretiseren en doorvertalen van het Beleidskader doen wij uiteraard niet zonder onze regionale partners.

Wat is de status van het Beleidskader Mobiliteit?
Het Beleidskader Mobiliteit is een uitwerking van de Strategische Visie Mobiliteit, die vorig jaar is opgesteld door de convenantpartners (convenant Versterking Samenwerking Verkeer en Vervoer) en in december 2016 is vastgesteld door de Regioraad. Het Beleidskader Mobiliteit vervangt het Regionaal Verkeer- en Vervoerplan (RVVP) uit 2004. Het concept Beleidskader Mobiliteit is de afgelopen maanden in een intensieve samenwerking met de vijftien gemeenten van de Vervoerregio ambtelijk en bestuurlijk voorbereid en afgestemd.

Hoe ziet de zienswijzeprocedure eruit?
De zienswijzeprocedure start met deze brief, met als bijlage het concept Beleidskader Mobiliteit. Wij verzoeken u om uw zienswijze vóór 7 november 2017 bij ons aan te leveren. Aangezien de Regioraad van de Vervoerregio het Beleidskader Mobiliteit zal vaststellen, lijkt het ons waardevol dat de zienswijze van uw gemeente ook met de gemeenteraad wordt besproken. Ook kunnen wij ons voorstellen, dat uw gemeente met een aantal regiogemeenten tot een gezamenlijke reactie komt.

Bij deze zienswijzeprocedure willen wij uw gemeente vanuit de Vervoerregio zo goed mogelijk faciliteren in de voorbereiding van het opstellen van uw zienswijze:

- Op 25 juli 2017 stuurden wij uw college en de gemeenteraad al een vooraankondiging, zodat u zich zo goed mogelijk op de zienswijzeprocedure kon voorbereiden;
- Wij kunnen in september per deelregio voor gemeenteraadsleden een informatieve bijeenkomst organiseren, waarin de inhoud en impact van het Beleidskader Mobiliteit nader worden toegelicht;
- Wij zetten in op een open discussie over het concept Beleidskader Mobiliteit in de Regioraad van 17 oktober 2017;
- Op 2 november 2017 bespreken wij het concept Beleidskader Mobiliteit in het portefeuillehoudersoverleg Verkeer en Vervoer van de Vervoerregio Amsterdam.

De ingediende zienswijzen zullen wij op 16 november 2017 bespreken in de vergadering van het Dagelijks Bestuur, op basis waarvan een Nota van Beantwoording wordt opgesteld. De Nota van Beantwoording wordt voorgelegd aan de Regioraad van 12 december 2017, aan de hand waarvan de Regioraad de definitieve versie van het Beleidskader Mobiliteit kan vaststellen. Wij stellen voor dat ook de nieuwe Regioraad het Beleidskader Mobiliteit medio 2018 bespreekt en bekrachtigt.

Wij gaan er vanuit dat wij u hiermee volledig hebben geinformeerd over de zienswijzeprocedure van het Beleidskader Mobiliteit. Mocht u daarbij nog vragen of opmerkingen hebben, dan kunt u zich wenden tot Josine van Son (j.vanson@vervoerregio.nl of 020 – 5273633) of Chris Engelsman (c.engelsman@vervoerregio.nl).

Hoogachtend,
Namens het dagelijks bestuur van de Vervoerregio Amsterdam,

dr. Derk Reneman
Portefeuillehouder Verkeer

Concept

Beleidskader Mobiliteit

Versie 8 september 2017

Vervoerregio Amsterdam

Voorwoord

PM

Inhoudsopgave

1 Een nieuwe koers 4

Richting geven aan ambities 4

Status 4

Leeswijzer 4

2 Veranderingen in de mobiliteit 6

Groei van de bevolking, economie en toerisme 6

Technologische veranderingen rond mobiliteit 6

Van aanbod naar vraaggericht vervoer 7

Toenemende druk op de mobiliteitsnetwerken 7

Reisbeleving belangrijker 8

Stijging van het aantal verkeersgewonden 8

Duurzaamheid 8

Veranderende rol van de overheid 9

Conclusie 9

3 Vijf strategische opgaven voor de vervoerregio Amsterdam 10

Strategische opgave 1: van modaliteit naar mobiliteit 10

Strategische opgave 2: naar een CO_2 - neutraal mobiliteitsysteem 12

Strategische opgave 3: veilig en prettig van deur tot deur 13

Strategische opgave 4: mobiliteit en omgeving passen bij elkaar 15

Strategische opgave 5: nabijheid van dagelijkse activiteiten 17

4 Mobiliteit per gebied 20

5 Van beleidskader naar uitwerking 22

Werkwijze van de Vervoervoerregio 22

Rollen van de Vervoerregio 24

Hoe wordt het beleidskader toegepast in de activiteiten van de Vervoerregio? 25

1 Een nieuwe koers

De Vervoerregio Amsterdam verbindt gemeenten en werkt aan een regio waar mensen vlot hun bestemming bereiken. De gemeenten Aalsmeer, Amstelveen, Amsterdam, Beemster, Diemen, Edam-Volendam, Haarlemmermeer, Landsmeer, Oostzaan, Ouder-Amstel, Purmerend, Uithoorn, Waterland, Wormerland en Zaanstad vormen samen de Vervoerregio Amsterdam.

Deze vijftien gemeenten hebben tijdens de Regioraad van 16 december 2016 de Strategische Visie Mobiliteit vastgesteld. Daarin zijn drie ambities en vijf strategische opgaven vastgelegd, die als uitgangspunt dienen voor alle activiteiten van de Vervoerregio in de komende jaren:

AMBITIES

Economische en sociale ontwikkeling

Leefkwaliteit

Duurzaamheid

RICHTING GEVEN AAN AMBITIES

Het Beleidskader Mobiliteit gaat over het beleid dat we met elkaar nodig hebben om deze ambities te realiseren. Wat gaan we doen, waar gaan we wat doen en hoe gaan we dat doen? Dit wordt aangegeven op basis van actuele ontwikkelingen zoals de veranderende mobiliteit en de duurzaamheidsopgave. De concrete vertaling van dit Beleidskader vindt vervolgens plaats in de concessies, projecten, investeringsagenda's, uitvoeringsplannen en monitoringsprogramma's. Het Beleidskader kan daarbij worden gebruikt als leidraad voor prioritering, fasering en financiering van projecten. In de investeringsagenda's worden indicatoren geconcretiseerd, samen met onze partners.

Het uiteindelijke doel van het beleid is richting geven, ambities waarmaken en inspelen op de veranderingen binnen de wettelijke taken van de Vervoerregio. We blijven investeren in een goede bereikbaarheid. Wel veranderen de criteria en komen er andere accenten. We respecteren daarbij de afspraken met onze partners over de lopende projecten. Ook blijven we samenwerken met de MRA-partners en het Rijk. Met deze nieuwe koers houden we de regio Amsterdam economisch sterk en aantrekkelijk voor haar inwoners en bezoekers.

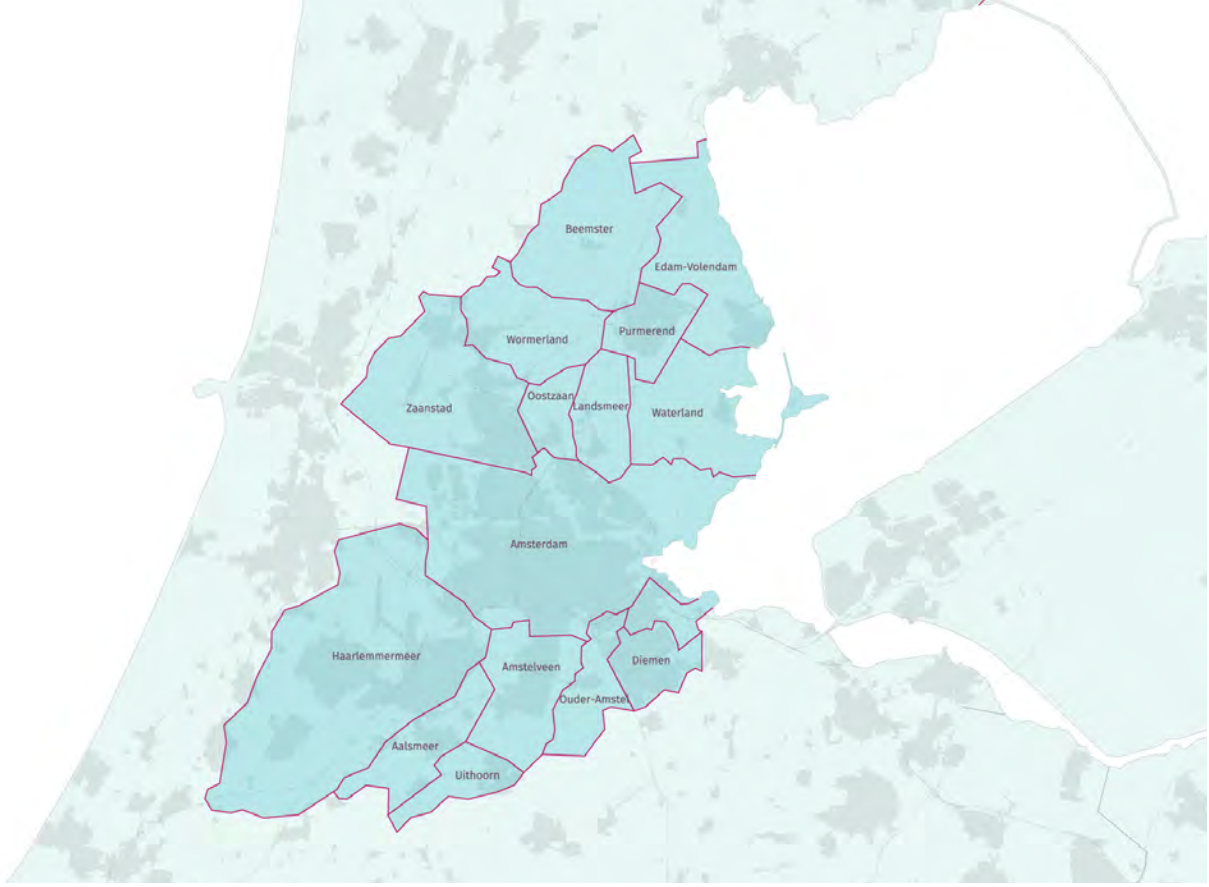

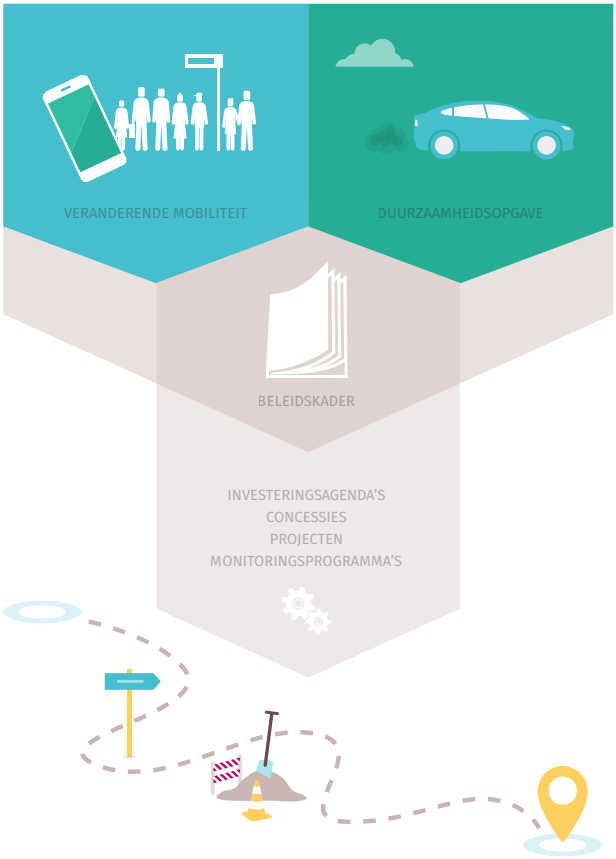

STATUS

De inhoudelijke basis van de Strategische Visie Mobiliteit wordt door de Provincie Noord-Holland en de gemeenten overgenomen in de Omgevingsvisies. Zolang de Planwet Verkeer en Vervoer geldt, heeft dit Beleidskader de status van een Regionaal Verkeer- en Vervoerplan. Als de Omgevingswet van kracht wordt, geldt het Beleidskader als het door de Regioraad vastgestelde kader om de BDU-gelden te besteden en de beschikbare capaciteit in te zetten.

LEESWIJZER

In hoofdstuk twee worden de belangrijkste ontwikkelingen beschreven en waarom het noodzakelijk is om ons beleid aan te passen. Dit wordt in hoofdstuk drie vertaald naar de vijf strategische regionale opgaven, onze inzet en ambitie. In hoofdstuk vier wordt specifiek ingegaan op de gebiedstypen en op welke wijze het beleid afgestemd wordt op deze verschillende gebieden. Tot slot wordt in hoofdstuk vijf ingegaan op de werkwijze van de Vervoerregio.

2 Veranderingen in de mobiliteit

In dit hoofdstuk worden de verschillende ontwikkelingen beschreven die van invloed zijn op de noodzaak om het beleid van de Vervoerregio aan te scherpen.

GROEI VAN DE BEVOLKING, ECONOMIE EN TOERISME

De vervoerregio Amsterdam groeit, de economie trekt aan en de regio is zeer aantrekkelijk om in te wonen, te werken en te verblijven. Zo groeit het aantal inwoners in de vervoerregio van 1,51 miljoen in 2017 naar 1,8 miljoen inwoners in 2040 (circa 9,3%)[1]. In de vervoerregio staan op dit moment 718.608 woningen[2]. Net als het aantal inwoners neemt dit aantal toe, alleen al de gemeente Amsterdam heeft op middellange termijn (2025) behoefte aan meer dan 50.000 nieuwe woningen. Door onder andere de aantrekkende economie en de groei van Schiphol met 2% tot 3% per jaar groeit het aantal arbeidsplaatsen. Ook groeit het aantal toeristen (>7,8% landelijke groei in 2015[3]) waarvan er veel de regio bezoeken.

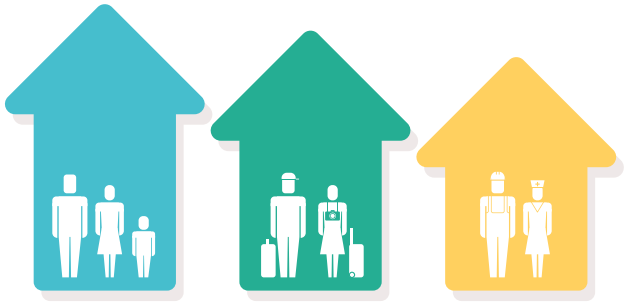

TECHNOLOGISCHE VERANDERINGEN ROND MOBILITEIT

Een belangrijke trend is de opkomst van nieuwe ICT-toepassingen, die het mogelijk maken om vraag en aanbod van allerlei diensten directer aan elkaar te koppelen en slimmer te organiseren. De toenemende beschikbaarheid van data zorgt voor meer real-time informatie en betere voorspellingen. Daardoor kan er steeds beter op bepaalde ontwikkelingen worden ingespeeld. De digitalisering van de mobiliteit, Smart Mobility, zorgt voor nieuwe mogelijkheden zoals betere benutting van de capaciteit van de wegen en veiliger rijgedrag. Voertuigen kunnen op termijn steeds meer taken zelfstandig uitvoeren. De Vervoerregio speelt hierop in.

1. *CBS, publicatie Amsterdam in cijfers 2017*
2. *CBS, publicatie Amsterdam in cijfers 2017*
3. *NBTC Holland Marketing 2016*

VAN AANBOD NAAR VRAAGGERICHT VERVOER

De scheidslijn tussen de traditionele vervoerwijzen auto, openbaar vervoer en fiets vervaagt door de opkomst van 'Mobility as a Service' (MaaS). Daarbij nemen gebruikers diensten af van mobiliteitsaanbieders en kiezen per reis de combinatie van vervoerwijzen met de meeste voordelen. Naar verwachting verschuift het zwaartepunt van aanbodgericht naar vraaggericht vervoer, en van bezit naar delen van vervoermiddelen. Knooppunten, de plekken waar vervoerwijzen en reizigers bij elkaar komen, krijgen daardoor een steeds belangrijkere rol in en tussen de verschillende vervoernetwerken.

TOENEMENDE DRUK OP DE MOBILITEITS-NETWERKEN

De groei van het aantal verplaatsingen en kilometers tekent zich af in meer auto- en openbaar vervoergebruik, vooral van de trein en de metro. Het gebruik van de fiets neemt ook toe, zowel in het voor- en natransport van het openbaar vervoer als voor de lange afstanden door de populariteit van de elektrische fiets. Dit zien we terug in de beschikbare capaciteit van de verschillende netwerken. De wegen naar de economische centra staan regelmatig vast en het is druk in het openbaar vervoer en op de fietspaden. Er wordt al flink geïnvesteerd in doorstromingsmaatregelen voor de auto en het hoogwaardig openbaar vervoernetwerk wordt uitgebreid met R-net lijnen, de Amstelveenlijn, de Uithoornlijn en de komst van de Noord/Zuidlijn. De groei blijft in de toekomst naar verwachting doorzetten[4] waardoor de urgentie voor scherpe keuzes toeneemt. Uitbreiding van de infrastructuur is niet altijd de aangewezen oplossing.

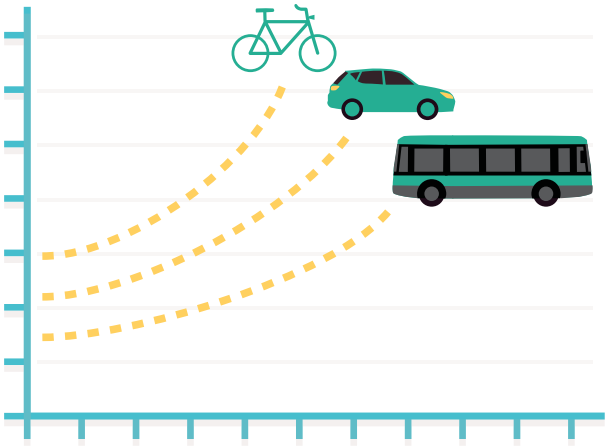

4. *Venom 2016*

BELEVING BELANGRIJKER

Naast snelheid wordt ook de beleving van de reis steeds belangrijker. Een mobiliteitsnetwerk met goed voor- en natransport (lopen en fietsen), korte wachttijden, prettig wachten en goede aansluiting op fijnmazig vervoer wordt hoger gewaardeerd. Veel fietsers kiezen liever voor een langere reistijd via een aantrekkelijke autoluwe route dan voor een kortere reistijd via een fietsroute langs een drukke hoofdweg[5]. De acceptatie door omwonenden en bezoekers van de negatieve effecten van het verkeer neemt af.

VERKEERSVEILIGHEID BLIJVEND AANDACHTSPUNT

De gewenste afname van het aantal verkeersdoden stagneert. Dit aantal ligt in de vervoerregio al jaren rond de 30 per jaar. Het aantal ernstige verkeersgewonden fluctueert. Daarbij vallen de meeste ernstig gewonden onder fietsers en gemotoriseerde tweewielers[6]. Blijvende aandacht voor verkeersveiligheid is nodig.

DUURZAAMHEID

De uitstoot van CO_2 en andere broeikasgassen leidt wereldwijd tot klimaatproblemen, zoals extreme weersomstandigheden en de impact daarvan op stedelijke gebieden en ecosystemen. Daarnaast leiden emissies tot slechte luchtkwaliteit en gezondheidsproblemen. Dit betekent dat we moeten overschakelen van fossiele naar uitstootvrije energie. De transitie naar zero emissie wordt in de concessies in gang gezet. Voor personenauto's en met name het zware vrachtverkeer zijn nog extra inspanningen nodig. De duurzame energievoorziening is daarbij een zorgpunt.

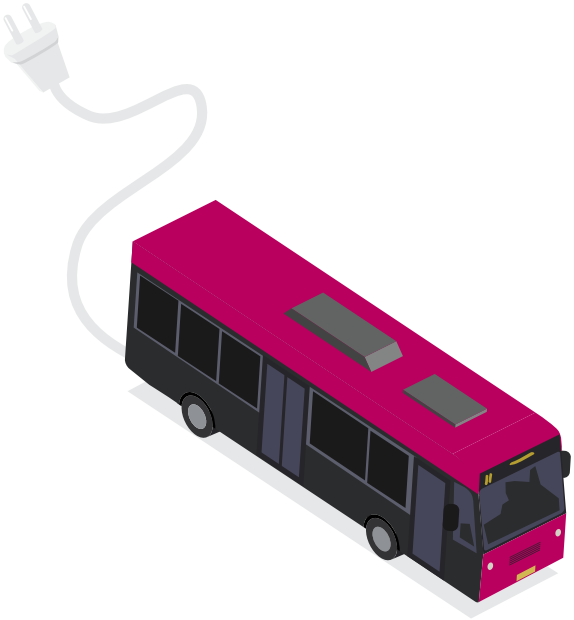

5. Hagen, M. van, Govers, B., Robuust sturen op keuzegedrag van mobilisten. 2012
6. Vervoerregio Amsterdam, Investeringsagenda's 2016, monitor en voortgang

VERANDERENDE ROL VAN DE OVERHEID

Vanuit het Rijk is er steeds minder budget beschikbaar. Ten opzichte van de verwachting die er in 2006 was met betrekking tot de ontwikkeling van de BDU vanuit de Nota Mobiliteit is de BDU-bijdrage in 2016 met 40% gedaald. Hierdoor moeten we anders naar de mobiliteitsopgave kijken. De rol van inwoners en bedrijven wordt hierin prominenter. Steeds meer bereikbaarheidsinitiatieven komen van de inwoners en bedrijven zelf. Bijvoorbeeld werknemers die hun medewerkers stimuleren om buiten de spits te rijden of bedrijven die bijdragen aan projectontwikkeling. Dit verandert de rol van de overheid en vraagt om een nadere blik op wet- en regelgeving. Samenwerking is noodzakelijk, ook rond de Omgevingswet.

CONCLUSIE

De groei in de vervoerregio leidt tot meer mobiliteit. Wanneer mensen zich op dezelfde manier als nu van en naar Amsterdam en in de regio blijven verplaatsen, heeft dit tot gevolg dat de bereikbaarheid, leefkwaliteit en aantrekkelijkheid van het gebied onder druk komen te staan en daarmee ook de economische ontwikkeling. Tegelijkertijd zijn er kansen om met onder andere slimme ICT-toepassingen en duurzamere voertuigen slimmer in te spelen op de groei en gebruik te maken van nieuwe ontwikkelingen.

3 Vijf strategische opgaven voor de Vervoerregio Amsterdam

In dit hoofdstuk worden de vijf strategische opgaven beschreven waar de Vervoerregio de komende jaren op inzet.

STRATEGISCHE OPGAVE 1:

VAN MODALITEIT NAAR MOBILITEIT

Er komt een verschuiving naar één integraal mobiliteitssysteem. De modaliteiten (vervoerwijzen) openbaar vervoer, auto, fiets en voetganger worden in samenhang bekeken. Reizen van deur tot deur gebeurt in steeds grotere mate met een combinatie van vervoerwijzen. OV, auto en fiets vullen elkaar daarbij zo goed mogelijk aan.

Dit biedt kansen om, afhankelijk van het type gebied, keuzes te maken voor bepaalde vervoerwijzen die het beste passen in de omgeving (zie hoofdstuk 4). Het uitgangspunt daarbij is: hoe stedelijker het gebied, hoe meer focus op grote stromen reizigers, op collectief vervoer, schoon, stil en beperkt vervoer of dubbel ruimtegebruik. Hier heeft de auto geen prioriteit. In een minder stedelijk gebied wordt sterker ingezet op individueel, flexibel en kleinschalig vervoer, zoals de auto, de (elektrische) fiets en doelgroepenvervoer dat op knooppunten aansluit. Collectief en gebundeld vervoer worden slim en efficiënt ingezet.

Belangrijke voorwaarde voor het optimaal functioneren van dit mobiliteitssysteem is dat de verschillende verkeersnetwerken sterk met elkaar worden verbonden, zowel fysiek op knooppunten als op het gebied van data, informatie, en betaal- en abonnementsvormen.

INZET VERVOERREGIO

We blijven ons inzetten op het optimaliseren van het regionale fietsverkeer, het hoogwaardig openbaar vervoer (R-net), het verbeteren van de betrouwbaarheid (de kans dat de reis verloopt, zoals vooraf bedacht), reisbeleving en de doorstroming van het autoverkeer. Daarbij richten we ons op de samenhang met de ruimtelijke ordening, mobiliteitsmanagement, efficiëntere vervoerwijzen en een slimme herinrichting van de infrastructuur. Onderzocht wordt wat de effecten zijn van bestaande en mogelijke nieuwe financiële prikkels. Daarbij wordt ook het effect op verschillende doelgroepen in ogenschouw genomen.

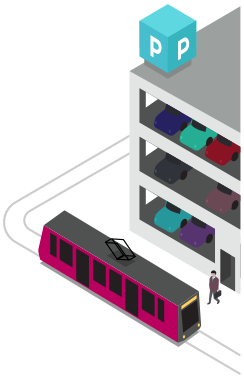

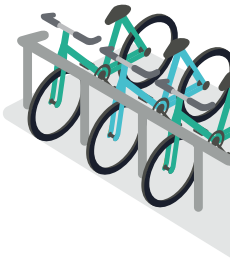

Bij de afweging kijken we naar de bereikbaarheid van deur tot deur, daar waar de netwerken elkaar versterken en naar het slim combineren van modaliteiten.

- Het gebruik van relevante data voor de ontwikkeling van het mobiliteitssysteem, zowel voor onderzoek als het openstellen van data voor reisinformatie of betaaldiensten. De Vervoerregio heeft hierin de rol als opdrachtgever van het openbaar vervoer, coördinator, partner of financier van bijvoorbeeld het genereren van verkeersdata en datawarehouses.
- Het faciliteren van overstapvoorzieningen voor de reizigers, het makkelijker maken van overstappen en prettig wachten. Hier hebben ook vervoerders en wegbeheerders een belangrijke rol.
- Het verbeteren van de 'first en last mile', (het eerste en laatste deel van een reis) samen met de wegbeheerders. Hier wordt ook gekeken naar nieuwe vormen van mobiliteit, zoals deelfietssystemen. De Vervoerregio coördineert de inbreng van de betrokken partijen, zet vanuit de regionale opgave nieuwe initiatieven in gang en levert financiële bijdragen aan maatregelen en projecten.
- De openbaar vervoerconcessies worden steeds meer mobiliteitsconcessies. Fiets, (deel) auto en vraagafhankelijk vervoer worden meer geïntegreerd en daarmee voor de reiziger gemakkelijker te gebruiken. Als opdrachtgever van het openbaar vervoer heeft de Vervoerregio hier een belangrijke rol. De vervoerder zorgt voor de samenhang met bijvoorbeeld het doelgroepenvervoer of aanbieders van mobiliteitsdiensten.

INDICATOR

REISTIJD VAN DEUR TOT DEUR

AMBITIE

Een acceptabele en betrouwbare reistijd van deur tot deur, ongeacht de vervoerwijze. Welke reistijd we acceptabel vinden, is afhankelijk van de reisafstand en het reismotief (zie grafiek hieronder). Onder betrouwbaarheid verstaan we een maximale spreidingsfactor van 1,2 uit het MIRT onderzoek Stedelijke Bereikbaarheid. (De spreidingsfactor is gedefinieerd als: (reistijd + standaard deviatie)/ reistijd.) Dit houdt in dat op een reis van gemiddeld 30 minuten, we maximaal 6 minuten afwijking accepteren.

In de grafiek is als voorbeeld voor drie verschillende reismotieven aangegeven hoe de acceptabele reistijd afhankelijk is van de reisafstand. We accepteren voor bezoekers dus een hogere reistijd en voor onderwijs gerelateerde verplaatsingen is de korte afstand het belangrijkste. Voor een woon-werkreis van 25 kilometer is de acceptabele reistijd bijvoorbeeld 30 minuten, ongeacht de mobiliteitskeuze.

REISTIJD VAN DEUR TOT DEUR

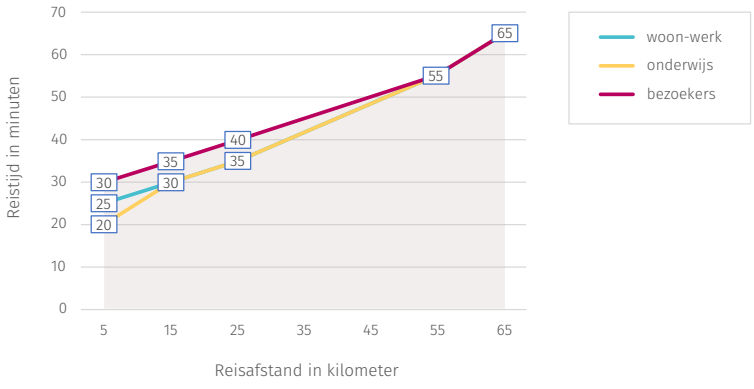

STRATEGISCHE OPGAVE 2:

NAAR EEN CO_2 - NEUTRAAL MOBILITEITSYSTEEM

Een grote opgave is het verminderen van de CO_2 uitstoot. Het toepassen van de zogenaamde trias mobilica (het verminderen van vervuilende mobiliteit, veranderen en verduurzamen) helpt om de opgave te structureren. Door compact te blijven bouwen in en rond de stedelijke gebieden en een hoge mate van functiemenging, beperken we de gemiddelde reisafstanden. Dit helpt om fietsen, lopen en het openbaar vervoer voor meer mensen tot een aantrekkelijke manier van reizen te maken. Daarnaast stimuleren we het gebruik van schone voertuigen.

INZET VERVOERREGIO

- Het regionaal openbaar vervoer (bus, tram en metro) wordt zero emissie. De Vervoerregio heeft hierop direct invloed als opdrachtgever van de concessies.
- De Vervoerregio neemt de regie om energiesystemen op elkaar te laten aansluiten. We investeren in laadinfrastructuur op strategische locaties, zoals knooppunten die gunstig liggen ten opzichte van het energienetwerk. Daardoor kunnen de laadsystemen voor het openbaar vervoer bijvoorbeeld opengesteld worden voor het opladen van andere vervoermiddelen en zo optimaal worden benut. Hier is nader onderzoek voor nodig.
- Voertuigen in de regio, waaronder personen- en vrachtauto's, worden zero emissie en rijden indien mogelijk 100% op uitstootvrije energie. De Vervoerregio levert hier een bijdrage door:
  - Het stimuleren van innovatie en technologische ontwikkeling. De Vervoerregio faciliteert deze ontwikkelingen door kennis en ervaring op te doen en te delen.
  - De markt in staat te stellen de benodigde producten en voorzieningen aan te bieden. De Vervoerregio kan marktbelemmeringen wegnemen door samen met andere overheden te zorgen voor duidelijk en stabiel beleid en het subsidiëren en uitvoeren van pilots.
- Waar dit kan wordt rondom het regionaal mobiliteitssysteem duurzame energie opgewekt en opgeslagen. In samenwerking met wegbeheerders en andere partners kan de Vervoerregio hier als regisseur of facilitator een rol bij spelen.
- De Vervoerregio kijkt als financier bij het verlenen van subsidies expliciet naar duurzaamheidsmaatregelen (zoals LED-verlichting of zonnepanelen) en stelt daarvoor mogelijk bijdragen beschikbaar.
- Nader onderzoek naar de technische mogelijkheden, het effect van bovenstaande maatregelen en de rol van de Vervoerregio is nodig.

INDICATOR

CO_2 BALANS VAN HET MOBILITEITSSYSTEEM

AMBITIE

Een CO_2-neutraal mobiliteitssysteem vanaf 2050.
CO_2-neutraal regionaal openbaar vervoer vanaf 2030.

STRATEGISCHE OPGAVE 3:

VEILIG EN PRETTIG VAN DEUR TOT DEUR

Reizen van deur tot deur moet veilig, prettig en vanzelfsprekend zijn. De mate van beleving van de reis, bijvoorbeeld het kunnen lezen van een boek of nog even werken, wordt steeds bepalender bij het maken van een keuze voor één of een combinatie van verschillende vervoerwijzen. Zeker nu we ons meer richten op één mobiliteitssysteem, worden knooppunten belangrijker en wisselen reizigers gemakkelijker tussen auto, openbaar vervoer of deelfiets.

Knooppunten worden steeds meer zogenaamde 'hubs', waar de verschillende vervoernetwerken samenkomen, evenals mobiliteitsdiensten, reisinformatieloketten of P+R's. Ook kunnen allerlei andere voorzieningen en diensten gerealiseerd worden, zoals een oplaadplek voor de elektrische fiets, een pakket ophaalpunt of vergaderlocaties. Al deze mogelijkheden dragen eraan bij dat reizigers het mobiliteitssysteem makkelijk en intuïtief kunnen gebruiken. Daarom stimuleert de Vervoerregio dat alle vervoerwijzen, mobiliteitsdiensten en aanvullende diensten zoveel mogelijk op hetzelfde (IT-) platform aansluiten, zodat data en betaalwijzen ongeacht de dienst of vervoerwijze op een laagdrempelige manier aangeboden kunnen worden.

INZET VERVOERREGIO

De Vervoerregio zet zich in voor een veilig mobiliteitssysteem dat makkelijk te gebruiken is door alle reizigers. Dit doen we door:

- Het vergroten van de verkeersveiligheid door het verbeteren van de infrastructuur (Duurzaam Veilig), verkeerseducatie en gedragsbeïnvloeding. Dit in onze rol als financier en regisseur.
- Vanuit de Wet lokaal spoor erop toezien dat de veiligheid op, en de aanleg en het beheer van het lokale spoor, naar behoren wordt uitgevoerd.
- Inzetten op sociale veiligheid in het openbaar vervoer.
- Inzetten op de beleving van de hele reis, met aandacht voor sociale veiligheid, ketenvoorzieningen, haltes, het verbeteren van de reisinformatie en de kwaliteit van de omgeving.
- Zorgdragen voor een mobiliteitsnetwerk met logische knooppunten en goede voorzieningen.
- Beschikbaar stellen van reisinformatie via de concessies en het stimuleren van open data van de gehele reis. Daarmee kunnen marktpartijen reisinformatiediensten aanbieden die aansluiten bij de behoefte van de reiziger.
- Betalen voor mobiliteit wordt gemakkelijker voor de reiziger. De komende jaren worden nieuwe, laagdrempelige betaalwijzen in het openbaar vervoer geïntroduceerd. Daarnaast krijgen MaaS aanbieders de mogelijkheid om de reiziger mobiliteit aan te bieden.

INDICATOR

BELEVING VAN DE DEUR-TOT-DEUR REIS VOOR HET HELE REGIONALE MOBILITEITSSYSTEEM

AMBITIE

Het algemene gebruiksoordeel voor de van-deur-tot-deur-reis voor alle vervoerwijzen wordt minimaal gewaardeerd op een 7,5. De verschillende deelonderwerpen en definities daarvan worden nog uitgewerkt.

INDICATOR

AANTAL ERNSTIGE VERKEERSSLACHTOFFERS

AMBITIE

Reductie van het aantal verkeersdoden en ernstig verkeersgewonden conform de landelijke doelstelling. Een daling van 25% in 2020 t.o.v. 2010.

INDICATOR

RAILVEILIGHEID

AMBITIE

Het hanteren van het stand-still principe (de veiligheid mag niet verslechteren) en het ARLAP principe (als op een redelijke wijze en tegen redelijke kosten significante veiligheidsverbeteringen zijn te bereiken dan moeten deze worden uitgevoerd).

INDICATOR

SOCIALE VEILIGHEID IN HET OPENBAAR VERVOER

AMBITIE

De veiligheid op haltes en in voertuigen mag niet slechter zijn dan in de openbare ruimte.

STRATEGISCHE OPGAVE 4:

MOBILITEIT EN OMGEVING PASSEN BIJ ELKAAR

In de (metropolitaan) centrumstedelijke gebieden en de mainports zijn ruimtegebrek en ruimtelijke kwaliteit bepalende factoren voor de inrichting van het mobiliteitssysteem. In de minder stedelijke en de landelijke woon- en werkgebieden ligt dat anders. In alle situaties is het van belang dat ontwerp en inpassing van het mobiliteitssysteem en de omgeving op elkaar afgestemd worden. Daarbij moet rekening worden gehouden met de leefkwaliteit (onder andere met de luchtkwaliteit, stikstofoxiden en fijnstof), geluid én de kwaliteitseisen aan het mobiliteitssysteem. Afhankelijk van het gebiedstype, de vervoerwijze en het belang van de verbinding in het regionale netwerk, worden prioriteiten gesteld. In hoofdstuk vier wordt specifiek ingegaan op de vervoerkeuzes die per gebiedstype gemaakt worden.

INZET VERVOERREGIO

- Per gebiedstype keuzes maken tussen de vervoerwijzen waarmee een gebied het beste ontsloten kan worden (zie hoofdstuk vier) en waarmee de leefkwaliteit het meest gediend is.
- Aandacht voor de ruimtelijke inpassing van de infrastructuur, zoals dubbel ruimtegebruik en het combineren van vervoerwijzen.
- Integraal naar mobiliteitsoplossingen kijken, evenals naar de mogelijkheid om werk met werk te maken.

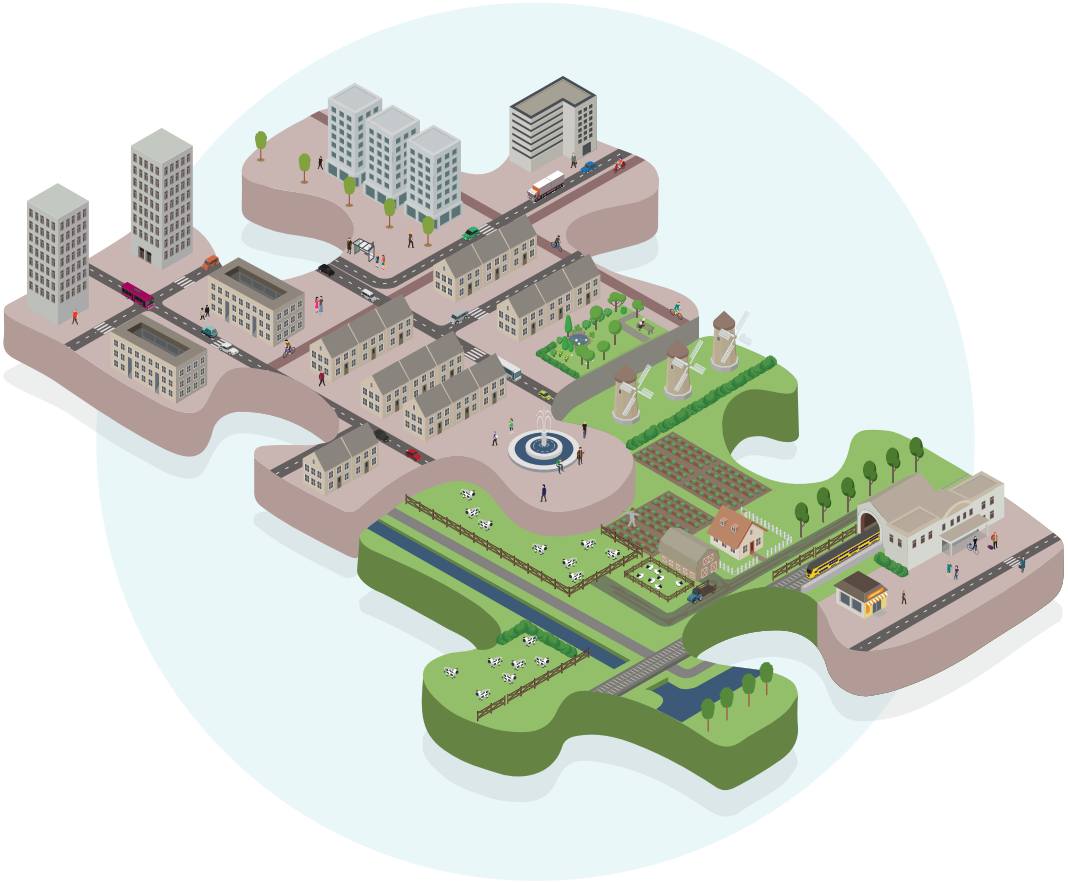

INDICATOR

RUIMTEGEBRUIK MOBILITEITSSYSTEEM

AMBITIE

Het ruimtegebruik van het mobiliteitssysteem is efficiënt. Dit geldt zowel voor verbindingen als voor knooppunten en parkeervoorzieningen. In grootstedelijk gebied geven we de voorkeur aan vervoer dat de meeste mobiliteitswaarde heeft in relatie tot de ruimte dat het inneemt.

INDICATOR

INPASSING MOBILITEITSSYSTEEM

AMBITIE

- Omgeving en mobiliteitssysteem passen bij elkaar.
- Het mobiliteitssysteem is goed ingepast in de omgeving. Dit geldt zowel voor de snelheid en de functionaliteit als voor de uitstraling en het materiaalgebruik.

STRATEGISCHE OPGAVE 5:

NABIJHEID VAN DAGELIJKSE ACTIVITEITEN

De toenemende druk op de ruimte maakt het noodzakelijk om ruimtelijke plannen direct aan de mobiliteitsopgaven te koppelen. Daarbij is het van belang dat inwoners van de regio, zowel in stedelijk als in landelijk gebied, hun dagelijkse activiteiten (werk, school, winkels, sport en dergelijke) eenvoudig en snel kunnen bereiken. Verdichting, functiemenging, knooppuntontwikkeling en een goede verkeersstructuur in wijken zijn hierbij een aandachtspunt. Waar dit binnen de mogelijkheden ligt, kan de Vervoerregio de gemeenten ondersteunen. Ook wordt samengewerkt in MRA-verband. Verder is het bij ruimtelijke ontwikkelingen noodzakelijk om bij de financiering van de mobiliteit na te gaan of andere financieringsvormen mogelijk zijn, bijvoorbeeld publiek-private samenwerking, voor zowel de aanleg van infrastructuur als voor de exploitatie en het beheer en onderhoud.

- Bij het opstellen van ruimtelijke plannen werkt de Vervoerregio in een vroegtijdig stadium intensief samen met de partners en brengt haar kennis in om de plannen goed af te stemmen en de nabijheid van activiteiten en functiemenging te stimuleren.
- Bij de samenwerking wordt ook vroegtijdig een link gelegd tussen de mobiliteitsopgave en de financiering.

INDICATOR

NABIJHEID

AMBITIE

Ruimtelijke ontwikkelingen dragen bij aan een efficiënter mobiliteitssysteem met behulp van verdichting, functiemenging, knooppuntontwikkeling en verkeersstructuren.

Steeds meer mensen bereiken hun dagelijkse activiteiten op loop- en fietsafstand.

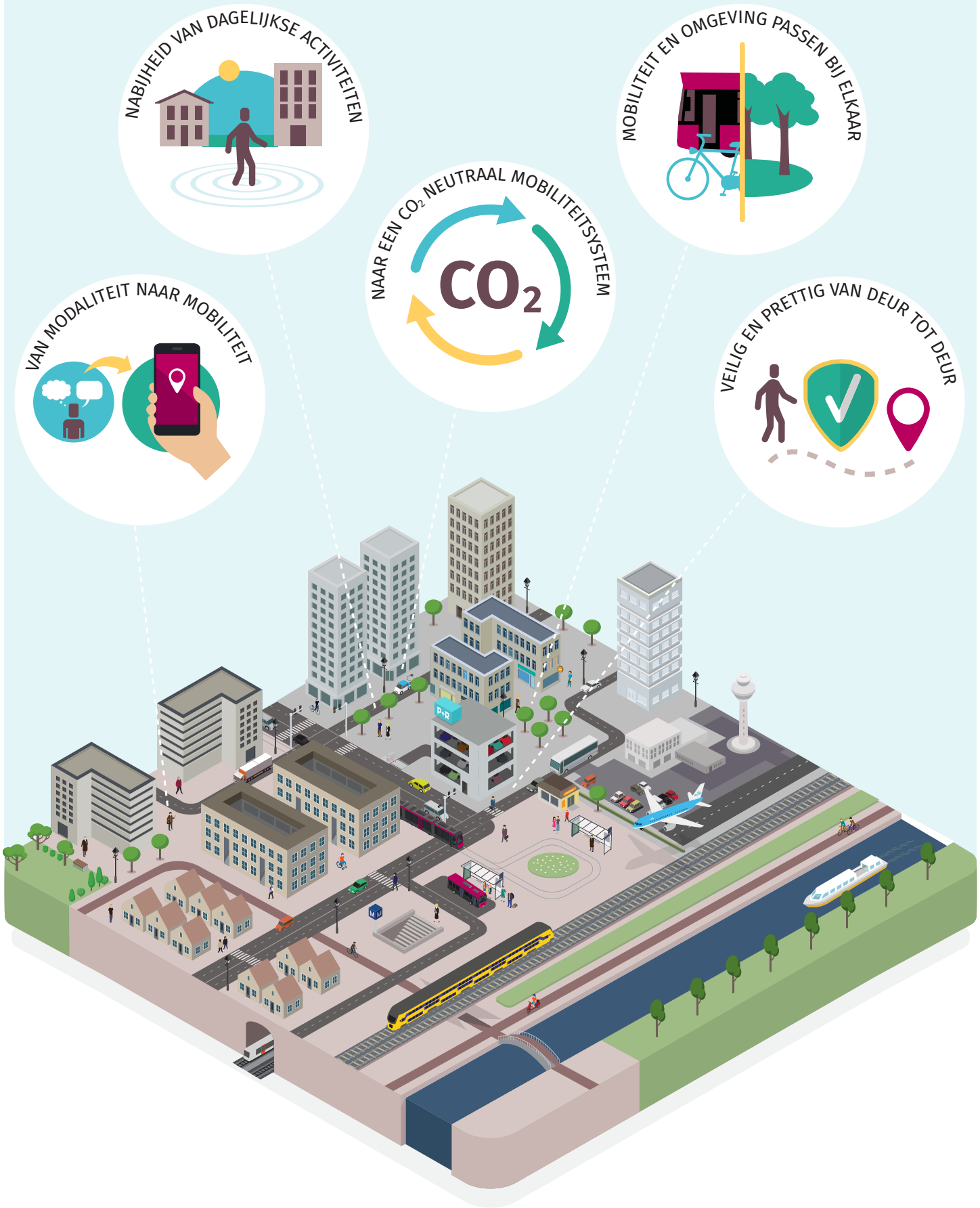
NABIJHEID VAN DAGELIJKSE ACTIVITEITEN
MOBILITEIT EN OMGEVING PASSEN BIJ ELKAAR
NAAR EEN CO_2 NEUTRAAL MOBILITEITSYSTEEM
CO_2
VAN MODALITEIT NAAR MOBILITEIT
VEILIG EN PRETTIG VAN DEUR TOT DEUR
P+R

4 Mobiliteit per gebied

In de Strategische Visie Mobiliteit worden vijf gebiedstypen onderscheiden, met elk hun eigen opgaven. In dit hoofdstuk wordt per gebiedstype de mobiliteitsopgave benoemd.

METROPOLITAAN CENTRUMSTEDELIJK GEBIED

Dit zijn de binnenstad van Amsterdam en de Zuidas. Kenmerk is hier het gebrek aan ruimte en de zeer hoge mobiliteitsdruk. De opgave is het realiseren van een prettig woon- en vestigingsklimaat voor inwoners en bedrijven en het gastvrij ontvangen van bezoekers.

- Vanwege het gebrek aan ruimte inzetten op het beter benutten van de aanwezige infrastructuur, een efficiënte logistiek en stadsbevoorrading, en het stimuleren van het openbaar vervoer.
- Aandacht voor de grote stromen reizigers. Naarmate de beschikbare ruimte minder groot is, zetten we meer in op het openbaar vervoer en op vervoerwijzen die minimale hinder vormen voor de omgeving, zoals de fiets en de voetganger. Aanpassingen aan de verkeerscirculatie of dubbel ruimtegebruik zijn daarbij een optie.

CENTRUMSTEDELIJK GEBIED

De opgave voor de centrumstedelijke gebieden is het versterken van aantrekkelijke en multifunctionele milieus voor wonen, werken en voorzieningen in hoge dichtheden. In zowel oude als nieuwe centra is de verkeersdruk hoog vanwege het vele herkomst- als bestemmingsverkeer en de interne verplaatsingen.

- Zorgen voor een goede samenhang tussen de verschillende vervoersnetwerken en de knooppunten.
- Balans vinden tussen wonen, werken, recreëren en de verkeersstromen die deze teweeg brengen.

STEDELIJK WOON- EN WERKGEBIED

Hier is de opgave het versterken van de vitaliteit van het gebied. Mogelijkheden voor functiemenging en verdichting moeten worden benut en de interne en externe verbindingen moeten goed zijn. Door herstructurering kunnen voorzieningen zoals winkels, basisschool, sport, gezondheidszorg en groen zorgen voor een aantrekkelijk leefklimaat. De nabijheid van deze voorzieningen zorgt voor een efficiënte mobiliteit.

- De verbindingen met de andere gebieden zijn hoogwaardig, direct, hebben een vlotte doorstroming en bieden een comfortabele reis.
- Meer aandacht voor de first and last mile, zoals vervoer op afroep naar knooppunten en haltes.
- Verdere verbetering van de verschillende vervoernetwerken en knooppunten.

LANDELIJK WONEN EN RECREËREN

Voor landelijke gebieden zijn de opgaven het beschermen van de openheid van het landschap en het versterken van de vitaliteit en de leefbaarheid. Uitbreiding van het verkeers-areaal heeft in deze gebieden al gauw een negatieve impact op landschappelijke waarden. Indien nodig zoeken we dan ook vooral naar het beter benutten van de bestaande infrastructuur en voorzieningen.

Door de lagere dichtheden is het autogebruik in deze gebieden relatief hoog en dat van fiets en openbaar vervoer lager. Door relatief weinig inwoners en lage bebouwings-dichtheden ligt het aanbieden van traditioneel openbaar vervoer niet voor de hand.

- Een belangrijke rol voor de fiets en de auto, in combinatie met P+R op de knooppunten.
- Het aanbieden van vraagafhankelijk vervoer van en naar OV-haltes of knooppunten.

MAINPORTS EN GREENPORT

In deze gebieden liggen de luchthavens, zeehavens en de bloemenveiling. De opgaven zijn het versterken van het internationale vestigingsklimaat en de bereikbaarheid, evenals het gastvrij opvangen van bezoekers. Kenmerken zijn de internationale vervoersnetwerken over de weg en het spoor, de forensenstromen en de reizigers. Het aantal werknemers en bezoekers verschilt sterk. Gebieden met een hoog aantal bezoekers en werknemers zoals Schiphol vereisen andere oplossingen dan Westpoort met een lage arbeidsdichtheid.

- Goede doorstroming van goederenvervoer.
- De 24-uurs economie stelt extra eisen aan slim openbaar vervoer en sociale veiligheid.

5 Van beleidskader naar uitwerking

In dit hoofdstuk wordt de werkwijze van de Vervoerregio beschreven en de manier waarop we invulling geven aan de strategische opgaven, zoals beschreven in hoofdstuk drie.

WERKWIJZE VAN DE VERVOERVOERREGIO

De Vervoerregio Amsterdam werkt aan het verbeteren van verbindingen en het optimaliseren van de bereikbaarheid met als ambitie de best bereikbare stedelijke regio van Nederland te worden. We werken daarbij vanuit een aantal kernwaarden, die richting geven aan de strategische opgaven, de uitvoering en de handelswijze van de organisatie. De onderscheidende kernwaarden zijn: verbindend, innovatief, effectief en richtinggevend.

VERBINDEND

Als regisseur van het regionale verkeer en vervoer dragen we bij aan goede verbindingen, zodat mensen zich per openbaar vervoer, fiets of auto snel, veilig en comfortabel kunnen verplaatsen. Daarvoor bundelen we met vijftien gemeenten onze kennis en bestuurlijke kracht.

We zoeken ook de verbinding met onze partners en werken gezamenlijk aan de verbetering van het mobiliteitssysteem. Omdat de mobiliteitsopgave de komende jaren complexer wordt, wordt ook samengewerkt op andere beleidsterreinen, zoals ruimte, economie en duurzaamheid. Door innovaties komen er nieuwe spelers op de markt, waar we eveneens samenwerking mee zoeken. Voorbeelden van onze samenwerkingspartners zijn: gemeenten, de partners uit de Metropoolregio Amsterdam, de vervoerders, mobiliteitsaanbieders, het Rijk, NS, Prorail, maatschappelijke organisaties, bedrijfsleven en kennisinstellingen.

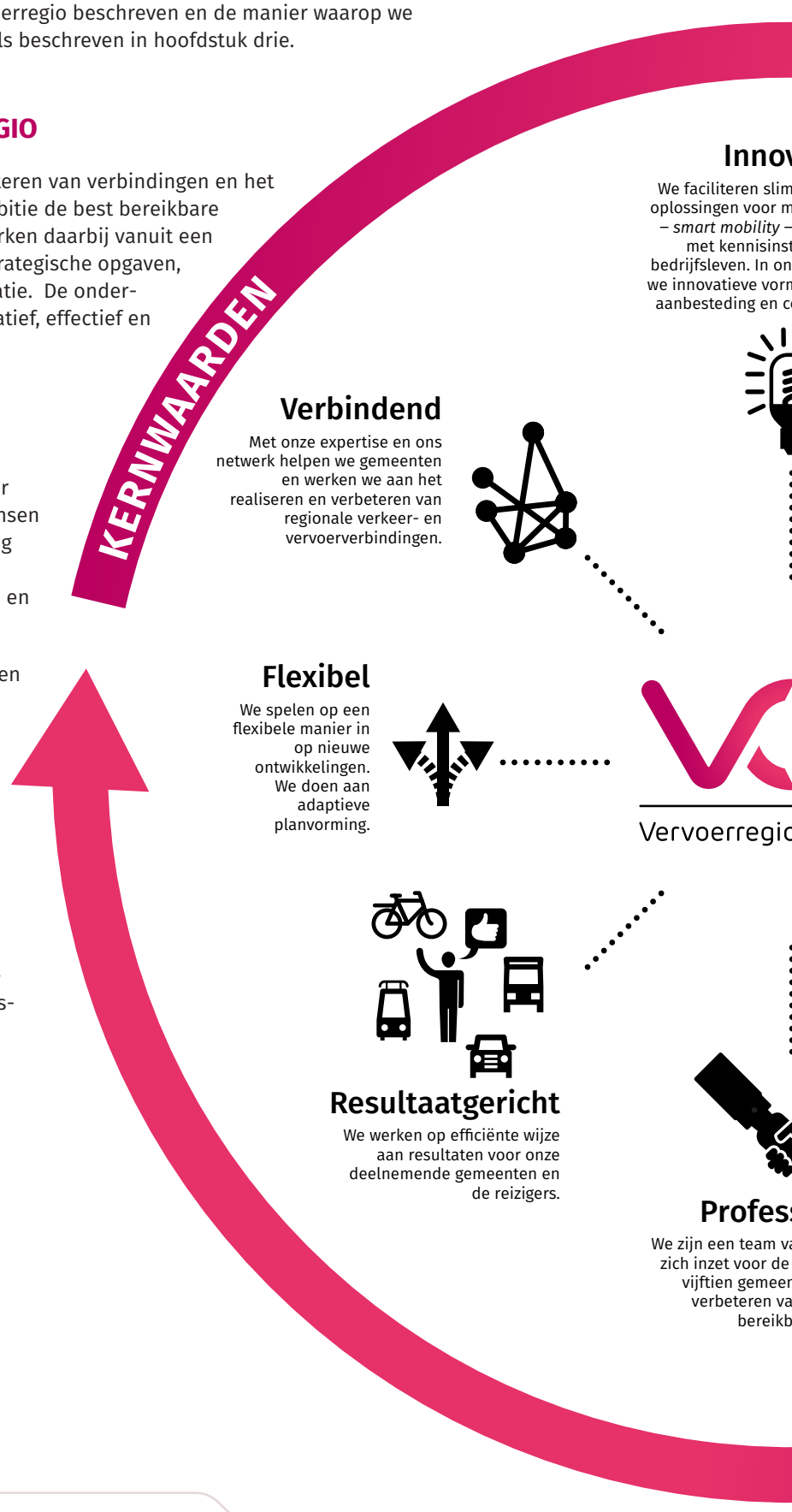

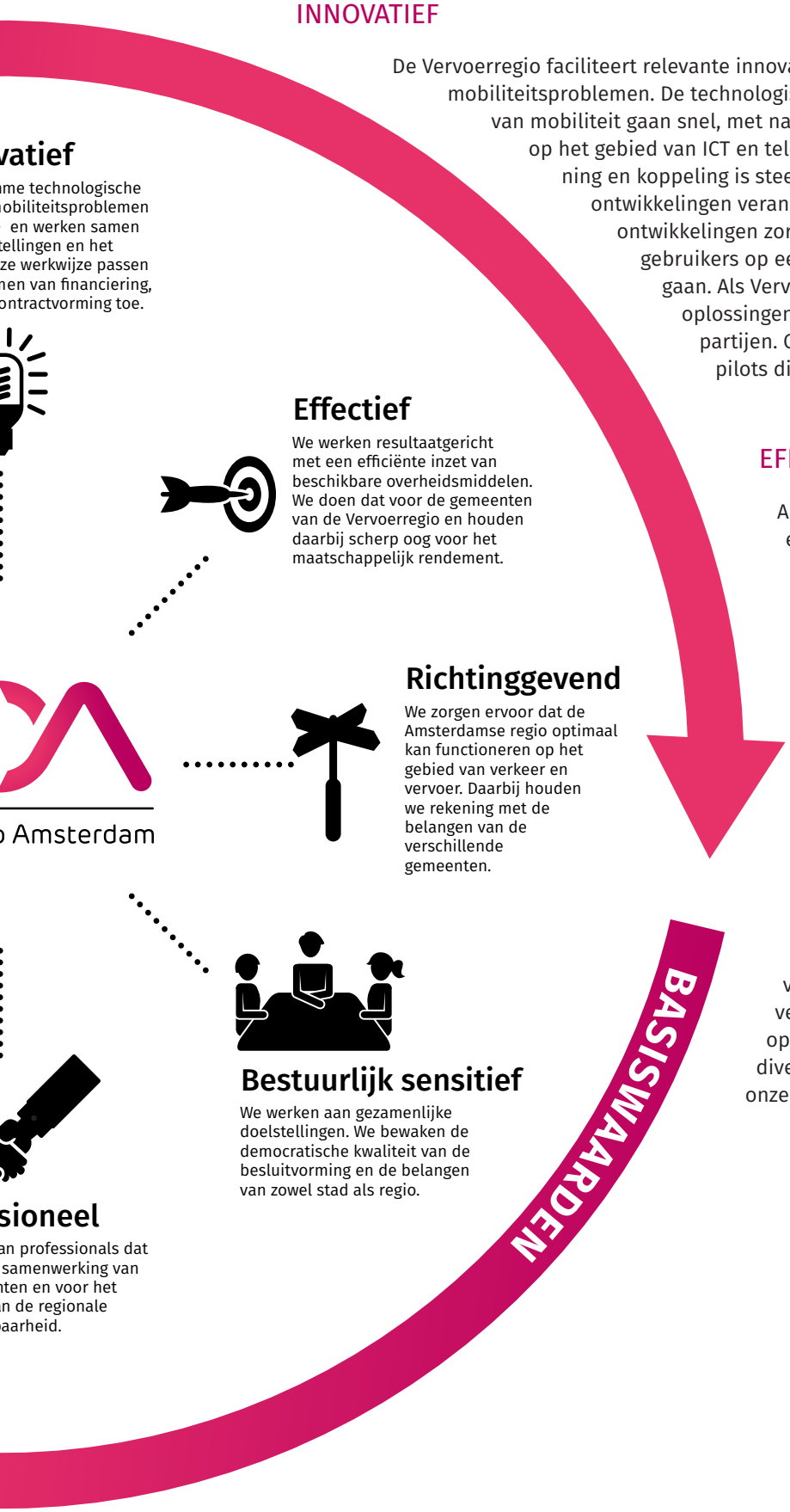

INNOVATIEF

De Vervoerregio faciliteert relevante innovaties die een oplossing kunnen bieden voor mobiliteitsproblemen. De technologische ontwikkelingen en innovaties op het gebied van mobiliteit gaan snel, met name door de grote toename van mogelijkheden op het gebied van ICT en telecommunicatie. Op het gebied van data inwinning en koppeling is steeds meer mogelijk. De mobiliteit gaat door deze ontwikkelingen veranderen en zal steeds 'slimmer' worden. ICT-ontwikkelingen zorgen ook voor nieuwe vervoerconcepten waardoor gebruikers op een andere manier met mobiliteit om kunnen gaan. Als Vervoerregio faciliteren we innovatieve, slimme oplossingen en zoeken we samenwerking met nieuwe partijen. Ook bieden we ruimte voor experimenten en pilots die kunnen bijdragen aan onze opgaven.

EFFECTIEF

Als Vervoerregio werken we resultaatgericht met een efficiënte inzet van beschikbare overheidsmiddelen. Daarbij besteden we extra aandacht aan 'werk met werk maken', oftewel projecten zo efficiënt mogelijk en in samenhang met andere werkzaamheden uitvoeren. Verder zoeken we naar medefinanciering voor projecten, werken we aan slimmer en duurzamer beheer en onderhoud en bekijken we welke innovaties kostenbesparend kunnen zijn.

RICHTINGGEVEND

De Vervoerregio geeft richting aan de bereikbaarheid van de Amsterdamse regio en houdt daarbij rekening met de belangen van de verschillende gemeenten. Dit wordt onder meer vertaald in het opdrachtgeverschap van het openbaar vervoer, het beheer van de concessies, de diverse investeringsagenda's en de uitvoering van al onze programma's en projecten.

ROLLEN VAN DE VERVOERREGIO

De Vervoerregio heeft verschillende rollen. Deze zijn:

BELEIDSMAKER

De Vervoerregio maakt beleid op het gebied van verkeer en vervoer, in afstemming met andere overheden en andere beleidsterreinen.

OPDRACHTGEVER

De Vervoerregio geeft opdracht voor de uitvoering van het regionaal openbaar vervoer, de realisatie van maatregelen en infrastructuurprojecten en geeft invulling aan de zorgplicht voor het beheer, onderhoud en aanleg van de lokale railinfra-structuur vanuit de Wet lokaal spoor.

FINANCIER

De Vervoerregio levert een financiële bijdrage aan projecten die aantoonbaar op kosteneffectieve wijze bijdragen aan de doelstellingen van de Vervoerregio en de kwaliteitseisen uit het Beleidskader Mobiliteit.

BELANGENBEHARTIGER

De Vervoerregio vertegenwoordigt de belangen van het verkeer en vervoer en van de Amsterdamse regio aan de verschillende overlegtafels.

REGISSEUR

De Vervoerregio brengt partijen bij elkaar om regionale verkeer en vervoeropgaven op te pakken. Dat gebeurt onder meer door het initiëren en trekken van verkenningen en planstudies voor regionale infrastructuur-projecten en bereikbaarheidsmaatregelen, het delen van kennis en ervaring om vernieuwing en innovatie te stimuleren en het coördineren van de regionale plannen richting het Rijk.

FACILITATOR

De Vervoerregio deelt kennis en informatie met betrokken partijen om ontwikkeling op het gebied van verkeer en vervoer mogelijk te maken.

HOE WORDT HET BELEIDSKADER TOEGEPAST IN DE ACTIVITEITEN VAN DE VERVOERREGIO?

De strategische opgaven uit hoofdstuk drie en de beleidsuitgangspunten worden in samenhang vertaald naar maatregelen en projecten in de verschillende programma's van de Vervoerregio Amsterdam. De beleidsuitgangspunten bieden de basis voor:

- De nieuwe openbaar vervoerconcessies, waarbij aandacht is voor de hele reis en de duurzaamheidsopgave.
- De nieuwe investeringsagenda's of gebiedsagenda's, waar maatregelen in samenhang bekeken worden. Hiervoor wordt ook bezien of de huidige toetsingscriteria nog volstaan. Voor vaststelling hiervan worden de reguliere procedures gevolgd.
- De convenanten en afspraken over het beheer, onderhoud en activa.

VERTALING VAN BELEID NAAR MIDDELEN

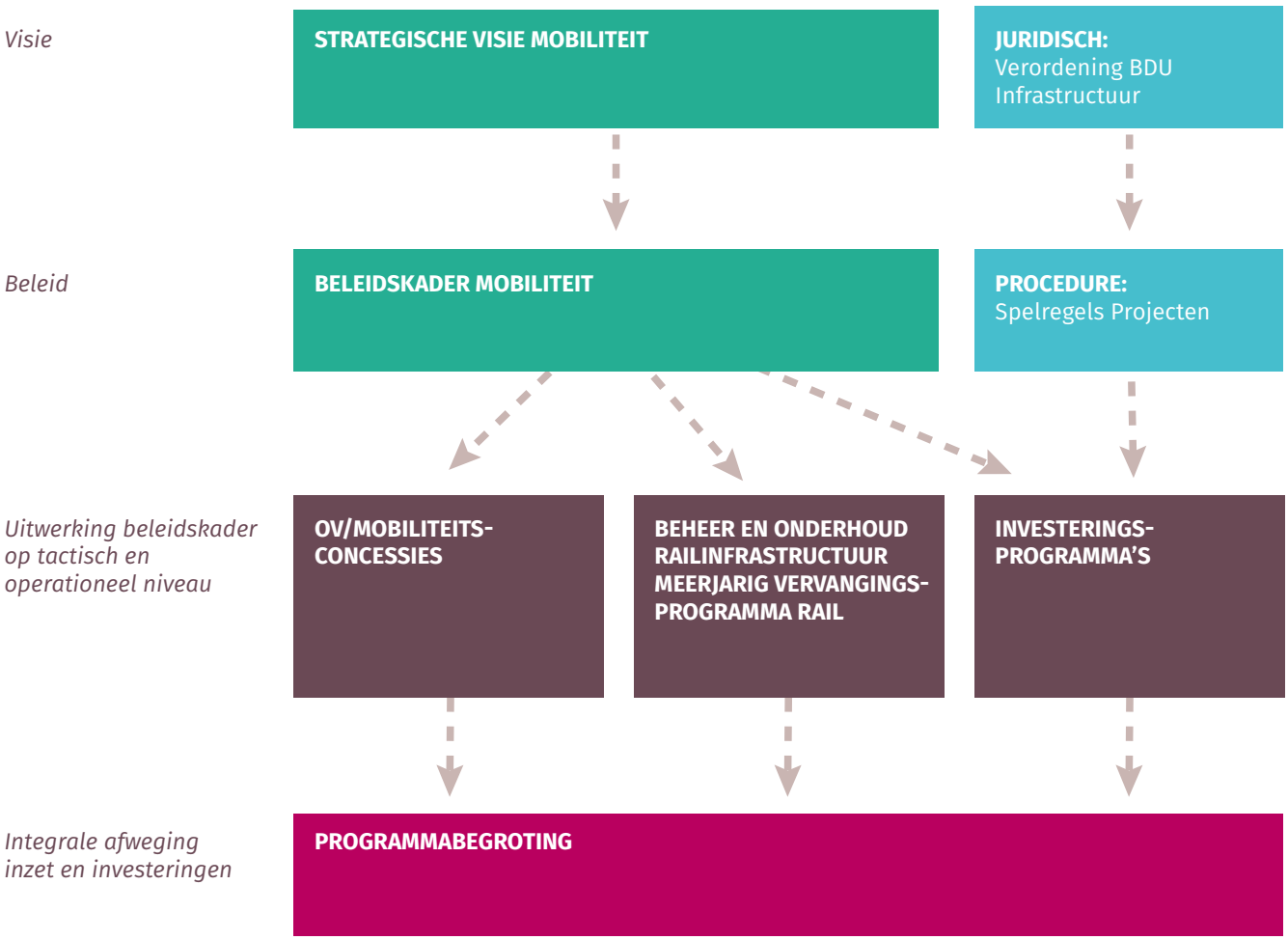

Dit is een cyclisch proces: we toetsen aan de doelen en ambities uit het Beleidskader en sturen waar nodig bij.

UITWERKING IN VERSCHILLENDE PROGRAMMA'S

Sommige thema's en opgaven worden nader uitgewerkt in programma's en visies, waaronder:

- Het transitieprogramma voor Zero-Emissie mobiliteit, inclusief de duurzame energievoorziening.
- Samen met het Rijk en de MRA-partners werken we aan een schaalsprong voor het openbaar vervoer. Daarbij wordt vanuit het totale mobiliteitssysteem gekeken naar alle netwerken en voorstellen voor verbetering van de bereikbaarheid met het openbaar vervoer (zowel bus, light rail als trein).
- Het programma Smart Mobility, waar de kansen door ICT oplossingen en innovaties vertaald worden naar concrete opgaven.
- De mate waarin openbaar vervoer en vraagafhankelijk vervoer beter geïntegreerd kunnen worden.

MONITORING EN ONDERZOEK

Binnen de Vervoerregio wordt gewerkt aan het efficiënt, transparant, toegankelijk, gecoördineerd en vraaggericht inrichten en ontsluiten van alle regionale mobiliteitsgegevens. De uitkomsten van de verschillende onderzoeken en monitoringsprogramma's worden gebruikt om de werkzaamheden continu te verbeteren.

VERORDENING WP2000

De basis voor de subsidies voor de concessies en de convenanten BORI, Strategische Activa GVB en de OV-gerelateerde projecten is de Subsidieverordening Wet Personenvervoer 2000 en Convenant MVP metro.

SPELREGELS PROJECTEN

Op basis van het Beleidskader Mobiliteit, worden de criteria voor de inzet van de Vervoerregio voor de realisatie van maatregelen en projecten bijgesteld. De procedure om de inzet van de Vervoerregio te bepalen, is vastgelegd in de Spelregels Projecten (werkwijze Sneller naar een Beter Resultaat). De Spelregels Projecten gaan over de projectfasering, planning, financiële bijdragen, organisatie en de samenwerking met de partners in de regio. Dit is juridisch vastgelegd in de subsidieverordening BDU Infrastructuur.

COLOFON

Vormgeving & illustratie:

11EN1

Fotografie:
Wiebke Wilting

Aan
Het Dagelijks Bestuur
van de Vervoerregio Amsterdam
Postbus 626
1000 AP Amsterdam

Uw brief van: 12 september 2017
Onderwerp: concept Beleidskader Mobiliteit

Hoofddorp, xx oktober 2017-09-14

Geacht Bestuur,

Wij ontvingen van u het concept Beleidskader Mobiliteit met de mogelijkheid om een zienswijze in te dienen voor 7 november 2017. Daarna zal het beleidskader door ter besluitvorming worden voorgelegd aan de Regioraad.

De samenwerkende gemeenten in het Amstelland-Meerlandenoverleg maken graag gebruik van de mogelijkheid om een gemeenschappelijke zienswijze in te dienen. Deze zienswijze heeft de instemming van alle aangesloten colleges van burgemeester en wethouders en zal in een aantal gemeenten nog worden voorgelegd aan de gemeenteraad.

Zoals u zelf al aangeeft in de aanbiedingsbrief is het Beleidskader Mobiliteit opgesteld in nauwe samenwerking met de 15 deelnemende gemeenten. Wij kunnen ons dan ook goed vinden in de beschrijving van de ontwikkelingen en de conclusie die u daarin verbindt. De groei van de mobiliteit enerzijds en het belang van een goede bereikbaarheid, een gezond leefklimaat en een aantrekkelijk vestigingsklimaat anderzijds, vergen een brede samenhangende aanpak door alle betrokken partijen. Het Beleidkader Mobiliteit biedt daarvoor, als uitwerking van de Strategische Visie Mobiliteit uit 2016, volgens ons een goede basis. Het is daarmee ook een goede vervanger van het Regionaal Verkeer en Vervoersplan uit 2004.

Hierbij willen wij nog de volgende punten aan u meegeven.

Status
Voor wat betreft de status van de Strategische Visie willen wij opmerken dat in het Beleidskader nogal stellig staat dat gemeenten de inhoudelijke basis overnemen in hun omgevingsvisie. Gelet op de vrij abstracte invulling van de Visie en de eigen gemeentelijke verantwoordelijkheid bij het opstellen van een omgevingsvisie is dit naar onze mening wat al te stringent geformuleerd. Visie en Beleidskader vormen uiteraard wel belangrijke input voor gemeentelijke visies en plannen.
Ook spreekt het voor zich dat de Vervoerregio in een vroegtijdig stadium zal worden betrokken bij de voorbereiding van omgevingsvisies.

Strategische Opgaven
Wij kunnen instemmen met de uitwerking van de vijf strategische opgaven en de daarbij aangegeven inzet door de Vervoerregio.
Wij vragen echter om voldoende aandacht voor de sociale functie van het openbaar vervoer en voor de minder zelfstandige reizigers die ook in staat moeten zijn om van het mobiliteitsysteem gebruik te blijven maken. De inzet van de Vervoerregio moet zeker gericht zijn op het hoogwaardig openbaar vervoer (R-net), maar zij dient daarnaast ook gericht te zijn op het daarop aansluitende meer lokale

openbaar vervoer. Ook de reizigersinformatie dient voor alle doelgroepen goed toegankelijk te blijven, digitaal en buiten op straat bij de haltes en op de stations.

Wij zien een belangrijke rol weggelegd voor de Vervoerregio bij het stimuleren van innovatieve en duurzame ontwikkelingen, het betrekken van nieuwe partijen en het delen van kennis en ervaringen met de gemeenten. Pilots en experimenten met gemeenten kunnen daar een belangrijke rol in spelen.

Verkeerveiligheid en sociale veiligheid zijn belangrijke voorwaarden voor een succesvol mobiliteitssysteem. Voor sociale veiligheid denken wij dat de ambitie hoger mag liggen dan zoals die nu is vertaald naar een indicator in relatie tot de veiligheid in de openbare ruimte.

Mobiliteit per gebied
Het onderscheid naar gebiedstypen met bijbehorende mobiliteitsopgaven geeft in hoofdlijn een beknopte aanzet voor de opgaven in de vijf gebiedstypen. Deze opgaven zullen in de verdere uitwerking en uitvoering van het beleidskader nader moeten worden ingevuld.

Bij het gebiedstype stedelijke woon- en werkgebied vragen wij ons wat precies wordt bedoeld met de herstructurering van allerlei voorzieningen in relatie tot de mobiliteitsopgaven en de rol die het Beleidkader en de Vervoerregio hierbij kunnen vervullen.

Wij missen een duidelijke typering van het (uitgaans)gebied Amsterdam Zuidoost, dit is van belangvoor de verdere ontwikkeling van De Nieuwe Kern in de gemeente Ouder-Amstel. Gelet op de beschrijving van de mobiliteit die per gebiedstype wordt gegeven is hier sprake van een Metropolitaan Centrumstedelijk gebied. Dit gebied kent op één avond soms 80.000 tot 100.000 bezoekers en dit zal naar verwachting nog blijven groeien. Toch is hier vooralsnog sprake van een nadruk op individueel autovervoer in plaats van een sterke uitbreiding van en sturing op collectief (liefst zero-emissie) vervoer.

Van Beleidskader naar uitwerking
De AM-gemeenten zijn graag bereid om samen met de Vervoerregio, en andere partijen, de uitwerking en vooral ook de uitvoering van het Beleidskader ter hand te nemen. Belangrijk hulpmiddel daarbij zijn de investeringsagenda's en de nieuwe spelregels voor projecten.
Een flexibele aanpak is daarbij essentieel zodat efficiënt kan worden ingespeeld op de behoefte bij gemeenten en effectief kan worden ingespeeld op nieuwe ontwikkelingen.

Hoogachtend,

Dagelijks Bestuur AM-overleg

3.Raad (besluitvormend)

Dossiernummer	35
Vertrouwelijk	Nee
Vergaderdatum	2 november 2017
Agendapunt	4
Omschrijving	HAMERSTUK: Bekrachtigen geheimhouding

Geagendeerd	Vergaderdatum
3.Raad (besluitvormend)	2 november 2017

Voorgesteld besluit

de verplichting tot geheimhouding op de memo raad en de brief waarin een overzicht wordt gegeven van de aard van de bezuinigingen inclusief bedragen op detailniveau (geheim i.v.m. lopende aanbesteding en nog te gunnen werken), op basis van artikel 25, lid 3 van de Gemeentewet en gelet op artikel 10, lid 2 sub b. en g. van de Wet openbaarheid van bestuur te bekrachtigen en de termijn van geheimhouding te bepalen voor een periode van 5 jaar na het besluit van burgemeester en wethouders, dan wel na definitieve oplevering van het schoolgebouw.

Gemeente Aalsmeer

RAADSVOORSTEL

Raadsvoorstel nr Z-2017/036339; D-2017/311730

Datum B&W-besluit 31 oktober 2017

Voor de vergadering van raad d.d.
2 november 2017

Portefeuillehouder wethouder drs. G. van der Hoeven

Afdeling Vastgoed

Behandelend ambtenaar (voor technische vragen)
Anja van Leeuwen
020-5404181
a.van.leeuwen@amstelveen.nl

Onderwerp

Aanvullende informatie ten behoeve van beschikbaar stellen aanvullend krediet Triade

Gevraagd besluit

De verplichting tot geheimhouding op de memo raad en de brief waarin een overzicht wordt gegeven van de aard van de bezuinigingen inclusief bedragen op detailniveau (geheim i.v.m. lopende aanbesteding en nog te gunnen werken), op basis van artikel 25, lid 3 van de Gemeentewet en gelet op artikel 10, lid 2 sub b. en g. van de Wet openbaarheid van bestuur te bekrachtigen en de termijn van geheimhouding te bepalen voor een periode van 5 jaar na het besluit van burgemeester en wethouders, dan wel na definitieve oplevering van het schoolgebouw.

WAT WILLEN WE BEREIKEN EN WAT GAAN WE DAARVOOR DOEN

Wat willen we bereiken (effectindicatoren)

Op de memo raad en de brief waarin een overzicht wordt gegeven van de aard van de bezuinigingen inclusief bedragen op detailniveau inzake het beschikbaar stellen van een aanvullend krediet voor de bouw van het IKC Triade is door het college geheimhouding opgelegd op basis van artikel 25, lid 3 van de Gemeentewet.

Wat gaan we daarvoor doen (prestatie-indicatoren)

De raad wordt voorgesteld deze geheimhouding op basis van artikel 25, lid 3 van de Gemeentewet en gelet op artikel 10, lid 2 sub b. en g. van de Wet openbaarheid van bestuur te bekrachtigen.

ACHTERGROND EN OVERWEGINGEN

Programma (speerpunt)

2. Onderwijs en Ontplooiing; onderwijshuisvesting

Aanleiding

De memo raad en de brief met aanvullende informatie over de aard van de bezuinigingen inclusief de bedragen op detailniveau is als bijlage toegevoegd waarop geheimhouding dient te rusten.

Argumenten

Het schoolbestuur heeft in overleg met Solidoe, de aannemer en de architect onderzocht welke bezuinigingen op het ontwerp en bestek mogelijk zijn, zonder op de gewenste duurzaamheid en overige kwaliteiten in te boeten. In de brief is inzicht gegeven in de aard van de bezuinigingen inclusief bedragen. De memo raad geeft uitleg over de cijfers in de brief en biedt aansluiting op het verleende krediet van € 3,5 miljoen en het aanvullende benodigde krediet van € 420.000. De memo raad en de brief zijn geheim vanwege de aanbestedingsgevoelige informatie in de nog lopende aanbestedingsprocedure.

Kanttekeningen

-

Financiën

-

Communicatie

-

Procedure

Na oplegging van de geheimhouding door het college op 31 oktober 2017 dient deze geheimhouding in de raadsvergadering van 2 november 2017 te worden bekrachtigd. Conform het besluit van burgemeester en wethouders van 31 oktober 2017 wordt het collegebesluit inclusief bijlage voor behandeling in de raad ter beschikking gesteld.

Bijlagen

Memo raad en toelichting bezuinigingen m.b.t. aanvullend krediet Triade

De secretaris,

mr. F.L. Romkema

De voorzitter,

J.J. Nobel

BEHANDELING RAAD

Wijziging/aanvullingen na behandeling raadscommissie

Het voorstel aan de raad is	**Aanvaarde amendementen / moties**
Ongewijzigd aanvaard Gewijzigd aanvaard Verworpen	

RAADSBESLUIT

Besluit

de verplichting tot geheimhouding op de memo raad en de brief waarin een overzicht wordt gegeven van de aard van de bezuinigingen inclusief bedragen op detailniveau (geheim i.v.m. lopende aanbesteding en nog te gunnen werken), op basis van artikel 25, lid 3 van de Gemeentewet en gelet op artikel 10, lid 2 sub b. en g. van de Wet openbaarheid van bestuur te bekrachtigen en de termijn van geheimhouding te bepalen voor een periode van 5 jaar na het besluit van burgemeester en wethouders, dan wel na definitieve oplevering van het schoolgebouw.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 2 november 2017.

De griffier,

O. van Kolck

De voorzitter,

J.J. Nobel

3.Raad (besluitvormend)

Dossiernummer	17
Vertrouwelijk	Nee
Vergaderdatum	2 november 2017
Agendapunt	5
Omschrijving	Detailhandelsnota Aalsmeer

Geagendeerd	Vergaderdatum
3.Raad (besluitvormend)	2 november 2017

Voorgesteld besluit

de detailhandelsnota gemeente Aalsmeer met als doelstelling concentratie van het winkelbestand vast te stellen

Gemeente Aalsmeer

RAADSVOORSTEL

Raadsvoorstel nr Z-2017/045924
D-2017/273305

Datum B&W-besluit 27 september 2017

Voor de vergadering van raad d.d.
2 november 2017

Portefeuillehouder wethouder A. Verburg

Afdeling V&R

Behandelend ambtenaar (voor technische vragen)
Nico Mol
06 53 51 41 45
n.mol@amstelveen.nl

Behandelen in de raadscommissie Ruimte en Economie
op 17 oktober 2017

Onderwerp

Vaststellen detailhandelsnota Aalsmeer

Gevraagd besluit

De Detailhandelsnota gemeente Aalsmeer met als doelstelling concentratie van het winkelbestand vast te stellen

WAT WILLEN WE BEREIKEN EN WAT GAAN WE DAARVOOR DOEN

Wat willen we bereiken (effectindicatoren)

Detailhandelsbeleid geeft richting aan de winkelontwikkelingen in de gemeente. Het draagt bij aan de instandhouding van het benodigde voorzieningenniveau, biedt gevestigde ondernemers houvast voor het uitoefenen van een gezonde bedrijfsvoering en biedt marktpartijen van buitenaf informatie over de mogelijkheden die de Aalsmeerse markt hen biedt.

Wat gaan we daarvoor doen (prestatie-indicatoren)

Het detailhandelsbeleid is een belangrijke toetssteen voor ontwikkelingen die direct dan wel indirect betrekking hebben op de Aalsmeerse winkelstructuur. Het verschaft duidelijkheid over het al dan niet toelaten van winkelontwikkelingen, maar is eveneens relevant voor flankerend beleid (verkeer, parkeren, inrichting openbaar gebied, ambulante handel etc.). Daarnaast worden in het beleid ambities geformuleerd waar (ook) marktpartijen op in kunnen spelen.

ACHTERGROND EN OVERWEGINGEN

Programma (speerpunt)

Programma 3.1 Economie, toerisme en recreatie

Aanleiding

De gemeente Aalsmeer kende tot dusverre geen detailhandelsbeleid. Dit heeft geleid tot soms minder gewenste winkelontwikkelingen. Vanwege de grote veranderingen die zich de afgelopen jaren hebben voorgedaan in de retail leidt dit nu tot scenario's die het lastig maken om tot een gezonde winkelstructuur te komen. Er moeten keuzes gemaakt worden en daarbij is het noodzakelijk dat het winkelaanbod in onderlinge samenhang (integraal) wordt beschouwd. De detailhandelsnota is hiervoor het geëigende instrument. In dit detailhandelsbeleid wordt ingezet op behoud van de bestaande winkelstructuur. Dit vereist een clustering van functies binnen de onderscheiden winkelgebieden en beperkte ruimte voor solitaire retailvoorzieningen buiten de winkelstructuur.

Argumenten

1. Actueel detailhandelsbeleid biedt de overheid handvatten om richting te geven aan de gewenst lokale winkelontwikkelingen;
2. Vastgesteld winkelbeleid geeft marktpartijen, zoals winkelondernemers, pandeigenaren, project-ontwikkelaars, houvast bij hun investeringsbeslissingen
3. Detailhandelsbeleid geeft richting aan onderliggend beleid en regelgeving.

Voorts geeft de detailhandelsnota houvast bij het beoordelen van actuele winkelontwikkelingen binnen de gemeente, zoals bijvoorbeeld in het centrumgebied, Kudelstaart en verschillende verspreide locaties.

Kanttekeningen

Het detailhandelsbeleid is gericht op marktontwikkelingen. Marktontwikkelingen gaan soms snel. Dit betekent dat het beleid niet per definitie voorziet in iedere (toekomstige) marktontwikkeling.

Financiën

Geen consequenties

Communicatie

Het detailhandelsbeleid is tot stand gekomen in overleg met de betrokken ondernemersorganisaties. Hen is daarbij actief de gelegenheid geboden om hierop eventuele zienswijzen in te dienen. Gedurende de periode van inspraak zijn twee inspraakreacties ontvangen. De ontwerp-beleidsnota is daar op aangepast. In de bijgevoegde Nota van Antwoord (bijlage 1) worden de inspraakreacties behandeld.

De participatie heeft er toe geleid dat vertegenwoordigers van de verschillende winkelgebieden en betrokkenen met elkaar in gesprek zijn geraakt over de toekomst van de winkelgebieden en de keuzes die daarbij gemaakt moeten worden. Over het beleid op hoofdlijnen (concentratie en afbouw solitaire aanbod) bestaat overeenstemming. Over de uitwerking ter plaatse zijn meningen soms verdeeld.

Procedure

Na vaststelling van de nota wordt deze verspreid onder de betrokken ondernemers(organisaties) en zal de nota dienen als toetssteen voor toekomstig beleid, toekomstige regelgeving en besluitvorming die de Aalsmeerse winkelstructuur aangaat.

Bijlagen

1. Nota van beantwoording 'Inspraaknotitie Detailhandelsnota Aalsmeer'
2. Ontwerp-Detailhandelsnota Aalsmeer
3. Bijlage 2 behorende bij de Detailhandelsnota 'Resultaten regionale koopstromenonderzoek 2016'

De secretaris,

mr. F.L. Romkema

De voorzitter,

J.J. Nobel

BEHANDELING RAAD

Wijziging/aanvullingen na behandeling raadscommissie

Het voorstel aan de raad is	**Aanvaarde amendementen / moties**
Ongewijzigd aanvaard Gewijzigd aanvaard Verworpen	

RAADSBESLUIT

Besluit

de detailhandelsnota gemeente Aalsmeer met als doelstelling concentratie van het winkelbestand vast te stellen

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 2 november 2017.

De griffier,

O. van Kolck

De voorzitter,

J.J. Nobel

Gemeente Aalsmeer

Z-2017/045924
D-2017/273308

Inspraaknotitie

Ontvangen reacties en beantwoording van reacties op

Detailhandelsnota Aalsmeer

Aalsmeer, NB

Wijze van beantwoording

De detailhandelsnota Aalsmeer is van 29 juni tot 9 augustus 2017 in de inspraak geweest. In deze periode zijn twee inspraakreacties ingediend.

In deze Nota van Antwoord wordt ingegaan op de inspraakreacties die in zijn ingediend.
De ingediende inspraakreacties worden hierna samengevat weergegeven. Dit betekent niet, dat die onderdelen van de inspraakreacties die niet expliciet genoemd worden niet bij deze beoordeling zijn betrokken. De inspraakreacties zijn in hun geheel beoordeeld.

De ontvangen reacties worden per indiener puntsgewijs behandeld. Links staat naast de nummering een beknopte opsomming van de punten uit de brief en in de kolom daarnaast vindt per punt de beantwoording plaats. In de rechterkolom wordt aangegeven of de reactie leidt tot aanpassing van het voorstel met indien van toepassing een korte toelichting daarop.

Voor wat betreft de zienswijze van MeerAalsmeer is het verder van belang te vermelden dat de gemeente sinds maart 2017 met hen in gesprek is over de bouwstenen die wat hen betreft onderdeel moeten vormen van de te vervaardigen centrumvisie Aalsmeer.

Alle indieners ontvangen een kopie van deze inspraaknotitie.

Nr.	**Indiener**	**Opsomming ingediende reacties per inzender**	**Beantwoording reacties per punt**	**Eventuele aanpassing**
1.	Adviescommissie Detailhandel Noord-Holland Zuid d.d. 13 juli 2017	De commissie is positief over het voorgenomen beleid van de gemeente om in te zetten op versterking van de winkelstructuur en het afbouwen van het verspreide winkelaanbod. Cie adviseert bij 2e supermarkt Kudelstaart in te zetten op verplaatsing bestaande supermarkt. Versterking Ophelialaan is niet wenselijk in licht van de beoogde versterking van Aalsmeer-Centrum. Stem clustering grootschalig PDV aanbod binnen de regio af en zoek aansluiting bij bestaand aanbod. Pas definities PDV en GDV aan bij definities van de Stadsregio	- Naar de 2e supermarkt in Kudelstaart is onderzoek uitgevoerd door adviesbureau BRO en dient nog een plan van aanpak te worden opgesteld. Versterking van de Ophelialaan is geen beleidsdoelstelling, wel wordt gestreefd naar behoud van een levendige winkelstraat met een volledig dagelijks aanbod. Ja, regionale afstemming is voor grootschalig winkelaanbod essentieel. -	De definities zijn aangepast
2.	Stichting Meer Aalsmeer d.d. 7 aug 2017	Voorzie het detailhandelsbeleid van een verwijzing naar de Centrumvisie waar ondernemers en gemeente gezamenlijk aan werken.	Zinvolle suggestie. Feit is wel dat de detailhandelsnota de beleidsmatige afstemming tussen het winkelaanbod in de hele gemeente vastlegt en inkadert. Gemeentelijk beleid gaat logischerwijs vooraf aan beleids- en planvorming voor deelgebieden.	In de nota wordt verwezen naar proces van gezamenlijke totstandbrenging van de centrumvisie (p. 13)

		De leegstand is in aantallen vierkante meters teruggelopen in het centrumgebied.	In de beleidsnota wordt voor de weergave van vraag (regionale koopstromenonderzoek) en aanbod uitgegaan van een gelijkluidende peildatum. Tussentijds doen zich weer wijzigingen voor. De (verkapte) leegstand in de Zijdstraat is de afgelopen jaren wat verschoven, maar de problematiek als zodanig is onveranderd gebleven.	
		Merk op dat openbare ruimte is versleten.	Beoordeling van comfort en verblijfsklimaat van de verschillende deelgebieden valt buiten de scope van de beleidsnota. In de centrumvisie zal hier prominent aandacht aan worden gewijd.	
		Merk op dat de bereikbaarheid de (ligging, omleggingen, herinrichtingen en openbaar vervoer) de komende jaren terug zal lopen.	De voornaamste zaken die betrekking hebben op de verkeerssituatie staan beschreven in paragraaf 2.4. Vanzelfsprekend zal hierbij alles in het werk worden gesteld de overlast zoveel mogelijk te beperken.	
		Detailhandelsvisie is somber, lichtpunten ontbreken en beschouwing over kansen en bedreigingen ontbreekt.	De detailhandelsnota beschrijft de gedocumenteerde realiteit. In paragraaf 4.1 staan kansen en bedreigingen beschreven.	De beoordeling onder 4.1. is aangepast.
		We zouden Centrum als hoofdwinkelgebied benoemd willen hebben.	De term centrumgebied heeft een gelijke betekenis. Zie ook paragraaf 3.2.1 en paragraaf 4.1.	
		Praamplein wordt niet genoemd in		Praamplein wordt

		hoofdwinkelstructuur.	Het gebied werd in de nota aangeduid als Molenpad.	toegevoegd aan de beschrijving van de hoofdwinkelstructuur.
		Tweede deel Zijdstraat lijkt te worden opgegeven.	Het tweede deel van de Zijdstraat heeft een andere betekenis voor de hoofdwinkelstructuur dan het eerste deel. Er is sprake van structurele (verkapte) leegstand en het deelgebied kent weinig aanloop. Het gebied behoudt evenwel zijn winkelbestemming, maar het is noodzakelijk dat kan worden teruggevallen op ruimere invullingsmogelijkheden als invulling met detailhandel en horeca niet haalbaar is.	In de nota is de formulering hier op aangepast.
		Wat is het tweede deel van de Zijdstraat?	Dat is het deel tussen gelegen tussen de Punterstraat en de Dorpsstraat.	In de nota zal dit worden omschreven.
		Flankerende randvoorwaarde 'opknappen openbare ruimte ontbreekt'	Onder 5.2.2 wordt beschreven welke mogelijkheden de gemeente hiertoe heeft. In de centrumvisie wordt dit nader uitgewerkt.	
		Hoe staat de gemeente tegenover ondersteunende lichte horeca?	Dit staat beschreven in paragraaf 5.2.5	
		De nota is onvoldoende positief en 'prikkelt' de marktpartijen niet.	De nota beoogt de winkelstructuur zo objectief en waardevrij mogelijk te beschrijven en te duiden. Het biedt wel degelijk prikkels (positief en negatief) die ondernemers, ontwikkelaars en	

		We missen een positief advies. We missen de gegevens van de opsteller van de nota.	pandeigenaren zullen beïnvloeden. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de 2e supermarkt in Kudelstaart, de clustering van het PDV aanbod, het bieden van ruimte aan publiek-gerichte niet winkelfuncties en de afbouw van verspreide bewinkeling. Deze laatste prikkel versterkt de winkelconcentratiegebieden Een beleidsnota mondt niet uit in advies. De nota geeft richting aan de toekomstige ontwikkeling van de detailhandel en dient als toetsingskader voor nieuwe ontwikkelingen. Doel van het opstellen van de beleidsnota is dat deze door de gemeenteraad wordt vastgesteld. Dat is uiteindelijk de naam die onder het stuk komt te staan.	

Randstad Koopstromen 2016

Gemeente Aalsmeer

Inwoners: 31.300

Benchmark: GEMEENTEN 20.000 - 35.000

Consumentenbestedingen detailhandel

Dagelijkse artikelen

(zoals levensmiddelen en drogisterijartikelen)

Waar komen bestedingen in de gemeente vandaan?

klik hier voor de kaart

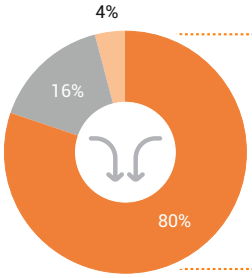

TOTAAL
€ 93,8 MILJOEN

Eigen gemeente	Andere gemeenten in de Randstad (incl. 1e ring randgemeenten)	Toeristische bestedingen
€ 75,2 MILJOEN	€ 14,7 MILJOEN	€ 3,9 MILJOEN

Binding | Toevloeiing

Waar gaan bestedingen van inwoners naar toe?

klik hier voor de kaart

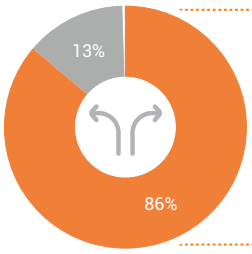

TOTAAL
€ 87,3 MILJOEN

Eigen gemeente	Andere gemeenten	Online
€ 75,2 MILJOEN	€ 11,7 MILJOEN	€ 0,4 MILJOEN

Binding | Afvloeiing

Niet-dagelijkse artikelen

(zoals mode & luxe, vrije tijd en in en om het huis)

Waar komen bestedingen in de gemeente vandaan?

klik hier voor de kaart

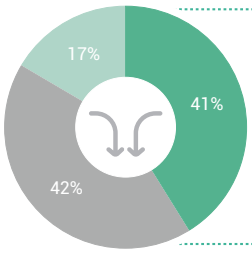

TOTAAL
€ 71,1 MILJOEN

Eigen gemeente	Andere gemeenten in de Randstad (incl. 1e ring randgemeenten)	Toeristische bestedingen
€ 29,3 MILJOEN	€ 30,1 MILJOEN	€ 11,8 MILJOEN

Binding | Toevloeiing

Waar gaan bestedingen van inwoners naar toe?

klik hier voor de kaart

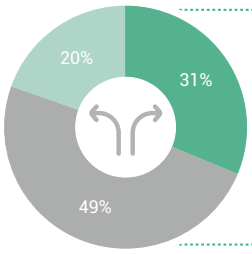

TOTAAL
€ 93,7 MILJOEN

Eigen gemeente	Andere gemeenten	Online
€ 29,3 MILJOEN	€ 46,1 MILJOEN	€ 18,4 MILJOEN

Binding | Afvloeiing

Vergelijking	gemeente 2016	gemeente 2011	benchmark 2016
Koopkrachtbinding	86%	83%	82%
Afvloeiing offline	13%	16%	16%
Afvloeiing online	0%	1%	1%
Aandeel toevloeiing in totale bestedingen*	16%	22%	14%

* (excl. toeristische bestedingen)

Vergelijking	gemeente 2016	gemeente 2011	benchmark 2016
Koopkrachtbinding	31%	30%	33%
Afvloeiing offline	49%	54%	47%
Afvloeiing online	20%	15%	21%
Aandeel toevloeiing in totale bestedingen*	51%	50%	39%

* (excl. toeristische bestedingen)

Winkelaanbod (Bron: Locatus)

Dagelijkse artikelen

2016: **55** winkels | **12.575** m²

2011: **46** winkels | **10.621** m²

Niet-dagelijkse artikelen

2016: **94** winkels | **95.383** m²

2011: **112** winkels | **95.153** m²

Leegstand

2016: **22** verkooppunten | **8.424** m²

13% | 7%

2011: **8** verkooppunten | **6.035** m²

5% | 5%

Leegstandspercentage: leegstand / (totale winkelaanbod + leegstand)

Verdeling winkels naar branche

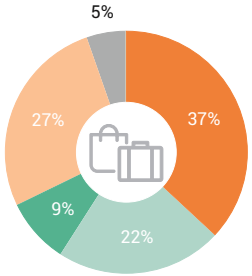

- Dagelijkse artikelen
- Mode & luxe
- Vrije tijd
- In en om het huis
- Overig

Verdeling m² naar branche

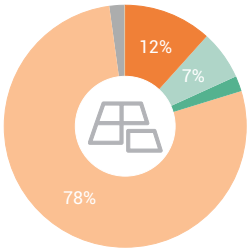

Vergelijking

		gemeente 2016	gemeente 2011	benchmark 2016
Aantal **winkels** per 1.000 inwoners	dagelijkse artikelen	1,8	1,5	1,5
Aantal **winkels** per 1.000 inwoners	niet-dagelijkse artikelen	3,0	3,7	3,5
Aantal **winkelmeters** per 1.000 inwoners	dagelijkse artikelen	402 m²	352 m²	338 m²
Aantal **winkelmeters** per 1.000 inwoners	niet-dagelijkse artikelen	3.047 m²	3.152 m²	1.154 m²

Waardering en vervoermiddel

Rapportcijfers winkelvoorzieningen

	inwoners	overige bezoekers	totaal	benchmark
Totaal oordeel	7,5	7,5	7,5	7,7
Winkelaanbod	7,0	7,3	7,1	7,3
Sfeer en uitstraling	6,9	7,3	7,0	7,3
Veiligheid	7,7	7,6	7,6	7,8
Netheid (schoonmaak/onderhoud)	7,6	7,7	7,6	7,7
Parkeermogelijkheden auto	7,5	7,7	7,6	7,9
Parkeertarieven auto	9,0	8,3	8,8	8,4
Stallingsmogelijkheden voor de fiets	7,7	7,7	7,7	7,7
Bereikbaarheid per auto	8,0	8,0	8,0	8,2
Bereikbaarheid per openbaar vervoer	6,4	6,9	6,5	6,9
Bereikbaarheid per fiets	8,5	7,8	8,3	8,6
Horeca-aanbod	6,2	7,0	6,4	6,8
Evenementen	5,7	7,0	6,0	6,3
Faciliteiten bijvoorbeeld wc, wifi, afhaalpunt, bankjes	5,7	6,9	6,0	6,2

Vervoermiddel

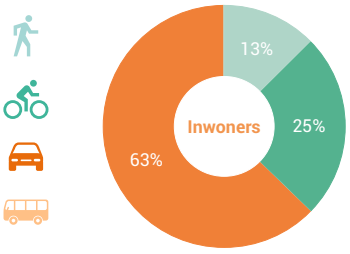

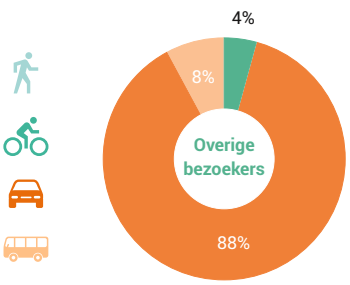

© 2017 I&O Research | in opdracht van provincies Noord-Holland, Utrecht, Zuid-Holland en gemeenten en stadsregio's.

Voor meer informatie en meer onderzoeksuitkomsten: www.kso2016.nl

Randstad Koopstromen 2016

Aankooplocatie
Centrum Aalsmeer

Type aankooplocatie: **Centrumlocatie**

Omvang: **10.000 tot 20.000 m²**

Consumentenbestedingen detailhandel

Dagelijkse artikelen
(zoals levensmiddelen en drogisterijartikelen)

Waar komen bestedingen in de aankooplocatie vandaan?

klik hier voor de kaart

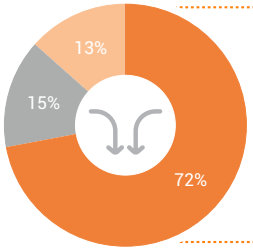

TOTAAL
€ 28,1 MILJOEN

Eigen gemeente	Andere gemeenten in de Randstad (incl. 1e ring randgemeenten)	Toeristische bestedingen
€ 20,3 MILJOEN	€ 4,1 MILJOEN	€ 3,8 MILJOEN
Binding	Toevloeiing	

Niet-dagelijkse artikelen
(zoals mode & luxe, vrije tijd en in en om het huis)

Waar komen bestedingen in de aankooplocatie vandaan?

klik hier voor de kaart

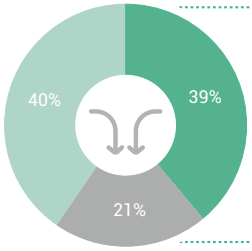

TOTAAL
€ 28,4 MILJOEN

Eigen gemeente	Andere gemeenten in de Randstad (incl. 1e ring randgemeenten)	Toeristische bestedingen
€ 11,1 MILJOEN	€ 5,9 MILJOEN	€ 11,5 MILJOEN
Binding	Toevloeiing	

Bestedingen per branche (excl. toeristische bestedingen)

	2016	2011
Dagelijkse artikelen	€ 24,3 MILJOEN	€ 22,4 MILJOEN
Mode & luxe	€ 8,5 MILJOEN	€ 10,1 MILJOEN
In en om het huis	€ 3,8 MILJOEN	€ 4,3 MILJOEN
Niet-dagelijks	€ 16,9 MILJOEN	€ 18,9 MILJOEN
Vrije tijd	€ 3,2 MILJOEN	€ 3,0 MILJOEN
Overig	€ 1,4 MILJOEN	€ 1,4 MILJOEN

Economisch functioneren

Dagelijkse artikelen

Vergelijking	locatie 2016	locatie 2011	benchmark 2016
Aandeel bestedingen aankooplocatie in totale gemeentelijke bestedingen*	27%	28%	28%
Aandeel toevloeiing in totale bestedingen aankooplocatie*	17%	29%	14%
Gemiddelde bestedingen per m²	€ 6.394		€ 7.974

* (excl. toeristische bestedingen)

Niet-dagelijkse artikelen

Vergelijking	locatie 2016	locatie 2011	benchmark 2016
Aandeel bestedingen aankooplocatie in totale gemeentelijke bestedingen*	29%	35%	25%
Aandeel toevloeiing in totale bestedingen aankooplocatie*	35%	33%	24%
Gemiddelde bestedingen per m²	€ 3.876		€ 2.430

* (excl. toeristische bestedingen)

Winkelaanbod (Bron: Locatus)

Dagelijkse artikelen

2016	winkels	m²
	23	4.400

2011	winkels	m²
	16	2.754

Niet-dagelijkse artikelen

2016	winkels	m²
	41	7.339

2011	winkels	m²
	54	9.098

Leegstand

2016	verkooppunten	m²
	14	2.764
	18%	19%

2011	verkooppunten	m²
	3	605
	4%	5%

Leegstandspercentage: leegstand / (totale winkelaanbod + leegstand)

Verdeling winkels naar branche

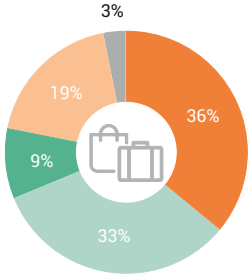

Verdeling m² naar branche

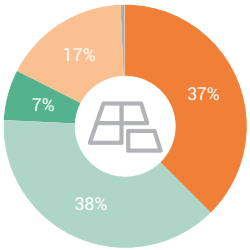

Bezoekkenmerken en waardering

Aankoopmomenten door de week

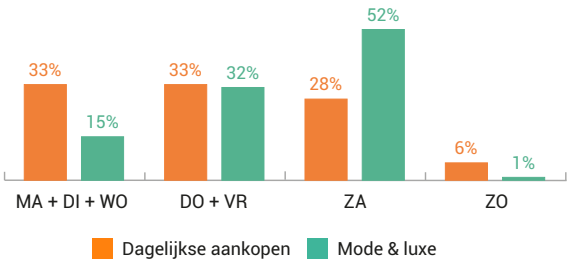

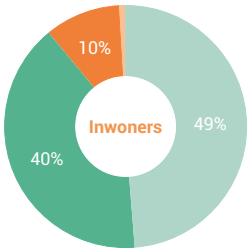

Verblijfsduur

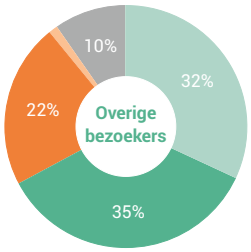

Rapportcijfers winkelvoorzieningen

	inwoners	overige bezoekers	totaal	benchmark
Totaal oordeel	7,2	7,3	7,3	7,7
Winkelaanbod	6,8	7,2	6,9	7,4
Sfeer en uitstraling	6,5	7,2	6,7	7,4
Veiligheid	7,5	7,5	7,5	7,9
Netheid (schoonmaak/onderhoud)	7,3	7,6	7,4	7,8
Parkeermogelijkheden auto	7,3	7,6	7,4	7,7
Parkeertarieven auto	8,9	8,2	8,7	8,5
Stallingsmogelijkheden voor de fiets	7,7	7,6	7,6	7,7
Bereikbaarheid per auto	7,5	7,8	7,6	8,0
Bereikbaarheid per openbaar vervoer	6,8	6,9	6,8	7,1
Bereikbaarheid per fiets	8,5	7,7	8,3	8,6
Horeca-aanbod	7,2	7,2	7,2	7,5
Evenementen	7,0	7,5	7,1	6,9
Faciliteiten bijvoorbeeld wc, wifi, afhaalpunt, bankjes	6,1	6,8	6,2	6,5

Vervoermiddel

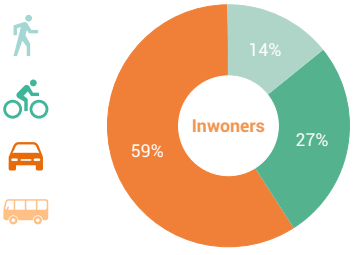

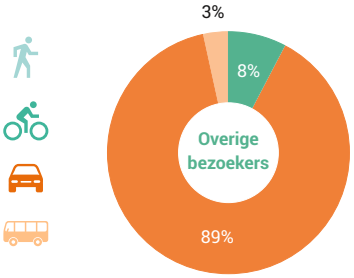

© 2017 I&O Research | in opdracht van provincies Noord-Holland, Utrecht, Zuid-Holland en gemeenten en stadsregio's.

Voor meer informatie en meer onderzoeksuitkomsten: www.kso2016.nl

Randstad Koopstromen 2016

Aankooplocatie
Centrum Kudelstaart

Resultaten indicatief.

Type aankooplocatie: **Centrumlocatie**

Omvang: **tot 2.500 m²**

Consumentenbestedingen detailhandel

Dagelijkse artikelen
(zoals levensmiddelen en drogisterijartikelen)

Waar komen bestedingen in de aankooplocatie vandaan?

klik hier voor de kaart

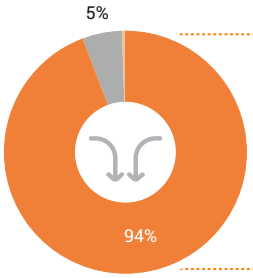

TOTAAL
€ 15,7 MILJOEN

Eigen gemeente	Andere gemeenten in de Randstad (incl. 1e ring randgemeenten)	Toeristische bestedingen
€ 14,8 MILJOEN	€ 0,8 MILJOEN	€ 0,1 MILJOEN
Binding	Toevloeiing	

Niet-dagelijkse artikelen
(zoals mode & luxe, vrije tijd en in en om het huis)

Waar komen bestedingen in de aankooplocatie vandaan?

klik hier voor de kaart

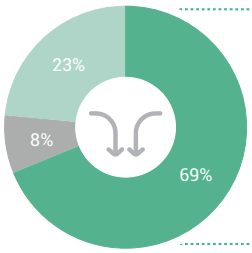

TOTAAL
€ 1,1 MILJOEN

Eigen gemeente	Andere gemeenten in de Randstad (incl. 1e ring randgemeenten)	Toeristische bestedingen
€ 0,7 MILJOEN	€ 0,1 MILJOEN	€ 0,3 MILJOEN
Binding	Toevloeiing	

Bestedingen per branche (excl. toeristische bestedingen)

	2016	2011
Dagelijkse artikelen	€ 15,7 MILJOEN	€ 10,5 MILJOEN
Mode & luxe	€ 0,3 MILJOEN	€ 0,2 MILJOEN
In en om het huis	€ 0,2 MILJOEN	€ 0,2 MILJOEN
Niet-dagelijks	€ 0,8 MILJOEN	€ 0,5 MILJOEN
Vrije tijd	€ 0,3 MILJOEN	€ 0,0 MILJOEN
Overig	€ 0,1 MILJOEN	€ 0,0 MILJOEN

Economisch functioneren

Dagelijkse artikelen

Vergelijking	locatie 2016	locatie 2011	benchmark 2016
Aandeel bestedingen aankooplocatie in totale gemeentelijke bestedingen*	17%	13%	4%
Aandeel toevloeiing in totale bestedingen aankooplocatie*	5%	11%	7%
Gemiddelde bestedingen per m²	€ 11.412		€ 7.588

* (excl. toeristische bestedingen)

Niet-dagelijkse artikelen

Vergelijking	locatie 2016	locatie 2011	benchmark 2016
Aandeel bestedingen aankooplocatie in totale gemeentelijke bestedingen*	1%	1%	1%
Aandeel toevloeiing in totale bestedingen aankooplocatie*	10%	8%	22%
Gemiddelde bestedingen per m²	€ 1.929		€ 2.446

* (excl. toeristische bestedingen)

Winkelaanbod (Bron: Locatus)

Dagelijkse artikelen

2016	winkels	m²
	8	1.379

2011	winkels	m²
	8	1.400

Niet-dagelijkse artikelen

2016	winkels	m²
	4	565

2011	winkels	m²
	5	645

Leegstand

2016	verkooppunten	m²
	1	180
	8%	8%

2011	verkooppunten	m²
	1	180
	7%	8%

Leegstandspercentage: leegstand / (totale winkelaanbod + leegstand)

Verdeling winkels naar branche

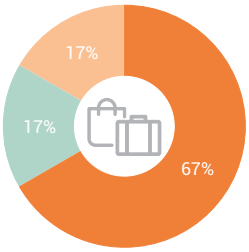

Verdeling m² naar branche

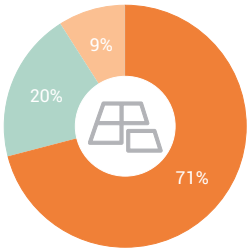

Bezoekkenmerken en waardering

Aankoopmomenten door de week

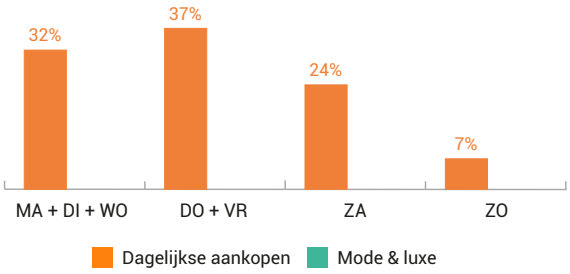

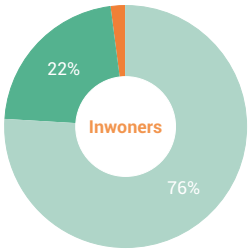

Verblijfsduur

- 0-30 minuten
- 30-60 min
- 1-2 uur
- 2-4 uur
- meer dan 4 uur

Rapportcijfers winkelvoorzieningen

	inwoners	overige bezoekers	totaal	benchmark
Totaal oordeel	7,2	-	7,2	7,6
Winkelaanbod	6,4	-	6,4	6,7
Sfeer en uitstraling	6,8	-	6,7	7,3
Veiligheid	7,8	-	7,9	8,0
Netheid (schoonmaak/onderhoud)	7,9	-	7,9	7,9
Parkeermogelijkheden auto	7,2	-	7,2	8,0
Parkeertarieven auto	9,6	-	9,6	9,2
Stallingsmogelijkheden voor de fiets	7,9	-	7,9	7,9
Bereikbaarheid per auto	8,2	-	8,2	8,4
Bereikbaarheid per openbaar vervoer	7,2	-	7,2	6,3
Bereikbaarheid per fiets	8,7	-	8,7	8,8
Horeca-aanbod	6,0	-	6,0	6,4
Evenementen	4,9	-	4,9	5,8
Faciliteiten bijvoorbeeld wc, wifi, afhaalpunt, bankjes	5,6	-	5,6	6,0

Vervoermiddel

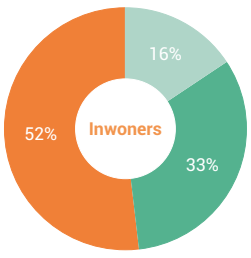

© 2017 I&O Research | in opdracht van provincies Noord-Holland, Utrecht, Zuid-Holland en gemeenten en stadsregio's.

Voor meer informatie en meer onderzoeksuitkomsten: www.kso2016.nl

Randstad Koopstromen 2016

Aankooplocatie
Nieuw Oosteinde

Resultaten indicatief. KSO2011-resultaten ontbreken.

Type aankooplocatie: **Ondersteunend**

Omvang: **2.500 tot 5.000 m²**

Consumentenbestedingen detailhandel

Dagelijkse artikelen
(zoals levensmiddelen en drogisterijartikelen)

Waar komen bestedingen in de aankooplocatie vandaan?

klik hier voor de kaart

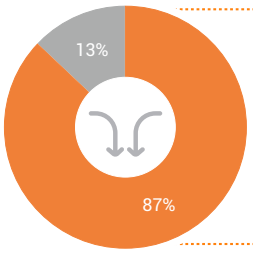

TOTAAL
€ 19,6 MILJOEN

Eigen gemeente	Andere gemeenten in de Randstad (incl. 1e ring randgemeenten)
€ 17,1 MILJOEN	€ 2,5 MILJOEN
Binding	Toevloeiing

Niet-dagelijkse artikelen
(zoals mode & luxe, vrije tijd en in en om het huis)

Waar komen bestedingen in de aankooplocatie vandaan?

klik hier voor de kaart

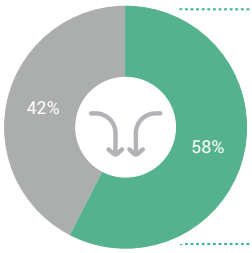

TOTAAL
€ 1,3 MILJOEN

Eigen gemeente	Andere gemeenten in de Randstad (incl. 1e ring randgemeenten)
€ 0,7 MILJOEN	€ 0,6 MILJOEN
Binding	Toevloeiing

Bestedingen per branche (excl. toeristische bestedingen)

	2016	2011
Dagelijkse artikelen	€ 19,6 MILJOEN	€ - MILJOEN
Mode & luxe	€ 0,3 MILJOEN	€ - MILJOEN
In en om het huis	€ 0,8 MILJOEN	€ - MILJOEN
Niet-dagelijks	€ 1,3 MILJOEN	€ - MILJOEN
Vrije tijd	€ 0,1 MILJOEN	€ - MILJOEN
Overig	€ 0,1 MILJOEN	€ - MILJOEN

Economisch functioneren

Dagelijkse artikelen

Vergelijking	locatie 2016	locatie 2011	benchmark 2016
Aandeel bestedingen aankooplocatie in totale gemeentelijke bestedingen*	22%	-%	3%
Aandeel toevloeiing in totale bestedingen aankooplocatie*	13%	-%	6%
Gemiddelde bestedingen per m²	€ 7.559		€ 8.582

* (excl. toeristische bestedingen)

Niet-dagelijkse artikelen

Vergelijking	locatie 2016	locatie 2011	benchmark 2016
Aandeel bestedingen aankooplocatie in totale gemeentelijke bestedingen*	2%	-%	0%
Aandeel toevloeiing in totale bestedingen aankooplocatie*	42%	-%	19%
Gemiddelde bestedingen per m²	€ 10.017		€ 1.961

* (excl. toeristische bestedingen)

Winkelaanbod (Bron: Locatus)

Dagelijkse artikelen

2016	winkels	m²
	7	2.599

2011	winkels	m²
	6	2.534

Niet-dagelijkse artikelen

2016	winkels	m²
	2	130

2011	winkels	m²
	2	130

Leegstand

2016	verkooppunten	m²
	0	0
	0%	0%

2011	verkooppunten	m²
	1	90
	11%	3%

Leegstandspercentage: leegstand / (totale winkelaanbod + leegstand)

Verdeling winkels naar branche

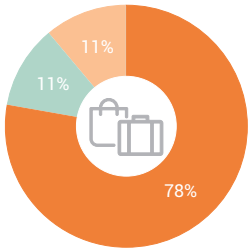

Verdeling m² naar branche

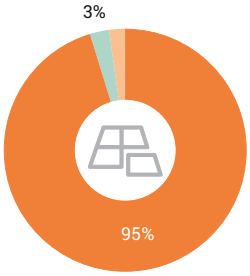

Bezoekkenmerken en waardering

Aankoopmomenten door de week

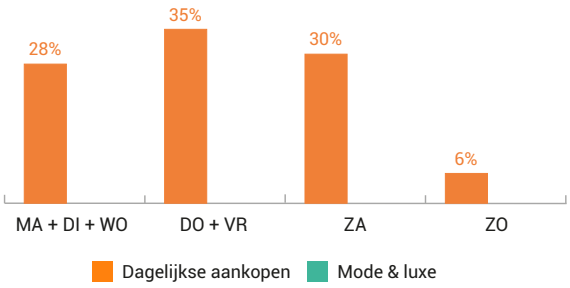

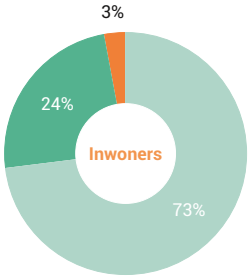

Verblijfsduur

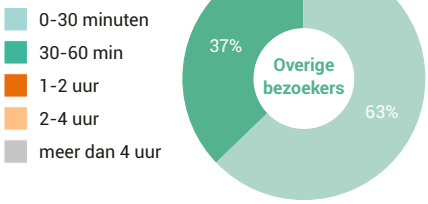

Rapportcijfers winkelvoorzieningen

	inwoners	overige bezoekers	totaal	benchmark
Totaal oordeel	7,6	7,6	7,6	7,5
Winkelaanbod	6,9	7,1	6,9	7,1
Sfeer en uitstraling	7,2	7,1	7,2	6,9
Veiligheid	7,7	7,3	7,6	7,4
Netheid (schoonmaak/onderhoud)	7,9	7,4	7,8	7,3
Parkeermogelijkheden auto	7,5	7,5	7,5	7,7
Parkeertarieven auto	9,5	7,6	9,1	8,5
Stallingsmogelijkheden voor de fiets	7,6	7,7	7,6	7,3
Bereikbaarheid per auto	8,3	8,3	8,3	8,1
Bereikbaarheid per openbaar vervoer	4,3	6,3	4,8	7,4
Bereikbaarheid per fiets	8,7	7,8	8,6	8,5
Horeca-aanbod	4,9	6,2	5,1	6,0
Evenementen	5,0	5,7	5,1	5,4
Faciliteiten bijvoorbeeld wc, wifi, afhaalpunt, bankjes	5,3	6,3	5,4	5,5

Vervoermiddel

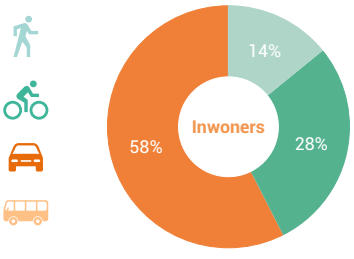

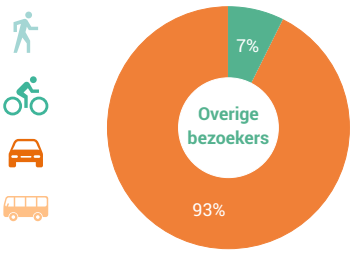

© 2017 I&O Research | in opdracht van provincies Noord-Holland, Utrecht, Zuid-Holland en gemeenten en stadsregio's.

Voor meer informatie en meer onderzoeksuitkomsten: www.kso2016.nl

Randstad Koopstromen 2016

Aankooplocatie
Ophelialaan

Resultaten indicatief.

Type aankooplocatie: **Ondersteunend**

Omvang: **2.500 tot 5.000 m²**

Consumentenbestedingen detailhandel

Dagelijkse artikelen
(zoals levensmiddelen en drogisterijartikelen)

Waar komen bestedingen in de aankooplocatie vandaan?

klik hier voor de kaart

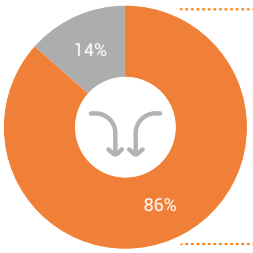

TOTAAL
€ 11,9 MILJOEN

Eigen gemeente	Andere gemeenten in de Randstad (incl. 1e ring randgemeenten)
€ 10,3 MILJOEN	€ 1,6 MILJOEN
Binding	Toevloeiing

Niet-dagelijkse artikelen
(zoals mode & luxe, vrije tijd en in en om het huis)

Waar komen bestedingen in de aankooplocatie vandaan?

klik hier voor de kaart

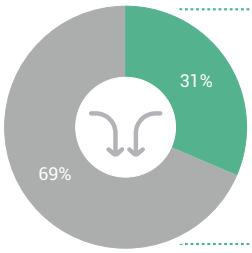

TOTAAL
€ 2,5 MILJOEN

Eigen gemeente	Andere gemeenten in de Randstad (incl. 1e ring randgemeenten)
€ 0,8 MILJOEN	€ 1,7 MILJOEN
Binding	Toevloeiing

Bestedingen per branche (excl. toeristische bestedingen)

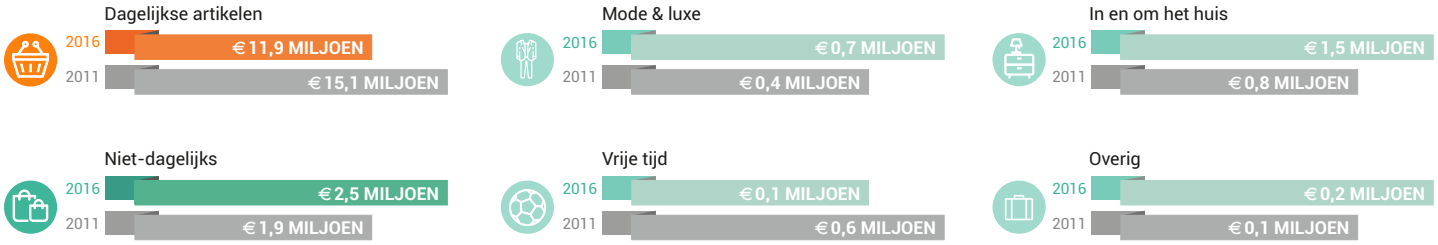

Economisch functioneren

Dagelijkse artikelen

Vergelijking	locatie 2016	locatie 2011	benchmark 2016
Aandeel bestedingen aankooplocatie in totale gemeentelijke bestedingen*	13%	19%	3%
Aandeel toevloeiing in totale bestedingen aankooplocatie*	14%	19%	6%
Gemiddelde bestedingen per m²	€ 5.922		€ 8.582

* (excl. toeristische bestedingen)

Niet-dagelijkse artikelen

Vergelijking	locatie 2016	locatie 2011	benchmark 2016
Aandeel bestedingen aankooplocatie in totale gemeentelijke bestedingen*	4%	3%	0%
Aandeel toevloeiing in totale bestedingen aankooplocatie*	69%	53%	19%
Gemiddelde bestedingen per m²	€ 2.392		€ 1.961

* (excl. toeristische bestedingen)

Winkelaanbod (Bron: Locatus)

Dagelijkse artikelen

2016	winkels	m²
	9	2.010

2011	winkels	m²
	8	1.810

Niet-dagelijkse artikelen

2016	winkels	m²
	9	1.059

2011	winkels	m²
	14	1.378

Leegstand

2016	verkooppunten	m²
	1	100
	5%	3%

2011	verkooppunten	m²
	0	0
	0%	0%

Leegstandspercentage: leegstand / (totale winkelaanbod + leegstand)

Verdeling winkels naar branche

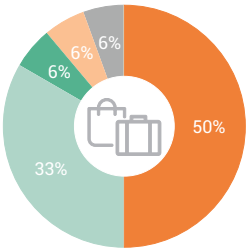

- Dagelijkse artikelen
- Mode & luxe
- Vrije tijd
- In en om het huis
- Overig

Verdeling m² naar branche

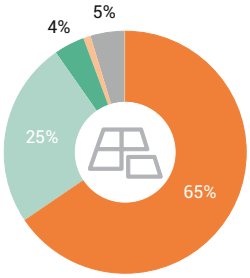

Bezoekkenmerken en waardering

Aankoopmomenten door de week

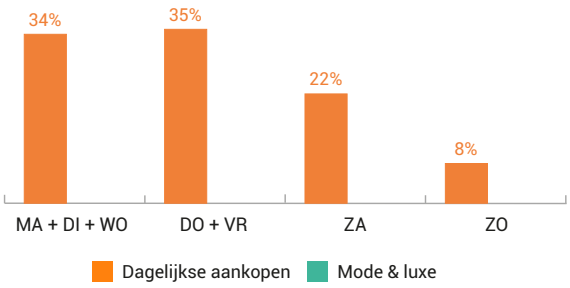

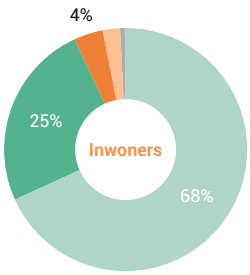

Verblijfsduur

- 0-30 minuten
- 30-60 min
- 1-2 uur
- 2-4 uur
- meer dan 4 uur

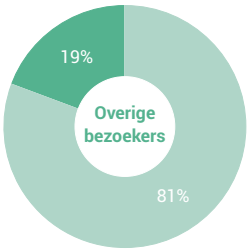

Rapportcijfers winkelvoorzieningen

	inwoners	overige bezoekers	totaal	benchmark
Totaal oordeel	7,8	7,7	7,8	7,5
Winkelaanbod	7,6	7,5	7,6	7,1
Sfeer en uitstraling	7,4	7,4	7,4	6,9
Veiligheid	7,7	7,3	7,6	7,4
Netheid (schoonmaak/onderhoud)	7,6	7,5	7,6	7,3
Parkeermogelijkheden auto	7,4	7,9	7,5	7,7
Parkeertarieven auto	8,7	9,4	8,9	8,5
Stallingsmogelijkheden voor de fiets	7,7	8,4	7,8	7,3
Bereikbaarheid per auto	8,1	8,3	8,1	8,1
Bereikbaarheid per openbaar vervoer	7,7	6,0	7,4	7,4
Bereikbaarheid per fiets	8,6	8,6	8,6	8,5
Horeca-aanbod	7,1	7,2	7,1	6,0
Evenementen	5,6	5,3	5,6	5,4
Faciliteiten bijvoorbeeld wc, wifi, afhaalpunt, bankjes	5,6	3,4	5,3	5,5

Vervoermiddel

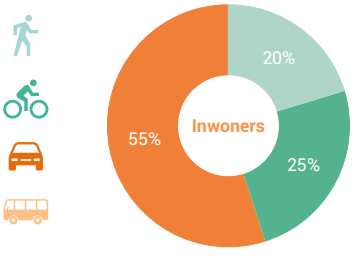

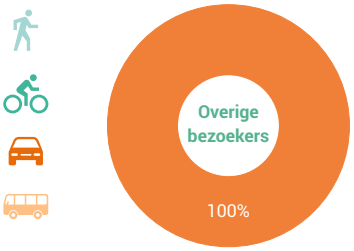

© 2017 I&O Research | in opdracht van provincies Noord-Holland, Utrecht, Zuid-Holland en gemeenten en stadsregio's.

Voor meer informatie en meer onderzoeksuitkomsten: www.kso2016.nl

Adviescommissie
Detailhandel
Noord-Holland Zuid
Secretariaat: S. Jeurissen
T 020 2551939 E info@cie-adz.nl

Provincie Noord-Holland
College van Gedeputeerde Staten
De heer J. Bond
Via mw. M. Heck M. Sc.
Postbus 3007
2001 DA Haarlem

Onderwerp: *advies concept detailhandelsbeleid Aalsmeer* *datum*: 13 07 2017

Bijlagen:
- *concept detailhandelsbeleid Aalsmeer*
- *KSO 2016 gemeente Aalsmeer*

Geacht College,

In deze brief treft u het advies aan van de adviescommissie detailhandel Noord-Holland Zuid over de concept detailhandelsnota van de gemeente Aalsmeer. De beleidsnota is op verzoek van de gemeente voorgelegd aan de adviescommissie. In de vergadering van de commissie op 21 juni 2017 is de nota toegelicht en besproken.

Het detailhandelsbeleid
De detailhandelsnota beschrijft de gewenste winkelontwikkeling in de gemeente Aalsmeer. Het is mede gebaseerd op de resultaten van het regionale koopstromenonderzoek 2016. Dit is het eerste gemeentelijk detailhandelsbeleid dat de gemeente Aalsmeer vaststelt. De visie is tot stand gekomen in samenwerking met de ondernemersorganisaties. De nota verschaft duidelijkheid over de gewenste ontwikkelingsrichting voor de detailhandel en dient als toetsingskader. Het beleid past binnen de provinciale en regionale beleidskaders.

De winkelstructuur van Aalsmeer is opgebouwd uit een dorpscentrum en twee wijkcentra. Daarnaast heeft Kudelstaart een eigen winkelcentrum. Aalsmeer heeft veel verspreide winkels in het niet-dagelijks aanbod, evenals verspreid liggend PDV. En er zijn twee solitaire supermarkten. De leegstand ligt met 13% van de detailhandelsvestigingen boven het landelijk gemiddelde.

De gemeente Aalsmeer heeft een relatief hoog inkomensniveau. De bevolking zal in de toekomst bescheiden toenemen. Ook wordt verwacht dat het toerisme zal groeien. De positie van het centrumgebied is echter zwak vanwege de bereikbaarheid en de ruimtelijke structuur. De gemeente zet in op nieuwe ondernemers voor het centrumgebied om het zo te versterken. De locatie

Ophelialaan zal met name een winkelcentrum worden voor het dagelijks aanbod. Kudelstaart heeft daarnaast de wens voor een tweede supermarkt. Een tweede supermarkt kan bijdragen aan de leefbaarheid van Kudelstaart en vergroot de toekomstbestendigheid van het aanbod. Dit kan om een uitbreiding of een verplaatsing gaan.

De visie zet in op:

- het versterken van het aanbod in het centrumgebied;
- het behouden van de wijkverzorgende functie van de wijk- en dorpscentra;
- het cluster van grootschalige winkelaanbod in een PDV-cluster (Hornmeer);
- het afbouwen van het verspreid regulier winkelaanbod.

Advies commissie

De commissie is verheugd dat de gemeente Aalsmeer de beleidsnota heeft voorgelegd voor een advies, ondanks dat advisering niet verplicht is bij gemeentelijk detailhandelsbeleid.
De commissie is positief over het voorgenomen beleid van de gemeente om in te zetten op versterking van de winkelstructuur door clustering en het afbouwen van het verspreide winkelaanbod. De commissie heeft in het koopstromenonderzoek geconstateerd dat de dagelijkse sector qua winkelvloeroppervlakte per 1.000 inwoners 19% uitkomt boven die van vergelijkbare gemeenten in de benchmark en in de niet-dagelijkse sector 164%. Dit laatste wordt met name veroorzaakt door de verspreide winkels in de sector in- en om het huis dat 78% van het totale winkeloppervlakte uitmaakt.

De commissie adviseert bij een tweede supermarkt in Kudelstaart niet in te zetten op uitbreiding maar op het verplaatsen van een huidige solitaire supermarkt in Aalsmeer naar de supermarktlocatie in Kudelstaart. Daarnaast adviseert de commissie om de detailhandelsbestemming op de huidige solitaire supermarkt na verplaatsing te laten vervallen.

De commissie wijst de gemeente op de functie van Ophelialaan als winkelgebied. Versterking van dit gebied is niet wenselijk in relatie met versterking van het centrum van Aalsmeer.

Voor wat betreft de clustering van grootschalig bovenlokaal PDV winkelaanbod adviseert de commissie om binnen de regio Amstelland-Meerlanden af te stemmen of clustering bij een bestaande PDV concentratie in de regio niet een betere optie is.

Als laatste wijst de commissie erop dat de definitie van PDV en GDV niet aansluiten bij de definities in het regionaal detailhandelsbeleid van de (voormalige) Stadsregio. Om een gelijk speelveld te creëren, adviseert de commissie om uw definitie aan te passen aan die van de Stadsregio.

Met vriendelijke groet,

drs. L.P. van der Linde
voorzitter

drs. S.R.J. Jeurissen
secretaris

D-2017/238047, Z-2017/029115

Gemeente Aalsmeer
t.a.v. college van B&W
Postbus 253
1430 AG Aalsmeer

DATUM ONTVANGST	- 9 AUG. 2017		
BEH / ADV DOOR	V+R		
TKN / KOPIE AAN	B+W - Aalsmeer.		

MEER AALSMEER WINKELDORP

Inzake: concept Detailhandelsnota Aalsmeer d.d. juni 2017

Aalsmeer, 7 augustus 2017

Geacht college,

Hierbij de zienswijze van het bestuur van het Ondernemersfonds Meer Aalsmeer inzake het concept detailhandelsnota. De nota bevat een aantal goede uitgangspunten maar wij missen een aantal essentiële zaken. Graag zien wij een verwijzing naar de komende centrumvisie die door gemeente, in samenwerking met de ondernemers, wordt opgesteld en waarbij er nu al een rapport ligt met bouwstenen die de centrumvisie moet gaan vormen.

2.1 Trends en ontwikkelingen

Het internetkoop gedrag van de consument wordt te vaak gezien als een bedreiging terwijl het juist ook kansen biedt voor ondernemers en het centrum. Het hebben van een webshop naast een stenen winkel kan meer klanten van buitenaf richting het winkelcentrum trekken. Bijgaand een link naar een zeer goed artikel over de winkelstraat in 2020. Echt een aanrader!
(https://www.platformdenieuwewinkelstraat.nl/Uploaded_files/Zelf/shopping2020-de-nieuwe-winkelstraat-in-beeldwoorden.759d02.pdf).

3.2.1 Aalsmeer Centrum

Er wordt aangegeven dat de leegstand een groot probleem is. Dit wordt dan onderbouwd met leegstandscijfers. Deze cijfers zijn achterhaald doordat het aantal vierkante meters leegstand in 2017 flink is verminderd.

Wij missen een beschouwing over de versleten openbare ruimte. Volgens verschillende onderzoeken hebben onze bezoekers veel klachten over de bestrating van het winkelgebied. De openbare ruimte is hard toe aan een nieuw en modern jasje.

Ook missen wij informatie over bereikbaarheid van het centrum. Door de ligging aan het water, de omlegging van de N201 en de herinrichting van de N196 zal de komende jaren de bereikbaarheid van het centrum verder onder druk komen te staan. Over openbaar vervoer wordt in het rapport helaas niet gesproken. Er gaan geruchten dat de bushaltes in het centrum met de herinrichting van de N196 gaan verdwijnen. Dat zou de bereikbaarheid van het centrum niet ten goede komen.

4.4 Ontwikkelingsrichting Aalsmeer Centrum

Het verhaal over het centrum is somberder dan onze visie. Waar wij lichtpunten zien in de terugloop van de leegstand en de kansen van toerisme en extra aanloop naar supermarkten ontbreken deze in de detailhandelsnota. Een beschouwing over de kansen/bedreigingen van het centrum ontbreekt.

Stichting Ondernemersfonds Meer Aalsmeer - p/a Postbus 375 – 1430 AJ Aalsmeer
info@meeraalsmeer.nl – NL80 RABO 0176 9021 71

Versterking aanbod centrum is een goed uitgangspunt. We willen graag het centrum als hoofdwinkelgebied van Aalsmeer benoemd zien. Duidelijke hiërarchie met buurtwinkelcentra.

Het Praamplein wordt niet genoemd in hoofdwinkelstructuur terwijl het daar wel onderdeel van uit maakt. Tweede deel Zijdstraat lijkt opgegeven in de detailhandelsnota, terwijl we in onze visie vasthouden aan de straat als gemengde winkelstraat. Wat is nu het eerste deel en het tweede deel van de Zijdstraat? Volgens de telling begint de Zijdstraat aan de zijde Dorpsstraat.

Wij missen als flankerende randvoorwaarde: opknappen openbare ruimte. Is essentieel om het hoofdwinkelgebied vitaal te houden. Eigenaren gaan investeren als ook de gemeente investeert in de openbare ruimte.

Het geen ruimte meer bieden voor solitaire en/of perifere winkelontwikkelingen elders in de gemeente is een goed uitgangspunt. maar de handhaving hierop zal moeten worden verscherpt.

Ook missen wij het verhaal van de mengformules. Hoe staat de gemeente tegenover ondersteunende lichte horeca in de winkels?

Het doel van deze nota is *'duidelijkheid te verschaffen over de gewenste ontwikkelingsrichting voor de detailhandel en het dient als toetsingskader voor nieuwe initiatieven, die een gemeentelijke goedkeuring of medewerking vereisen. Daarnaast is het bedoeld om marktpartijen te prikkelen om in te spelen op de kansen die de Aalsmeerse markt hun biedt'.* Wij zijn van mening dat deze nota een negatieve ontwikkelingsrichting verschaft en dat er geen marktpartijen geprikkeld worden om in te spelen op de kansen die de Aalsmeerse markt hun biedt.

We missen een positief advies, een denkrichting en mogelijkheden die we kunnen aanbieden. Overigens missen wij ook de auteur gegevens in deze nota.

Indien daartoe behoefte bestaat, zijn wij uiteraard bereid om e.e.a. nader toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

p/o Karin de Vey

Lucas Schoonebeek
Voorzitter Ondernemersfonds Meer Aalsmeer

Gemeente Aalsmeer

Detailhandelsnota Aalsmeer
September 2017

1. INLEIDING

De detailhandelssector staat onder druk; vertrouwde winkelformules verdwijnen en de leegstand groeit. Aan deze landelijke ontwikkeling kan Aalsmeer zich niet onttrekken. Het is mede om deze redenen dat in het coalitieakkoord (2014) al werd aangekondigd dat er aanleiding was tot het opstellen van een integraal en toekomstbestendig winkelbeleid: een beleid met duidelijke en breed gedragen keuzes voor de winkelgebieden en haar ondernemers.

Beleid
Tot dusverre is er voor de gemeente Aalsmeer nooit een gemeentelijk detailhandelsbeleid vastgesteld. Wel is in 2008 door de Kamer van Koophandel Amsterdam de economische visie Aalsmeer uitgebracht. Deze visie is tot stand gekomen in nauwe samenwerking met de ondernemersorganisaties en gold lange tijd als leidraad voor de economische ontwikkeling van Aalsmeer. In 2016 kwam daar de Economische agenda Aalsmeer voor in de plaats. Daarnaast zijn in de loop van de tijd rapportages uitgebracht die betrekking hebben op de onderscheiden winkelgebieden. In het bijzonder aan het centrum van Aalsmeer is op verschillende momenten aandacht besteed.

Doel van de detailhandelsnota
De meerwaarde van het opstellen van een detailhandelsnota zit in het integrale karakter. In deze nota wordt het Aalsmeerse winkelaanbod in de onderlinge samenhang beschouwd. De nota verschaft daarbij duidelijkheid over de gewenste ontwikkelingsrichting voor de detailhandel en dient als toetsingskader voor nieuwe initiatieven die een gemeentelijke goedkeuring of medewerking vereisen. Ook is het bedoeld om marktpartijen te prikkelen om in te spelen op de kansen die de Aalsmeerse markt hun biedt.

Ambities
Bij het opstellen van de detailhandelsnota wordt uitgegaan van de volgende ambities:
- Het bieden van een kwalitatief hoogwaardig en volledig voorzieningenniveau voor bewoners;
- Het beschikken over een aantrekkelijk centrumgebied dat als visitekaartje van de gemeente dient met een winkelfunctie voor alle bewoners;
- Het verkrijgen van een vitaal winkelaanbod dat ondernemers tot een gezonde bedrijfsvoering in staat stelt.

Leeswijzer
In het volgende hoofdstuk wordt ingegaan op trends en ontwikkelingen in de winkelbranche en worden regionale ontwikkelingen beschreven. In het derde hoofdstuk wordt de positionering van het Aalsmeerse winkelapparaat beschreven alsmede de afzonderlijke winkelgebieden. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de cijfers uit het randstedelijke koopstromenonderzoek dat begin 2017 is uitgebracht. In hoofdstuk vier wordt het toekomstige detailhandelsbeleid geschetst met een uitwerking per winkelgebied. In het afsluitende hoofdstuk (5) wordt beschreven welke beleidskaders en instrumenten hiertoe kunnen worden aangewend.

2. TRENDS EN ONTWIKKELINGEN IN DE DETAILHANDEL

Om uitspraken te kunnen doen over het functioneren van de detailhandel in Aalsmeer is het van belang om zicht te hebben op de ontwikkelingen die binnen de detailhandel spelen. Bovendien is het goed om te weten wat er op dit gebied de komende jaren zowel binnen als buiten Aalsmeer te gebeuren staat.

2.1 Trends en ontwikkelingen

Internetverkopen
Onlineverkopen hebben structurele veranderingen teweeg gebracht in het winkellandschap. In Nederland staan inmiddels 32.000 webwinkels geregistreerd, en sinds 2011 zijn de internetverkopen zowel voor dagelijkse als voor niet-dagelijkse artikelen verdubbeld. Uit het Randstad koopstromenonderzoek (kso 2016) komt naar voren dat inmiddels 1,6% van de foodaankopen zich via het internet voltrekt, terwijl het aandeel voor de niet-dagelijkse aankopen is opgelopen naar 21,6%. Naar verwachting zal dit laatstgenoemde aandeel verder oplopen. Het accent ligt bij de internetverkopen op producten in de sfeer van telecom, elektronica en kleding. Het internetaandeel voor de food/near food is met een omvang van €700 miljoen nog relatief gering, maar ook voor deze sector wordt een verdere groei van het marktaandeel verwacht. Mede als gevolg van deze ontwikkelingen is over 2015 het aantal winkels met 1,5% gedaald.

Retailagenda
Vanuit het Rijk (ministerie van EZ) is de retailagenda opgesteld. De retailagenda voorziet in een aanpak om in te spelen op de terugloop van het winkelaanbod en de gevolgen die dat voor binnensteden en winkelcentra teweeg brengt. Gesteld wordt dat de overbewinkeling in Nederland circa 30% bedraagt en de gevolgen hiervan worden snel zichtbaar. Er moeten keuzes gemaakt worden, vaak pijnlijke keuzes, die tot doel hebben de winkelmarkt weer toekomstbestendig te maken. Op lokaal niveau worden hiertoe zogenaamd retaildeals gesloten: afspraken tussen de betrokken belanghebbenden. Alleen in een goede samenwerking tussen de betrokken partijen kunnen daadwerkelijk resultaten worden geboekt. Inmiddels zijn 84 deals gesloten. Hier zijn 119 gemeenten bij betrokken. De gemeente Aalsmeer maakt hier overigens geen onderdeel van uit.

Ontwikkelingen aan aanbodzijde
De ruggengraat van de Nederlandse winkelmarkt wordt nog altijd gevormd door een hiërarchische structuur met aan de top het stadscentrum en aan de basis de buurtcentra, maar naast deze winkelstructuur hebben zich tal van alternatieve aanbodvormen aangediend:
- Detailhandel richt zich op de plekken waar veel mensen komen. Dat zijn vervoerknooppunten en tankstations, maar in tijdelijke vorm gebeurt dit ook op beurzen, evenementen en in hotels.
- Winkelbranches mengen, de scheidslijn tussen food, non-food en dienstverlening vervaagt. Met blurring wordt de trend aangeduid waarbij horeca zijn intrede doet in de winkelruimte.
- Het aantal winkels neemt af, maar de gemiddelde omvang blijft groeien. Dit brengt met zich mee dat grote winkelketens, ondanks de ruime beschikbaarheid van lege winkelruimten, toch uitwijken naar meer perifere locaties, omdat binnen bestaande winkelconcentraties de ruimte vaak ontbreekt.

De winkelmarkt verandert
Verandering van de winkelmarkt wordt onder meer aangedreven door welvaart, technologie, demografie, veranderende samenstelling van de bevolking en mobiliteit. De gevolgen hiervan zijn zichtbaar:
- Vertrouwde namen verdwijnen (Dolcis, V&D, Aktiesport, Halfords, Manfield) en andere ketens nemen de posities over (Primark, Rituals, Lidl, Action, H&M). Het middensegment heeft niet meer het grootste marktaandeel.
- Kleinere centra en de grote binnensteden doen het goed, de positie van de middelgrote centra en de stadsdeelcentra staat onder druk[1].
- Discounters winnen steeds meer terrein en superspecialisten bieden de krenten in de pap.
- De klant wil aankopen doen wanneer het hem of haar uitkomt (24/7)
- PicNic is gestart met het inrichten van een landelijk netwerk van distributiecentra en hubs voor online supermarktaanbod.

[1] KSO 2016

- Het aandeel 55^{+}-ers wordt steeds groter, en dit zal leiden tot een daling van de aankoopvolumes, want voor de retail blijft de doelgroep 25 – 44 jaar het belangrijkst[2].
- Winkels vestigen zich niet zonder meer permanent in een gebied (pop-up stores).

2.2 Regionale ontwikkelingen

Aalsmeer is onderdeel van de metropoolregio Amsterdam en inwoners van de gemeente zullen ook hier hun aankopen doen. Nieuwe impulsen in de regio zullen het koopgedrag van de inwoners van Aalsmeer beïnvloeden. Vanwege de malaise in de retail is het aantal initiatieven de laatste jaren beperkt geweest. Toch is het goed een drietal ontwikkelingen te noemen die ook de Aalsmeerse consument bereiken:

- De herontwikkeling en uitbreiding (7.000 m^2) van het Gelderlandplein in Buitenveldert (Amsterdam).
- De ontwikkeling van de beurspassage Damrak (Nowadays) met een prominente inpassing van een C&A en een Zara, tezamen 26.000 m^2.
- De ontwikkeling van de factory outlet Sugar City te Halfweg, met een beoogde omvang van 25.000 m^2.

Figuur 2.1 Aalsmeer in de Regio

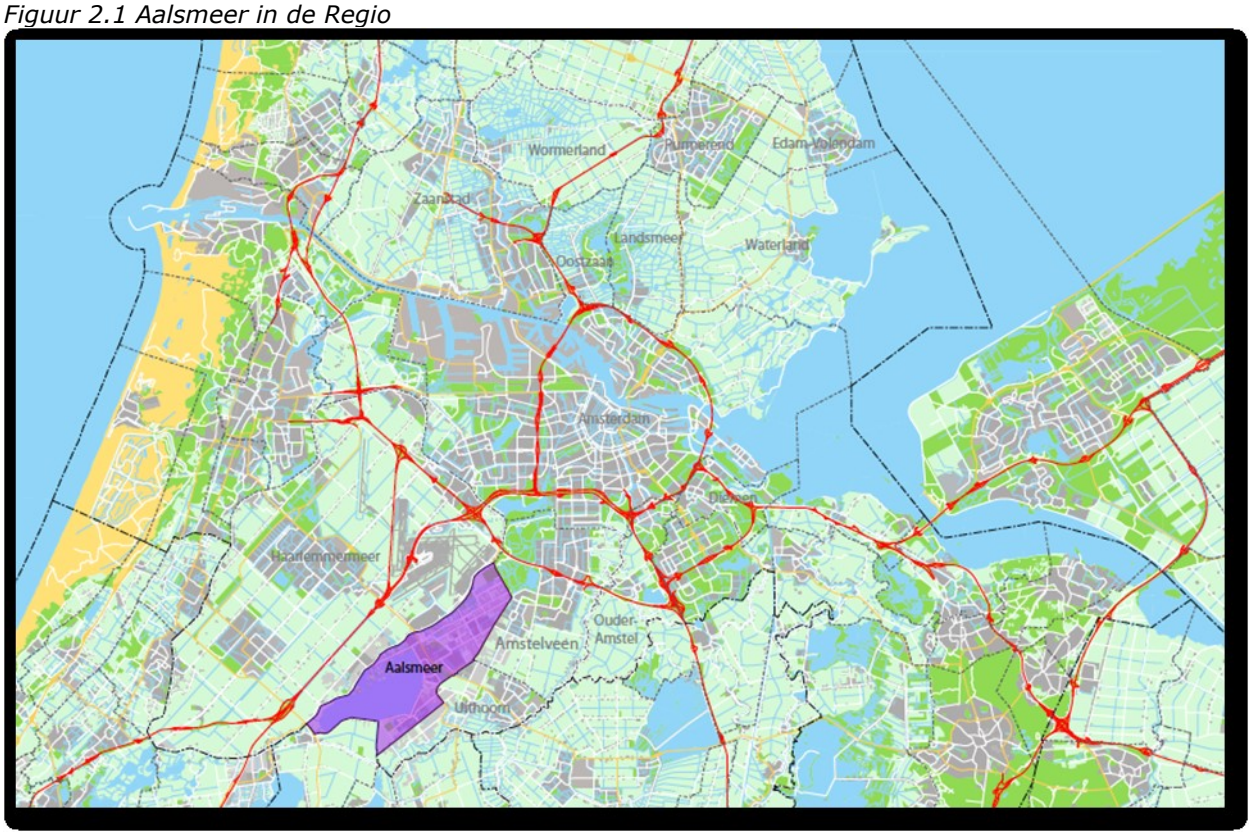

Meer lokaal beschouwd ondervindt de Aalsmeerse markt invloed van de herontwikkeling van wijkwinkelcentrum Westwijk in Amstelveen, winkelcentrum Zijdelwaard in Uithoorn en mogelijk op de middellange termijn van de verbeteringsplannen die er komen voor het Stadshart van Amstelveen.

2.3 Bevolkingsontwikkeling

Het is geen vanzelfsprekendheid meer dat de inwonertallen stijgen. Met name langs de landsgrenzen lopen bevolkingsaantallen terug, en die trend zet de komende decennia door. In de gemeente Aalsmeer is hiervan geen sprake. Uit de onderstaande tabel kan worden afgeleid dat de bevolking in Aalsmeer over de hele linie zal blijven groeien. Deze groei geldt overigens voor de gehele stadsregio. In de periode 2016 – 2020 wordt hier een aanwas met 70.000 mensen verwacht.

[2] De impact van vergrijzing op het winkellandschap, Q&A 2016

Tabel 2.1 Bevolkingsontwikkeling Aalsmeer

Wijk	2016	2020	2030	2040
Aalsmeer	12.157	13.432	13.806	13.850
Kudelstaart	9.251	9.332	10.265	10.041
Oosteinde	9.896	9.946	11.593	11.605
Totaal	31.304	32.710	35.664	35.496

Bron: Aalsmeer in cijfers 2016

Een trend die niet aan Aalsmeer voorbij gaat is de vergrijzing. Aanvankelijk zal nog sprake zijn van een lichte toename van ouderen, maar na 2020 versnelt deze ontwikkeling. Dit is een relatief koopkrachtige groep, maar hiervan slaat juist minder neer in de detailhandel.

Tabel 2.2 Vergrijzing Aalsmeer (% ouder dan 65 jaar)

2016	2020	2030	2040
17,9	18,7	22,1	26,8

Bron: Aalsmeer in cijfers 2016

Aalsmeer is een welvarende gemeente. Het gemiddeld besteedbaar huishoudensinkomen ligt op € 41.000,- per jaar. Dat is 17,8% boven het landelijke gemiddelde.

2.4 Verkeer

Voor de periode 2016 – 2020 staan in Aalsmeer de nodige verkeerwerken op stapel. In drie gevallen kan de gevestigde detailhandel hier geruime tijd hinder van ondervinden:

- Herinrichting Burgemeester Kasteleinweg: volledige herinrichting en aanleg vrijliggende busbaan;
- Van Cleeffkade-Stationsweg / Raadhuisplein: herinrichting;
- Aalsmeerderlaan: herinrichting en aanleg verbinding tussen Kasteleinweg en Middenweg.

3. AANBODSVORMEN IN DE GEMEENTE AALSMEER

In dit hoofdstuk wordt het winkelaanbod in Aalsmeer beschreven. Daarbij zal eerst worden ingegaan op de positie van Aalsmeer in de regio. Veel informatie in deze rapportage is afgeleid van het regionale koopstromenonderzoek 2016 dat begin 2017 is uitgebracht. Niet alle feitelijke informatie komt terug in deze nota en om die reden zijn de voornaamste factsheets die van toepassing zijn op Aalsmeer als bijlage bijgesloten.

3.1 Positionering in de regio

Aalsmeer maakt deel uit van de metropoolregio. Uit het onderstaande overzicht kan worden afgeleid dat de gemeente in deze regio de zesde plaats inneemt. Deze positie is echter minder krachtig dan de tabel doet geloven. Feitelijk valt namelijk 80% van het winkelaanbod in Aalsmeer in de categorie 'overig winkelaanbod'. Een aantal omvangrijke bedrijven, waaronder het tuincentrum 'Het oosten' vertekenen daarbij het totaalbeeld volledig. Dit betekent dat Aalsmeer in de metropoolregio eigenlijk tot de kleinere gemeenten gerekend zou moeten worden.

Figuur 3.1 Detailhandelsaanbod per gemeente Stadsregio (in m² wvo)

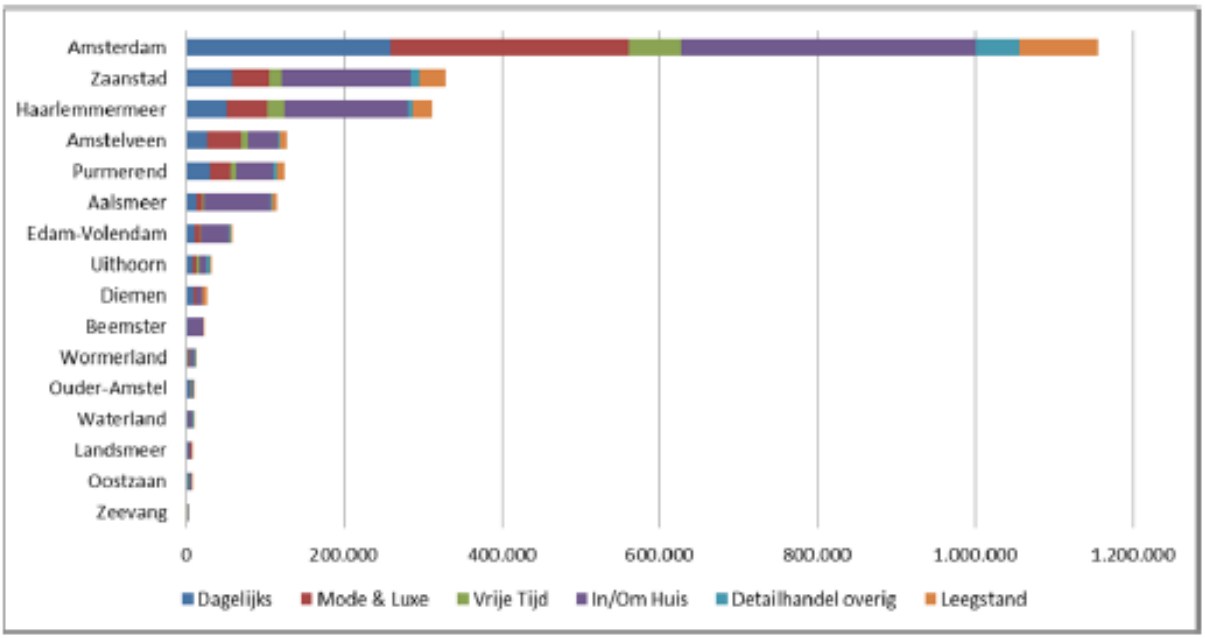

Bron: BRO Herijking detailhandelsbeleid Stadsregio Amsterdam (maart 2015)

Uit het kso 2016 kan worden afgeleid dat 86% van de inwoners in Aalsmeer de dagelijkse aankopen doet in de eigen gemeente. In vergelijking met 2011 is dat een toename met 3%. Dit bindingscijfer ligt boven het gemiddelde voor vergelijkbare gemeenten. In de sector niet-dagelijkse artikelen wordt 31% van de bestedingen gebonden door het lokale winkelaanbod. 49% vloeit af naar de regio en 20% van de aankopen worden gedaan via het internet.

3.2 Winkelaanbod in Aalsmeer

In de onderstaande tabel wordt het winkelaanbod in Aalsmeer naar omvang en aantal weergegeven. De omvang van het winkelaanbod in Aalsmeer wordt, zoals gezegd, sterk vertekend door een aantal omvangrijke winkelvestigingen dat buiten de reguliere winkelstructuur valt. De cijfers zijn veelzeggend, in vergelijkbare gemeente bedraagt het niet-dagelijkse winkelaanbod 1.154 m² per 1.000 inwoners, Aalsmeer komt met 3.047 m² bijna uit op het drievoudige.

In 2016 staan 24 panden leeg en dit vertegenwoordigt een vloeroppervlak van ruim 8.600 m². Het zijn grote getallen, maar het beeld wijkt niet sterk af van de huidige landelijke gemiddelden.

Tabel 3.1 Winkelaanbod Aalsmeer in vierkante meters winkelvloeroppervlak

Sector	Aantal vestigingen	In omvang
Dagelijkse aanbod	56	12.660
Niet-dagelijks aanbod	99	95.638
Leegstand	24	8.649
Totaal	179	116.947

Bron: Gemeente Aalsmeer/Locatus 2016

De winkelstructuur van Aalsmeer is opgebouwd uit een dorpscentrum en twee wijkcentra. Daarnaast heeft de kern Kudelstaart een eigen winkelcentrum. Kenmerkend aan het aanbod in de gemeente is evenwel het grote aandeel winkelvloeroppervlak dat niet is ingebed in de reguliere structuur. Ook als het tuincentrum 'Het Oosten' buiten beschouwing wordt gelaten geldt dat er nog altijd meer niet-dagelijks aanbod verspreid is gevestigd, dan dat binnen de bestaande winkelconcentraties is ondergebracht. Verder zijn in Aalsmeer twee solitaire supermarkten gesitueerd.

Figuur 3.2 Winkelstructuur Aalsmeer

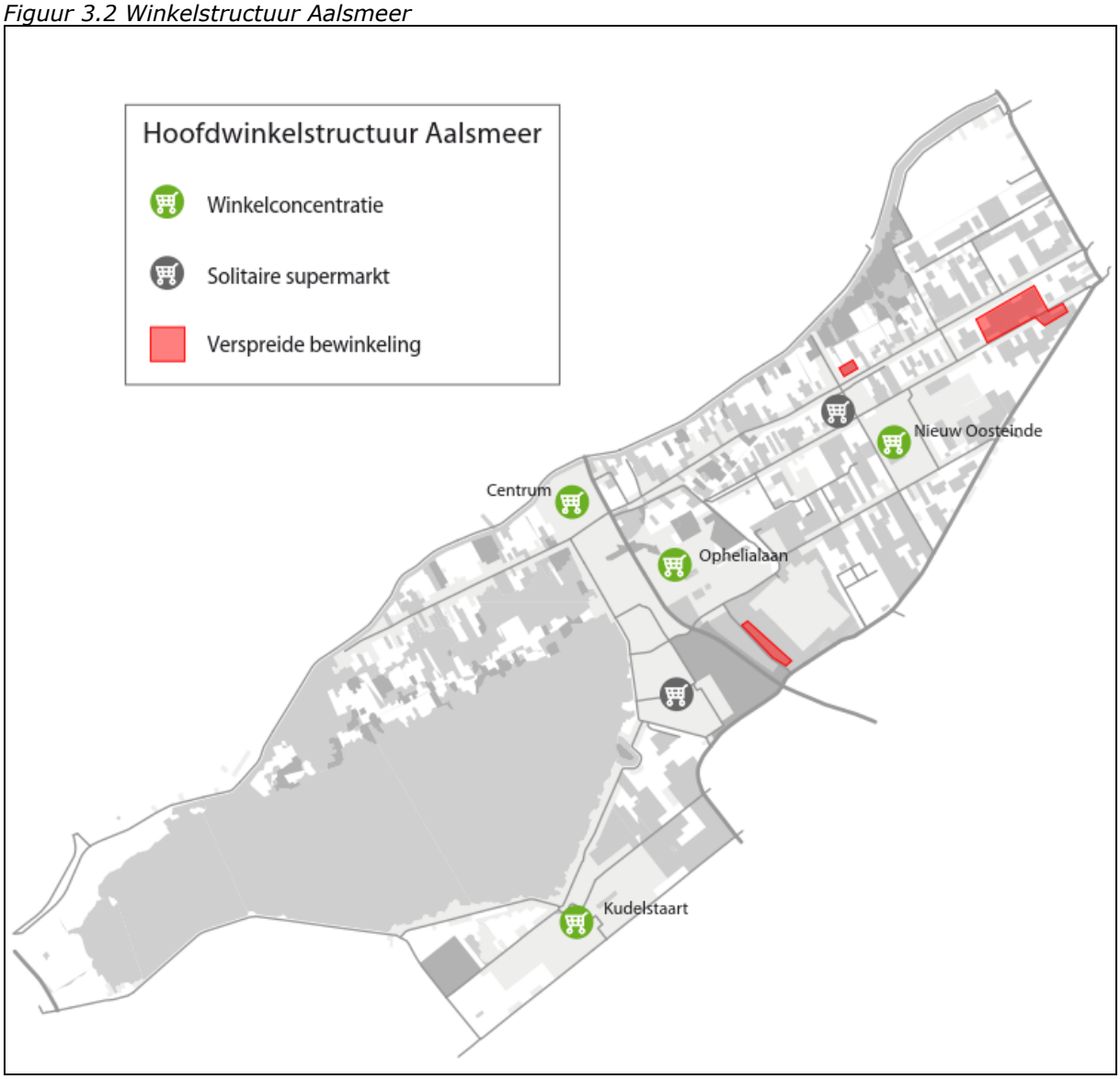

Onderstaand worden de onderscheiden winkelgebieden afzonderlijk besproken.

3.2.1 Aalsmeer Centrum

Het centrum van Aalsmeer is onbetwist de grootste winkelconcentratie binnen de gemeente. Het centrum genereert jaarlijks een omzet van ruim € 56 miljoen waarbij het aandeel van het dagelijks winkelaanbod nagenoeg gelijk is aan dat van het niet-dagelijkse winkelaanbod. Het is wel zo dat de niet-dagelijkse sector sinds 2011 de koopkrachtbinding met de eigen inwoners ziet teruglopen. Opmerkelijk is evenwel dat volgens het kso2016 40% van de bestedingen afkomstig is van toeristen. Het is niet waarschijnlijk dat dit cijfer het jaargemiddelde representeert maar het geeft wel aan dat toeristen voor het centrumgebied een belangrijke doelgroep vormen.

Vanwege de bijzondere ruimtelijke opzet van de gemeente ligt het centrum echter allerminst centraal, dit heeft ook consequenties voor de bereikbaarheid.

Tabel 3.2 Winkelaanbod Aalsmeer Centrum in vierkante meters winkelvloeroppervlak

Sector	Aantal vestigingen	In omvang
Dagelijkse aanbod	23	4.468
Niet-dagelijks aanbod	45	8.045
Leegstand	12	2.331
Totaal	80	14.844

Bron: Gemeente Aalsmeer/Locatus 2016

De belangrijkste bronpunten van het centrum zijn de parkeerplaatsen op het Raadhuisplein en het Praamplein. Dit maakt het eerste deel van de tussengelegen Zijdstraat tot de voornaamste winkelstraat. Een deel van de klanten wordt echter wel afgevangen door de Albert Heijn- en de Deen-supermarkt die met hun voorzijde op het Praamplein zijn gericht. De winkels die gevestigd zijn langs het Raadhuisplein alsmede de Action aan de achterzijde hiervan, zijn vanuit de Zijdstraat goed te belopen, maar vormen met elkaar geen eenheid. Die eenheid wordt wel gevormd door het eerste en het tweede deel van de Zijdstraat. Hier doet zich echter het probleem voor dat vanwege het ontbreken van bronpunten passantenstromen in het tweede deel van deze Zijdstraat nagenoeg ontbreken.

Het dagelijks aanbod is in het centrumgebied goed vertegenwoordigd. Met de verwachte vestiging van een Lidl in het voormalig Rabobank-pand komt het accent zelfs nog sterker op het doen van boodschappen te liggen. Het niet-dagelijkse aanbod is veel minder sterk geprofileerd. Het ontbreekt aan sterke subtrekkers en de mogelijkheden om vergelijkend te winkelen zijn beperkt. Het is dankzij een aantal langgevestigde speciaalzaken dat Aalsmeer Centrum alsnog kan rekenen op een behoorlijke toevloeiing van buiten de gemeente.

In de straten rondom de Zijdstraat is verder nog het nodige verspreide winkelaanbod te vinden, net als horeca en dienstverlening.

Groot probleem is de leegstand. In totaal staan 12 panden leeg, waarvan er 10 gelegen zijn in het tweede deel van de Zijdstraat.

De consument waardeert het aanbod in het Aalsmeerse centrumgebied met een 7,3. Het gemiddelde voor een dergelijk centrumgebied is een 7,7.

3.2.2 Ophelialaan

De Ophelialaan is een winkelstraat met de functie van wijkwinkelcentrum. De winkels zijn gelegen aan weerszijden van de straat. Het tussenliggende gebied voorziet in de benodigde parkeergelegenheid. Dit maakt dat de verkeersfunctie nogal domineert in de belevingswaarde. Toch wordt het winkelgebied door de klanten gewaardeerd met een 7,8.

Voornaamste trekker is de Jumbosupermarkt, daarnaast zijn alle versspecialisten vertegenwoordigd. De benodigde omzet is voor 86% afkomstig uit de gemeente zelf. Uit het kso 2016 kan worden afgeleid dat de vloerproductiviteit (omzet per vierkante meter) voor het dagelijks aanbod onder het landelijke gemiddelde ligt. Het niet-dagelijks winkelaanbod is vooral modisch getint en neemt een bijzondere positie in; maar liefst 69% van de omzet is afkomstig van buiten de gemeente. Hier ligt de vloerproductiviteit juist boven de benchmark. Verder staan er vijf panden leeg.

Tabel 3.3 Winkelaanbod Ophelialaan in vierkante meters winkelvloeroppervlak

Sector	Aantal vestigingen	In omvang
Dagelijkse aanbod	9	2.010
Niet-dagelijks aanbod	9	1.059
Leegstand	1	100
Totaal	19	3.169

Bron: Gemeente Aalsmeer/Locatus 2016

Gesteld kan worden dat het aanbod aan de Ophelialaan aan de ruime kant is. Het heeft er toe geleid dat zich er winkels, of beter branches, hebben gevestigd die liever aan het centrumgebied zouden worden toegedacht. Gelet op het feit dat de afstand tussen het centrumgebied en de Ophelialaan relatief gering is, overlappen de verzorgingsgebieden.

3.2.3 Nieuw Oosteinde

Nieuw Oosteinde is een modern wijkcentrum dat wordt gevormd door twee winkelstrips die haaks op elkaar staan. Publiekstrekkers zijn een servicesupermarkt (AH) en een discounter (Aldi). Daarnaast zijn er vooral dagelijkse specialisten gevestigd. In Nieuw Oosteinde staan geen winkels leeg. Nieuw Oosteinde bedient een eigen verzorgingsgebied, waarbij 87% van de omzet dagelijkse artikelen afkomstig is uit de gemeente zelf. Ook in Nieuw Oosteinde ligt de vloerproductiviteit voor dagelijkse artikelen onder het landelijk gemiddelde.

Tabel 3.4 Winkelaanbod Nieuw Oosteinde in vierkante meters winkelvloeroppervlak

Sector	Aantal vestigingen	In omvang
Dagelijkse aanbod	8	2.665
Niet-dagelijks aanbod	2	130
Leegstand	0	0
Totaal	10	2.795

Bron: Gemeente Aalsmeer/Locatus 2016

Het winkelcentrum is goed bereikbaar, ziet er verzorgd uit en beschikt vanwege een parkeerplein met 300 plaatsen over voldoende parkeergelegenheid.

3.2.4 Kudelstaart

Kudelstaart is een zelfstandige kern met een compact winkelcentrum. Het aanbod wordt gevormd door een servicesupermarkt aangevuld met een volledig aanbod van speciaalzaken en overig dagelijks aanbod en horeca. 94% van de omzet van het dagelijks aanbod komt uit de kern zelf. Sinds 2011 is de positie van het Kudelstaartse winkelaanbod binnen Aalsmeer versterkt.

Het centrum is naar binnen gekeerd gebouwd, waardoor de parkeergelegenheid rondom gelegen is. Verder valt op dat de winkels naar actuele maatstaven over het algemeen wat krap bemeten zijn. In Kudelstaart speelt al enige tijd een discussie over de vraag of aan deze kern een tweede supermarkt zou kunnen worden toegevoegd.

Tabel 3.5 Winkelaanbod Kudelstaart in vierkante meters winkelvloeroppervlak

Sector	Aantal vestigingen	In omvang
Dagelijkse aanbod	9	1.379
Niet-dagelijks aanbod	5	565
Leegstand	1	180
Totaal	15	2.124

Bron: Gemeente Aalsmeer/Locatus 2016

Op grond van de bovenstaande bevindingen is het geen grote verrassing te zien dat de vloerproductiviteit (dagelijkse artikelen) in Kudelstaart ruim boven het landelijk gemiddelde ligt.

3.2.5 Overige winkelaanbod

Zowel in omvang als aantal vestigingen kenmerkt het winkelaanbod in Aalsmeer zich door een hoog aandeel verspreide bewinkeling. Het overgrote deel hiervan valt onder de categorie perifere detailhandelsvestigingen (PDV). Dit zijn bouwmarkten, tuincentra en woninginrichters. Het is over het algemeen wenselijk als deze winkelvestigingen zich in een concentratie zouden clusteren. In

Aalsmeer is hiervan echter geen sprake. Deze winkels op bedrijventerreinen en langs de invalswegen zijn veelal solitair gevestigd.

Tabel 3.6 Overig winkelaanbod in vierkante meters winkelvloeroppervlak

Sector	Aantal vestigingen	In omvang
Dagelijkse aanbod	8	2.187
Niet-dagelijks aanbod	39	86.290
Leegstand	6	5.380
Totaal	53	93.857

Bron: Gemeente Aalsmeer/Locatus 2016

Tussen dit verspreide aanbod bevinden zich bovendien tenminste 10 winkels die qua omvang en branchering prima in het centrumgebied zouden kunnen worden ingepast.

4. VISIE EN ONTWIKKELINGSRICHTING WINKELAANBOD AALSMEER

In dit hoofdstuk wordt beschreven wat de gewenste ontwikkelingsrichting is voor de winkelontwikkelingen in Aalsmeer. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van het cijfermateriaal dat voort is gekomen uit het regionale koopstromenonderzoek 2016.

4.1 Visie detailhandelsontwikkelingen Aalsmeer

De gemeente Aalsmeer is een solide marktgebied. De gemeente zal de komende jaren verder groeien en het inkomensniveau ligt relatief hoog. De gemeente wordt bovendien omgeven door grote bevolkingsconcentraties en heeft op het gebied van recreatie en toerisme veel te bieden. Toch is de winkelstructuur kwetsbaar, en hierbij is met name de positie van het centrumgebied zorgelijk: het is op dit moment nog niet makkelijk bereikbaar, heeft een bewerkelijke ruimtelijke structuur en wordt op onderdelen overvleugeld door het winkelaanbod dat elders in Aalsmeer gevestigd is. Gesteld kan worden dat een gezonde winkelstructuur in de gemeente Aalsmeer onlosmakelijk gekoppeld is aan een goed functionerend centrumgebied. De visie die onderliggend is aan het detailhandelsbeleid voor de gemeente luidt daarom als volgt:

- Versterk het aanbod in het centrumgebied;
- Behoud de wijkverzorgende functie van de (3) wijk- en dorpscentra;
- Cluster het grootschalig winkelaanbod;
- Bouw het verspreid regulier winkelaanbod af.

4.2 Koopstromen

Uit het kso 2016 kan worden afgeleid dat de positie van het winkelaanbod in Aalsmeer tegelijk kwetsbaar en kansrijk is. De kwetsbaarheid komt tot uitdrukking in het feit dat inwoners van Aalsmeer een groot aantal winkelconcentraties binnen bereik heeft om de aankopen te doen. Slechts een op de drie inwoners doet de niet-dagelijkse aankopen binnen de eigen gemeente. De afvloeiing van koopkracht komt vooral Hoofddorp ten goede. Daarnaast trekken Amsterdam en Amstelveen veel klanten uit Aalsmeer aan.

Tabel 4.1 Koopkrachtbinding winkelaanbod in %

	Aalsmeer	Buiten gemeente	Online
Dagelijks aanbod	86	13	1
Niet dagelijks aanbod	31	49	20

Bron: KSO 2016

De kansen worden geboden door het feit dat Aalsmeer een relatief sterke toevloeiing van koopkracht kent, waarbij met name het hoge aandeel toerisme opvalt[3]. De toevloeiing is met name afkomstig uit Amstelveen en Uithoorn.

Tabel 4.2 Herkomst bestedingen in %

	Aalsmeer	Buiten gemeente	Toerisme
Dagelijks aanbod	80	16	4
Niet dagelijks aanbod	41	42	17

Bron: KSO 2016

Er valt dus veel te winnen en veel te verliezen. Een belangrijke slag kan daarbij gemaakt worden met het versterken van de bestaande winkelstructuur. In het onderstaande overzicht wordt weergegeven hoe de positie van de onderscheiden winkelgebieden zich verhoudt tot de totale omzet die in de gehele gemeente wordt gerealiseerd.

[3] Bij dit percentage wordt de kanttekening geplaatst dat onderzoek vermoedelijk heeft plaatsgevonden in het hoogseizoen. Het is niet aannemelijk dat dit als jaargemiddelde kan worden aangehouden.

Tabel 4.3 Omzetverdeling winkelaanbod Aalsmeer in miljoenen € in 2016 (exclusief toerisme)

Locatie	Omzet dagelijks aanbod	In %	Omzet niet-dagelijks	In %
Aalsmeer Centrum	24,3	27	16,9	29
Ophelialaan	11,9	13	2,5	4
Nieuw Oosteinde	19,6	22	1,3	2
Kudelstaart	15,7	17	0,8	1
Elders Aalsmeer	18,5	21	37,8	64
Gemeente totaal	89,9	100	59,3	100

Bron: KSO 2016

De bovenstaande tabel is veelzeggend. De sector dagelijkse artikelen laat in termen van omzetverdeling een evenwichtige verdeling zien. Er is weliswaar sprake van twee solitair gevestigde supermarkten, maar op de schaal van Aalsmeer is dat geen ongebruikelijk beeld. Het niet-dagelijkse winkelaanbod laat wel een bijzonder beeld zien. Slechts een derde deel van de omzet in de sector niet-dagelijkse winkelvoorzieningen komt terecht binnen de reguliere winkelstructuur. Het overgrote deel komt terecht bij verspreide winkelvestigingen. De vraag is nu hoe deze informatie vertaald zou moeten kunnen worden in het toekomstig ruimtelijk-economisch beleid voor de onderscheiden winkelgebieden.

4.3 Ontwikkelingsrichting wijkcentra

4.3.1. Ophelialaan

Eerder in de rapportage is al vastgesteld dat de Ophelialaan voorziet in een compleet pakket van dagelijkse aanbod. Er zijn niet zoveel (oudere) winkelstraten die een dergelijk voorzieningenniveau over de jaren hebben kunnen vasthouden. Dit duidt op een stabiele positionering. Het is voor de Ophelialaan van belang om deze positie vast te houden.

De detailhandelsontwikkelingen duiden er wel op dat het niet-dagelijkse aanbod in winkelgebieden als de Ophelialaan verder zou kunnen afkalven. Deze ontwikkeling zou kunnen worden opgevangen door hier publiekgerichte niet-winkelfuncties, zoals dienstverleners en (para-) medische instellingen voor in de plaats te laten komen. Het vestigingsmilieu is er geschikt voor en de levendigheid blijft behouden.

4.3.2 Nieuw Oosteinde

Het winkelcentrum Nieuw Oosteinde is een op maat gesneden modern wijkwinkelcentrum met een passende branchering. Het winkelcentrum functioneert goed en het verzorgingsgebied zal hier de komende jaren nog verder groeien.

4.3.3 Kudelstaart

Het centrumgebied van Kudelstaart is compact en compleet en bedient de kern in de behoefte aan dagelijkse aankopen. Wel kan gesteld worden dat de winkelruimten naar actuele maatstaven aan de kleine kant zijn. Dit belemmert ondernemers in hun mogelijkheden. Hier zijn echter geen eenvoudige oplossingen voor te vinden.

Een andere actuele kwestie betreft het feit dat in Kudelstaart maar één supermarkt gevestigd is. Klanten zouden graag iets te kiezen hebben. Feit is dat 90% van vergelijkbare kernen beschikt over tenminste twee supermarkten. Berekeningen wijzen uit dat ook in Kudelstaart onder bepaalde voorwaarden ruimte is voor een tweede supermarkt.

Voornaamste punt is de ruimtelijke inpassing van een dergelijke voorziening. Voor de consument, maar zeker ook voor het functioneren van het centrumgebied, heeft het verre de voorkeur als een supermarkt kan worden gerealiseerd nabij het huidige winkelgebied. Dat lijkt overigens geen eenvoudige opgave te zijn. Onderzoek naar geschikte locaties (BRO, mei 2017) leidt tot twee voorkeurvarianten, maar ten aanzien van de uitvoering wordt een gecompliceerd en tijdrovend traject voorzien.

Een ander punt heeft betrekking op het type supermarkt dat zich vestigt. Berekeningen wijzen uit dat Kudelstaart het meest gebaat is met de vestiging van een discounter, omdat die vooral complementair is aan het bestaande aanbod. De gemeente heeft geen instrumenten heeft om hier veel sturing aan te geven.

Gelet op de verschillende belangen die betrokken zijn bij een eventuele inpassing van een tweede supermarkt in Kudelstaart zal worden ingezet op een zorgvuldige aanpak die zal moeten uitmonden in een adequate en verantwoorde oplossing.

4.4 Ontwikkelingsrichting Aalsmeer Centrum

Aalsmeer Centrum beweegt zich tussen tafellaken en servet. Het centrumgebied overtreft in omvang de wijkcentra in ruime mate, maar het weet slechts in beperkte mate de inwoners van Aalsmeer te binden. Dat hangt samen met het feit dat het centrumgebied feitelijk een primair verzorgingsgebied heeft van nog geen 13.000 inwoners en dit dan ook nog moet delen met het wijkwinkelcentrum aan de Ophelialaan. Voor wat betreft het dagelijks aanbod levert dat weinig complicaties op en is het aanbod goed op orde. Voor wat betreft de niet-dagelijkse voorzieningen is het aanbod relatief schraal. De afgelopen jaren zijn de bestedingen hierin teruggelopen en liep de leegstand navenant op. Het centrumgebied van Hoofddorp en het Stadshart van Amstelveen liggen niet ver weg en bieden een veel ruimer aanbod. Aalsmeer Centrum is daarmee in een neerwaartse spiraal terecht gekomen.

Voor Aalsmeer Centrum moet een andere koers worden ingezet waarbij moet worden uitgegaan van een haalbaar en realistisch scenario. De afgelopen jaren is al actief geworven naar potentiële nieuwkomers. Dat bleef niet zonder succes, maar deze inspanningen hebben ook aangetoond dat de Aalsmeerse winkelmarkt geen milieu is waar de publiekstrekkers zich nog massaal op oriënteren. In een krimpende winkelmarkt is het dan zaak om primair in te zetten op behoud van de bestaande hoofdwinkelstructuur. Deze wordt gevormd door het Raadhuisplein, het eerste deel van de Zijdstraat, de Punterstraat en het Praamplein. Het ware wenselijk als de Zijdstraat zich in het geheel als winkelstraat kan blijven profileren. De aanloop in met name het tweede deel van de Zijdstraat[4] is echter schraal. De afgelopen jaren is getracht dit deel van het centrum te versterken met vitale winkelfuncties. Tot dusverre heeft dat – ondanks de inzet van een acquisiteur - onvoldoende opgeleverd.

De overige delen van het centrumgebied hebben het karakter van een aanloopgebied .

Om de hoofdwinkelstructuur vitaal te houden dient de prioriteit gelegd te worden op het tegengaan van de leegstand. Pandeigenaren en ondernemers moeten geprikkeld worden in het gebied te investeren en dat kan alleen bereikt worden als er weer reëel zicht is op toekomstige huurders/gebruikers. Dit kan bereikt worden als de bestemming buiten de hoofdwinkelstructuur naast retail en horeca wordt verruimd met overige bedrijfsmatige of publiekgerichte functies. De panden zijn hiervoor geschikt en hiermee behoudt het centrum zijn levendigheid.

Minstens zo belangrijk is dat geen ruimte meer wordt geboden aan solitaire en/of perifere winkelontwikkelingen elders in de gemeente (zie ook de volgende paragraaf). Waar mogelijk dienen winkelbestemmingen te worden heroverwogen. Bij een verplaatsing kunnen immers afspraken worden gemaakt over de bestemming van de vertreklocatie. Deze maatregel leidt niet tot resultaat op korte termijn, maar zal er uiteindelijk wel toe leiden dat de retail naar het centrumgebied wordt gedirigeerd, met als gevolg dat het voorzieningenaanbod zich hier versterkt.

Het is verder goed te vermelden dat de gemeente in 2017 samen met de ondernemersorganisatie MeerAalsmeer werkt aan het tot stand brengen van een centrumvisie Aalsmeer. In deze centrumvisie wordt richting gegeven aan een versterking van de inrichting en invulling van het centrumgebied.

4.5 Overige winkelaanbod in Aalsmeer

Het verspreide winkelaanbod in Aalsmeer is in twee categorieën in te delen. De winkels die gelabeld kunnen worden als perifere detailhandelsvestigingen (PDV) dat zijn de bouwmarkten, tuincentra en woonwinkels en daarnaast de overige winkels.

PDV
De perifere detailhandelsbedrijven zijn zoals gezegd verspreid over Aalsmeer gevestigd. Dit betekent dat zij op eigen kracht de consument moeten binden. Bereikbaarheid, parkeergelegenheid en zichtbaarheid zijn bovendien lang niet overal optimaal. Het PDV-beleid stuurt aan op clustering van deze vorm van detailhandel. Dit biedt de bedrijven een beter vestigingsmilieu en

[4] Het tweede deel van de Zijdstraat is het gebied gelegen tussen de Punterstraat en de Dorpsstraat.

knelpuntlocaties zullen geleidelijk uit de markt verdwijnen en transformeren naar andere vormen van gebruik. Qua ligging, bereikbaarheid en beschikbaar areaal zou het bedrijventerrein Hornmeer deze winkels een plaats kunnen bieden, mogelijk kan gedacht worden aan andere locaties. Dit vergt nader onderzoek. Voorwaarde voor een dergelijke herverkaveling is dat de betreffende bedrijven hier gezamenlijk hun medewerking in toezeggen. Bij een verplaatsing kan dan worden overeengekomen dat de winkelbestemming op de vertreklocaties wordt afgestaan.

Regulier winkelaanbod
Naast het grootschalig winkelaanbod wordt Aalsmeer ook gekenmerkt door de vestiging van verspreide reguliere winkels. Ook hiervoor geldt dat deze ondernemingen niet optimaal gesitueerd zijn. Bovendien ondermijnen ze het functioneren van de bestaande winkelcentra. Het gemeentelijk beleid dient er daarom op gericht te zijn dat in de toekomst geen medewerking meer wordt verleend aan vestiging of uitbreiding van regulier aanbod buiten de bestaande winkelstructuur. Daarnaast zal daar waar ondernemingen de detailhandelsactiviteiten staken, bezien dienen te worden hoe op deze locaties de winkelbestemming kan worden weggenomen. Bijvoorbeeld door het wijzigen van de bestemming. Uiteindelijk wordt hiermee bereikt dat de winkelstructuur van Aalsmeer als geheel sterker zal worden. Wel wordt opgemerkt dat de praktijk weerbarstig is. Er kunnen zich situaties voordoen waarbij toch een andere afweging wordt gemaakt. De eventuele vestiging van een tweede supermarkt in Kudelstaart is hiervan een voorbeeld.

5. BELEID, INSTRUMENTARIUM EN AANPAK

5.1 Bovenlokaal beleid

In dit hoofdstuk worden de beleidsvelden besproken die van toepassing zijn dan wel van invloed zijn op het winkelbeleid. Aansluitend wordt ingegaan op het instrumentarium dat de gemeente tot haar beschikking heeft om uitvoering te geven aan het beoogde winkelbeleid.

5.1 Bovenlokaal beleid

5.1.1 Ladder voor duurzame verstedelijking

In 2012 is het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gewijzigd en is hier de 'ladder voor duurzame verstedelijking' aan toegevoegd. Doel van de ladder voor duurzame verstedelijking is een goede ruimtelijke ordening door optimale benutting van ruimte in stedelijke gebieden. Het Rijk wil met de introductie van de ladder vraaggerichte programmering bevorderen. De ladder beoogt een zorgvuldige en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten. De ladder is als procesvereiste opgenomen in het Bro. Het helpt bij het voorkomen van overprogrammering.

Overheden dienen nieuwe stedelijke ontwikkelingen te motiveren met drie opeenvolgende stappen. De stappen bewerkstelligen dat de wens om een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk te maken, nadrukkelijk wordt gemotiveerd en afgewogen met oog voor (1) de actuele regionale behoefte, (2) de beschikbare ruimte binnen bestaand stedelijk gebied en (3) de multimodale bereikbaarheid van de ontwikkeling. De ladder is het kader voor alle juridisch verbindende ruimtelijke plannen (waaronder bestemmingsplannen) van de decentrale overheden.

5.1.2 Provincie Noord-Holland

De provincie Noord-Holland heeft in 2016 een nieuwe detailhandelsvisie vastgesteld. Kern daarvan is dat de provincie kritischer gaat kijken naar voorstellen van gemeenten om het aantal vierkante meters winkeloppervlak uit te breiden. Met het nieuwe beleid wil de provincie het overaanbod tegengaan en het terugdringen van leegstand centraal stellen. Missie is om de detailhandelsstructuur te versterken, een structuur die uitgaat van duurzaam ruimtegebruik, bijdraagt aan een vitale regionale economie en bijdraagt aan een aantrekkelijke woon- en leefomgeving. De hoofddoelstellingen zijn uitgewerkt in zes beleidsdoelen:

- Prioriteit geven aan hoofdwinkelgebieden
- Voorkomen van leegstand
- Internet-afhaalpunten bij voorkeur situeren in bestaande winkelcentra
- Een vitale dynamische en concurrerende detailhandelsstructuur, ruimte geven aan kwaliteit
- Primaire detailhandel bereikbaar op aanvaardbare afstand
- Detailhandel die bijdraagt aan aantrekkelijke binnensteden

De juridische doorwerking van het detailhandelsbeleid vindt plaats via de Provinciale Ruimtelijke Verordening (art 5a en 5b) en de regionale afstemming verloopt via de 'Uitvoeringsregels regionale afspraken nieuwe stedelijke ontwikkelingen 2017' (artikel 4)

5.1.3 Regiobeleid

In het verlengde van Rijk en provincie heeft de stadsregio aan de hand van 15 punten een detailhandelsbeleid geformuleerd dat aansluit op de kenmerken en dynamiek van het metropoolgebied. De voornaamste punten luiden:

- Inwoners moeten dagelijks aanbod binnen aanvaardbare afstand kunnen verwerven (behoud fijnmazige structuur).
- Behoud van de hiërarchie van winkelcentra, inclusief benoemde locaties op bedrijventerreinen. Uitsluiten van solitaire vestigingen in woongebieden.
- Nieuwe ontwikkelingen versterken de structuur, en zijn op bestaande locaties niet mogelijk.
- Bij inpassing van nieuwe ontwikkelingen wordt zo mogelijk het principe van 'nieuw' voor 'oud' toegepast.
- Alleen op benoemde locaties zijn grootschalige detailhandelsvestigingen toegestaan (GDV = > 1.500 m^2 zonder brancheringseisen).
- Internetafhaalpunten hebben geen winkel- of uitstalfunctie en zijn in beginsel gevestigd in bestaande winkelgebieden.

5.2 Gemeentelijk instrumentarium

5.2.1 Bestemmingsplan

Het bestemmingsplan is voor de gemeente een belangrijk instrument om de ruimte te ordenen. Hiermee wordt in aard en omvang bepaald welke functies waar worden toegelaten. Een winkelbestemming kent verschillende varianten (detailhandel, supermarkt, PDV-winkel), maar het is niet mogelijk om specifiek op branchering te sturen of meer in algemene zin concurrentieverhoudingen te beïnvloeden. Wel bestaat er de mogelijkheid bestemmingen te verruimen in bijvoorbeeld 'centrumfuncties' of 'gemengde bestemming'. Hiermee ontstaat de mogelijkheid om meer toe te laten op bepaalde locaties, waardoor een gebied van kleur zal veranderen.

In relatie tot het detailhandelsbeleid zal het bestemmingsplan worden gebruikt om uitbreiding van winkelruimte mogelijk te maken of om bestemmingen te verruimen op de locaties waar de pure winkelfunctie verloren is gegaan of dreigt te gaan. Daarnaast zal bij reguliere bestemmingsplanherzieningen worden ingezet op het weg bestemmen van de winkelfunctie op de locaties waar inmiddels geen winkel meer zit en waar het onwenselijk wordt geacht dat hier de winkelfunctie weer terug komt.

Verder wordt in Stadsregioverband bezien op welke wijze omgegaan dient te worden met het aspect van voorzienbaarheid. Dit houdt in dat pandeigenaren niet meer kunnen terugvallen op planschade als al langer voorzien kan worden dat een bestemming vanwege markt of beleidsmatige overwegingen zou gaan veranderen.

5.2.2 Beheer openbaargebied

De gemeente is beheerder van het openbaar gebied en heeft daarmee een belangrijke rol in het functioneren en aanzien van de winkelgebieden. Voor wat betreft de materialisering en mate van inzet van het beheer wordt mede gekeken naar de intensiteit van het gebruik van een gebied. Inrichting van een gebied wordt afgestemd op de functie ervan, waarbij rekening wordt gehouden met het toekomstig beheer.

5.2.3 Handhaving

Als regels gesteld worden, dient er ook gehandhaafd te worden. Hierop is een integrale aanpak van toepassing. Deze aanpak heeft betrekking op tal van facetten van het detailhandelsbeleid, te weten, handelen in strijd met het bestemmingsplan, milieuovertredingen (geur, afval), het niet correct aanbieden van afval, parkeercontroles en –vergunningen, de drank- en horecawet, uitstallingen en terrasvergunningen. Voor zaken die samenhangen met de APV en naleving van de winkeltijdenwet kan verder worden teruggevallen op de politie.

Waar mogelijk legt de gemeente verantwoordelijkheden bij de betrokken partijen. Aalsmeer is daartoe partner in het project Keurmerk Veilig Ondernemen (KVO). De KVO partners (politie, winkeliers en pandeigenaren) hebben gezamenlijk op zich genomen om de winkelgebieden waar een KVO-convenant is afgesloten schoon, heel en veilig te houden. Dit initiatief is de afgelopen jaren ingezakt, maar in 2016 is een aanzet gegeven het project nieuw leven in te blazen.

5.2.4 Parkeerbeleid

Het parkeerbeleid van de gemeente Aalsmeer is vastgelegd in het Aalsmeerse verkeer- en vervoerplan (AVVP) uit 2010. Dit beleid voorziet er in dat bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen wordt voorzien in voldoende parkeergelegenheid. Voor wat betreft de te hanteren parkeernormering is in 2016 de nota parkeernormen vastgesteld, het betrof hier een update van de te hanteren parkeercijfers. De normen zijn richtinggevend voor de eisen die in het bestemmingsplan worden voorgeschreven.

De beschikbaarheid van parkeergelegenheid is voor de detailhandel in Aalsmeer een belangrijke voorwaarde. 63% van bezoekers woonachtig in Aalsmeer doet aankopen met de auto, voor bezoekers van buiten ligt dit aandeel op 88%. Voor Aalsmeer Centrum liggen deze cijfers nog hoger. Het parkeerbeleid is daarom voor de gemeente een belangrijk instrument.

5.2.5 Horecabeleid

In 2015 is het horecabeleid voor de gemeente Aalsmeer vastgesteld. Dit horecabeleid is er op gericht om de toerist en de (water)recreant te verleiden zijn of haar bezoekduur te verlengen. Voor de winkelgebieden wordt daarbij primair ingezet op het versterken van de ondersteunende horeca en de daghoreca:

- De ondersteunende horeca, het betreft hier een horeca activiteit, ondergeschikt aan de hoofdfunctie, waar, indien voldaan wordt aan de voorwaarden, geen exploitatievergunning voor

benodigd is. Deze horecavorm is steeds veelvuldiger zichtbaar in winkelgebieden en voegt kwaliteit toe aan de publiekgerichte functie.
- Daghoreca, dit zijn lunchrooms, koffie/theehuizen, ijssalons en afhaalrestaurants. In het nieuwe beleid zijn de openingstijden van deze horecacategorie gekoppeld aan de winkelsluitingswet. Daghoreca en winkels lopen daarmee synchroon omwille van de beoogde levendigheid van een winkelgebied.

Verder heeft in 2016 een pilot plaatsgevonden met betrekking tot een verruiming van de openstelling van terrassen tot 01.00 uur. Deze pilot is geëvalueerd, positief bevonden en de regeling is daarmee definitief geworden.

5.2.6 Winkelsluitingstijden

De winkelsluitingstijden zijn geregeld in de landelijke winkeltijdenwet uit 2013. Gemeenten hebben de mogelijkheid om hiervan af te wijken, dit verloopt dan via de gemeentelijke verordening winkeltijden. De gemeente Aalsmeer heeft een dergelijke verordening vastgesteld in 2015.

5.2.7 Financiën

Aan de uitvoering van de onderhavige beleidsnota zijn geen specifieke middelen gekoppeld, het vindt plaats vanuit de reguliere inzet en is zichtbaar via handhaving, het reguliere beheer openbaar gebied, investeringsprojecten en toetsing van plannen die door marktpartijen worden ingebracht. Wel zijn vanuit de Lentenota 2015 middelen beschikbaar voor incidentele inzet op het gebied van Economie, Schiphol en Recreatie & Toerisme. Dit geld wordt tevens ingezet ten behoeve van de verschillende winkelgebieden.

5.2.8 Uitvoering en organisatie

Door de gemeente wordt op verschillende manieren het contact met ondernemersorganisaties en eigenaren onderhouden. De voornaamste taken zijn daarbij:
- Ontwikkelen, herzien en (doen) uitvoeren van beleid;
- Aangaan en onderhouden van contacten met ondernemersorganisaties;
- Intern en extern uitdragen van beleidszaken;
- Leveren van inbreng aan verwante beleidsterreinen zoals verkeer en vervoer, volkshuisvesting, ruimtelijke ordening, milieu en sociale zaken;
- Bieden van een aanspreekpunten voor gevestigde en nieuwe ondernemers (accountmanagement).[5]
- Vertegenwoordigen van het belang van de gemeente Aalsmeer in de Adviescommissie Detailhandel Noord Holland Zuid.

[5] De gemeentelijke organisatie is sinds begin 2017 versterkt met de aanstelling van een accountmanager voor de gemeente Aalsmeer. De accountmanager zal ook de taken overnemen van de acquisiteur diesinds begin 2016 werkzaam was voor Aalsmeer Centrum.

Bijlage 1 Begrippenlijst

BVO	Bruto vloeroppervlak, winkelruimte inclusief opslagruimte, toiletten, personeelsruimten enz.
Daghoreca	Horeca waarbij de openingstijden gekoppeld zijn aan de winkeltijdenwet.
Dagelijks winkelaanbod	Supermarkten, food-speciaalzaken en persoonlijke verzorging.
GDV	Grootschalige detailhandelsvestiging. Detailhandelsvestigingen (zonder branchebeperking) met een minimum vloeroppervlak van 1.500 m².
Internetafhaalpunten	Afhaalpunten voor internetaankopen. Op deze punten mogen geen verkopen plaatsvinden en mogen geen goederen worden getoond.
Koopkrachtbinding	De mate waarin (in %) inwoners in een bepaald gebied hun aankopen doen in een winkelconcentratie in hetzelfde gebied.
Koopkrachttoevloeiing	De mate waarin inwoners van buiten een bepaald gebied hun aankopen doen in een betreffende winkelconcentratie.
Near Food	Cosmetics, vitamines en medicijnen.
Niet-dagelijks winkelaanbod	Alle winkelvestigingen met uitzondering van het dagelijks winkelaanbod.
Ondersteunende horeca	Horeca die ondergeschikt is aan de hoofdactiviteit.
PDV	Perifere detailhandelsvestigingen. Dit voornamelijk de bouwmarkten, woninginrichters en meubelzaken. Winkels die vanwege hun volumineuze karakter niet ingepast kunnen worden in reguliere winkelgebieden.
Publiekgerichte niet-winkelfuncties	Bedrijven en instellingen - niet zijnde detailhandel – die voor publiek vrij betreedbaar zijn en voor wie een zichtbare, vindbare en toegankelijke locatie van belang is.
Solitaire winkel	Een op zichzelf staande winkelvestiging, gevestigd buiten de winkelstructuur.
Vloerproductiviteit	Omzet in € per vierkante meter winkelvloeroppervlak per jaar.
Winkel	Een voor publiek vrij toegankelijk pand/ruimte ten behoeve van de bedrijfsmatige verkoop van goederen aan particulieren, waarbij goederen getoond worden.
WVO	Winkelvloeroppervlak. Dit is de ruimte die voor de consument zichtbaar en betreedbaar is.

3.Raad (besluitvormend)

Dossiernummer	22
Vertrouwelijk	Nee
Vergaderdatum	2 november 2017
Agendapunt	6
Omschrijving	Startnotitie Polderzoom 2e fase

Geagendeerd	Vergaderdatum
3.Raad (besluitvormend)	2 november 2017

Voorgesteld besluit

de startnotitie Polderzoom 2e fase vast te stellen.

Gemeente Aalsmeer

RAADSVOORSTEL

Z-2017/029961
D-2017/276762

Raadsvoorstel nr Z-2017/029961
D-2017/276762

Portefeuillehouder wethouder J. Kluis

Datum B&W-besluit 27 september 2017

Afdeling Stedelijke Ontwikkeling

Behandelend ambtenaar (voor technische vragen)
C. Riechelman/P. Geurts
020-5404740/020-5404083
c.riechelman@amstelveen.nl/p.geurts@amstelveen.nl

Voor de vergadering van raad d.d.
2 november 2017

Behandelen in de raadscommissie Ruimte en Economie
op 17 oktober 2017

Onderwerp

Startnotitie Polderzoom 2e fase

Gevraagd besluit

De raad voor te stellen de startnotitie Polderzoom 2e fase vast te stellen.

WAT WILLEN WE BEREIKEN EN WAT GAAN WE DAARVOOR DOEN

Wat willen we bereiken (effectindicatoren)

Polderzoom 2e fase is onderdeel van het project de Tuinen van Aalsmeer. Het doel is om in het gebied de nieuwe Burgemeester Hoffscholteweg te realiseren, een belangrijke weg voor de lokale ontsluiting. Langs de Burgemeester Hoffscholteweg worden nieuwe woningen gerealiseerd om zo bij te dragen aan de woningbouwproductie in Aalsmeer.

Wat gaan we daarvoor doen (prestatie-indicatoren)

In de startnotitie zijn de ruimtelijke randvoorwaarden en uitgangspunten van de gemeente beschreven voor het ontwikkelen van woningbouw in Polderzoom 2e fase. Na vaststelling van de startnotitie door de raad zal met de ontwikkelende partij (en) contracten over de realisatie worden gesloten waarna het bestemmingsplan zal worden vernieuwd om de woningbouw planologisch mogelijk te maken. De eisen die de gemeente stelt aan het woningbouwprogramma zijn eerder vastgesteld bij het besluit over de grondexploitatie 2017. Deze zijn in de voorliggende notitie opgenomen.

ACHTERGROND EN OVERWEGINGEN

Programma (speerpunt)

4. Ruimtelijke ordening.

Aanleiding

Het college heeft op 4 juli jl. besloten de Ontwerp Startnotitie vrij te geven voor inspraak. De startnotitie heeft van 7 juli tot en met 18 augustus ter visie gelegen. De ontvangen inspraakreacties zijn samengevat en beantwoord in de Nota van Beantwoording. De reacties hebben geleid tot één aanpassing nl. "pag. 5: Vanaf de hoger gelegen Stommeerkade is zicht op de achtergelegen percelen mogelijk'. Dit te wijzigen in "deels mogelijk".
De aanpassing is verwerkt in de bijgevoegde startnotitie.

Argumenten

In de Polderzoom 2e fase heeft de gemeente een deel van de eigendommen in handen. Met 1 grondeigenaar zijn afspraken gemaakt over zelfrealisatie. Met de andere particuliere eigenaren wordt getracht hun gronden te verwerven, waardoor de realisatie van woningen mogelijk is. Voor het plangebied is een exploitatieplan vastgesteld, waarmee kostenverhaal op zelfontwikkeling is verzekerd.
Op basis van de startnotitie wordt nader invulling gegeven aan het plan voor zowel de woningen als voor het openbaar gebied en worden met de beoogde ontwikkelaars prijsafspraken gemaakt. De gemeente heeft een samenwerkingsovereenkomst met Bohemen om invulling te geven aan de ontwikkelopgave. Het is wenselijk om de directe omgeving over de plannen te informeren.

De vast te stellen startnotitie geeft inzicht in de (globale) toets aan het actuele beleid en regelgeving en voorziet in een globale toets van de uitvoerbaarheid en grondexploitatie. Geconcludeerd wordt dat de ontwikkeling in overeenstemming is met het vigerend beleid en regelgeving.

Kanttekeningen

Bohemen heeft een eerste optie tot koop van het gemeentelijk terrein, zoals afgesproken in de samenwerkingsovereenkomst uit 2014. Indien het grondbod van Bohemen niet voldoet aan de onafhankelijke marktconforme taxatie van de grondprijs, mag de gemeente de grond verkopen aan een andere partij.

In de tijd dat er sprake was van een startnotitie is in de tekst de Provinciale weg aangeduid als de N196. De N196 is echter inmiddels de Burgemeester Kasteleinweg geworden. In de ontvangen reacties van de nota van beantwoording wordt de nieuwe ontsluitingsweg de Nieuwe Aalsmeerlaan genoemd. Deze weg heeft inmiddels de naam Burgemeester Hoffscholteweg gekregen.

Financiën

Het plangebied is deels in eigendom van de gemeente. De gemeentelijke kosten (zoals plankosten, onderzoekskosten en civiele kosten NUTS en openbare ruimte) worden gedekt uit de grondopbrengst van de grondverkoop van de gemeentelijke gronden (residuele grondprijs berekening). De resterende dekking komt uit de exploitatiebijdrage van eventuele zelfontwikkelaars en zal worden overeengekomen op basis van een te herzien exploitatieplan of door het afsluiten van anterieure overeenkomsten.
Ter dekking van het opstellen van de onder meer de startnotitie, de benodigde onderzoeken en ambtelijke capaciteit zijn in de grondexploitatie 2017 middelen gereserveerd.

Communicatie

In 2006/2007 is reeds met de omgeving over de bouwplannen in Polderzoom gesproken. In 2010 is het bestemmingsplan Stommeerkade-Oost vastgesteld, waarin bestemmingen met uitwerkingsbevoegdheden zijn opgenomen voor wonen en bedrijventerrein (dat is vooral in volgende fases van het deelgebied Polderzoom). In het kader van de eerdere participatie en de procedure over het bestemmingsplan Stommeerkade-Oost zijn reeds 19 zienswijzes ontvangen en beantwoord. Dit heeft geleid tot een gewijzigde vaststelling van het bestemmingsplan Stommeerkade-Oost.
Het niveau van participatie in deze fase zit op participatietrede 3 (adviseren). Voor het vaststellen van de startnotitie is op 12 juli jl. een inloopbijeenkomst (informatieavond) georganiseerd waarin omwonenden en belangengroepen zijn geïnformeerd over de Ontwerp Startnotitie en eventuele reacties op de Startnotitie kunnen worden ingediend.

Procedure

Nadat de startnotitie door de raad is vast gesteld zal daarna met de ontwikkelende partij (en) contracten over de realisatie worden gesloten en worden gestart met de planologische procedure(s).

Een globale planning is opgenomen in de startnotitie.

Bijlagen

- Bijlage 1, Nota van beantwoording september 2017;
- Bijlage 2, Startnotitie Polderzoom 2e fase;

De secretaris,

mr. F.L. Romkema

De voorzitter,

J.J. Nobel

BEHANDELING RAAD

Wijziging/aanvullingen na behandeling raadscommissie

Het voorstel aan de raad is	**Aanvaarde amendementen / moties**
Ongewijzigd aanvaard	
Gewijzigd aanvaard	
Verworpen	

RAADSBESLUIT

Besluit

de startnotitie Polderzoom 2e fase vast te stellen.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 2 november 2017.

De griffier,

O. van Kolck

De voorzitter,

J.J. Nobel

Gemeente Aalsmeer

STARTNOTITIE POLDERZOOM FASE 2

Titel	Ontwerp startnotitie Polderzoom fase 2
Nummer	Z-2017/029961 D-2017/276775
Datum	14 september 2017
Portefeuillehouder	Jop Kluis
Projectmanager	Carl Riechelman/P. Geurts
Ambtelijk opdrachtgever	Jan de Poorter

Versie instemming college B&W vergadering 04-07-2017

Inhoud

1. Aanleiding **3**
1.1 Projectdoelstelling *3*
1.2 Projecthistorie *3*

2. Analyse huidige situatie **5**
2.1 Plangebied *5*
2.2 Historische en stedenbouwkundige analyse *5*
2.3 Deelgebieden *7*
2.4 Krachtenveldanalyse en eigendomssituatie *8*

3. Toetsingskader(beleid, wetgeving en wensen) **8**
3.1 Juridisch planologisch kader *8*
3.2 Kwaliteit van de leefomgeving *11*
3.3 Woonvisie *13*

4. Ontwikkelvisie (randvoorwaarden) **15**
4.1 Woningbouwprogramma *15*
4.2 Stedenbouw en beeldkwaliteit *16*
4.3 Randvoorwaarden groen en water en openbare ruimte *16*
4.4 Randvoorwaarden verkeer en parkeren *18*
4.5 Energie en duurzaamheid *19*
4.6 Civiele techniek *20*

5. Beheersaspecten **20**
5.1 Tijd *21*
5.2 Geld *22*
5.3 Organisatie *22*
5.4 Projectcommunicatie en informatie *23*

1. Aanleiding

1.1 Projectdoelstelling

Deze Startnotitie richt zich op de tweede fase van de Polderzoom (onderdeel van het project Tuinen van Aalsmeer). Doelstelling is het ontwikkelen van woningbouw. Hiermee kan worden bijgedragen aan de huisvestingsvraag van woningzoekenden in Aalsmeer en wordt de leefbaarheid van het gebied verbeterd.

Een Startnotitie vormt het kader waaraan het te ontwikkelen bouwplan moet voldoen. De ruimtelijke en andere randvoorwaarden worden gebruikt als leidraad bij een op te stellen bestemmingsplan en exploitatieplan en de toetsing van het bouwplan door de gemeente. Voordat een bestemmingsplanprocedure en exploitatieplanprocedure kan worden opgestart, dient deze Startnotitie te zijn vastgesteld door de gemeenteraad. Deze Startnotitie zal voornamelijk ingaan op de punten waarbij een wijziging optreedt ten opzichte van het bestaande bestemmingsplan en exploitatieplan, waarin al is voorzien in woningbouwontwikkeling in het gebied van de Polderzoom.

1.2 Projecthistorie

De gemeente Aalsmeer heeft zich tot doel gesteld om het leefklimaat in de kern van Aalsmeer te verbeteren. Op dit moment doorsnijdt de N196 (Burgemeester Kasteleinweg) Aalsmeer en legt daarmee een zware druk op het leefklimaat in de kern (met name de wijken Stommeer en Hornmeer) van Aalsmeer. Herinrichting van de N196 biedt kansen om het leefklimaat te verbeteren. Met de aanleg van de nieuwe N201 is het mogelijk om de N196 te herinrichten van provinciale weg naar dorpsweg. Hiervoor wordt het aantal verkeersbewegingen op de N196 zoveel mogelijk teruggebracht. Het verkeer wordt zo veel mogelijk rondom Aalsmeer heen geleid, via een 'vorkenstructuur', naar de nieuwe N201. Het verkeer dat vanaf de Haarlemmermeer komt, zal via de aan te leggen Noordvork (Nieuwe Aalsmeerderlaan) op de N201 ontsluiten. Vanuit zuidelijke richting wordt het verkeer via de Zuidvork (Zwarteweg) naar de N201 geleid.

Belangrijkste doel bij de herinrichting van de N196 (Burgemeester Kasteleinweg) is dat de leefbaarheid in de woonkernen Stommeer en Hornmeer verbetert, door de 'twee helften' van Aalsmeer weer aaneen te smeden en door dwarsverbanden te herstellen. Ook kunnen de mogelijkheden voor woningbouwontwikkeling langs de Burgemeester Kasteleinweg, aan de voormalige gemeentewerf (Zwarteweg), aan de Spoorlaan, bij het Heegstrapark (Opheliahof) en in de Polderzoom, worden benut. Deze woningbouwontwikkelingen maken onderdeel uit van het project de 'Tuinen van Aalsmeer'.

De gemeente heeft op 24 oktober 2005 een samenwerkingsovereenkomst getekend met ontwikkelaar Bohemen voor de ontwikkeling van de Tuinen van Aalsmeer. Aan het project is inhoud gegeven in het Masterplan 'De Tuinen van Aalsmeer', dat door de gemeenteraad in 2007 is vastgesteld. In 2012 is het Masterplan aangevuld met het nieuwe wensbeeld voor de Burgemeester Kasteleinweg. In tegenstelling tot het 'Masterplan De Tuinen van Aalsmeer' stelde het 'Nieuwe Wensbeeld' dat een monumentale landschappelijke invulling van het profiel van de Burgemeester Kasteleinweg het doel om de twee helften van

Aalsmeer aaneen te smeden het best dient. In het Masterplan is de bouw van circa 400 woningen opgenomen binnen de vier eerder beschreven deelgebieden.

Vervolgens zijn voor de ontwikkeling van de Polderzoom het bestemmingsplan Stommeerkade-Oost (dd. 22-02-2012), een exploitatieplan (d.d. 09-09-2010) en het bestemmingsplan Noordvork (d.d. 18-03-2010) vastgesteld, en zijn er gronden onteigend, verworven en opstallen gesloopt.

Naar aanleiding van de economische crisis rees in 2012 de vraag of er nog gerekend mocht worden op het eerder voorziene programma en resultaat.
Dit bleek niet het geval. Deze conclusie heeft in 2014 geleid tot het voornemen om het plan en programma (zoals vastgesteld in het bestemmingsplan en exploitatieplan) aan te passen aan de gewijzigde marktomstandigheden en dit dynamischer en toekomstbestendiger te maken.

Voor Polderzoom eerste fase is op 20 oktober 2015 de startnotitie en op 27 oktober 2016 het bestemmingsplan vastgesteld door de gemeenteraad. De sanering en bouwrijp maken van fase 1 is inmiddels uitgevoerd. Verwacht wordt dat medio 2017 hier gestart zal worden met de woningbouw.

Met de aantrekkende woningmarkt is het van belang om voor fase 2 voortvarend te handelen. Daarbij speelt mee dat na een mediationtraject overeenstemming is bereikt met 1 van de eigenaren in het projectgebied. Op zijn gronden zal door zelfrealisatie woningen worden ontwikkeld.

2. Analyse huidige situatie

2.1 Plangebied

Het plangebied Polderzoom wordt grofweg begrensd door de Stommeerkade in het noorden en oosten, de Burgemeester Kasteleinweg (N196) in het westen, het Bielzenpad in het zuiden en de Wissel en het baanvak in het zuidwesten. Het plangebied wordt onderverdeeld in twee fasen, met als grens het Spoorlijnpad met het spoordijkje. Fase 1 ligt tussen de Burgemeester Kasteleinweg en het Spoorlijnpad, fase 2 ligt tussen het Spoorlijnpad en de Stommeerkade.

Afbeelding 1: Plangebied Polderzoom 1e fase (rood omkaderd) en 2e fase (blauw)

2.2 Historische en stedenbouwkundige analyse

De Polderzoom ligt in de wijk Stommeer aan de noordrand van de Stommeerpolder. Deze polder behoort tot de oude droogmakerijen en is drooggelegd in 1650. Deze droogmakerij kreeg na de drooglegging een planmatig slotenpatroon, dat in het plangebied nu nog herkenbaar is. Binnen deze polder zijn nog spoordijken aanwezig als restant van het voormalige spoorlijnennetwerk. Deze spoorlijnen zijn vanaf 1912 aangelegd en liepen o.a. naar Bovenkerk, Uithoorn en Haarlem. Deze spoorlijnen zijn in fasen buiten gebruik gesteld, het traject Bovenkerk-Aalsmeer in 1950, Aalsmeer-Uithoorn in 1935 en Aalsmeer-Haarlem in 1936. Deze cultuurhistorische gelaagdheid is nog duidelijk herkenbaar binnen het plangebied (zie afbeelding 1).

Na de drooglegging van de Stommeer is de polder ontgonnen vanuit de Stommeerkade, waardoor onder aan het talud bebouwing is ontstaan; feitelijk is hier sprake van een eenzijdig bebouwd lint. De woningen bestaan overwegend uit een bouwlaag met kap. Het oostelijk deel van de Stommeerkade, gelegen tussen de Burgemeester Kasteleinweg en de Aalsmeerderweg, is een van de weinige locaties waar de woningen onder aan de dijk gelegen zijn en zo onderdeel uitmaken van het dijklandschap. Vanaf de hoger gelegen Stommeerkade is zicht op de achtergelegen percelen deels mogelijk.

Het overige plangebied had tot voor kort een agrarische functie en bestond voor een groot deel uit glastuinbouwbedrijven. Dit is terug te zien aan de nog in kleine getale overgebleven mix van kassencomplexen, opslagloodsen, volkstuintjes en bedrijvigheid. De agrarische bedrijven werden ontsloten vanaf de Stommeerkade. De ruimtelijke opbouw bestond dan ook uit (bedrijfs)woningen langs de dijk met agrarische bedrijfsbebouwing erachter. De agrarische bedrijfsbebouwing volgde het slotenpatroon van de polder, dat niet overal haaks op de ontginningsbasis staat (gerende slotenpatroon).

Veel kwekers zijn geleidelijk weggetrokken uit dit gebied. De gemeente heeft in 2012 deze verlaten loodsen en kassen op haar grond in het projectgebied gesloopt tot de fundering om vandalisme tijdens de leegstand te voorkomen. Sommige delen van het plangebied liggen braak met her en der verspreid ingestorte kassen of opslagloodsen. Het gebied doet verlaten aan en is slecht toegankelijk. Met de aanleg van de Nieuwe Aalsmeerderlaan wordt dit gebied ontsloten. Hierdoor ontstaat de mogelijkheid om het gebied te herontwikkelen voor woningbouw en bedrijvigheid.

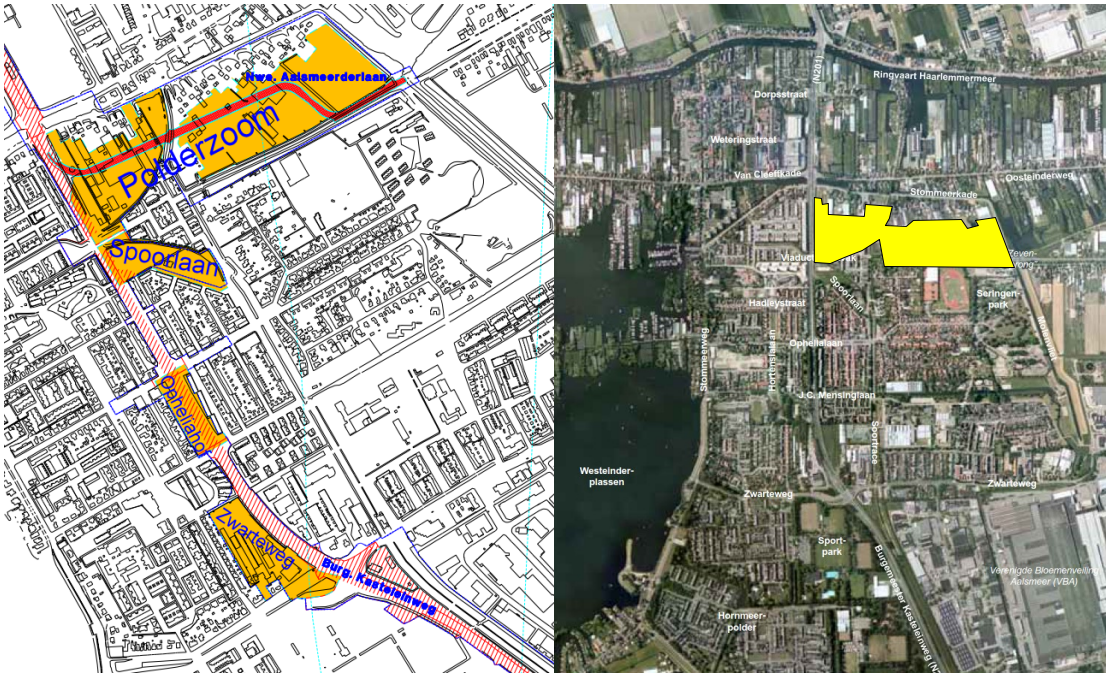

Afbeelding 2: Plangebied Tuinen van Aalsmeer en ligging Polderzoom

2.3 Deelgebieden

Fase 2 van de Polderzoom bevat de volgende deelgebieden:

- 2A: gebied met gemengd eigendom en deels in bezit van de gemeente.
- 2B: gebied welke door middel van zelfrealisatie ontwikkeld zal worden.
- 2C: het gebied tussen de Nieuwe Aalsmeerderlaan en de bestaande bebouwing langs de Stommeerkade.

De Nieuwe Aalsmeerderlaan (nr. 4) doorkruist het plangebied en heeft een verbindende en gebiedsontsluitende functie. Deze weg is een cruciaal onderdeel van de nieuwe wegstructuur van Aalsmeer. Zowel fase 1, als Parkmeer (3) vormen geen onderdeel van deze startnotitie.

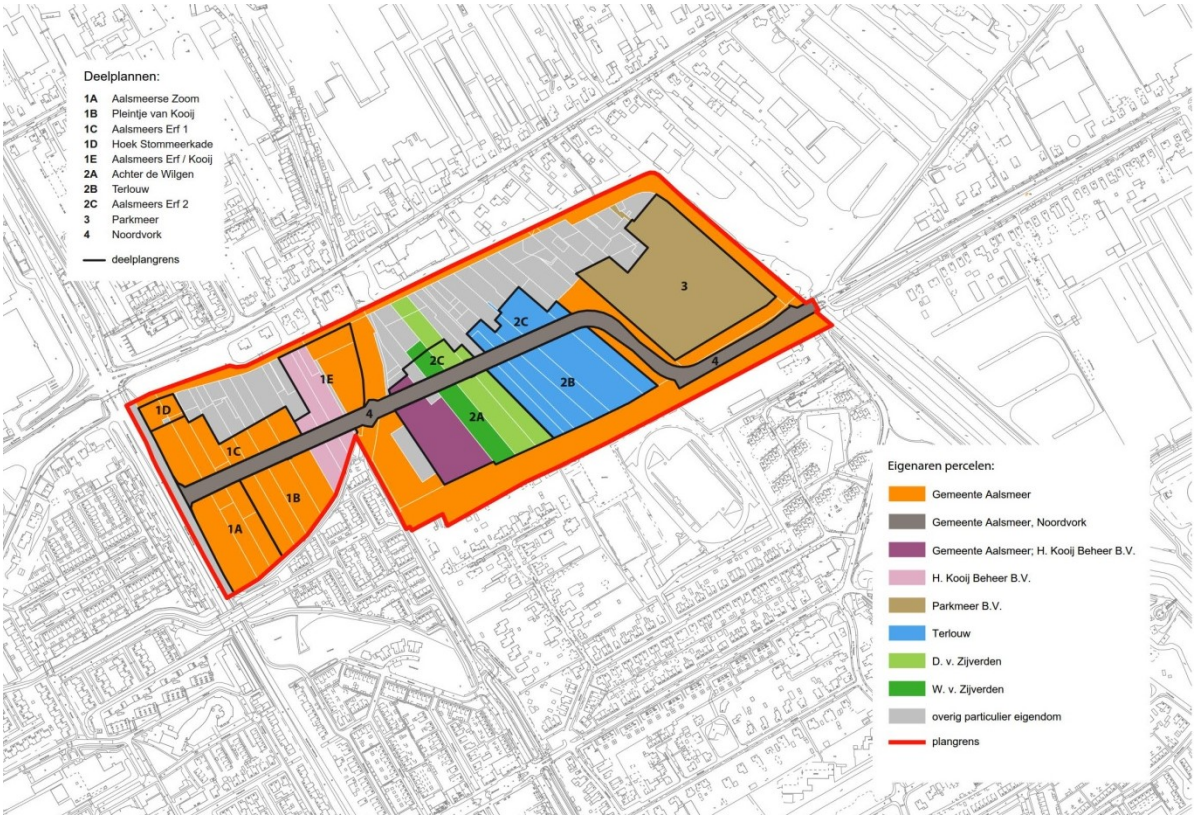

Afbeelding 3: Deelgebieden en grondeigendom Polderzoom

2.4 Krachtenveldanalyse en eigendomssituatie

In de deelgebieden van Polderzoom 2e fase is er sprake van meerdere grondeigenaren; het gaat hierbij om zowel particulieren als de gemeente Aalsmeer.

Gemeentelijk eigendom
In de vernieuwde samenwerkingsovereenkomst die gemeente Aalsmeer en Bohemen in 2014 hebben ondertekend, geeft de gemeente Bohemen de gelegenheid om een ontwikkelplan op te stellen, met daarbij een financiële onderbouwing. Die moet leiden tot een marktconforme bieding voor de aankoop van de grond. Het ontwikkelplan is gebaseerd op de randvoorwaarden en uitgangspunten uit deze Startnotitie. Indien er een marktconforme grondprijs wordt geboden, dan zullen de gemeente en Bohemen een overeenkomst sluiten over de verkoop van de kavels in het betreffende deelplangebied.

Particulier eigendom en zelfrealisatie
Aan de Stommeerkade ligt een strook met lintbebouwing. Het gaat hier om particuliere kavels van verschillende grondeigenaren. Deze gronden worden niet betrokken bij de planontwikkeling.
De deelgebieden 2A en 2C zijn op dit moment in eigendom van particulieren. Voor 1 kavel geldt dat de gemeente gedeeltelijk eigenaar is. De gemeente zal streven om de particuliere gronden te verwerven. Het is niet uitgesloten dat een particulier zijn terrein zelf wil herontwikkelen. Indien dit het geval is, dient hij als zelfrealisator te voldoen aan de randvoorwaarden en uitgangspunten uit deze Startnotitie. De Startnotitie vormt het kader voor exploitatieplan en bestemmingsplan.
Met de eigenaar van deelgebied 2B en een gedeelte van 2C (blauw gekleurd in afbeelding 3) is overeenstemming bereikt dat hij door zelfrealisatie zijn gebied zal herontwikkelen.

3. Toetsingskader(beleid, wetgeving en wensen)

3.1 Juridisch planologisch kader

Bestemmingsplan Stommeerkade-Oost
Het plangebied Polderzoom is gelegen in het bestemmingsplan Stommeerkade-Oost (vastgesteld: dd. 22-02-2012) en valt onder het op 9 september 2010 vastgestelde exploitatieplan Stommeerkade Oost. Bestemmingsplan Stommeerkade-Oost maakt de realisatie van 190 tot 260 woningen in de Polderzoom mogelijk, door de opgenomen bestemming ‘uit te werken Wonen’. Om tot ontwikkeling over te kunnen gaan dient een uitwerkingsplan te worden opgesteld. Een uitwerkingsplan is een uitwerking van de in het vigerende bestemmingsplan opgenomen uitwerkingsregels. Een bouwplan dient voor vergunning te voldoen aan het uitwerkingsplan.

Belangrijkste planregels uit het bestemmingsplan zijn:
- 30% van het aantal te realiseren woningen is in de sociale sector;
- Langs de Burgemeester Kasteleinweg is een maximale bouwhoogte van 17 meter toegestaan;
- Elders in het gebied geldt een maximale nokhoogte van 12 meter met een maximale goothoogte van 6 meter;

- Langs de Stommeerkade geldt een maximale goothoogte van 7 meter en een maximale nokhoogte van 9 meter.

In het bestemmingsplan is tevens een bestemming 'Verkeer' opgenomen. Die maakt het mogelijk om de Nieuwe Aalsmeerderlaan met de Burgemeester Kasteleinweg te verbinden.

Afbeelding 4: *Bestemmingsplan Stommeerkade-Oost*

Exploitatieplan

Op basis van de Wet ruimtelijke ordening (Wro), welke per 1 juli 2008 van kracht is, is de gemeente bij het vaststellen van een bestemmingsplan verplicht de daarmee samenhangende gemeentelijke kosten te verhalen. Dit kan enerzijds via het privaatrechtelijke spoor, de zogenaamde anterieure overeenkomst. Anderzijds via het publiekrechtelijke spoor van het exploitatieplan.

Het opstellen van een exploitatieplan is verplicht indien kostenverhaal niet anderszins verzekerd is. Dit kan middels een anterieure overeenkomst (of meerdere indien sprake is van meerdere grondeigenaren in het gebied), of, indien de gemeente alle gronden in eigendom heeft, middels de uitgifte van bouwrijpe grond.

Ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan Stommeerkade-Oost had de gemeente niet alle gronden in eigendom en had de gemeente ook niet met alle eigenaren een anterieure overeenkomst gesloten. Daarom is, met de vaststelling van het bestemmingsplan ook het exploitatieplan Stommeerkade-Oost vastgesteld.

Aangezien het bestemmingsplan een globaal plan met uitwerkingsplicht betreft, betreft het ook een globaal exploitatieplan. Dit betekent dat bij elk uitwerkingsplan ook een voor dat deel uitgewerkt exploitatieplan dient te worden opgesteld en vastgesteld. Elk

uitwerkingsplan betekent een structurele herziening van het exploitatieplan met alle bijbehorende procedures. Omdat het exploitatieplan inmiddels is vastgesteld, is geen sprake meer van de mogelijkheid om anterieure overeenkomsten te sluiten met grondeigenaren.

Bestemmingsplan Noordvork
Bestemmingsplan Noordvork (vastgesteld d.d. 18-03-2010) heeft een verkeersbestemming die de realisatie van de Nieuwe Aalsmeerderlaan mogelijk maakt. In dit bestemmingsplan is een middenas van de weg vastgelegd. Op basis daarvan is de ligging van het wegtracé vastgelegd. Tevens mogen op de Nieuwe Aalsmeerderlaan maximaal drie kruispunten worden aangelegd die als wijkontsluiting dienen. Dit is exclusief de kruispunten met de Burgemeester Kasteleinweg en de Stommeerkade. In 2013 is door de gemeenteraad besloten tot een scopewijziging van de Noordvork. De scopewijziging betrof de ligging van de weg in fase 2 en de plek van de kruispunten. Deze wijziging heeft geen gevolgen voor fase 1. Desondanks zal vanwege die scopewijziging het bestemmingsplan Noordvork, voorafgaand aan de realisatie, in zijn geheel herzien moeten worden. De Noordvork is geen onderdeel van het exploitatieplan, dus leidt dit niet tot een herziening van het exploitatieplan.

Nieuw bestemmingsplan en exploitatieplan
Er zijn enkele randvoorwaarden en uitgangspunten die afwijken van de vigerende uitwerkingsregels uit het bestemmingsplan Stommeerkade-Oost. Dit betreft onder andere de uitgangspunten voor bebouwingstypen, beeldkwaliteit, stedenbouw en verkeer. Tevens dient te worden opgemerkt dat tussen 2010 en heden enkele randvoorwaarden en uitgangspunten zijn gaan afwijken van de uitgangspunten in het vigerende exploitatieplan. Dit betreft onder andere het woningbouwprogramma, maar ook bijvoorbeeld de fasering. Vanwege deze afwijkingen dient er een actualisatie plaats te vinden van enkele milieuonderzoeken. In dit hoofdstuk wordt verder ingegaan op de benodigde actualisaties. In de Ontwikkelvisie in hoofdstuk 4 komen de afwijkingen t.o.v. het bestemmingsplan en exploitatieplan aan het licht, maar worden ook enkele toevoegingen omschreven die niet in een bestemmingsplan thuis horen maar wel betrekking hebben op de beoogde plankwaliteit.

Planologische procedure
Nieuwe uitgangspunten en randvoorwaarden worden in een nieuw bestemmingsplan opgenomen. Aangezien bestemmingsplan en exploitatieplan onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden, betekent dit dat ook formeel een nieuw exploitatieplan dient te worden vastgesteld. Maar ook indien geen nieuw bestemmingsplan zou worden vastgesteld, dient een structurele herziening van het exploitatieplan plaats te vinden. De uitwerkingsregels en kaders van het nieuwe bestemmingsplan dienen te worden vertaald naar het nieuwe exploitatieplan zodat bestemmingsplan en exploitatieplan één op één op elkaar aansluiten. De procedure voor het nieuwe exploitatieplan loopt gelijk op met het nieuwe bestemmingsplan.

De gemeente Aalsmeer heeft de voorkeur om een mate van flexibiliteit in de planvorming te behouden, zodat ingespeeld kan blijven worden op marktomstandigheden. Niet alle ontwikkelingen zijn dermate uitontwikkeld dat kan worden overgegaan tot een omgevingsvergunning in afwijking van het bestemmingsplan.

In bestemmingsplan Polderzoom fase 1 is het particuliere gedeelte van deelgebied 1B en deelgebied 1E (zie afbeelding 3) niet meegenomen. Deze gebieden zullen onderdeel uitmaken van het nieuw op te stellen bestemmingsplan voor fase 2.

3.2 Kwaliteit van de leefomgeving

Bodem – chemische bodemkwaliteit
Het gebied krijgt een nieuwe functie: de agrarische glastuinbouw wijzigt in een woonfunctie. Op basis van de Woningwet moet bouwen op verontreinigde bodem worden tegengegaan. In dit project wordt hieraan uitvoering gegeven door de bodem te onderzoeken en alle historische bodemverontreinigingen te verwijderen.

Door het gepleegde bodemgebruik (glastuinbouw) is in het gebied bodemverontreiniging ontstaan. De bodemverontreiniging hangt samen met het gebruik van (erf-)verhardingen, bouwmaterialen (asbest), brandstoffen (koolas, olie) en bestrijdingsmiddelen.

In de Nota bodembeheer valt de bovengrond (0.0-0.5 m-mv) van de Polderzoom in twee bodemfunctiekwaliteitsklassen: Fase 1 valt in klasse Wonen, Fase 2 in klasse Landbouw/natuur (gebiedsspecifiek). De ondergrond van het gehele gebied valt in de klasse Landbouw/natuur.

Geluid wegverkeer,luchtvaart en gezoneerde industrieterreinen
De definitieve plaats en omvang (o.a. bouwhoogten) van de woningen waren nog niet exact bekend ten tijde van het vaststellen van het vigerende bestemmingsplan. Daarom zijn in de bestaande onderzoeken per weg de geluidcontouren per geluidbelastingsklasse op een waarneemhoogte van 7,5-10,5 meter bepaald. Uit deze onderzoeken bleek dat voldaan kan worden aan de Wet geluidhinder en aan het gemeentelijk geluidbeleid, zoals verwoord in de Deelnota Hogere Waarden, in ieder geval voor wat betreft de maximale gecumuleerde geluidbelasting.
Wanneer de plaats en de omvang van de nieuwe bebouwing bekend is, dient aanvullend akoestisch onderzoek plaats te vinden naar de geluidsituatie. Mochten de voorkeurswaarden uit de Wet geluidhinder overschreden worden, dan dienen mogelijke geluidreducerende maatregelen te worden onderzocht. Als die niet afdoende zijn, dan zullen hogere waarden vastgesteld moeten worden. Bovendien moet dan getoetst worden aan de eisen uit de Deelnota Hogere Waarden. Deze nota stelt o.a. eisen aan de maximale gecumuleerde geluidbelasting. Dan dient ook elke woning over een geluidluwe gevel te beschikken.

Luchtkwaliteit
In het kader van het bestemmingsplan Stommeerkade Oost is een luchtkwaliteitonderzoek uitgevoerd. De conclusie was dat de beoogde ontwikkelingen niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Bovendien vinden nu geen overschrijdingen van de luchtkwaliteitgrenswaarden plaats in het plangebied en is de prognose dat dat ook in de toekomst niet zal gebeuren. Dit blijkt uit het zogenoemde monitoringstool. Luchtkwaliteit vormt daarmee geen belemmering voor de planontwikkeling.

Milieuzonering
Het vigerende bestemmingsplan maakt in de zuidoost-hoek van het plangebied een bedrijventerrein mogelijk. Op dit terrein zijn bedrijven toegestaan uit milieucategorieën 1 en 2 of met vergelijkbare hinder. Dit betekent dat als wordt uitgegaan van een gemengd gebied er een richtafstand van 0 respectievelijk 10 meter geldt.

Flora en Fauna

Het rapport van adviesbureau E.C.O. Logisch van 4 november 2014 bevat een actualisatie van eerder uitgevoerd natuuronderzoek. N.a.v. deze actualisatie is een ecologisch werkprotocol opgesteld om zorgvuldig om te gaan met beschermde soorten en broedvogels. Er was al een ontheffing ex artikel 75 van de Flora- en faunawet verkregen vanwege de rugstreeppad en de kleine modderkruiper. Voor de rugstreeppad is een compensatiegebied aangelegd in Polderzoom fase 2. Per 1 januari 2017 is de kleine modderkruiper niet langer beschermd en geldt alleen nog de zorgplicht. Per diezelfde datum zijn de wezel, bunzing en hermelijn juist wel goed beschermd. Om te beginnen is een zogenoemde quick scan in verband met deze kleine marterachtigen noodzakelijk.

Klimaateffecten - adaptatie
Aangezien het klimaat gaat wijzigen, is het noodzakelijk om na te gaan in hoeverre hierop kan worden geanticipeerd. Dit is vastgelegd in het Deltaprogramma. Het kennisportaal Ruimtelijke Adaptatie gaat uit van vier elementen van klimaateffecten: overstromingsrisico, wateroverlast, droogte en hittestress. De kans op overstromingen van het plangebied is zeer beperkt: het gebied wordt beschermd door de primaire waterkering van Dijkring 19, maar ook door de regionale kering rondom (o.a. de Stommeerkade). Wateroverlast wordt voorkomen door de aanleg van watercompensatie conform de normen van Rijnland. Hemelwater wordt afgekoppeld en het gebied wordt van een gescheiden riolering voorzien. Van de private eigenaren wordt verwacht dat zij hun water zoveel mogelijk op eigen terrein verwerken. Nadelige droogte-effecten worden niet verwacht, omdat in het gebied geen landbouwgewassen worden geteeld en geen natuurgebied is voorzien (anders dan het rugstreeppaddencompensatiegebied).
Particuliere eigenaren kunnen het afgekoppelde hemelwater bergen, bijvoorbeeld in een regenton, en hergebruiken. Hittestress wordt niet voorzien, omdat niet is voorzien in een stedelijke omgeving met veel verharding en weinig groen.

Water
Om de veiligheid van de omliggende waterkering te borgen en om wateroverlast in de toekomst te voorkomen moeten de plannen worden afgestemd en getoetst worden door het Hoogheemraadschap van Rijnland op basis van de Keur en de Legger. In maart 2010 is in samenwerking met Rijnland voor de Polderzoom een watertoets opgesteld. In de watertoets wordt rekening gehouden met de wateraspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Dit om problemen met wateroverlast te voorkomen en een goede waterkwaliteit en beleving van water te borgen. De afspraken en uitgangspunten in de watertoets uit 2010 zullen als basis moeten dienen voor nieuwe inrichtingsplannen. Bij uitwerking van nieuwe inrichtingsplannen zal de watertoets in overleg met het hoogheemraadschap moeten worden geactualiseerd.

Externe veiligheid
Deze bouwlocatie is gelegen binnen het invloedsgebied van een hogedruk aardgasleiding. I.v.m. het verplaatsen van de hogedruk aardgasleiding is in 2012 in opdracht van de gemeente Aalsmeer door Grontmij een kwantitatieve risicoanalyse (d.d. 22 maart 2012) uitgevoerd voor de bouwlocatie Polderzoom. Uit dit rapport blijkt dat in de toekomstige situatie (bouw Polderzoom plus verplaatsing gasleiding) het groepsrisico niet toeneemt. De oriënterende waarde wordt ook bij lange na niet overschreden. De Brandweer Amsterdam-Amstelland heeft op 21 mei 2012 over dit rapport advies uitgebracht. Het advies luidt om bij het verlenen van een omgevingsvergunning indien de hogedruk aardgasleiding verplaatst moet worden rekening te houden met de gevolgen van een fakkelbrand op de omgeving. Ook wordt geadviseerd om de mogelijke maatregelen die het gevaar beperken in overweging te nemen. Hierbij kan gedacht worden aan het markeren van de buisleiding,

opdat deze bij graafwerkzaamheden goed opvalt. Ook is het van belang om de juiste ligging van de leiding op de verbeelding aan te geven.

LIB externe veiligheid en geluid
Op korte termijn zal het gewijzigde Luchthavenindeling besluit externe veiligheid en geluid (LIB 2017) in werking treden. Op basis van dit besluit krijgt de gemeente zelf de afwegingsruimte binnen zone 4 van het gewijzigde LIB 2017 om binnen stedelijk gebied knelpunten op te lossen.

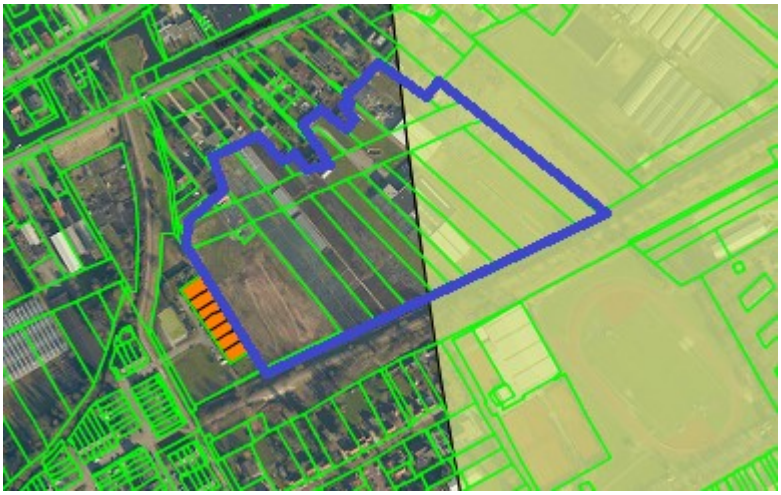

Afbeelding 5: *de huidige ligging van de LIB 4 grens over het plangebied.*

Archeologie
Het gehele plangebied Polderzoom is op de archeologische verwachtingskaart aangegeven als gebied met een lage archeologische verwachtingswaarde. Hiervoor gelden geen criteria met betrekking tot eventuele bodemverstoring.

3.3 Woonvisie

In de actualisatie van de Woonvisie Aalsmeer 2012-2020 is het volgende opgenomen m.b.t. nieuwbouwlocaties:

Specifieke bouwlocaties vragen om specifieke bouwprogramma's. Voor individuele projecten zijn in beginsel heel specifieke programma's denkbaar, redenerend vanuit de kansen van een gebied. Variatie tussen locaties is noodzakelijk, Hierbij willen wij wel de volgende uitgangspunten in acht nemen:

- Voor jonge starters en ouderen bouwen we voornamelijk nabij voorzieningen;
- Op locaties nabij woonzorgzones worden woningen aanpasbaar gebouwd;
- In de Linten wordt kleinschalig gebouwd;
- Sociale woningbouw krijgt voornamelijk een plek op de grotere locaties en wordt bezien in relatie tot vernieuwing van bestaande voorraad. Dat betekent dat we het percentage sociaal niet voor elke locatie stringent hanteren;
- Het programma voor vernieuwingsgebieden is gericht op het realiseren van een grotere variatie aan woningen in het betreffende woongebied.

Begin 2016 is de Woonagenda Aalsmeer 2016-2020 vastgesteld. Dit is een uitwerking van de Woonvisie. In de woonagenda worden ook eisen gesteld aan nieuwbouwprogramma's

van nieuwe projecten. Het programma van Polderzoom fase 2 voldoet hier grotendeels aan.

4. Ontwikkelvisie (randvoorwaarden)

In paragraaf 4.1 worden de eisen m.b.t. het te realiseren woningbouwprogramma beschreven. Dit woningbouwprogramma is opnieuw vastgesteld door de gemeenteraad in 2015 en wijkt af van het opgenomen programma in het vigerende bestemmingsplan en vigerende exploitatieplan. Omdat er nog een ontwikkelplan moet worden opgesteld zijn er stedenbouwkundige randvoorwaarden en eisen opgenomen in paragraaf 4.2. Hiervoor is een randvoorwaardenkaart (afbeelding 5) opgesteld. De randvoorwaardenkaart bevat enkele afwijkingen ten opzichte van de planregels uit het bestemmingsplan.

In de daarop volgende paragrafen komen respectievelijk de aanvullende randvoorwaarden voor de thema's groen, openbare ruimte en water (§4.3), verkeer en parkeren (§4.4), energie en duurzaamheid (§4.5) en civiele techniek (§4.6) aan bod.

4.1 Woningbouwprogramma

Met de vaststelling van de grondexploitatie 2017 is het actuele woonprogramma bepaald. Het woonprogramma in Polderzoom fase 2 bestaat uit sociale huurwoningen, betaalbare koopwoningen en koopwoningen uit het midden en dure segment. De aantallen passen nagenoeg binnen de kaders, zoals ze voor project De Tuinen van Aalsmeer zijn vastgesteld. Het woningbouwprogramma zal bij de vaststelling van het bestemmingsplan en het daarbij behorende stedenbouwkundig plan worden vastgesteld.

Categorie	**Op door de gemeente te verwerven gronden**	**Zelfrealisatie**	**Totaal**
Appartementen sociaal	21		21 (20%)
Tussenwoning klein	9	15	24 (22%)
Tussenwoning groot	8	4	12 (11%)
Hoekwoning	16	8	24 (22%)
3^1 kap		4	4 (4%)
2^1 kap	6	16	22 (21%)
vrijstaand			
Totaal	*60*	*47*	*107 (100%)*

Tabel 2: Woningbouwprogramma in Polderzoom fase 2

4.2 Stedenbouw en beeldkwaliteit

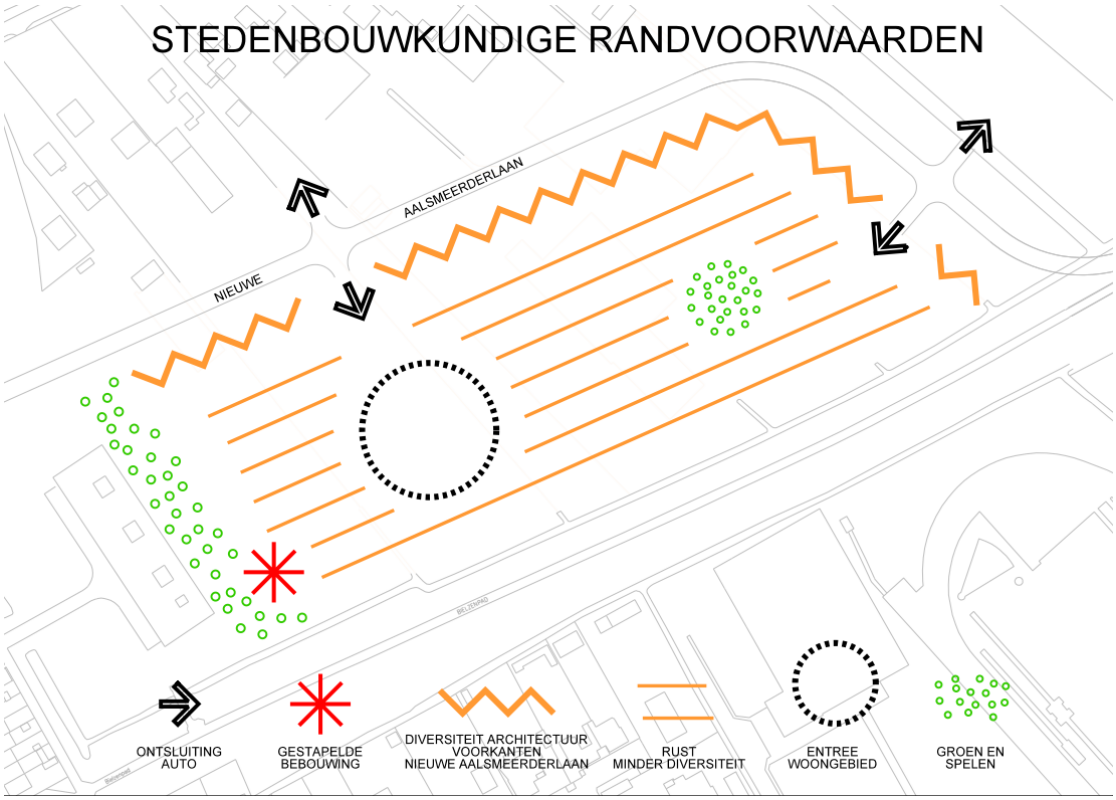

Afbeelding 5: Randvoorwaardenkaart Polderzoom fase 2

Bebouwing langs de Nieuwe Aalsmeerderlaan vormt feitelijk de ruggengraat van het plangebied. Uitgangspunt hierbij is dat de bebouwing langs deze weg o.a. wordt gekenmerkt door diversiteit in architectuur, feitelijk geïnspireerd op de lintwegen in Aalsmeer waar het beeld wordt bepaald door een diversiteit in verschijningsvormen. De bebouwing is met de voorgevel in principe gericht naar de Nieuwe Aalsmeerderlaan.

De woongebieden achter de eerste frontbebouwing ten zuiden van de Nieuwe Aalsmeerderlaan, dienen juist een minder grote diversiteit in architectuur te hebben. Uitgangspunt is overwegend rechte strakke blokken. Hiermee wordt het onderscheid met de bebouwing langs de Nieuwe Aalsmeerderlaan versterkt.

In het gebied is een appartementengebouw opgenomen als hoogteaccent in het plan.

4.3 Randvoorwaarden groen en water en openbare ruimte

Bij het ontwerpen van de inrichting van de openbare ruimte is de Leidraad Inrichting Openbare Ruimte van toepassing.

Groen
In de Aalsmeerse Groenvisie zijn de randen van het plangebied aangemerkt als structureel groen op bovenwijks niveau (Burg. Kasteleinweg, Stommeerkade) en wijkniveau (Bielzenpad). De voormalige spoordijk is aangemerkt als structuurbepalend

landschapselement. Het respecteren en waar mogelijk versterken van deze groene hoofdstructuren is een uitgangspunt voor de ontwikkeling van het plan. In het vigerende bestemmingsplan is hier ook al op ingespeeld.

Dwars door het plangebied loopt de nieuw aan te leggen Nieuwe Aalsmeerderlaan. Deze ontsluitingsweg is een onderdeel van de hoofdwegenstructuur van Aalsmeer. De Groenvisie geeft aan dat hoofdwegen moeten worden voorzien van een laanbeplanting. Om deze een duurzaam karakter te kunnen geven is het noodzakelijk deze laanbeplanting te planten in een groene berm van voldoende breedte. De bomen moeten minimaal twee meter uit een wegkant geplant worden. Qua type bomen is het gewenst om in de laanbeplanting een diversiteit aan soorten te planten. Hierdoor is het bomenbestand robuuster in verband met de verschillende levensduur en mogelijke bomenziektes.

Ten noorden van de Nieuwe Aalsmeerderlaan ligt aansluiting bij het karakter van de bestaande structuur voor de hand. Aandacht voor een goede overgang tussen bestaand en nieuw is daarbij van belang. Groen kan daarbij behulpzaam zijn.
Ten zuiden van de Nieuwe Aalsmeerderlaan kan een eigen karakter worden gezocht, als een variant op het karakter van het bestaande Stommeer. Een groen karakter is kenmerkend voor de woonbuurtjes in de wijk Stommeer, en dat is dan ook uitgangspunt voor de nieuwe woonbuurtjes binnen het plan Polderzoom. Een hoge belevingswaarde van het groen is daarbij van belang, en de beleving van water in de wijk kan daar een goede bijdrage aan leveren.
In het algemeen moet de inrichting van de openbare ruimte in woonwijken uitdrukking geven aan het bloemenkarakter van de gemeente. De inrichting van het groen moet een kleurrijk en afwisselend groen beeld geven, met name op beeldbepalende plekken. Daarnaast wordt gestreefd naar een overwegend sober, duurzaam en doelmatig groenbeheer. Bomen worden in principe niet in verharding geplaatst. Groenstroken (niet hagen) hebben een minimale breedte van drie meter.

Speelvoorzieningen
Het plangebied Polderzoom bestaat uit een aantal onderdelen die ruimtelijk van elkaar gescheiden zijn door de Nieuwe Aalsmeerderlaan en de voormalige spoordijk. De delen ten noorden van de Nieuwe Aalsmeerderlaan zijn beperkt in omvang, maar de delen ten zuiden ervan zijn ruimer. Met name in die zuidelijke delen is vanwege het aantal te verwachten woningen de aanleg van speelvoorzieningen voor kinderen noodzakelijk. Deze moeten bij voorkeur centraal en veilig in de woonbuurten worden gesitueerd.
Tussen het plangebied en het Spoorlijnpad is in 2010 een voetbalkooi gerealiseerd. Deze is in 2012 weer verwijderd omdat kabels & leidingen verlegd moesten worden en vanwege de vele klachten van overlast en onveiligheid door de omwonenden. Vanwege dat laatste zal de voetbalkooi niet teruggeplaatst worden.

Water
Voor waterberging in het gebied geldt als uitgangspunt het beleid van het Hoogheemraadschap Rijnland. Dit betekent dat het te dempen wateroppervlak 100% gecompenseerd dient te worden met een vervangend wateroppervlak. Toename van het verhard oppervlak ten opzichte van de uitgangssituatie dient met 15% gecompenseerd te worden met nieuw aan te leggen water.
Op basis van een nieuw uit te werken ontwikkelplan dient de benodigde watercompensatie bepaald te worden.

Bij het aanleggen van watergangen en oevers dient voldaan te worden aan de afmetingen uit onderstaande tabel (tabel 3).

Parameter	Overige oppervlaktewateren	primaire oppervlaktewateren
Ingreepmaat	0,50 m	1,00 m
Aanlegdiepte	0,60 m	1,10 m
minimaal onder- en bovenwatertalud	1:3	1:3
minimale bodembreedte	0,50 m	0,50 m
minimale breedte op de waterlijn bij geldend winterpeil	4,10 m	7,10 m

Tabel 3: Eisen maatvoering watergangen

Uitzondering is de kwelsloot die dient te worden gerealiseerd ten noorden van de Nieuwe Aalsmeerderlaan, om kwelwater vanaf de Stommeerkade op te vangen. Deze mag 2 meter breed zijn.

4.4 Randvoorwaarden verkeer en parkeren

Erftoegangswegen
Erftoegangswegen (30km/h zone) dienen te voldoen aan een duurzaam veilige inrichting en minimaal 5,00 m breed zijn. De verharding van de rijbaan moet met de in Aalsmeer standaard gebakken klinker zijn. Eenrichtingsverkeer dient zoveel mogelijk vermeden te worden. Bochtstralen moeten geschikt zijn voor ontwerpvoertuigen vuilniswagen en brandweerauto. Uitgangspunt is om snelheidsremmende maatregelen te voorkomen. Dit kan door geen langere rechtstanden te maken dan 75 m. Indien een snelheidsremmende maatregel wordt toegepast, dan bij voorkeur kruisingsplateaus toepassen. Maximale afstand tussen snelheidsremmende maatregelen is 60 – 80 m. Snelheidsremmende voorzieningen zijn zodanig dat fietsers hiervan zo min mogelijk hinder ondervinden.

Aansluitingen op gebiedsontsluitingswegen (50 km/h wegen) worden vormgegeven d.m.v. een poortconstructie met inritblokken 750x 500x180mm en betonstraatsteen keiformaat, kleur grijs.

Voetpaden/trottoirs
Voetpaden zijn minimaal 1,80 m breed, waarbij wordt gestreefd naar 2,10m excl. de opsluitbanden. Mensen met een beperking moeten zich door het plangebied kunnen bewegen en waar nodig worden bij trottoirs oversteken d.m.v. verlaagde banden aangebracht. Bepaalde looproutes worden voorzien van blindengeleidemarkering volgens de geldende richtlijnen.

(Brom)Fietspaden
Fietsroutes dienen herkenbaar, direct, sociaal veilig, en comfortabel te zijn en langs voorzieningen te lopen. Verplichte (brom)fietspaden zijn 3,50m breed, worden aangeduid met bebording en uitgevoerd in rood asfalt.

Parkeerplaatsen
- Haaks parkeervakken langs een erftoegangsweg bedragen 2,50 x 5,00 m.
- Langs parkeren langs een erftoegangsweg bedragen 2,00 x 5,50 m, maar op de koppen 2,00 x 6,00 m.

- Schuin parkeren wordt vormgegeven in overleg met de gemeente.
- Langs groenstroken met struikgewas wordt een uitstaptegel toegepast. Bij gras is dit niet nodig.

Parkeren
In het op te stellen bestemmingsplan voor Polderzoom fase 2 zal in de regels een verwijzing opgenomen worden naar de geldende Nota Parkeernormen, inclusief toepassingsregels. De Nota Parkeernormen is gebaseerd op landelijke richtlijnen (CROW-publicatie 317 'Kencijfers parkeren en verkeersgeneratie') en wordt in de gehele gemeente gehanteerd. Door middel van een parkeerbalans zal de ontwikkelaar aan moeten tonen dat wordt voorzien in voldoende parkeergelegenheid conform het thans geldend beleid 'Nota Parkeernormen Aalsmeer'.

4.5 Energie en duurzaamheid

Het Duurzaam Bouwen beleid (vastgesteld door de Raad in 2009) bevat ambities en uitgangspunten voor energie, de groene ruimte, natuur en materiaalgebruik is in de raadsvergadering van 3 juni 2015 ingetrokken. De normen uit deze nota zijn toetsbaar maar niet publiekrechtelijk handhaafbaar. Het blijft mogelijk om op vrijwillige basis tot afspraken te komen met ontwikkelaars.

Ambitie Energie en Duurzaam Bouwen
Gemeente en ontwikkelaars streven in gezamenlijk overleg naar een haalbaar GPR-gebouw niveau (GPR-gebouw is een instrument om de duurzaamheid van een gebouw in kaart te brengen). Voor het thema milieu wordt een ambitieniveau van 8 nagestreefd. Voor het thema energie wordt eveneens een ambitieniveau van 8 nagestreefd. Indien het ambitieniveau niet haalbaar blijkt, mag mits beargumenteerd worden afgeweken. Ondergrens is het EPC niveau en milieukwaliteit zoals is gesteld in het vigerende Bouwbesluit 2012 .
Overige aspecten van GPR-gebouw worden ook ingevuld, hiervoor geldt geen ondergrens. Omdat de GPR-score ook voor toekomstige bewoners inzicht in de kwaliteit van de woningen geeft is een goede score op overige aspecten wel aan te bevelen.

Bij voorkeur wordt bij de bouwaanvragen ook de ingevulde GPR meegestuurd. Met dit instrument kan getoetst worden of op gebouwniveau de ambities gehaald worden.

Ambitieniveau energie
Een hogere ambitie kan worden bereikt door extra isolatie, energiezuinige systemen, warmte - koude opslag gecombineerd met lage temperatuurverwarming, en het benutten van de zon als energiebron. Voor dit project wordt daarbij de ambitie aardgasloos bouwen gehanteerd.
De ontwikkelaar biedt nadrukkelijk meer opties aan waarmee bewoners een lagere epc kunnen bereiken. Gedacht wordt hierbij aan mee ontworpen zonnepanelen, zonneboiler, extra isolatie en/of warmteterugwininstallaties in douchewaterretour. Bij de bouwaanvraag worden de meeropties in de aanvraag meegenomen zodat hierop toegezien kan worden.

Overige aspecten duurzaamheid
- Er wordt voor dit project een gescheiden rioolstelsel aangelegd. De Hemelwaterafvoer zal afwateren op de nabij de woningen gelegen watergang, die waar mogelijk natuurvriendelijk uitgevoerd wordt.

- Er worden zo veel mogelijk duurzame materialen toegepast en uitloging van materialen wordt voorkomen.
- De ontwikkelaar zal nader onderzoek doen naar de mogelijkheid om boven de wettelijke eis nog maatregelen aan of in de woningen aan te brengen om meer energieneutraal te worden en natuurinclusief te bouwen.
- De woningen voldoen aan het Politiekeurmerk Veilig Wonen.

4.6 Civiele techniek

Riolering
De te realiseren woningen moeten aangesloten worden op een vuilwaterriool. Hemelwater dient afgekoppeld te worden en te lozen op het oppervlaktewater. Hemelwater op privaat perceel dient aantoonbaar zoveel mogelijk op privaat perceel verwerkt te worden. Hiervoor geldt een inspanningsverplichting. In het gebied is momenteel geen rioolstelsel aanwezig. Op basis van de ontwikkeling moet een nieuw rioolstelsel ontworpen worden. Fase 2 dient onder vrij verval aan te sluiten op het rioolstelsel in fase 1. In fase 2 mogen rioolgemalen of drukriolering toegepast te worden.

Verlichting
De openbare verlichting is toegespitst op het bijdragen aan sociale- en verkeersveiligheid alleen daar waar dat nodig is, op een duurzame en milieubewuste manier. Lichthinder voor mens en natuur wordt tot een minimum beperkt. Bij de realisatie van de openbare verlichting is uitvoering in Led uitgangspunt. Bij de realisatie en beheer wordt uitgegaan van de Nederlandse Praktijkrichtlijn ROVL 2011. De openbare verlichting wordt verder conform de uitgangspunten van het Politiekeurmerk Veilig Wonen uitgevoerd.

Kabels en leidingen
In het te ontwikkelen gebied (voormalig kassengebied) zijn geen openbare kabels en leidingen aanwezig, mogelijk alleen oude niet meer in gebruik zijnde particuliere kabels en leidingen.

Vuilinzameling
Voor de vuilinzameling is het uitgangspunt dat volgens de huidige werkwijze in de gemeente Aalsmeer het huisvuil wordt ingezameld.

5. Beheersaspecten

De gemeente Aalsmeer stuurt in bouwprojecten op de aspecten: geld, organisatie, tijd, informatie, communicatie, en kwaliteit. In hoofdstuk 4 is uitvoerig ingegaan op de te behalen kwaliteit. Op de andere aspecten zal in dit hoofdstuk verder worden ingegaan.

5.1 Tijd

Planproducten
Voordat de bestemmingsplanprocedure en exploitatieplanprocedure worden opgestart met de ter visie legging van ontwerp bestemmingsplan en exploitatieplan, dient deze Startnotitie te zijn vastgesteld door de gemeenteraad.

Bij een nieuwe bestemmingsplanprocedure met minimale wijzigingen t.o.v. het vigerende bestemmingsplan, gaat de formele procedure van het bestemmingsplan van start met de vrijgave voor het ter inzage leggen van het ontwerp bestemmingplan door het college van B&W. Tijdens deze termijn bestaat de mogelijkheid voor een ieder om zienswijzen in te dienen. Na afloop van de inzagetermijn wordt een besluit genomen over de vaststelling van het bestemmingsplan. Alle zienswijzen worden voorzien van antwoorden en gebundeld in een Nota van Beantwoording. De Nota van Beantwoording wordt meegenomen bij het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in de Gemeenteraad. Na vaststelling van het bestemmingsplan is een mogelijkheid om beroep in te dienen. Deze procedure geldt ook voor het exploitatieplan dat gelijktijdig vastgesteld moet worden met het bestemmingsplan.

Naar aanleiding van de Startnotitie laat de gemeente een taxatie doen voor Polderzoom fase 2 teneinde een marktconforme grondprijs te kunnen bepalen. Bohemen stelt een ontwikkelplan op met een financiële onderbouwing, op basis waarvan zij een marktconforme bieding zullen doen voor aankoop van gemeentelijke grond.

Indien de gemeente akkoord is met het ingediende grondbod, worden koopovereenkomsten afgesloten. Vervolgens worden de ontwikkelplannen omgezet in bouwplannen. Om een bouwplan te kunnen realiseren is een omgevingsvergunning nodig. Bij het verlenen van de omgevingsvergunning wordt getoetst op het herziene bestemmingsplan.

Zelfrealisatoren die grond ter ontwikkeling inbrengen, stellen een ontwerp op, dat dient te voldoen aan de kaders van het bestemmingsplan, het beeldkwaliteitskader en exploitatieplan. Op basis van het definitieve exploitatieplan wordt de exploitatiebijdrage van de zelfrealisatoren bepaald.

Planning
Voor het project Polderzoom fase 2 is een globale planning gemaakt. Deze planning start bij de Startnotitie en eindigt bij oplevering van de woningen en het woonrijp maken. Om de planning te kunnen realiseren is de gemeente ook afhankelijk van derden.

Product	Planning
Startnotitie in B&W voor vrijgave participatie	Juli 2017
Participatie	Juli-augustus 2017
Vaststelling Startnotitie in gemeenteraad	November 2017
Opstellen stedenbouwkundig plan	4e kwartaal 2017
Taxatierapport gemeentelijke gronden	4e kwartaal 2017
Ontwikkelplannen en financiële onderbouwing	4e kwartaal 2017
Grondbiedingsprocedure	December - januari 2018
Ontwerp bestemmingsplan en exploitatieplan in B&W vaststellen en zienswijzentermijn	1e kwartaal 2018
Bekrachtiging koopovereenkomsten in B&W	Februari 2018
Vaststelling bestemmingsplan en exploitatieplan in	2e kwartaal 2018

gemeenteraad	
Bouwplannen gereed	2e kwartaal 2018
Omgevingsvergunning	3e kwartaal 2018
Bouwrijp maken en saneren	4e kwartaal 2018 / 1e helft 2019
Levering grond	3e kwartaal 2019
Start bouw	3e kwartaal 2019
Gefaseerde oplevering fase 2 (inclusief woonrijpmaken)	Eind 2019 - 2020

Tabel 4: Planning

5.2 Financiën

Het deelgebied Polderzoom fase 2 maakt onderdeel uit van de totale grondexploitatie "De Tuinen van Aalsmeer". Polderzoom fase 2 maakt daarbij onderdeel uit van het totale deelgebied Polderzoom.

De grondexploitatie 2017 "de Tuinen van Aalsmeer" is op 20 april 2017 door de gemeenteraad vastgesteld. Hierdoor is in feite al rekening gehouden met de financiële consequenties van de ontwikkeling van Polderzoom fase 2, mits deze binnen de financiële kaders van de grondexploitatie blijft. Bij de verdere uitwerking van Polderzoom fase 2 wordt daarom steeds getoetst aan de financiële kaders van de grondexploitatie. Waar nodig wordt bijgestuurd.

Op basis van een ontwikkelplan dient een civieltechnische raming te worden opgesteld en getoetst aan de grondexploitatie. De opbrengsten voor Polderzoom fase 2 betreffen de grondverkoop voor het deel op gemeentelijke gronden en een exploitatiebijdrage voor de zelfrealisatoren in het gebied.
Bohemen heeft d.m.v. de samenwerkingsovereenkomst het recht een eerste bieding te doen op de kavels op gemeentegrond. De bieding wordt getoetst op marktconformiteit. De gemeente laat hiertoe een onafhankelijke taxatie van haar gronden uitvoeren, op basis van de in deze Startnotitie opgenomen uitgangspunten en randvoorwaarden, teneinde onrechtmatige staatssteun te voorkomen. Op basis van het definitieve exploitatieplan wordt de exploitatiebijdrage van de zelfrealisatoren bepaald.

5.3 Organisatie

Afstemming tussen portefeuillehouder en de projectorganisatie vindt plaats in het stafoverleg Tuinen van Aalsmeer.

Afstemming tussen de gemeente en ontwikkelaars vindt plaats in het Projectteam Polderzoom fase 2. In het projectteam zitten vertegenwoordigers van alle partijen. Desgewenst schuiven hier deskundigen bij aan. Het projectteam komt regelmatig bij elkaar. In dit overleg wordt vanuit de ontwikkelstrategie van de gemeente gezamenlijk gewerkt aan de benodigde planproducten per deelgebied. Het projectteam bereidt de planproducten voor zodat hierop bij de gemeente besluitvorming kan plaatsvinden. Regelmatig vindt bestuurlijke afstemming plaats tussen bestuurders van de gemeente Aalsmeer en Bohemen.

5.4 Projectcommunicatie en informatie

Communicatie levert een bijdrage aan het te realiseren projectresultaat. Bij dit project zal de communicatie met name gericht zijn op informeren, advies vragen van de omwonenden/betrokkenen en het creëren van begrip bij de omwonenden en andere betrokkenen (trede 3 van de participatieladder).

Interne communicatiestrategie

Bestuurlijk:
Het is belangrijk dat het college en de gemeenteraad bij het proces betrokken zijn. De gemeenteraad wordt regelmatig op de hoogte gehouden over de voortgang van dit deelproject via de collegebrief, raadsbrief, informatief overleg, besloten informatief overleg en commissies. Deze Startnotitie wordt vastgesteld door de gemeenteraad.

Ambtelijk:
De plannen zijn voorbesproken en worden als passend gezien op deze plek.
Er is begrip voor de ontwikkeling en het gekozen proces.

Externe communicatiestrategie

Participatie:
De gemeente richt zich vooral op de communicatie over publiekrechtelijke aangelegenheden. De omgeving krijgt de gelegenheid om op basis van deze concept Startnotitie te participeren. Het wijkoverleg Stommeer wordt tevens geïnformeerd over deze concept Startnotitie. Omwonenden en gebruikers kunnen op een informatieavond en vervolgens gedurende enkele weken vragen stellen of een mening geven over de uitgangspunten van deze Startnotitie. Naar aanleiding van de reacties komt er een Nota van Beantwoording. De Nota van Beantwoording wordt onderdeel van de Startnotitie bij vaststelling in de gemeenteraad. Als er gevolg aan de opmerkingen van omwonenden wordt gegeven bij de verdere ontwikkeling van het project, dan wordt dit in de Nota van Beantwoording aangegeven.

Overige communicatie:
De omgeving en het wijkoverleg wordt d.m.v. nieuwsbrieven en persberichten geïnformeerd over het project. Deze communicatie zal in het kader van het algehele project Tuinen van Aalsmeer plaatsvinden.

Alle nieuwsberichten worden vermeld op de website van de gemeente Aalsmeer onder www.aalsmeer.nl/detuinenvanaalsmeer, getwitterd en op Facebook gezet. Ook zal er actief op vragen op Social Media gereageerd worden over het deelproject. Tevens zullen nieuwsberichten en informatie omtrent de woningverkoop op de website www.detuinenvanaalsmeer.nl worden vermeld.

Vervolg
Na vaststelling van de Startnotitie start de bestemmingsplanprocedure, en is er een formele inspraakprocedure waarbij zienswijzen op het bestemmingsplan kunnen worden ingediend. Na het vaststellen van het bestemmingsplan wordt de communicatie opgepakt in samenwerking met de ontwikkelaar. Tijdens het traject om te komen tot de bouw van de woningen is er een formele inspraak procedure voor de noodzakelijke bestemmingswijzigingen.

Gemeente Aalsmeer

Afdeling Stedelijke Ontwikkeling

Nota van beantwoording

Concept Startnotitie woningbouwlocatie Polderzoom fase 2

september 2017

Bijlage 1
Z-2017/029961 D-276781

	Reactie	Antwoord	inspraakreactie geleid tot wijziging startnotitie
	Blij met van Luling (MEERvastgoed) voor realisatie woningbouw op de locatie huidige bedrijf Terlouw. Vóór het realiseren van een grotere variatie aan woningen. Er zijn echter geen vrijstaande woningen gepland. Jammer, want dit sluit beter aan op de woningen van de bestaande linten. In het bestemmingsplan is tevens een bestemming "Verkeer" opgenomen. Dit maakt het mogelijk om de nieuwe Aalsmeerderlaan met de Burg. Kastelijnweg te verbinden. Onze bedenkingen zijn nog steeds gericht tegen de mogelijke ontsluiting van de Stommeerkade (Zuid) op de B. Kastelijnweg. De Stommeerkade gaat als sluiproute gebruikt worden en het woon- en leefklimaat van de bewoners langs de Stommeerkade zal ernstig onder druk komen te staan. Uitbreiding van het aantal vluchten van Schiphol, de aanleg van de Nieuwe Aalsmeerderlaan door onze nog stille polder (volgens berekeningen kunnen we straks minimaal 10.000 extra vervoersbewegingen per dag verwachten). Daarnaast geeft het vliegtuigparkeren op Greenpark ook de nodige extra overlast in de nachtelijke uren. Tel daarbij de behorende vervuiling op en u begrijpt onze zorgen. Wij zijn van mening dat dit gecompenseerd kan worden door de Stommeerkade af te sluiten voor doorgaand verkeer. Daarom maken wij nogmaals bezwaar tegen uw voornemen om de Stommeerkade aan te takken op de B. Kastelijnweg. Ons voorstel: De Stommeerkade op de helft af te sluiten voor doorgaand verkeer (bijv. t.h.v. het huidige fietspad (Spoorlijnpad) met een doorgang voor brandweer en ambulance. De Stommeerkade zou dan een erftoegangsweg kunnen worden (30 km). Langs de Stommeerkade kan gefietst en gerecreëerd worden. Er is dan wellicht ook ruimte voor een veilige trailerhelling voor kleine bootjes bij het meertje. Vanaf de B. Kastelijnweg en vanaf de kruising Aalsmeerderweg alleen doorrijden tot aan het Spoorlijnpad. Dus alleen bereikbaar voor bestemmingsverkeer. Wij hopen dat de Polderzoom een fijn gebied blijft en wordt om in te wonen en te werken. De Stommeerkade bewoners rijden graag een stukje om om de leefbaarheid te verbeteren.	**Variatie woningen:** Het plangebied bestaat in hoofdzaak uit rijenwoningen en voor een deel uit twee onder één kapwoningen. De woningdifferentiatie in dit gebied sluit aan bij Woonagenda Aalsmeer 2016-2020 die voorziet in woonbebouwing voor de gewenste doelgroepen. Uitgangspunt is wel om langs de Burgemeester Hoffscholteweg (voorheen Nieuwe Aalsmeerderlaan) een gevarieerd beeld te realiseren waarbij de afzonderlijke woningen duidelijk herkenbaar zijn (diversiteit in architectuur). Dit ruimtelijk wensbeeld zal in het Beelkwaliteitsplan voor dit gebied worden vastgelegd. Aan de noordzijde van de Burgemeester Hoffscholteweg (voorheen Nieuwe Aalsmeerderlaan) zullen naar verwachting wel een aantal vrijstaande woningen worden gerealiseerd. **Afsluiting Stommeerkade**: De opdracht van de gemeenteraad is om zoveel als mogelijk dwarsverbanden te herstellen. In dat perspectief hoort een aansluiting van de noordelijke zijde van de Stommeerkade. De hulpdiensten hebben aangegeven dat de noordelijke zijde van de Stommeerkade vanaf de B. Kastelijnweg voor hen open moet blijven, zodat voldoende snel hulp kan worden verleend. Alle ontwikkelingen in Aalsmeer zijn onderzocht en het resultaat van dat onderzoek is dat het de verwachting is dat de Stommeerkade verkeersluw wordt. De verkeersintensiteit zal aanzienlijk dalen t.o.v. de huidige situatie. De Stommeerkade krijgt/houdt een rechts in rechts uit aansluiting op de Burg. Kasteleinweg. Tevens doordat er een busbaan in middenligging komt is het onmogelijk om vanaf de Haarlemmermeer de Stommeerkade op te rijden in de richting van de Aalsmeerderweg. Doorgaand verkeer vanaf de N201 richting Aalsmeer Centrum zal gebruik gaan maken van de Burgemeester Hoffscholteweg en niet gaan rijden via de Stommeerkade. De Stommeerkade en de Ophelialaan zullen door middel van een inritconstructie worden aangesloten op de Burgemeester Hoffscholteweg. Op deze wijze wordt de Stommeerkade alleen een weg voor verkeer met een bestemming daar. **Geluid en vervuiling:** T.b.v. de vaststelling van het bestemmingsplan is/dient er onderzoek te worden gepleegd naar o.a. het [illegible]	De inspraakreactie leidt niet tot een aanpassing.

	Reactie	Antwoord	inspraakreactie geleid tot wijziging startnotitie
	Zie reactie M. de Boer met als toevoeging: In het begin is ons beloofd dat de Stommeerkade vanaf de N196 afgesloten zou worden voor doorgaand autoverkeer. Nu wordt er steeds een andere bestemming aan gegeven en	Zie beantwoording M. de Boer. Berichten over het ondanks de bebording aanwezig zijn van vrachtauto's op de Stommeerkade hebben ons bereikt. Wij nemen dit zeer serieus en hebben ook naar aanleiding hiervan	De inspraakreactie leidt niet tot een aanpassing.

	omzeilen jullie de definitieve afsluiting voor doorgaand autoverkeer. Graag willen wij jullie duidelijk maken dat dit gezien de dijk een heel slecht idee is om hem niet af te sluiten. Iedere 15 tot 18 jaar moeten wij onze tuin en prachtige bomen opofferen omdat de dijk te zwaar belast wordt. Snap niet waarom de welstandscommissie niet ingrijpt, prachtige bomen en struiken van 15 jaar oud worden als lucifers gerooid. Dat wij en iedereen droge voeten willen houden in ons dorp is logisch, maar wij als bewoners van de Stommeerkade worden wel erg zwaar gestraft. Er is geen geld om damwanden te slaan in de sloot dus worden de tuinen maar geruimd om de dijk te verzwaren. Dat is nog niet alles, er staan borden verboden voor vrachtverkeer, dat wordt 24 uur per dag genegeerd. Als we het gemeentehuis bellen krijgen we te horen dat ze daar niet overgaan en dat we de wijkagent moeten bellen, die laat het ook afweten i.v.m. hogere prioriteiten.	maatregelen genomen.	
	Reactie	**Antwoord**	**inspraakreactie geleid tot wijziging startnotitie**
	Wat gaat er met de dijk (bielzenpad) naast nr. 51 gebeuren?	Dit dijklichaam zal ter hoogte van uw perceel als landschappelijk element behouden blijven. Bij de noordvork wordt de dijk tot aan het niveau van de polder worden afgegraven conform de scope voor de Noordvork vastgesteld in 2013.	De inspraakreactie leidt niet tot aanpassing.
	Reactie	**Antwoord**	**inspraakreactie geleid tot wijziging startnotitie**
	Wij willen graag informatie over de sociale huurwoningen van fase 1 en 2	Meer informatie en de laatste stand van zaken kunt u vinden op de gemeentelijke website Aalsmeer.	De inspraakreactie leidt niet tot aanpassing.
	Reactie	**Antwoord**	**inspraakreactie geleid tot wijziging startnotitie**
	Plannen zien er mooi uit, echter nog een paar aandachtpunten. De kappen met max. hoogte van 12 m. is aan de hoge kant. Dit is nl. hoger dan de bestaande woningen aan de Stommeerkade. Esthetisch gezien zou het beter zijn om de woningen op gelijke hoogte als de bestaande woningen te dimensioneren. Indien er toch wordt afgeweken van huidige maximale nokhoogte, zorg dan dat de woningen goed ingepast zijn in de omgeving. Aalsmeer is een mooi dorp, maar door de vele nieuwbouw bestaat het risico dat we deze identiteit verliezen. Samenhang tussen de diverse deelprojecten moet dus genoeg aandacht krijgen. Verder, zorg voor voldoende groen mogelijk aangesloten op het Seringenpark en dus dichtbij het water aan de oostzijde van het projectgebied. Hopelijk wordt het groen ook aantrekkelijk voor omwonenden.	De maximale bouwhoogte van 12 meter is overeenkomstig het door de raad vastgestelde bestemmingsplan Stommeerkade oost. Uitgangspunt is woningen te bouwen bestaande uit twee bouwlagen met forse kap. Juist deze forse kappen dragen bij aan de gewenste dorpse identiteit van dit gebied. Naast een nieuw bestemmingsplan voor dit gebied zal ook een Beeldkwaliteitsplan worden opgesteld. In dit Beeldkwaliteitsplan zullen randvoorwaarden worden opgenomen voor de uiterlijke verschijningsvorm van de woningen waarmee de ruimtelijke samenhang van de verschillende deelgebieden wordt bewaakt. In het nieuwe bestemmingsplan zullen de structurele groenvoorzieningen afzonderlijk worden bestemd.	De inspraakreactie leidt niet tot aanpassing.
	Reactie	**Antwoord**	**inspraakreactie geleid tot wijziging startnotitie**
	Pag. 3: *Het verkeer dat vanaf de Haarlemmermeer komt, zal via de aan te*	De opdracht van de gemeenteraad is om zoveel als mogelijk	De inspraakreacties leiden niet tot

	leggen Noordvork op de N201 ontsluiten. Gelieve dit te bewerkstelligen door de Stommeerkade te beperken tot bestemmingsverkeer zodat de leefbaarheid in dit gebied wordt verbeterd.	dwarsverbanden te herstellen. In dat perspectief hoort een aansluiting van de noordelijke zijde van de Stommeerkade. De hulpdiensten hebben aangegeven dat de noordelijke zijde van de Stommeerkade vanaf de B. Kastelijnweg voor hen open moet blijven, zodat voldoende snel hulp kan worden verleend. Alle ontwikkelingen in Aalsmeer zijn onderzocht en het resultaat van dat onderzoek is dat het de verwachting is dat de Stommeerkade verkeersluw wordt. De verkeersintensiteit zal aanzienlijk dalen t.o.v. de huidige situatie. De Stommeerkade krijgt/houdt een rechts in rechts uit aansluiting op de Burg. Kasteleinweg. Tevens doordat er een busbaan in middenligging komt is het onmogelijk om vanaf de Haarlemmermeer de Stommeerkade op te rijden in de richting van de Aalsmeerderweg. Doorgaand verkeer vanaf de N201 richting Aalsmeer Centrum zal gebruik gaan maken van de Burgemeester Hoffscholteweg (voorheen Nieuwe Aalsmeerderlaan) en niet gaan rijden via de Stommeerkade. De Stommeerkade en de Ophelialaan zullen door middel van een inritconstructie worden aangesloten op de Burgemeester Hoffscholteweg. Op deze wijze wordt de Stommeerkade alleen een weg voor verkeer met een bestemming daar.	aanpassing behalve de inspraakreactie op pagina 5.
	Pag. 5: *Vanaf de hoger gelegen Stommerkade is zicht op de achtergelegen percelen mogelijk.* Dit te wijzigen in "deels mogelijk". Op dit moment hebben we een zekere mate van privacy en ruimte om ons huis heen. Bovenstaande zin ontkracht dit.	Tekst zal op dit punt worden aangepast, overeenkomstig uw verzoek.	Aanpassen.
	Pag 7: Afbeelding 3 geeft grondgebieden weer voor de ontwikkeling. We hadden verwacht dat boven de Noordvork een aaneengesloten gebied afgebeeld zou zijn. Indien mogelijk graag aanpassen.	Niet alle grondgebieden boven de Noordvork worden in de ontwikkeling meegenomen. De afbeelding 3 geeft schetsmatig de eigendommen van de percelen aan.	
	Pag. 11: U geeft aan dat er voldaan wordt aan de wet Geluidshinder. Echter, de omwonenden ervaren al geluidsoverlast door de (opstijgende) vliegtuigen van Schiphol welke steeds frequenter overvliegen. Bij een recente bijeenkomst over Schiphol gaf de vertegenwoordiger aan dat Schiphol met 2% per jaar groeit. Dit betekent een toename van 50% over 20 jaar tijd. Aangezien de Kaagbaan en de Polderbaan al aan hun maximale capaciteit zitten is het te verwachten dat het merendeel van deze toename via de Aalsmeerderbaan zal plaats vinden. Gelieve rekening te houden met de door overlast getroffen bewoners in dit gebied bij de aanleg van de Noordvork.	T.b.v. de vaststelling van het bestemmingsplan is/dient er onderzoek te worden gepleegd naar o.a. het geluid. Het plan moet voldoen aan het actuele regionale en gemeentelijk beleid en regelgeving.	
	Pag. 14: "Het borgen van de waterkering". Wij sluiten ons aan bij de fam. Valentin en verzoeken u de eerder gemaakte afspraken over de aanleg van een sloot ten noorden van de weg te handhaven.	Ten noorden van de Burgemeester Hoffscholteweg (voorheen Nieuwe Aalsmeerderlaan) zal inderdaad een sloot van 2 m. worden aangelegd.	

	Afbeelding 5: Gelieve deze conform de opmerking bij afb. 3 aan te passen zodat een ventweg en sloot op later moment ingetekend kunnen worden. Verder graag meer duidelijkheid en inkadering omtrent de plannen aan de noordzijde van de Noordvork.	Afbeelding 5 geeft de huidige ligging van de LIB grens over het plangebied aan. Bij de uitwerking van het plan worden tekeningen gemaakt waarop dit detailniveau voorzieningen worden opgenomen. Plannen voor de noordzijde zijn nog niet concreet en worden in de verdere planvorming meer concreet gemaakt.	
	Algemeen: Gelieve de ontsluiting vanuit de Noordvork dusdanig te maken dat het bestaande recht van overpad welke momenteel op verschillende wegen berust, obsoleet wordt. De huidige situatie is zeer onwenselijk. De bebouwing: De bebouwing dicht bij de Noordvork te plaatsen met mogelijk tuinen aan de achterkant. Mensen hebben behoefte aan ruimte, en deze wordt in dat geval zowel voor de nieuwe bewoners als de bewoners van het lint gemaximaliseerd. Graag ook aangeven op hoeveel meter onder NAP het terrein ligt en dat de bebouwing niet boven NAP berekend is. Tot slot hopen wij dat u de naam "Tuinen van Aalsmeer" voldoende eer aandoet en ruimte laat voor veel groen en bloemen wat kenmerkend is voor Aalsmeer en wat de leefbaarheid verder verbetert. Wij zijn te spreken over het degelijke plan en verheugd dat u de ontwikkeling van Polderzoom bespoedigt.	Het bestaande recht van overpad is een privaatrechtelijke overeenkomst. Hieraan wordt in principe niets veranderd. Uw opmerking over de bebouwing t.o.v. de Noordvork en hoogten nemen wij mee in de verdere planvorming. De gemeente is voornemens om een mooi plan te realiseren met aansprekende woningbouw met een groen karakter.	
	Reactie	**Antwoord**	**inspraakreactie geleid tot wijziging startnotitie**
	In het concept staat vermeld dat de toegestane goot- en nokhoogte langs de Stommeerkade resp. 7 en 9 m mogen zijn. De woningen langs de Stommeerkade staan op enkele uitzonderingen na allen aan de voet van de djik gebouwd en beduidend lager dan 7 en 9 m. Zullen de eventuele nieuw te realiseren woningen langs de Stommeerkade in lijn met de naast gelegen woningen tevens aan de voet van de dijk worden gerealiseerd? Zullen de goot en nokhoogte in lijn zijn met de naast gelegen woningen? Het is ons onduidelijk hoe het gebied tussen de Stommeerkade, Land van Kooy en het fietspad aan het Oude Spoor gedacht wordt in te delen en kunnen dan ook nog geen reactie geven op deze indeling. We nemen aan dat het huidige fietspad een fietspad zal blijven en geen uitgang zal worden voor auto's uit de nieuwe wijk. Hoe ontsluiten de eventuele nieuw te realiseren woningen aan de voet van de dijk?	In het geldende bestemmingsplan Stommeerkade Oost is voor zowel de bestaande als de geprojecteerde woningen een maximale goothoogte van 7 meter en een maximale bouwhoogte van 12 meter opgenomen, ook als de bestaande woningen nu een lagere goothoogte hebben. Uitgangspunt voor de nieuw te bouwen woningen langs de Stommeerkade is dat deze woningen onder aan de dijk zullen worden gebouwd en aansluiten en zich voegen in het bestaande lint. Overigens zal voor het gehele plangebied (met uitzondering van de bestaande woningen langs de Stommeerkade) een nieuw bestemmingsplan worden opgesteld op basis van een nog op te stellen stedenbouwkundig plan. Hierin zal de bebouwingsstructuur maar ook de ontsluiting worden vastgelegd. Dit nieuwe bestemmingsplan volgt een eigen besluitvormingsproces waarop weer inspraak mogelijk is.	De inspraakreactie leidt niet tot aanpassing.
	Reactie	**Antwoord**	**inspraakreactie geleid tot wijziging startnotitie**
	In onze reactie verwijzen wij naar een bijlage waarin belangrijke informatie is opgenomen over de kwaliteit van planten en bomen als drachtplant voor bijen, vlinders en insecten. Deze bijlage is een gebaseerd op de lijst van	Ook wij hechten als gemeente aan het vergroten van de biodiversiteit. Binnen het plangebied zullen de structurele groenelementen in het nieuwe bestemmingsplan worden geborgd. U zal worden betrokken bij de verdere	De inspraakreacties leiden niet tot aanpassing.

	http://www.imkerpedia.nl/wiki/index.php?totle=Drachtplanten. Wij hechten er veel waarde aan dat de gemeente bij Polderzoom fase2, maar nog beter, bij elk nieuwbouwproject en haar reguliere groenbeleid, meer aandacht schenkt aan het vergroten van de biodiversiteit. Graag worden wij betrokken bij de verdere invulling en het beheer van het groen in de gemeente. Polderzoom fase 2 kan hierbij een mooi startpunt zijn.	uitwerking van dit plan.	
	In par. 2.4 geeft u aan dat er door meerdere partijen wordt ontwikkeld. Het is ons niet duidelijk welke consequenties dat heeft voor de uitvoering van het gehele gebied. Het is onwenselijk dat de realisatie van de woningbouw voor elk gebied op zich ter hand wordt genomen. Voorkomen moet worden dat midden tussen de nieuwe bebouwing een gebied komt te liggen dat (nog) braak ligt en dat aanleiding geeft tot ongewenste ontwikkelingen.	Voor het gehele gebied zal een integraal stedenbouwkundig plan worden opgesteld waarin het gewenste eindbeeld zal worden vastgelegd. Doel is te komen tot een gebied waarbij sprake is van ruimtelijke samenhang. Bovendien zal ook een Beeldkwaliteitsplan worden opgesteld waarin architectonsiche uitgangspunten worden opgenomen voor de nieuw te bouwen woningen. Naast de ruimtelijke samenhang zal in het gebied dan ook sprake zijn van een samenhang in de uiterlijke verschijningsvorm	
	De inrichting van het wegtracé van de nieuwe Aalsmeerderlaan is erg bepalend voor de inrichting van Polderzoom fase 2 en de inpassing daarvan bij de bestaande percelen van de lintbebouwing aan de Stommeerkade. In uw startnotitie komen een aantal eerder bij de discussie over het bestemmingsplan Noordvork gemaakte afspraken niet expliciet terug. Zo is eerder al aangegeven dat er, nog voor de verzwaringen die moeten worden aangebracht als voorbereiding van de aanleg van de weg, een sloot aan de noordzijde van het tracé moet zijn aangelegd. Deze sloot moet beslist worden aangelegd om te voorkomen dat de toch al kwetsbare waterafvoer vanaf de Stommeerkade nog verder verslechtert. De breedte van de waterlijn in de sloot zou ten minste 2 m zijn. Wij hebben gehoord dat er mogelijk een tijdelijke omleg van de verzwaring zou komen om de bestaande loods van L. Terlouw heen. In dat geval zou de aan te leggen sloot dit nieuwe tracé, ook al is dat tijdelijk, moeten volgen. Ook werd eerder aangegeven dat materialen, afkomstig van de sloop van de opstanden, tijdelijk in het plangebied zou worden opgeslagen en later worden afgevoerd via het tracé van de nieuwe Aalsmeerderlaan. Hierdoor wordt schade aan de bestaande opritten van de	Ten noorden van de Burgemeester Hoffscholteweg (voorheen Nieuwe Aalsmeerderlaan) zal in de eindsituatie inderdaad een sloot van 2 m. worden aangelegd t.b.v. een goede waterhuishouding. Het moment van aanleg is afhankelijk van de noodzaak om een goede waterhuishouding te kunnen garanderen. Dit geldt ook voor een eventuele tijdelijk situatie nabij de loods van Terlouw. **Materialen sloop:** Er mag geen schade ontstaan aan de openbare ruimte, dus ook niet aan de Stommeerkade bij het afvoeren van de materialen die vrij komen van de sloop.	
	In het plangebied is er al veel geluidsoverlast door de vliegtuigbewegingen via de Aalsmeerderbaan. Daarom is het van groot belang dat er echt stil asfalt zal worden gebruikt voor de Nieuwe Aalsmeerderlaan om de geluidshinder binnen het plangebied zo veel mogelijk te beperken voor de toekomstige bewoners en voor de bewoners van de lintbebouwing.	T.b.v. het bestemmingsplan is/dient er onderzoek te worden gepleegd naar o.a. geluid. Het plan moet voldoen aan de actuele regionale en gemeentelijke beleid en regelgeving.	

	Ook het sluiten van de Stommeerkade voor het dooorgaande autverkeer zou moeten worden betrokken in de ontwerpnotitie. Een afsluiting aan de Burg. Kastelijnweg zijde maakt de herinrichting van de Burg. Kastelijnweg met opeenvolgende kruisingen ook overzichtelijker en veiliger. De toegang van de Stommeerkade vanuit het kruispunt van de Aaalsmeerderweg biedt een perfecte ontsluiting naar de nieuwe Aalsmeerderlaan, Middenweg en Ophelialaan; ook voor de hulpdiensten. Een extra voordeel van het afsluiten van de Stommeerkade voor doorgaand autoverkeer is dat er recreatieve voorzieningen kunnen worden aangelegd voor bijv. het te water laten van een klein bootje in het plasje aan de Stommeerkade. Nu is dat een gevaarlijke bezigheid langs een wankel en gammele steiger. Het zou het plan een extra uitstraling geven als degelijke voorzieningen worden meegenomen.	De Stommeerkade krijgt/houdt een rechts in rechts uit aansluiting op de Burg. Kasteleinweg. Tevens doordat er een busbaan in middenligging komt is het onmogelijk om vanaf de Haarlemmermeer de Stommeerkade op te rijden in de richting van de Aalsmeerderweg. Doorgaand verkeer vanaf de N201 richting Aalsmeer Centrum zal gebruik gaan maken van de Burgemeester Hoffscholteweg (voorheen Nieuwe Aalsmeerderlaan) en niet gaan rijden via de Stommeerkade. De Stommeerkade en de Ophelialaan zullen door middel van een inritconstructie worden aangesloten op de Burgemeester Hoffscholteweg. Op deze wijze wordt de Stommeerkade alleen een weg voor verkeer met een bestemming daar. Voor het te water laten van een boot kan men terecht bij de trailerhelling aan de Kudelstaartseweg bij de Zwarteweg. Deze voormalige	
	In par. 4.2 geeft u aan dat de bebouwing langs de nieuwe Aalsmeerlaan feitelijk de ruggegraat vormt van het plangebied. We gaan er vanuit dat de lintbebouwing aan de noordzijde van de nieuwe Aalsmeerderlaan op deze weg wordt ontsloten via een ventweg tussen de huizen en de nieuwe Aalsmeerderlaan. Omdat er in het gebied meerdere ontwikkelaars actief zijn, is het noodzakelijk dat in de concept startnotitie meer waarborgen komen over de inrichting van de bebouwing en over de ventweg.	De woningen aan de noordzijde van de Burgemeester Hoffscholteweg (voorheen Nieuwe Aalsmeerderlaan) zullen niet rechtstreeks op de laan worden ontsloten maar middels een parallele ontsluiting. Voor de uiterlijke verschijningsvorm van deze woningen zal een Beeldkwaliteitsplan worden opgesteld waarmee de architectonische samenhang wordt geborgd. Bovendien zullen deze woningen ter toetsing worden voorgelegd aan de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit van de gemeente Aalsmeer.	
	In par. 4.3 geeft u aan dat de randen van het plangebied zijn aangemerkt als groen op bovenwijks niveau. Ook in het plangebied vindt u groen een belangrijk element. Langs de nieuwe Aalsmeerderlaan komen bomen die het laankarakter benadrukken. In het kader van verbetering van de biodiversiteit ondersteunen we dit streven. We kunnen u aanbevelen om bij de keuze van de aanplanting het gebied, langs de randen en langs de nieuwe Aalsmeerderlaan alle focus te leggen op de waarde van de beplanting voor bijen, vlinder en andere insecten. Omdat de bloeitijd ook bij elke soort is aangegeven, kunt u eenvoudig komen tot een rondjaar beschikbaarheid van voedsel en zo de biodiversiteit verbeteren. Uw collega's in Amstelveen hebben al aangetoond dat aandacht voor goede drachtplanten loont. Wij menen dat de gemeente Aalsmeer nu in Polderzoom fase 2 (liever ook al in Polderzoom fase 1) haar groenbeleid hierop zou moeten richten nu de bebouwing steeds dichter wordt en ook open stukken worden bebouwd. Ook bij de overgang van het plangebied naar de bestaande percelen van de lintbebouwing kan het groen worden ingevuld met drachtplanten.	Bedankt voor uw opmerking. U zal worden betrokken bij de verdere uitwerking van dit plan.	
	Reactie	**Antwoord**	**inspraakreactie geleid tot wijziging startnotitie**

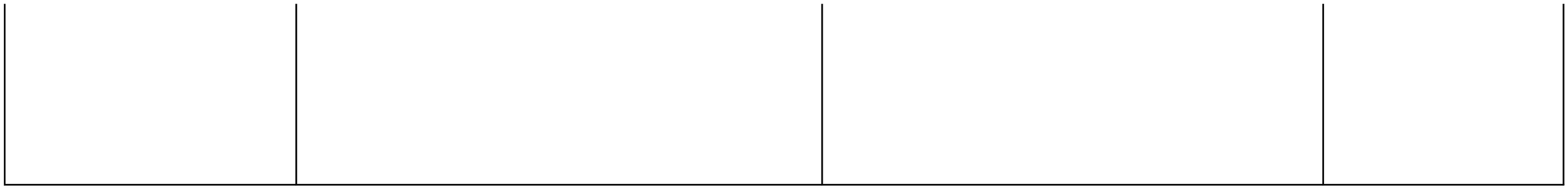

Gemeente Aalsmeer

MEMO RAAD

Registratienr.	
Aan	leden raad
Afkomstig van	Burgemeester en wethouders
Datum	31 oktober 2017
Afschrift aan	college, secretaristeam, griffie, voorlichting

Betreft Toezegging uit de Commissie Ruimte en Economie 17 oktober 2017 inzake Startnotitie Polderzoom fase 2

Tijdens de vergadering van de Commissie Ruimte en Economie van 17 oktober 2017 heeft wethouder Kluis toegezegd na te gaan of er afgesproken is dat er een voetbalkooi zou komen en te kijken of daar eventueel plaats voor is.

Er is bij de verwijdering van de voetbalkooi aan de Wissel toegezegd dat er een vergelijkbare voorziening in of nabij het plangebied Polderzoom fase 2 wordt gerealiseerd. Met de omgeving is besproken dat de aanleg van een voorziening op de oorspronkelijke locatie aan de Wissel tot de mogelijkheden behoort op het moment dat de werkzaamheden aan kabels en leidingen langs het Spoorlijnpad zijn uitgevoerd. Een tijdelijke voorziening is nu gerealiseerd ten westen van het Spoorlijnpad aan de Stommeerkade.

In de startnotitie onder het kopje Stedenbouwkundige randvoorwaarden par 4.2 en 4.3 is aangegeven dat in de zuidelijke delen de aanleg van speelvoorzieningen voor kinderen noodzakelijk is. Een voorziening vergelijkbaar met een voetbalkooi is hierin niet opgenomen.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Aalsmeer,
de secretaris, de burgemeester,

mr. F.L. Romkema J.J. Nobel

3.Raad (besluitvormend)

Dossiernummer	18
Vertrouwelijk	Nee
Vergaderdatum	2 november 2017
Agendapunt	7
Omschrijving	Verordening jeugdhulp Aalsmeer 2018

Geagendeerd	Vergaderdatum
3.Raad (besluitvormend)	2 november 2017

Voorgesteld besluit

1. de “Verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018” vast te stellen;

2. de “Verordening Jeugdhulp Aalsmeer” per 1 januari 2018 in te trekken.

Gemeente Aalsmeer

RAADSVOORSTEL

Raadsvoorstel nr: Z-2017/040902
D-2017/243310

Portefeuillehouder wethouder drs. G. van der Hoeven

Datum B&W-besluit 27 september 2017

Afdeling J en S

Behandelend ambtenaar (voor technische vragen)
Else van Rekum
020-540 4463
e.vanrekum@amstelveen.nl

Voor de vergadering van raad d.d.
2 november 2017

Behandelen in de raadscommissie Maatschappij en Bestuur
op 19 oktober 2017

Onderwerp

Verordening jeugdhulp Aalsmeer 2018

Gevraagd besluit

1. Vaststellen van de "Verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018".
2. De "Verordening Jeugdhulp Aalsmeer" per 1 januari 2018 intrekken.

WAT WILLEN WE BEREIKEN EN WAT GAAN WE DAARVOOR DOEN

Wat willen we bereiken (effectindicatoren)

De in het beleidsplan "voor de jeugd van Aalsmeer" bepaalde beleidsuitgangspunten, - zoals het verbeteren van jeugdhulp door maatwerk en regie -, nader in te vullen door aanpassingen aan te brengen in de praktische werkwijze van de jeugdhulp en deze werkwijze te verankeren in een verordening. De nieuwe werkwijze maakt deel uit van de gewenste transformatie waarin de cliënt centraal staat en er breed gekeken wordt naar problematiek. Deze nieuwe werkwijze maakt onderdeel uit van de regionale inkoopmethodiek specialistische jeugdhulp 2018 en wordt op regionale schaal ingevoerd. Naast het streven naar verbetering van de kwaliteit van de jeugdhulp door het bieden van meer maatwerk en regie, moet de nieuwe werkwijze leiden tot meer efficiency en minder administratieve lasten bij zowel gemeente als aanbieders.

Wat gaan we daarvoor doen (prestatie-indicatoren)

De nieuwe werkwijze implementeren in de werkprocessen van de gemeentelijke toegang en alle daarvoor benodigde infrastructuur en afspraken met aanbieders in regionaal verband ontwikkelen en regionaal (en lokaal) implementeren.

ACHTERGROND EN OVERWEGINGEN

Programma (speerpunt)

Programma 1, onderdeel 3 (Sociaal domein, jeugd)

Aanleiding

Eind 2014 is het Beleidsplan jeugdhulp "Voor de jeugd van Aalsmeer" door de gemeenteraad vastgesteld. In de eerste twee jaar stond zorgcontinuïteit voorop en is ervaring opgedaan met het organiseren van jeugdhulp, immers een nieuwe taak voor de gemeente. Vanaf 2016 is gewerkt aan de voorbereiding van een nieuwe manier van werken voor zowel gemeente als aanbieders van specialistische jeugdhulp. Hiermee wordt steeds meer invulling gegeven aan de door de raad vastgestelde beleidsuitgangspunten en de gewenste transformatie. Waar het specialistische jeugdhulp be-

treft, werkt Aalsmeer samen in regionaal verband (Amsterdam-Amstelland en Zaanstreek/Waterland).

Dit alles heeft ertoe geleid dat per 2018 een nieuwe regionale werkwijze jeugdhulp wordt ingevoerd (de regionale inkoopstrategie specialistische jeugdhulp). De gemeenteraad is hierover tussentijds geïnformeerd, o.a. via de klankbordgroep, informatieve stukken aan de raad, een themaraadsbijeenkomst medio 2016 en via regionale informatiebijeenkomsten.

Deze inkoopstrategie is onderdeel van de gewenste transformatie in de jeugdhulp. De cliënt staat daarin centraal. Uitgangspunt is dat een integrale blik op problematiek noodzakelijk is. Daarvoor wordt een perspectiefplan opgesteld met daarin de doelen waaraan de hulpverlening gaat werken. Eén instelling is verantwoordelijk om de gestelde doelen te behalen (de zgn. hoofdaannemer). Het is aan de aanbieder om te bepalen welke behandelingen hij daarvoor inzet. Indien nodig schakelt hij aanvullende expertise in om het doel te kunnen bereiken. De huidige stapeling van producten wordt hiermee voorkomen. Het doel van de nieuwe werkwijze is verbetering van de kwaliteit en integraliteit van de zorgverlening en daarnaast vereenvoudiging van het systeem (van meer dan 600 productcodes naar 11 profielen en vaste tarieven voor een deel van de hulp). De nieuwe inkoopmethodiek moet leiden tot administratieve lastenverlichting bij zowel aanbieders als gemeenten en op termijn tot het afrekenen op behaalde resultaten.

De afspraken die regionaal gemaakt zijn omtrent de nieuwe werkwijze leiden ertoe dat de verordeningen Jeugdhulp van alle deelnemende gemeenten moeten worden gewijzigd. Het betreft een fundamentele wijziging in de uitvoering en daarmee een majeure wijziging van de verordening. Er is een regionale modelverordening opgesteld die als basis heeft gediend voor de lokale verordening die thans voorligt. In de verordening wordt het kader voor de uitvoering vastgelegd. Het door de raad vastgestelde beleidskader verandert daarmee niet. Het beleidsplan Jeugdhulp "Voor de jeugd van Aalsmeer" is nog steeds van kracht. Pas vanaf 2019 is sprake van een mogelijke beleidsherziening. De voorbereidingen daarvoor starten in 2018.

Argumenten

- De nieuwe werkwijze maakt deel uit van de gewenste transformatie van de jeugdhulp, waarin de cliënt centraal staat.
- Regionale afspraken moeten bovendien leiden tot meer efficiency en minder administratieve lasten.
- De nieuwe verordening faciliteert de gewijzigde uitvoering.
- De verordening is een verplichting in het kader van de Jeugdwet.

Kanttekeningen

Uitgangspunt is dat alle gemeenten dezelfde regionaal gemaakte afspraken vastleggen in hun verordening. De afspraken zijn vastgelegd in het regionaal directeurenoverleg en in het regionaal Portefeuillehoudersoverleg. Van deze afspraken kan niet worden afgeweken. Zij maken deel uit van de inkoopmethodiek die o.m. is bedoeld om efficiency in de regio te bevorderen.

Financiën

Niet van toepassing

Communicatie

Zie: procedure

Procedure

- De conceptverordening en concept nadere regeling is op 14 juni en 24 augustus besproken met de WMO-raad. Op 1 juli jl. is de WMO-raad opgegaan in de adviesraad Sociaal domein Aalsmeer. Het overleg met deze raad heeft tot enkele kleine aanpassingen geleid.
- De verordening zal volgens de geldende procedure worden gepubliceerd.
- Na vaststelling van de verordening door de gemeenteraad zal een Nadere regeling door het college worden vastgesteld.

Bijlagen

1. Verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018
2. Schriftelijke reacties van de Adviesraad Sociaal domein Aalsmeer (WMO-raad)
3. Regionale inkoopstrategie (tkn)

De secretaris,

mr. F.L. Romkema

De voorzitter,

J.J. Nobel

BEHANDELING RAAD

Wijziging/aanvullingen na behandeling raadscommissie

Het voorstel aan de raad is	**Aanvaarde amendementen / moties**
Ongewijzigd aanvaard	
Gewijzigd aanvaard	
Verworpen	

RAADSBESLUIT

Besluit

1. de "Verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018" vast te stellen;
2. de "Verordening Jeugdhulp Aalsmeer" per 1 januari 2018 in te trekken.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 2 november 2017.

De griffier,

O. van Kolck

De voorzitter,

J.J. Nobel

Gemeente Aalsmeer

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	Gemeente Aalsmeer
Officiële naam regeling	Verordening jeugdhulp Aalsmeer 2018
Citeertitel	Verordening jeugdhulp Aalsmeer 2018
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	
Vastgesteld door	gemeenteraad
Onderwerp	Jeugdhulp

Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd

Jeugdwet.

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

Nadere regels bij verordening jeugdhulp Aalsmeer 2018

Verordening jeugdhulp Aalsmeer 2018

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- *algemene voorziening:* jeugdhulp die rechtstreeks toegankelijk is zonder toegangsbeoordeling of op basis van een beperkte toegangsbeoordeling;
- *andere voorziening:* voorziening op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen, niet vallend onder de Jeugdwet;
- *arts:* huisarts, jeugdarts of medisch specialist zoals bedoeld in de Jeugdwet
- *besluit:* toekenning van een individuele voorziening door het college die toegang geeft tot specialistische of hoogspecialistische jeugdhulp;
- *hoogspecialistische jeugdhulp:* jeugdhulp die een zeer intensieve aanpak en/of zeer specifieke – vaak multidisciplinaire – expertise vraagt;
- *Ernstige enkelvoudige dyslexie (EED):* Ontwikkelingsstoornis op het gebied van lezen en spellen bij kinderen op de basisschool in de leeftijd van 7 tot 13 jaar, niet gepaard gaand met andere stoornissen of beperkingen die de behandeling van EED in de weg staan;
- *individuele voorziening:* op de jeugdige of zijn ouders toegesneden voorziening die door het college in natura of bij persoonsgebonden budget wordt verstrekt op basis van een besluit;
- *intensiteit*: de duur en omvang van de specialistische of hoogspecialistische jeugdhulp die geboden wordt binnen een ondersteuningsprofiel;
- *intensiteit duurzaam:* de intensiteit die gericht is langdurige hulp met als doel consolideren: het leren leven met de beperkingen die er zijn;
- *jeugdhulpaanbieder:* jeugdhulpaanbieder in de zin van de wet die specialistische of hoogspecialistische jeugdhulp aanbiedt;
- *lokaal team*: een team van hulpverleners dat door het college is aangewezen om de gemeentelijke toegang naar de individuele voorzieningen te verzorgen;
- *ondersteuningsprofiel*: een cluster van hulpvragen waarmee de ondersteuningsbehoefte van de jeugdige en zijn ouders wordt gecategoriseerd;

- *ouder*: gezaghebbende ouder, adoptiefouder, pleegouder, stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt;
- *persoonsgebonden budget*: het persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt jeugdhulp op maat zelf in te kopen;
- *perspectiefplan:* het document waarin op verschillende leefgebieden de hulpvraag in kaart gebracht wordt om een effectieve ondersteuning van de jeugdige en het gezin mogelijk te maken. In dit plan worden tevens realisatiedoelen vastgelegd. Het perspectiefplan komt overeen met het familiegroepsplan zoals beschreven in de Wet;
- *specialistische* jeugdhulp*:* individuele voorzieningen voor jeugdhulp die een intensieve aanpak en/of specifieke expertise vragen;
- *wet:* de Jeugdwet;
- *hulpverlener:* een hulpverlener die op grond van de Jeugdwet hulp verleent en geregistreerd staat in het Kwaliteitsregister Jeugd of het register Beroepen in de individuele gezondheidszorg (BIG);
- *Vertrouwenspersoon:* persoon die jeugdigen, ouders of pleegouders op hun verzoek ondersteunt in aangelegenheden die samenhangen met wettelijke taken en verantwoordelijkheden van het college, de jeugdhulpaanbieder, de gecertificeerde instelling en het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling;
- *Verzoek om toewijzing:* Verzoek van een jeugdhulpaanbieder aan de gemeente om hulp te mogen leveren wanneer de verwijzing via een arts is verlopen.
- *Zorg in natura:* jeugdhulp geleverd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder

Hoofdstuk 2 Algemene voorzieningen

Artikel 2.1 Lokale teams

1. Jeugdigen en hun ouders met vragen over opvoeden en opgroeien kunnen terecht bij het lokale team van jeugdhulpverleners.
2. Het lokale team voert de volgende taken uit:
   a. Inventarisatie van de hulpvraag
   b. Ondersteuning en begeleiding
   c. Uitvoering van kortdurende jeugdhulp
   d. Doorverwijzing naar gespecialiseerde en hooggespecialiseerde jeugdhulp
   e. Monitoring van het hulptraject
   f. Casusregie
3. het lokale team neemt namens het college besluiten met betrekking tot het toekennen van jeugdhulp.

Artikel 2.2 jeugdhulp als algemene voorziening

De volgende vormen van algemene voorzieningen zijn beschikbaar:

- Jeugdgezondheidszorg
- Informatie en advies
- Opvoedspreekuren
- Schoolmaatschappelijk werk
- Jongerenwerk
- Tienerwerk

Hoofdstuk 3 Individuele voorzieningen en toegang tot jeugdhulp

Artikel 3.1 Specialistische en hoogspecialistische jeugdhulp

In aanvulling op de algemene voorzieningen draagt het college zorg voor de beschikbaarheid van specialistische en hoogspecialistische jeugdhulp alsmede van hulp bij ernstige enkelvoudige dyslexie, als individuele voorziening.

Artikel 3.2 Toegang tot specialistische jeugdhulp en hoogspecialistische jeugdhulp: het gesprek en het perspectiefplan

1. Het lokale team stelt namens het college in een of meerdere gesprek(ken) samen met de jeugdige en/of zijn ouders vast:
   a. hoe de gezinssituatie is en wat de hulpvraag is op de verschillende leefgebieden,
   b. wat de jeugdige, zijn ouders en het sociale netwerk zelf kunnen doen om de hulpvraag te beantwoorden,
   c. of en welke ondersteuning nodig is vanuit de algemene voorzieningen,
   d. of en welke ondersteuning nodig is in de vorm van een individuele voorziening,
   e. op welke wijze de ondersteuning bedoeld onder b, c en d wordt afgestemd met andere voorzieningen, bijvoorbeeld op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, wonen of werk en inkomen,
   f. wat de doelen zijn van de ondersteuning,
   g. Welk ondersteuningsprofiel en welke intensiteit van toepassing is.
2. Het gesprek tussen het lokale team en de jeugdige en/of zijn ouders kan achterwege gelaten worden wanneer:
   a. een arts heeft verwezen naar specialistische jeugdhulp;
   b. er sprake is van een crisissituatie waar de onmiddellijke uitvoering van jeugdhulp geen uitstel duldt;
   c. De basisschool een vermoeden heeft van ernstige enkelvoudige dyslexie.
3. Het lokale team en de jeugdige en/of zijn ouders leggen de onderdelen genoemd in het eerste lid vast in een perspectiefplan dat door de hulpverlener van het lokale team, en de jeugdige en/of zijn ouders ondertekend wordt.
4. Het perspectiefplan kan slechts achterwege gelaten worden wanneer een arts heeft verwezen naar specialistische jeugdhulp of wanneer er een vermoeden is van ernstige enkelvoudige dyslexie;
5. Voor hoogspecialistische jeugdhulp is een perspectiefplan, geaccordeerd door het lokale team, in alle gevallen vereist. De jeugdige en/of zijn ouders stellen dit op, al dan niet met ondersteuning van derden, niet zijnde de jeugdhulpaanbieder.
6. Wanneer een jeugdige en/of zijn ouders zwaarwegende bezwaren hebben tegen de betrokkenheid van de lokale toegang bij de toetsing van het perspectiefplan kunnen zij gebruik maken van een opt-out-regeling; het college neemt dan het besluit enkel op aanwijzing van de jeugdhulpaanbieder. Een perspectiefplan blijft evenwel verplicht.

Artikel 3.3 Criteria en afwegingsfactoren bij de toekenning van individuele voorzieningen

1. Het college kent een individuele voorziening toe indien in het gesprek en het perspectiefplan is vastgesteld dat:
   a. de jeugdige en/of zijn ouders op eigen kracht of met andere personen uit zijn naaste omgeving geen afdoende oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden;
   b. een algemene of andere voorziening niet adequaat is voor de oplossing van de hulpvraag;

   c. een individuele voorziening nodig is gezien de aard en ernst van de hulpvraag;
   d. de jeugdige of de ouders geen aanspraak kunnen maken op een andere voorziening om de hulpvraag te beantwoorden.
2. Het college kan nadere regels vaststellen ten aanzien van de criteria zoals genoemd in het eerste lid.

Artikel 3.4 Persoonsgebonden budget

1. Indien de jeugdige en/of zijn ouders in het gesprek gemotiveerd aangeven dat zij de individuele voorziening die wordt geleverd door gecontracteerde aanbieders niet passend achten, kunnen zij een persoonsgebonden budget (pgb) aanvragen.
2. De jeugdige en/of zijn ouders stellen hiertoe - in aanvulling op het perspectiefplan- een pgb-plan op.
3. Het college stelt nadere regels over de voorwaarden die worden gesteld aan het pgb-plan en de pgb budgetbeheerder.
4. Het college stelt nadere regels over de wijze waarop de hoogte van een pgb wordt vastgesteld.
5. Het college stelt nadere regels onder welke voorwaarden de persoon aan wie een pgb wordt verstrekt de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.

Artikel 3.5 Besluit

1. Het college kent een individuele voorziening voor specialistische of hoogspecialistische jeugdhulp toe door middel van een besluit.
2. Het college neemt het besluit op grond van het gesprek over de hulpvraag met de jeugdige en/of zijn ouders en het opgestelde perspectiefplan. Wanneer het gaat om een persoonsgebonden budget wordt tevens het pgb-plan in het besluit betrokken.
3. Indien er sprake is van ernstige enkelvoudige dyslexie neemt de gemeente het besluit op grond van het leerlingdossier dyslexie.
4. Wanneer een arts heeft verwezen naar specialistische jeugdhulp neemt het college het besluit op grond van een verzoek om toewijzing dat is ingediend door de betrokken jeugdhulpaanbieder van specialistische jeugdhulp.
5. Wanneer een arts heeft verwezen naar hoogspecialistische jeugdhulp neemt het college het besluit op grond van een verzoek om toewijzing én op grond van het perspectiefplan.
6. In het besluit tot toekenning van een individuele voorziening wordt vastgelegd:
   a. of sprake is van specialistische respectievelijk hoogspecialistische jeugdhulp en de te behalen doelen.
   b. in geval van een persoonsgebonden budget wordt tevens de hoogte van het budget vastgelegd en hoe dit is berekend.
7. Het besluit tot toekenning van een individuele voorziening voor Zorg in natura is geldig tot vier maanden nadat de jeugdhulp succesvol is afgesloten en het college hiervan door de jeugdhulpaanbieder op de hoogte is gesteld;
8. In afwijking van het 7^{e} lid, heeft het besluit tot toekenning van een persoonsgebonden budget of een individuele voorziening met de intensiteit duurzaam een door het lokale team vastgestelde geldigheidsduur.

Artikel 3.6 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

1. Degene aan wie krachtens deze verordening een individuele voorziening is verstrekt, is verplicht zo spoedig mogelijk aan het college mededeling te doen van alle feiten en omstandigheden, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een besluit aangaande een individuele voorziening.

2. Het college kan een besluit aangaande een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
   a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
   b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of op het daarmee samenhangende persoonsgebonden budget zijn aangewezen;
   c. de individuele voorziening of het daarmee samenhangende persoonsgebonden budget niet meer toereikend is te achten;
   d. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het daarmee samenhangende persoonsgebonden budget, of:
   e. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening of het daarmee samenhangende persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
3. Als het college een besluit op grond van het tweede lid, onder a heeft ingetrokken, kan het college geheel of gedeeltelijk de geldwaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten persoonsgebonden budget.
4. Een beslissing tot verlening van een persoonsgebonden budget kan worden ingetrokken als blijkt dat het persoonsgebonden budget binnen een jaar na toekenning niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
5. Het college onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van het persoonsgebonden budget.

Hoofdstuk 4 Verhouding prijs en kwaliteit

Artikel 4.1 Verhouding prijs en kwaliteit jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, rekening met:

a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
b. de voor de sector toepasselijke Cao-schalen in relatie tot de zwaarte van de functies;
c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg, en
e. kosten voor bijscholing van het personeel.

Hoofdstuk 5 Vertrouwenspersoon en klachtregeling

Artikel 5.1 Vertrouwenspersoon

Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Artikel 5.2 Klachtregeling

Het college stelt een regeling vast voor de afhandeling van klachten van jeugdigen en ouders die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van meldingen en aanvragen als bedoeld in deze verordening.

Hoofdstuk 6 Participatie

Artikel 6.1 Inspraak en medezeggenschap
Het college geeft middels de Verordening Adviesraad Sociaal Domein gemeente Aalsmeer 2017 vorm aan inspraak en medezeggenschap ten aanzien van de voorbereiding van het jeugdhulpbeleid.

Hoofdstuk 7 Slotbepalingen

Artikel 7.1 Inwerkingtreding
Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2018.

Artikel 7.2 Overgangsbepaling
De rechten en verplichtingen met betrekking tot een individuele voorziening waarvoor op grond van de oude verordening jeugdhulp Aalsmeer een besluit is afgegeven, evenals de geldigheidsduur van het besluit, blijven van kracht, tenzij op basis van een gewijzigde ondersteuningsbehoefte een nieuw besluit wordt genomen.

Artikel 7.3 Hardheidsclausule
Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen van deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 7.4 Citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018.

Artikelsgewijze toelichting

Algemeen

Deze verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. De Jeugdwet heeft als doel om jeugdigen en ouders waar nodig tijdig passende hulp te bieden. Daarbij wordt tevens beoogd de eigen kracht van de jongere en het zorgend en probleemoplossend vermogen van het gezin te versterken. Er bestaat geen wettelijk recht op jeugdhulp maar er wordt uitgegaan van een voorzieningenplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald (maatwerk). Jeugdhulp omvat o.a. jeugd- en opvoedhulp, jeugd-ggz, zorg voor verstandelijk beperkte jeugdigen en begeleiding en persoonlijke verzorging van jeugdigen.

Deze verordening kan niet los worden gezien van het beleidsplan, dat de raad op grond van artikel 2.2 van de Jeugdwet eveneens dient vast te stellen. In dit beleidsplan wordt het door het gemeentebestuur te voeren beleid vastgelegd met betrekking tot preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

Artikelsgewijs

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen
Het aantal definities van artikel 1 is beperkt aangezien de wet al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Deze wettelijke definities zijn, op enkele uitzonderingen na, niet nogmaals opgenomen in de verordening.

Hoofdstuk 2 Algemene voorzieningen

Algemene voorzieningen zijn vrij toegankelijke voorzieningen waar de jeugdige of zijn ouders gebruik van kunnen maken zonder dat daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig is. In dit hoofdstuk wordt aangegeven welke algemene voorzieningen beschikbaar zijn.

Artikel 2.1 Lokale teams
Dit artikel geeft een nadere uitwerking aan de taken die worden uitgevoerd door het lokale team.
Jeugdigen en ouders met een hulpvraag op het gebied van opvoeden en opgroeien kunnen hun hulpvraag melden bij het sociaal loket van de gemeente. Dit kan telefonisch, via mail of aan de balie van het sociaal loket. Via dit loket worden jeugdigen en ouders naar een gespecialiseerd team jeugd geleid. Dit team bestaat uit professionele en geregistreerde jeugdhulpverleners (SKJ of BIG). Naast team jeugd bestaan er ook sociale teams die ingezet worden bij problematiek op meerdere levensgebieden, waaronder jeugdhulp. Met lokale teams worden zowel team jeugd als sociaal team bedoeld. Bij de uitvoering van hun taken informeert het lokale team de jeugdige of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolgprocedure, en vraagt hen toestemming om hun persoonsgegevens te verwerken.

Artikel 2.2 Jeugdhulp als algemene voorziening
Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Hoofdstuk 3 Individuele voorzieningen en toegang tot jeugdhulp

Individuele voorzieningen zijn voorzieningen die zijn toegesneden op de jeugdige of zijn ouders. Het gaat om (hoog)specialistische jeugdhulp of ernstige enkelvoudige dyslexie die slechts wordt verstrekt op basis van een verwijzing en een besluit. In dit hoofdstuk wordt beschreven hoe de toegang tot de individuele voorzieningen is geregeld.

Art. 3.1 Specialistische en hoogspecialistische jeugdhulp

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Art. 3.2 Toegang tot (hoog)specialistische jeugdhulp: het gesprek en het perspectiefplan

In dit artikel wordt ingegaan op het gesprek tussen de jeugdige en/of zijn ouders en het lokale team waarin de hulpvraag en de benodigde ondersteuning wordt bepaald. Daarnaast wordt de functie van het perspectiefplan benoemd.

In het eerste lid wordt ingegaan op het gesprek. Op grond van het gesprek wordt bepaald welk ondersteuningsprofiel van toepassing is. De verschillende ondersteuningsprofielen geven weer op welk vlak het zwaartepunt van de problematiek ligt. Daarnaast wordt ook de benodigde intensiteit van de hulp vastgesteld.

In het tweede lid onder a wordt ingegaan op de situatie dat artsen, conform art. 2.6, eerste lid, onderdeel g van de Wet, een zelfstandige verwijspositie hebben. Als het gaat om specialistische jeugdhulp kan een arts daarom zonder betrokkenheid van een lokaal team naar een jeugdhulpaanbieder verwijzen.

Het tweede lid onder b gaat om crisissituaties. In crisissituaties kan meestal niet gewacht worden met de inzet van (hoog)specialistische jeugdhulp tot een perspectiefplan is opgesteld. In dit geval kan de jeugdhulp starten voordat een gesprek met het lokale team heeft plaatsgevonden en een perspectiefplan is opgesteld. Het gaat dan om kortdurende crisisinzet waarna alsnog een perspectiefplan opgesteld dient te worden.

Het derde lid betreft het perspectiefplan. Het perspectiefplan is bedoeld om een effectieve ondersteuning mogelijk te maken. Het perspectiefplan kan zelfstandig door de jeugdige en zijn ouders opgesteld worden of met behulp van het lokale team of anderen. Op grond van het perspectiefplan kan worden bepaald of en welke (hoog)specialistische jeugdhulp nodig is en aan welke doelen zal worden gewerkt.

Het is aan de ouders om in samenspraak met het lokale team te bepalen welke informatie in het perspectiefplan terecht moet komen en gedeeld wordt met de jeugdhulpaanbieder, wat nodig is om een effectieve ondersteuning mogelijk te maken. Ouders worden niet gedwongen privacygevoelige informatie te delen die niet van belang is voor de hulp aan het kind. Bij verschil van inzicht tussen de jeugdige en/of zijn ouders aan de ene kant en het lokaal team (of arts) aan de andere kant over de noodzaak om bepaalde informatie te delen dient het recht op privacy en het belang van het kind tegen elkaar afgewogen te worden. Er worden afspraken gemaakt over het moment en de wijze waarop de resultaten van het perspectiefplan met de jeugdige en/of zijn ouders, het lokale team en de jeugdhulpaanbieder besproken worden.

Bij een verwijzing naar hoogspecialistische jeugdhulp is een perspectiefplan verplicht omdat een breed perspectief bij deze complexe en vaak meervoudige jeugdhulp van het grootste belang is om effectieve jeugdhulp te kunnen verlenen. Het perspectiefplan dient ook als opdracht aan de aanbieder om aan bepaalde doelen te werken. Om een zuiver onderscheid te maken tussen opdrachtgeverschap en opdrachtnemerschap is het aanbieders niet toegestaan een perspectiefplan op te stellen.
Het perspectiefplan dient geaccordeerd te worden door het lokale team voordat de inzet van hoogspecialistische jeugdhulp kan starten.

Indien de jeugdige en/of zijn ouders ernstig bezwaar hebben tegen de betrokkenheid van het lokale team, kunnen zij gebruik maken van een opt-out-regeling (6e lid). Dit houdt in dat het perspectiefplan niet met behulp van het lokale team wordt opgesteld en er geen accordering plaatsvindt. Evenwel blijft het verplicht om een perspectiefplan op te stellen voordat de hoogspecialistische jeugdhulp kan starten.

Voor ernstige enkelvoudige dyslexie hoeft geen perspectiefplan te worden opgesteld en is er ook geen sprake van een profiel of intensiteit. Het gaat hier om een op zichzelf staande ontwikkelingsstoornis die tijdens het leesonderwijs aan het licht komt, en doorgaans geen relatie heeft met andere problematiek.

Art. 3.3 Criteria en afwegingsfactoren bij de toekenning van individuele voorzieningen
Wanneer, op basis van het gesprek en het perspectiefplan besloten wordt tot het toekennen van een individuele voorziening, wordt bepaald welk profiel en welke intensiteit van de hulp van toepassing is. Het college stelt hiervoor nadere regels op. Perspectiefplan, profielen en intensiteiten zijn niet van toepassing op ernstige enkelvoudige dyslexie. Het lokale team bepaalt op basis van het leerlingdossier of de school alle stappen doorlopen heeft volgens het landelijk vastgestelde protocol dyslexie.

Art. 3.4 Persoonsgebonden budget
In het eerste lid is vastgelegd dat het college op grond van artikel 8.1.1 van de wet een persoonsgebonden budget (pgb) kan verstrekken. Van belang is onder meer dat een pgb slechts wordt verstrekt indien de jeugdige of zijn ouders gemotiveerd kunnen aantonen dat de individuele voorziening die door een aanbieder wordt geleverd, niet geschikt is (zie artikel 8.1.1, derde lid, onder b van de wet). Voorwaarde is dat de jeugdige en/of zijn ouders een pgb-plan opstellen.

Voor de wijze waarop de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, alsmede aanvullende voorwaarden ten aanzien van een pgb, wordt verwezen naar de Nadere regeling bij verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018.

Art. 3.5 Besluit
Dit artikel gaat over het besluit, de inhoud en de geldigheid ervan.

Het vijfde lid betreft de geldigheid van het besluit voor zorg in natura.
Het besluit voor zorg in natura wordt in beginsel afgegeven voor onbepaalde tijd. De gecontracteerde jeugdhulpaanbieder zet de hulp in zo lang als nodig is om het beoogde resultaat te bereiken. Echter, wanneer het jeugdhulptraject succesvol is beëindigd, vervalt het besluit, met inachtneming van een termijn van vier maanden, de zogenaamde garantietermijn. Wanneer een jeugdige en/of zijn ouders zich binnen die termijn opnieuw

melden met dezelfde hulpvraag, dient de jeugdhulpaanbieder de jeugdige op grond van hetzelfde besluit opnieuw te helpen.

In afwijking hiervan geldt voor jeugdhulp met de intensiteit duurzaam en voor een persoonsgebonden budget een bepaalde geldigheidsduur. Voor deze zorgvormen is een periodieke herbeoordeling wenselijk, gezien de langdurige inzet en/of de noodzaak om afspraken bij te stellen. Het lokaal team bepaalt de geldigheidsduur die wordt toegesneden op de individuele situatie.

Voor Ernstige enkelvoudige dyslexie geldt dat een besluit wordt afgegeven voor diagnostiek en behandeling. Behandeling mag pas plaatsvinden als een diagnose Ernstige enkelvoudige dyslexie is vastgesteld. Het lokale team bepaalt de geldigheidsduur van het besluit.

Art. 3.6 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

Deze bepaling stelt regels voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.
Een zorgvuldig gebruik van collectieve middelen is wezenlijk voor het draagvlak daarvan.

Indien het de jeugdige of zijn ouders redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat er feiten en omstandigheden zijn, - of daarin opgetreden wijzigingen -, die van invloed kunnen zijn op de toekenning van de individuele voorziening of het daaraan gekoppelde persoonsgebonden budget, dienen zij dit onmiddellijk aan het college te melden. Verstrekken zij niet onmiddellijk uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen en bewijsstukken, dan kan dat gevolgen hebben voor de toekenning van de voorziening of het daaraan gekoppelde persoonsgebonden budget. Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbende vragen.

Hoofdstuk 4 Verhouding prijs en kwaliteit

Art. 4.1 Verhouding prijs en kwaliteit jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen

Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de jeugdige of zijn ouders, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11, eerste lid, van de Jeugdwet). Met het oog hierop moeten in de verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp (of de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering) en de kwaliteit daarvan (artikel 2.12 va de Jeugdwet). Daarbij dient in ieder geval rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat er een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden.

Hoofdstuk 5 Vertrouwenspersoon en klachtregeling

Art. 5.1 Vertrouwenspersoon
In artikel 2.6, eerste lid, onder f, van de wet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op de functie vertrouwenspersoon. Onafhankelijkheid, beschikbaarheid en toegankelijkheid zijn belangrijke factoren (wettelijke vereisten) voor een goede invulling van deze functie. De vertrouwenspersoon is ondergebracht bij een onafhankelijke organisatie.

Art. 5.2 Klachtregeling
De gemeente is op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) verplicht tot een behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. Met een klachtenregeling wordt voorzien in de afhandeling van klachten van jeugdigen en ouders over geleverde diensten van de gemeente of de instelling waar zij hulp ontvangen voor zover deze diensten en hulp betrekking hebben op de Jeugdwet.
In de regel zal eerst de aanbieder worden aangesproken bij klachten over de wijze van behandeling. De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4.2.1 e.v. van de wet. Pas wanneer dit klachtrecht niet bevredigend is, of niet logisch, bijvoorbeeld bij gedragingen van gemeenteambtenaren, dan komt de gemeentelijke klachtregeling in zicht.

Hoofdstuk 6 Participatie

Art. 6.1 Inspraak en medezeggenschap
In dit artikel wordt inspraak en medezeggenschap op het jeugdhulpbeleid geregeld. Voor de mogelijkheid tot inspraak en medezeggenschap wordt verwezen naar de Verordening Adviesraad Sociaal Domein gemeente Aalsmeer 2017. Op deze manier wordt gewaarborgd dat eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het jeugdhulpbeleid als op andere terreinen.

Bovengenoemde verordening is in werking getreden op 1 juli 2017. Ten tijde van de inspraak op de Verordening jeugdhulp Aalsmeer 2018 (in juni 2017) was de Algemene Inspraak- en Participatieverordening gemeente Aalsmeer 2010 van kracht.

Hoofdstuk 7 Slotbepalingen

Art. 7.1 Inwerkingtreding
Dit artikel vermeldt de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Art. 7.2 Overgangsbepaling
Dit artikel heeft betrekking op de overgang naar een nieuwe werkwijze en andere vorm van contractering van jeugdhulpaanbieders per 2018. De strekking is dat reeds in 2017 lopende hulp voor jeugdigen en/of hun ouders gecontinueerd wordt in 2018 volgens de regels van de oude verordening (verordening jeugdhulp Aalsmeer). Wanneer een nieuw besluit wordt genomen omdat de ondersteuningsbehoefte is gewijzigd, gaat de nieuwe werkwijze in volgens de regels van de verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018.

Art. 7.3 Hardheidsclausule
Dit artikel geeft ruimte om af te wijken van de regels van de verordening, wanneer, naar het oordeel van het college, strikte hantering van de regels leidt tot een schrijnende situatie.

Art. 7.4 Citeertitel
Dit artikel vermeldt de naam van deze verordening.

Adviesraad
Sociaal Domein
Aalsmeer

Secretariaat: Drs. G.L. Droppert, Locatellihof 9, 1431 ZP Aalsmeer

Aan: Het College van Burgemeester en Wethouders Gemeente Aalsmeer
Raadhuisplein
te Aalsmeer

BETREFT: Advies m.b.t. Verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018

Aalsmeer, 21 juni 2017.

Geacht College,

Op woensdag 14 juni 2017 heeft de Adviesraad Sociaal Domein Aalsmeer de Verordening Jeugdhulp Aalsmeer 2018 en de nadere regeling bij deze verordening uitvoerig besproken met mevrouw Else van Rekum - Senior Beleidsadviseur -.

Bij de bespreking zijn duidelijke antwoorden gegeven op vragen en opmerkingen van de begrippen: lokaal team, opt-out, vertrouwenspersoon en klachtenregeling (gebaseerd op de landelijke klachtenregeling), persoonsgebonden budget.

In Artikel 3.2, lid 2 wordt gemeld dat in bepaalde gevallen (2a, 2b, 2c) 'een gesprek achterwege gelaten kan worden'. Duidelijk is geworden dat in Artikel 3.2, lid 6 over een 'perspectiefplan' wordt gesproken en niet 'een gesprek'.

In de Nadere regeling bij de Verordening zal Artikel 2 (gesprek en perspectiefplan), regel 4 tot en met 7, tekstueel aangepast worden.

De Adviesraad Sociaal Domein Aalsmeer stemt in met de Verordening Jeugdhulp en de nadere regeling bij deze verordening en dankt mevrouw Else van Rekum voor de uitgebreide en deskundige toelichting en de tijd die zij daarvoor uit heeft willen trekken.

De ASD wordt graag op de hoogte gehouden van de verdere ontwikkelingen en zal het zeer op prijs stellen t.z.t. van uw college (eventuele) feedback te ontvangen.

Met vriendelijke groet,

Jaap Overbeek, voorzitter

Guus Droppert, secretaris

Adviesraad
Sociaal Domein
Aalsmeer

Secretariaat: Drs. G.L. Droppert, Locatellihof 9, 1431 ZP Aalsmeer

Aan: Het College van Burgemeester en Wethouders Gemeente Aalsmeer
Raadhuisplein
te Aalsmeer

BETREFT: Advies m.b.t. Aanpassing nadere regels PGB/Jeugdhulp.

Aalsmeer, 24 augustus 2017.

Geacht College,

De Adviesraad Sociaal Domein Aalsmeer stemt in met een bredere invulling c.q. aanpassing van Artikel 4.2 en 4.4 in de nadere regels m.b.t. PGB/jeugdhulp.

De Adviesraad Sociaal Domein is van mening dat door deze aanpassing de kans op mogelijk misbruik e.d. teniet gedaan wordt.

De ASD dankt mevrouw Else van Rekum voor de deskundige toelichting en de tijd die zij daarvoor uit heeft willen trekken.

De ASD wordt graag op de hoogte gehouden van en meedenken over de verdere ontwikkelingen en zal het zeer op prijs stellen t.z.t. van uw college (eventuele) feedback te ontvangen.

Met vriendelijke groet,

Jaap Overbeek, voorzitter

Guus Droppert, secretaris

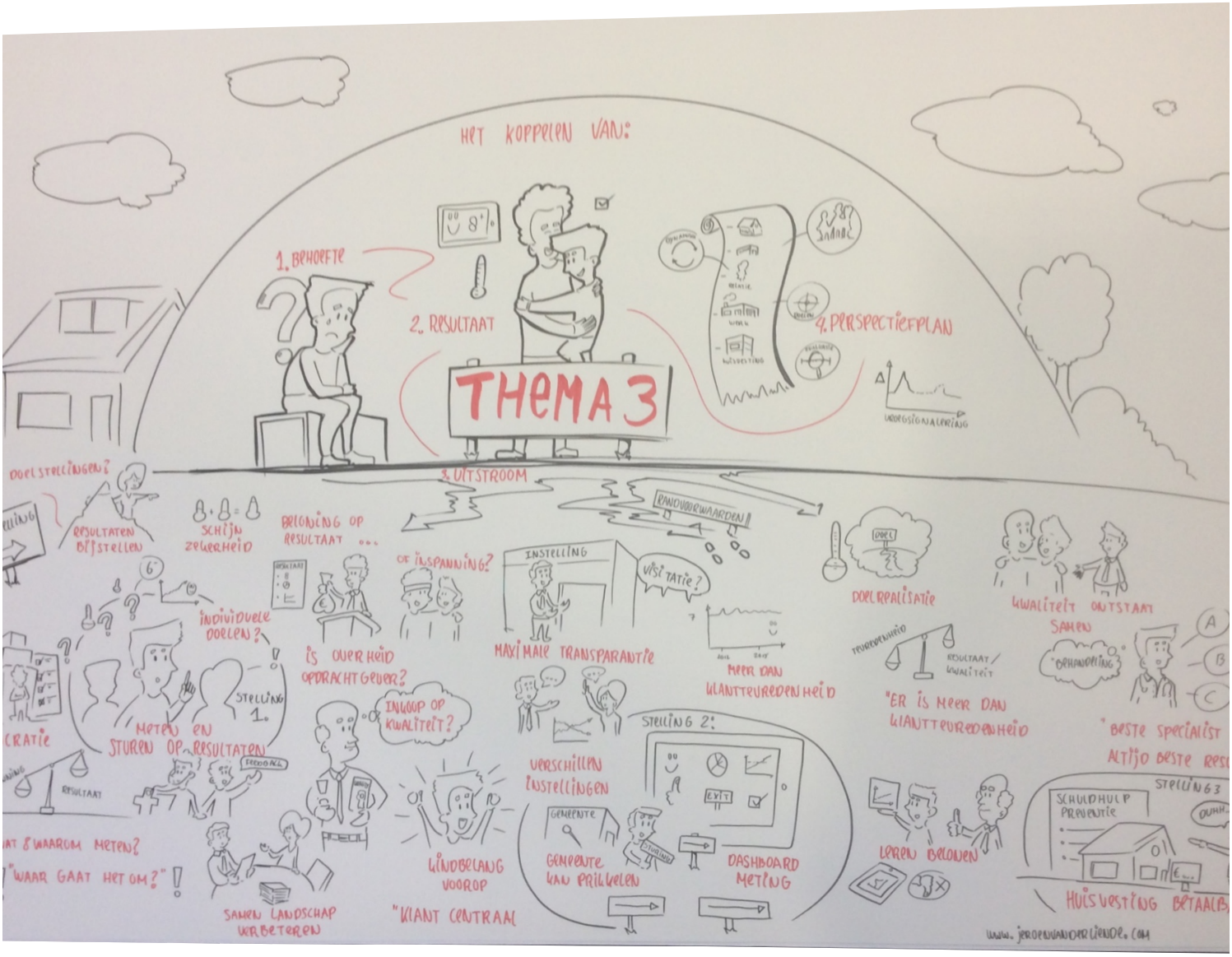

Inkoopstrategie

Specialistische Jeugdhulp 2017

Jeugdregio's Amsterdam-Amstelland en Zaanstreek-Waterland

Inhoud

1.	***Inleiding***	***3***
1.1.	Opbouw van de inkoopstrategie	4
1.2.	De blik vanuit 'het huidige systeem' - behoefte aan doorontwikkeling	5
1.3.	De blik vanuit de gezinnen	7
1.4.	Uitgangspunten	9
1.5.	Overzicht	10
1.6.	Jeugdhulp in beeld	10
1.7.	Jeugdhulp en onderwijs	13
2.	***De ondersteuningsbehoefte en de regie***	***15***
2.1.	Inleiding	15
2.2.	Onderdelen van het perspectiefplan - de koppeling met jeugdhulp	16
2.3.	Rollen en verantwoordelijkheden	18
2.3.	Wie heeft welke rol en wanneer	18
3.	***Wat is daar voor nodig?***	***22***
3.1.	Inleiding	22
3.2.	Uitwerking	22
3.3.	Wat is nog meer van belang - overige punten	26
4.	***Is het resultaat bereikt?***	***28***
4.1.	Inleiding	28
4.2.	Meetsysteem en transparantie	28
4.3.	Welke onderdelen zijn van belang in de resultaatmeting	29
4.4.	Kwaliteit	31
5.	***Wat zijn de randvoorwaarden?***	***34***
5.1.	Inleiding	34
5.2.	Doorontwikkeling in 2016	34
5.3.	Risico's en beheersmaatregelen	35
5.4.	Projectorganisatie	37
6.	***Bijlage 1 – De ondersteuningsprofielen***	***38***
7.	***Bijlage 2 – De risico's bij implementatie***	***48***

1. Inleiding

Voor u ligt de inkoopstrategie voor de specialistische jeugdhulp van de samenwerkende gemeenten in de regio Amsterdam Amstelland en Zaanstreek Waterland vanaf 2017. Deze inkoopstrategie bouwt verder op de inkoopstrategie 2015/2016 die gericht was op een goede transitie van Jeugdhulp van het Rijk bij gemeenten. De nieuwe inkoop vanaf 2017 is gericht op het transformeren van het stelsel door de inkoop zo in te richten dat deze de lokale werkelijkheid maximaal ondersteunt. En daarin de voordelen van samenwerken op regionaal niveau vast te houden.

Deze inkoopstrategie richt zich op de specialistische Jeugdhulp. Echter, er wordt een koppeling gemaakt met andere domeinen in het sociaal domein zoals het Onderwijs, de Wmo en Participatie. Zonder een goede verbinding met deze domeinen is effectieve jeugdhulp niet mogelijk. Deze koppeling wordt in deze notitie op onderdelen aangeraakt, maar verdere vervlechting en verbinding is een ontwikkelopgave waarin we gezamenlijk op zullen moeten trekken.

De inkoopstrategie beoogt ruimte en flexibiliteit te faciliteren in plaats van in beton gegoten regels en procedures, waarbij we beseffen dat gedeelde taal en gedeelde kaders soms wel onderdeel zijn van de transformatie. De transformatie opgave is groot en vraagt om zakelijk partnerschap. Dit partnerschap wordt ingevuld door een continue dialoog op basis van vertrouwen tussen gezinnen[1], gemeenten en Jeugdhulp aanbieders waarin zakelijkheid wordt opgezocht. Dit betekent aan de ene kant het loslaten van denken in producten en protocollen en aan de andere kant scherp zijn op doen wat nodig is voor een gezin wat zich vertaald in goede en meetbare resultaten.

Het document is tot stand gekomen door een gezamenlijke inspanning van de gemeenten in de beide regio's en jeugdhulpaanbieders. Er is acht maanden hard gewerkt door vijf werkgroepen met zowel medewerkers van Jeugdhulp aanbieders, vrijgevestigden en beleidsmedewerkers van gemeenten. Deze werkgroepen zijn met adviezen gekomen (presentatie op 11 december 2015) die in grote lijnen zijn overgenomen. Denk hierbij aan het breed kijken naar een ondersteuningsbehoefte (het "perspectiefplan"), het sturen op resultaten (niet meer op producten) en het inkopen op doelgroepen (ondersteuningsprofielen).

Het kenmerk van deze inkoopstrategie is dat de prikkels zo worden gelegd dat dingen dubbel doen tot het verleden gaat behoren. Dat wordt samengewerkt aan het behalen van het resultaat van een integraal plan waarin naar het hele gezin is gekeken. En dat we daarmee een slag slaan in effectieve en efficiënte hulp, zodanig dat we als gemeenten binnen de gestelde financiële kaders blijven.

[1] Wanneer we in dit document spreken over een 'gezin', dan bedoelen we daarmee alle mogelijke vormen van een gezin: van twee ouders, tot eenoudergezinnen, tot jongeren die geen ouder(s) meer hebben en/of op straat leven et cetera.

1.1. Opbouw van de inkoopstrategie

De inkoopstrategie valt in de volgende bouwstenen uiteen:

- ***Inleiding op de uitgangspunten van de transformatie van de (specialistische) jeugdhulp in dit hoofdstuk 1***
  Dit onderdeel beschrijft de uitgangspunten die de gemeenten hanteren in de jeugdhulp en van waaruit deze inkoopstrategie verder is opgebouwd. Het hoofdstuk geeft een overzicht van de elementen die vorm geven aan deze inkoopstrategie.

- ***Wat is de benodigde ondersteuning in hoofdstuk 2***
  Dit onderdeel gaat over de analyse van de vraag/behoefte van het gezin, het bepalen van de doelen (en gewenste resultaten) en de verwijzing naar de juiste vorm van ondersteuning.

- ***Wat is daar voor nodig in hoofdstuk 3***
  - Een ondersteuningsbehoefte wordt ingevuld door een vorm van hulp om daarmee de doelen te halen. Dit moet gefinancierd worden vanuit een bekostigingsmodel.
  - Regie (en verantwoordelijkheid) over de inzet van de hulp en het behalen van de gewenste resultaten moet duidelijk belegd worden bij de verschillende actoren.

- ***Is het resultaat bereikt in hoofdstuk 4***
  Het evalueren of de hulp heeft geleid tot het gewenste resultaat is een vaste waarde in het nieuwe stelsel. Hiervoor zijn drie criteria ontwikkeld:
  - Gezinservaring
  - Uitval
  - Doelrealisatie.

- ***Wat zijn de randvoorwaarden in hoofdstuk 5***
  Los van inkoop zijn er een aantal factoren die cruciaal zijn op het succesvol zijn van de Jeugdhulp - zowel inhoudelijk als financieel, naast het inzichtelijk krijgen van de risico's die bij implementatie een rol spelen.

1.2. De blik vanuit 'het huidige systeem' - behoefte aan doorontwikkeling

De organisatie en doelstellingen van de specialistische jeugdhulp in onze regio's zijn voor 2014, 2015 en 2016 vormgegeven in het Regionaal transitie arrangement (RTA). Het RTA heeft in die periode een heldere richting gegeven aan zowel aanbieders als opdracht gevende gemeenten, waarbij de continuïteit voor instellingen en onze gezinnen centraal stond. Deze richtinggevende RTA's zijn regionaal opgesteld, omdat alle toenmalige 15 gemeenten de meerwaarde zagen in het gezamenlijk optrekken en daarmee synchroniseren van het kader van de specialistische jeugdhulp.

We lopen vandaag de dag in de huidige werkwijze echter tegen een aantal grenzen aan. Daarom is er de behoefte uitgesproken om door te ontwikkelen en verder te transformeren. Die behoefte is en blijft er ook omdat ook in 2017 nog een bezuinigingsopgave voor ligt vanuit de middelen die gemeenten ontvangen voor het Rijk om deze taken uit te voeren. Ontwikkeling en transformatie leidt tot kostenbesparingen en daarom is het van belang om scherp te krijgen waar we deze stap kunnen zetten:

Er bestaat op dit moment binnen onze regio's nog een verkokerde inzet van hulp. Dat uit zich op inzet en inkoop van 'losse' producten (GGZ, LVB, JOH) per jeugdhulp aanbieder: van allerlei vormen van hulpverleningsproducten, diagnose, trainingen, intramurale varianten en zo verder. Die vervolgens ook grotendeels allemaal nog apart worden geregistreerd en gefinancierd (denk aan de DBC systematiek). Zowel lokale teams als aanbieders zelf hebben niet tot nauwelijks een compleet overzicht van hetgeen er beschikbaar is om in te zetten bij een gezin. Dit zien we ook bij de WMO. ***De huidige systemen in het sociaal domein zijn onoverzichtelijk, complex en op het aanbod georganiseerd. Terwijl we stroomlijning en eenvoud willen. We willen toe naar een clustering op basis van de vraag van het gezin.***

Een systeem dat op aanbod van producten is georganiseerd vereist dat er een zeer nauwkeurige regie op de aard van de hulpverlening wordt georganiseerd. Dat geldt zeker bij hulpverleningstrajecten waarbij een gecombineerde inzet nodig is van meerdere hulpverleners. Het gaat hier om de meest ingewikkelde situaties waaraan vaak ook de hoogste kosten zijn verbonden. Ook vereist het dat er een zeer nauwkeurige afstemming plaatsvindt tussen hulpverleners over de aard van de inzet: werkt het wel of niet, en zo niet, waarom dan niet? En als instelling A met product A niet tot een effectieve inzet kan komen, hoe koppelen we dan de inzet vanuit instelling B hieraan?

Op dit moment stimuleert het systeem nog teveel dat producten los van elkaar worden ingezet ("stapeling van hulp") binnen een gezin, onder andere door het verkokerd inkopen. Het systeem gaat daarmee uit van vrijwillige samenwerking tussen specialistische jeugdhulp aanbieders en het nemen van integrale verantwoordelijkheid over de inzet van hulp. We financieren hier echter niet op. De sturing is in zo'n groot en onoverzichtelijk "product gestuurd systeem" complex geworden, zeker voor de gezinnen en verwijzers. ***Het huidige systeem kent dus zijn beperkingen in het voeren van regie over de inzet van hulp. Terwijl we weten dat regie en verantwoordelijkheid centraal staan in effectieve en integrale georganiseerde ondersteuning, wat daarmee ook leidt tot kostenreductie.***

Daarnaast is de inzet van specialistische jeugdhulp vooral een proces van professionals, het hierboven genoemde blokje tekst laat dat duidelijk zien. In veel gevallen is het heel goed mogelijk, en gezien de visies van de regiogemeenten ook wenselijk, dat ouders en jeugdigen zelf de regierol richting aanbieder van jeugdhulp op zich nemen. ***Het ontbreekt aan regie door het gezin. Terwijl we willen dat de rol van het lokale team en specialistische jeugdhulpaanbieders is om het gezin daarin te ondersteunen waar zij die niet zelf (volledig) in kunnen vullen. Op deze wijze zijn ouders en jeugdigen niet alleen eigenaar van het plan maar ook van het proces van ondersteuning zelf.***

Binnen het huidige systeem is er te weinig transparantie over de hele inzet van de keten. We kunnen op dit moment geen vergelijking maken van vergelijkbare inzet van hulp, terwijl die er wel is tussen aanbieders (zowel op tarieven áls op inhoud). We hebben ook geen zicht op de effectiviteit van de hulp, want het wordt niet gemeenschappelijk gemeten over de hele inzet van de hulp (in plaats van over één product uit die hele inzet). Er is op dit moment ook geen gemeenschappelijke taal geformuleerd om dat proces van verwijzen en meten te ondersteunen. Dat maakt een integrale analyse over het hele jeugddomein (tientallen contractpartijen binnen de drie kokers) complex. ***Het huidige systeem levert te weinig inzicht op in het meten van resultaten, er is geen gemeenschappelijke taal. Terwijl we allemaal bezig zijn met de inzet van hulp die ook daadwerkelijk de ondersteuningsbehoefte van het gezin invult.***

Alle partijen zijn bezig om meer zicht te krijgen in de leefwereld van het gezin. Het besef dat er op meerdere terreinen ondersteuningsvragen kunnen ontstaan die invloed hebben op de inzet van hulp elders is wijdverbreid. Lokale teams zijn op dit moment hard aan het werk om deze brede blik te ontwikkelen en daarin hun rol te nemen: onderwijs, jeugdhulp, WMO en werk en inkomen voorzieningen…soms is een brede regie rol van groot belang (vaak ook niet als het eenvoudige en enkelvoudige problematiek gaat). Wat we echter missen is ook op dit punt een gedeelde taal. Als we van specialistische jeugdhulpaanbieders inzet verwachten die gecoördineerd is, dan willen we dat eigenlijk ook aan de voorkant benoemd en inzichtelijk hebben. ***Er ontbreekt een gedeeld kader en perspectief over de inzet van hulp en ondersteuning sociaal domein breed. Terwijl we hier relatief eenvoudig een ondergrens met elkaar in kunnen formuleren, zodat écht maatwerk kan worden gerealiseerd.***

Zodoende ligt er feitelijk een concrete opdracht om op vier onderdelen tot een doorontwikkeling te komen:

- een sterke vereenvoudiging van de wijze waarop we de specialistische jeugdhulp hebben georganiseerd;
- vanuit een perspectiefplan vastleggen of de ondersteuningsvraag van een gezin daadwerkelijk is ingevuld;
- en aanvullend daarop hoe dat inzichtelijk kan worden gemaakt (meten), oftewel een doorontwikkeling richting de effectieve inzet van de specialistische jeugdhulp;
- en tot slot bepalen wie wanneer op welk deel van de hulp binnen het perspectiefplan de regie heeft op het moment dat een gezin dit niet zelf kan.

1.3. De blik vanuit de gezinnen

Er is eerder binnen de jeugdhulp gesproken met jongeren over welke kwaliteitsstandaarden zij belangrijk vinden. Wij hebben hieronder een voorbeeld van jongeren in een intramurale jeugdhulp setting overgenomen, omdat we het belangrijk vinden dat deze waarden een prominente plek krijgen. De vragen die zijn voorgelegd hebben als onderlegger dat de hulp die kinderen en jongeren krijgen in de Jeugdhulp van goede kwaliteit moet zijn. Daar hebben zij recht op. De jeugdigen hebben zich de vraag gesteld wat 'kwalitatief goede', 'juiste' of 'passende' hulp is. Hieronder is dat vertaald naar kwaliteitsstandaarden die als voorbeeld hebben gediend bij het opstellen van deze inkoopstrategie. [2]

- ***Alles is erop gericht om uithuisplaatsing te voorkomen.***
  "Ik woon het liefst thuis of bij familie of bekenden."
- ***Jeugdigen en hun familie hebben de regie.***
  "Mijn familie en ik bepalen wat er met mij gebeurt."
- ***De jeugdigen worden ondersteund bij de te nemen beslissingen.***
  "Ik krijg hulp bij de keuzes die ik moet maken."
- ***Jeugdigen en hun familie worden goed geïnformeerd.***
  "Ik krijg genoeg en de juiste informatie zodat ik een goed besluit kan nemen."
- ***De juiste hulp wordt zo snel mogelijk geboden.***
  "Ik krijg snel goede hulp en mijn familieleden ook."
- ***De plaatsing wordt goed voorbereid en begeleid.***
  "Mijn familie en ik weten goed waar we aan toe zijn als ik ergens word geplaatst."
- ***Een hulpverleningsplan (of perspectiefplan) garandeert continuïteit, samenhang en resultaten.***

[2] Er wordt in onze jeugdregio's momenteel in een breder verband gesproken met jeugdigen over dergelijke kwaliteitsstandaarden – jeugdhulp breed. Een van de voorbeelden is de jeugdmonitor. Er zal in het vervolgtraject uitdrukkelijk gebruikt gemaakt worden van dergelijke instrumenten om kwaliteit vanuit het perspectief van het kind bijvoorbeeld mee te nemen in het meten van resultaten.

"Het plan maakt duidelijk welke en wanneer de doelen worden bereikt."

- ***De plaatsing sluit aan bij de achtergrond en behoeften van jeugdigen.***
  "Ik word op een plek geplaatst die bij mij past en waar ik me kan ontwikkelen."
- ***De hulp biedt de jeugdigen een zo gewoon mogelijk leven.***
  "Ik wil geen speciaal geval of uitzondering zijn."
- ***Jeugdigen kunnen blijven wonen op een plaats waar zij zich thuis voelen.***
  "Ik wil niet naar een andere plek als ik me goed en thuis voel waar ik woon."
- ***Jeugdigen kunnen contact (onder)houden met familie en vrienden.***
  "Ik kan bij mijn familie en vrienden blijven horen en contact met hen hebben."
- ***Pleegouders en professionals zijn vaardig in het opvoeden en helpen van jeugdigen (luisteren, serieus nemen).***
  "Ik word goed geholpen bij al mijn vragen en problemen en ze zijn geïnteresseerd in mij en mijn mening."
- ***Jeugdigen worden gestimuleerd om mee te praten en invloed te hebben op hun leefomgeving.***
  "Daar waar ik verblijf, heb ik inspraak in hoe het er uit ziet en hoe het er aan toegaat."
- ***De hulpverlening garandeert de veiligheid van de jeugdigen.***
  "Ik woon op een plek waar ik veilig ben en me thuis voel."
- ***Jeugdigen krijgen de mogelijkheid om in contact te komen met leeftijdgenoten in een vergelijkbare situatie.***
  "Ik kan ervaringen uitwisselen en steun en tips krijgen van andere kinderen en jongeren."
- ***Jeugdigen kunnen ergens terecht als zij een vraag of een klacht hebben met betrekking tot de hulpverlening.***
  "Ik weet bij wie ik terecht kan als ik het ergens echt niet mee eens ben."
- ***Jeugdigen en hun familie worden goed voorbereid op de situatie na verblijf in een pleeggezin of groep.***
  "Ik weet goed waar ik aan toe ben als ik mijn pleeggezin of leefgroep verlaat."
- ***Jongeren worden bijtijds voorbereid op zelfstandig (gaan) wonen.***
  "Alle dingen zijn goed voorbereid en geregeld als ik op mezelf ga wonen."
- ***Na vertrek uit de Jeugdhulp is ondersteuning gegarandeerd, ook voor de familie.***
  "Als dat nodig is, krijg ik ook hulp als ik niet meer in een groep of pleeggezin woon."

1.4. Uitgangspunten

Deze inkoopstrategie beoogt weer te geven hoe een kanteling in de manier van werken binnen de (specialistische) jeugdhulp eruit ziet [3]. We willen weg van een systeem dat gewend is betaald te krijgen voor het leveren van een product. We willen de ondersteuningsbehoefte van het gezin centraal stellen en afspraken maken over doelen en gewenste resultaten daarvoor te betalen. We willen dat er gebeurt wat nodig is. We willen flexibiliteit en eenvoud. Want dat sluit in onze ogen het beste aan bij de kwaliteitseisen die de jeugdigen. We hebben daarom de volgende uitgangspunten benoemd:

- De integrale ondersteuningsbehoefte van het gezin/jeugdige staat centraal en daarmee het perspectief op ontwikkeling en/of stabilisatie. Dat betekent dat we beter moeten leren omgaan met de beperkingen die voortvloeien uit het gedrag van het kind: het gaat niet om het probleem, het gaat erom hoe het kind zo normaal mogelijk kan functioneren en wat daarvoor nodig is.
- Opgroeien in een gezinsomgeving staat centraal (thuis nabij) en vertrouwdheid met die omgeving.
- Vanuit het oogpunt van het gezin moet helder worden belegd waar de regie verantwoordelijkheid ligt op het moment dat het gezin niet zelf in staat is deze regie te voeren. Dit is het daadwerkelijk komen tot één gezin, één plan en één regisseur. Primair is het aan ouders en jeugdigen om zelf de regierol op zich te nemen, tenzij er sprake is van opvoedonmacht bij ouders en onveilige situaties voor het kind.
    - Wanneer er sprake is van de noodzaak om jeugdhulp na verwijzing in te zetten, is nauwe samenwerking/afstemming met het lokale team nodig. Dat betekent dat het gezin, al dan niet ondersteund door een regisseur uit het lokale team, de mogelijkheid heeft om één iemand verantwoordelijk te maken voor het behalen van de (specialistische) hulpverleningsdoelen met het gezin (het resultaat). We noemen dit een hoofdaannemer.
- Eén hoofdaannemer verantwoordelijk maken voor de inzet van specialistische jeugdhulp betekent ook maximale transparantie – bijvoorbeeld hoe activering en kwaliteit worden behaald.
- De inzet van hulp is er altijd op gericht om resultaten over de hele ondersteuningsbehoefte te realiseren.
- Vereenvoudiging staat centraal en dat betekent:
    - Eén reële prijs voor de hulp.
    - Ondersteuning is zo licht als mogelijk en ambulant, tenzij dit écht niet gaat.
    - Integrale inzet binnen de specialistische jeugdhulp is daarmee de nieuwe ondergrens - productcodes zijn voor gemeenten en lokale teams niet meer relevant.
    - Financiële beheersbaarheid is en blijft een centrale plek innemen.
    - Werkelijk verbruik afrekenen – maar wel met de prikkels op de juiste plek.
    - Cruciale functies borgen en tegelijk scherp zijn op kwaliteit en prijs (en dus innovatie).

[3] De uitgangspunten in deze inkoopstrategie zijn mede gebaseerd op de uitgangspunten van het RTA. We zien de uitgangspunten in deze inkoopstrategie als een doorontwikkeling van het RTA.

1.5. Overzicht

Vanaf medio 2015 hebben de aanbieders van jeugdhulp in deze regio's actief meegedacht en geadviseerd over de volgende stap van ontwikkeling binnen de jeugdhulp. Dit heeft geresulteerd in de presentatie van een advies vanuit het veld aan de gemeenten over hoe transformatie van en binnen de jeugdhulp vormgegeven kan worden. Aan de vijf werkgroepen is door meer dan 100 vertegenwoordigers van de gecontracteerde aanbieders deelgenomen. Op basis van het advies van de aanbieders, op basis van gesprekken met lokale teams en collega's uit de verschillende regiogemeenten en op basis van ervaringen uit andere jeugdregio's in het land zijn we gekomen tot de opzet van een perspectiefplan. Dit plan bevat alle elementen van de leefwereld van een gezin. Je vindt in hoofdstuk 2 meer over het perspectiefplan.

Op het moment dat er wordt vastgesteld dat er inzet vanuit de specialistische jeugdhulp nodig is, geeft het schema (zie afbeelding) een eerste indruk van de vertaling van de uitgangspunten zoals deze hierboven zijn beschreven. Ouders en kinderen kunnen verschillende vormen van specialistische ondersteuning nodig hebben. Een ondersteuningsprofiel zegt iets over de ondersteuningsbehoefte. De intensiteit en duur van de hulp zeggen iets over de afstand van een ouder en kind tot een gewenst resultaat en daarmee ook de intensiteit van de ondersteuning. In hoofdstuk 3 wordt verder ingegaan op de ondersteuningsprofielen en de intensiteit van de hulp.

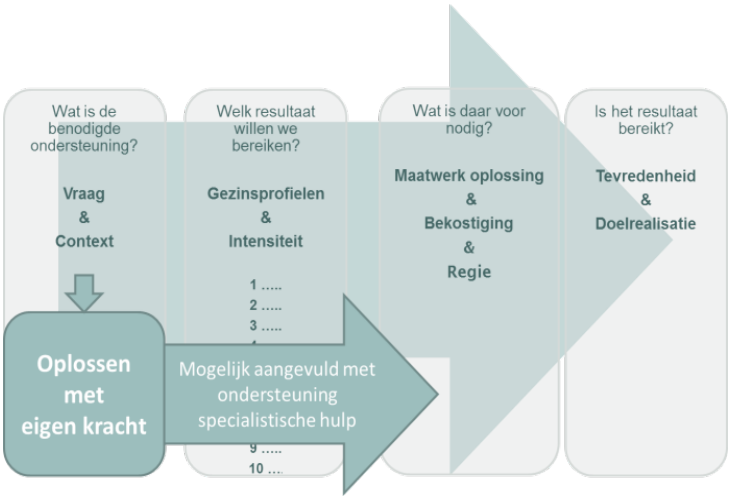

1.6. Jeugdhulp in beeld

Het is van belang om inzicht én overzicht te krijgen in alles wat er speelt in het jeugdhulpdomein, maar in plaats vanuit producten en aanbod te denken, willen we overzicht krijgen wat nu die ondersteuningsbehoefte is van een gezin.

Wanneer we het correct willen doen zijn er in onze regio's eigenlijk tienduizenden ondersteuningsbehoeften. Want elk gezin en elke jeugdige heeft een unieke behoefte en daaraan willen we tegemoet komen. Echter, inhoudelijk zijn er mogelijkheden om clusteringen te maken. Veel ondersteuningsbehoeften lijken op elkaar. Daarnaast is het niet handig als we tienduizenden ondersteuningsbehoeften moeten inkopen en organiseren. We gaan niet voor elk gezin een PGB constructie maken - dat zou veel te kostbaar zijn. Om het inhoudelijk en administratief hanteerbaar te maken is daarom een clustering nodig van de ondersteuningsbehoeften van gezinnen. Er zijn drie onderdelen die we daarin meenemen, namelijk de hierboven genoemde ondersteuningsprofielen, de intensiteit van het profiel en de complexiteit van de inzet.

Ondersteuningsprofielen en intensiteiten

De ondersteuningsprofielen zijn een clustering van ondersteuningsbehoeften en gewenste resultaten, verfijnd naar de karakteristiek van hulp en ondersteuning. Zo kan een profiel bijvoorbeeld 'multi probleem gezinnen' zijn. Dat geeft een beeld van de ondersteuningsbehoeften en ondersteuning. In een 'multi probleem gezin' kan een crisis voorkomen (acuut), ondersteuning worden geboden om de situatie te verbeteren (intensief/zwaar of perspectief/licht), of de ondersteuning kan langdurig zijn (duurzaam/chronisch).

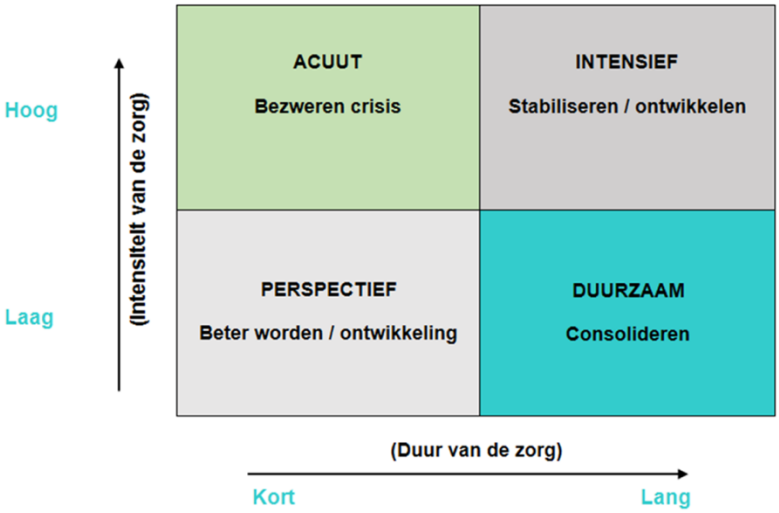

Vereenvoudiging

Door het werken met een maximum van bijvoorbeeld 10 profielen en de hierboven genoemde 4 intensiteiten, hebben we aan de voorkant ineens een veel beter zicht op alle inzet vanuit de jeugdhulp dan met de indeling in honderden lossen (en overlappende) productcodes. De laatste stap in vereenvoudiging, zoals beschreven in de uitgangspunten, is om daarnaast om aan deze 40 mogelijkheden vooraf vastgestelde tarieven te hangen, zodat we daarmee tot een enorme vereenvoudiging in administratie komen, er transparantie over de geboden inzet (zowel op inhoud als financieel) wordt gecreëerd én daarmee duidelijkheid richting ouders, jeugdigen, aanbieders en gemeenten komt over deze inzet.

Segmentatie in complexiteit

In deze paragraaf voegen wij voor het overzicht een derde dimensie toe, complexiteit. Dit is in de onderstaande tabel weergegeven. Onderscheid in complexiteit geeft de mogelijkheid om te zoeken naar verschillende vormen van organisatie: wie doet nu precies wat in een lokaal team en hoe sluit de specialistische jeugdhulp hierop aan. Men kan zich voorstellen dat het organiseren van (integrale) ondersteuning in 'intensief' een heel andere inspanning met zich meebrengt, dan relatief eenvoudige ondersteuning in 'basis'.

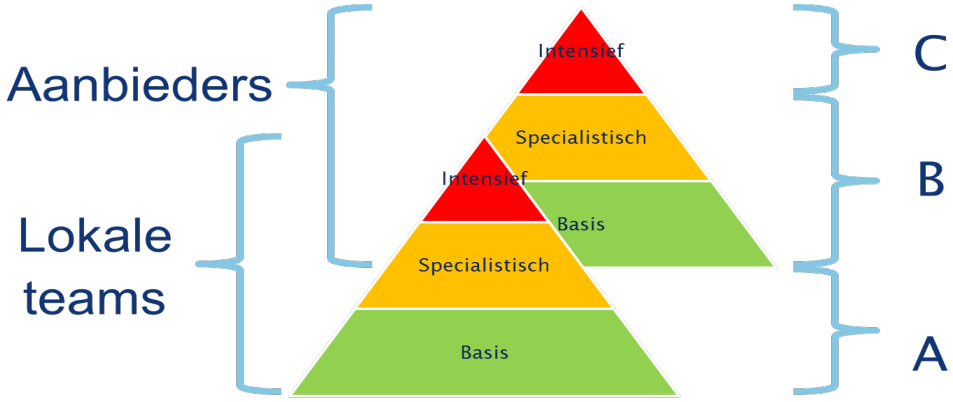

Segment A: Inzet vanuit lokale teams

Dit is geen onderdeel van deze inkoopstrategie, maar wordt hier uitdrukkelijk genoemd om daarmee af te bakenen over welke vormen van ondersteuning we het hebben. Het lokale team verschilt per gemeente van aard, in organisatievorm, in omvang qua capaciteit en expertise, maar alle gemeenten hebben een ondergrens benoemd en georganiseerd in de meerwaarde van een lokaal team. Dat wil zeggen dat een lokaal team altijd een rol speelt in het laagdrempelig oppakken en afstemmen binnen opvoed- en opgroeisituaties binnen een gezin. De gemeenten in onze regio's verwachten dat de rol van lokale teams de komende jaren verder zal groeien. Het gaat hier gemiddeld om 20% van het totale aantal gezinnen dat jeugdhulp ontvangt.

Segment B: Een deel met veel gezinnen, maar relatief lage kosten per jeugdige

Deze 'B' categorie beschrijft onderdelen waarin lokale teams feitelijk vanuit A (en dus B) inzet plegen, maar waarbij er ook specialismen en/of vanuit de complexiteit en intensiteit kan worden aangemeld bij specialistische jeugdhulpaanbieders. De organisatie op dit onderdeel zien we als enkelvoudige (al dan niet complexe) modules. Binnen de 'B' categorie zien we ook de meeste verschillen bij de lokale teams: bepaalde teams zullen de komende periode meer vormen van hulp in deze categorie zelf oppakken met ouders en dus minder doorverwijzen naar de specialistische jeugdhulp, terwijl er ook teams zijn waarbij deze keuze wel bewust eerder wordt gemaakt. Het gaat hier gemiddeld om 65% van het totale aantal gezinnen dat jeugdhulp ontvangt.

Segment C: Een deel met weinig gezinnen, maar relatief hoge kosten per jeugdige

Dit betreft – zoals blijkt uit het plaatje – de vormen van hulp die hoogcomplex zijn en daarmee bijna altijd multifocaal van aard. Deze vorm van hulp zal in principe nooit door

een lokaal team worden uitgevoerd. Het gaat hier gemiddeld om 15% van het totale aantal gezinnen dat jeugdhulp ontvangt. De nieuwe inkoopstrategie richt zich op de segmenten 'B' en 'C' omdat hier vaak een inzet van ondersteuning door een specialistische aanbieder nodig is. Deze ondersteuning moet beschikbaar zijn en dus ingekocht worden. [4]

1.7. Jeugdhulp en onderwijs

Het inzicht dat de jeugdhulp 'uiteenvalt' in een aantal categorieën van ondersteuning en complexiteit zoals we in de vorige paragraaf hebben gezien heeft nog een dimensie en wel die van de verbinding met het onderwijs. Wanneer we kijken naar de top van de piramide en de complexe vormen van jeugdhulp, dan speelt het onderwijs altijd een cruciale rol in het leggen van de verbinding met het perspectiefplan. De doelgroep jeugdigen die in segment C ondersteuning krijgt zal in veel gevallen ook binnen het onderwijs een aanvullende ondersteuningsbehoefte hebben. Dat betekent dat deze hulp op elkaar moet worden afgestemd, vooral ook omdat een ononderbroken schoolloopbaan een belangrijk resultaat is. Wanneer er meerdere hulpverleners bezig zijn met een apart stukje van de hulp, bestaat het risico dat deze hulp langs elkaar heen loopt en de jongere toch niet verder kan op school. Vandaar dat de 'top van de piramide' eigenlijk op elkaar aanhaakt in verschilleden intensiteiten. Soms wat meer ondersteuning vanuit de jeugdhulp, soms wat meer vanuit het onderwijs, maar altijd in verhouding en verbinding tot elkaar om de jongere optimaal te kunnen begeleiden:

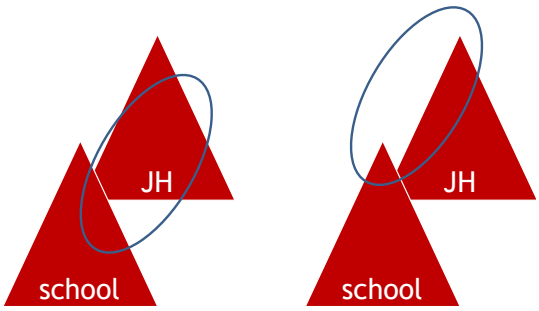

In het volgende hoofdstuk gaan we in op de benodigde ondersteuning en het beschrijven van een perspectiefplan met een gezin.

[4] Deze gemiddelde percentages zijn bij benadering en gebaseerd op analyses uit meerdere jeugdregio's en data uit Vektis bron. Er wordt momenteel onderzocht in onze jeugdregio's wat de preciezere verdeling is voor Amsterdam-Amstelland en Zaanstreek-Waterland.

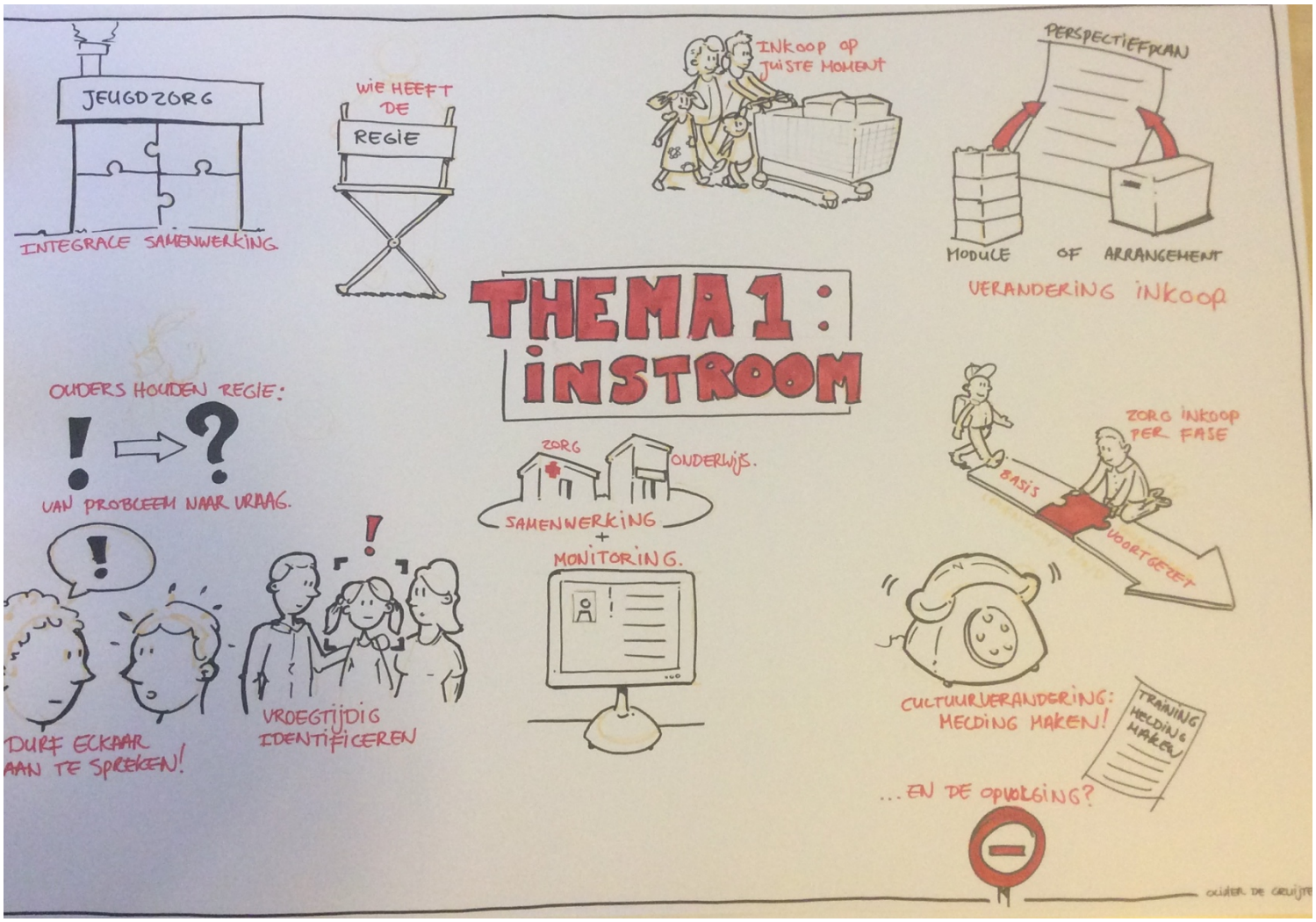
JEUGDZORG
INTEGRALE SAMENWERKING
WIE HEEFT DE REGIE
INKOOP OP JUISTE MOMENT
PERSPECTIEFPLAN
MODULE OF ARRANGEMENT
VERANDERING INKOOP
THEMA 1: INSTROOM
OUDERS HOUDEN REGIE:
VAN PROBLEEM NAAR VRAAG.
ZORG
ONDERWIJS.
SAMENWERKING + MONITORING.
ZORG INKOOP PER FASE
BASIS
VOORTGEZET
DURF ECKAAR AAN TE SPREKEN!
VROEGTIJDIG IDENTIFICEREN
CULTUURVERANDERING: MELDING MAKEN!
TRAINING MELDING MAKEN
...EN DE OPVOLGING?

2. De ondersteuningsbehoefte en de regie

2.1. Inleiding

Het perspectiefplan is de basis van het inschatten wat nodig is aan ondersteuning en hulp. Het perspectiefplan beschrijft wat een gezin nodig heeft om op een volwaardige manier deel uit te kunnen maken van de samenleving. Het perspectiefplan is daarmee bedoeld om de ondersteuningsbehoefte en gewenste resultaten te beschrijven. De vervolgstap is om dit plan te vertalen naar de juiste (integrale) ondersteuningsvorm. Daarmee is het gebruik van het perspectiefplan (a) een integrale analyse en (b) een toeleiding naar de juiste ondersteuning. Het perspectiefplan beschrijft ook het functioneren op alle levensgebieden die voor het gezin van belang zijn. Alleen als het gezin op deze integrale wijze haar ondersteuningsbehoefte formuleert, kan een duurzaam resultaat worden bereikt.

Jo Hermanns[5] heeft het perspectiefplan vormgegeven op zijn eigen manier en we zijn zo vrij om inspiratie te ontlenen aan zijn figuur. De bloem geeft feitelijk de leefgebieden weer waar een gezin en een jeugdige zoal mee te maken kan hebben. Het is van belang om al deze gebieden in kaart te krijgen. Allereerst als gezin zelf, want zij zijn hier primair verantwoordelijk voor. Het gezin kan ervoor kiezen om met behulp van ondersteuning vanuit het eigen netwerk een plan op te stellen.

Het is aan gemeenten zelf om - indien het gezin daaraan behoefte heeft - hierbij te ondersteunen. Dat kan door inzet van een externe partij, maar zal vaak ook via inzet van het lokale team gebeuren. In ieder geval als er inzet van specialistische jeugdhulp nodig is, zal het lokale team betrokken zijn om te verwijzen. Indien sprake is van een jeugdbeschermingsmaatregel heeft de gezinsmanager van de gecertificeerde instelling een eigen rol om tot het perspectiefplan te komen. Het opstellen van het perspectiefplan vindt in alle gemeenten plaats op basis van dezelfde ondergrens als het gaat om taal en werkwijze. Er wordt dus naar dezelfde elementen gekeken met het gezin.

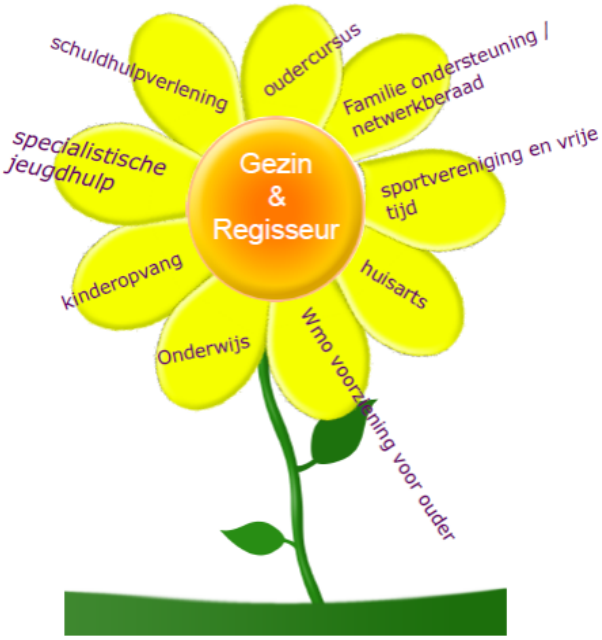

Allereerst wordt er door de professional in het lokale team met de ouders besproken wat de hulpvraag precies is.

[5] Jo Hermanns is in deeltijd werkzaam als onafhankelijk adviseur op het terrein van jeugd en jeugdbeleid in H&S Consult en emeritus hoogleraar Opvoedkunde van de Universiteit van Amsterdam.

Het verschilt per gemeente of het lokale team dit gesprek thuis (‘aan de keukentafel’) voert of op locatie van het lokale team. Om een goede inschatting te kunnen maken van de hulpvraag, de mogelijke ondersteuningsbehoefte en de inzet van het eigen netwerk om deze ondersteuningsbehoefte in te vullen wordt hieronder beschreven welke onderdelen (‘de gereedschapskist’) de verwijzer gebruikt om het perspectiefplan op te stellen.

2.2. Onderdelen van het perspectiefplan - de koppeling met jeugdhulp

Wanneer we dieper ingaan op de onderdelen van de bloem, die ook van belang zijn voor het bloemblad specialistische jeugdhulp, komen we tot een ondergrens van elementen die zouden moeten worden aangeraakt in het gesprek tussen regisseur en gezin om inzicht te krijgen in de ondersteuningsbehoefte.

Het perspectief valt uiteen langs de ‘as’ kind/ouder zoals in het schema zichtbaar is gemaakt. Hiervoor is bewust gekozen omdat de ondersteuningsbehoefte van het kind niet los gezien kan worden van het gezin waar het woont. Daarnaast zijn er een drietal eisen aan het perspectief plan:

- Het perspectiefplan is door alle verwijzers te gebruiken;

- Het perspectiefplan sluit aan op de ondersteuning op school;
- Het perspectiefplan is toepasbaar op alle vormen van jeugdproblematiek;
- Het perspectiefplan is valide voor de toeleiding naar het juiste ondersteuningsprofiel.
- Het perspectiefplan is een gevalideerde manier van verwijzen (wettelijke eis).

Talenten en krachten
Een onderdeel van de transformatie van werken binnen de jeugdhulp is om binnen het kader van de ondersteuningsbehoefte altijd te kijken naar de talenten en krachten die aanwezig zijn bij het kind en binnen het gezin. Het zal bijna altijd een onderdeel zijn van de oplossing, aangezien een positieve houding en bevestiging vertrouwen opleveren.

Ontwikkeling en –taken van het kind
De mate waarin een kind/jeugdige de verschillende ontwikkelingsmijlpalen bereikt conform zijn leeftijd. In hoeverre zijn er signaleren of de ontwikkeling stagneert dan wel anders verloopt. Afwijkingen kunnen aanleiding zijn tot nader onderzoek. Het gaat hierbij om significante vragen en een niet-pluis gevoel - het gaat niet om het gegeven dat elk kind perfect moet zijn.

Functioneren op drie levensgebieden
Functioneren op de drie levensgebieden: gezin, school, vrije tijd (derde milieu). Disfunctioneren: er is sprake van gedragsproblemen / opvoedingsproblemen / sociaal-emotionele problemen.

Leerbaarheid
De mate waarin de jeugdige in staat is om nieuw gedrag te leren, te generaliseren en te integreren in zijn handelen, zodat dit nieuwe gedrag niet afhankelijk is van externe ondersteuning.

Klachten & symptomen
De klachten en symptomen die reden zijn voor het zoeken van ondersteuning en/of de inzet van hulpverlening.

Risico & veiligheid
De mate waarin het kind een:
- gevaar is voor zichzelf,
- gevaar is voor zijn omgeving,
- gevaar is voor zichzelf en zijn omgeving,
- een risico loopt op maatschappelijke teloorgang (schoolverzuim, lover boy, criminaliteit, middelengebruik, schulden, dakloos, zwerven).

Ondersteuningsbehoefte
De mate van hulp en ondersteuning die nodig is om leeftijdsadequaat en zo optimaal mogelijk te kunnen functioneren gelet op de aanwezige mogelijkheden en beperkingen.

2.3. Rollen en verantwoordelijkheden

Een regisseur zal in een aantal gevallen meerdere aanbieders en partijen bij de uitvoering betrekken. Dat kan alleen met een heldere uitwerking van het regievraagstuk (wie is verantwoordelijk voor wat en wanneer). Wij maken hierbij onderscheid tussen de regisseur en de hoofdaannemer, zoals in de uitgangspunten is aangegeven.

Regisseur
De regisseur (primair het gezin zelf) zorgt ervoor dat alle actoren uit de bloem actief, conform afspraken en oplossingsgericht bezig zijn. De regisseur heeft ook het overzicht met het gezin over alle relevante partijen. De achterliggende gedachte is dat de ondersteuning die volgt op het perspectiefplan een samenstelling is van verschillende inzet van actoren en ondersteuningsvormen. Zo wordt bewust van ouders verwacht / aan ouders gevraagd zelf mee te werken aan een oplossing, kan een tante een buddy zijn, is school aan zet als een kind gepest wordt en kan er hulp nodig zijn voor het gezin van de Wet Participatie en Wmo. Een aanbieder van specialistische jeugdhulp is in veel gevallen daardoor alleen een aanvulling op de ondersteuning in een gezin, de ondersteuning vanuit het lokale team of ondersteuning aan school. De regisseur krijgt in deze ontwikkeling dus een bewuste 'opdrachtgeversrol' mee richting de externe partijen.

Hoofdaannemer
De hoofdaannemer is een centrale figuur vanuit de specialistische hulpverlening die bij voorkeur gedurende de gehele periode van (specialistische) ondersteuning aan een gezin verbonden is in het kader van de uitvoering van de hulp. De hoofdaannemer krijgt en neemt de verantwoordelijkheid voor het te behalen resultaat van die specialistische ondersteuning. Indien de hoofdaannemer vanuit de specialistische jeugdhulp wordt ingezet, zal deze persoon moeten afstemmen met de regisseur vanuit het lokale team over de invulling en verbinding op basis van het vastgelegde perspectiefplan.

2.3. Wie heeft welke rol en wanneer

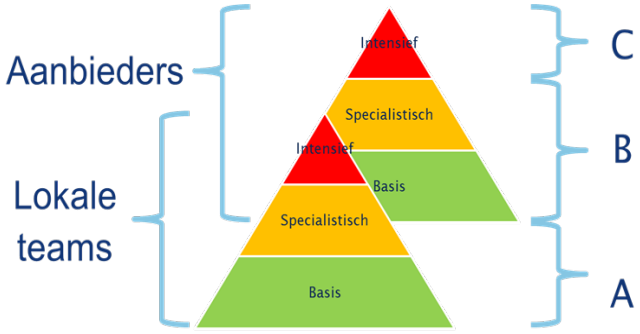

Voor het beleggen wie wanneer welke rol heeft, hanteren we de eerder getoonde "pyramides" (zie afbeelding). Deze pyramide laat met name het onderscheid zien tussen de inzet van lokale teams en school ten opzichte van aanbieders. We stellen namelijk vast dat het gezin altijd de regie zelf in handen heeft, tenzij het gezin hier niet toe in staat is. Of het gezin hier niet toe in staat is bepalen zij zelf door hier een hulpvraag over te formuleren, dan wel dat de omgeving dit doet vanuit bezorgdheid en vermoedens van onveiligheid in het gezin.
Verder geven we hier aan dat alle 14 gemeenten een eigen organisatie hebben ingericht voor het lokale team. De wijze van organiseren, de capaciteit en de reikwijdte van hun

verantwoordelijkheid wisselt per gemeente. Onderstaande voorbeelden van regie en verantwoordelijkheid zijn daarom dynamisch weergegeven.

Hulp vanuit segment A
Denk bij segment A aan algemene vormen van opvoed- en gezinsondersteuning.

De regie ligt zoals gezegd altijd bij het gezin zelf, dit kan ook betekenen bij een door het gezin aangewezen vertrouwenspersoon. Zeker bij de hulp in 'A' zal dit vaak het geval zijn.

Het hoofdaannemerschap ligt in 'A' vaak bij het lokale team zelf, op het moment dat zij zelf hulpverlening bieden. Hoofdaannemer is in dit segment een wat vreemde term, aangezien het lokale team regisseur en hoofdaannemer in één persoon kan zijn. Wanneer het lokale team zelf geen hulpverlening biedt in segment A, zal het hoofdaannemerschap liggen bij een specialistische jeugdhulpaanbieder.

Hulp vanuit segment B
De regie ligt in dit segment ook bij het gezin zelf, aangezien het om verwijzingen gaat naar de enkelvoudige specialistische jeugdhulp. Indien dat niet het geval is dan is er afstemming tussen het gezin en de regisseur van het lokale team wat zij daarin kunnen betekenen. Bij meer specialistische ondersteuningsbehoefte binnen segment 'B', denk aan complexere klachten, lagere leerbaarheid en motivatie enzovoort, zal de regie in overleg met het gezin mogelijk sneller bij het lokale team komen te liggen.

Het hoofdaannemerschap kan ook hier weer verschillen: soms ligt het bij een specialistische aanbieder óf bij het lokale team op het moment dat zij zelf deze vorm van hulpverlening bieden.

Hulp vanuit segment C
De regie in segment C zal op basis van het contact met het gezin in de praktijk vaker bij het lokale team komen te liggen. Wanneer de ondersteuningsbehoefte (en het risico op onveiligheid) dusdanig ernstig zijn, zal het lokale team samen met de ouders (of op basis van een rechterlijke uitspraak) besluiten de regie tijdelijk over te dragen aan de gecertificeerde instelling. Alle gemeenten hebben hier zelf afspraken over gemaakt met de GI: in sommige gemeenten treedt de GI eerder op als regisseur dan in andere gemeenten.

Het hoofdaannemerschap in 'C' ligt altijd bij een gespecialiseerde aanbieder. Het gaat hier om inzet op het moment dat de regisseur vanuit het lokale team en/of de GI besluit dit in te zetten. De regisseur vanuit het lokale team is dan zoals aangegeven primair de opdrachtgever van de hoofdaannemer vanuit de specialistische hulp. Vanuit de opdrachtgeversrol kan de regisseur altijd alle betrokken partijen aan tafel vragen om afstemming vanuit alle betrokken domeinen tot stand te brengen.

Samenvatting

Deel	*Ondersteuning*	*Complexiteit*	*Dwang**	*Regisseur*	*Hoofdaannemer*
A	Basis	Laag	Nee	Ouders of lokaal team (LT)	LT of aanbieder
A	Specialistisch	Laag	Nee	Ouders of LT	LT of aanbieder
B	Basis		Nee	Ouders of LT	LT of aanbieder
B	Specialistisch		Nee	Ouders + LT	Aanbieder of LT
C	Intensief	Hoog	Nee	Ouders + LT of GI	Aanbieder
C	Intensief	Hoog	Ja	Ouders + GI	Aanbieder
****Bij rechterlijke macht opgelegde maatregel / OTS, uitgevoerd door de gecertificeerde instelling (GI).***					

Ontwikkelperspectief

Het samenspel tussen ouders, verwijzers (lokaal team of ((huis)arts), school, de regisseur en de hoofdaannemer is een geheel dat de komende periode verder zal moeten worden ontwikkeld. Het is wel een van de meest belangrijke ontwikkelingen, want met deze constructie leggen we de verantwoordelijkheid om te doen wat nodig is ook daadwerkelijk bij ouders en specialistische aanbieders neer. De rol die de aanbieder neemt als hoofdaannemer is niet vrijblijvend gericht op samenwerking met andere aanbieders.

Voorbeelden waarbij een aanbieder na afronding van het oude product constateert dat de inzet niet effectief is gebleken en het gezin weer aanmeldt bij een lokaal team voor vervolg en zijn eigen traject sluit, behoort straks niet meer tot de mogelijkheden. In een dergelijk geval zal de hoofdaannemer een onderaannemer kunnen inschakelen die de hulp aanvult met de daar aanwezige expertise. Maar de hoofdaannemer blijft verantwoordelijk voor de ingezette hulpverlening en de doelen die daaraan zijn gekoppeld (lees: het invullen van de ondersteuningsbehoefte).

De regisseur zal actief willen monitoren en spreken met de hoofdaannemer over het bereikte resultaat. Want bij het niet behalen van het resultaat is het gezin feitelijk niet geholpen. In de praktijk zal dit een meer actieve rol van het lokale team vragen en vice versa van de hoofdaannemer. We zien met name bij categorie C dat dit samenspel van belang gaat zijn, aangezien de hulp hier complexer is en er ook daadwerkelijk sprake is van hoofdaannemerschap. In categorie B zal er een veel kleiner percentage van hoofdaannemers zijn dat een onderaannemer nodig heeft om de doelen te bereiken, aangezien het hier om enkelvoudige specialistische hulp gaat.

Toch is het goed om aan te geven dat er van alle partijen een stap wordt verlangd. Sturen en financieren op resultaten vereist van gezinnen, verwijzers (lokale teams of ((huis)arts), school, de GI en van aanbieders en hun hoofd- en onderaannemerschap een andere

mindset. Het vraagt veelvuldiger contact en afstemming. Het vraagt om een terugkoppeling vanuit de opdrachtnemer en goed opdrachtgeverschap vanuit de verwijzer om het gesprek goed te kunnen voeren. Het is realistisch om te beseffen dat deze ontwikkeling niet in een paar maanden of zelfs in 2017 is 'uitontwikkeld'. De grillen van een systeem dat al jarenlang op een bepaalde manier functioneert - en nu in een sneller stromend vaarwater terecht gaat komen - zijn niet zomaar van de een op de andere dag bereikt. We zien wel veel mogelijkheden tot verbetering, door het feit dát hier een nieuwe relatie en verbinding gaat ontstaan tussen deze partijen en de regie en verantwoordelijkheid in ieder geval duidelijker zijn belegd.

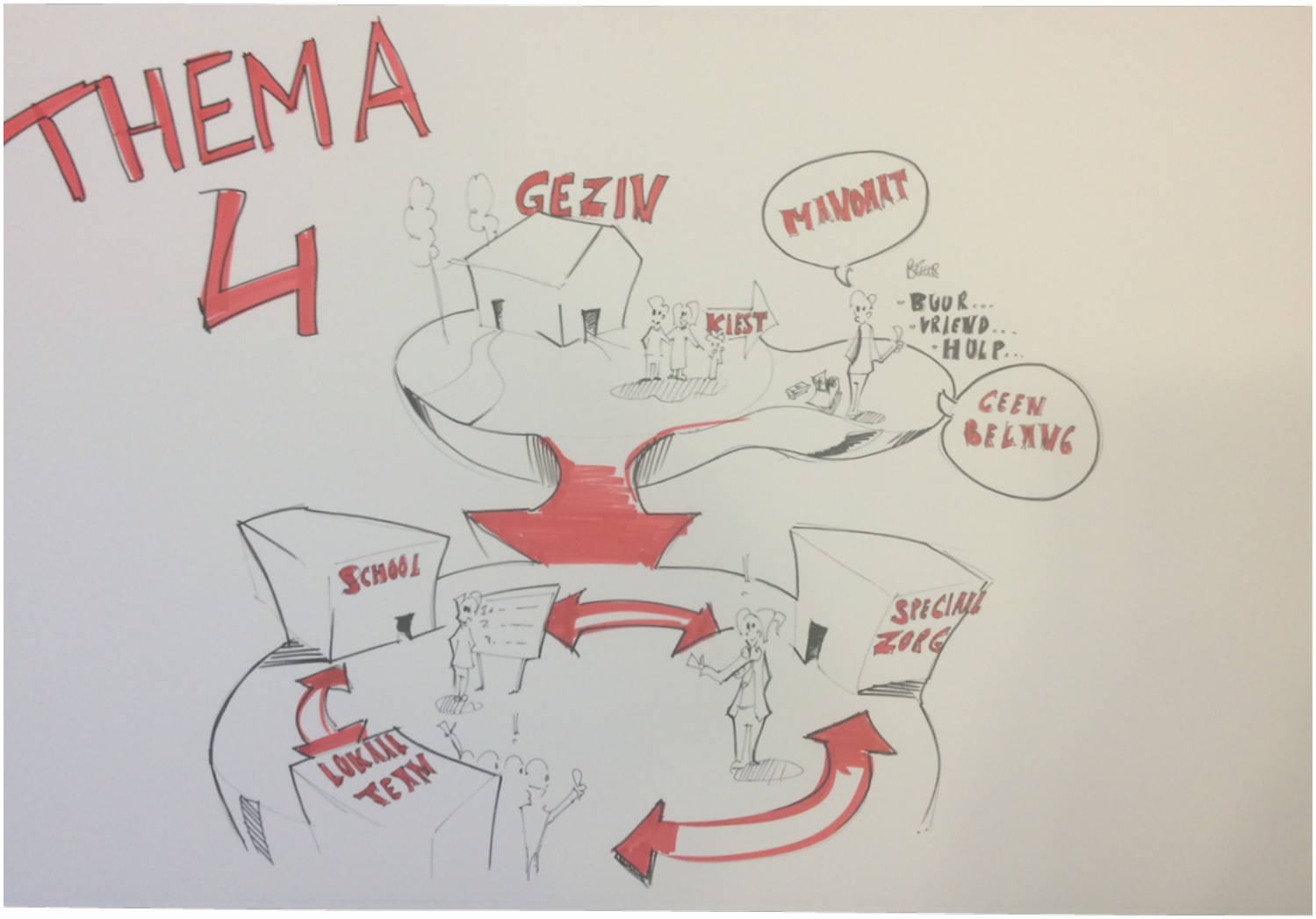

3. Wat is daar voor nodig?

3.1. Inleiding

"Wat is daar voor nodig" zou eigenlijk nu relatief eenvoudig kunnen zijn. Als het perspectiefplan duidelijk is kan het gezin samen met de regisseur de aanbieder vragen een voorstel te doen om het gedeelte vanuit de specialistische jeugdhulp in te vullen. Dit is echter niet hanteerbaar, vanwege het feit dat er duizenden kinderen in de Jeugdhulp zijn die allemaal een eigen perspectiefplan hebben. Dit vertalen naar vormen van ondersteuning, elke keer opnieuw, zou leiden tot een administratieve chaos. Er is dus een inkadering nodig om de vereenvoudiging te realiseren en die inkadering beschrijven we in de gemeenschappelijk gedeelde taal van de ondersteuningsprofielen. Het perspectiefplan wordt dan gebruikt om een inschatting te maken van het ondersteuningsprofiel en de bijbehorende intensiteit van de ondersteuningsbehoefte.

De ondersteuningsprofielen worden gecombineerd met de vier verschillende intensiteiten van de ondersteuningsvorm zoals in hoofdstuk 1 is toegelicht. Hier is ook stilgestaan bij de segmenten B en C. De ondersteuningsprofielen en intensiteiten zijn van toepassing op alle onderdelen. In de uitwerking van dit hoofdstuk beschrijven we eerst de ondersteuningsprofielen waarna we deze koppelen aan een bekostiging.

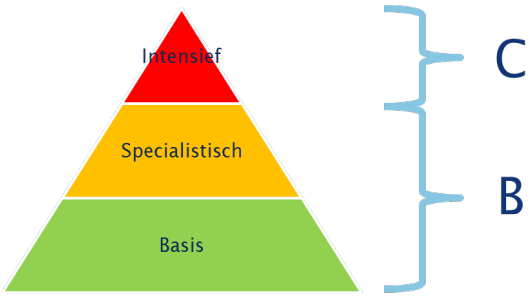

3.2. Uitwerking

Na een tweedaagse sessie (14 en 15 januari 2016) met een breed veld van jeugdhulpaanbieders en vertegenwoordiging vanuit lokale teams en GI, is er een leidraad ontstaan over het vormen van deze ondersteuningsprofielen. Deze ondersteuningsprofielen (zie bijlage voor uitgewerkt profielen) zijn aan de voorkant dekkend om alle vormen van ondersteuningsbehoeften en daarmee dus de inzet van jeugdhulp in het huidige systeem te formuleren met gezinnen.

Ondersteuningsprofiel 1
Behoefte aan het verbeteren van psychosociaal functioneren van jeugdigen en verbeteren van gezinscommunicatie.

Ondersteuningsprofiel 2
Behoefte aan het vergroten van specifieke opvoedingsvaardigheden van de ouders en daarnaast de hulp vanwege kind eigen problematiek.

Ondersteuningsprofiel 3
Behoefte aan het vergroten van specifieke opvoedingsvaardigheden van ouders met een beperking.

Ondersteuningsprofiel 4
Behoefte aan het vergroten van specifieke opvoedingsvaardigheden voor ouders met eigen problematiek plus hulp voor de jeugdigen bij zijn/haar ontwikkeling.

Ondersteuningsprofiel 5
Behoefte aan verminderen van problematiek en verbeteren van functioneren jeugdigen zorg en behandeling voor jeugdigen.

Ondersteuningsprofiel 6
Behoefte aan leren van vaardigheden en verbeteren van functioneren voor jeugdigen, rekening houdend met verminderen van eigen problematiek ouders en waarborgen veiligheid jeugdigen.

Ondersteuningsprofiel 7
Behoefte aan begeleiding en behandeling in samenhang met een beperking.

Ondersteuningsprofiel 8
Behoefte aan begeleiding en behandeling in samenhang met een beperking en gedragsproblematiek.

Ondersteuningsprofiel 9
Behoefte aan begeleiding en behandeling vanwege een lichamelijke beperking.

Ondersteuningsprofiel 10
Behoefte aan het oplossen van complexe problematiek bij een 0-6 jarige binnen het gezin.

De koppeling met segment B
De segment 'B' categorie bevat - zoals aangegeven in hoofdstuk 2 - onderdelen waarin lokale teams inzet plegen, maar waarbij er ook specialismen en/of vanuit de complexiteit en intensiteit kan worden aangemeld bij specialistische jeugdhulpaanbieders. Segment B zal anders worden gefinancierd en ingekocht (en heeft dus ook een ander inkooptraject, zie hoofdstuk 6) dan Segment C. Er is een (gemiddelde) prijs per profiel geformuleerd die gericht is op het behalen van een resultaat (=invullen ondersteuningsbehoefte gezin):

- De prijs van een profiel kan differentiëren op vier intensiteiten.
- Aanbieders zijn in principe vrij om te bepalen hoe een profiel wordt ingevuld, gericht op de gewenste resultaten uit het perspectiefplan.
- Maatwerk per gezin blijft altijd het uitgangspunt: soms iets meer kosten, soms iets minder kosten. Dit is aan de aanbieders om hiermee te calculeren.
- Afrekenen: PxQ (prijs per profiel, afrekenen naar werkelijk verbruik = afreken per gezin). Dit is gebaseerd op de relatief hoge aantallen gebruikers van deze modules en het feit dat er in segment B geen/nauwelijks sprake is van cruciale/kwetsbare functies (zie ook segment C hoogcomplex).

De tarieven voor de inzet (profiel-intensiteit-combinaties) worden vastgesteld in samenwerking met de aanbieders. Er zal aan de aanbieders gevraagd worden om op basis van de profielen en intensiteiten een prijs te berekenen voor de totale inzet die nodig is om het gewenste resultaat te bereiken. Op basis van de verschillende prijzen wordt door de gemeenten een gemiddelde prijs vastgesteld voor het behalen van het resultaat binnen een profiel en intensiteit.

Let op: er worden nooit standaard en afgebakende 'arrangementen' ingekocht. We betalen alleen voor het resultaat en hebben daar een prijs voor over. In deze documenten hanteren

we daarom het begrip van de maatwerk oplossing om duidelijk te maken dat een aanbieder een combinatie van ondersteuning, daar waar nodig integraal en volledig (tot aan het bereiken van het gewenste resultaat), moet aanbieden en organiseren als hoofdaannemer, al dan niet in combinatie met onderaannemers.

Onderstaande schema geeft een fictief voorbeeld hoe een tariefsopbouw per profiel voor de inzet van hulp wordt weergegeven, *inclusief* verblijfscomponent en/of vervoer. Dit tarief is het maximale tarief waar de hoofdaannemer voor deze jeugdige voor het resultaat en de afgestemde doelen na start van de hulp aanspraak op kan maken. Meerwerk – dat wil zeggen dat het traject langer duurt dan vooraf geschat - kan niet in rekening worden gebracht door de aanbieder. De tarieven zijn namelijk gebaseerd op een gemiddelde prijs voor een totale populatie binnen een maatwerk oplossing, waardoor verwacht mag worden dat voor andere gezinnen (ruim) minder werk geleverd hoeft te worden om het afgesproken resultaat te behalen. Ook verwachten wij dat de vaste tarieven zullen leiden tot slimme vormen van samenwerking en innovatieve vormen van ondersteuning.

Voorbeeldtabel voor tarieven die worden vastgelegd op basis van het ondersteuningsprofiel en de intensiteit. Dit voorbeeld is alleen geldig voor Segment B. *Segment C loopt te ver uiteen, er worden aparte afspraken per aanbieder gemaakt.*

Voorbeeld	*Intensiteit*			
Profiel	***Perspectief***	***Intensief***	***Acuut***	***Duurzaam***
Profiel 1	Variërend in tarief van enkele honderden euro's….			
Profiel 2				
Profiel 3				
Profiel 4				
Profiel 5 etc				
Profiel t/m 10	Tot enkele duizenden euro's.			

De koppeling met segment C

Er is een kleine groep gezinnen met een zeer zware hulpvraag en bijkomend zeer hoge kosten (Segment "C" + Intensief bij specialistische aanbieders). De indeling in ondersteuningsprofielen en intensiteiten zoals hierboven is ook voor deze categorie van toepassing, alleen de tarieven komen niet overeen met de "grote gemene deler" uit segment B. De aantallen gezinnen in segment C zijn natuurlijk ook vele malen lager.

In overleg met de aanbieders zijn we er op uitgekomen voor deze populatie een aparte categorie te maken. Streven is om de doelgroep zo klein mogelijk te houden en alleen die diensten hierin onder te brengen die noodzakelijk door de regio moeten worden ingekocht om een dekkend stelsel van hulp voor jeugd aan te bieden. Het betreft hier diensten die alleen geleverd worden door een selectie van zorgaanbieders en die we kunnen omschrijven als kwetsbare functie[6]:

- 24 uurs verblijf Jeugd & Opvoedhulp;
- OBC Jeugd-LVB;
- Multifunctionele centra;
- Intramurale Jeugd-GGZ;
- Jeugdverslavingszorg;

Deze hoogcomplexe vormen van hulp zijn bijna altijd multifocaal van aard. Ook hiervoor geldt dat de ondersteuning gericht is op het behalen van een resultaat (= op basis van ondersteuningsbehoefte). Er is daarmee in principe geen verschil met de voorgaande bekostigingssystematiek van deel "B". Voor deel "C" geldt ook dat met een gemiddelde prijs per maatwerk oplossing wordt gewerkt, naast het gegeven van een hoofdaannemer. Maatwerk per gezin is blijft dus altijd het uitgangspunt, zeker bij deze hoogcomplexe doelgroep. Dat betekent in de praktijk dus ook soms iets meer kosten en soms iets minder kosten. Het grote verschil tussen deel "B" en "C" is de mate van complexiteit, de vereiste samenwerking tussen partners (onder leiding van een hoofdaannemer) vanuit de verschillende invalshoeken op meerdere domeinen en specialismen. Daarnaast gaat het om kwetsbare functies die beperkt in aantal zijn.

Wij streven ernaar om segment C op basis van "PxQ" (net als deel "B") te financieren, maar daarin aanvullende afspraken op te nemen over het behoud van kwetsbare functies. Deze insteek is gebaseerd op het feit dat de aantallen lager zijn en er ook sprake is van een minder ontwikkelde markt en er ook geen behoefte is deze te ontwikkelen/stimuleren vanuit de overheid. Dat betekent dat samenwerking over bijvoorbeeld afbouw van residentiële plekken in deze categorie valt. Concreet betekent dat voor een groot deel van de hoogcomplexe ondersteuning maatwerktarieven worden afgesproken met de grootste zorgaanbieders.

Uitzondering

Wij realiseren ons wel dat er altijd een categorie kinderen zal blijven bestaan waarvoor geen budget of systeem toereikend is. In plaats van een verdere inkadering in nieuwe profielen,

[6] Mede gebaseerd op het rapport 'Ruimte voor jeugdhulp' dat hier een basis biedt.

kiezen wij ervoor om ook hier een vrij budget te reserveren (net als bij de zeer lichte ondersteuningsvragen) om uitzonderlijke gezinnen op te kunnen vangen. Onorthodoxe oplossingen staan daarmee centraal voor deze doelgroep.

3.3. Wat is nog meer van belang - overige punten

Stapeling

De kern van resultaatfinanciering en dus de gewenste resultaten uit het perspectiefplan centraal stellen, betekent dat er gemiddelde tarieven zijn die voor een aanbieder voldoende ruimte moeten bieden om het gemiddelde gezin volledig te kunnen behandelen of begeleiden. Daardoor kunnen nooit zomaar gelijktijdig of elkaar opvolgend twee of meer tarieven worden beschikt aan het gezin (= stapeling). Want dat willen we nu juist voorkomen kijkend naar het oude stelsel. Er geldt dan ook als stelregel: één perspectiefplan, één ondersteuningsprofiel, één ondersteuningsbehoefte en dus één tarief per gezin in hulp. Het tarief moet worden beschouwd als een "totaal som" per gezin waar de hoofdaannemer alle hulp uit dient te financieren. Het inzetten van onderaannemers valt onder deze afspraak: de hoofdaannemer maakt zelf afspraken met de onderaannemer over de inzet van hulp in 'zijn' gezin en regelt ook de financiering met de onderaannemer. Twee uitzonderingen op deze regel:

1. Intensiteit Acuut: Spoedprocedure

Acute (spoedeisende) hulp kan ten allen tijde optreden en moet bij nood altijd kunnen worden ingezet. Tijdens de periode waarin spoedeisende hulp wordt geboden - maximaal 14 dagen - wordt zo spoedig mogelijk contact opgenomen met de regisseur (lokale team of de GI) voor het opstellen van een perspectiefplan en de vervolginzet van ondersteuning. De spoedeisende hulp die in Acuut wordt geboden is voorbehouden aan een aantal geselecteerde partners.

2. Intensiteit Duurzaam

Bij gezinnen die duurzame ondersteuning nodig hebben (oftewel chronisch), kan een ondersteuningsbehoefte opkomen die afwijkt van het doel van duurzaam (consolideren), bijvoorbeeld behandeling van psychische problematiek bij jeugd-LVB jeugdigen of kinderen in pleegzorg. Daarnaast kan, in specifieke gevallen, besloten worden om de intensiteit Duurzaam te laten volgen op een behandeling uit Intensief, bijvoorbeeld wanneer na een klinische GGZ behandeling een langlopend, intensieve extramurale behandelfase start. Deze voorbeelden zijn uitzondering op de regel. In deze gevallen is stapeling mogelijk, mits afgestemd met de regisseur vanuit het lokale team en/of de GI en vastgelegd in het perspectiefplan.

De overstap maken naar een andere profiel

Het doel van het perspectiefplan voor de lokale teams is om een goede analyse aan de voorkant te laten plaatsvinden, zodat er weinig verrassingen zijn bij de inschatting welk ondersteuningsprofiel het betreft. Toch kan het voorkomen dat een gezin in een verkeerd profiel wordt ingeschaald, waardoor een hoofdaannemer feitelijk de verkeerde ondersteuningsbehoefte aan het invullen is.

Daarnaast kan het voorkomen dat de intensiteit waar de aanbieder aanvankelijk voor kiest gedurende de behandeling toch niet blijkt te passen bij de ondersteuningsbehoefte van de cliënt. Tenslotte kunnen er tijdens het traject ontwikkelingen zijn in het gezin die de zorgvraag verlichten of verzwaren. Wanneer er voor de hoofdaannemer aantoonbaar gemaakte redenen zijn waarom een andere profiel-intensiteit combinatie moet worden gekozen, kan na toestemming van de regisseur in het lokale team of de GI, gekozen worden voor een andere profiel-intensiteit-combinatie. De bewijslast in deze ligt bij de aanbieder.

4. Is het resultaat bereikt?

4.1. Inleiding

In de context van de specialistische jeugdhulp was en is het een spannende beweging om te kijken naar het resultaat van de geleverde inspanning. Veel aanbieders zijn op hun eigen wijze al begonnen met resultaatmetingen, het is in die zin niks nieuws. Maar aangezien er vele factoren bij het wel of niet behalen van een resultaat een rol kunnen spelen en aanbieders op zichzelf niet altijd grip hebben op die vele factoren, maakt het financieren en sturen op resultaat toch een ontwikkeling door in het kader van deze inkoopstrategie.

De gemeenten zijn van mening dat deze beweging niettemin wel echt breed ingezet moet worden. Voor ouders en kinderen met een hulpvraag is het namelijk niet zo interessant welk product nou precies wordt ingezet. Voor hen staat centraal dat de vraag en hun ondersteuningsbehoefte wordt ingevuld en ze daarmee zo normaal mogelijk kunnen functioneren in het dagelijkse leven. Daarom is het primair van belang dat ouders én de betrokken regisseur vanuit het lokale team samen grip krijgen op een groter deel van al deze leefgebieden. En daarin schuilt tevens het belang van niet-vrijblijvende samenwerking en het inzichtelijk krijgen van de effectiviteit van de inzet van de jeugdhulp.

In de uitwerking van de nieuwe manier van bekostigen willen de gemeenten primair een systeem met marktwerking op inhoud organiseren en minder op basis van tarief. De gemeenten zijn bereid een reëel tarief te betalen en hebben geen belang bij de ‘race naar het laagste tarief’, omdat juist bij specialistische jeugdhulp de vraag is of je dan niet voorbij een ondergrens van kwaliteit gaat. Het betekent dat tarieven boven die ondergrens altijd een rol blijven spelen in ons inkoopbeleid, want effectiviteit en zakelijkheid op het gebied van kosten is en blijft een uitgangspunt.

De verwachting is dat marktwerking op inhoud ouders en kinderen beweegt richting de aanbieders die naar ervaring of behoren functioneren. Aanbieders waar men niet tevreden over is zullen hun werk zien afnemen en uiteindelijk verdwijnen. Daarbij inbegrepen dat er een nuance ligt rondom ervaring van ouders en jeugdigen wanneer het gaat om de inzet van hulp vanuit een gedwongen kader.

4.2. Meetsysteem en transparantie [7]

De gemeenten zijn voornemens om per 2017 een kwaliteitsmeetsysteem in te voeren op basis van gezinservaring (“cliëntervaring”), uitval en doelrealisatie. De definities, wijze van meting en aanlevering van gegevens zijn in overleg met aanbieders nader uitgewerkt. Hierin wordt nauwe uitwisseling gehouden met het landelijk traject outcome-monitoring. Naast het meten van kwaliteit door de aanbieders zijn de meningen van ouders en jeugdigen cruciaal. De Modelvragenlijst Cliëntervaring Jeugd en Ouders (MCJO) brengt de ervaringen van hen in beeld over de toegankelijkheid en kwaliteit van de jeugdhulp in de

[7] Zie ook H1 voor de koppeling met kwaliteitsstandaarden vanuit perspectief van jongeren.

gemeente. Ook inzichten in gezond en veilig opgroeien, het groeien naar zelfstandigheid, zelfredzaamheid en maatschappelijk participatie zullen verworven worden.

Alle gecontracteerde aanbieders ontvangen een protocol met omschreven welke gegevens gaan worden gevraagd. We gaan uit van uniforme metingen per profiel-intensiteit-combinatie. De intensiteit Acuut wordt uitgezonderd van meting.
Wij streven naar transparantie. De scores per aanbieder per profiel per intensiteit voor het totaal van tot dan toe beoordeelde zorg zullen dan ook worden getoond op de regionale website. Doel van presentatie op de website is drieledig:

1. Voor onze ouders en jeugd willen wij inzichtelijk maken welke aanbieder naar verwachting het best aansluit in beantwoording op zorgvraag;
2. Zorgaanbieders kunnen de beoordeling vergelijken en gebruiken voor eventuele aanpassingen in de bedrijfsvoering;
3. Tenslotte willen wij de gegevens gebruiken in contractmanagement gesprekken.

4.3. Welke onderdelen zijn van belang in de resultaatmeting

Het meten van resultaten valt uiteen in een aantal onderdelen:

Gezinservaring
De mate waarin de bevraagden in de doelgroep het nut / het effect van de hulp als voldoende / positief ervaren / beoordelen.

Uitgesplitst:
- Ervaring jeugdigen
- Ervaring ouders

Uitval
De mate waarin de leden van de doelgroep uitvallen in een hulpverleningssituatie.

Uitgesplitst:
- Vroegtijdig beëindigen
- Niet meer komen opdagen

Doelrealisatie
De mate waarin doelen worden behaald in een hulpverleningssituatie. Er zijn feitelijk vier hoofdthema's binnen de doelrealisatie die daarna weer verder kunnen worden uitgesplitst tot in detail.

Uitgesplitst:
- Deelname onderwijs (een on-onderbroken schoolloopbaan)
- Herstel gezinsbalans
- Vermindering problematiek
- Toename participatie

Uit dergelijke resultaten kunnen vervolgens gestandaardiseerde uitkomsten worden gemaakt, zie de voorbeelden:

Voorbeeld 1: Gezinservaring

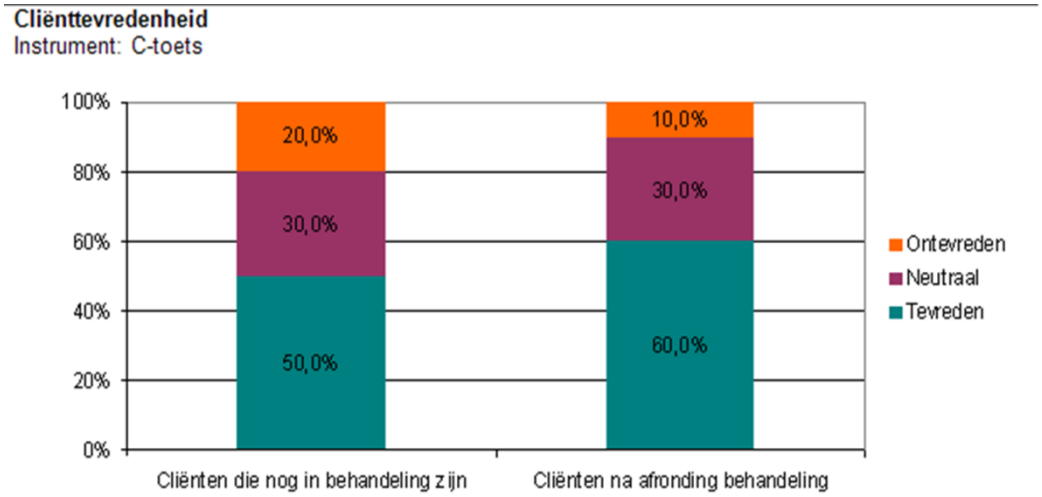

Voorbeeld 2: Doelrealisatie

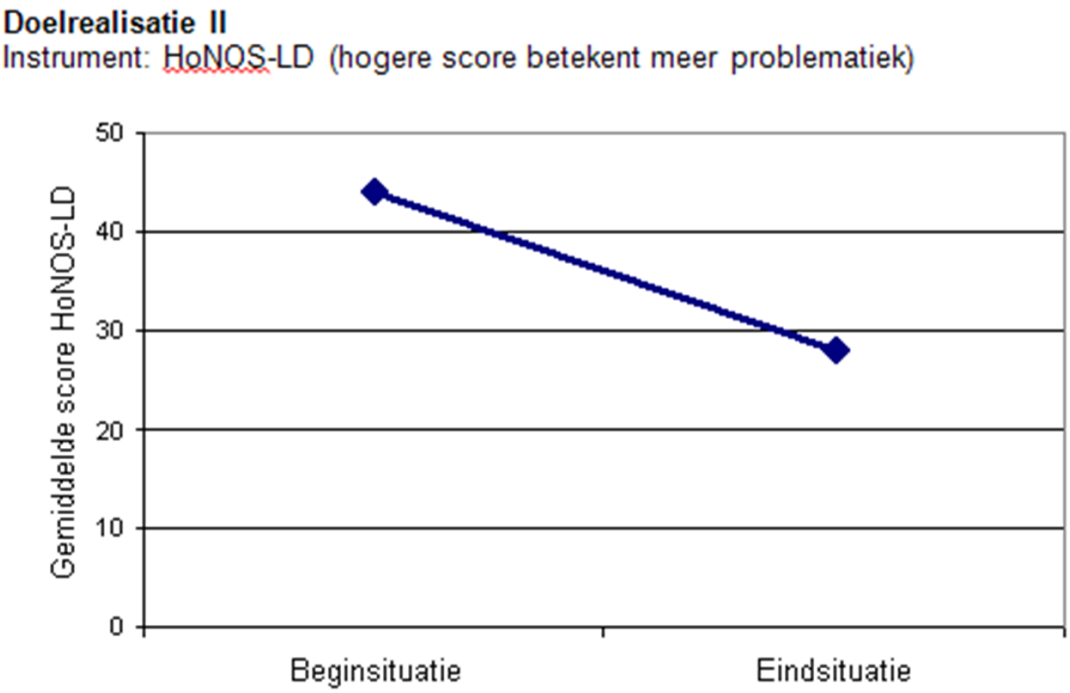

4.4. Kwaliteit

De gemeenten zullen de inkoop van jeugdhulp koppelen aan het meten van outcome, zie afbeelding hieronder. Het meten van resultaten vinden zowel de gemeenten als de instellingen belangrijk, omdat gegevens over de kwaliteit van geleverde zorg een voedingsboden bieden voor een gesprek over hoe de jeugdhulp nog beter kan worden. Deze discussie wordt gevoerd binnen instellingen, als onderdeel van hun kwaliteitsvisie. Ook tussen de uitvoerende instellingen kan het gesprek over resultaten gevoerd worden,

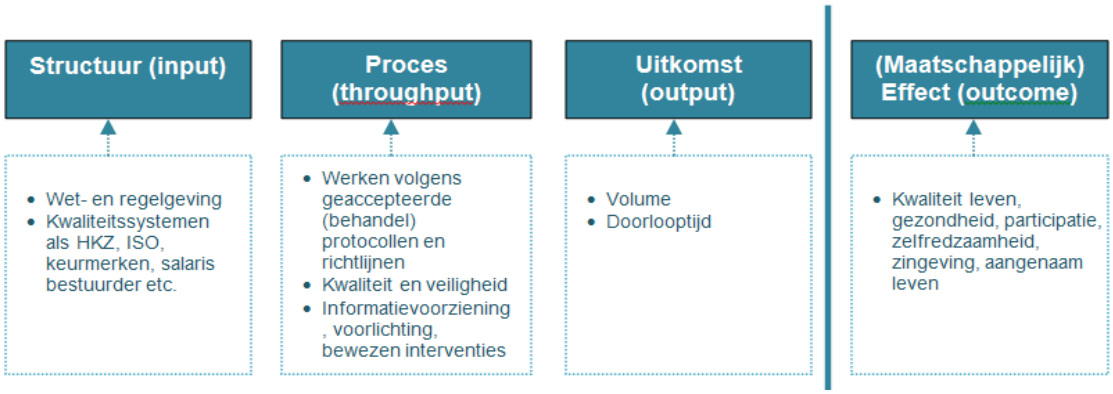

bijvoorbeeld in het geval van hoofdaannemer- en onderaannemerschap. Tot slot voert ook de gemeente vanzelfsprekend gesprekken over bereikte resultaten met de hoofdaannemer van trajecten. Naast kwaliteitsverbetering is het meten van resultaten ook bedoeld als middel om verantwoording af te leggen. Verantwoording van de hoofdaannemer naar de regiehouder (is uitgevoerd en bereikt wat is beoogd?), maar ook naar de gemeente als financier van het uitgevoerde traject (is het geld effectief en efficiënt besteed, waardoor geformuleerde maatschappelijke resultaten zijn bereikt?).

Naast het meten van resultaten zijn er een aantal criteria om überhaupt hulp te mogen bieden. Deze worden beschreven onder “input” en “throughput). Dit zijn selectiecriteria die aan alle aanbieders worden gesteld

Invulling meetsystematiek: harmoniseren binnen profielen, differentiëren middels normen.

In overleg met een afvaardiging van vertegenwoordigers van de instellingen in de regio hebben de gemeenten verder invulling gegeven aan de intentie om het meten van resultaten te koppelen aan de inkoop van jeugdhulp. Binnen de omschreven ondersteuningsprofielen in hoofdstuk 2, dient gewerkt te worden met een vaste set van meetinstrumenten waaruit gekozen kan worden (geharmoniseerd). Voor de verschillende intensiteiten (of zelfs op het niveau van de aanbieder) wordt gewerkt met verschillende normen.

De hoofdaannemer van een traject is verantwoordelijk voor het uitvoeren van de benodigde metingen. Dit betekent in de praktijk dat het verzamelen van de gegevens kan gebeuren door het gezin, een onderaannemer, een ketenpartner (bijvoorbeeld het onderwijs) of door de hoofdaannemer zelf.

Zoals gezegd, de uiteindelijke systematiek van meten dient bij voorkeur zoveel mogelijk geharmoniseerd te worden. Niet alleen op het gebied van de zogenoemde 'eindmaat', maar ook op het niveau van het gebruikte meetinstrument. Ter illustratie: rapportcijfers zijn makkelijk te vergelijken, maar deze vergelijking is nietszeggend als het cijfers voor twee verschillende schoolvakken zijn. Doordat instellingen zoveel mogelijk gebruik maken van dezelfde indicatoren en dezelfde instrumenten om deze te meten, worden de geleverde cijfers ter illustratie van de resultaten eenduidig te interpreteren en vergelijkbaar over instellingen heen. De gemeenten onderschrijven het belang van deze eenduidigheid en vergelijkbaarheid.

Landelijk advies vanuit de VNG: kies voor basisset en ROM-systematiek
Op 20 januari 2016 is een basisset van instrumenten gepresenteerd door de landelijke werkgroep Harmonisatie Outcome Jeugdhulp, welke op initiatief van VNG is opgericht. De gepresenteerde instrumenten bouwen voort op een eerdere verkenning van de VNG waaruit een drietal belangrijke indicatoren naar voren zijn gekomen die iets kunnen zeggen over de kwaliteit van de geleverde hulp (uitval, gezinservaring en vier subdimensies voor het meten van doelrealisatie, zoals hierboven al beschreven). In het advies wordt verder het werken met vaststaande meetmomenten vastgelegd: bij start behandeling, eind behandeling, 6 maanden na afsluiting van behandeling en (eventueel) 2 jaar na afsluiting van de behandeling. Het advies van de werkgroep Harmonisatie Outcome Jeugdhulp sluit inhoudelijk gezien aan op de staande praktijk waarin (gecertificeerde) instellingen middels Routine Outcome Monitoring (ROM) metingen uitvoeren op vooraf bepaalde tijdstippen met een vaststaand (wetenschappelijk onderbouwd) instrumentarium.

Het werken volgens de ROM-systematiek draagt bij aan het vergelijkbaar en eenduidig maken van resultaten. Daarnaast biedt het werken met de bestaande ROM-systematiek de mogelijkheid om te werken aan onderbouwen en verbeteren van aanbod. Op de lange termijn draagt het uitvoeren van ROM-metingen bij aan het ontwikkelen van evidence based aanbod en dus aan betere jeugdhulp op landelijk niveau. De gemeenten onderschrijven het belang van werken met betrouwbare en valide instrumenten om resultaten te meten. De gepresenteerde basisset met daaraan gekoppeld het gedachtegoed achter ROM en de herhaalde vaststaande meetmomenten sluit aan op dit belang. Daarnaast beogen de gemeenten door het advies van de werkgroep Harmonisatie op hoofdlijnen te volgen uniformiteit in de manier waarop gemeten wordt op landelijk niveau. Instellingen worden hierdoor zo min mogelijk belast met verschillende eisen vanuit verschillende gemeenten. Daarnaast wordt vergelijking tussen regio's mogelijk, wanneer gewerkt wordt met een soortgelijke set instrumenten.

<u>Vervolgstap 1: aanscherping en vaststelling basisset</u>
Een verdere aanscherping van de gepresenteerde basisset is wenselijk. Daarnaast hebben de instellingen ideeën over hoe de set eventueel uitgebreid kan worden met nieuwe indicatoren. De precieze inhoud van de basisset wordt nader vastgesteld in samenwerking met een vertegenwoordiging van instellingen die jeugd- en opvoedhulp, jeugd GGZ of LVB-hulp bieden. Bij de invulling van de basisset wordt waar mogelijk rekening gehouden met de verschillen in informatiebehoefte tussen instellingen en/of disciplines. Deze aanscherping kan uitgevoerd worden zodra de profielen en intensiteiten vaststaan.
Naar verwachting wordt de vaststelling van de basisset in 2016 uitgevoerd middels de formatie van werkgroepen per profiel (of cluster van gelijkende profielen indien dat efficiënter blijkt).

Vervolgstap 2: praten over resultaten

Het voeren van een prestatiedialoog is een vak apart. De gemeenten zijn van mening dat contractmanagers geïnformeerd moeten worden in het voeren van dergelijke gesprekken. De concrete interpretatie van gegevens en de manier waarop deze gegevens gebruikt kunnen worden om vorm te geven aan een kwaliteitsverbetering zijn hierbij leidende onderwerpen. Deze stap zal ook door de aanbieders moeten worden gezet. Aangezien het sturen en financieren op resultaten het belangrijkste element van sturing is, zal het benutten van gegevens ter verantwoording verder en dieper vorm moeten krijgen. Het voeren van een goede dialoog betekent ook een analyse op welk moment de geleverde resultaten en de prestatiedialoog aanleiding zijn om sturing uit te voeren en in te schatten wat de gevolgen hiervan kunnen zijn.

Aandachtspunt: implementatie kost tijd

Op het moment dat een basisset en systematiek is vastgelegd voor het meten van resultaten, hebben de instellingen aanvullend tijd nodig om het vastleggen en administratief organiseren van deze resultaten uit te kunnen voeren. Denk aan aanpassingen van computersystemen, het informeren van medewerkers en het aanpassen/uitdenken van het kwaliteitsprotocol waarin is uitgewerkt hoe de verzamelde gegevens intern en extern benut worden. In het inkooptraject voor 2017 wordt rekening gehouden met deze implementatietijd. Consequenties van bovenstaande overwegingen voor de inkoopafspraken met de instellingen:

- Instellingen dienen een interne kwaliteitsvisie te hebben, waarin meten en verbeteren binnen de organisatie expliciet een rol heeft. Deze visie moet te zijner tijd gedeeld worden met de contractmanager.
- De gemeenten voeren minstens jaarlijks prestatiedialogen met hoofdaannemers. Hoofdaannemers voeren het gehele jaar door prestatiedialogen met onderaannemers en regisseurs (ouders en/of netwerkcontact/ondersteunende instelling) op basis van lopende casussen.
- In de prestatiedialogen worden gegevens benut, gebaseerd op een basisset meetinstrumenten. Deze instrumenten zijn per profiel en intensiteit georganiseerd. Het advies van de werkgroep Harmonisatie zal in grote lijnen gevolgd worden, inclusief het ROM-gedachtegoed waarbij met vaststaande meetmomenten gewerkt wordt. Aanvullend wordt in de prestatiedialogen gesproken over het bereiken van maatschappelijke doelen van cliënten binnen een profiel, zoals deze geformuleerd worden in het perspectiefplan.
- De hoofdaannemer van een traject is verantwoordelijk voor het verzamelen van de gegevens.
- Een verdere verfijning van de basisset vindt plaats zodra de regionale profielen zijn vastgesteld. Instellingen dienen hun medewerking te verlenen aan deze verfijning, door op verzoek plaats te nemen in een van de werkgroepen.
- Instellingen dienen erop gewezen te worden dat de gemeente zich bewust is van het ontwikkeltraject en dat een dergelijke beweging tijd kost. Dit tijdspad dient in de inkoopafspraken terug te komen.

5. Wat zijn de randvoorwaarden?

5.1. Inleiding

Veel aanbieders gebruiken de terminologie van het perspectiefplan om duidelijk te maken dat een van de randvoorwaarden (of eigenlijk succesfactoren) is om achter de integrale analyse inzicht te krijgen in de beschermende en risicofactoren van het gezin. Deze blik mondt uit in een perspectiefplan, waarbij de inzet van hulp altijd wordt gekoppeld aan het behalen van bepaalde doelen. Hierin wordt primair het eigen netwerk ingezet. Jeugdhulp vanuit het perspectiefplan gaat vervolgens ook hand in hand met de inzet op school: een integrale benadering is cruciaal voor een effectieve ondersteuning. Een van de werkgroepen gebruikt de term 'handelingsgericht werken' om duidelijk te maken dat de inzet van hulp niet gekoppeld kan of mag zijn aan een etiket of voorgeschreven medicatie. Het gaat om wat het kind nodig heeft en op basis daarvan de ondersteuning inrichten.

Preventie is en blijft van belang volgens aanbieders, specifiek bij het voorkomen van uithuisplaatsingen. Datzelfde geldt voor continuïteit van de (woon)voorziening: geen gesleep met kinderen en creëer mogelijkheden voor een betere doorstroom op de reguliere woningmarkt.

Volgens aanbieders ontstaan verwijzingen naar Jeugdhulp nu nog op teveel plekken en is stroomlijning richting één plek een vereiste om die vereenvoudiging én een effectievere inzet te realiseren. Een plan vereist één regisseur in een bepaalde fase van de hulp en afstemming van de plannen die er op meerdere domeinen kunnen ontstaan, specifiek in de samenwerking en relatie tot het onderwijs en werkgevers. Wanneer er efficiënter kan worden samengewerkt en dubbelingen in hulp eruit worden gehaald zijn we echt een stap verder. Tot slot wordt helder gemaakt dat veel van de problemen, dubbelingen en omissies zich afspelen rondom overgangsmomenten en belangrijke gebeurtenissen in het leven van een kind. Een levensloop aanpak kan hulp vooraf beter inzichtelijk maken waardoor er vanuit aanbieders op kan worden geanticipeerd.

5.2. Doorontwikkeling in 2016

In deze uitwerking zijn een aantal succesfactoren benoemd. De succesfactoren hebben niet direct te maken met de inkoopstrategie, maar zijn cruciaal voor het welslagen voor het stelsel van Jeugdhulp, zowel inhoudelijk als financieel.

Gemeenten verbinden zich aan deze werkwijze door het wegnemen van belemmeringen om resultaten op andere leefdomeinen dan de Jeugdhulp te kunnen realiseren. Gemeenten organiseren nauwe samenwerking met het onderwijsveld om de verantwoordelijkheid die scholen hebben in het kader van Passend Onderwijs integraal onderdeel van het perspectiefplan te laten zijn.

- Preventie
- Hoofdaannemerschap
- Transformatie agenda
- Samenwerking met scholen
- Samenwerking met zorgverzekeraars
- Doorstroming naar reguliere woonruimte
- Aansluiting met Participatie en WMO

- Implementatie in Bedrijfsvoering
- Training van professionals in het nieuwe werken
- Perspectiefplan voor huisartsen

5.3. Risico's en beheersmaatregelen

De veranderingen die worden beschreven in dit document zijn geen sinecure. Het zijn wijzigingen die inhaken op de manier van werken van professionals en op de wijze waarop informatie wordt geregistreerd en verwerkt. Het heeft daarmee invloed op de wijze waarop het regisseursschap wordt ingevuld en de organisatorische en financiële kaders van de jeugdhulp.

Om dit veranderproces in goede banen te leiden is het van belang om in te schatten wat een realistische datum is waarop deze strategie daadwerkelijk kan worden geïmplementeerd. Daartoe is in bijlage 2 een risicoparagraaf opgenomen met daarin weergegeven welke beheersmaatregelen van toepassing zouden kunnen zijn.

Samenvattend kan worden gesteld dat er risico's en beheersmaatregelen zijn op een aantal terreinen:

- <u>Inhoudelijk</u>
  - Het leren werken voor lokale teams, huisartsen en specialistische jeugdhulpaanbieders met een perspectiefplan, ondersteuningsprofielen, intensiteit van de hulp en het beoogde resultaat.
    - *Beheersmaatregel*: strakke begeleiding en inzet op het trainen van de betrokken professionals.
  - De inzet vanuit een hoofdaannemer en het 'doen wat nodig is' vereist het leren loslaten vanuit de gemeente op het 'hoe' van de hulp en het leren nemen van verantwoordelijkheid bij de aanbieder om ook daadwerkelijk te doen wat nodig is, ook wanneer dat een hogere inzet van uren vereist dan het gemiddelde tarief dat daarvoor is afgesproken.
    - *Beheersmaatregel*: gericht sturen vanuit lokale teams en huisartsen richting de specialistische jeugdhulp, aanbieders aanspreken op hun verantwoordelijkheid en eventueel een opnameplicht van complexe gezinnen en tot slot het in een overgangsperiode blijven hanteren van budgetplafonds (per instelling, per ondersteuningsprofiel/groep).
  - Het meten van resultaten en het sturen op de outcome daarvan is een cruciaal onderdeel wanneer we niet meer willen sturen op het 'hoe'. Het betekent dat deze stap van groot belang is. Het effectief inrichten en monitoren van resultaten zal echter niet zomaar gaan renderen, zo leert ook de ervaring vanuit andere sectoren (Wmo).
    - Beheersmaatregel: aanbieders in de eerste periode synchroon aan de inzet uren laten registreren en met audits steekproeven organiseren om inzicht te krijgen in het aantal uren dat is geïnvesteerd ten opzichte van het behaalde resultaat.

- <u>Bedrijfsmatig en organisatorisch</u>
  - Het implementeren van ondersteuningsprofielen, intensiteit en het bijbehorende resultaat vereist een herinrichting van alle registratie- en facturatie systemen bij zowel gemeenten als bij aanbieders. De inschatting

is dat bij aanbieders de verandering (nog) groter zal zijn dan bij gemeenten. Eenzelfde proces geldt voor het voeren van hoofdaannemerschap bij een instelling, aangezien hiervoor afspraken moeten worden gemaakt met onderaannemers en dat vereist extra administratieve handelingen.

- *Beheersmaatregel*: zeer strakke organisatie en planning om implementatie te realiseren, extra capaciteit bij gemeenten en aanbieders, gefaseerd implementeren (sommige onderdelen in jaar 1, andere in jaar 2), al dan niet met dubbele boekhouding werken, facturatiestroom aanpassen.

- Juridisch
  - Wat is de precieze invulling van de contracten, zowel in de lengte ervan als in de inkoopprocedure. De juridische inkadering van segment B heeft invloed op de wijze waarop we als gemeenten met nieuwe aanbieders omgaan.
    - *Beheersmaatregel*: een bewuste keuze voor langere, danwel kortere contracten en een keuze in de selectie van aanbieders waarbij keuzevrijheid en transformatie dient te worden afgewogen tegen beheersbaarheid.

- Risico's die worden benoemd door aanbieders [8]
  - Kostenverhoging (in ieder geval op korte termijn) door administratieve taken te verschuiven van gemeenten naar instellingen, bijvoorbeeld bij het hoofd- en onderaannemerschap.
  - Complexe gezinnen worden niet opgenomen omdat deze niet kostendekkend zijn wanneer er wordt gewerkt met gemiddelde tarieven.
  - Hoofdaannemer werken alleen met voorgeselecteerde onderaannemers vanwege het gemak, terwijl het gezin iets anders wil.
  - Te lang wachten met implementatie betekent ook verlies van dynamiek, terwijl de sector in de startblokken staat om te willen veranderen.
  - De verbinding tussen lokale teams en huisartsen is van groot belang om een scherp perspectiefplan te realiseren, maar deze verbinding is nog niet altijd optimaal tot stand gebracht.
  - Zorglogistieke aspecten zijn niet zomaar opgelost door instellingen als hoofdaannemer een opdracht te geven.
  - Het meten op resultaat is nuttig, maar het is nog niet duidelijk wat er precies gaat gebeuren wanneer dat resultaat niet is behaald. Dit kan voor onrust zorgen bij instellingen.

[8] We hebben aanbieders bewust gevraagd om een inschatting te maken van de risico's. Dit staat onverlet dat er grosso modo door de instellingen zeer positief wordt gereageerd op de uitgangspunten en de richting die wordt beschreven in dit document.

5.4. Projectorganisatie

De risico's en beheersmaatregelen die zijn beschreven in de paragraaf hierboven dienen te worden meegenomen in de uitwerking van de kaders van de inkoop en implementatieperiode. Aangezien dit nog een behoorlijke stap vereist is ervoor gekozen om een stevige projectorganisatie op te zetten die dit proces zal gaan coördineren gedurende de maanden februari en maart 2016.

Vanuit de verantwoordelijkheid van de regionale portefeuillehouders van de 14 samenwerkende gemeenten en de betreffende directeuren (die allen zeggenschap hebben over de implementatie- en inkoopdatum) worden er synchroon inkoop- en implementatie werkgroepen opgezet:

Inkoop werkgroepen in lijn met de risico's en beheersmaatregelen:

- Inkoopadvies en juridische zaken;
- Financiën;
- Inhoud;
- Communicatie.

Implementatie werkgroepen zijn niet zozeer van belang in het daadwerkelijke inkoopproces, maar de risico's laten helder zien dat er op korte termijn dient te worden gestart met het voorsorteren op daadwerkelijke invoering:

- Informatievoorziening en bedrijfsvoering;
- Werkwijze lokale teams;
- Verbinding met speciaal onderwijs;
- Verbinding met huisartsen.

Bij het implementatietraject zal er vanuit regionale aansturing een coördinerende en organiserende rol op (kunnen) worden genomen. Het is echter van belang om aan te geven dat de 14 gemeenten afzonderlijk verantwoordelijk zijn voor de daadwerkelijke implementatie, bijvoorbeeld wanneer het gaat om het functioneren van het lokale team, of het inregelen van de administratieve processen. Wel is er overeenstemming over dat dit proces niet zonder een regionaal aanzwengelende rol kan.

6. Bijlage 1 – De ondersteuningsprofielen

Ondersteuningsprofiel 1	Resultaat
Behoefte aan het verbeteren van psychosociaal functioneren jeugdigen en verbeteren van gezinscommunicatie	
Vraagstelling 1: Jeugdigen met psychosociale problemen en problematische relaties tussen ouders. Toelichting: In dit profiel zijn er zowel problemen bij de invulling van het ouderschap als problemen bij de jeugdigen, die met elkaar samenhangen en elkaar beïnvloeden. De ouders van deze jeugdigen hebben problemen in de relatie met elkaar. Veelal zijn ze gescheiden. Over de opvoeding zijn ze het vaak niet eens en ze beschikken over ontoereikende opvoedvaardigheden. De jeugdigen kampen met psychosociale problemen. Ze vertonen vaak gedragsproblemen, maar ook emotionele problemen, loyaliteitsproblemen en problemen op school. Deze problemen zijn vooral contextueel bepaald en er is geen sprake van of psychi(atri)sche problemen.	De ouders beschikken over toereikende opvoedvaardigheden om op eigen kracht de ontwikkeling van hun kind(eren) positief aan te sturen en te stimuleren. De ouders zijn eensgezind over de aanpak en zijn in staat tot afstemming, onverlet hun eigen opvoedstijl en eventuele echtscheidingssituatie. De jeugdigen functioneren leeftijdsadequaat thuis, op school en buitenshuis.

Ondersteuningsprofiel 2	Resultaat
Behoefte aan het vergroten van specifieke opvoedingsvaardigheden ouders plus hulp vanwege kindeigen problematiek	
Vraagstelling 2: Jeugdigen met ontwikkelings- en/of gedrags- en/of psychi(atri)sche problemen en ouders met ontoereikende opvoedvaardigheden. Toelichting: In dit profiel is er sprake van jeugdigen met ontwikkelings- en/of gedrag en/of psychi(atri)sche problemen, waarbij de ouders onvoldoende beschikken over de opvoedvaardigheden die nodig zijn. Er is geen sprake van zware gezinsproblematiek of problemen in de relatie tussen de ouders. Wel is er vaak onenigheid tussen de ouders over de opvoedingsaanpak en de probleemaanpak van de jeugdige. De problemen van de jeugdige zijn goed beïnvloedbaar door het pedagogische handelen van hun ouders, zodat het versterken van het opvoedkundig handelen van de ouders en hun ouderschap effectief kan zijn (versterken eigen kracht ouders).	De ouders beschikken over toereikende opvoedvaardigheden om op eigen kracht de ontwikkeling van hun kind(eren) positief aan te sturen en te stimuleren. De ouders werken als ouders goed samen in de opvoeding van hun kinderen. De ontwikkeling en het gedrag van de jeugdigen laat positief herstel zien thuis, op school en buitenshuis.

Ondersteuningsprofiel 3	Resultaat
Behoefte aan vergroten van specifieke opvoedingsvaardigheden van ouders met een beperking	
Vraagstelling 3: Jeugdigen met ouders met een ziekte of beperking waarin de kinderen in principe normaal kunnen functioneren. Dat wat er in het gezin aan de hand is, wordt gerelateerd aan de ziekte of beperking van de ouders. Toelichting: In dit profiel is er sprake van jeugdigen, die één of twee ouders met een ziekte, lichamelijke of verstandelijke beperking hebben. Hierdoor hebben zij vaak problemen met het bieden van voldoende ondersteuning, bescherming en verzorging van hun kinder(-eren). Het gaat hier niet om psychiatrische problemen. Ook hebben de ouders vaak ontoereikende opvoedvaardigheden en vraag naar handvatten voor de opvoeding. De jeugdigen kampen meestal met gedragsproblemen, doch er kan ook sprake zijn van ontwikkelingsproblemen en andere kind-eigen-factoren. Belangrijke aandachtspunten in de zorg die geboden wordt zijn netwerkversterking, veiligheid, stimuleren van de ontwikkeling en het welbevinden van de jeugdige.	De ouder(s) doet wat in zijn/hun vermogen ligt in de opvoeding van zijn kind(eren). Het netwerk om het gezin, ondersteunt waar dit nodig is. De jeugdige functioneert leeftijdsadequaat thuis, op school en buitenshuis. Hij heeft steunfiguren om zich heen waar hij terecht kan om zijn emoties over de gezinssituatie te delen. Hij zit goed in zijn vel.

Ondersteuningsprofiel 4	Resultaat
Behoefte aan het vergroten van specifieke opvoedingsvaardigheden voor ouders met eigen problematiek plus hulp voor de jeugdigen bij zijn/haar ontwikkeling	
Vraagstelling 4: Jeugdigen met ontwikkelings-, gedrags- en/of psychi(atri)sche problemen met ouders met psychi(atri)sche problemen. Toelichting: In dit profiel is er sprake van jeugdigen die één of twee ouders hebben met psychi(atri)sche problemen, waarbij er vaak sprake is van een problematische thuissituatie (zoals het niet kunnen ondersteunen, beschermen of verzorgen van de jeugdige, het gebruik van middelen of verslaving). Ook is er veelal sprake van een problematische relatie tussen de ouders. Belangrijke aandachtspunten in de zorg die geboden wordt zijn zowel het versterken van de eigen kracht van de ouders (onverlet de beperkingen), netwerkversterking, alsook de veiligheid, ontwikkeling en welbevinden van de jeugdige. Wat betreft de jeugdigen is er sprake van ontwikkelings- en/of gedrags-, emotionele of psychi(atri)sche problemen, die zowel kind-eigen alsook contextueel bepaald kunnen zijn. Deze behoeven ook zorg, zodat de jeugdige zich zo optimaal mogelijk kan ontwikkelen, onverlet mogelijke beperkingen.	De ouder(s) zijn aangesproken in hun eigen kracht als opvoeder(s), onverlet de persoonlijke problemen en beperkingen. Om het gezin is een steunend netwerk aanwezig, dat bijspringt en aanvult waar en wanneer dit nodig is (al dan niet tot stand gebracht onder regie van lokale team). Daar waar dit niet haalbaar is gebleken, is er voor de jeugdigen een veilige en stimulerende opvoedsituatie gevonden. De ontwikkelings- en gedrags- en emotionele problemen zijn grotendeels opgeklaard, waardoor de ontwikkeling weer is vlot getrokken. De jeugdige functioneert leeftijdsadequaat binnen zijn mogelijkheden, thuis, op school en buitenshuis en voelt zich weer beter in zijn vel.

Ondersteuningsprofiel 5	Resultaat
Behoefte aan verminderen problematiek en verbeteren van functioneren jeugdigen zorg en behandeling voor jeugdigen	
Vraagstelling 5: Jeugdigen met ontwikkelings- en gedragsproblemen door kindfactoren (psychiatrisch en/of somatisch) Toelichting: Bij de jeugdigen in dit profiel is er sprake van ontwikkelings- en gedragsproblemen door kindfactoren: er is sprake van kind-eigen problematiek (psychiatrische stoornis, verstandelijke beperking, somatische stoornis, ontwikkelingsstoornis). Deze problematiek is van invloed op hun ontwikkeling en kan gepaard gaan met disfunctioneren in meerdere levens- en ontwikkelingsgebieden. Deze jeugdigen vragen door hun problematiek om specifieke opvoedvaardigheden van hun ouders en kunnen door hun problematiek het ouderschap en de draaglast-draagkracht verhouding van hun ouders sterk beïnvloeden, evenals het gezinsfunctioneren. Belangrijke aandachtspunten in de zorg zijn het doorbreken van de ontwikkelingsstagnatie, het reduceren van klachten gerelateerd aan de kind-eigen problematiek, het versterken van de opvoedvaardigheden en ouderschap van de ouders (eigen kracht), het verhogen van de kwaliteit van leven van de jeugdige onverlet de aanwezige beperkingen.	De kindfactoren zijn dusdanig beïnvloed dat de jeugdige zich zo leeftijdsadequaat mogelijk ontwikkelt en functioneert, gebruik makend van zijn sterke kanten. De lijdensdruk van de jeugdige is sterk verminderd, hij voelt zich prettig in zijn leefomgeving. Ouders en andere betrokkenen hebben inzicht in de kindeigen factoren van de jeugdige, weten zijn gedrag te hanteren en zijn ontwikkeling optimaal te stimuleren (versterking eigen kracht ouders)

Ondersteuningsprofiel 6	Resultaat
Behoefte aan leren van vaardigheden en verbeteren functioneren voor jeugdigen rekening houdend met verminderen van eigen problematiek ouders en waarborgen veiligheid jeugdigen	
Vraagstelling 6: Jeugdigen met ontwikkelings- en/of gedrags-, en/of psychi(atri)sche problemen binnen multi-probleemgezinnen. Toelichting: In dit profiel gaat het om jeugdigen die opgroeien in multi-probleemgezinnen. Er is sprake van gezinnen waarbij één of beide ouder(s) eigen problematiek hebben, doch daarnaast is er ook sprake van ontoereikende opvoedvaardigheden, financiële problemen, huisvestingsproblemen, relationele problemen. De ouders zijn niet altijd in staat om hun kinderen voldoende zorg, bescherming en ondersteuning te bieden. Bij de jeugdigen is er sprake van ontwikkelings-, gedrags- en-of psychi(atri)sche problemen. Er kan sprake zijn van angst- en stemmingsproblemen, hechtings-problemen, traumatische ervaringen en cognitieve beperkingen. Bij deze gezinnen zijn vaak meerdere zorgverleners uit verschillende domeinen betrokken, waardoor coördinatie een belangrijke plaats in de geboden hulp inneemt.	De ouders hebben de eigen regie over de opvoeding van hun kinderen weer in handen genomen. Er is een steunend netwerk om het gezin heen aanwezig (al dan niet tot stand gebracht onder regie van lokale team). Er is een plan in uitvoering voor alle problemen die zicht in de gezinssituatie voordeden. Alle betrokken zorgverleners voeren samen met de ouders dit plan in samenhang uit. Door deze gezamenlijke aanpak zijn de problemen van de jeugdigen verminderd en functioneert hij beter thuis, op school en buitenshuis. Daarbij wordt gebruik gemaakt van zijn sterke kanten.

Ondersteuningsprofiel 7	Resultaat
Behoefte aan begeleiding en behandeling in samenhang met een beperking	
Vraagstelling 7: Jeugdigen met een beneden normale intelligentie. Toelichting: In dit profiel hebben de jeugdigen een beneden normale intelligentie. Het betreft jeugdigen met een licht verstandelijke beperking (LVB) of zwaardere verstandelijke beperking (VG). Hierdoor vragen zij om extra zorg, ondersteuning en bescherming. Het vraagt van ouders naast de basis opvoedvaardigheden ook specifieke opvoedvaardigheden in de dagelijkse opvoedingspraktijk. Extra aandachtspunt is ook de draagkracht-draaglastverhouding van de ouders en het gezin (invloed op de overige kinderen in het gezin). Ontlasting van de ouders/gezin kan aangewezen zijn, bijvoorbeeld middels respijtzorg.	De ouders hebben goed zicht op de sterke kanten en de beperkingen van hun kind en hoe dit van invloed is op zijn ontwikkeling. Zij weten hoe zij hun kind kunnen stimuleren in zijn ontwikkeling en welke opvoedkundige aanpak effectief is. Zij weten waar zij ondersteuning kunnen vinden, om overbelasting te voorkomen. De jeugdige weet, indien mogelijk, waar zijn sterke kanten liggen en beseft dat hij beperkingen heeft. Hij functioneert overeenkomstig zijn mogelijkheden thuis, op school en buitenshuis. Hij voelt zicht goed in zijn vel en heeft een reëel toekomstbeeld voor ogen. Hij voelt zicht prettig in zijn leefomgeving.

Ondersteuningsprofiel 8	Resultaat
Behoefte aan begeleiding en behandeling in samenhang met een beperking en gedragsproblematiek	
Vraagstelling 8: Jeugdigen met ontwikkelings- en gedragsproblemen met een beneden normale intelligentie. Toelichting: In dit profiel hebben de jeugdigen een beneden normale intelligentie. Het betreft jeugdigen met een licht verstandelijke beperking (LVB) of zwaardere verstandelijke beperking (VG). Hierdoor vragen zij om extra zorg, ondersteuning en bescherming. Daarnaast is er sprake van ontwikkelings- en gedragsproblemen in brede zin. Er is sprake van problemen op meerdere ontwikkelingsgebieden en levensdomeinen. De verstandelijke beperking kan voorkomen in combinatie met psychische en psychiatrische problematiek/stoornissen, waarbij het één het ander kan beïnvloeden en versterken (over en weer). Hierdoor vragen deze jeugdigen om extra zorg, ondersteuning en specialistische behandeling en begeleiding. Deze jeugdigen vragen van de ouders naast de basale opvoedvaardigheden ook specifieke opvoedvaardigheden in de dagelijkse opvoedingspraktijk. Extra aandachtspunt is ook de draagkracht-draaglastverhouding van de ouders en het gezin (invloed op de overige kinderen in het gezin). Ontlasting van de ouder(s)/het gezin kan aangewezen zijn, bijvoorbeeld door middel van respijtzorg.	De klachten die samenhangen met de beneden gemiddelde intelligentie in combinatie met de ontwikkelings- en gedragsproblemen zijn verminderd. Er is sprake van minder lijdensdruk en herstel van functioneren, thuis en buitenshuis. De jeugdige weet, indien mogelijk, waar zijn sterke kanten liggen en maakt daar gebruik van. Hij voelt zich prettig in zijn leefomgeving. De ouders beschikken over kennis en opvoedkundige vaardigheden die nodig zijn om de ontwikkeling positief te stimuleren. Zij weten waar zij ondersteuning kunnen vinden om overbelasting te voorkomen.

Ondersteuningsprofiel 9	Resultaat
Behoefte aan begeleiding en behandeling vanwege een lichamelijke beperking	
Vraagstelling 9: Jeugdigen met een lichamelijke beperking, (gehoor/zicht of somatisch) en/of niet-aangeboren hersenletsel. Toelichting: In dit profiel is er bij de jeugdigen sprake van een lichamelijke beperking of niet-aangeboren hersenletsel. Deze aandoeningen zijn van invloed op de ontwikkeling van de jeugdigen in meer of mindere mate, op meerdere ontwikkelingsgebieden en leefdomeinen. Hierdoor vragen deze jeugdigen om extra zorg, ondersteuning en, zo nodig, specialistische behandeling, begeleiding en/of verpleging. Deze jeugdigen vragen van de ouders naast de basale opvoedvaardigheden ook specifieke opvoedvaardigheden in de dagelijkse opvoedingspraktijk. Dit kan hoge eisen stellen aan het ouderschap en de ouderrelatie. Extra aandachtspunt is ook de draagkracht-draaglastverhouding van de ouders en het gezin (invloed op overige kinderen in het gezin). Ontlasting van de ouder(s)/het gezin kan aangewezen zijn, bijvoorbeeld door middel van respijtzorg.	De jeugdige maakt zo goed mogelijk gebruik van zijn sterke kanten. Hij ontwikkelt zich positief thuis en buitenshuis, binnen zijn mogelijkheden. Hij ontwikkelt een positief zelfbeeld en voelt zich prettig in zijn leefomgeving. De ouders bieden de zorg en ondersteuning die hun kind nodig heeft, zo nodig met behulp van anderen. Zij weten waar zij ondersteuning kunnen vinden om overbelasting te voorkomen.

Ondersteuningsprofiel 10	Resultaat
Behoefte aan het oplossen van complexe problematiek bij een 0-6 jarige binnen het gezin	
Vraagstelling 10: kinderen van 0-6 jaar en/of hun gezin, die kampen met complexe problemen die procesdiagnostiek en specifieke ouder/kind interventies behoeven. Toelichting: In dit profiel is er sprake van complexe problemen die van invloed zijn op de kwaliteit van de ouder-jonge kind relatie. Dit kunnen complexe kind-, ouder- en omgevingsfactoren zijn. Kind factoren zoals een huil baby, ernstige voedings- of slaapproblemen, een ontwikkelingsachterstand, emotionele- en gedragsproblemen, traumatische medische complicaties. Ouderfactoren zoals ouders met psychische problematiek, onverwerkt trauma, LVB, verslaving, tienermoeders. Omgevingsfactoren als huiselijk geweld, sociaal isolement, financiële en/of huisvestingsproblemen, werkeloosheid, migratie etc. Al deze factoren beïnvloeden elkaar over en weer en omdat het zeer jonge kind nog totaal afhankelijk is van de ouder/verzorger, beïnvloeden deze factoren de ontwikkeling van het brein en de kwaliteit van de ouder-kindrelatie en daarmee de hechting. Dit vraagt om een brede analyse over veerkracht en riscofactoren. Voor deze jonge leeftijdscategorie is de cyclus voorlichting- preventie-specialistische interventie-nazorg van cruciaal belang, waardoor nauwe afstemming met het lokale team essentieel is (specifiek bij aanmelding en nazorg).	Het jonge kind maakt een gezonde positieve en veilige ontwikkeling door, waarin acceptatie van blijvende kind problematiek een onderdeel kan zijn. De ouders beschikken over toereikende en bij het kind passende opvoedvaardigheden, om op eigen kracht de ontwikkeling van hun kind(eren) positief aan te sturen en te stimuleren. De ouders werken als ouders goed samen in de opvoeding van hun kinderen. De ontwikkeling en het gedrag van het jonge kind laat positief herstel zien thuis, op het kinderdagverblijf, de voorschool op school en buitenshuis.

7. Bijlage 2 – De risico's bij implementatie

	Inhoudelijke krachten en risico's		
	Kracht	Risico	Risico inschatting / insteek
1	Werken met perspectiefplan geeft brede blik - leefwereld van het gezin wordt centraal gesteld. Elkaar beïnvloedende gezinsfactoren komen zo in beter in beeld en er wordt een gemeenschappelijke taal aan gekoppeld.	Dit punt vergt stevige implementatie in 2016 om alle lokale teams in de 14 gemeenten mee te nemen in het werken met een perspectiefplan. Alle verwijzers werken vandaag de dag al met een ondersteuningsplan/ behandelplan, maar het gaat hier om het gezamenlijk formuleren van de ondergrens in taal. Dat kost tijd.	Realistisch, mits met voldoende capaciteit die vanuit de gemeente beschikbaar wordt gesteld om dit proces te begeleiden. Gedacht kan worden aan een regionale projectleider die dit proces kan begeleiden als vraagbaak voor de 14 gemeenten. Vereist een open houding van lokale teams om dit proces te ontwikkelen.

2	Werken met een verwijzing op basis van ondersteuningsprofiel (ondersteuningsbehoefte en de intensiteit daarvan)	Dit punt vergt stevige implementatie in 2016 om alle lokale teams in de 14 gemeenten mee te nemen in het werken met een verwijzing op basis van de ondersteuningsbehoefte van een gezin. Alle verwijzers werken vandaag de dag al met een ondersteuningsplan/ behandelplan, maar het gaat hier om het gezamenlijk formuleren van de ondergrens in taal. Dat kost tijd.	Realistisch, mits met voldoende capaciteit die vanuit de gemeente beschikbaar wordt gesteld om dit proces te begeleiden. Gedacht kan worden aan een regionale projectleider die dit proces kan begeleiden als vraagbaak voor de 14 gemeenten. Vereist een open houding van lokale teams om dit proces te ontwikkelen.

3	Doen wat nodig is in een gezin door de 'hoofdaannemer', waarmee we los komen van de prikkel om productie te draaien vanwege betaling per uur / handeling. Het beleggen van regie en hoofdaannemerschap en het duiden van de verantwoordelijkheid tussen beide partijen geeft ook helderheid naar gezinnen, lokale teams en aanbieders. Het maakt dat zij zich beter tot elkaar kunnen gaan verhouden en dat lokale teams en gezinnen in staat worden gesteld om aanbieder aan te spreken op het feit dat ze daadwerkelijk doen wat nodig is om de ondersteuningsbehoefte in te vullen (niet meer doen en dus zeker ook niet minder doen).	De hoofdaannemer is nog niet in staat om te doen wat nodig is. De hoofdaannemer zal altijd het laagst aantal uren inzetten waarmee de behoefte eigenlijk niet wordt ingevuld en het resultaat dus niet gehaald. Calculerende aanbieders. Geen transformatie in de praktijk, maar organisatie die korte termijn handelen voorop stellen. Aanbieders zullen alleen eenvoudige gezinnen opnemen en de complexe gezinnen buiten de deur houden omdat die altijd meer kosten dan het gemiddelde. Of juist een tegengestelde beweging waarin grote instellingen alle vormen van hoofd- en onderaannemerschap naar zich toe trekken en uitgroeien tot een moloch die alles gaat uitvoeren.	Dit is een transformatieproces in de praktijk. Er zullen aanbieders zijn die hier in eerste instantie inderdaad niet aan voldoen. Het zal mogelijk ook niet direct inzichtelijk zijn dat dit het geval is, pas wanneer het te laat is en gezinnen klachten gaan indienen (zie blokje 'resultaten'). <u>Primaire beheersmaatregel in het nieuwe stelsel:</u> Bij niet functioneren van aanbieder en/of bij veel klachten: geen verwijzingen meer door lokale teams en/of de huisarts omdat er geen kwaliteit wordt geleverd. Gezinnen willen daar geen hulp meer ontvangen. Marktcorrectie op kwaliteit waardoor instelling op termijn verdwijnt. <u>Beheersmaatregel 1 op instellingsniveau:</u> aanspreken op verantwoordelijkheid vanuit zakelijk partnership. Goed contractmanagement voeren. Verbinding tussen lokale teams en contractmanagers om met instelling scherp gesprek te voeren, vanuit een bepaald vertrouwen dat de instelling het leven zal beteren. Bij hernieuwd falen: actief verwijzingen reguleren vanuit lokale teams door gemeente, eventueel door een opnameplicht voor complexe gezinnen in te stellen richting aanbieders. Bij het vormen van een zorgmoloch die stilstaat qua innovatie en niet effectief is: een lokaal team kan samen met gezinnen ervoor zorgen dat de spreiding van het invullen van de hulpvraag tot stand komt. In overleg met het gezin bepalen dat een andere aanbieder, of een kleine aanbieder, juist ook goede ondersteuning kan bieden. Dit is in de praktijk niet eenvoudig en

			levert ook een risico op, want het vereist een nieuwe verhouding van lokale teams en huisartsen ten opzichte van de aanbieder. <u>Beheersmaatregel 2:</u> In 2017 blijven werken met budgetplafonds waardoor er altijd een maximum zit op groei en productie.

4	Meten van resultaten geeft inzicht in de effectiviteit van de hulp. Dat zicht hebben we nu niet en we kunnen er ook geen goed gesprek over voeren met instelling op casusniveau én op instellingsniveau. Het geeft de instellingen zelf ook de mogelijkheid om aan te tonen aan hun opdrachtgever(s) - zowel in lokaal team als de gemeenten - dat ze een zelf lerende organisatie zijn omdat ze iets doen met de data.	Resultaten en effecten in de jeugdhulp zijn lastig te meten. Het leidt niet gelijk tot een sleutel tot afrekenen. Resultaten leiden tot gespreksverwarring, want wat wordt er nu precies gemeten en wat zegt dat over kwaliteit? Hoge gezinstevredenheid = kwaliteit? De 'klik' tussen gezin en jeugdhulpwerker wordt niet gemeten, terwijl daar de crux zit van effectieve hulp.	Het is van belang om aan een basis te bouwen. Resultaatmetingen en de gevolgen daarvan op het gesprek tussen gemeenten / lokale teams en aanbieders staat aan het begin. Dat de data niet gelijk perfect zijn en ook nog lacunes bevatten is een gegeven. Het feit dát er nu echt eisen worden gesteld aan de effectiviteit van de inzet en dat er ook naar wordt gevraagd is een stap in de goede richting. Het levert uiteindelijk ook een beeld op voor lokale teams om die klik beter te kunnen duiden: "die psychiater past misschien wel goed bij gezin A, want die werkt op die manier en je ziet dat doelrealisatie hoog is bij gezinnen die vaak deze ondersteuningsbehoefte hebben". Het risico is niet groot indien je de eerste periode de resultaatmetingen gebruikt om het gesprek goed te voeren. Het risico is groter indien je verwacht dat het sturen op resultaten ook voldoende basis geeft om af te rekenen. Daar gaat echt meer tijd over heen. <u>Beheersmaatregel in 2017:</u> Audit organiseren, urenregistratie opvragen om te meten hoeveel uren er worden geinvesteerd. Het aantal uren is dan alsnog een basis om iets te zeggen over kwaliteit die wordt geleverd.

5	Zakelijk partnership ontwikkelen ten opzichte van jeugdhulpinstellingen levert meer zakelijkheid op en een nieuwe vorm van samenwerking die beter past bij de eisen die wij als gemeenten stellen. Gezinnen en gemeenten willen namelijk transparantie, vergelijkbaarheid en daarmee keuze vrijheid, kwaliteit en effectiviteit van de hulp tegen een reel tarief.	Stilstaan in verandering om deze principes toe te passen leidt ook tot stilstand in de transformatie van de jeugdhulp. Uitstel van het opstellen van contracten en invoeren per 2018 levert per saldo een lagere verander graag op, terwijl we juist willen dat dit méér snelheid krijgt in plaats van minder snelheid.	Het risico op oude dingen blijven doen door aanbieders en productgestuurd denken in plaats van naar de ondersteuningsbehoefte te kijken van een gezin is zeer groot bij een gefaseerde invoering - bijvoorbeeld in het scenario van de dubbele administratie. Het DNA van jeugdhulp aanbieders is vanaf de datum van de transitie in 2015 begonnen met veranderen - deels ook daarvoor al - maar begint nu eigenlijk pas echt op stoom te komen door het beter functioneren van de lokale teams. Het momentum van verandering verliezen is een reëel risico zie zien we in de dagelijkse praktijk waarin er nog veel gezinnen zijn die niet de ondersteuning krijgen die ze eigenlijk wensen. <u>Beheersmaatregel:</u> Gefaseerd invoeren in 2017. Nadeel is bekend, maar door op onderdelen in te voeren stimuleer je wel nieuw denken en transformatie - zij het minder dan mogelijk gewenst bij een ‘big bang’ per 1 jan 2017. Voorbeeld van faseren: oude financiering in stand laten maar wel nieuwe werkwijze invoeren.

	Bedrijfsmatige krachten en risico's		
	Kracht	Risico	Risico inschatting / insteek
1	Vereenvoudiging van het systeem door honderden producten los te laten en te werken met circa 40 ondersteuningsprofielen aan de voorkant.	Deze verandering vereist het doorvoeren van deze werkwijze in alle informatie- en registratie systemen: bij de gemeenten en bij de aanbieders.	Eerste inschatting is dat implementatie bij de gemeenten mogelijk is, mits er voldoende capaciteit in 2016 wordt vrijgemaakt. Eerste inschatting is dat implementatie bij de aanbieders een grotere klus is, omdat alle systemen en informatiestromen (incl facturen) zijn gekoppeld aan de huidige financiering. Denk aan de DBC registraties, dat is tot in de haarvaten van een aanbieder georganiseerd en het ombouwen naar ondersteuningsprofielen - inclusief een vaste prijs - is een niet te onderschatten opdracht. <u>Beheersmaatregel</u> Er dient vanuit de regio's een heldere en beschikbare procesondersteuning te worden opgezet om samen met instellingen deze veranderingen door te voeren. Van management, tot controlling tot uitvoering. Het is van belang om dit aan de voorkant met hen helder te krijgen in plaats van alleen de verantwoordelijkheid daar te beleggen en te hopen dat het allemaal gaat werken. Mede gebaseerd op ervaringen met de Wmo. Risico inschatting: hoger risico op falen bij aanbieders dan aan de gemeentelijke zijde.

2	Hoofdaannemerschap levert de gemeente minder werk op, de aanbieder is verantwoordelijk.	Hoofdaannemer schap is organisatorisch (en cultureel) een flinke transformatie. Een die we wensen, maar een die niet eenvoudig is voor aanbieders. De wijze waarop een hoofdaannemer afspraken maakt met een onderaannemer bijvoorbeeld, vereist een behoorlijke administratieve last voor de hoofdaannemer (financien, resultaten, juridische basis).	Het hoofdaannemerschap is voor aanbieders een stevige klus. In categorie C - waar we het met name over hebben bij een hoofd- en onderaannemerconstructie - zal dit de centraal staan. In segment B is de hoofdaannemer in de meeste gevallen namelijk zelf de hulpverlener en zijn onderaannemers niet in beeld. <u>Beheersmaatregel</u> De gemeente kan dit proces faciliteren door processen alsnog via de gemeente te laten lopen (de factuur van de onderaannemer bijvoorbeeld, in opdracht en vanuit het 'budget' van de hoofdaannemer). Dit zijn echter administratieve by-passes die ook weer complex zijn uit te voeren. Risico: hoog, gaat in 2017, ook met ondersteuning van gemeenten en met maximale aandacht van aanbieders, sowieso een hogere administratie last geven bij aanbieders.
3		De overgang van 2016 naar 2017 (producten naar resultaten) is complex.	Onderdeel van de capaciteit binnen het project 'informatie en administratie' dient de overgang te zijn. Of het nu hard afsluiten wordt of dubbele administratie voor de overgangsinzet, feit is dat er moet worden nagegaan met aanbieders wat haalbaar, wenselijk en realistisch is. Het risico is hanteerbaar. <u>Beheersmaatregel</u> Maar wel met extra en gecoördineerde inzet vanaf start inkoopproces om het voor te bereiden.

	Juridische en inkooptechnische krachten en risico's		
	Kracht	Risico	Risico inschatting / beheersing
1	Een contract voor een kortere periode geeft ruimte maar minder partnership. Een contract voor een langere periode geeft partnership maar mogelijk minder ruimte.	Zie hiervoor.	Een optie is om voor categorie B contracten af te sluiten voor vier jaar. Daarmee krijgen aanbieders de kans om iets op te bouwen en te investeren. Lokale teams en andere verwijzers dienen dan wel strak aan de knoppen te zitten van de verwijzingen, zoals boven aangegeven, op basis van resultaat informatie. Beheersmaatregel: Indien de bovenstaande duur voor nu te risicovol wordt geacht vanwege ingroeien van de transformatie, dan is een optie van twee jaar + verlengmogelijkheden van 2x1 of 1x2 een alternatief.

2	Een open marktmodel voor segment B geeft ruimte voor nieuwe aanbieders en nieuwe initiatieven. Door het hele jaar heen. Dat is precies wat we willen om direct in te kunnen spelen op nieuwe (lokale) innovatieve partijen die kunnen inspelen op de ondersteuningsbehoefte. Aangezien we niet op tarief sturen, maar op inhoud, kunnen we zorgen dat aanbieders niet onder de marktprijs offreren en elkaar op prijs weg concurreren (met alle gevolgen van dien).	Er ontstaat een situatie dat er geen zekerheid meer is voor bestaande partijen vanwege het loslaten van het budgetplafond (anders is toetreden gedurende het jaar niet mogelijk). In de praktijk kan het betekenen dat bestaande partijen waar we jarenlang mee samenwerken geen of minder werk meer toegewezen krijgen. Dat betekent dat zij ten onder zouden kunnen gaan.	Het is een politieke inschatting of dit een aanvaardbaar risico is. Vanuit de inhoud en de effectiviteit van de hulp en daarmee de kosten, is het mogelijk niet meer houdbaar om te dure en ineffectieve partijen in stand te houden die twee jaar lang de tijd hebben gehad om zich aan te passen aan een nieuwe werkelijkheid. Anderzijds bestaat het risico dat met het toetreden van nieuwe aanbieders cowboys de markt betreden waar gezinnen heen kunnen, maar waar na enkele maanden blijkt dat ze ver onder de maat leveren - iets dat je van tevoren natuurlijk niet wist, met alle gevolgen voor die gezinnen die daar al die tijd zijn langsgegaan. <u>Beheersmaatregel</u>: Wel open inschrijving, maar dan aan het begin van een periode. Blijven werken met budgetplafonds op de korte termijn voor beheersing van productie. Meer budget reserveren voor nieuwe aanbieders.

	De risico's die door aanbieders worden benoemd		
	Oorzaak	Risico	Gevolg
1	Er vindt een verschuiving van taken van gemeenten naar instellingen plaats (selectie onderaannemers, kwaliteitsbewaking, onderhandelingen voeren). Niet alle instellingen zijn hier nu al voor toegerust en zullen hierin moeten investeren. Als de gemeente kiest voor veel hoofdaannemers, zijn er geen leidende partijen die gaan investeren in procesoptimalisatie en regieverbetering. De administratieve belasting voor organisaties is nog niet helemaal duidelijk, maar er zal wel een grote facturenstroom tussen hoofdaannemers en onderaannemers tot stand gaan komen, wat tot grote administratieve belasting leidt.	Kostenverhoging	Systeem wordt onbetaalbaar en gemeenten gaan alsnog inhoudelijk sturen om benodigde bezuiniging dan wel het budget neutraal houden van het systeem te realiseren.
2	Door het hanteren van gemiddelde prijzen per cliëntprofiel, ontstaat er een financiële prikkel om vooral relatief gemakkelijke cliënten binnen het profiel te helpen en geen aanbod te bieden voor de zwaarste categorie omdat deze laatste meer kost.	Er ontstaat geen dekkend zorgaanbod.	Cliënten krijgen niet de benodigde hulp, waardoor problematiek verergert en maatschappelijke kosten hoger worden. Het voorgaande kan ook leiden tot fatale gevolgen bij cliënten, waardoor de wethouder onder druk komt te staan.

3	Hoofdaannemers gaan werken met een beperkt aantal onderaannemers om het overzichtelijk te houden.	Afname aantal aanbieders	Keuzevrijheid cliënten neemt af. Cliënten krijgen niet altijd de meest passende hulp. Instellingen gaan failliet, geen continuïteit in hulpverlening aan cliënten, werkgelegenheid daalt.
4	Hoge druk leidt ook tot vernieuwing. IJzer smeden wanneer het heet is.	Teveel faseren.	De transformatie slaagt niet of het neemt dusdanig veel tijd in beslag dat moment na moment wordt gemist.
5	De verbinding tussen huisarts en lokaal team is cruciaal voor het welslagen van het perspectiefplan.	Wanneer deze verbinding niet tot stand komt - het is nog in ontwikkeling in elke gemeenten - vinden verwijzingen nog steeds verkokerd plaats.	Aanbieders hebben extra werk om af te stemmen met ouders en lokaal team.
6	Zorglogistiek heeft een grote invloed op de effectiviteit van hulp: wanneer zet je iets in en waar is het beschikbaar.	Hoofdaannemers verantwoordelijk maken is niet de oplossing. Het is geen reële inschatting.	Aanbieders kunnen geen reëel tarief bieden omdat de extra inzet tussen hoofd- en onderaannemer vooraf niet helder is.
7	Meten op resultaat is nuttig.	Het is niet realistisch om te verwachten dat dit al op korte termijn nuttige uitkomsten gaat bieden.	Aanbieders weten niet waar ze op afgerekend worden, specifiek niet wanneer het resultaat niet behaald is (en wie bepaalt dat dan, het ligt genuanceerde dan de uitkomst in een grafiek).

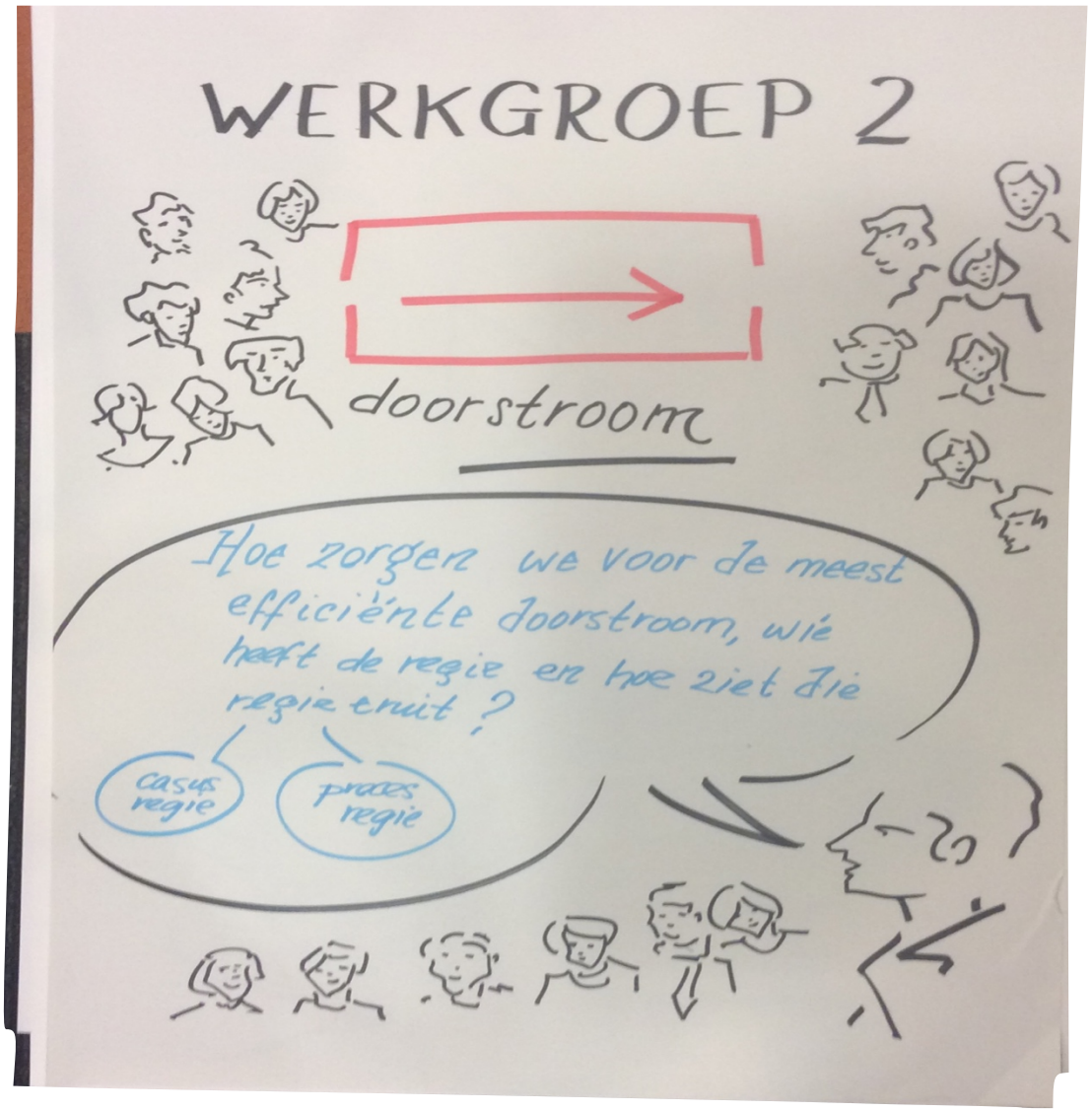

Jeugdregio's Amsterdam-Amstelland en Zaanstreek-Waterland

Namens Amsterdam-Amstelland - Frank de Graaff
Namens Zaanstreek-Waterland - Timo van Doremalen
Met advies van bureau AEF - Aldo Voorn

Met uitdrukkelijke dank aan alle gemeentelijke collega's, jeugdhulpaanbieders en aanverwante organisaties die hebben meegedacht, geadviseerd en geschreven binnen de kaders van dit document.

Gemeente Aalsmeer

MEMO RAAD

Aan	leden raad
Afkomstig van	Burgemeester en wethouders
Datum	19 oktober 2017
Afschrift aan	college, secretaristeam, griffie, voorlichting

Betreft Vraag HAC over verordening jeugdhulp 2018

Op 15 oktober 2017 heeft HAC de volgende vraag gesteld naar aanleiding van de verordening jeugdhulp 2018:

Wij hadden graag willen weten welke afspraken er concreet gemaakt zijn. Wat er concreet gewijzigd wordt.

De nieuwe werkwijze die de regionale inkoopstrategie jeugdhulp per 2018 met zich meebrengt, was aanleiding om een nieuwe verordening te maken. Deze wijkt significant af van de oude verordening omdat er nu eenmaal op een andere wijze gewerkt gaat worden (perspectiefplan, hoofd- en onderaannemerschap, resultaten ipv producten inkopen).

Deze nieuwe werkwijze wordt vooral zichtbaar in hoofdstuk 3 van de verordening, (toegang tot (hoog)specialistische jeugdhulp). Ook zijn er wijzigingen in hoofdstuk 1 (begrippen) en hoofdstuk 2 (beschrijving lokale teams).
Weliswaar is er inhoudelijk ook veel gelijk gebleven in de verordening, maar de artikelen hebben vaak een andere verwoording dan voorheen, andere titels en een nieuwe nummering. (o.a door regionale modeltekst die als basis heeft gediend). Ten slotte is de toelichtende tekst bij de verordening uitgebreider dan voorheen.

Gelijk gebleven tov oude verordening:
Art. 3.6 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking, terugvordering
Hoofdstuk 4. verhouding prijs en kwaliteit
Hoofdstuk 5. vertrouwenspersoon en klachtregeling
Hoofdstuk 6. Inspraak en medezeggenschap (andere naam participatieorgaan)

Hoogachtend,

drs. G. van der Hoeven,
wethouder

Gemeente Aalsmeer

MEMO RAAD

Registratienr.	
Aan	leden raad
Afkomstig van	Burgemeester en wethouders
Datum	23 oktober 2017
Afschrift aan	college, secretaristeam, griffie, voorlichting

Betreft Beantwoording technische vragen HAC uit de Commissie Maatschappij en Bestuur van 19 oktober 2017 n.a.v. verordening jeugdhulp

---

In de raadscommissie Maatschappij en bestuur van 19 oktober 2017 heeft de heer Heijstek van HAC naar aanleiding van de behandeling van de verordening jeugdhulp Aalsmeer 2018 een aantal technische vragen gesteld (de vragen zijn woordelijk overgenomen).

Het college heeft aangegeven deze vragen schriftelijk te beantwoorden; onderstaand treft u de vragen aan met daaronder de antwoorden.

1. **Wij missen de toewijzing middels een gerechtelijke uitspraak. Dit missen wij in artikel 3.2, lid 2, een gerechtelijke uitspraak, lid 4 gerechtelijke uitspraak en lid 6 is warrig.**
   Verwijzing via de rechter is in de Wet geregeld en wordt niet in de verordening herhaald. Als de rechter verwijst, is altijd een perspectiefplan nodig. Dit wordt opgesteld door de Jeugdbescherming (wettelijke eis: gezinsplan).

2. **3.6 lid 4: wat als het niet is doorgegaan wegens een lange wachtlijst of oorzaken die onder overmacht vallen?**
   In art. 3.6 lid 4 staat dat de verlening kán worden ingetrokken. Het hoeft niet.

3. **Hebben wij een privacycoördinator in Aalsmeer?**
   Ja, wij beschikken over een privacycoördinator.

4. **Wint de gemeente extern medisch advies in ter beoordeling van een aanvraag?**
   Nee, de gemeente wint geen extern medisch advies in. Indien nodig wordt cliënt naar de huisarts verwezen.

5. **Hebben wij bewerkingsovereenkomsten met onze softwareleverancier? *Dit is het kwaliteitsregister jeugd***
   Ja, wij hebben bewerkersovereenkomsten.

6. **Waarom neemt de gemeente geen genoegen met een doktersverklaring?**
   De gemeente respecteert de arts verwijzing zonder meer. Een perspectiefplan is bedoeld om goede en doelmatige hulp te verlenen. Omdat bij hoogspecialistische jeugdhulp een perspectiefplan vereist is, stuurt huisarts cliënten naar jeugdhulpverlening van de gemeente om dit plan op te stellen. Huisartsen mogen dat ook zelf doen, maar geven er de voorkeur aan om dit via de gemeente te laten lopen.

7. **Wanneer is het volgens het college voor een behandelend ambtenaar noodzakelijk om alle privacygevoelige medische gegevens in te zien?**
   Nooit. Medische gegevens worden niet ingezien.

8. **Aan welke kwalificaties moet een consulent/de behandelend ambtenaar voldoen?**

Alle gemeentelijk jeugdhulpverleners zijn volgens de wettelijke kwaliteitskaders SKJ of BIG geregistreerd.

9. **Kunt u iets meer vertellen over de kwaliteitseisen die er gesteld worden aan de beoordelaar van de aanvraag?**
   Zie vraag 8.

10. **Hebben onze jeugdconsulenten een SKJ of een BIG-registratie?**
    Zie vraag 8

11. **Wat is er concreet fout gegaan bij het datalek? Waarom heeft u de persoon in kwestie niet op de hoogte gebracht? Bang voor een klacht of een rechtszaak?**
    Bij het datalek is in plaats van een leeg perspectiefplan een ingevuld perspectiefplan (van iemand anders) naar een ouder toegestuurd. Dit had uiteraard nooit mogen gebeuren, maar is helaas niet terug te draaien. Direct nadat deze fout aan het licht kwam, zijn beide partijen geïnformeerd. Inmiddels zijn maatregelen getroffen om deze fout in de toekomst te voorkomen. Wij weten niet waarop u baseert dat de persoon in kwestie niet op de hoogte is gebracht.

12. **Organiseert de gemeente bijeenkomsten voor het Sociaal Team hoe om te gaan met de privacy, om bijvoorbeeld tips te geven?**
    Ja, bijvoorbeeld in werkoverleggen.

13. **Hebben wij beveiligde telefoon en internetlijnen voor communicatie met zorgaanbieders?**
    Wij maken gebruik van beveiligd mailen.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Aalsmeer,
de secretaris, de loco-burgemeester,

mr. F.L. Romkema A. Verburg

3.Raad (besluitvormend)

Dossiernummer	19
Vertrouwelijk	Nee
Vergaderdatum	2 november 2017
Agendapunt	8
Omschrijving	Algemene plaatselijke verordening Aalsmeer 2017

Geagendeerd	Vergaderdatum
3.Raad (besluitvormend)	2 november 2017

Voorgesteld besluit

de gewijzigde Algemene Plaatselijke Verordening Aalsmeer 2017 vast te stellen.

Gemeente Aalsmeer

RAADSVOORSTEL

Raadsvoorstel nr Z-2017/065070
D-2017/269166

Portefeuillehouder Burgemeester

Datum B&W-besluit 27 september 2017

Afdeling Veiligheid, Vergunningen en Handhaving

Voor de vergadering van raad d.d.
2 november 2017

Behandelend ambtenaar (voor technische vragen)
M. Kruis
020 5404719
m.kruis@amstelveen.nl
B. Meskers
020 5404935
b.meskers@amstelveen.nl

Behandelen in de raadscommissie Maatschappij en Bestuur
op 19 oktober 2017

Onderwerp

Algemene Plaatselijke Verordening Aalsmeer 2017

Gevraagd besluit

De gewijzigde Algemene Plaatselijke Verordening Aalsmeer 2017 vast te stellen.

WAT WILLEN WE BEREIKEN EN WAT GAAN WE DAARVOOR DOEN

Wat willen we bereiken (effectindicatoren)

Een actuele Algemene plaatselijke verordening (hierna: APV) door:
- de (jaarlijkse) wijzigingen van de VNG model APV te volgen voor wat betreft de voor Aalsmeer relevante artikelen 1:6, 1:7 en 2:42;
- een tekstuele correctie op artikel 2:31 door te voeren;
- nieuwe instrumenten (bevoegdheden) op het gebied van handhaving van de openbare orde en veiligheid te creëren door toevoeging van het artikel 2:79;
- de regelgeving voor geluid op terrassen bij openbare inrichtingen duidelijker te maken en hierdoor overlast te verminderen door wijziging van artikel 4:3;
- de regelgeving in de vergunningverlening van standplaatsvergunningen te repareren door een wijziging van artikel 5:18.
-

Wat gaan we daarvoor doen (prestatie-indicatoren)

De APV wijzigen door de artikelen 1:6, 1:7, 2:31, 2:42, 4:3 en 5:18 aan te passen en door het artikel 2:79 toe te voegen conform bijlage 1.

ACHTERGROND EN OVERWEGINGEN

Programma (speerpunt)

6.1 Bestuur, bevolking en veiligheid

Aanleiding

- De VNG stelt een aantal wijzigingen in de model APV voor die te maken hebben met een vereenvoudiging van processen en kleine correcties n.a.v. ervaringen uit de praktijk. Het wordt wenselijk geacht om hierbij zoveel mogelijk aan te blijven sluiten;

- Landelijke wetgeving verandert en kent de lokale overheid nieuwe bevoegdheden toe om overlast te bestrijden. De Gemeentewet is hierop recent aangevuld/gewijzigd. Om het democratisch proces te borgen is het aan de gemeenteraad om de burgemeester deze nieuwe bevoegdheden bij verordening al dan niet toe te kennen;
- De bestaande regelgeving leidde in de praktijk tot onduidelijke situatie voor ondernemers over toegestane geluidsproductie op terrassen bij openbare inrichtingen en daarmee tot overlast bij omwonenden. De wijziging biedt helderheid voor alle betrokken partijen;
- De vaste standplaatsen zijn niet opgenomen in de bestemmingsplannen. Om nog wel standplaatsvergunningen te kunnen verlenen, is een wijziging van de APV noodzakelijk.

Argumenten

- De VNG stelt een aantal wijzigingen in de model APV voor die te maken hebben met nieuwe en veranderde wetgeving maar ook met een vereenvoudiging van processen en kleine correcties n.a.v. ervaringen uit de praktijk. Het wordt wenselijk geacht om hierbij zoveel mogelijk aan te blijven sluiten;
- Landelijke wetgeving verandert en kent de lokale overheid nieuwe bevoegdheden toe om overlast te bestrijden. Met deze nieuwe bevoegdheden heeft de burgemeester extra instrumenten om extreme overlast te bestrijden en de openbare orde en veiligheid te handhaven.

Kanttekeningen

- Na de vaststelling van de wijzigingen in de APV zullen er ingevolge artikel 2:79 door de burgemeester beleidsregels worden opgesteld;
- De toepassing van artikel 2:79 geldt als ultimum remedium, waaraan een stevig dossier ten grondslag zal moeten liggen.
- Ondernemers kunnen de wijziging van artikel 4:3 interpreteren als het strenger worden van de regelgeving. Er wordt immers geen ontheffing meer gegeven voor ruimere geluidsnormen op de terrassen. Deze ontheffing was echter niet geschikt voor het doeleinde waar de ondernemers deze voor wilden gebruiken, namelijk het produceren van live en/of versterkte muziek. Verschillende ondernemers waren wel in de veronderstelling dat de regelgeving hier de mogelijkheid toe bood, wat leidde tot overlast en onnodige handhavingsactie vanuit de gemeente jegens de ondernemers;
- Een standplaatsvergunning wordt niet meer getoetst aan het bestemmingsplan. Bij de vaste standplaatsen zal dit geen problemen opleveren. Deze locaties worden al geruime tijd zonder problemen als standplaats gebruikt. Na een aanpassing van de bestemmingsplannen zal de toets aan het bestemmingplan weer in de APV opgenomen worden.

Financiën

- Bij de wijziging van de artikelen 1:6, 1:7, 2:31, 2:42, 4:3 en 5:18 niet te verwachten;
- Onbekend is nog welke financiële gevolgen de nieuwe bepaling 2:79 gaat hebben, maar mogelijk is dat het behandelen, opvolgen maar ook afwijzen van handhavingsverzoeken op grond van deze bepaling capaciteit zal gaan kosten. Zo nodig komt de burgemeester hier op terug.

Communicatie

Het besluit zal op de gebruikelijke manier bekend gemaakt worden.

Procedure

- Na vaststelling zullen de APV wijzigingen bekendgemaakt worden. De gewijzigde APV treedt in werking op de achtste dag na bekendmaking;
- Beleidsregels op grond van artikel 2:79 zullen door de burgemeester worden vormgegeven;

- Na vaststelling worden horecaondernemers op de hoogte gesteld van de wijziging van artikel 4:3;
- Het proces tot het opnemen van de standplaatsen in de bestemmingsplannen wordt gestart.

Bijlagen

Bijlage 1 Voorgestelde wijziging APV (D-2017/269194)
Bijlage 2 Algemene plaatselijke verordening Aalsmeer 2017 (D-2017/269537)
Bijlage 3 Artikelsgewijze toelichting bij de APV (D-2017/269536)
Bijlage 4 B&W besluit 26 september 2017 (D-2017/269274)

De secretaris,

mr. F.L. Romkema

De voorzitter,

J.J. Nobel

BEHANDELING RAAD

Wijziging/aanvullingen na behandeling raadscommissie

Het voorstel aan de raad is	**Aanvaarde amendementen / moties**
Ongewijzigd aanvaard	
Gewijzigd aanvaard	
Verworpen	

RAADSBESLUIT

Besluit

de gewijzigde Algemene Plaatselijke Verordening Aalsmeer 2017 vast te stellen.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 2 november 2017.

De griffier,

O. van Kolck

De voorzitter,

J.J. Nobel

Gemeente Aalsmeer

Bijlage 1: Voorgestelde wijzigingen APV (D-2017/269194)

Bijlage bij raadsvoorstel nr. D-2017/269166, "Algemene plaatselijke verordening Aalsmeer 2017"

Betreft Wijzigingen Algemene plaatselijke verordening Aalsmeer 2017 (APV):
Artikelen 1:6, 1:7, 2:31, 2:42, 2:79, 4:3 en 5:18

Opgesteld door: Veiligheid Vergunningen en Handhaving, team OOV

Geaccorderd door: Team Juridische zaken (afd. Services)

Artikel 1:6, lid d wordt als volgt aangevuld:

Bestaande tekst	**Nieuwe tekst**
Artikel 1:6 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing De vergunning of ontheffing kan worden ingetrokken of gewijzigd: a. indien ter verkrijging daarvan onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt; b. indien op grond van een verandering van de omstandigheden of inzichten opgetreden na het verlenen van de ontheffing of vergunning, intrekking of wijziging noodzakelijk is vanwege het belang of de belangen ter bescherming waarvan de vergunning of ontheffing is vereist; c. indien de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften en beperkingen niet zijn of worden nagekomen; d. indien van de vergunning of ontheffing geen gebruik wordt gemaakt binnen een daarin gestelde termijn dan wel, bij het ontbreken van een gestelde termijn, binnen een redelijke termijn; of e. indien de houder dit verzoekt.	**Artikel 1:6 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing** De vergunning of ontheffing kan worden ingetrokken of gewijzigd: a. indien ter verkrijging daarvan onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt; b. indien op grond van een verandering van de omstandigheden of inzichten opgetreden na het verlenen van de ontheffing of vergunning, intrekking of wijziging noodzakelijk is vanwege het belang of de belangen ter bescherming waarvan de vergunning of ontheffing is vereist; c. indien de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften en beperkingen niet zijn of worden nagekomen; d. indien van de vergunning of ontheffing geen gebruik wordt gemaakt binnen **of gedurende** een daarin gestelde termijn dan wel, bij het ontbreken van een gestelde termijn, binnen een redelijke termijn; of e. indien de houder dit verzoekt.

Toelichting op wijziging:

Artikel 1:6 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing
Met de aanpassing is erin voorzien dat de verordening grondslag biedt om een vergunning in te trekken als die langere tijd niet wordt gebruikt, bijvoorbeeld bij het innemen van een standplaats.

Artikel 1:7, wordt gewijzigd door toevoeging van een tweede lid:

Bestaande tekst	**Nieuwe tekst**
Artikel 1:7 Termijnen De vergunning of ontheffing geldt voor onbepaalde tijd, tenzij bij de vergunning of ontheffing anders is bepaald of de aard van de vergunning of ontheffing zich daartegen verzet.	**Artikel 1:7 Termijnen** **1.** De vergunning of ontheffing geldt voor onbepaalde tijd, tenzij bij de vergunning of ontheffing anders is bepaald of de aard van de vergunning of ontheffing zich daartegen verzet. **2. De aard van de vergunning of ontheffing verzet zich in ieder geval tegen gelding voor onbepaalde tijd indien het aantal vergunningen of ontheffingen is beperkt en het aantal mogelijke aanvragers het aantal beschikbare vergunningen of ontheffingen overtreft.**

Toelichting op wijziging:

Artikel 1:7 Termijnen
Uit de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 november 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:2927) blijkt dat voor onbepaalde tijd verleende vergunningen zich niet altijd verdragen met het formele gelijkheidsbeginsel. Bij schaarse vergunningen (meer aanvragers dan beschikbare vergunningen) kan immers het gevolg zijn dat de markt voor nieuwe aanbieders feitelijk ontoegankelijk wordt. Met dit tweede lid wordt duidelijk gemaakt dat onbepaalde tijd en schaarse vergunningen zich niet met elkaar verdragen.

Artikel 2:31, wordt als volgt gecorrigeerd:

Bestaande tekst	**Nieuwe tekst**
Artikel 2:31 Verboden gedragingen 1.Het is verboden: a.in een openbare inrichting de orde te verstoren b. als bezoeker een openbare inrichting te betreden *gedurende* de tijden zoals genoemd in artikel 2:29, eerste en *tweede* lid; c. op het terras spijzen of dranken te verstrekken aan personen die geen gebruik maken van het terras. 2.Het verbod in het eerste lid onder b is niet van toepassing op openbare inrichtingen waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt.	**Artikel 2:31 Verboden gedragingen** 1.Het is verboden: a.in een openbare inrichting de orde te verstoren b. als bezoeker een openbare inrichting te betreden **buiten** de tijden zoals genoemd in artikel 2:29, eerste en **derde** lid; c. op het terras spijzen of dranken te verstrekken aan personen die geen gebruik maken van het terras. 2.Het verbod in het eerste lid onder b is niet van toepassing op openbare inrichtingen waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt.

Toelichting op wijziging:

Twee tekstuele correcties. Het verbod had met de oude formulering ten onrechte betrekking op de openingstijden en er werd abuis verwezen naar het tweede lid van artikel 2:29. Na correcties heeft het verbod (zoals beoogd) betrekking op de periode buiten openingstijd en wordt met de verwijzing naar het derde lid van artikel 2:29 naar het juiste lid verwezen.

Artikel 2:42, wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	**Nieuwe tekst**
Artikel 2:42 Plakken en kladden 1. Het is verboden een openbare plaats of dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf die plaats zichtbaar is te bekrassen of te bekladden. 2. Het is verboden zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende op een openbare plaats of dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf die plaats zichtbaar is: a. een aanplakbiljet of ander geschrift, afbeelding of aanduiding aan te plakken, te doen aanplakken, op andere wijze aan te brengen of te doen aanbrengen; b. met kalk, *krijt,* teer of een kleur of verfstof een afbeelding, letter, cijfer of teken aan te brengen of te doen aanbrengen. 3. Het verbod in het tweede lid is niet van toepassing indien gehandeld wordt krachtens wettelijk voorschrift. 4. Het college kan aanplakborden aanwijzen voor het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen. 5. De houder van de schriftelijke toestemming is verplicht die aan een opsporingsambtenaar op diens eerste vordering terstond ter inzage af te geven.	**Artikel 2:42 Plakken en kladden** 1. Het is verboden een openbare plaats of dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf die plaats zichtbaar is te bekrassen of te bekladden. 2. Het is verboden zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende op een openbare plaats of dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf die plaats zichtbaar is: a. een aanplakbiljet of ander geschrift, afbeelding of aanduiding aan te plakken, te doen aanplakken, op andere wijze aan te brengen of te doen aanbrengen; b. met kalk, teer of een kleur of verfstof een afbeelding, letter, cijfer of teken aan te brengen of te doen aanbrengen. 3. Het verbod in het tweede lid is niet van toepassing indien gehandeld wordt krachtens wettelijk voorschrift. 4. Het college kan aanplakborden aanwijzen voor het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen. 5. De houder van de schriftelijke toestemming is verplicht die aan een opsporingsambtenaar op diens eerste vordering terstond ter inzage af te geven.

Toelichting op wijziging:

Artikel 2:42 Plakken en kladden
In het tweede lid, onder b, wordt het woord "krijt" geschrapt. De VNG verklaart dat in de loop van 2017 een aantal keer ophef is ontstaan over wat in de pers het "stoepkrijtverbod" is gaan heten. Het beeld werd geschetst dat gemeenten handhavend optraden tegen krijtende kleuters. Omdat naar de letter van de regel stoepkrijten inderdaad onder het verbod viel is ervoor gekozen het woordje "krijt" uit de bepaling te schrappen.

Artikel 2:79 wordt toegevoegd, en komt te luiden:

Nieuwe tekst
Artikel 2:79 Woonoverlast als bedoeld in artikel 151d Gemeentewet 1. Degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt, of tegen betaling in gebruik geeft aan een persoon die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen is ingeschreven, draagt er zorg voor dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt. 2. Als de burgemeester een last onder dwangsom of onder bestuursdwang oplegt naar aanleiding van een schending van deze zorgplicht kan hij daarbij aanwijzingen geven over wat de overtreder dient te doen of na te laten om verdere schending te voorkomen. De burgemeester stelt beleidsregels vast over het gebruik van deze bevoegdheid. 3. De last kan in ieder geval worden opgelegd bij ernstige en herhaaldelijke: a. geluid- of geurhinder; b. hinder van dieren; c. hinder van bezoekers of personen die tijdelijk in een woning of op een erf aanwezig zijn; d. overlast door vervuiling of verwaarlozing van een woning of een erf; e. intimidatie van derden vanuit een woning of een erf.

Toelichting op wijziging:

Artikel 2:79 Woonoverlast als bedoeld in artikel 151d Gemeentewet
Per 1 juli 2017 is de Wet aanpak woonoverlast in werking getreden. Die wet maakt het mogelijk dat de gemeenteraad de burgemeester de bevoegdheid toekent om bij ernstige en herhaaldelijke woonoverlast gedragsaanwijzingen op te leggen aan de overlastgever. Het ligt voor de hand dat de gemeenteraad dit doet in de Algemene plaatselijke verordening.
Het eerste lid is geformuleerd als een zorgplichtbepaling. Volgens het tweede lid kan de burgemeester als last onder bestuursdwang of dwangsom gedragsaanwijzingen opleggen aan de overtreder. Het tweede lid schrijft ook voor dat de burgemeester in beleidsregels vastlegt hoe hij of zij invulling geeft aan deze bevoegdheid.
Het derde lid is een facultatieve bepaling. De raad regelt in welke gevallen de burgemeester toepassing kan geven aan deze bevoegdheid. Daarbij zij opgemerkt dat de bevoegdheid om gedragsaanwijzingen op te leggen vrij nieuw is in het Nederlandse recht. Het is zaak om bij de toepassing van dit instrument een zorgvuldige start te maken. De burgemeester moet de gelegenheid en de tijd worden gegund om, in afstemming en overleg met bijvoorbeeld politie, gemeentelijke handhavers en toezichthouders, woningcorporaties en anderen, beleid vorm te geven. Voorgesteld wordt ook voor het facultatieve lid 3 de modelbepaling van de VNG te volgen.

NB: Uit de wet volgt dat dit instrument is bedoeld als een ultimum remedium. Bij een besluit om op grond van deze bepaling een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom op te leggen zal de burgemeester dus moeten motiveren dat er geen andere geschikte instrumenten waren om de woonoverlast tegen te gaan. Alleen al daarom zal er aan zo'n besluit een stevig dossier ten grondslag moeten liggen. Het meest overtuigend zou zijn als uit het dossier blijkt dat andere instrumenten als bijvoorbeeld buurtbemiddeling al zijn geprobeerd zonder het gewenste resultaat. Het ultimum remedium karakter geldt in nog sterkere mate als er sprake is van een huisverbod als bedoeld in het derde lid van artikel 151d van de Gemeentewet. Een zo zware maatregel, die een inbreuk betekent op het grondwettelijk beschermde woonrecht, is alleen mogelijk wanneer de ernst van de situatie dat eist en er werkelijk geen andere optie meer open staat.

Artikel 4:3 wordt gewijzigd door de toevoeging van het 9de lid.

Bestaande tekst	**Nieuwe tekst**
Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten 1. Het is in een inrichting in Aalsmeer-Centrum toegestaan maximaal 5 incidentele festiviteiten per kalenderjaar te houden waarbij de geluidsnormen bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 van het Besluit en artikel 4:5 van deze verordening niet van toepassing zijn, mits de houder van de inrichting tenminste twee weken voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld. Voor de overige gebieden (Stommeer, Hornmeer, Oosteinde en Kudelstaart) geldt een maximum van 12 incidentele festiviteiten per kalenderjaar. 2. Het is een inrichting toegestaan om tijdens maximaal 12 incidentele festiviteiten per kalenderjaar de verlichting langer aan te houden ten behoeve van sportactiviteiten waarbij artikel 3.148, eerste lid, van het Besluit niet van	**Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten** 1. Het is in een inrichting in Aalsmeer-Centrum toegestaan maximaal 5 incidentele festiviteiten per kalenderjaar te houden waarbij de geluidsnormen bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 van het Besluit en artikel 4:5 van deze verordening niet van toepassing zijn, mits de houder van de inrichting tenminste twee weken voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld. Voor de overige gebieden (Stommeer, Hornmeer, Oosteinde en Kudelstaart) geldt een maximum van 12 incidentele festiviteiten per kalenderjaar. 2. Het is een inrichting toegestaan om tijdens maximaal 12 incidentele festiviteiten per kalenderjaar de verlichting langer aan te houden ten behoeve van sportactiviteiten waarbij artikel 3.148, eerste lid, van het Besluit niet van

toepassing is, mits de houder van de inrichting ten minste twee weken voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld. 3. Het college stelt een formulier vast voor het doen van een kennisgeving als bedoeld in het eerste en tweede lid. 4. De kennisgeving wordt geacht te zijn gedaan wanneer het formulier, volledig en naar waarheid ingevuld, tijdig is ingeleverd op de plaats op dat formulier vermeld. 5. De kennisgeving wordt tevens geacht te zijn gedaan wanneer het college op verzoek van de houder van een inrichting een incidentele festiviteit, die redelijkerwijs niet te voorzien was, terstond toestaat. 6. Het equivalente geluidsniveau LAeq veroorzaakt door de inrichting bedraagt ondanks de incidentele festiviteit niet meer dan 75 dB(A), gemeten op de gevel van geluidgevoelige gebouwen op een hoogte van 1,5 meter of een afstand van 50 meter vanaf de festiviteit als er geen gevoelige gebouwen zijn binnen deze afstand. 7. De geluidswaarde als bedoeld in het zesde lid is inclusief onversterkte muziek en exclusief 10 dB(A) toeslag vanwege muziekcorrectie. Tevens wordt de bedrijfsduurcorrectie buiten beschouwen gelaten. 8. Ondanks de incidentele festiviteit wordt op de dagen als bedoeld in het eerste lid het ten gehore brengen van extra muziek - hoger dan de geluidsnorm als bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 van het Besluit en artikel 4:5 van deze verordening - uiterlijk om 23.00 uur op zondag t/m vrijdag en om 01.00 uur beëindigd in de nacht voorafgaand aan het weekend (vrijdag op zaterdag en zaterdag op zondag) en de nacht voorafgaand aan een reguliere feestdag. 9. Bij het ten gehore brengen van muziekgeluid blijven ramen en deuren gesloten, behoudens voor het onmiddellijk doorlaten van personen of goederen.	toepassing is, mits de houder van de inrichting ten minste twee weken voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld. 3. Het college stelt een formulier vast voor het doen van een kennisgeving als bedoeld in het eerste en tweede lid. 4. De kennisgeving wordt geacht te zijn gedaan wanneer het formulier, volledig en naar waarheid ingevuld, tijdig is ingeleverd op de plaats op dat formulier vermeld. 5. De kennisgeving wordt tevens geacht te zijn gedaan wanneer het college op verzoek van de houder van een inrichting een incidentele festiviteit, die redelijkerwijs niet te voorzien was, terstond toestaat. 6. Het equivalente geluidsniveau LAeq veroorzaakt door de inrichting bedraagt ondanks de incidentele festiviteit niet meer dan 75 dB(A), gemeten op de gevel van geluidgevoelige gebouwen op een hoogte van 1,5 meter of een afstand van 50 meter vanaf de festiviteit als er geen gevoelige gebouwen zijn binnen deze afstand. 7. De geluidswaarde als bedoeld in het zesde lid is inclusief onversterkte muziek en exclusief 10 dB(A) toeslag vanwege muziekcorrectie. Tevens wordt de bedrijfsduurcorrectie buiten beschouwen gelaten. 8. Ondanks de incidentele festiviteit wordt op de dagen als bedoeld in het eerste lid het ten gehore brengen van extra muziek - hoger dan de geluidsnorm als bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 van het Besluit en artikel 4:5 van deze verordening - uiterlijk om 23.00 uur op zondag t/m vrijdag en om 01.00 uur beëindigd in de nacht voorafgaand aan het weekend (vrijdag op zaterdag en zaterdag op zondag) en de nacht voorafgaand aan een reguliere feestdag. **9. De geluidsnorm als bedoeld in het zesde lid geldt voor het bebouwde gedeelte van de inrichting en niet voor de buitenruimte.** 10. Bij het ten gehore brengen van muziekgeluid blijven ramen en deuren gesloten, behoudens voor het onmiddellijk doorlaten van personen of goederen.

Toelichting op wijziging:

Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten
Op basis van APV artikel 4:3 is het mogelijk voor openbare inrichtingen om een melding incidentele festiviteit te doen. Op de dag waarvoor deze melding is gedaan, gelden er ruimere geluidsnormen voor de betreffende openbare inrichtingen. Op basis van de huidige regelgeving is niet uitgesloten dat het buitengedeelte van de openbare inrichting ook onder deze regeling valt. Het gebeurt met enige regelmaat dat openbare inrichtingen een melding incidentele festiviteit doen voor een festiviteit in de buitenruimte van de inrichting. De ruimere geluidnorm laat echter alsnog geen Live, of versterkte muziek toe in de buitenruimte. Ondernemers doen de melding incidentele festiviteit echter wel voor dit doeleinde. Dit leidt in de meeste gevallen tot overlast voor omwonenden en in enkele gevallen tot handhavingsprocedures tegen de betreffende ondernemer.

Ondanks dat de regelgeving voor incidentele festiviteit niet geschikt is voor live, of versterkte muziek,

zijn veel ondernemers wel in de veronderstelling dat men op basis van deze regelgeving toestemming kan krijgen voor het produceren van deze vormen van geluid op het buitengedeelte van de inrichting. Om deze reden wordt voorgesteld de APV te wijzigen zodat de regelgeving met betrekking tot de incidentele festiviteiten geen betrekking meer heeft op de buitenruimte van een openbare inrichting.

Geluid op de buitenruimte van een openbare inrichting kan dan alleen geregeld worden via een evenementenvergunning. Hierdoor is het mogelijk om bij het plaatsvinden van een evenement bij een openbare inrichting geluid toe te staan in de buitenruimte. Geluidsproductie voor reguliere activiteiten bij openbare inrichtingen, zoals verjaardagen en bruiloften, wordt dan beperkt tot het binnen gedeelte van de inrichting, of tot achtergrond geluid binnen de regulier geldende geluidnormen.

Artikel 5:18 wordt gewijzigd door een aanpassing in het tweede lid

Bestaande tekst	**Nieuwe tekst**
Artikel 5:18 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden 1. Het is verboden zonder vergunning van het college een standplaats in te nemen of te hebben. 2. Het college weigert de vergunning wegens strijd met een geldende *bestemmingsplan,* beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit. 3. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan de vergunning worden geweigerd: a. indien de standplaats hetzij op zichzelf hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand; b. indien als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel van de gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning voor een standplaats voor het verkopen van goederen een redelijk verzorgingsniveau voor de consument ter plaatse in gevaar komt. 4. Op de vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.	**Artikel 5:18 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden** 1. Het is verboden zonder vergunning van het college een standplaats in te nemen of te hebben. 2. Het college weigert de vergunning wegens strijd met een geldende beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit. 3. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan de vergunning worden geweigerd: a. indien de standplaats hetzij op zichzelf hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand; b. indien als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel van de gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning voor een standplaats voor het verkopen van goederen een redelijk verzorgingsniveau voor de consument ter plaatse in gevaar komt. 4. Op de vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Toelichting op wijziging:

Artikel 5:18 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden

In de APV is in de huidige situatie een toets aan het bestemmingsplan als imperatieve toets opgenomen voor de standplaatsvergunning. Het is echter gebleken dat geen van de vaste standplaatsen zijn opgenomen in de bestemmingsplannen. Op basis van deze lacune dient elke aanvraag voor een standplaatsvergunning geweigerd te worden. Als noodoplossing voor dit probleem wordt geadviseerd tijdelijk de toets aan het bestemmingsplan uit de APV te schrappen.

Bij de wijziging van de bestemmingsplannen dienen de vaste standplaatsvergunningen opgenomen te worden in de bestemmingsplannen. Wanneer alle standplaatsen zijn opgenomen in de bestemmingsplannen kan de toets aan het bestemmingsplan weer ingevoerd worden in de APV.

Gemeente Aalsmeer

ALGEMENE PLAATSELIJKE VERORDENING GEMEENTE AALSMEER

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	Gemeente Aalsmeer
Officiële naam regeling	Algemene Plaatselijke Verordening Aalsmeer 2017
Citeertitel	Algemene Plaatselijke Verordening Aalsmeer 2017
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	
Vastgesteld door	Gemeenteraad
Onderwerp	Openbare Orde en Veiligheid

Opmerkingen m.b.t. de regeling

Deze regeling vervangt de Algemene plaatselijke verordening Aalsmeer 2010, vastgesteld op 20 mei 2010.

Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd

Gemeentewet 147 en 149.

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

Diverse beleidsregels, nadere regels en aanwijzingsbesluiten te vinden via www.aalsmeer.nl.

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerkingtreding	**Terugwerkende kracht**	**Betreft**	**Datum ondertekening; bron bekendmaking**	**Voorstel Staten**

.. - .. -2017		Wijziging artikel: artikel 1:6 artikel 1:7 artikel 2:31 artikel 2:42 artikel 4:3 en artikel 5:18 Toevoeging: artikel 2:79	.. - .. - 2017 Officiële bekendmakingen.nl - Gemeenteblad Nr. d.d. .. - .. -2017	
31-03-2016		Nieuwe regeling	31-03-2017 Officiële bekendmakingen.nl - Gemeenteblad Nr. 46495 d.d. 23-03-2017	-

Z-2016/065070

D-2017/269537

De raad van gemeente Aalsmeer,

gelezen het advies van 26 september 2017;

gelet op artikel 147 en 149 van de Gemeentewet;

besluit gewijzigd vast te stellen de Algemene plaatselijke verordening Aalsmeer 2017.

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1:1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

1. bebouwde kom: het gebied binnen de grenzen die zijn vastgesteld op grond van artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994;
2. bevoegd gezag: bestuursorgaan dat bevoegd is tot het nemen van een besluit ten aanzien van een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht of ten aanzien van een al verleende omgevingsvergunning;
3. bouwwerk: hetgeen in artikel 1 van de gemeentelijke Bouwverordening daaronder wordt verstaan;
4. college: het college van burgemeester en wethouders;
5. gebouw: hetgeen in artikel 1, eerste lid, van de Woningwet daaronder wordt verstaan;
6. handelsreclame: iedere openbare aanprijzing van goederen of diensten, waarmee kennelijk beoogd wordt een commercieel belang te dienen;

7. kajuitboot: elk vaartuig dat is voorzien van een opbouw en/of inbouw, die een hoogte heeft van meer dan 1,60 meter, gemeten vanaf het diepste punt van het scheepsvlak, niet bedoeld voor bewoning;
8. openbaar water: wateren die voor het publiek bevaarbaar of op andere wijze toegankelijk zijn;
9. openbare plaats: hetgeen in artikel 1 van de Wet openbare manifestaties daaronder wordt verstaan;
10. rechthebbende: degene die over een zaak zeggenschap heeft krachtens een zakelijk of persoonlijk recht;
11. vaartuig: een voorwerp, dat bestemd of ingericht is, voor het vervoer over water, van personen en-of goederen, dan wel een drijvend werktuig niet zijnde een woonark.
12. weg: hetgeen in artikel 1, eerste lid, onder b van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder wordt verstaan.

Artikel 1:2 Beslistermijn

1. Het bevoegde bestuursorgaan beslist op een aanvraag voor een vergunning of ontheffing binnen acht weken na de datum van ontvangst van de aanvraag.
2. Het bestuursorgaan kan de termijn voor ten hoogste acht weken verdagen.
3. In afwijking van het tweede lid is artikel 3.9 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van toepassing indien beslist wordt op een aanvraag om een ontheffing als bedoeld in artikel 2:10, vierde lid, of een vergunning als bedoeld in artikel 2:11, tweede lid, aanhef en onder a, of artikel 4:11.

Artikel 1:3 Indiening aanvraag

[Vervallen]

Artikel 1:4 Voorschriften en beperkingen

1. Aan een vergunning of ontheffing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden. Deze voorschriften en beperkingen strekken slechts tot bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning of ontheffing is vereist.
2. Degene aan wie een vergunning of ontheffing is verleend, is verplicht de daaraan verbonden voorschriften en beperkingen na te komen.

Artikel 1:5 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing

De vergunning of ontheffing is persoonlijk, tenzij bij of krachtens deze verordening anders is bepaald.

Artikel 1:6 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing

De vergunning of ontheffing kan worden ingetrokken of gewijzigd:

a. indien ter verkrijging daarvan onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt;
b. indien op grond van een verandering van de omstandigheden of inzichten opgetreden na het verlenen van de ontheffing of vergunning, intrekking of wijziging noodzakelijk is vanwege het belang of de belangen ter bescherming waarvan de vergunning of ontheffing is vereist;
c. indien de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften en beperkingen niet zijn of worden nagekomen;
d. indien van de vergunning of ontheffing geen gebruik wordt gemaakt binnen of gedurende een daarin gestelde termijn dan wel, bij het ontbreken van een gestelde termijn, binnen een redelijke termijn; of
e. indien de houder dit verzoekt.

Artikel 1:7 Termijnen

1. De vergunning of ontheffing geldt voor onbepaalde tijd, tenzij bij de vergunning of ontheffing anders is bepaald of de aard van de vergunning of ontheffing zich daartegen verzet.

2. De aard van de vergunning of ontheffing verzet zich in ieder geval tegen gelding voor onbepaalde tijd indien het aantal vergunningen of ontheffingen is beperkt en het aantal mogelijke aanvragers het aantal beschikbare vergunningen of ontheffingen overtreft.

Artikel 1:8 Weigeringsgronden

1. De vergunning of ontheffing kan door het bevoegd gezag of het bevoegde bestuursorgaan worden geweigerd in het belang van:
   a. de openbare orde;
   b. de openbare veiligheid;
   c. de volksgezondheid;
   d. de bescherming van het milieu.
2. Een vergunning of ontheffing kan ook worden geweigerd als de aanvraag daarvoor minder dan 3 weken voor de beoogde datum van de beoogde activiteit is ingediend en daardoor een behoorlijke behandeling van de aanvraag niet mogelijk is.

Artikel 1:9 Lex silencio positivo

[Vervallen].

Artikel 1:10 Lex silencio positivo niet van toepassing

[Vervallen].

Hoofdstuk 2. Openbare Orde

Afdeling 1. Bestrijding van ongeregeldheden

Artikel 2:1 Samenscholing en ongeregeldheden

1. Het is verboden op een openbare plaats deel te nemen aan een samenscholing, onnodig op te dringen of door uitdagend gedrag aanleiding te geven tot ongeregeldheden.
2. Degene die op een openbare plaats:

a. aanwezig is bij een voorval waardoor ongeregeldheden ontstaan of dreigen te ontstaan;

b. aanwezig is bij een gebeurtenis die aanleiding geeft tot toeloop van publiek waardoor ongeregeldheden ontstaan of dreigen te ontstaan; of

c. zich bevindt in of aanwezig is bij een samenscholing;

is verplicht op bevel van een ambtenaar van politie zijn weg te vervolgen of zich in de door hem aangewezen richting te verwijderen.

3. Het is verboden zich te begeven naar of te bevinden op openbare plaatsen die door of vanwege het bevoegd bestuursorgaan in het belang van de openbare veiligheid of ter voorkoming van ongeregeldheden zijn afgezet.

4. De burgemeester kan ontheffing verlenen van het in het derde lid gestelde verbod.

5. Het bepaalde in de voorgaande leden is niet van toepassing op betogingen, vergaderingen en godsdienstige en levensbeschouwelijke samenkomsten als bedoeld in de Wet openbare manifestaties.

6. Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Afdeling 2. Betoging

Artikel 2:2 Optochten
[Vervallen]

Artikel 2:3 Kennisgeving betogingen op openbare plaatsen

1. Degene die het voornemen heeft op een openbare plaats een betoging te houden, waaronder begrepen een samenkomst als bedoeld in artikel 3, eerste lid van de Wet openbare manifestaties, geeft daarvan vóór de openbare aankondiging en ten minste vier dagen voordat de betoging wordt gehouden, schriftelijk kennis aan de burgemeester.

2. De kennisgeving bevat:

a. naam en adres van degene die de betoging houdt;

b. het doel van de betoging;

c. de datum waarop de betoging wordt gehouden en het tijdstip van aanvang en van beëindiging;

d. de plaats en, voor zover van toepassing, de route en de plaats van beëindiging;

e. voor van toepassing, de wijze van samenstelling; en

f. maatregelen die degene die de betoging houdt zal treffen om een regelmatig verloop te bevorderen.

3. Degene die de kennisgeving doet ontvangt daarvan een bewijs waarin het tijdstip van de kennisgeving is vermeld.

4. Indien het tijdstip van de schriftelijke kennisgeving valt op een vrijdag na 12.00 uur, een zaterdag, een zondag of een algemeen erkende feestdag, wordt de kennisgeving gedaan uiterlijk op de werkdag die aan de dag van dat tijdstip voorafgaat vóór 12.00 uur.

5. De burgemeester kan in bijzondere omstandigheden op verzoek een kennisgeving in behandeling nemen buiten deze termijn.

Artikel 2:4 Afwijking termijn
[Vervallen; opgenomen in artikel 2:3]

Artikel 2:5 Te verstrekken gegevens
[Vervallen; opgenomen in artikel 2:3]

Afdeling 3. Verspreiden van gedrukte stukken

Artikel 2:6 Beperking aanbieden e.d. van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen
[Vervallen]

Afdeling 4. Vertoningen e.d. op de weg

Artikel 2:7 Feest, muziek en wedstrijd e.d.
[Vervallen]

Artikel 2:8 Dienstverlening
[Vervallen]

Artikel 2:9 Straatartiest e.d.
[Vervallen]

Afdeling 5. Bruikbaarheid en aanzien van de weg

Artikel 2:10 Voorwerpen op of aan de weg

1. Het is verboden de weg of een weggedeelte anders te gebruiken dan overeenkomstig de publieke functie daarvan, indien:
    a. het gebruik schade toebrengt of kan toebrengen aan de weg, de bruikbaarheid van de weg belemmert of kan belemmeren, dan wel een belemmering vormt of kan vormen voor het beheer of onderhoud van de weg; of
    b. het gebruik niet voldoet aan redelijke eisen van welstand.
2. Van een belemmering voor de bruikbaarheid van de weg is in ieder geval sprake:
    a. wanneer niet tenminste een vrije doorgang van 1,20 m wordt gelaten op voetpaden;
    b. wanneer niet tenminste een vrije doorgang van 3,50 m wordt gelaten op de rijbaan voor fietsers of gemotoriseerd verkeer;
    c. als het betreffende voorwerp langer is dan 10 meter.
3. Het college kan in het belang van de openbare orde of de woon- en leefomgeving nadere regels stellen ten aanzien van inboedel, uitstallingen en reclameborden.

4. Het bevoegde bestuursorgaan kan ontheffing verlenen van het verbod in het eerste lid.
5. In afwijking van het vierde lid kan het bevoegd gezag een omgevingsvergunning verlenen voor het in het eerste lid bedoelde gebruik, voor zover dit een activiteit betreft als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder j of k, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.
6. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op:
    a. evenementen als bedoeld in artikel 2:24;
    b. terrassen als bedoeld in artikel 2:27;
    c. standplaatsen als bedoeld in artikel 5:18; en
    d. overige gevallen waarin krachtens een wettelijke regeling een vergunning voor het gebruik van de weg is verleend.
7. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994, of de provinciale wegenverordening.
8. Op de ontheffing bedoeld in het vierde lid is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 2:11 (Omgevings)vergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg

1. Het is verboden zonder of in afwijking van een vergunning een weg aan te leggen, de verharding daarvan op te breken, in een weg te graven of te spitten, aard of breedte van de wegverharding te veranderen of anderszins verandering te brengen in de wijze van aanleg van een weg.
2. De vergunning wordt verleend:

a. als omgevingsvergunning door het bevoegd gezag, indien de activiteiten zijn verboden bij een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit; of

b. door het college in de overige gevallen.

3. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing indien in opdracht van een bestuursorgaan of openbaar lichaam publieke taken worden verricht.

4. Het verbod is voorts niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, de provinciale wegenverordening, de Waterschapskeur, de Telecommunicatiewet of de daarop gebaseerde Telecommunicatieverordening.

5. Op de vergunning bedoeld in het eerste lid is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Artikel 2:12 Maken, veranderen van een uitweg

1. Het is verboden zonder omgevingsvergunning van het college een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.

2. In afwijking van het bepaalde in artikel 1:8 wordt de vergunning slechts geweigerd:

a. ter voorkoming van gevaar voor het verkeer op de weg;

b. indien de uitweg zonder noodzaak ten koste gaat van een openbare parkeerplaats;

c. indien door de uitweg het openbaar groen op onaanvaardbare wijze wordt aangetast; of

d. indien er sprake is van een uitweg van een perceel dat al door een andere uitweg wordt ontsloten, en de aanleg van deze tweede uitweg ten koste gaat van een openbare parkeerplaats of het openbaar groen.

3. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, de Waterschapskeur of de provinciale wegenverordening.

Afdeling 6. Veiligheid op de weg

Artikel 2:13 Veroorzaken van gladheid
[Gereserveerd]

Artikel 2:14 Winkelwagentjes
[Vervallen]

Artikel 2:15 Hinderlijke beplanting of gevaarlijk voorwerp
Het is verboden beplanting of een voorwerp aan te brengen of te hebben op zodanige wijze dat aan

het wegverkeer het vrije uitzicht wordt belemmerd of dat er op andere wijze voor het wegverkeer

hinder of gevaar ontstaat.

Artikel 2:16 Openen straatkolken e.d.

[Vervallen]

Artikel 2:17 Kelderingangen e.d.
[Vervallen]

Artikel 2:18 Rookverbod in bossen en natuurterreinen
[Vervallen]

Artikel 2:19 Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp
[Vervallen]

Artikel 2:20 Vallende voorwerpen
[Vervallen]

Artikel 2:21 Voorzieningen voor verkeer en verlichting

1. De rechthebbende op een bouwwerk is verplicht toe te laten dat op of aan dat bouwwerk voorwerpen, borden of voorzieningen ten behoeve van het verkeer of de openbare verlichting worden aangebracht, onderhouden, gewijzigd of verwijderd.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Waterstaatswet 1900, de Onteigeningswet, of de Belemmeringenwet Privaatrecht.

Artikel 2:22 Objecten onder hoogspanningslijn

[Vervallen]

Artikel 2:23 Veiligheid op het ijs

[Vervallen]

Afdeling 7. Evenementen

Artikel 2:24 Begripsbepaling

1. In deze afdeling wordt onder evenement verstaan elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak, met uitzondering van:
   a. bioscoopvoorstellingen;
   b. markten als bedoeld in artikel 160, eerste lid, onder h, van de Gemeentewet en artikel 5:22 van deze verordening;
   c. kansspelen als bedoeld in de Wet op de kansspelen;
   d. het in een inrichting in de zin van de Drank- en Horecawet gelegenheid geven tot dansen;
   e. betogingen, samenkomsten en vergaderingen als bedoeld in de Wet openbare manifestaties;
   f. activiteiten als bedoeld in artikel 2:39 van deze verordening.
2. Onder evenement wordt mede verstaan:
   a. een herdenkingsplechtigheid;

b. een braderie;

c. een optocht, niet zijnde een betoging als bedoeld in artikel 2:3 van deze verordening, op de weg;

d. een feest, muziekvoorstelling of wedstrijd op of aan de weg;

e. een straatfeest of buurtbarbecue op één dag (klein evenement);

f. een snuffelmarkt;

g. de door de burgemeester aan te wijzen categorieën van vechtsportwedstrijden en - gala's.

3. Onder klein evenement wordt verstaan: een evenement dat geclassificeerd is als Klasse 0 volgens het risicoanalysemodel.

4. Onder regulier evenement wordt verstaan: een evenement dat geclassificeerd is als Klasse A volgens het risicoanalysemodel.

5. Onder aandacht evenement wordt verstaan: een evenement dat geclassificeerd is als Klasse B volgens het risicoanalysemodel.

6. Onder risico evenement wordt verstaan: een evenement dat geclassificeerd is als Klasse C volgens het risicoanalysemodel.

Artikel 2:25 Evenementenvergunning

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een evenement te organiseren.

2. Geen vergunning is vereist voor een klein evenement, indien:

a. er een organisator is;

b. de organisator ten minste 15 werkdagen voorafgaand aan het evenement daarvan melding heeft gedaan via een volledig ingevuld formulier "Melding klein evenement".

3. De burgemeester kan na ontvangst van de melding besluiten een klein evenement te verbieden, indien er aanleiding is te vermoeden dat daardoor de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu in gevaar komt.
4. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en de bescherming van het milieu nadere regels stellen ten aanzien van evenementen.
5. In afwijking van artikel 1:8 van deze verordening kan de burgemeester besluiten een aanvraag voor een regulier evenement te weigeren als minder dan 8 weken voorafgaand aan de eerste dag van het evenement geen volledige aanvraag is ingediend.
6. In afwijking van artikel 1:8 van deze verordening kan de burgemeester besluiten een aanvraag voor een aandacht evenement te weigeren als minder dan 12 weken voorafgaand aan de eerste dag van het evenement geen volledige aanvraag is ingediend.
7. In afwijking van artikel 1:8 van deze verordening kan de burgemeester besluiten een aanvraag voor een risico evenement te weigeren als:
    a. het risico evenement niet door de organisator daarvan voor 1 december van het voorafgaande jaar en tot 1 jaar voorafgaand aan het evenement is gemeld via het meldingsformulier risico evenement;
    b. minder dan 26 weken voorafgaand aan de eerste dag van het evenement geen volledige aanvraag is ingediend.
8. In aanvulling op artikel 1:8 van deze verordening kan een vergunning voor vechtsportwedstrijden en -gala's geweigerd worden als de natuurlijke personen die het evenement organiseren van slecht levensgedrag zijn.

9. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op een wedstrijd op of aan de weg, in situaties waarin voorzien wordt door artikel 10 juncto 148, van de Wegenverkeerswet 1994.

10. Op de vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 2:26 Ordeverstoring

Het is verboden bij een evenement de orde te verstoren.

Afdeling 8. Toezicht op openbare inrichtingen

Artikel 2:27 Begripsbepalingen

1. In deze afdeling wordt verstaan onder:

   a. openbare inrichting:

      i. een hotel, restaurant, pension, café, cafetaria, snackbar, discotheek, buurthuis of clubhuis;

      ii. elke andere voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt of dranken worden geschonken of rookwaren of spijzen voor directe consumptie worden verstrekt of bereid;

   b. terras: een buiten de besloten ruimte van de openbare inrichting liggend deel daarvan waar sta- of zitgelegenheid kan worden geboden en waar tegen vergoeding dranken kunnen worden geschonken of spijzen voor directe consumptie kunnen worden bereid of verstrekt.

   c. daghoreca: openbare inrichtingen die vallen onder Categorie I van horeca-activiteiten volgens het bestemmingsplan.

2. Onder openbare inrichting wordt mede verstaan een buiten de besloten ruimte van de openbare inrichting liggend deel daarvan waar sta- of zitgelegenheid kan worden geboden en waar tegen vergoeding dranken kunnen worden geschonken of spijzen voor directe consumptie kunnen worden bereid of verstrekt.

Artikel 2:28 Exploitatie openbare inrichting

1. Het is verboden een openbare inrichting te exploiteren zonder vergunning van de burgemeester.
2. De burgemeester weigert de vergunning indien de exploitatie van de openbare inrichting in strijd is met een geldend bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit.
3. In afwijking van het bepaalde in artikel 1:8 kan de burgemeester de vergunning geheel of gedeeltelijk weigeren indien:
    a. naar zijn oordeel moet worden aangenomen dat de woon- of leefsituatie in de omgeving van de openbare inrichting en/of de openbare orde op ontoelaatbare wijze nadelig wordt beïnvloed.
    b. de exploitant van de openbare inrichting in enig opzicht van slecht levensgedrag is.
    c. het terras:
        i. schade toebrengt of kan toebrengen aan de weg;
        ii. de bruikbaarheid van de weg belemmert of kan belemmeren, dan wel een belemmering vormt of kan vormen voor het beheer of onderhoud van de weg;
        iii. niet voldoet aan redelijke eisen van welstand.
4. De exploitant van een openbare inrichting is verplicht de vergunning of een kopie daarvan te tonen op eerste vordering van een daartoe bevoegde ambtenaar.
5. Geen vergunning is vereist voor door de burgemeester aan te wijzen categorieën van openbare inrichtingen die naar zijn oordeel geen invloed hebben op de woon- en leefsituatie in de omgeving van de openbare inrichting en geen risico vormen voor de openbare orde.

6. Paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) is niet van toepassing op de vergunning bedoeld in het eerste lid en op de vrijstelling bedoeld in het vijfde lid.

Artikel 2:29 Openingstijd

1. Openbare inrichtingen mogen geopend zijn tussen 07.00 uur en 01.00 uur.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op openbare inrichtingen waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt. Gedurende de tijden genoemd in het eerste lid mag geen alcoholhoudende drank worden verstrekt.
3. Terrassen mogen geopend zijn tussen 07.00 uur en 01:00 uur.
4. In afwijking van het eerste en tweede lid mag daghoreca geopend zijn tussen 06.00 uur en 22.00 uur.
5. Het is verboden een openbare inrichting voor bezoekers geopend te hebben, of bezoekers in de inrichting te laten verblijven buiten de openingstijden.
6. De burgemeester kan per openbare inrichting 5 keer per kalenderjaar ontheffing verlenen van de openingstijd. Per openbare inrichting kunnen maximaal 2 ontheffingen per maand worden verleend.
7. De burgemeester kan categorieën van openbare inrichtingen aanwijzen waarvoor andere openingstijden gelden.
8. De burgemeester kan gebieden aanwijzen waarvoor andere openingstijden gelden.
9. Dit artikel is niet van toepassing op situaties waarin bij of krachtens de Wet milieubeheer is voorzien.
10. Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 2:30 Afwijking openingstijd; tijdelijke sluiting

1. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, veiligheid of gezondheid of in geval van bijzondere omstandigheden voor een of meer openbare inrichtingen tijdelijk andere sluitingstijden vaststellen of tijdelijk sluiting bevelen.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin artikel 13b van de Opiumwet voorziet.

Artikel 2:31 Verboden gedragingen

1. Het is verboden:
   a. in een openbare inrichting de orde te verstoren;
   b. als bezoeker een openbare inrichting te betreden buiten de tijden zoals genoemd in artikel 2:29, eerste en derde lid;
   c. op het terras spijzen of dranken te verstrekken aan personen die geen gebruik maken van het terras.
2. Het verbod in het eerste lid onder b is niet van toepassing op openbare inrichtingen waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt.

Artikel 2:32 Handel binnen openbare inrichtingen

1. In dit artikel wordt onder handelaar verstaan: de handelaar als bedoeld in artikel 1 van de algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht.
2. De exploitant van een openbare inrichting staat niet toe dat een handelaar of een voor hem handelend persoon in die inrichting enig voorwerp verwerft, verkoopt of op enige andere wijze overdraagt.

Artikel 2:32a Verbod verstrekken alcoholhoudende drank in paracommerciële omgeving

1. Het is verboden buiten de genoemde tijden in artikel 2 van de Verordening paracommercie gemeente Aalsmeer alcoholhoudende drank te verstrekken in een openbare inrichting, niet zijnde een paracommerciële inrichting, welke:

a. deel uitmaakt van een gebouw dat of waarvan een onderdeel uitsluitend of in hoofdzaak wordt gebruikt om onderwijs te geven aan leerlingen die merendeels de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt;

b. deel uitmaakt van een gebouw dat of waarvan een onderdeel uitsluitend of in hoofdzaak in gebruik is bij een of meer jeugd- of jongerenorganisaties;

c. deel uitmaakt van een gebouw dat of waarvan een onderdeel uitsluitend of in hoofdzaak in gebruik is als gemeentelijk wijkgebouw of buurthuis;

d. deel uitmaakt van een gebouw, dat uitsluitend of in hoofdzaak in gebruik is bij één of meer sportorganisaties of -instellingen.

2. In de in het eerste lid bedoelde inrichtingen, met uitzondering van onderdeel c en d, is het verboden sterke drank te verstrekken.

3. De burgemeester kan met het oog op bijzondere gelegenheden van zeer tijdelijke aard voor een aaneengesloten periode van ten hoogste twaalf dagen ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste lid.

4. Het is verboden prijsacties (happy hours) te organiseren in combinatie met het verstrekken van alcoholhoudende dranken binnen een openbare inrichting als bedoeld in het eerste lid.

5. Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 2:33 Het college als bevoegd bestuursorgaan

Indien een openbare inrichting geen voor het publiek openstaand gebouw of bijbehorend erf is in

de zin van artikel 174 van de Gemeentewet, treedt het college bij de toepassing van artikel 2:28

tot en met 2:30 op als bevoegd bestuursorgaan.

Artikel 2:34 Het college als bevoegd bestuursorgaan
[Vervallen]

Afdeling 9. Toezicht op inrichtingen tot het verschaffen van nachtverblijf

Artikel 2:35 Begripsbepaling
In deze afdeling wordt verstaan onder inrichting: elke al dan niet besloten ruimte waarin, in de

uitoefening van beroep of bedrijf, aan personen de mogelijkheid van nachtverblijf of gelegenheid

tot kamperen wordt verschaft.

Artikel 2:36 Kennisgeving exploitatie
Degene die een inrichting opricht, overneemt, verplaatst of de exploitatie of feitelijke leiding van

een inrichting staakt, is verplicht binnen drie dagen daarna daarvan schriftelijk kennis te geven aan

de burgemeester.

Artikel 2:37 Nachtregister
[Vervallen]

Artikel 2:38 Verschaffing gegevens nachtregister
Degene die in een inrichting nachtverblijf houdt of de kampeerder is verplicht de exploitant of

feitelijk leidinggevende van die inrichting volledig en naar waarheid naam, adres, woonplaats,

geboortedatum, geboorteplaats, dag van aankomst en de dag van vertrek te verstrekken en zijn

(geldige) identiteitsbewijs te tonen.

Afdeling 10. Toezicht op speelgelegenheden

Artikel 2:39 Speelgelegenheden

1. In dit artikel wordt onder speelgelegenheid verstaan: een voor het publiek toegankelijke gelegenheid waar bedrijfsmatig of in een omvang alsof deze bedrijfsmatig is de mogelijkheid wordt geboden enig spel te beoefenen, waarbij geld of in geld inwisselbare voorwerpen kunnen worden gewonnen of verloren.
2. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een speelgelegenheid te exploiteren of te doen exploiteren. Het verbod is niet van toepassing op:
   a. speelautomatenhallen waarvoor op grond van artikel 30c, eerste lid, onder b, van de Wet op de Kansspelen vergunning is verleend;
   b. speelgelegenheden waarvoor de raad van bestuur van de kansspelautoriteit bevoegd is vergunning te verlenen;
   c. speelgelegenheden waar de mogelijkheid wordt geboden om het kleine kansspel als bedoeld in artikel 7c van de Wet op de kansspelen te beoefenen, of te spelen op speelautomaten als bedoeld in artikel 30 van de Wet op de kansspelen, of de handeling als bedoeld in artikel 1, onder a, van de Wet op de kansspelen te verrichten.
3. De burgemeester weigert de vergunning:
   a. indien naar zijn oordeel moet worden aangenomen dat de woon- en leefsituatie in de omgeving van de speelgelegenheid of de openbare orde op ontoelaatbare wijze nadelig worden beïnvloed door de exploitatie van de speelgelegenheid; of
   b. indien de exploitatie van de speelgelegenheid in strijd is met een geldend bestemmingsplan.
4. Op de vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 2:40 Kansspelautomaten

1. In dit artikel wordt verstaan onder:
    a. Wet: de Wet op de kansspelen;
    b. kansspelautomaat: automaat als bedoeld in artikel 30, onder c. van de Wet;
    c. hoogdrempelige inrichting: inrichting als bedoeld in artikel 30, onder d, van de Wet;
    d. laagdrempelige inrichting: inrichting als bedoeld in artikel 30, onder e, van de Wet.
2. In hoogdrempelige inrichtingen zijn twee kansspelautomaten toegestaan.
3. In laagdrempelige inrichtingen zijn kansspelautomaten niet toegestaan.

Afdeling 11. Maatregelen tegen overlast en baldadigheid

Artikel 2:41 Betreden gesloten woning of lokaal

1. Het is verboden een krachtens artikel 174a van de Gemeentewet gesloten woning, een niet voor publiek toegankelijk lokaal of een bij die woning of dat lokaal behorend erf te betreden.
2. Het is verboden een krachtens artikel 13b van de Opiumwet gesloten woning, een niet voor het publiek toegankelijk lokaal, een bij die woning of dat lokaal behorend erf, een voor het publiek toegankelijk lokaal of bij dat lokaal behorend erf te betreden.
3. Deze verboden zijn niet van toepassing op personen wier aanwezigheid in de woning of het lokaal wegens dringende reden noodzakelijk is.

Artikel 2:42 Plakken en kladden

1. Het is verboden een openbare plaats of dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf die plaats zichtbaar is te bekrassen of te bekladden.

2. Het is verboden zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende op een openbare plaats of dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf die plaats zichtbaar is:
   a. een aanplakbiljet of ander geschrift, afbeelding of aanduiding aan te plakken, te doen aanplakken, op andere wijze aan te brengen of te doen aanbrengen;
   b. met kalk, teer of een kleur of verfstof een afbeelding, letter, cijfer of teken aan te brengen of te doen aanbrengen.
3. Het verbod in het tweede lid is niet van toepassing indien gehandeld wordt krachtens wettelijk voorschrift.
4. Het college kan aanplakborden aanwijzen voor het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen.
5. Het is verboden de aanplakborden te gebruiken voor het aanbrengen van handelsreclame.
6. Het college kan nadere regels stellen voor het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen, die geen betrekking mogen hebben op de inhoud van de meningsuitingen en bekendmakingen.
7. De houder van de schriftelijke toestemming is verplicht die aan een opsporingsambtenaar op diens eerste vordering terstond ter inzage af te geven.

Artikel 2:43 Vervoer plakgereedschap e.d.

1. Het is verboden op de weg of openbaar water enig aanplakbiljet, aanplakdoek, kalk, teer, kleur of verfstof of verfgereedschap te vervoeren of bij zich te hebben.
2. Dit verbod is niet van toepassing, indien de genoemde materialen of gereedschappen niet zijn gebruikt of niet zijn bestemd voor handelingen als verboden in artikel 2:42.

Artikel 2:44 Vervoer inbrekerswerktuigen

1. Het is verboden om inbrekerswerktuigen te vervoeren of bij zich te hebben.

2. Dit verbod is niet van toepassing indien de bedoelde werktuigen niet zijn gebruikt of niet zijn bestemd om zich onrechtmatig de toegang tot een gebouw of erf te verschaffen, onrechtmatig sluitingen te openen of te verbreken, diefstal door middel van braak te vergemakkelijken of het maken van sporen te voorkomen.

Artikel 2:45 Betreden van plantsoenen e.d.

Het is degene die daartoe niet bevoegd is verboden zich te bevinden in of op bij de gemeente in

onderhoud zijnde parken, wandelplaatsen, plantsoenen, groenstroken of grasperken, buiten de

daarin gelegen wegen of paden.

Artikel 2:46 Rijden over bermen e.d.

[Vervallen]

Artikel 2:47 Hinderlijk gedrag op openbare plaatsen en voor publiek toegankelijke ruimten

1. Het is verboden op een openbare plaats en/ of een voor publiek toegankelijke ruimte:

   a. te klimmen of zich te bevinden op een beeld, monument, overkapping, constructie, openbare toiletgelegenheid, voertuig, hekheining of andere afsluiting, verkeersmeubilair of daarvoor niet bestemd straatmeubilair;

   b. zich op te houden op een wijze die aan andere gebruikers of aan bewoners van nabij die openbare plaats gelegen woningen onnodig overlast of hinder berokkent;

   c. dan wel deze te verontreinigen of te gebruiken voor een ander doel dan waarvoor deze ruimte is bestemd.

2. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door artikel 424, 426bis of 431 van het Wetboek van Strafrecht of artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994.

Artikel 2:48 Verboden drankgebruik

1. Het is voor personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt verboden op een openbare plaats, die deel uitmaakt van een door het college aangewezen gebied, alcoholhoudende drank te gebruiken of aangebroken flessen, blikjes en dergelijke met alcoholhoudende drank bij zich te hebben.
2. Het verbod is niet van toepassing op:
    a. een terras dat behoort bij een horecabedrijf als bedoeld in artikel 1 van de Drank- en Horecawet; en
    b. een andere plaats dan een horecabedrijf als bedoeld onder a, waarvoor een ontheffing geldt krachtens artikel 35 van de Drank en Horecawet.

Artikel 2:49 Verboden gedrag bij of in gebouwen

1. Het is verboden:
    a. zich zonder redelijk doel in een portiek of poort op te houden;
    b. b. zonder redelijk doel in, op of tegen een raamkozijn of een drempel van een gebouw te zitten of te liggen.
2. Het is aan anderen dan bewoners of gebruikers van een flatgebouw, appartementsgebouw of een soortgelijke meergezinswoning of van een gebouw dat voor publiek toegankelijk is, verboden zich zonder redelijk doel te bevinden in een voor gemeenschappelijk gebruik bestemde ruimte van dat gebouw.

Artikel 2:49a Sluiting gebouw

1. De burgemeester kan de sluiting bevelen van een voor publiek toegankelijk gebouw, inrichting of ruimte als daar:
    a. is gehandeld in strijd met artikel 1 van de Wet op de kansspelen;
    b. door misdrijf verkregen zaken voorhanden, bewaard of verborgen zijn dan wel zijn verworven of overgedragen;
    c. discriminatie heeft plaatsgevonden op grond van ras, geslacht, seksuele gerichtheid of op welke grond dan ook;

d. wapens als bedoeld in artikel 2 van de Wet wapens en munitie aanwezig zijn waarvoor geen ontheffing, vergunning of verlof is verleend, of

e. zich andere feiten of omstandigheden hebben voorgedaan die de vrees wettigen dat het geopend blijven van het gebouw, de inrichting of de ruimte ernstig gevaar oplevert voor de openbare orde.

2. De burgemeester trekt het sluitingsbevel in als naar zijn oordeel de in het eerste lid genoemde belangen voortzetting van de sluiting niet langer vereisen.

3. De burgemeester draagt zorg voor het aanbrengen van het bevel tot sluiting bij de toegang van het gebouw, de inrichting of de ruimte, of in de directe nabijheid daarvan.

4. De rechthebbende laat toe dat een afschrift van het sluitingsbevel wordt aangebracht.

5. Het is verboden een gebouw, inrichting of ruimte te betreden waarvan de sluiting is bevolen.

6. Het is de rechthebbende verboden zonder toestemming van de burgemeester bezoekers toe te laten of zelf het gebouw, de inrichting of de ruimte te betreden.

7. Het derde, vierde, vijfde en zesde lid zijn van overeenkomstige toepassing als de burgemeester krachtens artikel 174a van de Gemeentewet of artikel 13b van de Opiumwet heeft besloten tot sluiting van een woning, een lokaal of een bij de woning of dat lokaal behorend erf.

Artikel 2:50 Hinderlijk gedrag in voor het publiek toegankelijke ruimten
[Vervallen]

Artikel 2:51 Neerzetten van fietsen e.d.
[Vervallen]

Artikel 2:52 Overlast van fiets of bromfiets op markt en kermisterrein e.d.
[Vervallen]

Artikel 2:53 Bespieden van personen
[Vervallen]

Artikel 2:54 Bewakingsapparatuur
[Gereserveerd]

Artikel 2:55 Nodeloos alarmeren
[Gereserveerd]

Artikel 2:56 Alarminstallaties
[Gereserveerd]

Artikel 2:57 Loslopende honden
1. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden die hond te laten verblijven of te laten lopen:
    a. op een voor het publiek toegankelijke en kennelijk als zodanig ingerichte kinderspeelplaats, zandbak of speelweide of op een andere door het college aangewezen plaats;
    b. binnen de bebouwde kom op een openbare plaats indien de hond niet is aangelijnd;
    c. buiten de bebouwde kom op een door het college aangewezen plaats indien de hond niet is aangelijnd;
    d. op de weg indien die hond niet is voorzien van een halsband of een ander identificatiemerk dat de eigenaar of houder duidelijk doet kennen.
2. Het eerste lid, aanhef en onder b, is niet van toepassing op door het college aangewezen plaatsen.
3. Het eerste lid, aanhef en onder a tot en met c, is niet van toepassing op de eigenaar of houder van een hond:
    a. die zich vanwege zijn handicap door een geleidehond of sociale hulphond laat begeleiden; of

b. die deze hond aantoonbaar gekwalificeerd opleidt tot geleidehond of sociale hulphond.

Artikel 2:58 Verontreiniging door honden

1. Degene die zich met een hond op een openbare plaats begeeft is verplicht ervoor te zorgen dat de uitwerpselen van die hond onmiddellijk worden verwijderd.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op de eigenaar of houder van een hond die zich vanwege zijn handicap door een geleidehond of sociale hulphond laat begeleiden.
3. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op door het college aangewezen plaatsen.

Artikel 2:59 Gevaarlijke honden

1. Indien de burgemeester een hond in verband met zijn gedrag gevaarlijk of hinderlijk acht, kan hij de eigenaar of houder van die hond een aanlijngebod of een aanlijn- en muilkorfgebod opleggen voor zover die hond verblijft of loopt op een openbare plaats of op het terrein van een ander.
2. Een aanlijngebod houdt in dat de eigenaar of houder verplicht is de hond aangelijnd te houden met een lijn met een lengte, gemeten van hand tot halsband, van ten hoogste 1,50 meter.
3. Een muilkorfgebod houdt in dat de eigenaar of houder verplicht is de hond voorzien te houden van een muilkorf die:
   a. vervaardigd is van kunststof, van leer of van beide stoffen;
   b. door middel van een leren riem zodanig rond de hals is aangebracht dat verwijdering zonder toedoen van de mens niet mogelijk is; en
   c. zodanig is ingericht dat de hond niet kan bijten, dat de afgesloten ruimte binnen de korf een geringe opening van de bek toelaat en dat geen scherpe delen binnen de korf aanwezig zijn.

4. Onverminderd artikel 2:57, eerste lid, aanhef en onder d, dient een hond als bedoeld in het eerste lid voorzien te zijn van een door de bevoegde minister op aanvraag verstrekt uniek identificatienummer door middel van een microchip die met een chipreader afleesbaar is.

Artikel 2:60 Houden of voeren van hinderlijke of schadelijke dieren

1. Het is verboden op door het college ter voorkoming of opheffing van overlast of schade aan de openbare gezondheid aangewezen plaatsen, buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer, bij dat aanwijzingsbesluit aangeduide dieren:
   a. aanwezig te hebben;
   b. aanwezig te hebben anders dan met inachtneming van de door het college in het aanwijzingsbesluit gestelde regels;
   c. aanwezig te hebben in een groter aantal dan in die aanwijzing is aangegeven; of
   d. te voeren.
2. Het college kan de rechthebbende op een onroerende zaak gelegen binnen een plaats die krachtens het eerste lid is aangewezen, ontheffing verlenen van een of meer verboden bedoeld in het eerste lid.
3. Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 2:61 Wilde dieren

[Gereserveerd]

Artikel 2:62 Loslopend vee

[Vervallen]

Artikel 2:63 Duiven

Gereserveerd]

Artikel 2:64 Bijen

[Gereserveerd]

Artikel 2:65 Bedelarij
[Vervallen]

Artikel 2:65a Overlast door onkruid
[Vervallen]

Afdeling 12. Bepalingen ter bestrijding van heling van goederen

Artikel 2:66 Begripsbepaling
In deze afdeling wordt verstaan onder handelaar: een handelaar als bedoeld in artikel 1 van de

algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van

Strafrecht.

Artikel 2:67 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister
1. De handelaar is verplicht aantekening te houden van alle gebruikte of ongeregelde goederen die hij verkoopt of op andere wijze overdraagt, in een doorlopend en een door of namens de burgemeester gewaarmerkt register, en daarin onverwijld op te nemen:
    a. het volgnummer van de aantekening met betrekking tot het goed;
    b. de datum van verkoop of overdracht van het goed;
    c. een omschrijving van het goed, daaronder begrepen – voor zover dat mogelijk is – soort, merk en nummer van het goed;
    d. de verkoopprijs of andere voorwaarden voor overdracht van het goed; en
    e. de naam en het adres van degene die het goed heeft verkregen.
2. De burgemeester kan bepalen dat de verplichting als bedoeld in lid 1 tevens via het Digitaal Opkopersregister kan geschieden.
3. De burgemeester kan vrijstelling verlenen van deze verplichtingen.

4. Op de vrijstelling is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Artikel 2:68 Voorschriften als bedoeld in artikel 437 van het Wetboek van Strafrecht
[Vervallen]

Artikel 2:69 Vervreemding van door opkoop verkregen goederen
[Gereserveerd]

Artikel 2:70 Handel in horecabedrijven
[Dit artikel is verplaatst naar afdeling 8 (Toezicht op openbare inrichtingen) onder artikel 2:32]

Afdeling 13. Vuurwerk

Artikel 2:71 Begripsbepaling
In deze afdeling wordt verstaan onder consumentenvuurwerk: hetgeen daaronder wordt verstaan

in het Besluit van 22 januari 2002, houdende nieuwe regels met betrekking tot consumenten- en

professioneel vuurwerk (Vuurwerkbesluit).

Artikel 2:72 Ter beschikking stellen van vuurwerk tijdens de verkoopdagen
[Vervallen]

Artikel 2:73 Gebruik van consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling
1. Het is verboden consumentenvuurwerk te gebruiken op een door het college in het belang van de voorkoming van gevaar, schade of overlast aangewezen plaats.

2. Het is verboden consumentenvuurwerk op een openbare plaats te gebruiken als dat gevaar, schade of overlast kan veroorzaken.

3. De verboden bedoeld in het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door artikel 429, aanhef en onder 1, van het Wetboek van Strafrecht.

Afdeling 14. Drugsoverlast

Artikel 2:74 Openlijk gebruik en handel in drugs

Onverminderd het bepaalde in de Opiumwet is het verboden zich op een openbare plaats op te

houden met het kennelijke doel om middelen als bedoeld in artikel 2 en 3 van de Opiumwet, of

daarop gelijkende waar, te gebruiken of ten behoeve van dat gebruik voorwerpen of stoffen

openlijk voorhanden te hebben, dan wel het al dan niet tegen betaling, af te leveren, aan te bieden

of te verwerven, daarbij behulpzaam te zijn of daarin te bemiddelen.

Artikel 2:74a Overlast gevend druggebruik

[Vervallen]

Afdeling 15. Bestuurlijke ophouding, veiligheidsrisicogebieden, cameratoezicht op openbare plaatsen en gebiedsontzegging

Artikel 2:75 Bestuurlijke ophouding

[Vervallen]

Artikel 2:76 Veiligheidsrisicogebieden

[Vervallen]

Artikel 2:77 Cameratoezicht op openbare plaatsen

1. De burgemeester is bevoegd overeenkomstig artikel 151c van de Gemeentewet te besluiten tot plaatsing van camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats.
2. De burgemeester heeft die bevoegdheid eveneens ten aanzien van aangewezen, voor een ieder toegankelijke plaatsen: openbare parkeerplaatsen of openbare parkeerterreinen.

Artikel 2:78 Gebiedsontzeggingen

1. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, het voorkomen of beperken van overlast, het voorkomen of beperken van aantastingen van het woon- of leefklimaat, de veiligheid van personen of goederen, de gezondheid of de zedelijkheid aan een persoon die strafbare feiten of openbare orde verstorende handelingen verrichten een bevel geven zich gedurende ten hoogste 48 uur niet in een of meer bepaalde delen van de gemeente op een openbare plaats op te houden.
2. Met het oog op de in het eerste lid genoemde belangen kan de burgemeester aan een persoon aan wie tenminste eenmaal een bevel als bedoeld in dat lid is gegeven en die opnieuw strafbare feiten of openbare orde verstorende handelingen verricht, een bevel geven zich gedurende ten hoogste 8 weken niet in een of meer bepaalde delen van de gemeente op een openbare plaats op te houden.
3. Een bevel krachtens het tweede lid kan slechts worden gegeven als het strafbare feit of de openbare orde verstorende handeling binnen 6 maanden na het geven van een eerder bevel, gegeven op grond van het eerste of tweede lid, plaatsvindt.
4. De burgemeester beperkt de in het eerste of tweede lid gestelde bevelen, als hij dat in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkene noodzakelijk oordeelt. De burgemeester kan op aanvraag tijdelijk ontheffing verlenen van een bevel.

Artikel 2:79 Woonoverlast als bedoeld in artikel 151d Gemeentewet

1. Degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt, of tegen betaling in gebruik geeft aan een persoon die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen is ingeschreven, draagt er zorg voor dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt.

2. Als de burgemeester een last onder dwangsom of onder bestuursdwang oplegt naar aanleiding van een schending van deze zorgplicht kan hij daarbij aanwijzingen geven over wat de overtreder dient te doen of na te laten om verdere schending te voorkomen. De burgemeester stelt beleidsregels vast over het gebruik van deze bevoegdheid.
3. De last kan in ieder geval worden opgelegd bij ernstige en herhaaldelijke:
    a. geluid- of geurhinder;
    b. hinder van dieren;
    c. hinder van bezoekers of personen die tijdelijk in een woning of op een erf aanwezig zijn;
    d. overlast door vervuiling of verwaarlozing van een woning of een erf;
    e. intimidatie van derden vanuit een woning of een erf.

Hoofdstuk 3. Seksinrichtingen, sekswinkels, straatprostitutie e.d.

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Artikel 3:1 Begripsbepaling

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- beheerder: de natuurlijke persoon of personen die de onmiddellijke feitelijke leiding uitoefent, dan wel uitoefenen in een seksinrichting of escortbedrijf;
- bezoeker: degene die aanwezig is in een seksinrichting, met uitzondering van:
    - de beheerder;
    - de prostituee;
    - de exploitant;
    - het personeel dat in de seksinrichting werkzaam is;

  - toezichthouders die zijn aangewezen op grond van artikel 6.2 van deze verordening;
  - andere personen wier aanwezigheid in de seksinrichting wegens dringende redenen noodzakelijk is.
- escortbedrijf: de natuurlijke persoon, groep van personen of rechtspersoon die bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was prostitutie aanbiedt die op een andere plaats dan in de bedrijfsruimte wordt uitgeoefend;
- exploitant: de natuurlijke persoon of personen of rechtspersoon of rechtspersonen die een seksinrichting of escortbedrijf exploiteert, dan wel exploiteren en de tot vertegenwoordiging van die rechtspersoon of rechtspersonen bevoegde natuurlijke persoon of personen;
- prostituee: degene die zich beschikbaar stelt tot het verrichten van seksuele handelingen tegen vergoeding;
- prostitutie: het zich beschikbaar stellen tot het verrichten van seksuele handelingen tegen vergoeding;
- seksinrichting: de voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was seksuele handelingen worden verricht, of vertoningen van erotisch-pornografische aard plaatsvinden. Onder een seksinrichting worden in elk geval verstaan: een seksbioscoop, seksautomatenhal, sekstheater, een parenclub of een prostitutiebedrijf waaronder tevens begrepen een erotische-massagesalon, al dan niet in combinatie met elkaar;
- sekswinkel: de voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin hoofdzakelijk goederen van erotisch-pornografische aard aan particulieren plegen te worden verkocht of verhuurd.

Artikel 3:2 Bevoegd bestuursorgaan

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder bevoegd bestuursorgaan: het college of, voor zover het

betreft voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven als bedoeld in artikel

174 van de Gemeentewet, de burgemeester.

Artikel 3:3 Nadere regels

Met het oog op de in artikel 3:13 genoemde belangen, kan het college over de uitoefening van de

bevoegdheden zoals genoemd in dit hoofdstuk nadere regels vaststellen.

Afdeling 2. Seksinrichtingen, straatprostitutie, sekswinkels en dergelijke

Artikel 3:4 Seksinrichtingen

1. Het is verboden een seksinrichting of escortbedrijf te exploiteren of te wijzigen in door het college van burgemeester en wethouders aangewezen gebieden of delen van de gemeente.
2. Het is verboden zonder vergunning van het bevoegd bestuursorgaan een seksinrichting of escortbedrijf te exploiteren of te wijzigen in alle andere gebieden of delen van de gemeente dan de in het eerste lid bedoelde.
3. In de aanvraag om vergunning en in de vergunning wordt in ieder geval vermeld:
    a. de persoonsgegevens van de exploitant;
    b. de persoonsgegevens van de beheerder; en
    c. de aard van de seksinrichting of het escortbedrijf.
4. Op de vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing

Artikel 3:5 Gedragseisen exploitant en beheerder

1. De exploitant en/of de beheerder:
    a. staat niet onder curatele en is niet ontzet uit de ouderlijke macht of de voogdij;

b. is niet in enig opzicht van slecht levensgedrag; en

c. heeft de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt.

2. Naast de gestelde eisen in het eerste lid, is de exploitant en/of de beheerder niet:

a. met toepassing van de artikel 37 van het Wetboek van Strafrecht in een psychiatrisch ziekenhuis geplaatst of met toepassing van artikel 37a van het Wetboek van Strafrecht ter beschikking gesteld;

b. binnen de laatste vijf jaar onherroepelijk veroordeeld tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van zes maanden of meer door de rechter in Nederland, de BES-eilanden, Aruba, Curaçao, Sint Maarten, dan wel door een andere rechter wegens een misdrijf waarvoor naar Nederlands recht een bevel tot voorlopige hechtenis ingevolge artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering is toegelaten;

c. binnen de laatste vijf jaar bij tenminste twee rechterlijke uitspraken onherroepelijk veroordeeld tot een onvoorwaardelijke geldboete van 500 euro of meer of tot een andere hoofdstraf als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder a van het Wetboek van Strafrecht, wegens dan wel mede wegens overtreding van:

i. bepalingen gesteld bij of krachtens de Drank- en Horecawet, de Opiumwet, de Vreemdelingenwet en de Wet arbeid vreemdelingen;

ii. de artikelen 137c tot en met 137g, 140, 240b, 242 tot en met 249, 252, 250a (oud), 273a, 300 tot en met 303, 416, 417, 417bis, 426, 429quateren 453 van het Wetboek van Strafrecht;

iii. de artikelen 8 en 162, derde lid, alsmede artikel 6juncto artikel 8of juncto artikel 163 van de Wegenverkeerswet 1994;

iv. de artikelen 1, onder a, b en d, 13, 14, 27en 30b van de Wet op de kansspelen;

v. de artikelen 2 en 3 van de Wet op de weerkorpsen;

vi. de artikelen 54 en 55 van de Wet wapens en munitie.

3. Met een veroordeling als bedoeld in het tweede lid wordt gelijk gesteld:

   a. vrijwillige betaling van een geldsom als bedoeld in artikel 74, tweede lid onder a van het Wetboek van Strafrecht of artikel 76, derde lid onder a van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, tenzij de geldsom minder dan 375 euro bedraagt;

   b. een bevel tot tenuitvoerlegging van een voorwaardelijke straf.

4. De periode van vijf jaar, genoemd in het tweede lid, wordt:

   a. bij de weigering van een vergunning teruggerekend vanaf de datum van beslissing op de aanvraag van de vergunning;

   b. bij de intrekking van een vergunning teruggerekend vanaf de datum van de intrekking van deze vergunning.

5. De exploitant of de beheerder is binnen de laatste vijf jaar geen exploitant of beheerder geweest van een seksinrichting of escortbedrijf die voor ten minste een maand door het bevoegde bestuursorgaan is gesloten, of waarvan de vergunning bedoeld in artikel 3:4, eerste lid, is ingetrokken, tenzij aannemelijk is dat hem ter zake geen verwijt treft.

Artikel 3:6 Sluitingstijden

1. Het is verboden een seksinrichting voor bezoekers geopend te hebben en daarin bezoekers toe te laten of te laten verblijven op maandag tot en met zondag tussen 00.00 uur en 11.00 uur.

2. Het bevoegd bestuursorgaan kan door middel van een voorschrift als bedoeld in artikel 1:4 voor een afzonderlijke seksinrichting andere sluitingstijden vaststellen.

3. Het is bezoekers van een seksinrichting verboden zich daarin te bevinden gedurende de tijd dat die seksinrichting krachtens het eerste lid of tweede lid, dan wel krachtens artikel 3:7, eerste lid, gesloten dient te zijn.

4. Het in het eerste tot en met derde lid bepaalde geldt niet voor zover in de daarin geregelde onderwerpen wordt voorzien door de op de Wet milieubeheer gebaseerde voorschriften.

Artikel 3:7 Tijdelijke afwijking sluitingstijden; (tijdelijke) sluiting

1. Met het oog op de in artikel 3:13, tweede lid, genoemde belangen of in geval van strijdigheid met de bepalingen in dit hoofdstuk kan het bevoegd bestuursorgaan:

   a. tijdelijk andere dan de krachtens artikel 3:6, eerste of tweede lid, geldende sluitingsuren vaststellen;

   b. van een afzonderlijke seksinrichting al dan niet tijdelijk de gedeeltelijke of algehele sluiting bevelen.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 3:41 van de Algemene wet bestuursrecht, maakt het bevoegd bestuursorgaan het in het eerste lid bedoelde besluit openbaar bekend overeenkomstig artikel 3:42 Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 3:8 Aanwezigheid van en toezicht door exploitant en beheerder

1. Het is verboden een seksinrichting voor bezoekers geopend te hebben, zonder dat de ingevolge artikel 3:4 op de vergunning vermelde exploitant of beheerder in de seksinrichting aanwezig is.

2. De exploitant en de beheerder zien er voortdurend op toe dat in de seksinrichting:

   a. geen strafbare feiten plaatsvinden, waaronder in ieder geval de feiten genoemd in de titels XIV (misdrijven tegen de zeden), XVIII (misdrijven tegen de persoonlijke vrijheid), XX (mishandeling), XXII (diefstal) en XXX (heling) van het Tweede Boek van het Wetboek van Strafrecht, in de Opiumwet en in de Wet wapens en munitie; en

b. geen prostitutie wordt uitgeoefend door personen in strijd met het bij of krachtens de Wet arbeid vreemdelingen of de Vreemdelingenwet bepaalde.

Artikel 3:9 Straatprostitutie

1. Het is verboden zich op of aan de weg of op, aan of in een andere vanaf de weg zichtbare plaats, niet zijnde een inrichting waarvoor een vergunning is verleend, op te houden met het kennelijke doel zich beschikbaar te stellen voor prostitutie of op of aan de weg ontuchtige handelingen te verrichten als dit kennelijk geschiedt in het kader van prostitutie.
2. Met het oog op de naleving van het in het eerste lid gestelde verbod, kan door politieambtenaren het bevel worden gegeven zich onmiddellijk in een bepaalde richting te verwijderen.
3. Met het oog op de in artikel 3:13, tweede lid, genoemde belangen kan door politieambtenaren aan personen die zich bevinden op de wegen en gedurende de tijden bedoeld in het eerste lid, het bevel worden gegeven zich onmiddellijk in een bepaalde richting te verwijderen.
4. De burgemeester kan met het oog op de in artikel 3:13, tweede lid, genoemde belangen personen aan wie ten minste eenmaal een bevel is gegeven als bedoeld in het derde lid bij besluit verbieden zich gedurende bepaalde termijn, anders dan in een openbaar middel van vervoer, te bevinden op of aan de wegen en op de tijden bedoeld in het eerste lid.
5. De burgemeester beperkt het in het vierde lid genoemde verbod indien dat in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkene noodzakelijk is.
6. Het is verboden zich te gedragen in strijd met een door de burgemeester opgelegd verbod als bedoeld in het vierde lid.

Artikel 3:10 Sekswinkels

[Gereserveerd]

Artikel 3:11 Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke

1. Het is de rechthebbende op een onroerende zaak verboden daarop goederen, opschriften, aankondigingen, gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen van erotisch pornografische aard openlijk ten toon te stellen, aan te bieden of aan te brengen:

   a. indien het bevoegd bestuursorgaan aan de rechthebbende heeft bekendgemaakt dat de wijze van tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen daarvan, de openbare orde of de woon- en leefomgeving in gevaar brengt;

   b. anders dan overeenkomstig de door het bevoegd bestuursorgaan in het belang van de openbare orde of de woon- en leefomgeving gestelde regels.

2. Het in het eerste lid gestelde verbod is niet van toepassing op het tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen van goederen, opschriften, aankondigingen, gedrukte of geschreven stukken dan wel afbeeldingen, die dienen tot het openbaren van gedachten en gevoelens als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet.

Afdeling 3. Beslissingstermijn en weigeringsgronden

Artikel 3:12 Beslissingstermijn

1. Het bevoegd bestuursorgaan neemt het besluit op de aanvraag om vergunning bedoeld in artikel 3.5, eerste lid, binnen twaalf weken na de dag waarop de aanvraag ontvangen is.

2. Het bevoegd bestuursorgaan kan zijn besluit voor ten hoogste twaalf weken verdagen.

Artikel 3:13 Weigeringsgronden

1. De vergunning bedoeld in artikel 3:4, eerste lid, wordt geweigerd indien:

   a. de exploitant of de beheerder niet voldoet aan de in artikel 3:5 gestelde eisen;

b. de vestiging of de exploitatie van de seksinrichting of het escortbedrijf in strijd is met een geldend bestemmingsplan, stadsvernieuwingsplan of leefmilieuverordening;

c. er aanwijzingen zijn dat in de seksinrichting of het escortbedrijf personen werkzaam zijn of zullen zijn in strijd met artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht of met het bij of krachtens de Wet arbeid vreemdelingen of de Vreemdelingenwet bepaalde.

2. In afwijking van artikel 1:8 kan de vergunning bedoeld in artikel 3:4, eerste lid, dan wel de aanwijzing of vaststelling bedoeld in artikel 3:9, eerste lid, worden geweigerd in het belang van:

a. de openbare orde;

b. het voorkomen of beperken van overlast;

c. het voorkomen of beperken van aantasting va n het woon- en leefklimaat;

d. de veiligheid van personen of goederen;

e. de verkeersvrijheid of -veiligheid;

f. de gezondheid of zedelijkheid;

g. de arbeidsomstandigheden van de prostituee.

Afdeling 4. Beëindiging exploitatie en wijziging beheer

Artikel 3:14 Beëindiging exploitatie

1. De vergunning vervalt zodra de ingevolge artikel 3:4 op de vergunning vermelde exploitant, de exploitatie van de seksinrichting of het escortbedrijf feitelijk heeft beëindigd.

2. Binnen een week na de feitelijke beëindiging van de exploitatie, geeft de exploitant daarvan schriftelijk kennis aan het bevoegd bestuursorgaan.

Artikel 3:15 Wijziging beheer

1. Indien een beheerder als bedoeld in artikel 3:1 het beheer in de seksinrichting of het escortbedrijf feitelijk heeft beëindigd, geeft de exploitant daarvan binnen een week na de feitelijke beëindiging van het beheer schriftelijk kennis aan het bevoegd bestuursorgaan.
2. Het beheer kan worden uitgeoefend door een nieuwe beheerder, indien het bevoegd bestuursorgaan op aanvraag van de exploitant heeft besloten de verleende vergunning overeenkomstig de wijziging in het beheer te wijzigen. Het bepaalde in artikel 3:13, eerste lid, aanhef en onder a, is van overeenkomstige toepassing.
3. In afwachting van het besluit bedoeld in het tweede lid, kan het beheer worden uitgeoefend door een nieuwe beheerder zodra de exploitant een aanvraag als bedoeld in het tweede lid heeft ingediend, totdat over de aanvraag is besloten.

Afdeling 5. Overgangsbepaling

Artikel 3:16 Overgangsbepaling

[Vervallen]

Hoofdstuk 4. Bescherming van het milieu en het natuurschoon en zorg voor het uiterlijk aanzien van de gemeente

Afdeling 1. Geluidhinder en verlichting

Artikel 4:1 Begripsbepalingen

In deze afdeling wordt verstaan onder:

- Besluit: het Activiteitenbesluit milieubeheer;
- inrichting: inrichting type A of type B als bedoeld in het Besluit;
- houder van een inrichting: degene die als eigenaar, bedrijfsleider, beheerder of anderszins een inrichting drijft;
- collectieve festiviteit: festiviteit die niet specifiek aan één of een klein aantal inrichtingen is verbonden;

- incidentele festiviteit: festiviteit of activiteit die gebonden is aan één of een klein aantal inrichtingen;
- geluidsgevoelige gebouwen: woningen en gebouwen die op grond van artikel 1 van de Wet geluidhinder worden aangemerkt als geluidsgevoelige gebouwen met uitzondering van gebouwen behorende bij de betreffende inrichting;
- geluidsgevoelige terreinen: terreinen die op grond van artikel 1 van de Wet geluidhinder worden aangemerkt als geluidsgevoelige terreinen met uitzondering van terreinen behorende bij de betreffende inrichting;
- onversterkte muziek: muziek die niet elektronisch is versterkt.

Artikel 4:2 Aanwijzing collectieve festiviteiten

1. De geluidsnormen bedoeld in de artikelen 2.17 , 2.19 en 2.20 van het Besluit en artikel 4:5 van deze verordening gelden niet voor door het college aan te wijzen collectieve festiviteiten gedurende de daarbij aan te wijzen dagen of dagdelen.
2. De voorwaarden met betrekking tot de verlichting ten behoeve van sportbeoefening in de buitenlucht als bedoeld in artikel 3.148, eerste lid, van het Besluit gelden niet voor door het college aan te wijzen collectieve festiviteiten gedurende de daarbij aan te wijzen dagen of dagdelen.
3. In een aanwijzing als bedoeld in het eerste en tweede lid, kan het college bepalen dat de aanwijzing slechts geldt in een of meer aan te wijzen gebieden.
4. Het college maakt de aanwijzing ten minste vier weken voor het begin van een nieuw kalenderjaar bekend.
5. Het college kan wanneer een collectieve festiviteit redelijkerwijs niet te voorzien was, een festiviteit terstond als collectieve festiviteit als bedoeld in het eerste lid aanwijzen.

6. Het equivalente geluidsniveau LAeq veroorzaakt door de inrichting, bedraagt niet meer dan 75dB(A), gemeten op de gevel van gevoelige gebouwen op een hoogte van 1,5 meter of een afstand van 50 meter vanaf de festiviteit als er geen gevoelige gebouwen zijn binnen deze afstand.
7. De geluidswaarde als bedoeld in het zesde lid is inclusief onversterkte muziek en exclusief 10 dB(A) toeslag vanwege muziekcorrectie. Tevens wordt de bedrijfsduurcorrectie buiten beschouwing gelaten.
8. Op de dagen als bedoeld in het eerste lid dient het ten gehore brengen van extra muziek, hoger dan de geluidsnorm als bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 van het Besluit en artikel 4:5 van deze verordening, uiterlijk om 01.00 uur te worden beëindigd.

Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten

1. Het is in een inrichting in Aalsmeer-Centrum toegestaan maximaal 5 incidentele festiviteiten per kalenderjaar te houden waarbij de geluidsnormen bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 van het Besluit en artikel 4:5 van deze verordening niet van toepassing zijn, mits de houder van de inrichting tenminste twee weken voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld. Voor de overige gebieden (Stommeer, Hornmeer, Oosteinde en Kudelstaart) geldt een maximum van 12 incidentele festiviteiten per kalenderjaar.
2. Het is een inrichting toegestaan om tijdens maximaal 12 incidentele festiviteiten per kalenderjaar de verlichting langer aan te houden ten behoeve van sportactiviteiten waarbij artikel 3.148, eerste lid, van het Besluit niet van toepassing is, mits de houder van de inrichting ten minste twee weken voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld.
3. Het college stelt een formulier vast voor het doen van een kennisgeving als bedoeld in het eerste en tweede lid.

4. De kennisgeving wordt geacht te zijn gedaan wanneer het formulier, volledig en naar waarheid ingevuld, tijdig is ingeleverd op de plaats op dat formulier vermeld.
5. De kennisgeving wordt tevens geacht te zijn gedaan wanneer het college op verzoek van de houder van een inrichting een incidentele festiviteit, die redelijkerwijs niet te voorzien was, terstond toestaat.
6. Het equivalente geluidsniveau LAeq veroorzaakt door de inrichting bedraagt ondanks de incidentele festiviteit niet meer dan 75 dB(A), gemeten op de gevel van geluidgevoelige gebouwen op een hoogte van 1,5 meter of een afstand van 50 meter vanaf de festiviteit als er geen gevoelige gebouwen zijn binnen deze afstand.
7. De geluidswaarde als bedoeld in het zesde lid is inclusief onversterkte muziek en exclusief 10 dB(A) toeslag vanwege muziekcorrectie. Tevens wordt de bedrijfsduurcorrectie buiten beschouwen gelaten.
8. Ondanks de incidentele festiviteit wordt op de dagen als bedoeld in het eerste lid het ten gehore brengen van extra muziek - hoger dan de geluidsnorm als bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 van het Besluit en artikel 4:5 van deze verordening - uiterlijk om 23.00 uur op zondag t/m vrijdag en om 01.00 uur beëindigd in de nacht voorafgaand aan het weekend (vrijdag op zaterdag en zaterdag op zondag) en de nacht voorafgaand aan een reguliere feestdag.
9. De geluidsnorm als bedoeld in het zesde lid geldt voor het bebouwde gedeelte van de inrichting en niet voor de buitenruimte.
10. Bij het ten gehore brengen van muziekgeluid blijven ramen en deuren gesloten, behoudens voor het onmiddellijk doorlaten van personen of goederen.

Artikel 4:4 Verboden incidentele festiviteiten

[Gereserveerd]

Artikel 4:5 Onversterkte muziek

1. Bij het ten gehore brengen van onversterkte muziek als bedoeld in artikel 2.18, eerste lid onder f en vijfde lid van het Besluit binnen inrichtingen is de onder e. opgenomen tabel van toepassing, met dien verstande dat:

   a. de in de tabel aangegeven waarden binnen in- of aanpandige gevoelige gebouwen niet gelden indien de gebruiker van deze gevoelige gebouwen geen toestemming geeft voor het in redelijkheid uitvoeren of doen uitvoeren van geluidsmetingen;

   b. de in de tabel aangegeven waarden op de gevel ook gelden bij gevoelige terreinen op de grens van het terrein;

   c. de waarden in in- en aanpandige gevoelige gebouwen, voor zover het woningen betreft, gelden in geluidsgevoelige ruimten en verblijfsruimten;

   d. bij het bepalen van de geluidsniveaus zoals vermeld in de tabel geen bedrijfsduurcorrectie wordt toegepast.

   e. Tabel

	7.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-7.00 uur
LAr.LT op de gevel van gevoelige gebouwen	50 dB(A)	45 dB(A)	40 dB(A)
LAr.LT in in- en aanpandige gevoelige gebouwen	35 dB(A)	30 dB(A)	25 dB(A)
LAmax op de gevel van gevoelige gebouwen	70 dB(A)	65 dB(A)	60 dB(A)
LAmax in in- en aanpandige gevoelige gebouwen	55 dB(A)	50 dB(A)	45 dB(A)

2. Voor de duur van 4 uur in de week is onversterkte muziek, vanwege het oefenen door muziekgezelschappen zoals orkesten, harmonie- en fanfaregezelschappen, in een inrichting gedurende de dag- en avondperiode uitgezonderd van de genoemde geluidsniveaus in het eerste lid.
3. Indien versterkte elementen worden gecombineerd met onversterkte elementen, wordt het hele samenspel beschouwd als versterkte muziek en is het Besluit van toepassing.
4. Het eerste lid is niet van toepassing op collectieve en incidentele festiviteiten als bedoeld in artikel 4:2 en artikel 4:3.

Artikel 4:5a Traditioneel schieten

[Gereserveerd]

Artikel 4:6 Overige geluidhinder

1. Het is verboden buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer of van het Besluit op een zodanige wijze toestellen of geluidsapparaten in werking te hebben of handelingen te verrichten dat voor een omwonende of voor de omgeving geluidhinder wordt veroorzaakt.
2. Het college kan van het verbod ontheffing verlenen.
3. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet geluidhinder, de Zondagswet, de Wet openbare manifestaties, het Vuurwerkbesluit of de Provinciale milieuverordening.
4. Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 4:6a Mosquito

[Vervallen]

Afdeling 2. Bodem-, weg- en milieuverontreiniging

Artikel 4:7 Straatvegen
[Vervallen]

Artikel 4:8 Natuurlijke behoefte doen
Het is verboden binnen de bebouwde kom op een openbare plaats zijn natuurlijke behoefte te doen

buiten daarvoor bestemde plaatsen.

Artikel 4:9 Toestand van sloten en andere wateren en niet openbare riolen en putten buiten gebouwen
Sloten en andere wateren en niet openbare riolen en putten buiten gebouwen mogen zich niet

bevinden in een toestand die gevaar oplevert voor de veiligheid, nadeel voor de gezondheid of

hinder voor de gebruikers van de gebouwen of voor anderen.

Afdeling 3. Het bewaren van houtopstanden

Artikel 4:10 Begripsbepalingen
1. In deze afdeling wordt verstaan onder:
    a. houtopstand: hakhout, een houtwal of een of meer bomen;
    b. hakhout: een of meer bomen die na te zijn geveld, opnieuw op de stronk uitlopen;
    c. iepziekte: een ziekte onder iepen, veroorzaakt door de schimmels Ophiostoma ulmi (synoniem: Ceratocystis ulmi) en Ophiostoma novo-ulmi.
2. In deze afdeling wordt onder vellen mede verstaan: rooien, met inbegrip van verplanten, alsmede het verrichten van handelingen die de dood of ernstige beschadiging of ontsiering van houtopstand ten gevolge kunnen hebben.

Artikel 4:11 Kapverbod

1. Het is verboden zonder vergunning van het bevoegd gezag de houtopstanden te vellen of te doen vellen die staan vermeld op de waardevolle bomenlijst zoals vermeld op de website www.aalsmeer.nl en tevens te raadplegen via de link http://bp.amstelveen.nl/geoservices/bomenaalsmeer/index.html
2. In afwijking van artikel 1:8 kan de vergunning worden geweigerd op grond van:
   a. de natuurwaarde van de houtopstand;
   b. de landschappelijke waarde van de houtopstand;
   c. de waarde van de houtopstand voor stads- en dorpsschoon;
   d. de beeldbepalende waarde van de houtopstand;
   e. de cultuurhistorische waarde van de houtopstand; of
   f. de waarde voor de leefbaarheid van de houtopstand.
3. Het eerste lid is niet van toepassing als de burgemeester toestemming verleent voor het vellen van een houtopstand in verband met een spoedeisend belang voor de openbare orde of een direct gevaar voor personen of goederen.
4. Het bevoegd gezag kan een herplantplicht opleggen onder nader te stellen voorschriften.
5. Het in het eerste lid gestelde verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Boswet.
6. Op de vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Artikel 4:11a Aanvraag vergunning

[Vervallen]

Artikel 4:11b Bijzondere vergunningvoorschriften

[Vervallen]

Artikel 4:11c Waardevolle bomenlijst
[Vervallen]

Artikel 4:11d Kappen zonder vergunning en instandhoudingsplicht
[Vervallen]

Artikel 4:11e Bestrijding iepziekte

1. Indien zich op een terrein een of meer iepen bevinden die naar het oordeel van het college gevaar opleveren voor verspreiding van de iepziekte of voor vermeerdering van iepenspintkevers, is de rechthebbende, indien hij daartoe door het college is aangeschreven, binnen de bij de aanschrijving gestelde termijn van 10 werkdagen, verplicht toegang te verschaffen tot zijn terrein en:
   a. indien de iepen in de grond staan, deze te laten vellen door een, door het college ingeschakeld, erkend boomverzorgingsbedrijf;
   b. de iepen te ontschorsen en de schors te vernietigen door een, door het college ingeschakeld, erkend boomverzorgingsbedrijf;
   c. of de niet-ontschorste iepen of delen daarvan te laten vernietigen door een, door het college ingeschakeld, erkend recyclingsbedrijf of zodanig te laten behandelen door een erkend recyclingsbedrijf dat verspreiding van de iepziekte wordt voorkomen.
2. Het is verboden gevelde iepen of delen daarvan, met uitzondering van geheel ontschorst iepenhout en iepenhout met een doorsnede kleiner dan vier centimeter, voorhanden of in voorraad te hebben of te vervoeren. Het college kan ontheffing verlenen van dit verbod.
3. Het gestelde in het eerste lid onder sub c geldt eveneens voor geveld en gezond iepenhout.

Artikel 4:12 Vergunning van rechtswege
[Vervallen]

Artikel 4:12a Afstand tot de erfgrens
[Vervallen]

Afdeling 4. Maatregelen tegen ontsiering en stankoverlast

Artikel 4:13 Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen enz.

1. Het is verboden op door het college in het belang van het uiterlijk aanzien van de gemeente, ter voorkoming of opheffing van overlast dan wel voorkoming van schade aan de openbare gezondheid aangewezen plaatsen, buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer, in de openlucht of buiten de weg de volgende voorwerpen of stoffen op te slaan, te plaatsen of aanwezig te hebben:
   a. onbruikbare of aan hun oorspronkelijke bestemming onttrokken voer- of vaartuigen of onderdelen daarvan;
   b. bromfietsen en motorvoertuigen of onderdelen daarvan;
   c. kampeermiddelen als bedoeld in artikel 4:17 of onderdelen daarvan, indien het plaatsen of aanwezig hebben daarvan geschiedt voor verkoop of verhuur of anderszins voor een commercieel doel; of
   d. mestopslag, gierkelders of andere verzamelplaatsen van vuil, een verzameling ingekuild gras, loof of pulp of ingekuilde landbouwproducten, afbraakmaterialen en oude metalen.
2. Het college kan bij de aanwijzing nadere regels stellen.
3. Dit artikel is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien krachtens de Wet ruimtelijke ordening of door of krachtens de Provinciale Verordening.

Artikel 4:14 Stankoverlast door gebruik van meststoffen

[Vervallen]

Artikel 4:15 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame

1. Het is verboden op of aan een onroerende zaak handelsreclame te maken of te voeren door middel van een opschrift, aankondiging of afbeelding waardoor het verkeer in gevaar wordt gebracht of ernstige hinder ontstaat voor de omgeving.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 4:16 Vergunningplicht lichtreclame
[Vervallen]

Afdeling 5. Kamperen buiten kampeerterreinen

Artikel 4:17 Begripsbepaling
In deze afdeling wordt onder kampeermiddel verstaan: een onderkomen of voertuig waarvoor geen

omgevingsvergunning voor het bouwen in de zin van artikel 2.1, eerste lid onder a van de Wet

algemene bepalingen omgevingsrecht is vereist, dat bestemd of opgericht is dan wel gebruikt

wordt of kan worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf.

Artikel 4:18 Recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen
1. Het is verboden ten behoeve van recreatief nachtverblijf kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te houden buiten een kampeerterrein dat als zodanig in het bestemmingsplan, de beheersverordening, exploitatieplan of een voorbereidingsbesluit is bestemd of mede bestemd.
2. Het verbod geldt niet voor het plaatsen van kampeermiddelen voor eigen gebruik door de rechthebbende op een terrein.

Artikel 4:19 Aanwijzing kampeerplaatsen
1. Het verbod van artikel 4:18, eerste lid is niet van toepassing op door het college aangewezen plaatsen.
2. Het college kan daarbij nadere regels stellen in het belang van:
    a. de bescherming van natuur en landschap; of
    b. de bescherming van een stadsgezicht.

Hoofdstuk 5. Andere onderwerpen betreffende de huishouding der gemeente

Afdeling 1. Parkeerexcessen

Artikel 5:1 Begripsbepalingen

In deze afdeling wordt verstaan onder:

- voertuigen: voertuigen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens (RVV 1990) met uitzondering van kleine wagens, zoals kruiwagens, kinderwagens en rolstoelen;
- parkeren: parkeren als bedoeld in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens (RVV 1990).

Artikel 5:2 Parkeren van voertuigen van autobedrijf e.d.

1. Het is degene die er zijn bedrijf, nevenbedrijf dan wel een gewoonte van maakt voertuigen te stallen, te herstellen, te slopen, te verhuren of te verhandelen, verboden:
   a. drie of meer voertuigen die hem toebehoren of zijn toevertrouwd, op de weg te parkeren binnen een cirkel met een straal van 25 meter met als middelpunt een van deze voertuigen;
   b. de weg als werkplaats voor voertuigen te gebruiken.
2. Onder verhuren als bedoeld in dit artikel wordt mede verstaan:
   a. het gebruiken van een voertuig voor het geven van lessen;
   b. het gebruiken van een voertuig voor het vervoeren van personen tegen betaling.
3. Tot de voertuigen als bedoeld in dit artikel worden niet gerekend:
   a. voertuigen waaraan herstel- of onderhoudswerkzaamheden worden verricht die in totaal niet meer dan een uur vergen, en dit gedurende de tijd die nodig is en gebruikt wordt voor deze werkzaamheden;

b. voertuigen voor persoonlijk gebruik van de in het eerste lid bedoelde persoon.

4. Het college kan ontheffing van het verbod verlenen.

5. Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 5:3 Te koop aanbieden van voertuigen

1. Het is verboden op een door het college aangewezen weg een voertuig te parkeren met het kennelijke doel het te koop aan te bieden of te verhandelen.

2. Het college kan ontheffing van het verbod verlenen.

3. Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 5:4 Defecte voertuigen

Het is verboden een voertuig waarmee als gevolg van andere dan eenvoudig te verhelpen

gebreken niet kan of mag worden gereden, langer dan op drie achtereenvolgende dagen op de weg

te parkeren.

Artikel 5:5 Voertuigwrakken

1. Het is verboden een voertuig dat rij-technisch in onvoldoende staat van onderhoud en tevens in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeert op de weg te parkeren.

2. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet milieubeheer.

Artikel 5:6 Kampeermiddelen e.a.

1. Het is verboden een kampeerwagen, caravan, magazijnwagen, aanhangwagen waaronder begrepen ook aanhangers voor het vervoer van vaartuigen, keetwagen, woonwagen of een ander voertuig dat voor recreatie, of anderszins voor andere dan verkeersdoeleinden wordt gebruikt:
   a. langer dan vijf achtereenvolgende dagen te plaatsen of op de weg te hebben als dit buitensporig is met het oog op de verdeling van beschikbare parkeerruimte;
   b. als dit schadelijk is voor het uiterlijk aanzien van de gemeente.
2. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod in het eerste lid, aanhef en onder a.
3. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Provinciaal wegenreglement.
4. Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Artikel 5:7 Parkeren van reclamevoertuigen

[Vervallen]

Artikel 5:8 Parkeren van grote voertuigen

1. Het is verboden een voertuig dat met inbegrip van de lading een lengte heeft van meer 6 meter of een hoogte van meer dan 2,4 meter te parkeren op de weg binnen de bebouwde kom, behoudens op daartoe door het college aangewezen plaatsen.
2. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet op werkdagen van maandag tot en met vrijdag dagelijks van 07.00 uur tot 20.00 uur.
3. Het college kan van het in het eerste lid gesteld verbod ontheffing verlenen.
4. Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht van (positieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Artikel 5:9 Parkeren van uitzicht-belemmerende voertuigen

1. Het is verboden een voertuig dat, met inbegrip van lading, een lengte heeft van meer dan 6 meter of een hoogte van meer dan 2,4 meter, op de weg te parkeren bij een voor bewoning of ander dagelijks gebruik bestemd gebouw op zodanige wijze dat daardoor het uitzicht van bewoners of gebruikers vanuit dat gebouw op hinderlijke wijze wordt belemmerd of hen anderszins hinder of overlast wordt aangedaan.
2. Het verbod geldt niet gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt voor het uitvoeren van werkzaamheden waarvoor de aanwezigheid van het voertuig ter plaatse noodzakelijk is.

Artikel 5:10 Parkeren van voertuigen met stankverspreidende stoffen

[Gereserveerd]

Artikel 5:11 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen

1. Het is verboden met een voertuig te rijden door een park of plantsoen of een van gemeentewege aangelegde beplanting of groenstrook, of het daarin te doen of te laten staan.
2. Dit verbod is niet van toepassing:
   a. op de weg;
   b. op voertuigen die worden gebruikt voor werkzaamheden door of vanwege de overheid; en
   c. op voertuigen waarmee standplaats wordt of is ingenomen op terreinen die voor dit doel zijn bestemd.
3. Het college kan van het verbod ontheffing verlenen.
4. Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 5:12 Overlast van fiets of bromfiets

Het is verboden op door het college in het belang van het uiterlijk aanzien van de gemeente, ter

voorkoming of opheffing van overlast, of ter voorkoming van schade aan de openbare gezondheid

aangewezen plaatsen fietsen of bromfietsen onbeheerd buiten de daarvoor bestemde ruimten of

plaatsen te laten staan.

Afdeling 2. Collecteren

Artikel 5:13 Inzameling van geld of goederen

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een openbare inzameling van geld of goederen te houden of daartoe een intekenlijst aan te bieden.
2. Onder een inzameling van geld of goederen wordt mede verstaan: het bij het aanbieden van goederen, waartoe ook worden gerekend geschreven of gedrukte stukken, dan wel bij het aanbieden van diensten aanvaarden van geld of goederen, indien daarbij te kennen wordt gegeven of de indruk wordt gewekt dat de opbrengst geheel of ten dele voor een liefdadig of ideëel doel is bestemd.
3. Het verbod geldt niet voor een inzameling die in besloten kring gehouden wordt.
4. Het verbod geldt niet voor instellingen die zijn vermeld op het landelijke collecterooster van het Centraal Bureau Fondsenwerving en die geld of goederen inzamelen in de aan hen door het Centraal Bureau Fondsenwerving toegewezen periode als:
    a. de inzameling plaatsvindt tussen 08.00 en 21.00 uur;
    b. de inzameling niet plaatsvindt op zon- en feestdagen;
    c. de collectanten minimaal 14 jaar oud zijn;
    d. de collectanten zichtbaar een legitimatiebewijs dragen met hun naam.

5. Het verbod geldt niet voor door het college aan te wijzen instellingen en categorieën.
6. Op de vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Afdeling 3. Venten

Artikel 5:14 Begripsbepaling

1. In deze afdeling wordt onder venten verstaan: het in de uitoefening van de ambulante handel te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten op een openbare en in de open lucht gelegen plaats of aan huis.
2. Onder venten wordt niet verstaan:
   a. het aan huis afleveren van goederen in het kader van de exploitatie van een winkel als bedoeld in artikel 1 van de Winkeltijdenwet;
   b. het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel het aanbieden van diensten op jaarmarkten en markten als bedoeld in artikel 160, eerste lid, onder h, van de Gemeentewet of artikel 5:22;
   c. het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel het aanbieden van diensten op een standplaats als bedoeld in artikel 5:17.

Artikel 5:15 Ventverbod

1. Het is verboden om:
   a. langer dan tien minuten op een en dezelfde plek te venten, en
   b. te venten tussen 22:00 en 08:00 uur.
2. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.
3. Op de ontheffing bedoeld in het tweede lid is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

4. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door artikel 5 van de Wegenverkeerswet.

5. Het verbod bedoeld in artikel 5:15, eerste lid, is niet van toepassing op het venten met gedrukte of geschreven stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard.

Artikel 5:16 Vrijheid van meningsuiting

1. Het verbod als bedoeld in artikel 5:15, eerste lid geldt niet voor venten met gedrukte of geschreven stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet.

2. Het college kan de vrijheid van meningsuiting als bedoeld in het eerste lid beperken door een verbod in te stellen:

   a. op door het college aangewezen openbare plaatsen, of

   b. voor bepaalde dagen en uren.

3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod als bedoeld in het tweede lid.

Afdeling 4. Standplaatsen

Artikel 5:17 Begripsbepaling

1. In deze afdeling wordt verstaan onder standplaats: het vanaf een vaste plaats op een openbare en in de openlucht gelegen plaats te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten, gebruikmakend van fysieke middelen, zoals een kraam, een wagen of een tafel.

2. Onder standplaats wordt niet verstaan:

   a. een vaste plaats op een jaarmarkt of markt als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet;

   b. een vaste plaats op een evenement als bedoeld in artikel 2:24.

Artikel 5:18 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een standplaats in te nemen of te hebben.
2. Het college weigert de vergunning wegens strijd met een geldende beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit.
3. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan de vergunning worden geweigerd:
   a. indien de standplaats hetzij op zichzelf hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand;
   b. indien als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel van de gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning voor een standplaats voor het verkopen van goederen een redelijk verzorgingsniveau voor de consument ter plaatse in gevaar komt.
4. Op de vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 5:19 Toestemming rechthebbende

Het is de rechthebbende op een perceel verboden toe te staan dat daarop zonder vergunning van

het college standplaats wordt of is ingenomen.

Artikel 5:20 Afbakeningsbepalingen

1. Het verbod van artikel 5:18, eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet milieubeheer, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken of het Provinciaal wegenreglement.
2. De weigeringsgrond van artikel 5:18, derde lid, onder a, is niet van toepassing op bouwwerken.

Artikel 5:21 Aanhoudingsplicht

[Gereserveerd]

AFDELING 5. SNUFFELMARKTEN

Artikel 5:22 Begripsbepaling
[Vervallen]

Artikel 5:23 Organiseren van een snuffelmarkt
[Vervallen]

Afdeling 6. Openbaar water

Artikel 5:24 Voorwerpen op, in of boven openbaar water
1. Het is in verband met de veiligheid op het openbaar water verboden een voorwerp, niet zijnde een vaartuig, op, in of boven openbaar water te plaatsen, aan te brengen of te hebben, indien dit door zijn omvang of vormgeving, constructie of plaats van bevestiging gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van het openbaar water of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan dan wel een belemmering vormt voor het doelmatig beheer en onderhoud van het openbaar water.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, de Scheepvaartverkeerswet, het Binnenvaartpolitiereglement, de Waterwet, de Provinciale vaarwegenverordening of het bepaalde bij of krachtens de Telecommunicatiewet.

Artikel 5:24a Vaartuigwrakken
1. Het is verboden een vaartuigwrak in het openbaar water dan wel op de weg te plaatsen of te hebben, dan wel zodanig te plaatsen dat dit vanaf de openbare weg zichtbaar is dan wel hinder, gevaar of verontreiniging veroorzaakt.

2. Onder vaartuigwrak wordt verstaan: een vaartuig dat vaartechnisch in onvoldoende staat van onderhoud en tevens in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeert, alsmede omvangrijke samenstellende delen van vaartuigen die in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeren.

3. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor zover de Wet milieubeheer van toepassing is.

Artikel 5:25 Ligplaatsen

1. Het is verboden om binnen de gemeente ligplaats in te nemen, of te hebben of toe te laten dat ligplaats wordt ingenomen met een vaartuig, alsmede een vaartuig in aanbouw of een casco.
2. Het vorige lid is niet van toepassing op vaartuigen als bedoeld in artikel 5:26a en op locaties zoals bedoeld in artikel 5:26b van deze verordening.
3. Het verbod als bedoeld in lid 1 van dit artikel is niet van toepassing op vaartuigen ten behoeve van pleziervaart, niet zijnde een kajuitboot als bedoeld in artikel 5:26a.
4. Het in het eerste en tweede lid bepaalde laat onverlet de werking van de Wet milieubeheer, de Woningwet, het Binnenvaartpolitiereglement, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken en/ of van toepassing zijnde provinciale verordeningen.

Artikel 5:26 Aanwijzingen ligplaats

1. Het college kan aan de rechthebbende op een vaartuig aanwijzingen geven met betrekking tot het innemen, veranderen of gebruik van een ligplaats in het belang van de openbare orde, volksgezondheid, veiligheid, de milieuhygiëne en het aanzien van de gemeente.
2. De rechthebbende op een vaartuig is verplicht alle door of vanwege het college gegeven aanwijzingen met betrekking tot het innemen, veranderen of gebruik van een ligplaats op te volgen.
3. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, het Binnenvaartpolitiereglement, de Waterwet, de Provinciale vaarwegenverordening/Waterverordening of de gemeentelijke Woonarkenverordening.

Artikel 5:26a Tijdelijke ligplaats kajuitboten

1. Het is, anders dan in jachthavens en -werven, verboden met een kajuitboot gedurende langer dan 48 uur achtereen aan of nabij de oevers ligplaats in te nemen of te doen innemen of toe te laten dat ligplaats wordt ingenomen.

2. Verplaatsingen binnen een afstand van maximaal 200 meter vanaf de plaats waar de boot aanvankelijk werd aangetroffen, onderbreken de in lid 1 genoemde tijdsduur niet.

3. Het in lid 1 genoemde verbod geldt niet in de periode tussen 1 april en 15 oktober voor de rechthebbende van de oever en indien het bestemmingsplan, of andere regelgeving, het innemen van een ligplaats niet verbiedt.

Artikel 5:26b Tijdelijke ligplaats

1. Het is verboden met een vaartuig, tussen 08:00 en 18:00 uur, gedurende langer dan twee uur achtereen ligplaats in te nemen aan de als zodanig ingerichte aanlegplaats langs het parkeerterrein gelegen aan het Praamplein.

2. Het is verboden met een vaartuig tussen 08:00 uur en 18:00 uur gedurende langer dan twee uur achtereen ligplaats in te nemen aan de als zodanig ingerichte aanlegplaats gelegen tussen Stationsweg 40 en Stommeerweg 4 (de zogenaamde Kolenhaven).

3. Het is verboden met een vaartuig tussen 08:00 en 18:00 uur gedurende langer dan twee uur achtereen ligplaats in te nemen aan de kade van de Pontweg, gelegen tussen de Oosteinderweg en Pontweg 5.

4. Verplaatsingen binnen een afstand van maximaal 200 meter vanaf de plaats waar het vaartuig aanvankelijk werd aangetroffen, onderbreken de in het eerste, tweede en derde lid genoemde tijdsduur niet.

Artikel 5:27 Verbod innemen ligplaats

1. Het is verboden een ligplaats in te nemen, te hebben of beschikbaar te stellen in strijd met het krachtens artikel 5:26, tweede lid bepaalde.

2. Het bepaalde in dit artikel geldt niet in gevallen waarin de gemeentelijke Woonarkenverordening van toepassing is.

Artikel 5:28 Beschadigen van waterstaatswerken

1. Het is verboden schade toe te brengen aan of veranderingen aan te brengen in de toestand van openbare wateren, havens, dijken, wallen, kaden, trekpaden, beschoeiingen, oeverbegroeiing, bruggen, zetten, duikers, pompen, waterleidingen, gordingen, aanlegpalen, stootpalen, bakens of sluizen die bij de gemeente in beheer zijn.

2. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, het Binnenvaartpolitiereglement, de Waterwet of de Provinciale vaarwegenverordening/Waterverordening.

Artikel 5:29 Reddingsmiddelen

Het is verboden een voor het redden van drenkelingen bestemd en daartoe bij het water

aangebracht voorwerp te gebruiken voor een ander doel dan wel voor dadelijk gebruik ongeschikt

te maken.

Artikel 5:30 Veiligheid op het water

1. Het is aan een ieder die zich als bader of zwemmer in het openbaar water ophoudt, verboden zich zodanig te gedragen dat het scheepvaartverkeer daarvan hinder of gevaar kan ondervinden.

2. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Binnenvaartpolitiereglement, de Waterwet of de Provinciale vaarwegenverordening/Waterverordening.

Artikel 5:30a Snelheid gemotoriseerde vaartuigen

1. Het is verboden met een gemotoriseerd vaartuig te varen met een snelheid van meer dan zes kilometer per uur op door het college aangewezen gedeelten van openbaar water.

2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover het Binnenvaartpolitiereglement, het Algemeen reglement van politie voor rivieren en rijkskanalen, of de provinciale scheepvaartverordening van toepassing is.

Artikel 5:31 Overlast aan vaartuigen

1. Het is verboden zich zonder redelijk doel vast te houden aan een vaartuig in openbaar water, daarop te klimmen of zich daarop of daarin te begeven of te bevinden.

2. Het is aan degene die daartoe niet bevoegd is verboden een vaartuig, liggend in of aan een openbaar water, los te maken.

Artikel 5:31a Sloten op diepte houden

[Vervallen]

Artikel 5:31b Visverbod

[Vervallen]

Artikel 5:31c Hotel- en rondvaartboot

[Vervallen]

Artikel 5:31d Snoeiplicht

De eigenaar van een perceel gelegen aan het openbaar water is verplicht het aan zijn perceel

gelegen vaarwater doorvaarbaar te houden en het vaarwater vrij te maken van overhangend groen

dat vanaf zijn perceel in of boven het vaarwater hangt.

Afdeling 7. Crossterreinen en gemotoriseerd en ruiterverkeer in natuurgebieden

Artikel 5:31e Begripsbepalingen

In deze afdeling wordt verstaan onder:

1. motorvoertuig: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1, onder z, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990;

2. bromfiets: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1, eerste lid onder e, van de Wegenverkeerswet 1994.

Artikel 5:32 Crossterreinen

1. Het is verboden op enig terrein, geen weg zijnde, met een motorvoertuig of een bromfiets een wedstrijd dan wel, ter voorbereiding van een wedstrijd, een trainings- of proefrit te houden of te doen houden dan wel daaraan deel te nemen, dan wel een motorvoertuig of een bromfiets met het kennelijke doel daartoe aanwezig te hebben.
2. Het verbod van het eerste lid is niet van toepassing op door het college aangewezen terreinen. Het college kan daarbij nadere regels stellen voor het gebruik van deze terreinen:
   a. in het belang van het voorkomen of beperken van overlast;
   b. in het belang van de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving en ter bescherming van andere milieuwaarden;
   c. in het belang van de veiligheid van de deelnemers van de in het eerste lid bedoelde wedstrijden en ritten of van het publiek.
3. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet milieubeheer of het Besluit geluidproduktie sportmotoren.

Artikel 5:33 Beperking verkeer in natuurgebieden

1. Het is verboden binnen voor publiek toegankelijke natuurgebieden, parken, plantsoenen of voor recreatief gebruik beschikbare terreinen te rijden of zich te bevinden met een motorvoertuig, een bromfiets, een fiets of een paard.
2. Het verbod van het eerste lid is niet van toepassing op door het college aangewezen terreinen. Het college kan daarbij nadere regels stellen voor het gebruik van deze terreinen:
   a. het voorkomen van overlast;
   b. de bescherming van natuur- of milieuwaarden;

c. de veiligheid van het publiek.

3. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op motorvoertuigen, bromfietsen, fietsen en paarden:

   a. ten dienste van politie, brandweer en geneeskundige hulpverlening en van andere krachtens artikel 29, eerste lid, Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 door de bevoegde minister aangewezen hulpverleningsdiensten;

   b. die worden gebruikt in verband met beheer, onderhoud of exploitatie van de terreinen als in het eerste lid bedoeld;

   c. die worden gebruikt in verband met werken die krachtens wettelijk voorschrift moeten worden uitgevoerd;

   d. van de zakelijk gerechtigden, huurders en pachters van percelen die gelegen zijn binnen de terreinen als in het eerste lid bedoeld;

   e. voor het verkeer ten behoeve van bezoek en van de verzorging van de onder d bedoelde personen.

4. Het in het eerste lid gestelde verbod is voorts niet van toepassing:

   a. op wegen die gelegen zijn binnen de in het eerste lid bedoelde gebieden of terreinen;

   b. binnen de bij of krachtens de Provinciale verordening 'Stiltegebieden' aangewezen stiltegebieden ten aanzien van motorrijtuigen die bij of krachtens die verordening zijn aangewezen als 'toestel'.

5. Het college kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.

6. Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Afdeling 8. Verbod vuur te stoken

Artikel 5:34 Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken

1. Het is verboden in de openlucht afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen in de zin van de Wet milieubeheer of anderszins vuur aan te leggen, te stoken of te hebben.
2. Mits er geen sprake is van gevaar, overlast of hinder voor de omgeving, is het verbod niet van toepassing op:
   a. verlichting door middel van kaarsen, fakkels en dergelijke;
   b. sfeervuren zoals terrashaarden en vuurkorven, indien geen afvalstoffen worden verbrand;
   c. vuur voor koken, bakken en braden.
3. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.
4. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan de ontheffing worden geweigerd ter bescherming van de flora en fauna.
5. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door artikel 429, aanhef en onder 1 of 3, van het Wetboek van Strafrecht of de Provinciale milieuverordening.
6. Op de ontheffing bedoeld in het derde lid is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Afdeling 9. Verstrooiing van as

Artikel 5:35 Begripsbepaling

In deze afdeling wordt verstaan onder incidentele as-verstrooiing: het verstrooien van as als

bedoeld in de Wet op de lijkbezorging op een door de overledene of nabestaande(n) gewenste plek

buiten een permanent daartoe bestemd terrein.

Artikel 5:36 Verboden plaatsen

1. Incidentele as-verstrooiing is verboden op:
   a. verharde delen van de weg;
   b. gemeentelijke begraafplaatsen en crematoriumterreinen.
2. Het college kan voor een bepaalde termijn verbieden dat op andere plaatsen dan die genoemd in het eerste lid as-verstrooiing plaatsvindt.
3. Het college kan op verzoek van de nabestaande die zorg draagt voor de asbus op grond van bijzondere omstandigheden ontheffing verlenen van het verbod uit het eerste lid, behoudens de gemeentelijke begraafplaatsen en crematoriumterreinen.
4. Op de ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Artikel 5:37 Hinder of overlast

Incidentele as-verstrooiing is verboden indien daardoor hinder of overlast wordt veroorzaakt voor

derden.

Hoofdstuk 6. Straf-, overgangs- en slotbepalingen

Artikel 6:1 Strafbepaling

1. Overtreding van het bij deze verordening bepaalde en de op grond van artikel 1:4 daarbij gegeven voorschriften en beperkingen, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie.
2. In afwijking van het eerste lid is artikel 1a van de Wet op de economische delicten van toepassing op overtreding van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2:10, vijfde lid, 2:11, tweede lid, 2:12, eerste lid en 4:11, eerste lid.

Artikel 6:2 Toezichthouders

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze verordening bepaalde zijn belast:
   a. aangewezen gemeenteambtenaren;
   b. aangewezen buitengewone opsporingsambtenaren.
2. Het college dan wel de burgemeester kan daarnaast andere personen belasten met dit toezicht.
3. Onverminderd het eerste en tweede lid zijn de ambtenaren van politie, bedoeld in artikel 141, onder b, van het Wetboek van Strafvordering, eveneens belast met het toezicht op de naleving van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften.

Artikel 6:3 Binnentreden woningen

Zij die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van een overtreding van de bij of

krachtens deze verordening gegeven voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare

orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen, zijn bevoegd tot

het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner.

Artikel 6:4 Intrekking oude verordening

De Algemene Plaatselijke Verordening Aalsmeer 2010 wordt ingetrokken.

Artikel 6:5 Overgangsbepaling

Besluiten, genomen krachtens de verordening bedoeld in artikel 6:4 die golden op het moment van

de inwerkingtreding van deze verordening en waarvoor deze verordening overeenkomstige

besluiten kent, gelden als besluiten genomen krachtens deze verordening.

Artikel 6:6 Inwerkingtreding
Deze verordening treedt in werking op de achtste dag na die waarop zij is bekendgemaakt.

Artikel 6:7 Citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als: Algemene plaatselijke verordening Aalsmeer 2017.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 16 maart 2017.

De griffier,

O. van Kolck

De voorzitter,

J.J. Nobel

Artikelsgewijze toelichting Algemene plaatselijke verordening Aalsmeer 2017

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1:1 Begripsbepalingen
In dit artikel wordt een aantal begrippen dat in deze verordening wordt gehanteerd, gedefinieerd. Van een aantal specifieke begrippen, dat wil zeggen begrippen die op een bepaald onderdeel van deze verordening betrekking hebben, zijn in de desbetreffende afdeling definities opgenomen.

Over de definities kan het volgende worden opgemerkt.

Bebouwde kom
De reikwijdte van een aantal artikelen in deze verordening is beperkt tot de bebouwde kom. Voor het begrip "bebouwde kom" kan aangesloten worden bij de definitie uit artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994. De grenzen van de bebouwde kom of kommen van de gemeente worden vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad.

Bevoegd gezag
Met het begrip "bevoegd gezag" wordt aangehaakt bij de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Die is van toepassing op de vergunning voor aanleg of veranderen van een weg (artikel 2:11) en het vellen van houtopstanden (artikel 4:11). De vergunning voor het aanleggen of veranderen van een weg is aangewezen in artikel 2.2, eerste lid onder d. van de Wabo, en de vergunning voor het vellen van houtopstanden in artikel 2.2, eerste lid onder g. De Wabo kan ook van toepassing zijn op het gebruik van de weg anders dan overeenkomstig de publieke functie daarvan, namelijk als het gaat om het opslaan van roerende zaken (artikel 2:10). De ontheffing voor het opslaan van roerende zaken is aangewezen in artikel 2.2, eerste lid, onder j en k van de Wabo. Zie verder de toelichting bij artikel 2:10.

De omgevingsvergunning wordt door één bevoegd gezag beoordeeld en doorloopt één procedure. De beslissing op de aanvraag kent ook één procedure van rechtsbescherming. Het bevoegd gezag is in de meeste gevallen het college van burgemeester en wethouders van de gemeente waar het project in hoofdzaak zal worden verricht. In een beperkt aantal gevallen berust de bevoegdheid tot toestemmingsverlening niet bij het College van burgemeester en wethouders, maar bij het College van gedeputeerde staten en in enkele gevallen bij een Minister. Het bevoegd gezag is integraal verantwoordelijk voor het te nemen besluit en is tevens belast met de bestuursrechtelijke handhaving.

Zie verder ook de toelichting bij de artikelen 2:10, 2:11 en 4:11 van deze verordening.

Daarnaast komt in de APV op verschillende plaatsen de term "bevoegd bestuursorgaan" voor. Daarmee wordt dan gedoeld op ofwel het College van burgemeester en wethouders, ofwel de burgemeester. De Wabo brengt hierin geen verandering.

Bouwwerk
Deze omschrijving verwijst naar artikel 1 van de bouwverordening: "elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die op de plaats van bestemming hetzij direct hetzij indirect met de grond verbonden is, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond, bedoeld om ter plaatse te functioneren".

Gebouw
Deze omschrijving verwijst naar artikel 1 van de Woningwet: "elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke overdekte geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt".

Handelsreclame
In het vierde lid van artikel 7 van de Grondwet, betreffende de vrijheid van meningsuiting, wordt handelsreclame (commerciële reclame) met zoveel woorden buiten de werking van dit artikel geplaatst.

Dit is vooral van belang in verband met het bepaalde in het eerste lid van artikel 7, dat zich volgens vaste jurisprudentie verzet tegen een vergunningsstelsel voor de verspreiding van gedrukte stukken e.d.

Aan een vergunningsstelsel voor handelsreclame staat het grondwetsartikel niet in de weg. Onder het begrip "reclame" dient te worden verstaan: iedere vorm van openbare aanprijzing van goederen en diensten. Door dit te beperken tot "handelsreclame" heeft de in het vierde lid geformuleerde uitzondering slechts betrekking op reclame voor commerciële doeleinden in de ruime zin des woords en omvat zij elk aanbod van goederen en diensten, maar is zij niet van toepassing op reclame voor ideële doeleinden. Dit betekent niet dat handelsreclame helemaal niet beschermd wordt. Voorschriften voor handelsreclame zullen de toets aan artikel 10 EVRM en artikel 19 IV moeten kunnen doorstaan. Deze verdragsbepalingen verzetten zich echter niet tegen een vergunningsstelsel.

Jurisprudentie
Onder een "commercieel belang dienen" moet mede worden begrepen: dienstig te zijn tot koop en verkoop. HR 11-05-1982, NJ 1983, 68.

Openbaar water
Een "openbaar water" in de zin van Boek 5 van het Burgerlijk Wetboek is ieder water, dat open staat voor het publiek. "Openbaar" is hier dus synoniem aan "feitelijk voor het publiek toegankelijk".

Openbare plaats
Hiervoor is aangehaakt bij de Wet openbare manifestaties (Wom).

Artikel 1, eerste lid, WOM bepaalt wat een openbare plaats is, namelijk een plaats die krachtens bestemming of vast gebruik open staat voor het publiek. Deze definitie kent dus twee criteria.

Ten eerste moet de plaats open staan voor het publiek. Dat wil volgens de memorie van toelichting zeggen "dat in beginsel eenieder vrij is om er te komen, te vertoeven en te gaan; dit houdt in dat het verblijf op die plaats niet door de gerechtigde aan een bepaald doel gebonden mag zijn (...).

Dat de plaats "open staat" betekent verder dat geen sprake is van een meldingsplicht, de eis van voorafgaand verlof, of de heffing van een toegangsprijs voor het betreden van de plaats".

Op grond hiervan zijn bijvoorbeeld stadions, postkantoren, warenhuizen, restaurants, musea, ziekenhuizen en kerken geen "openbare plaatsen". Ook de hal van het gemeentehuis valt buiten het begrip "openbare plaats".

Het tweede criterium is dat het open staan van de plaats moet zijn gebaseerd op bestemming of vast gebruik. "De bestemming ziet op het karakter dat door de gerechtigde aan de plaats is gegeven blijkens een besluit of blijkens de uit de inrichting van de plaats sprekende bedoeling. Een openbare plaats krachtens vast gebruik ontstaat wanneer de plaats gedurende zekere tijd wordt gebruikt als had deze die bestemming, en de rechthebbende deze feitelijke toestand gedoogt", aldus de memorie van toelichting (TK 1985-1986, 19 427, nr. 3, p. 16).

Voorbeelden van openbare plaatsen in de zin van artikel 1, eerste lid, WOM zijn: openbare wegen, plantsoenen, speelweiden en parken en vrij toegankelijke gedeelten van overdekte passages, van winkelgalerijen, van stationshallen en van vliegvelden, openbare waterwegen en recreatieplassen.

Omdat de definitie van het begrip "openbare plaats" ook een aantal "besloten plaatsen" als bedoeld in artikel 6, tweede lid, Grondwet kan omvatten, is in artikel 1, tweede lid, WOM expliciet aangegeven dat onder een openbare plaats niet wordt begrepen een gebouw of besloten plaats als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet (TK 1986-1987, 19 427, nr. 5, p. 11-13, en nr. 6).

Rechthebbende
Hieronder wordt verstaan de rechthebbende naar burgerlijk recht.

Weg
Uit de begripsomschrijving van "openbare plaats" blijkt dat de weg daar onderdeel van uitmaakt.

In de wetgeving bestaan verschillende definities van het begrip "weg": de "(Openbare) weg" in de zin van de Wegenwet: een begrip dat de wetgever heeft gecreëerd in verband met de verkeersbehoefte. Een van de grondbeginselen van de Wegenwet is dat het verkeer op wegen die openbaar zijn in de zin van deze wet, het onbetwistbaar recht van vrij gebruik heeft (behoudens bepaalde beperkingen; zie hierna); de "weg" in de zin van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994), te weten de voor het openbaar verkeer openstaande weg: een begrip ontstaan als gevolg van de noodzaak om met betrekking tot de verkeersveiligheid en het in stand houden van de weg in te grijpen.

Jurisprudentie
Strandovergang is openbare weg in de zin van artikel 4, lid 1, onder II, Wegenwet. ABRS 16-03-1999, Gst. 1999, 7100, 3 m.nt. HH.

Nu in dit geval onvoldoende vaststaat dat de strook grond een weg in de zin van artikel 1 APV was, staat evenmin vast dat het verbod van artikel 9.1 APV is overtreden. ABRS 29-08-2001, ECLI:NL:RVS:2001: AD3795.

Op of aan de weg
Verschillende bepalingen in deze verordening hebben betrekking op (verboden) gedragingen "op of aan de weg". De term "aan de weg" duidt begripsmatig op een zekere nabijheid ten opzichte van de weg. Daaronder vallen bijvoorbeeld voortuinen van huizen en andere open ruimtes die aan de weg zijn gelegen. Daaronder valt echter niet wat zich binnenshuis bevindt of afspeelt.

Ook treinstations vallen in beginsel buiten het bereik van de APV. Artikel 27 van de Spoorwegwet en de daarop gebaseerde Algemeen Reglement Vervoer regelen het bevoegd gezag inzake veiligheid, orde en rust op en om stations.

Tegenwoordig hebben veel stations echter ook een doorloopfunctie, en zijn er bijvoorbeeld winkels in aanwezig. Dan zijn deze doorgangen in stations weliswaar geen weg, maar wel openbare plaats.

Artikel 1:2 Beslistermijn
Het uitgangspunt van artikel 4:13 van de Awb is dat in het wettelijk voorschrift de termijn aangegeven wordt waarbinnen de beschikking gegeven dient te worden. Zo kan worden nagegaan wat voor iedere situatie een goede beslistermijn is. In deze verordening is de beslistermijn vastgesteld op acht weken (eerste lid). Dit is gelijk aan de maximale redelijke termijn die in artikel 4:13, tweede lid, van de Awb, wordt gesteld. Tijdig beslissen is een rechtsplicht voor elk bestuursorgaan. Het merendeel van de aanvragen zal binnen acht weken kunnen worden afgehandeld. Meer ingewikkelde aanvragen, zeker die waarvoor meerdere adviezen moeten worden ingewonnen, vergen soms meer tijd. De verlenging van de beslistermijn biedt dan uitkomst. Ook deze termijn is in deze verordening op acht weken gesteld (tweede lid).

Artikel 4:14 van de Awb verplicht tot kennisgeving aan de aanvrager van dit verlengingsbesluit. Indien de aanvrager meent dat de verlenging niet redelijk is, kan hij daartegen in bezwaar en beroep gaan. Artikel 4:14 schort de termijn niet op, het is alleen een 'beleefdheidsvoorschrift' om te laten weten dat de termijn niet gehaald wordt. Het is dus geen besluit.

Zie hierover ook TK 2004/05, 29 934, nr. 6 (memorie van toelichting Wet dwangsom en beroep), p. 10, waarin dit nog eens uitdrukkelijk wordt uitgelegd. Daar wordt zelfs gezegd dat een dergelijk briefje in feite juist 'een uitdrukkelijke erkenning door het bestuursorgaan dat het in gebreke is' is.

Dienstenrichtlijn
Op vergunningprocedures voor wat betreft diensten is artikel 13 van de Dienstenrichtlijn van toepassing. Het derde lid bepaalt dat de aanvraag binnen een redelijke, vooraf vastgestelde termijn wordt behandeld. De acht weken-termijn van artikel 1:2 voldoet daaraan.

Artikel 13, derde lid, van de Dienstenrichtlijn bepaalt voorts dat de beslistermijn eenmaal door de bevoegde instantie mag worden verlengd, indien dit gerechtvaardigd wordt door de complexiteit van het onderwerp. Dit houdt in dat voor verlenging een stevige motivering is vereist met gebruikmaking van dit criterium. De verlenging en duur ervan worden met redenen omkleed vóór het verstrijken van de oorspronkelijke termijn ter kennis van de aanvrager gebracht. Het derde lid is een implementatie van deze verplichting.

Wabo
De tekst van het eerste lid is in overeenstemming gebracht met die van artikel 3.9, eerste lid van de Wabo. Inhoudelijk is er niets veranderd.

Het derde lid is toegevoegd omdat artikel 3.9, tweede lid van de Wabo bepaalt dat de beslistermijn niet met acht, maar slechts met zes weken kan worden verlengd. De wegaanlegvergunning (art 2:11) en de kapvergunning (art 4:11) vallen onder de Wabo, en ook onder bepaalde omstandigheden het plaatsen van voorwerpen op of aan de weg (art 2:10).

De vergunning voor het aanleggen of veranderen van een weg is aangewezen in artikel 2.2, eerste lid onder d. van de Wabo, en de vergunning voor het vellen van houtopstanden in artikel 2.2, eerste lid onder g. De Wabo kan ook van toepassing zijn op het gebruik van de weg anders dan overeenkomstig de publieke functie daarvan, namelijk als het gaat om het opslaan van roerende zaken (artikel 2:10). De ontheffing voor het opslaan van roerende zaken is aangewezen in artikel 2.2, eerste lid, onder j en k van de Wabo.

De indieningsvereisten voor een aanvraag om een vergunning of ontheffing die onder de Wabo valt, staan in de Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor, Staatscourant 2010-5162). De algemene indieningvereisten staan in artikel 1.3 Mor.

In Hoofdstuk 7 van de Mor staan nog bijzondere indieningsvereisten. Daarvan zijn in het kader van de APV alleen die voor het vellen van houtopstanden van belang. Zie daarvoor de toelichting bij artikel 4:11.

Artikel 1:3 Indiening aanvraag (vervallen)
De wetgever heeft in de Awb een sluitend systeem neergelegd voor de afhandeling van aanvragen: die worden ingewilligd of geweigerd. In artikel 4:5 van de Awb is daarop één uitzondering gemaakt: een aanvraag die zo gebrekkig is dat die moet worden aangevuld voor ze kan worden afgehandeld kan buiten behandeling worden gelaten. Wel moet de aanvrager de kans krijgen om de aanvraag aan te vullen. In dat systeem past niet dat de gemeente een nieuwe reden introduceert waarmee een aanvraag buiten behandeling kan worden gelaten. In plaats van buitenbehandeling laten zal een aanvraag die onredelijk laat wordt ingediend, waardoor een goede beoordeling niet mogelijk is, moeten worden afgewezen. Zie in dit verband de toelichting bij artikel 1:8.

Artikel 1:4 Voorschriften en beperkingen
In literatuur en jurisprudentie is men het erover eens dat de bevoegdheid tot het verbinden van voorschriften in beginsel aanwezig is in die gevallen waarin het al dan niet verlenen van die vergunning of ontheffing ter vrije beslissing staat van het beschikkende orgaan. Toch verdient het uit een oogpunt van duidelijkheid aanbeveling deze bevoegdheid uitdrukkelijk vast te leggen. Daarbij moet ook - ten overvloede - worden aangegeven dat die voorschriften uitsluitend mogen strekken ter bescherming van de belangen in verband waarmee het vereiste van vergunning of ontheffing is gesteld.

Niet-nakoming van voorschriften die aan een vergunning of ontheffing verbonden zijn, kan grond opleveren voor intrekking van de vergunning of ontheffing dan wel voor toepassing van andere administratieve sancties. In artikel 1:6 is deze intrekkingsbevoegdheid vastgelegd.

Tweede lid
De vraag of bij niet-nakoming van vergunningsvoorschriften bestuursdwang kan worden toegepast, wordt in het algemeen bevestigend beantwoord.

Wanneer bij het creëren van een vergunning- of ontheffingsplicht de formulering wordt gebruikt "het is verboden om … te doen zonder vergunning/ontheffing van … of in afwijking daarvan" (conform Igr 50), dan is een bepaling als in het tweede lid niet nodig. Het handelen in strijd met een vergunnings- of ontheffingsvoorschrift is dan immers ook verboden en levert dus een overtreding op waartegen met een last onder bestuursdwang kan worden opgetreden.

Bij vergunningen of ontheffingen die een omgevingsvergunning zijn o.g.v. artikel 2.2 van de Wabo, is noch de formulering "of in afwijking daarvan", noch een bepaling à la artikel 1:4, tweede lid, nodig. De reden is dat artikel 2.3, aanhef en onder c, van de Wabo het handelen in strijd met een vergunningsvoorschrift al heeft verboden. In de APV gaat het om de artikelen 2:11 (Omgevings-)vergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg), 2:12 (Maken, veranderen van een uitweg) en 4:11 (Kapverbod).

Voor alle andere vergunningen of ontheffingen op basis van de APV is het tweede lid van artikel 1:4 wel nodig. Handelen in strijd met zo'n vergunning of ontheffing levert dan strijd op met artikel 1:4, tweede lid, jo. het vergunningsvoorschrift. Daartegen kan met bestuursdwang worden opgetreden.

Dienstenrichtlijn
Artikel 10 van de Dienstenrichtlijn bepaalt dat vergunningstelsels gebaseerd moeten zijn op criteria die ervoor zorgen dat de bevoegde instanties hun beoordelingsbevoegdheid niet op willekeurige wijze uitoefenen. Die criteria zijn: niet-discriminatoir, gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang; evenredig met die reden van algemeen belang; duidelijk en ondubbelzinnig; objectief; vooraf openbaar bekendgemaakt; transparant en toegankelijk. Ook de voorschriften en beperkingen die aan de vergunning worden verbonden, dienen hieraan te voldoen. Zie voor wat onder dwingende reden van algemeen belang en evenredigheid wordt verstaan: de algemene toelichting en het commentaar onder artikel 1:8. Op grond van het vijfde lid van artikel 10 wordt de vergunning pas verleend nadat na een passend onderzoek is vastgesteld dat aan de vergunningvoorwaarden is voldaan.

In de algemene strafbepaling die in deze APV is opgenomen (artikel 6:1) wordt overtreding van het bij of krachtens deze verordening bepaalde met straf bedreigd. Daardoor staat ook straf op het overtreden van voorschriften die aan een vergunning of ontheffing verbonden zijn.

Artikel 1:5 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing
Een vergunning wordt persoonlijk genoemd, als die alleen of vooral is verleend vanwege de persoon van de vergunningaanvrager (diens persoonlijke kwaliteiten, zoals het bezit van een diploma of een bewijs van onbesproken levensgedrag). De persoonlijke vergunning is in beginsel niet overdraagbaar, tenzij de regeling dat uitdrukkelijk bepaalt. Een voorbeeld van een persoonsgebonden vergunning is de vergunning als bedoeld in artikel 3 van de Drank- en Horecawet. Deze wet bepaalt dat voor het verkrijgen van een vergunning de nodige diploma's moeten zijn gehaald. Een persoonlijke vergunning is ook de standplaatsvergunning. Dit vanwege het persoonlijke karakter van de ambulante handel en omdat het aantal aanvragen om vergunning het aantal te verlenen vergunningen meestal verre overtreft. Het zou onredelijk zijn als een standplaatsvergunning zonder meer kan worden overgedragen aan een andere terwijl een groot aantal aanvragers op de wachtlijst staat.

Literatuur en jurisprudentie
Voor de overdraagbaarheid van APV-vergunningen, zie: C.L. Knijff, Rechtsopvolging bij vergunningen in de gemeentepraktijk, GS 2004, 7205, onder 3.4 Overgang uitgesloten: APV vergunningen.

Volgens art. 1:5 APV is de vergunning of ontheffing persoonsgebonden tenzij bij of krachtens deze verordening anders is bepaald. Ingevolge art. 1:6, aanhef en onder e APV kan de vergunning of ontheffing worden gewijzigd indien de houder dit verzoekt. De Afdeling is van oordeel dat art. 1:6 aanhef en onder e APV niet afdoet aan het persoonsgebonden karakter van de vergunning. Van een zelfstandige bepaling die het persoonsgebonden karakter van de exploitatievergunning voor een coffeeshop kan opheffen is geen sprake, gelet op de aard van de vergunning en op de strekking van het in de APV neergelegde vergunningstelsel. De burgemeester was derhalve niet zonder meer gehouden zijn medewerking te verlenen aan een verzoek tot overdracht van een vergunning aan een derde. ABRS 23-11-1999, ECLI:NL:RVS:1999: AA5058, GS 2000, 7112, 6.

Artikel 1:6 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing
De in het eerste lid genoemde intrekkings- en wijzigingsgronden hebben een facultatief karakter ("kan"). Het hangt van de omstandigheden af of tot intrekking of wijziging wordt overgegaan. Zo zal niet iedere niet-nakoming van vergunningsvoorschriften leiden tot intrekking van de vergunning. Met name het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel beperken nogal eens de bevoegdheid tot wijziging en intrekking.
Onder d wordt grondslag geboden om een vergunning in te trekken als die langere tijd niet is gebruikt, bijvoorbeeld bij het innemen van een standplaats.

Als een bestuursorgaan overweegt om de vergunning of ontheffing in te trekken of te wijzigen, dient het de belanghebbenden in de gelegenheid te stellen hun bedenkingen in te dienen (artikel 4:8 Awb).

Jurisprudentie
Gelet op art. 1:6 APV in samenhang gelezen met art. 2.1.4.1, tweede lid (oud), APV was de burgemeester in het onderhavige geval bevoegd de vergunning in te trekken. Intrekking van een vergunning vereist een zorgvuldige voorbereiding. Als specifieke kennis bij het bestuursorgaan ontbreekt, moet advies worden ingewonnen. Zes werkdagen zijn daarvoor voldoende. ABRS 11-06-2003, 200205273/1, JG 03.0125, met noot M. Geertsema.

Artikel 1:7 Termijnen
Artikel 1:7 bepaalt dat de vergunning of ontheffing in beginsel voor onbepaalde tijd geldt. Dit vloeit mede voort uit artikel 11 van de Dienstenrichtlijn, dat stelt dat vergunningen geen beperkte geldingsduur mogen hebben, tenzij: a. de vergunning automatisch wordt verlengd of alleen afhankelijk is van de voortdurende vervulling van de voorwaarden; b. het aantal beschikbare vergunningen beperkt is door een dwingende reden van algemeen belang; c. een beperkte duur gerechtvaardigd is om een dwingende reden van algemeen belang.

Over punt b.: Uit de Europese Dienstenrichtlijn volgt dat een vergunning in beginsel voor onbepaalde tijd geldt. Maar wanneer het aantal vergunningen logischerwijs beperkt is, bijvoorbeeld omdat de gemeente geen onbeperkt grondgebied heeft, mag de markt juist niet gesloten blijven voor nieuwe aanbieders omdat de bestaande aanbieders voor onbepaalde tijd alle beschikbare vergunningen in handen hebben. In dat geval moet geregeld een transparante en onpartijdige "herverdeling" van de schaarse vergunningen worden georganiseerd.

Over punt c: Als gemeenten een vergunning voor bepaalde tijd verlenen, moeten zij beargumenteren waarom deze beperking nodig is en de evenredigheidstoets kan doorstaan.

Sommige vergunningen lenen zich uit de aard alleen voor verlening voor bepaalde tijd. Dit is bijvoorbeeld het geval bij een evenementenvergunning of een standplaatsvergunning voor een oliebollenkraam rond de jaarwisseling.

Zie voor de betekenis van "een dwingende reden van algemeen belang" bij de toelichting onder

artikel 1:8.

Artikel 1:6 bepaalt dat bij gewijzigde omstandigheden de vergunning kan worden gewijzigd of ingetrokken. Het ligt ook daarom in de rede dat een vergunning voor onbepaalde duur blijft gelden indien de omstandigheden niet wijzigen. Pas bij gewijzigde omstandigheden dient de vergunning opnieuw te worden bezien. Ook daarbij wordt rekening gehouden met de noodzaak- en proportionaliteitseis. Bij geringe wijziging van omstandigheden die geen gevolgen hebben voor het algemeen belang, kan de vergunning niet worden gewijzigd of ingetrokken. De noodzaak daarvoor ontbreekt.

Tweede lid
Uit de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) van 02-11-2016 (ECLI:NL:RVS:2016:2927) blijkt dat voor onbepaalde tijd verleende vergunningen zich niet altijd verdragen met het formele gelijkheidsbeginsel. Bij schaarse vergunningen (meer aanvragers dan beschikbare vergunningen) kan immers het gevolg zijn dat de markt voor nieuwe aanbieders feitelijk ontoegankelijk wordt. Met dit tweede lid wordt duidelijk gemaakt dat onbepaalde tijd en schaarse vergunningen zich niet met elkaar verdragen.

Artikel 1:8 Weigeringsgronden
Eerste lid
Vergunningstelsels zijn in deze APV als volgt geformuleerd: een verbodsbepaling om een bepaalde activiteit te verrichten behoudens vergunning. Ter bevordering van de systematiek en duidelijkheid binnen de APV is ervoor gekozen om in Hoofdstuk I algemene weigeringsgronden te benoemen. Alleen als er voor een vergunning andere weigeringsgronden gelden dan de in artikel 1:8 genoemde, worden die in het betreffende artikel genoemd.

Vergunningen
Tegelijkertijd met de deregulering van de vergunningstelsels van de APV zijn deze gescreend aan de Europese Dienstenrichtlijn. Het gaat daarbij om de volgende stelsels: gebiedsaanwijzing in geval van straatartiesten, de evenementenvergunning, horecaexploitatievergunning, vergunning voor een seksinrichting, standplaatsvergunning en de vergunning voor een snuffelmarkt. Gokactiviteiten zijn van de werking van de Europese Richtlijn uitgezonderd, zodat de speelautomatenvergunning niet onder het regime valt.

Vestiging of tijdelijke overschrijding
Bij het screenen van de APV aan de Dienstenrichtlijn is het volgende in ogenschouw genomen. In theorie bestaan er drie verschillende regimes: voor de ‘vestiger’, de ‘tijdelijke grensoverschrijder’ en de Nederlandse dienstverrichter.

De richtlijn staat toe dat er onderscheid wordt gemaakt tussen deze drie categorieën. Het zou in theorie kunnen dat de overheid aan een Nederlandse dienstverlener zwaardere eisen stelt dan aan een buitenlandse ‘tijdelijke grensoverschrijder’, maar dit is in de praktijk en vanuit het oogpunt van rechtsgelijkheid niet wenselijk.

De gemeente Aalsmeer acht het op dezelfde gronden evenmin gewenst een onderscheid aan te brengen tussen verschillende soorten van dienstverleners (tijdelijke grensoverschrijders, vestigers en dus ook Nederlandse dienstverleners). Anders zou de dienstverlener die zich vanuit een andere lidstaat hier vestigt een bevoorrechte positie hebben ten opzichte van degene die de grens overschrijdt om zijn diensten aan te bieden of beide dienstverleners ten opzichte van de eigen onderdanen.

Alleen in het geval van prostitutie is daarop een uitzondering gemaakt. Zie daarvoor de toelichting bij hoofdstuk 3.

Niet alleen de eis van het hebben van een vergunning geldt voor hen gelijkelijk, maar ook de gronden om een vergunning te weigeren zijn voor de drie categorieën aanvragers dezelfde. Daarom zijn de weigeringsgronden algemeen geformuleerd zodat ze gelden voor interne én internationale verhoudingen. Er is aangesloten bij het lichtste regime van de richtlijn (artikel 16):

de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en het milieu.

De richtlijn geldt niet voor het verkopen van goederen. Dit is immers geen dienst. Bij standplaatsvergunningen kan er echter zowel sprake zijn van een vergunning voor een standplaats voor het verkopen van goederen en/of voor het verlenen van diensten.

Ook in dit geval zou rechtsongelijkheid kunnen ontstaan doordat de verkoper niet, maar de dienstverlener wel onder de richtlijn valt. Daarom is in de APV geen onderscheid gemaakt tussen verkoop en dienstverlening voor wat betreft de weigeringsgronden.

Enkele voorheen gehanteerde weigeringsgronden komen niet meer als zodanig voor in de richtlijn. De vraag waar deze dan wel onder vallen kan als volgt worden beantwoord:

Overlast
Vanouds is de APV een openbare orde en overlastverordening. Het begrip 'overlast' komt in het EG recht bij de toetsing van uitzonderingen op het vrij verkeer niet voor. Ook de Dienstenrichtlijn spreekt niet over overlast. Het milieubegrip omvat echter alle soorten van overlast die gerelateerd zijn aan de omgeving/het milieu. Te denken valt aan geluidsoverlast, geurhinder, overlast veroorzaakt door stof, afval e.d. Overlast, veroorzaakt door vuurwerk, valt eveneens onder bescherming van het milieu of zelfs gezondheid.

Verkeersveiligheid
De verkeersveiligheid valt aan te merken als een dwingende reden van algemeen belang als bedoeld in artikel 9 van de Dienstenrichtlijn. Maar ook is er sprake van een belang dat te scharen valt onder de volksgezondheid, als het voorkomen van verkeersslachtoffers het te beschermen belang betreft.

Veiligheid van personen en gezondheid
Deze gronden waarop voorheen een evenementenvergunning kon worden geweigerd, bijvoorbeeld bij het uitbreken van mond- en klauwzeer (gezondheid) kunnen als een belang van volksgezondheid worden aangemerkt.

Zedelijkheid
Het begrip zedelijkheid valt onder het begrip openbare orde. Te denken valt aan de bescherming van de menselijke waardigheid of in het geval van dierenmishandeling (bijvoorbeeld gansslaan, palingtrekken of zwijntjetik) aan het belang van dierenwelzijn. Ook andere dwingende redenen dan de openbare orde kunnen een 'zedelijkheidsaspect' hebben.

Voorzieningenniveau bij standplaatsen
In het verleden is het beschermen van een redelijk voorzieningenniveau in de gemeente ten behoeve van de consument als een openbare ordebelang aangemerkt. De gedachte was dat gevestigde winkeliers geconfronteerd worden met hoge exploitatiekosten die niet in verhouding staan tot de vrij lage exploitatiekosten van de straathandelaren.

Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State blijkt dat het reguleren van de concurrentieverhoudingen niet als een huishoudelijk belang van de gemeente wordt aangemerkt. Hierop wordt door de Afdeling slechts één uitzondering toegestaan, namelijk wanneer het voorzieningenniveau voor de consument in een deel van de gemeente in gevaar komt.

Wil een gemeente op basis hiervan een vergunning weigeren dan moet worden aangetoond, mede aan de hand van de boekhouding van de plaatselijke winkelier, dat het voortbestaan van de winkel in gevaar komt als vanaf een standplaats dezelfde goederen aangeboden worden.

De Dienstenrichtlijn staat deze weigeringsgrond voor standplaatsvergunningen waar (mede) diensten worden verleend niet toe, omdat dit wordt beschouwd als een economische, niet toegestane, belemmering voor het vrij verkeer van diensten. Het blijft echter nog wel mogelijk om deze weigeringsgrond te hanteren bij een standplaats voor het verkopen van goederen (zie artikel 5:18, derde lid, onder b). Daarop is de richtlijn immers niet van toepassing.

Verificatieplicht Vreemdelingenwet 2000
In het kader van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) dient bij de aanvraag om een vergunning een verblijfsrechtelijke toets plaats te vinden alvorens tot vergunningverlening kan worden overgegaan. Artikel 9, tweede lid, van de Vw 2000 schept een verplichting om desgevraagd bij een aanvraag voor een beschikking anders dan op grond van de Vw 2000, een document te overleggen waaruit het rechtmatige verblijf blijkt.

Artikel 8.3, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit (Vb 2000) bepaalt dat een vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8 van de Vw 2000 geen aanspraak kan maken op de toekenning van vergunningen en ontheffingen door bestuursorganen van o.m. gemeenten, voor zover die betrekking hebben op standplaatsen, markten, venten, collecteren, evenementen of beroepsmatige dan wel bedrijfsmatige activiteiten.

Tweede lid
De wetgever heeft in de Awb een sluitend systeem neergelegd voor de afhandeling van aanvragen: die worden ingewilligd of geweigerd. In artikel 4:5 van de Awb is daarop één uitzondering gemaakt: een aanvraag die zo gebrekkig is dat die moet worden aangevuld voor ze kan worden afgehandeld kan buiten behandeling worden gelaten. Wel moet de aanvrager de kans krijgen om de aanvraag aan te vullen. Gemeenten kunnen bij verordening geen aanvullende gronden stellen waarmee een aanvraag buiten behandeling kan worden gelaten, zoals voorheen was gedaan in artikel 1:3 ten aanzien van aanvragen die werden ingediend minder dan drie weken vóór het tijdstip waarop de aanvrager de vergunning of ontheffing nodig had.

Het is echter weinig zinvol — voor zowel de gemeente als de aanvrager — om te beginnen met een inhoudelijk toetsing van een aanvraag als door het (late) tijdstip van indienen van de aanvraag een —volledige en — goede beoordeling hiervan niet redelijkerwijs mogelijk is vóór de beoogde datum van de activiteit waarvoor de aanvrager de vergunning of ontheffing nodig heeft. Een vergunning of ontheffing zal in dergelijke gevallen niet (tijdig) verleend kunnen worden. Zie in dit verband ook artikel 3:2 van de Awb.

Een (snelle) weigering schept (snel) duidelijkheid voor de aanvrager en voorkomt een onnodige inspanning aan de kant van de gemeente.

Het tweede lid biedt nu een weigeringsgrondslag voor dergelijke gevallen, voor zover de betreffende aanvraag is ingediend minder dan drie weken voor de beoogde datum van de beoogde activiteit en daardoor een behoorlijke behandeling van de aanvraag niet mogelijk is.

Hoofdstuk 2. Openbare orde

AFDELING 1. BESTRIJDING VAN ONGEREGELDHEDEN

Artikel 2:1 Samenscholing en ongeregeldheden
Eerste lid
Het begrip "samenscholing" is ontleend aan artikel 186 WvSr: "Hij die opzettelijk bij gelegenheid van een volksoploop zich niet onmiddellijk verwijdert na het derde door of vanwege het bevoegde bestuursorgaan gegeven bevel, wordt, als schuldig aan deelneming aan samenscholing, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de tweede categorie."

Zie hierover de in het commentaar bij het tweede lid genoemde jurisprudentie. Onder omstandigheden is het denkbaar dat een samenscholing het karakter heeft van bijvoorbeeld een betoging. Gelet op de Wet openbare manifestaties moeten dit soort samenscholingen van de werking van dit artikel uitgezonderd worden. In het vijfde lid is dit dan ook gebeurd.

Tweede lid
In het tweede lid wordt aan de burger de verplichting opgelegd om zich op bevel van een

politieambtenaar te verwijderen van een openbare plaats bij (dreigende) ongeregeldheden.
De bevoegdheid van de politie om bevelen te geven volgt uit artikel 2 Politiewet. Artikel 2:1, tweede lid van de APV bevat het geven van een bevel in een concreet geval. Overtreding van een dergelijk bevel wordt strafbaar gesteld via opname van artikel 2:1, tweede lid in artikel 6:1 van de APV.

Ook in het proces- verbaal en de tenlastelegging moet het niet opvolgen van het politiebevel worden vervolgd op grond van overtreding van artikel 2:1 jo. het desbetreffende strafartikel van de gemeentelijke APV (artikel 6:1 van de APV).

Naast de politiebevelen ex artikel 2:1- APV blijven uiteraard ook de bevelen van de burgemeester in het kader van diens openbare-ordebevoegdheden mogelijk. Bevelen van de burgemeester, bijvoorbeeld op grond van de Gemeentewet, of aanwijzingen in het kader van de Wet Openbare Manifestaties die de politie in mandaat uitvoert en die niet worden opgevolgd, kunnen nog steeds strafbaar worden gesteld op grond van artikel 184, eerste lid Wetboek van Strafrecht.

Geweld tegen hulpverleners
De laatste jaren is het hinderen van hulpverleners, met name brandweer en ambulancepersoneel een toenemend probleem. Hoewel het een pijnlijke constatering is dat de politie soms nodig is om mensen wier beroep het is om anderen te helpen hun werk te laten doen, biedt dit artikel wel een handvat om verwijderingsbevelen te geven en om diegenen die daaraan niet voldoen te vervolgen.

Jurisprudentie
Oordeel van de politie is element van gemeentelijke strafbepaling. HR 12 02 1940, NJ 140, 622, AB 1940, p. 744, Gst. 1940, p. 125 (Haags tippelverbod). Zie ook: HR 02 06 1903, W. 7938, Gst., 2715 (APV Amsterdam); HR 20 01 1936, NJ 1936, 343, Gst. 1936, p. 90, AB 1936, p. 558 (APV Amsterdam); HR 03 06 1969, NJ 1969, 411, AB 1970, p. 17, OB 1971, XIV.3, nr. 30391, NG 1970, p. 616 m.nt. H.R.G. Veldkamp (APV Amsterdam) en HR 17 03 1970, NJ 1970, 331, OB 1971, X.4, nr. 31108, NG 1971, p. 292 (APV Arnhem).

Van een volksoploop ex artikel 186 WvSr is sprake als een menigte zich verzamelt. De openbare orde hoeft niet te worden verstoord. HR 26-02-1991, NJ 1991, 512 en HR 14-01-1992, NJ 1992, 380.

Relatie tussen APV bepaling en artikel 184 en 186 WvSr. Aanvulling van de gemeentelijke wetgever erkend. HR 02 06 1903, W. 7938 (APV Amsterdam) en HR 25 06 1963, NJ 1964, 239 m.nt. B.V.A. Röling (samenscholingsarrest).

HR 29-01-2008, NJ 2008, 206, ECLI:NL:PHR:2008: BB4108: Voor een bevel of vordering ‘krachtens wettelijk voorschrift’ gedaan als bedoeld in art. 184, eerste lid, Sr is vereist dat het betreffende voorschrift uitdrukkelijk inhoudt dat de betrokken ambtenaar gerechtigd is tot het geven van een bevel of het doen van een vordering. Art. 2 Politiewet 1993 bevat een algemene taakomschrijving voor de politie en kan niet worden aangemerkt als een wettelijk voorschrift op basis waarvan vorderingen of bevelen kunnen worden gegeven waaraan op straffe van overtreding van art. 184, eerste lid, Sr moet worden voldaan. Art. 2 Politiewet 1993 kan wel worden aangemerkt als een wettelijk voorschrift ter uitvoering waarvan de in art. 184 Sr bedoelde ambtenaren handelingen kunnen ondernemen waarvan het beletten, belemmeren of verijdelen overtreding van art. 184, eerste lid, Sr kan opleveren.

ECLI:NL:GSHE:2010: BM9992, Gerechtshof 's-Hertogenbosch, 30 juni 2010: Nu art. 7 APV Tilburg niet uitdrukkelijk bepaalt dat de betrokken ambtenaar gerechtigd is tot het doen van een vordering als bedoeld in art. 184 Sr, wordt de verdachte vrijgesproken van de ten laste gelegde overtreding van art. 184 Sr.

ECLI:NL:GHARN:2010: BO4382, Gerechtshof Leeuwarden, 16 november 2010: Aan verdachte is onder 2 ten laste gelegd dat hij opzettelijk een bevel of vordering krachtens artikel 2.3.1.7. en/of 2.1.1.1. van de Algemene Plaatselijke Verordening van de gemeente [gemeente] (hierna: APV), in elk geval krachtens enig wettelijk voorschrift, niet heeft opgevolgd. Het in artikel 184, eerste lid,

van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr) beschreven misdrijf vereist een krachtens wettelijk voorschrift gedane vordering. Een dergelijk voorschrift moet uitdrukkelijk inhouden dat de betrokken ambtenaar gerechtigd is tot het doen van een vordering. Het hof overweegt dat de artikelen 2.3.1.7. en 2.1.1.1. van de APV niet uitdrukkelijk een dergelijke bevoegdheid bevatten. Derhalve zijn deze artikelen geen "wettelijk voorschrift" in de zin van artikel 184, eerste lid, Sr. Voorts kan ook artikel 2 van de Politiewet 1993 niet worden aangemerkt als een wettelijk voorschrift op basis waarvan vorderingen of bevelen kunnen worden gegeven, waaraan op straffe van overtreding van artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht moet worden voldaan.

AFDELING 2. BETOGING

Artikel 2:2 Optochten (vervallen)

Artikel 2:3 Kennisgeving betogingen op openbare plaatsen
Dit artikel is gebaseerd op enkele artikelen uit de Wet openbare manifestaties (WOM).

In artikel 1 van de Wet openbare manifestaties wordt in het eerste lid “openbare plaats” gedefinieerd als: een plaats die krachtens bestemming of vast gebruik openstaat voor het publiek. In het tweede lid is bepaald dat daaronder niet is begrepen: een gebouw of besloten plaats als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet (een kerk, moskee, synagoge of een ander gebouw dat met name wordt gebruikt voor godsdienstige of levensbeschouwelijke doelen). Deze definitie is in artikel 1:1 overgenomen (zie toelichting aldaar).

Uit de artikelen 3 en 4 WOM volgt dat de gemeenteraad moet bepalen of, en zo ja, voor welke activiteiten een kennisgeving is vereist en daarbij enkele procedurebepalingen moet vaststellen. Artikel 5 WOM kent de burgemeester de bevoegdheid toe om naar aanleiding van een kennisgeving voorschriften en beperkingen te stellen of een verbod te geven; artikel 6 WOM kent hem een aanwijzingsbevoegdheid toe, terwijl artikel 7 WOM bepaalt dat hij bevoegd is aan de organisatoren van de desbetreffende activiteit de opdracht te geven deze te beëindigen en uiteen te gaan. Ten aanzien van vergaderingen en betogingen op andere dan openbare plaatsen kent artikel 8 WOM de burgemeester o.a. de bevoegdheid toe opdracht te geven deze te beëindigen.

De meeste APV’s kennen alleen een kennisgevingeis voor betogingen. De overige activiteiten zijn ongereguleerd gebleven. In verband hiermee heeft artikel 2:3. alleen betrekking op betogingen.

Uitgangspunten Wet openbare manifestaties
De WOM beoogt een eenvormige regeling te geven voor de activiteiten die onder de bescherming van de artikelen 6 en 9 Grondwet vallen. Het gaat daarbij om betogingen, vergaderingen en samenkomsten tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging voor zover die op openbare plaatsen gehouden worden.

De WOM heeft betrekking op collectieve uitingen. Van een collectieve uiting kan volgens de regering al sprake zijn wanneer daaraan meer dan twee personen deelnemen (TK 1986-1987, 19 427, nr. 5, p. 8).

Individuele uitingsvormen zijn buiten de regeling gebleven. Zowel artikel 6 als artikel 9 Grondwet maken het mogelijk ook deze onder de WOM te brengen, maar de wetgever acht dat niet nodig.

Overigens vallen individuele uitingen wel onder de bescherming van artikel 7 Grondwet. Het eerste lid van artikel 7 verbiedt expliciet een voorafgaand verlof ten aanzien van schriftelijke uitingen, ook als die uitingen godsdienstig of levensbeschouwelijk van aard zijn.

De memorie van toelichting geeft een opsomming van de bevoegdheden die de WOM aan gemeenteraden en burgemeesters toekent (TK 1985-1986, 19 427, nr. 3, p. 5/6):
- de bevoegdheid tot het creëren van een kennisgevingstelsel voor betogingen, vergaderingen en samenkomsten tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging op openbare plaatsen. De wet

laat een zekere variatie toe ten aanzien van kwesties als: voor welke activiteiten is een kennisgeving vereist; aan welke vereisten moet een kennisgeving voldoen; welke voorschriften en beperkingen kunnen opgelegd worden;
- de bevoegdheid tot het geven van aanwijzingen;
- de bevoegdheid in het uiterste geval de betreffende activiteit te doen beëindigen.

Een aantal onderwerpen is daarentegen geheel of gedeeltelijk aan de plaatselijke regelgeving onttrokken. De reden is dat enerzijds de Grondwet zich tegen een dergelijke regeling verzet en dat anderzijds de rechtsgelijkheid een uniforme regeling van de centrale wetgever rechtvaardigt.

Het gaat met name om de volgende onderwerpen (TK 1985-1986, 19 427, nr. 3, p. 6):
- het aanwijzen van de gronden waarop beperking van de onderhavige grondrechten door gemeentelijke organen is toegestaan (artikelen 2 en 8 WOM);
- een verbod van voorafgaand toezicht op de inhoud van uitingen die tijdens eerder genoemde activiteiten zullen worden gedaan (artikelen 3, vierde lid, 4, derde lid, en 5, derde lid);
- de bescherming van het functioneren van buitenlandse vertegenwoordigingen en bepaalde andere instellingen die een bijzondere volkenrechtelijke bescherming genieten, voor zover deze bescherming verder dient te reiken dan "de bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden" (artikel 9 WOM);
- de strafbaarstelling van overtreding van een aantal bij de WOM gegeven normen (artikel 11 WOM) en de strafbaarstelling van verhindering en verstoring van geoorloofde openbare manifestaties (wijziging van de artikelen 143-146 Wetboek van Strafrecht, onder artikel 11 WOM);
- de bescherming van de zondagsrust, deze bescherming verder dient te reiken dan "de bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden" (wijziging van de artikelen 3, 5 en 5a en 8 Zondagswet, onder artikel III WOM);
- voor op vaste tijdstippen regelmatig terugkerende godsdienstige of levensbeschouwelijke bijeenkomsten op openbare plaatsen, uitgaande van een kerkgenootschap en zelfstandig onderdeel daarvan of een genootschap op geestelijke grondslag is, gelet op artikel 3, derde lid, WOM een eenmalige kennisgeving voldoende. De gemeenteraad heeft twee mogelijkheden; of deze bijeenkomsten ongeregeld laten of een eenmalige kennisgeving voorschrijven.
Ten aanzien van vergaderingen en betogingen op andere dan openbare plaatsen kent de WOM uitsluitend repressieve bevoegdheden toe aan de burgemeester (artikel 8 WOM). Voor deze activiteiten is geen voorafgaande kennisgeving vereist.

Voor een nadere toelichting over "openbare en andere dan openbare plaatsen": zie de toelichting bij artikel 1:1.

Betoging
Wanneer kan van een betoging worden gesproken? Blijkens de jurisprudentie van de Hoge Raad kan sprake zijn van een betoging als:
- een aantal personen openlijk en in groepsverband optreedt, al dan niet in beweging, en
- de groep er op uit is een mening uit te dragen.

De memorie van toelichting bij de WOM geeft aan dat het bij de betoging gaat om het uitdragen van gemeenschappelijk beleefde gedachten of wensen op politiek of maatschappelijk gebied (TK 1986-1987, 19 427, nr. 3, p. 8). Er worden dus drie eisen gesteld: meningsuiting (openbaren van gedachten en gevoelens), openheid en groepsverband. Het gezamenlijk optreden moet ook gericht zijn op het uitdragen van een mening. Een betoging is niet noodzakelijkerwijs een optocht en een optocht is niet perse een betoging. Een betoging kan een optocht zijn (HR 30-05-1967, NJ 1968, 5). De Hoge Raad acht voor het aanwezig zijn van een betoging geen "menigte" nodig. Acht personen worden al voldoende geacht om van een betoging te kunnen spreken (HR 11-05-1976,NJ 1976, 540).

Bij de parlementaire behandeling van artikel 9 Grondwet is "betoging" omschreven als "het middel om, het liefst met zoveel mogelijk mensen, in het openbaar uiting te geven aan gevoelens en wensen op maatschappelijk en politiek gebied".
Alleen een vreedzame betoging kan aanspraak maken op grondwettelijke bescherming. Het aspect van de meningsuiting moet voorop staan. Als onder het mom van een betoging activiteiten worden

ontplooid die strijdig zijn met onze rechtsorde, zal de vraag moeten worden beoordeeld of er nog wel sprake is van een betoging in de zin van het grondwettelijk erkende recht (TK 1975-1976, 13872, nr. 4, p. 95-96). Bij de parlementaire behandeling van artikel 9 heeft de regering er op gewezen dat de door haar gegeven karakterisering van het begrip "betoging" meebrengt dat acties, waarvan de hoedanigheid van gemeenschappelijke meningsuiting op de achtergrond is geraakt en die het karakter hebben van dwangmaatregelen jegens de overheid of jegens derden, geen betogingen in de zin van het voorgestelde artikel 9 zijn. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij blokkades van wegen en waterwegen (TK 1976-1977, 13872, nr. 7, p. 33).

Een optocht die niet primair het karakter heeft van een gemeenschappelijke meningsuiting, zoals Sinterklaas- en carnavalsoptochten en bloemencorso's, is geen manifestatie in de zin van artikel 1, eerste lid, onder a WOM (TK 1985-1986, 19 427, nr. 3, p. 8). Zo'n optocht kan, als die opiniërende elementen bevat, wel onder de bescherming van artikel 7, derde lid, Grondwet vallen.

Onwettig en intolerant gedrag tegenover een betoging
Het recht van betoging kan niet zonder meer beperkt worden. In de jurisprudentie over het onwettig of intolerant gedrag van derden tegenover de deelnemers aan een betoging, is uitgemaakt dat een beperking van het recht tot betoging moet zijn gelegen in zwaarwegende omstandigheden.

Klokgelui en oproepen tot gebed
Artikel 10 WOM stelt dat de gemeenteraad bevoegd is om regels te stellen over de duur, het tijdstip en het geluidsniveau van klokgelui en oproepen tot gebed.

De strekking van artikel 10 WOM is niet om een beperkingsbevoegdheid op het grondrecht vrijheid van godsdienst of levensovertuiging te creëren, maar om het recht tot klokluiden en oproepen tot gebed buiten twijfel te stellen en daarnaast de autonome bevoegdheid van gemeentebesturen om in het kader van de beperking van geluidsoverlast regelend op te treden onverlet te laten.

Gemeentelijke regels die klokgelui en oproepen tot gebed in het kader van geluidsoverlast beperken zijn dus geen medebewind, maar autonome bepalingen.

Artikel 10 WOM vertoont een zekere overlap met artikel 4:6 APV (overige geluidhinder). Zie de toelichting bij dat artikel.

Gemeentelijke bevoegdheden
Los van zijn bevoegdheden krachtens de WOM, blijft de burgemeester bevoegd tot optreden krachtens de artikelen 175 en 176 Gemeentewet. De memorie van toelichting bij de WOM geeft dit aan en ook de minister belicht tijdens de Kamerbehandeling deze bevoegdheid nadrukkelijk. Deze twee artikelen zijn echter slechts beperkt toepasbaar. Er mag namelijk pas gebruik van gemaakt worden wanneer er sprake is van ernstige vrees voor verstoring van de openbare orde of als er daadwerkelijk sprake is van ernstige verstoring van de openbare orde. In die gevallen kan de burgemeester krachtens artikel 175 de nodige bevelen of krachtens artikel 176 Gemeentewet een noodverordening uitvaardigen.

Het verbod van delegatie zou een obstakel kunnen zijn voor de burgemeester om krachtens artikel 176 Gemeentewet een grondrecht te beperken door middel van een noodverordening. Volgens de Hoge Raad voegt het voorschrift op grond van artikel 176 Gemeentewet zich als bestanddeel in de omschrijving van de overtreding tegen het openbaar gezag van artikel 443 Sr. en het is "dus de wet (in formele zin), die in die noodtoestand de zeer tijdelijke onderbreking van de uitoefening van het grondrecht gedoogt", HR 28-11-1950, NJ 1951, 137 (Tilburgse APV).

Bij betogingen waarbij ernstige vrees voor verstoring van de openbare orde bestaat of de verstoring daadwerkelijk plaatsvindt, kan de burgemeester dus bevelen, zoals bedoeld in artikel 175 of de noodverordening zoals bedoeld in artikel 176 Gemeentewet uitvaardigen. Dit zou in het uiterste geval zelfs een verbod tot het houden van een betoging kunnen inhouden. De burgemeester heeft in de noodsituaties, bedoeld in de artikelen 175 en 176, de bevoegdheid om

grondrechtbeperkende bevelen te geven ter bescherming van de gezondheid, in het belang van het verkeer of ter bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden.

Vierde lid
Artikel 145 van de Gemeentewet bepaalt dat de Algemene Termijnenwet van overeenkomstige toepassing is op termijnen in gemeentelijke verordeningen, tenzij in de verordening anders is bepaald. Het vierde lid bevat zo'n afwijkende bepaling, die voorkomt dat afhandeling op zaterdag of zondag of op een algemeen erkende feestdag of op een werkdag na 12.00 uur moet plaatsvinden. Dat laatste is gedaan om toch nog over enige uren voor beoordeling en besluitvorming te beschikken.

Jurisprudentie
Het doel van de optocht kan de burgemeester geen grond opleveren voor weigering van de vergunning. Wnd. Vz.ARRS, 23-11-1979, NG 1980, p. S 59, OB 1980, III.2.2.7, nr. 41197 en Gst. 1980, 6602 m.nt. J.M. Kan (demonstratie Den Haag).

Onwettig gedrag van derden tegenover de deelnemers, zware belasting van het politiekorps en ernstige hindering van het verkeer zijn onvoldoende zwaarwegende omstandigheden om het betogingrecht te beperken. Vz.ARRS 27-05-1982, AB 1983, 62, m.nt. JHvV, (Idem demonstratieverbod Afcent, Wnd.Vz.ARRS, 30-05-1983, AB 1984, 85, P.J. Boon)

De omstandigheid dat een bepaalde demonstratie bij het publiek irritaties opwekt of tegendemonstraties uitlokt, is onvoldoende basis om de demonstratie op grond van de WOM te verbieden.

Slechts wanneer er gegronde vrees bestaat voor ernstige ongeregeldheden die niet kunnen worden voorkomen of bestreden door middel van door de overheid te treffen maatregelen, kan er grond bestaan een demonstratie te verbieden. Wnd.Vz.ARRS 21-03-1989, KG 1989, 158

Een betoging mag slechts in dwingende situaties preventief worden verboden. Zo'n beperking van het recht van demonstratie kan in beginsel niet gelegen zijn in de overweging dat onwettige gedragingen van derden tegenover deelnemers aan een betoging de verstoring van de openbare orde tot gevolg zullen hebben. Pres. Rb Maastricht 22 maart 2001, JG 01.0198.

In gelijke zin: Voorzieningenrechter Rb Rotterdam 24-01-2002, JG 02.0040, en: de uitoefening van een grondrecht mag aanleiding zijn tot een grotere inspanning dan bij evenementen als een risicowedstrijd van een voetbalclub. Het gaat hier om de waarborging van de uitoefening van een grondrecht. De WOM is niet van toepassing op een persconferentie in een woonhuis. ARRS 30-12 1993, JG 94.0160, Gst. 1994, 6983, 4 m.nt. HH, AB1994, 242 m.nt. RMvM.

De actie ter blokkering van het vliegverkeer d.m.v. het oplaten van ballonen door de Vereniging Milieudefensie is een betoging wegens de gemeenschappelijke meningsuiting. Pres. Rb Haarlem 25 10-1996, Gst. 1996, 7044, 4 m.nt. EB, JB 1996, 266 m.nt. REdW..

Kan een vreedzame demonstratie worden beëindigd, enkel en alleen omdat die niet is aangemeld? De Nationale Ombudsman heeft in zijn rapport van december 2007, "Demonstreren staat vrij" (http://www.nationaleombudsman.nl/rapporten/grote_onderzoeken/2007demonstreren/index.asp de juridische grenzen nog eens helder op een rij gezet . De Hoge Raad onderschreef in zijn arrest van 17 oktober 2006 (NJ 2007, 207, AB 2007, 23) het oordeel van het gerechtshof dat een demonstratie kan worden beëindigd, alleen omdat die niet is gemeld. De Hoge Raad vernietigde de uitspraak van het Gerechtshof, omdat het hof ten onrechte had geoordeeld dat de politie op eigen gezag de demonstratie kon beëindigen. Die bevoegdheid ligt uitdrukkelijk bij de burgemeester, en die zal dan ook de feitelijke beslissing moeten nemen.

Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) oordeelde in haar arrest van 17 juli 2007 (NJB 2007, 1839) anders. In bijzondere omstandigheden, waarin een demonstratie een onmiddellijke reactie is op politieke gebeurtenissen, is het enkel en alleen ontbreken van een melding onvoldoende om de demonstratie te beëindigen. Als er verder niets illegaals aan de hand

is en de demonstratie geen bedreiging vormt voor de openbare orde, zou het beëindigen van de demonstratie alleen omdat de melding ontbreekt, een disproportionele beperking van het grondrecht om te demonstreren zijn.

De Ombudsman sluit zich daarbij aan: bij het beëindigen van een demonstratie moet in zijn visie altijd worden afgewogen of dat in het belang van volksgezondheid, het verkeersbelang, of ter voorkoming van wanordelijkheden noodzakelijk is. Dat is overigens, zo blijkt uit het rapport, ook het beleid van de burgemeester van Den Haag.

Of de Hoge Raad in een nieuw arrest aansluiting zou zoeken bij het EHRM valt uiteraard niet te voorspellen, maar er is alle reden om de lijn van het EHRM en de Ombudsman aan te houden: het grondrecht van demonstratie moet niet lichtvaardig worden beperkt, en niets is logischer dan om ook bij het beëindigen van een demonstratie vanwege het ontbreken van een melding af te wegen of het belang van volksgezondheid, het verkeersbelang, of de voorkoming van wanordelijkheden dat noodzakelijk maken.

Niet voor niets schept het artikel in de APV de mogelijkheid om in bijzondere omstandigheden een kort voor de demonstratie gedane melding te accepteren.

Artikel 2:4 Afwijking termijn (vervallen)

Artikel 2:5 Te verstrekken gegevens (vervallen)

AFDELING 3. VERSPREIDEN VAN GEDRUKTE STUKKEN

Artikel 2:6 Beperking aanbieden e.d. van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen (vervallen)

AFDELING 4. VERTONINGEN E.D. OP DE WEG

Artikel 2:7 Feest, muziek en wedstrijd e.d. (vervallen)
Dit artikel is opgenomen onder de evenementenbepaling (artikelen 2:24 en 2:25). Zie het commentaar bij die artikelen.

Artikel 2:8 Dienstverlening (vervallen)

Artikel 2:9 Straatartiest e.d. (vervallen)

AFDELING 5. BRUIKBAARHEID EN AANZIEN VAN DE WEG

Artikel 2:10 Voorwerpen op of aan de weg
Dit artikel geeft het college de mogelijkheid greep te houden op situaties die hinder of gevaar kunnen opleveren of ontsierend kunnen zijn. Voor de toepassing kan worden gedacht aan het plaatsen van reclameborden of containers.

Deregulering
In het kader van de deregulering en de vermindering van administratieve lasten is bekeken of de vergunningplicht in dit artikel kan vervallen. Dat is een discussie met vele kanten, en voor diverse oplossingen valt iets te zeggen. De gemeente Aalsmeer kiest ervoor om een breed gestelde algemene regel op te nemen in plaats van het voorheen bestaande vergunningsstelsel. De gemeente maakt met het opnemen van dit artikel een nadrukkelijke keuze voor het bieden van meer ruimte aan burger en bedrijfsleven. De gedachte is dat voor een groot aantal voorwerpen die in de openbare ruimte worden geplaatst een vergunning overbodig is, omdat deze voorwerpen volstrekt geen overlast veroorzaken of zelfs bijdragen aan de leefbaarheid.

Bovendien is een nieuw derde lid ingevoegd, waarin het college de bevoegdheid krijgt nadere regels te stellen. Het college kan dan regels stellen over omvang, de vrije doorgang voor verkeer,

voetgangers en hulpdiensten, en de sluitingstijden. Ook bestaat er soms vrees voor een wildgroei aan uitstallingen. De lijst kan natuurlijk verder worden aangevuld.

Inboedels
Het plaatsen van inboedels op de weg gebeurt dikwijls in het kader van de ontruiming van woningen. Het is echter in strijd met artikel 2:10. In de VNG ledenbrief, kenmerk 97/39, wordt ingegaan op het toepassen van bestuursdwang ten aanzien van op de weg geplaatste zaken. Ook het preventief optreden tegen dergelijke overtredingen wordt in deze ledenbrief behandeld.

Bij Nieuwsbrief 1360 van 12 november 2001 concludeerde de VNG naar aanleiding van de hoger beroepuitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 7 november 2001 (zie ook onder jurisprudentie), dat met deze uitspraak het advies van de ledenbrief van 20 maart 1997 wordt gehandhaafd om met preventieve bestuursdwang op te treden tegen de in strijd met artikel 2.1.5.1. (oud) van de model-APV op de weg geplaatste zaken. De verhuurder kan daartoe worden aangeschreven en op hem kunnen de kosten van de toepassing van bestuursdwang worden verhaald.

Containers
Over het plaatsen van containers kan nog opgemerkt worden dat het Centrum voor Regelgeving en Onderzoek in de Grond , Water en Wegenbouw en de Verkeerstechniek (CROW) in 1998 richtlijnen heeft uitgebracht, getiteld Markering onverlichte obstakels. Deze richtlijnen gaan in op het uniform plaatsen en markeren van verplaatsbare onverlichte obstakels (waaronder vuil en opslagcontainers), inclusief mogelijke regelgeving met bijbehorende handhavings- en controlemogelijkheden.

Wabo
Het gebruik van de weg anders dan overeenkomstig de publieke functie, als bedoeld in dit artikel, kan onder de Wabo vallen, namelijk wanneer dit gebruik bestaat uit de opslag van roerende zaken. Dat zal bijvoorbeeld het geval zijn als op of aan de weg een container wordt geplaatst voor de tijdelijke opslag van puin of bouwmaterialen tijdens een verbouwing. In andere gevallen zal het niet altijd op het eerste gezicht duidelijk zijn of het gaat om opslag van roerende zaken als bedoeld in de Wabo. Het onderscheidend criterium is dat het plaatsen van zaken op de weg bij opslag een tijdelijk karakter heeft: het is de bedoeling dat de opgeslagen zaken ooit ergens anders een al dan niet definitieve bestemming krijgen en aldaar een functie gaan vervullen. Als dat aan de orde is valt die activiteit onder artikel 2.2, eerste lid onder j of onder k van de Wabo. Een ontheffing wordt op grond van artikel 2.2, eerste lid, laatste zinsdeel, van de Wabo aangemerkt als een omgevingsvergunning. Daarom is een nieuw vierde lid ingevoegd, waarin staat dat het bevoegd gezag (ingevolge de definitie in artikel 1 is dat dus het bestuursorgaan als bedoeld in de Wabo) in een dergelijk geval een omgevingsvergunning verleent.

Daarnaast blijft het vierde lid gehandhaafd, waarin staat dat het bevoegde bestuursorgaan (i.c. het college of de burgemeester) ontheffing kan verlenen voor gebruik van de weg dat niet valt onder de Wabo, namelijk wanneer het gaat om objecten die bedoeld zijn om ter plaatse blijvend te functioneren. Dat zijn bijvoorbeeld bloembakken, straatmeubilair en dergelijke.

Het is niet ondenkbaar dat bij een en hetzelfde project bijvoorbeeld een grootscheepse restauratie van monumentale panden zowel de ontheffing van het bevoegd bestuursorgaan (vierde lid) als de omgevingsvergunning (vijfde lid) nodig is, waarbij dan de situatie kan ontstaan dat er twee bevoegde gezagen zijn. Met het oog op die gevallen kan overwogen worden om met toepassing van artikel 2.2, tweede lid van de Wabo alle activiteiten waarbij voorwerpen op of aan de weg worden geplaatst, onder de Wabo te brengen. Dat heeft als nadeel dat de zwaardere procedure van de Wabo in alle gevallen gevolgd moet worden. De gemeente verwacht dat deze situatie maar heel zelden zal voorkomen en hebben 2.2, tweede lid van de Wabo in de APV dan ook niet toegepast.

Afleidende objecten langs snelwegen
Rijkswaterstaat heeft op 21 oktober 2011 het "Beleidskader afleidende objecten langs snelwegen" vastgesteld. De hoofdlijn voor objecten (waaronder reclame) is nu:
- bewegende objecten of beelden zijn niet toegestaan;
- de objecten of beelden mogen niet verblinden (moeten voldoen aan richtlijn lichthinder);

- de objecten of beelden moeten op voldoende afstand van de rijbaan zijn geplaatst.
De APV kan op dit soort objecten van toepassing zijn, namelijk als de grond langs de snelweg valt binnen het begrip "weg" of binnen de definitie van "openbare plaats" als genoemd in artikel 1:1 van deze verordening. In dat geval zal het rijksbeleidskader handvatten kunnen bieden om te bepalen of het object gevaar oplevert voor de bruikbaarheid of het doelmatig en veilig gebruik van de weg (art 2:10, eerste lid onder a).

Jurisprudentie
Uitstallingen
Weigering van een uitstalvergunning voor handelswaar is niet alleen gehandhaafd op de onder b genoemde weigeringsgrond (welstand), maar ook op de onder a opgenomen weigeringsgrond (de uitstallingen staan ook in de weg). De Afdeling ziet geen grond voor het oordeel dat de plaatsing van dit artikel in het hoofdstuk dat betrekking heeft op openbare orde, in de weg staat aan het opnemen van de onder b genoemde weigeringsgrond. Niet valt in te zien dat een zekere beoordeling van het uiterlijk aanzien van een uitstalling niet in het belang van de bescherming van de openbare orde kan worden geacht. ARRS 07-10-1996, Gst. 1997, 7050, 5 m.nt. HH.

Evenementen
Organisatie van circus op plein met parkeerbestemming. Pres. Rb Leeuwarden 06-09-2001, LJN AD3917: er doen zich geen weigeringsgronden voor op grond van artikel 2.1.5.1 en 2.2.2 APV. Ook strijdigheid met het bestemmingsplan biedt geen grondslag voor weigering vergunning.

Terrassen
Een terras is een bij een voor het publiek openstaand gebouw behorend erf in de zin van artikel 174 van de Gemeentewet. Ingevolge het eerste lid van dit artikel is de burgemeester onder meer belast met het toezicht op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven. Ingevolge het derde lid van dit artikel is de burgemeester belast met de uitvoering van de verordeningen voor zover deze betrekking hebben op dat toezicht. De burgemeester en niet het college is dus bevoegd om terrasvergunningen te verlenen. ABRS 05-06-2002, JG 02.0018, m.nt. M. Geertsema . In dezelfde zin: ABRS 13-11-2002 (Nijmegen), nr. 200202419, ECLI:NL:RVS:2002: AF0269, JG 03.0022 m.nt. A.L. van Esveld.

De reclameverordening bevatte het verbod om zonder vergunning van het college reclameborden te plaatsen, die vanaf de weg of een andere voor het publiek toegankelijke plaats zichtbaar zijn. De vergunning kon worden geweigerd in het belang van welstand of verkeersveiligheid. Het college heeft een maximum van 123 locaties voor driehoeksborden aangewezen. Het stellen van beleidsregels was op grond van de Reclameverordening verplicht, maar het college had nagelaten deze op te stellen, zodat niet duidelijk was welke procedure werd gevolgd bij de verdeling van de schaarse locaties. De Afdeling oordeelt:

Allereerst: Anders dan art. 7 lid 1 Gw beschermt art. 10 EVRM ook uitingen met een commercieel karakter. De inmenging in het recht van vrije meningsuiting is echter voorzien bij de wet conform het tweede lid van art. 10. Aangezien het stelsel in de Reclameverordening er voorts toe strekt reclame-uitingen te reguleren in het belang van de openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, alsmede de bescherming van de rechten van anderen, is er van strijd met art. 10 EVRM geen sprake.

Vervolgens: Aan het college kan niet de bevoegdheid worden ontzegd om een maximum te stellen aan het aantal locaties waar driehoeksborden kunnen worden geplaatst. Dit maximum zal moeten worden gerechtvaardigd uit hoofde van bescherming van de in de Reclameverordening genoemde belangen. Het college heeft dit nagelaten. Nu het maximum aantal aangewezen locaties het uitgangspunt vormde voor de bij de beslissing op bezwaar gehandhaafde afwijzing van het verzoek van appellante en niet kan worden nagegaan of dit uitgangspunt rechtens houdbaar is, moet worden geoordeeld dat de beslissing op bezwaar niet kan worden gedragen door de daaraan ten grondslag gelegde motivering, zodat deze voor vernietiging in aanmerking komt. ABRS 20-04- 2005, nr. 200407498, AB 2005, 180 m.nt. A. Tollenaar; Gst. 2005, 7236, 140 m.nt. D.E. Bunschoten.

Aangenomen mag worden dat een te beperkend beleid met betrekking tot reclameconstructies op grond van artikel 2.1.5.1 niet als redelijk kan worden gekwalificeerd, nog daargelaten of dit in overeenstemming is met artikel 10 EVRM (Pres. Rb Zwolle 29-10-1997, KG 1997, 389). Immers, dit kan betekenen dat er in feite geen mogelijkheid van enige betekenis tot gebruik van het middel van verspreiding en bekendmaking zou overblijven Volgens de President kunnen wel beleidscriteria in de vorm van restricties voor wat betreft het aantal vergunningen (al dan niet per aanvrager per jaar), en de locatie en duur van elke vergunning worden gesteld (Pres. Rb Zwolle 26-9-1997, KG 1997, 338). Dit beleid kan worden onderbouwd met behulp van een politierapport of welstandsadvies.

Over driehoeksreclameborden ten behoeve van een Rasti Rostelli-show, oordeelde de Pres. Rb 's-Hertogenbosch 23-09-1999, KG 1999, 299 dat bij elke aanvraag om vergunningverlening een individuele en concrete beoordeling nodig is, ongeacht het gevoerde beleid. Geen acht is geslagen op de borden als zodanig en de plaats van opstelling. Geen strijd met redelijke eisen van welstand. Aanvrager dient te worden behandeld als ware hij in het bezit van een vergunning.

APV-bepaling biedt geen ruimte voor de weigering van een vergunning voor reclameborden op basis van beleid volgens welk toestemming voor reclameborden uitsluitend wordt verleend voor plaatselijke, niet-commerciële evenementen. Artikel 2.1.5.1. kent een aantal limitatieve weigeringsgronden. De aard van de reclame, commercieel of niet-commercieel, valt daar niet onder. Pres. Rb Breda 9-11-1994, JG 95.0137, KG 1995, 20. Zie ook Pres. Rb Zwolle 26-9-1997 en 29-10-1997, resp. KG 1997, 338 en 389. Een soortgelijke uitspraak betreft Pres. Rb 's Hertogenbosch 12-11-1998, KG 1999, 23. Weigering van vergunning voor reclameborden, aangezien het geen reclame voor een zeer bijzonder evenement betreft. Aard van een evenement is geen weigeringsgrond in de zin van artikel 2.1.5.1.

Afvalcontainers
Plaatsing van een bedrijfsafvalcontainer op de openbare weg is in strijd met de bestemming. Bovendien komt het doelmatig en veilig gebruik van de weg in het geding. ARRS 30-12-1993, JG 94.0213, Gst. 1994, 6995, 5 m.nt. HH. Afvalcontainers kunnen echter bouwwerken in de zin van de Woningwet zijn waarvoor een bouwvergunning is vereist. Dit hangt af van de constructie, omvang van de constructie en de plaatsgebondenheid. Artikel 8.2 APV, welk artikel vergelijkbaar is met 2.1.5.1, blijft buiten toepassing. ABRS 29-01-1998, Gst. 1998, 7054, 5 m.nt. JT en MenR 1998, 54 m.nt. HAMG.

Handhaving
Ten onrechte merkte de opzichter bij een woningontruiming de inboedel als afval aan en liet de afgevoerde inboedel als afval verbranden. Gemeente aansprakelijk voor de schade. Pres. Rb Amsterdam 15-02-2001, JG 01.0138 m.nt. E.H.J. de Bruin, KG 2001, 87.

Het op straat plaatsen en daar laten staan van inboedel is geen gebruik van de weg overeenkomstig de bestemming, zodat zo'n handeling onder het verbod van artikel 2.1.5.1 (oud), eerste lid, van de APV valt. Hoewel artikel 5:21 van de Awb niet met zoveel woorden voorziet in de mogelijkheid van een preventieve bestuursdwangaanschrijving, kan een dergelijk besluit volgens vaste jurisprudentie worden genomen indien er sprake is van klaarblijkelijk gevaar van een op zeer korte termijn te verwachten overtreding van een concreet bij of krachtens de wet gesteld voorschrift. De Afdeling overweegt nog expliciet dat niet van belang is er of sprake is van dreigende ernstige schade. Het enige criterium voor preventieve bestuursdwang is dus "klaarblijkelijk gevaar van overtreding". Verder oordeelt de Afdeling dat de aanschrijving terecht aan de woningstichting is gericht. Als opdrachtgeefster tot ontruiming, waarbij de inboedel op straat komt te staan, is ze overtreedster van artikel 2.1.5.1 (oud) van de APV. Als overtreedster is de woningstichting op grond van artikel 5:25 van de Awb ook de kosten verbonden aan de toepassing van bestuursdwang verschuldigd. ABRS 07-11-2001, JG 02.0006, ECLI:NL:RVS:2001: AD5810 (Brunssum) m.nt. M. Geertsema, Gst. 2002, 7157, 6 m.nt. R. Boesveld.

Spoedeisende bestuursdwang met toepassing van artikel 5:31 van de Awb ten aanzien van op de weg geplaatste zaken na ontruiming. Het op straat plaatsen en daar laten staan van een veelal uit losse voorwerpen van niet geringe omvang bestaande inboedel kan niet als gebruik van de weg

overeenkomstig haar bestemming worden aangemerkt, zodat een dergelijke handeling onder het verbod van artikel 2.1.5.1, eerste lid, van de APV valt. Deurwaarder is een instrumenterend openbaar ambtenaar. Woningstichting is als opdrachtgeefster tot ontruiming overtreedster van artikel 2.1.5.1 APV en dient de kosten van bestuursdwang te betalen. ABRS 17-07-2002, JG 02.0151 m. nt. van M. Geertsema.

Ook een preventieve last onder dwangsom kan worden opgelegd aan de ontruimer. Vz. Rb. Zutphen 25-08-2004, ECLI:NL:RBZUT:2004: AQ8910.

Artikel 2:11 (Omgevings)vergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg
Op het aanleggen of veranderen van een weg is artikel 2.2, eerste lid onder d. van de Wabo van toepassing als de activiteit verboden is in een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit. Dat betekent dat de termijnen genoemd in artikel 3.9 van de Wabo van toepassing zijn op deze vergunning. De beslistermijn is 8 weken, de verdagingstermijn zes weken. Let wel: indien er meerdere activiteiten worden aangevraagd en er één onder artikel 3.10 van de Wabo valt, dan is de uitgebreide procedure van toepassing (beslistermijn van 6 maanden met een mogelijkheid tot verdagen van zes weken).

De indieningsvereisten voor een aanvraag om een vergunning die onder de Wabo valt, staan in de Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor). Het gaat dan om de algemene indieningsvereisten uit artikel 1.3 van de Mor. Zie daarvoor de toelichting bij artikel 1.2 APV. Voor het aanleggen of veranderen van een weg zijn in de Mor geen aanvullende indieningsvereisten opgenomen.

In artikel 2.18 van de Wabo is bepaald dat de vergunning alleen kan worden verleend of geweigerd op de gronden vermeld in deze verordening. De weigeringsgronden staan in artikel 1:8 van deze verordening.

Indien de activiteit niet is verboden in een bestemmingsplan, beheersverordening of voorbereidingsbesluit is de Wabo niet van toepassing en is het college bevoegd. Wanneer het gaat om normaal onderhoud van de weg is er ingevolge het derde lid geen vergunning nodig: het college hoeft zichzelf geen vergunning te verlenen. Zie verder de toelichting aldaar.

Eerste lid
Aan artikel 2:11 ligt als motief ten grondslag de behoefte om de aanleg, beschadiging en verandering van wegen te binden aan voorschriften met het oog op de bruikbaarheid van die weg. Naast het opleggen van min of meer technische voorschriften kan het ook gewenst zijn het tempo van wegenaanleg in de hand te houden. Het is natuurlijk hoogst onwenselijk dat wegen voortijdig aangelegd worden waardoor - door de latere aanleg van zogenaamde complementaire openbare voorzieningen, zoals riolering, water en gasvoorziening en verlichting - de bruikbaarheid van die weg gedurende lange tijd sterk verminderd zal zijn, nog daargelaten dat het veel extra kosten meebrengt.

Als de gemeente tevens eigenaar van de weg is, moet uiteraard ook privaatrechtelijke toestemming worden gegeven. Een afgegeven vergunning mag niet worden gefrustreerd door privaatrechtelijke weigering van de gemeente. Als een derde eigenaar van de grond is, ligt dat anders. Het college kan in dat geval de aanvrager om vergunning erop wijzen dat hij ook privaatrechtelijke toestemming behoeft.

Tweede lid
Omdat voor de toepassing van dit artikel o.a. het begrip “weg” uit de Wegenverkeerswet 1994 gebruikt wordt, is een vergunning vereist voor de aanleg, verandering enz. van wegen die feitelijk voor het openbare verkeer openstaan. Dit betekent dat in beginsel de vergunningsplicht ook geldt voor de zogenaamde “eigen wegen” die feitelijk voor het openbare verkeer openstaan.
Ook voor deze wegen is het namelijk wenselijk dat ten behoeve van de bruikbaarheid daarvan voor brandweer, ambulance e.d. voorschriften gesteld kunnen worden over de wijze van verharding, breedte e.d.

Derde lid
Van de vergunningplicht zijn uitgezonderd de overheden die in de uitvoering van hun publiekrechtelijke taak wegen aanleggen of veranderen. Er mag van uitgegaan worden dat zij hun werkzaamheden afstemmen op de bruikbaarheid van de weg.

Vierde lid
Het nutsbedrijf zal op grond van artikel 2:11 een vergunning nodig hebben voor het leggen van leidingen e.d. in een weg.

Dat is niet zo voor telecommunicatiebedrijven en kabeltelevisiebedrijven en de door hen beheerde telecommunicatiekabels met een openbare status (telecommunicatie- en omroepnetwerken). Voor deze werken wordt een regeling getroffen in de Telecommunicatiewet en de daarop gebaseerde (gemeentelijke) Telecommunicatieverordening.

Vijfde lid
Lex silencio positivo
In de WABO is bepaald dat voor deze vergunning een positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen van toepassing is. Voor de duidelijkheid is dat hier nogmaals opgemerkt. NB! De gemeenteraad heeft bij de vaststelling van de APV niet de vrijheid om te bepalen dat er geen lex silencio van toepassing is!

Jurisprudentie
De voorschriften mogen slechts slaan op datgene wat op de weg zelf betrekking heeft - zoals de grenzen, de afmetingen, het profiel, de hoogte, de wijze van verharding - of wat met die weg ten nauwste verband houdt zoals beplanting en verlichting langs en van de weg, alsmede de (situering van de) langs of in de weg liggende riolering, Vz.ARRS 10 01 1986, BR 1986, 426 (Wegaanleg Gennep).

Anti-rampalen (voor juwelierswinkel) in het voetgangersgebied van een druk winkelcentrum leveren gevaar op voor de bruikbaarheid van de weg en voor het doelmatig gebruik daarvan in de zin van artikel 2.1.5.2, derde lid, van de APV Zutphen.

Legalisering van de palen is niet aan de orde. Objecten die in dezelfde winkelstraat staan, zoals fietsen, terrasstoelen en bloempotten, zijn anders dan de twee betonnen palen. Deze kunnen ’s nachts van de openbare weg worden verwijderd. Er is bovendien een aanvaardbaar alternatief. De palen kunnen achter de gevellijn worden gerealiseerd. ABRS 04-02-2004, 200302804/1, ECLI:NL:RVS:2004: AO2900.

Artikel 2:12 Maken, veranderen van een uitweg
De vergunningplicht voor de aanleg van een uitrit is in het verleden in de APV vervangen door een meldingsplicht. De gedachte daarbij is dat het gros van de vergunningen wordt verleend, dat het vrij zeldzaam is dat een uitweg daadwerkelijk problemen of verkeersgevaar kan opleveren en dat de gemeente vaak met degene die de uitweg aanlegt ook nog tot een privaatrechtelijke afspraak moet komen omdat de uitrit over gemeentegrond komt te lopen. Desondanks blijkt in de praktijk dat de gemeentelijke organisatie moeite heeft met de figuur van de melding. Vanwege de vele verzoeken is dit alternatief opgenomen, waarbij voor de uitrit een vergunningplicht geldt. Het is van belang zich te realiseren dat er hier sprake is van een omgevingsvergunning. De procedure van de Wabo is van toepassing, dat brengt bijvoorbeeld met zich mee dat de lex silencio positivo van afdeling 4.1.3.3. van de Awb van toepassing is.

De rechtspraak van de Raad van State laat er geen twijfel over bestaan dat een grondeigenaar in beginsel in staat moet worden gesteld om vanaf zijn perceel met een voertuig de openbare weg te bereiken. Alleen om zwaarwegende redenen kan de overheid daaraan in de weg staan.
Om dat duidelijk te laten uitkomen is het aantal weigeringsgronden beperkt.

Jurisprudentie
Eigenaar dient uitwegen op de weg te gedogen. ARRS 01 09 1977, AB 1977, 366 m.nt. JHvdV, Gst. 1977, 6472 m.nt. Kan, BR 1977, p. 914 m.nt. Crince le Roy (Maastricht I); ARRS 08 06 1978, AA

p. 574 m.nt. Wessel, Gst. 1977, 6514 (De Bilt); ARRS 08 05 1981, AB 1981, nr. 391 m.nt. Borman (uitwegvergunning Nuth I).

Ontheffing verleend voor de verbreding in het belang van de veiligheid en bruikbaarheid van de weg onder de voorwaarde dat moet worden bijgedragen in de kosten. Kosten van de wegverbreding konden in redelijkheid niet geheel ten laste van appellante komen. ARRS 20-06 1983, AB 1984, 75 m.nt. JHvdV. (Wegverbreding)

Weigering uitwegvergunning op basis van de verordeningsbepaling, die in het belang van de verkeersveiligheid is gesteld, strijdt niet met artikel 14 van de Wegenwet. HR 30 09 1987, BR 1988, 212 m.nt. P.C.F. van Wijmen.

Het schrijven van het college dat grond niet in gebruik wordt gegeven, is mede aan te merken als een weigering om een uitwegvergunning te verlenen. Noch het eigendomsrecht, noch de handhaving van het bestemmingsplan kan een rol spelen bij de beslissing gelet op het opschrift van het hoofdstuk waarin het artikel is geplaatst. Rubrica est lex. ARRS 11 01 1991, Gst. 6929, nr. 6. m.nt. HH.

Via voorschriften aan de vergunning te verbinden kan de wijze waarop wordt uitgewegd worden geregeld. ARRS 28 10 1983, Gst. 6774, nr. 12 (APV Vlijmen); ARRS 01 04 1980, tB/S V, p. 662 (APV Dongen)). Als voorschrift aan de vergunning kan o.a. een onderhoudsplicht opgelegd worden, ARRS 12 07 1982, tB/S III, nr. 356.

Ter bescherming van de veiligheid op de weg en mits opgelegd naar evenredigheid kan een financiële voorwaarde worden verbonden aan een uitwegvergunning. ARRS, 20 06 1983, AB 1984, 75 m.nt.JHvdV. Zie ook ABRS 16 06 1995, Gst. 1996, 7035, 2 m.nt. EB.

Indien de uitweg gedeeltelijk is aangelegd op gemeentegrond, is uitwegvergunning nodig. Nader onderzocht moet worden of er een privaatrechtelijke eigendomsverhouding ten grondslag ligt aan de eis dat de uitrit moet voldoen aan het bestratingsplan. Vz.ABRS 20 01 1994, JG 94.0176, Gst. 1995, 7005, 4 m.nt. HH.

Intrekken van een uitwegvergunning kan slechts plaatsvinden op grond van de gronden, genoemd in artikel 1.11, lid 1, (thans: artikel 1.6 model) APV. De voorwaarde tot betaling van een recognitie maakt geen deel uit van de vergunning, zij is gebaseerd op het eigendomsrecht van de gemeente. ABRS 05 12 1996, Gst. 1997, 7061, 3 m.nt. HH.

Besluit inhoudende dat privaatrechtelijke toestemming voor gebruik van de uitweg is geweigerd, is geen beschikking. De vraag of een vergunning kan worden verleend staat immers los van de vraag of van die vergunning ook gebruik kan worden gemaakt. Appellant niet ontvankelijk. ABRS 14 07 1997, AB 1997, 369 m.nt. FM.

ABRS 28-01-2000, Gst. 2000, 7123, 3 m.nt. HH: Inrit is zonder uitwegvergunning aangelegd, nu de brief dat de inrit in het trottoir zal worden gemaakt, zodra de kosten daarvan aan de gemeente zijn betaald, geen besluit behelst in de zin van artikel 1:3, eerste lid, Awb, maar slechts een mededeling van feitelijke aard is.

Weigering van toestemming voor gebruik van bij gemeente in eigendom zijnde groenstrook naast woning ten behoeve van het maken van een uitweg is geen besluit in de zin van artikel 1:3 Awb, maar een rechtshandeling naar burgerlijk recht. ZBRS 04-07-2000, JB 2000, 225, Gst. 2000, 7128, 4 m.nt. HH.

Aanvragen bouwvergunning en uitwegvergunning moeten naar verschillende maatstaven worden beoordeeld. Vergunningaanvrager heeft bijzonder belang bij uitwegvergunning, nu het college een bouwvergunning heeft verleend voor een garage, namelijk het belang deze ook daadwerkelijk te kunnen gebruiken voor zijn auto. Slechts zeer bijzondere belangen aan de kant van de gemeente zouden de weigering kunnen dragen. Weigering op grond van te verwachten parkeerdruk ten

gevolge van uitwegvergunning in de toekomst is niet nader onderbouwd. ABRS 19-01-2001, Gst. 2001, 7139, 2 m.nt. HH.

Marginale toetsing rechter. De rechtbank heeft de uitwegvergunning ten onrechte vernietigd op basis van een eigen oordeel over veilig en doelmatig gebruik van de weg. De rechter moet zich beperken tot de vraag of de voorgedragen beroepsgronden tot het oordeel leiden dat het college het genomen besluit onvoldoende zorgvuldig heeft voorbereid, dan wel bij beoordeling van de daarvoor in aanmerking komende belangen in redelijkheid niet tot weigering van de gevraagde vergunning heeft kunnen besluiten. ABRS 27-06-2001, JB 2001, 207.

AFDELING 6. VEILIGHEID OP DE WEG

Artikel 2a van de Wegenverkeerswet 1994 geeft uitdrukkelijk de bevoegdheid tot het maken van aanvullende gemeentelijke verordeningen ten aanzien van het onderwerp waarin deze wet voorziet, voor zover deze verordeningen niet in strijd zijn met het bepaalde in deze wet (of krachtens de op dit punt vergelijkbare oude Wegenverkeerswet, zoals bij het RVV; aldus HR 16-12 1975, NJ 1976, 204 m.nt. W.F. Prins).

Volgens de wegenverkeerswetgeving kan tot vaststelling van verkeersmaatregelen worden overgegaan in het belang van de vrijheid van het verkeer of de veiligheid op de weg, of in het belang van de instandhouding en de bruikbaarheid van de weg.

Jurisprudentie
De gemeenteraad is niet bevoegd tot het treffen van regelen inzake het verkeer op wegen - ook al beogen deze regelen andere belangen te beschermen dan verkeersbelangen indien deze regels zo diep en zo algemeen ingrijpen in het normale verkeer op wegen, dat het stelsel van de wegenverkeerswetgeving wordt doorkruist. HR 21-06-1966, NJ 1966, 417 m.nt. W.F. Prins, AB 1967, p. 186, NG 1966, p. 432, VR 1966, p. 227 m.nt. R.J. Polak (bromfietsverbod Sneek); HR 23 12-1980, NJ 1981, 171 m.nt. T.W. van Veen, AB 1981, 237, NG 1981, p. S 63, VR 1981, p. 58 m.nt. J.J. Bredius (rijverbod Schiermonnikoog) en AR 5-3-1981, Gst. 1981, 6678 m.nt. EB (rijverbod Vlieland).

Artikel 2:13 Veroorzaken van gladheid (vervallen)

Artikel 2:14 Winkelwagentjes (vervallen)

Artikel 2:15 Hinderlijke beplanting of gevaarlijk voorwerp
Indien door bomen of planten het uitzicht zodanig wordt belemmerd dat de verkeersveiligheid in het gedrang komt, kan het college op basis van zijn bevoegdheid om bestuursdwang toe te passen ex artikel 125 Gemeentewet, een last opleggen om de bomen of beplanting te verwijderen of te snoeien.

Het is verboden beplanting of een voorwerp aan te brengen of te hebben op zodanige wijze dat aan het wegverkeer het vrije uitzicht wordt belemmerd of daaraan op andere wijze hinder of gevaar oplevert.

Jurisprudentie
Tuin afgeschermd met lattenscherm en coniferen. Het college vond het belang van privacy zwaarder wegen dan het belang van de verkeersveiligheid. De Afdeling is van oordeel dat de belemmering van het uitzicht van beperkte betekenis is omdat het lattenscherm een open constructie kent. De weigering bestuursdwang uit te oefenen tegen de coniferen blijft echter niet in stand omdat de Afdeling van oordeel is dat de coniferen bij het uitrijden van de inrit het zicht geheel ontnemen. ARRS 10 12 1993, JG 94.0138.

Artikel 2:16 Openen straatkolken e.d. (vervallen)

Artikel 2:17 Kelderingangen e.d. (vervallen)

Artikel 2:18 Rookverbod in bossen en natuurterreinen (vervallen)

Artikel 2:19 Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp (vervallen)

Artikel 2:20 Vallende voorwerpen (vervallen)

Artikel 2:21 Voorzieningen voor verkeer en verlichting
In beginsel biedt de Belemmeringenwet privaatrecht het kader om op het eigendomsrecht van anderen inbreuk te maken.

De Belemmeringenwet is echter in haar toepassing bedoeld voor zodanige inbreuken op dat eigendomsrecht waardoor het gebruik van de desbetreffende onroerend zaak al dan niet tijdelijk beperkt wordt. Wanneer daarvan sprake is kan niet een gedoogplicht op grond van het onderhavige artikel geconstrueerd worden. Deze gedoogplicht is alleen dan aanwezig wanneer de voorwerpen, borden of voorzieningen ten behoeve van het openbaar verkeer of de openbare verlichting het gebruiksrecht van de eigenaar niet aantasten.

Artikel 2:22 Objecten onder hoogspanningslijn (vervallen)

Artikel 2:23 Veiligheid op het ijs (vervallen)

AFDELING 7. EVENEMENTEN

Artikel 2:24 Begripsbepaling
Eerste lid
In artikel 2:24 is gekozen voor de zgn. negatieve benaderingsmethode ten aanzien van de definiëring van het begrip evenement.

Uitgaande van een algemeen geldend criterium ("namelijk elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak") wordt vervolgens een aantal evenementen opgesomd dat niet onder de werking van de bepalingen valt.
a. In de eerste plaats is dit het geval bij bioscoopvoorstellingen.
b. Daarnaast gelden de bepalingen niet voor warenmarkten. Indien het college op grond van artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet een (waren-)markt heeft ingesteld, kan de gemeenteraad hiervoor regels vaststellen in een marktverordening.
c. De Wet op de kansspelen kent een eigen toezichtregime.
d. Dansen in een DHW-inrichting is uitgezonderd van het evenementenbegrip omdat dit in het algemeen niet als een evenement kan worden gezien. Een andere, meer incidenteel plaatsvindende activiteit dan het gelegenheid geven tot dansen (bijv. het optreden van een band, een houseparty, of een kooigevecht) kan wel als evenement worden aangemerkt. Zie Lbr 92/78. Zie verder hieronder onder feest.
e. Betogingen, samenkomsten en vergaderingen zijn al geregeld in de Wom. Zie voor een toelichting op de Wom onder artikel 2:3.
f. Onder f zijn ten slotte van de evenementenbepaling uitgezonderd 2:9 (Straatartiest) en 2:39 (Speelgelegenheden). Dit gebeurt uiteraard om dubbele regelgeving te voorkomen.

Tweede lid
Herdenkingsplechtigheid
Omdat een herdenkingsplechtigheid doorgaans wel voor publiek toegankelijk is, maar uiteraard niet als een verrichting van vermaak kan worden aangemerkt, wordt ze als evenement genoemd.

Braderie
Omdat een braderie van korte duur is en niet met een bepaalde regelmaat terugkeert, kan deze activiteit niet als jaarmarkt of gewone markt in de zin van artikel 160 Gemeentewet (Vz. ARRS 27 05-1992, JG 93.0002) worden aangemerkt. Omdat een braderie een voor publiek toegankelijke verrichting van vermaakt is, is het een evenement.

Optochten
Het houden van optochten, zoals carnavals- en Sinterklaasoptochten, bloemencorso's enz., die niet

opgevat kunnen worden als een middel tot het uiten van een mening of gedachten of gevoelens, valt niet onder de bescherming van de Grondwet, het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) of andere internationale verdragen die de vrijheid van meningsuiting waarborgen. Evenmin is hierop de Wet openbare manifestaties (WOM) van toepassing.

Feest, muziek
Wanneer een feest voor publiek toegankelijk is, is er sprake van een vergunningplichtige activiteit, omdat het valt onder de reikwijdte van de begripsomschrijving van artikel 2:24, eerste lid.
Het feest kan als een voor publiek toegankelijke verrichting van vermaakt worden aangemerkt. Een besloten feest daarentegen valt niet onder de reikwijdte van de evenementenbepaling omdat deze activiteit niet een voor het publiek toegankelijke verrichting van vermaak is.

Bijvoorbeeld bij het houden van een bedrijfsfeest waar aan de hand van de uitnodigingslijsten publiek aanwezig is, is er geen sprake van een voor het publiek toegankelijke verrichting van vermaak. Maar wanneer een een "besloten" karakter heeft en er publiekelijk kaarten worden verkocht en/of reclame wordt gemaakt, is er sprake van een evenement.
De gemeente kan bij feesten waarvoor geen vergunning nodig is, optreden wanneer deze bijvoorbeeld worden georganiseerd in ruimten strijdig met het bestemmingsplan.

Zie de uitspraak met betrekking tot het verplicht handhavend optreden bij schuurfeesten. ABRS 02-04-1999, Gst. 1999, 7103 m.nt. P.J.H. Ook in het kader van de Wegenverkeerswet 1994 kan worden opgetreden in geval van parkeer- en verkeersoverlast.

Feesten die gehouden worden in horecagelegenheden en niet behoren tot de normale bedrijfsvoering (bijvoorbeeld een optreden van een bekende diskjockey of een optreden van een bekende band) zijn op grond van artikel 2.2.2 (oud) vergunningplichtig. ABRS 11-01-2006, ECLI:NL:RVS: 2006: AU9388 (Ghostship/Ghosthouse).

Wanneer een feest al dan niet besloten "op of aan de weg" plaats vindt, is dit een vergunningplichtige activiteit omdat het plaats vindt op doorgaans voor publiek toegankelijk gebied. Het feit dat het feest besloten is, dus niet voor publiek toegankelijk, doet daar niets aan af.

Optreden van muziekkorpsen, muziekbandjes, etc. die voor iedereen toegankelijk zijn (zowel in een inrichting als in de buitenlucht) vallen onder de vergunningplicht van artikel 2:25.

Voorschriften met betrekking tot geluid in een inrichting zijn opgenomen in het activiteitenbesluit milieubeheer. De artikelen 4:2 en 4:3 van de APV geven het college de bevoegdheid om ontheffing te verlenen voor geluidshinder in een inrichting. Voorschriften met betrekking tot geluid buiten een inrichting kunnen op grond van artikel 4:6 van de APV in de vergunning worden opgenomen.

Wedstrijd
Voor wedstrijden op of aan de weg is een vergunning van de burgemeester vereist, krachtens het bepaalde in het eerste lid, van artikel 2:25 en artikel 2:24, tweede lid, onder d.

Straatfeest of buurtbarbecue
Voor het organiseren van kleine evenementen zoals een barbecue en/ of een straatfeest is in het kader van de vermindering van de administratieve lasten voor de burger gekozen voor een meldingsplicht. Een klein evenement valt onder het begrip evenement, maar onder voorwaarden is er geen vergunning vereist.

Snuffelmarkt
De laatste tijd komt het in steeds meer plaatsen voor dat particulieren markten organiseren in grote (doorgaans leegstaande) gebouwen. Hoofdzakelijk worden daar " ongeregelde" zaken verkocht. Bij "ongeregelde" zaken kan met name worden gedacht aan incourante goederen, dat wil zeggen goederen die in de regel niet meer langs normale handelskanalen het publiek bereiken, zoals bijvoorbeeld beschadigde artikelen, artikelen die uit de mode zijn, restanten en zaken van een te liquideren onderneming.

Van de snuffelmarkt te onderscheiden zijn:
- De weekmarkt in de zin van artikel 160, eerste lid aanhef en onder h, van de Gemeentewet.
- Het begrip "markt" is niet nader omschreven in de Gemeentewet. In de regel worden op een weekmarkt "geregelde" waren verkocht, dat wil zeggen: geen tweedehands goederen.

Indien de te verwachten concentratie van een aantal standplaatsen zo hoog is, dat het uiterlijk de karakteristieken van een markt krijgt, mag niet meer worden volstaan met het verlenen van standplaatsvergunningen, maar dient het college een besluit te nemen over het instellen van een markt. De weekmarkt wordt in Aalsmeer gereguleerd door een marktverordening.

De grens tussen een braderie, jaarmarkt en snuffelmarkt is in de praktijk erg dun. Regelmatig is er daarom discussie over of bijvoorbeeld een boekenbeurs een evenement of snuffelmarkt is. In de APV Aalsmeer is er daarom voor gekozen om snuffelmarkten aan te merken als evenement.

Doordat voor minder risicovolle evenementen een meldingsplicht of vergunning voor onbepaalde tijd kan gelden, worden snuffelmarkten hierdoor meteen meegenomen in het verminderen van de administratieve lasten.

De snuffelmarktbepaling is niet van toepassing op een Oranje Vrijmarkt. Vrijmarkt is categorie sui generis. Pres.Rb. Alkmaar, 12-04-1995, Gst. 1995, 7018, 3 m. nt. EB. Zie ook de uitspraak over de Zwarte Markt te Beverwijk, Vz. ARRS 30-03-1983, Gst. 1983, 6763, 8 m.

Vechtsportwedstrijden en –gala's
Vechtsportwedstrijden en – gala's worden expliciet genoemd, zodat voor vechtsportevenementen altijd een vergunning is vereist. In het aanwijzingsbesluit Risicocategorie vechtsportwedstrijden en –gala's wordt verwezen naar dit artikel.

Klein evenement, regulier evenement, aandacht evenement , risico evenement
In de nieuwe APV worden evenementen beoordeeld op risico. Via een risicoanalysemodel, dat bij de aanvraag van een vergunning door de aanvrager digitaal moet worden ingevuld, wordt bepaald onder welke definitie het evenement valt. Conform die benadering worden in dit artikel de definities gegeven voor de verschillende categorieën evenementen.

Artikel 2:25 Evenementenvergunning
Algemeen
De bevoegdheid van de burgemeester in het kader van het toezicht op evenementen stoelt op artikel 174 Gemeentewet. In het derde lid van dit artikel is aangegeven dat de burgemeester belast is met de uitvoering van verordeningen die betrekking hebben op het toezicht op de openbare samenkomsten en vermakelijkheden alsmede op de voor het publiek openstaande gebouwen en de daarbij behorende erven. Het begrip "toezicht" is ruimer dan alleen de handhaving van de openbare orde. Het gaat hier ook om de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de burger in incidentele gevallen en op bepaalde plaatsen. Indien de burgemeester de uitvoering van zijn toezichthoudende taak wil overlaten aan ambtenaren dan kunnen deze bevoegdheden worden gemandateerd overeenkomstig afdeling 10.1.1. Awb.

Bij reguliere, aandacht en risico evenementen is vooraf een vergunning noodzakelijk. Controle achteraf kan niet volstaan wegens mogelijk gevaar voor de openbare orde, overlastsituaties, verkeersveiligheid, volksgezondheid, zedelijkheid e.d.

Ook de organisator is bij een vergunningstelsel gebaat, omdat hij met de gemeente kan onderhandelen om goede afspraken te maken. Zo krijgt hij op het evenement toegesneden voorwaarden.

In het geval van een klein evenement kan volstaan worden met een melding. Het is dan niet perse

noodzakelijk en proportioneel om een vergunning te eisen.

Eerste lid
Bij het beoordelen van een aanvraag wordt gekeken of de vergunning al dan niet geweigerd wordt aan de hand van de in artikel 1:8 genoemde criteria.

Aansprakelijkheid vergunninghouder/ organisator
Voorop staat dat de vergunninghouder of de organisator zelf, of degene die bijvoorbeeld tijdens een evenement een gevaar in het leven roept dat zich vervolgens verwezenlijkt, primair aansprakelijk kan worden gesteld voor daardoor veroorzaakte schade. Het arrest Vermeulen/ Lekkerkerker (HR 10 maart 1972, NJ 1972, 278) is van overeenkomstige toepassing op de houder van de evenementenvergunning.

De Hoge Raad oordeelt in dat arrest dat het feit dat een Hinderwetvergunning (nu: Wet milieubeheer) is verleend, nog niet betekent dat eigenaren van naburige erven schade en hinder, welke zij in het algemeen niet behoeven te dulden, wel zouden moeten verdragen van een vergunninghouder. Een dergelijke vergunning vrijwaart de vergunninghouder volgens de Hoge Raad dan ook niet voor zijn aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad, ook niet als door de desbetreffende eigenaar tegen verlening van de vergunning tevoren bezwaren zijn ingebracht, maar deze bezwaren zijn verworpen.

Aansprakelijkheid gemeente
Mr. V.H. Affourtit gaat in het tijdschrift "Risicobewust" onder andere in op de aansprakelijkheid voor toezichtsfalen (Aansprakelijkheid van gemeenten bij evenementen, Tijdschrift Risicobewust, nr. 4 november 2003). Kort samengevat komt zijn artikel op het volgende neer.

Voor het houden van toezicht op evenementen bestaan op zichzelf geen heldere regels bij overtreding waarvan de aansprakelijkheid eenvoudig kan worden vastgesteld.
De grondslag voor aansprakelijkheid moet dan ook worden gezocht in artikel 6:162 BW en de door het zogenaamde Kelderluikarrest (HR 5 november 1965, NJ 1966, 136) ingevulde ongeschreven zorgvuldigheidsnorm.

Tweede lid
Voor kleine evenementen volstaat een meldingsplicht. Het blijft verboden om zonder melding zo'n evenement te houden, zodat de gemeente kan optreden als zonder deze melding het klein evenement wordt georganiseerd.

Het is de verantwoordelijkheid van de organisator om zich tijdig over de regels te informeren zodat hij niet met termijnen in problemen komt. De organisator kan een natuurlijk persoon of rechtspersoon zijn.

De organisator stelt de burgemeester tenminste vijftien werkdagen voorafgaand aan het evenement in kennis van het evenement. De gemeente heeft er belang bij om tijdig op de hoogte te zijn van een initiatief dat zich afspeelt in de buitenlucht. De gemeente moet hierbij zelf overwegen welke termijn redelijk is.

De Drank- en Horecawet bepaalt dat er geen vergunning of ontheffing nodig is als:
a. er een besloten feest wordt gehouden, waar
b. geen entree wordt gevraagd en waar
c. gratis alcohol wordt geschonken.

Er moet dan wel voldaan worden alle drie vereisten. Wanneer er sprake is van het vragen en betalen van een vaste bijdrage impliceert dit dat er sprake is van het anders dan om niet verstrekken van alcoholische drank (artikel 1 jo. 3 Drank en Horecawet, Uitspraak Hoge Raad van 10 februari 1987, NJ 1987, nr. 836).

In laatstgenoemde geval kan de burgemeester op grond van artikel 35 van de Drank- en Horecawet voor het evenement een ontheffing verlenen.

Derde lid
Er kan aanleiding zijn om het organiseren van een klein evenement te verbieden.
Dit is alleen mogelijk, als de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu in gevaar komt.

Vierde lid
Dit lid geeft de juridische basis aan de burgemeester om extra regels te stellen aan evenementen. Deze nadere regels worden gesteld in het uitvoeringskader evenementen, waarin per categorie evenement aparte voorwaarden worden gesteld.

De burgemeester is bevoegd voorschriften te verbinden aan het houden van een evenement. Voor de toelaatbaarheid van de voorschriften geldt een aantal voorwaarden:
a. De voorschriften mogen niet in strijd zijn met enige wettelijke regeling.
b. De voorschriften moeten redelijkerwijs nodig zijn in verband met het voorkomen van aantasting van de openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid, zie de artikelen 1:4 en 1:8.
c. De voorschriften mogen niet in strijd komen met enig beginsel van behoorlijk bestuur.

Het is volgens de Afdeling bestuursrechtspraak aanvaardbaar dat de burgemeester aan een evenementenvergunning alsnog nadere voorschriften stelt en zich niet hoeft te beperken tot de voorschriften die voortvloeien uit de aanvraag, of de voorschriften waarmee de aanvrager instemt. ABRS 28-04-2004, "Rockbitch", ECLI:NL:RVS:2004: AO8495.

Niet nakoming van voorschriften die aan de vergunning verbonden zijn kan grond opleveren voor intrekking van de vergunning dan wel voor toepassing van andere administratieve sancties. In artikel 1:6 is de intrekkingsbevoegdheid vastgelegd.

Evenementenbeleid
Aan de hand van de motieven, neergelegd in de weigeringsgronden kan de burgemeester beleidsregels vaststellen.

Het doel van een evenementenbeleid is enerzijds het vastleggen van wat er met betrekking tot evenementen in een gemeente wordt nagestreefd, in relatie tot de APV en onder welke voorwaarden dit is toegestaan. Anderzijds behelst het beleid de afstemming van processen binnen de vergunningverlening zodat deze zo efficiënt en goedkoop mogelijk kan plaatsvinden.

Draaiboek evenementen
Een andere mogelijkheid om een evenementen te beheersen is het instellen van een evenementendraaiboek.

Het doel van een draaiboek is om duidelijkheid te bieden aan gemeentelijke diensten, bewoners, publiek en externe partijen. Het moet voor alle betrokken partijen duidelijk zijn onder welke voorwaarden een evenement kan plaatsvinden. Het draagt bij aan een soepel verloop van de vergunningaanvraag, een efficiënte samenwerking tussen alle betrokken partijen en daarmee een veilig en ongestoord verloop van het evenement. Gemeenten kunnen bijvoorbeeld zelf in samenwerking met eigen diensten, politie en betrokken partijen een draaiboek evenementen ontwikkelen, zoals de gemeente Amsterdam dit inmiddels in gebruik heeft.

Vijfde lid
Conform het uitvoeringskader is opgenomen dat de burgemeester een vergunning kan weigeren als niet minimaal 8 weken voorafgaand aan een Regulier evenement een volledige aanvraag is ingediend.

Zesde lid
Conform het uitvoeringskader is opgenomen dat de burgemeester een vergunning kan weigeren als

niet minimaal 12 weken voorafgaand aan een Aandacht evenement een volledige aanvraag is ingediend.

Zevende lid
Conform het uitvoeringskader is opgenomen dat de burgemeester een vergunning kan weigeren als niet minimaal 26 weken voorafgaand aan een Risico evenement een volledige aanvraag is ingediend.

De inzet op evenementen door de politie wordt aan het begin van het kalenderjaar gedaan. Als aan het begin van een kalenderjaar niet bekend is dat een Risico evenement plaatsvindt, dan kan dit betekenen dat er onvoldoende capaciteit is voor dit evenement. De aanvrager van een groot evenement wordt daarom ook gevraagd om voor 1 december en een 1 jaar voorafgaand aan het evenement dit evenement te melden. Dit biedt de gemeente ook de gelegenheid om in een vroeg stadium afspraken te maken met de organisator.

Achtste lid
In het verleden is gebleken dat zich onwenselijke situaties kunnen voordoen bij vechtsportwedstrijden en –gala's. In de APV is daarom slecht levensgedrag van de natuurlijke personen die het evenement organiseren opgenomen als weigeringsgrond. De gedachte hierbij is dat personen met een strafrechtelijk verleden onvoldoende in staat zijn hun bezoekers en deelnemers aan te spreken op naleving van normen en waarden.

Negende lid
De vergunningplicht voor een evenement geldt op grond van dit lid niet voor wedstrijden op of aan de weg, in situaties waarin wordt voorzien door artikel 10 juncto 148 van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994). Hoewel deze situaties wel degelijk als evenement worden beschouwd, geldt enkel de vergunningplicht niet voor deze situaties.

Wedstrijden met voertuigen op wegen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, aanhef en onder b, van de WVW 1994 zijn op grond van artikel 10, eerste lid, WVW 1994 verboden.

Het eerste lid van artikel 148 WVW 1994 bepaalt echter dat van dat verbod ontheffing kan worden verleend. Het verlenen van die ontheffing geschiedt:
a. voor wegen onder beheer van het Rijk, door de minister van Verkeer en Waterstaat;
b. voor andere wegen, door Gedeputeerde Staten; in afwijking hiervan wordt de ontheffing verleend door het college, indien de wegen waarvoor de ontheffing wordt gevraagd alle gelegen zijn binnen een gemeente.

Aan de ontheffing kan het college voorschriften verbinden om binnen redelijke grenzen een veilig verloop van de wedstrijd te waarborgen. Op basis van de WVW 1994 mogen ook milieumotieven een rol spelen bij het reguleren van het verkeer. In artikel 2, tweede en derde lid, WVW 1994 worden onder meer de volgende motieven genoemd:
- het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte overlast, hinder of schade;
- het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte aantasting van het karakter of van de functie van objecten of gebieden;
- het bevorderen van een doelmatig of zuinig energiegebruik.

Indien een wedstrijd wordt gehouden met voertuigen op wegen als bedoeld in de WVW 1994 dan is – naast artikel 10 juncto artikel 148 WVW 1994- artikel 2:25 van toepassing. Het negende lid regelt dat de bepalingen voor evenementen direct kunnen worden meegenomen in de ontheffing van de WVW 1994.

Tiende lid
Lex silencio positivo
Kleinere evenementen zijn al vergunningsvrij. Deze vergunning ziet derhalve op grotere evenementen.
Daarbij is een lex silencio positivo niet wenselijk, gezien de impact die een groot

evenement kan hebben, met name op de openbare orde. Ook vragen vele aspecten van een groot evenement, zoals brandveiligheid, geluid, aanvoer, afvoer en parkeren van bezoekers, om maatwerk dat alleen een inhoudelijke vergunningsbeschikking kan bieden. Er zijn derhalve verschillende dwingende redenen van algemeen belang, met name de openbare orde, openbare veiligheid en milieu om van een Lex silencio positivo af te zien. Paragraaf 4.1.3.3. Awb wordt niet van toepassing verklaard.

Jurisprudentie
Het in het vooruitzicht stellen van een beloning in de vorm van prijzen e.d. maakt de activiteit tot een wedstrijd. Rb Maastricht 15-02-1977, VR 1977, 91.

Een limitatieve omschrijving van het begrip "evenement" kan in de praktijk tot problemen aanleiding geven. ARRS 12-08-1985, Gst. 1986, 6805, 4.

Het door geblinddoekte personen proberen om in aanwezigheid van publiek met een sabel de hals van een van tevoren gedode gans af te slaan (zgn. gansslaan) is een vertoning in de zin van artikel 39, lid 1 APV Eijsden. Dit artikel is opgenomen in hoofdstuk III betreffende de openbare orde.
Bij de afweging van belangen met betrekking tot de vergunningverlening moet derhalve in ieder geval het belang van de openbare orde worden betrokken. In casu gegronde reden voor vrees voor verstoring van de openbare orde, in aanmerking genomen de emoties rond het evenement en de escalatie daarvan. ABRS 26-08-1987, AB 1988, 263.

Het weigeren van een vergunning ten behoeve van het houden van evangelisatie activiteiten op het Museumplein in Ede is toegestaan wegens verstoring van de openbare orde en veiligheid. Vz.ARRS 06-08-1991, AB 1992, 53 m.nt. PJB, AA 1992, 10 m.nt. P.W.C. Akkermans, JG 92.0003 m.nt. L.J.J. Rogier.

Braderie is geen jaarmarkt of gewone markt. Vz. ARRS 27-05-1992, JG 93.0002.

Motorcrosswedstrijden op zondag. Trainingswedstrijden voor 13.00 uur. Schending van de zondagsrust? Pres. Rb Utrecht 06-06-1995, JG 95.0316 m.nt. A.B. Engberts, KG 1995, 292.

Vergunning voor houden van festivals. Ruime uitleg begrip "openbare orde". Pres. Rb Groningen 11-08-1995, Gst. 1996, 7030, 3 m.nt HH.

Het toekennen van de bevoegdheid tot het verlenen van een evenementenvergunning aan de burgemeester is niet in strijd met artikel 162 van de Gemeentewet. De Afdeling oordeelt dat een dergelijke bevoegdheidstoekenning in lijn is met het bepaalde in artikel 174 Gemeentewet. Een stelsel waarbij voor een evenement een naar tijd en plaats bepaalde algemene evenementenvergunning wordt afgegeven aan een organisator, die binnen de in de vergunning aangegeven grenzen en voor de in de vergunning al opgenomen activiteiten op privaatrechtelijke grondslag zonder bemoeienis van de burgemeester overeenkomsten sluit, waarmee verder invulling wordt gegeven aan het evenement, is toegestaan. "Koninginnenacht Den Haag" ABRS 11-03-1999, H01.98.1109, JG 99.0129 m.nt. M. Geertsema.

Gebruik perceel voor evenementen, o.a. schuurfeesten in strijd met de bestemming. Dat evenementen elk slechts een of een enkele maal per jaar worden georganiseerd, doet daar niet aan af. Slechts in bijzondere omstandigheden afzien van handhavend optreden (op verzoek van belanghebbende). ABRS 02-04-1999, Gst. 1999, 7103, 4 m.nt. P.J.H.

Ingevolge artikel 174 van de Gemeentewet is de burgemeester - en niet het college - bevoegd om geluidsvoorschriften op te nemen in de evenementenvergunning. ABRS 13-12-1999, JG 00.0055 m.nt. M. Geertsema, Gst. 2000, 7116, 3 m.nt. HH.
Kooigevecht is geen sportwedstrijd maar een evenement. Weigering vergunning op grond van veiligheid van personen en de goede zeden. Pres. Rb 's Hertogenbosch 14-02-1997, KG 1997, 106.
In hoger beroep: Het is primair aan de burgemeester om invulling te geven aan het begrip

zedelijkheid als bedoeld in de APV. Weigering op grond van zedelijkheid is toegestaan. Geen sprake van gevaar voor veiligheid van personen. ABRS 25-08-2000, AB 2001, 337, JG 00.0205 m.nt. G.H.M. van der Horst, Gst. 2000, 7131, 3 m.nt. HH, JB 2000, 273.

Met het oog op de bescherming van het belang van de openbare orde en veiligheid kan de evenementenvergunning worden ingetrokken, omdat de organisatie van het evenement onjuiste dan wel onvoldoende gegevens heeft verstrekt ter verkrijging van de vergunning en omdat het evenement niet zal worden georganiseerd volgens oorspronkelijke plannen. Rb. Groningen 21-01-2001, ECLI:NL:RBGRO:2001: AB1828.

Organisatie van circus op plein met parkeerbestemming. er doen zich geen weigeringsgronden voor op grond van artikel 2.1.5.1 (oud) en 2.2.2 (oud)APV. Ook strijdigheid met het bestemmingsplan biedt geen grondslag voor weigering vergunning. Pres. Rb Leeuwarden 06-09-2001, ECLI:NL:RBLEE:2001: AD3917.

Vechtsportevenement is een evenement in de zin van de APV en vormt niet zonder meer een inbreuk op de openbare orde en zedelijkheid. Rb Amsterdam 13-3-2003, ECLI:NL:RBAMS:2003: AF6101.

Aanvraag om evenementenvergunning moet worden beoordeeld aan de hand van de belangen die zijn opgenomen in de weigeringsgronden van de APV-bepaling. Andersoortige belangen kunnen geen zelfstandige weigeringsgrond opleveren, ABRS 29-04-2003, ECLI:NL:RVS:2003: AF8028.

Intrekken van een vergunning vereist een zorgvuldige voorbereiding, Als specifieke kennis bij het bestuursorgaan ontbreekt, moet advies worden ingewonnen met betrekking tot MKZ-besmetting. Zes werkdagen zijn daarvoor voldoende. ABRS 11-6-2003, ECLI:NL:RVS:2003: AF9809.

Voor wat betreft het opnemen van voorschriften in de evenementenvergunning met betrekking tot professionele beveiligingsbeambten, oordeelde de Afdeling dat de burgemeester van Tubbergen voldoende had gemotiveerd waarom hij professionele begeleiding van het Pinksterfeest nodig achtte. ABRS 07-04-2004, ECLI:NL:RVS:2004: AO7140.

De burgemeester kon nadere voorschriften aan de door hem alsnog verleende vergunning verbinden. ABRS 28-04-2004, ECLI:NL:RVS:2004: AO8495.

Burgemeester heeft terecht evenementenvergunning voor meerdaags festival geweigerd wegens ontbreken van politiecapaciteit voor een extra dag. Hij heeft in dit kader grote beleidsvrijheid. Rb Haarlem 06-05-2004, ECLI:NL:RBHAA:2004: AO9076.

Het gebruik van de grond voor het houden van het schuttersfeest houdt strijdigheid met het bestemmingsplan in die niet is toegestaan, althans niet zonder een passende planologische vrijstelling. Het feest heeft naar omvang, duur en uitstraling een planologische relevantie. ABRS 13-04-2005, ECLI:NL:RVS:2005: AT3708, Gst. 2005, 7229, m.nt. Teunissen. (Schuttersfeest Diepenheim, Hof van Twente). Zie ook: Rb. Leeuwarden 27-07-2005, ECLI:NL:RBLEE:2005: AU0442 (Veenhoopfestival Smallingerland).

Aanwezigheid van hoger aantal bezoekers dan 25.000 bij evenement zal leiden tot concrete, zich direct aandienende, de veiligheid of gezondheid bedreigende situatie. Burgemeester was derhalve bevoegd verbod uit te vaardigen. ABRS 04-05-2005, ECLI:NL:RVS:2005: AT5100.

De burgemeester heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat het dat het feest vanwege de grootschaligheid, de muziekstijl, het soort publiek dat er komt, en de sluitingstijd - drie uur na de toegestane sluitingstijd - niet tot de normale bedrijfsvoering van de inrichting behoort. Daarbij is in aanmerking genomen dat het feest niet door de exploitanten van de inrichting, maar door een derde is georganiseerd en de exploitanten er geen blijk van hebben gegeven dat zij op de hoogte waren van hetgeen precies zou plaatsvinden in hun inrichting.

Voorts is daarbij in aanmerking genomen dat volgens de burgemeester de ervaring heeft geleerd dat dit soort houseparty's vaak gepaard gaat met grootschalig drugsgebruik, met alle risico's van dien, en dat extra politie-inzet nodig is om de openbare orde te handhaven, terwijl dit niet het geval is bij een reguliere avond in "The Royce".

Onder deze omstandigheden heeft de burgemeester zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat "Ghosthouse" een evenement in de zin van artikel 2.2.1 (oud) van de APV is, waarvoor ingevolge artikel 2.2.2 (oud), eerste lid, van de APV een vergunning nodig is.

Er zijn voldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat het gevaar bestond dat het feest "Ghosthouse" zou worden gehouden zonder de daarvoor benodigde vergunning en dat met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid overtreding van artikel 2.2.2 (oud), eerste lid, van de APV zou plaatsvinden. De burgemeester was dan ook bevoegd de last onder dwangsom op te leggen Gelet op de omstandigheden van dit geval, waaronder het korte tijdsbestek waarbinnen de burgemeester moest handelen aangezien tevoren met het gemeentebestuur geen enkel overleg was gevoerd en de burgemeester pas op de dag waarop het feest was gepland vernam dat het in "The Royce" zou worden gehouden, alsmede de ervaring dat een feest als dit een grote inzet van de politie vergt, welke inzet binnen het korte tijdsbestek moeilijk zo niet onmogelijk te realiseren was, heeft de burgemeester in redelijkheid kunnen oordelen dat het opleggen van de last onder dwangsom hier aangewezen was. ABRS 11-01-2006, ECLI:NL:RVS:2006: AU9388.

Artikel 2:26 Ordeverstoring
Deze bepaling geeft een verbod om de orde bij evenementen te verstoren, dat zich in zijn algemeenheid tot bezoekers richt.

AFDELING 8. TOEZICHT OP OPENBARE INRICHTINGEN
Algemene toelichting
Europese Dienstenrichtlijn
De Europese Dienstenrichtlijn is van toepassing op de horeca. Het drijven van een horecaonderneming is immers het verrichten van een dienst aan de klant. De Dienstenrichtlijn eist dat een vergunningstelsel niet discriminatoir, wel noodzakelijk en proportioneel is. In bijna alle gevallen gaat het bij horeca om vestiging van een openbare inrichting waarvoor artikel 9 van de richtlijn de bovenstaande criteria geeft. Onder noodzakelijkheid wordt in artikel 9 verstaan een dwingende reden van algemeen belang. Dit begrip omvat onder meer de volgende gronden: openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid, als bedoeld in de artikelen 46 en 55 van het Verdrag; handhaving van de maatschappelijke orde; bescherming van het milieu en het stedelijk milieu, met inbegrip van de stedelijke en rurale ruimtelijke ordening; Zie verder overweging 40 van de richtlijn. Het gaat hier om de zogenaamde 'rule of reason'. Mocht het in een enkel geval niet gaan om een vestiging, maar om een horecaondernemer die de grens overschrijdt om zijn diensten te verrichten, dan is niet artikel 9, maar artikel 16 van toepassing dat uitsluitend de criteria openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en milieu als grondslag voor een vergunningstelsel kent. Zie verder het commentaar bij artikel 1:8.

Proportionaliteit: voor de beantwoording van de vraag of een algemene regel niet volstaat voor de regeling van de horeca zijn wij van mening dat een algemene regel hier niet aan de orde is vanwege het persoonsgebonden aspect van de vergunning. Alleen door het stellen van vergunningvoorwaarden aan de ondernemer kan men 'het maatpak' leveren. Dit geldt ook voor de Bibob-toets. Het 'confectiepak' voldoet hier niet.

Vestiging: Op grond van overweging 37 is er overeenkomstig de rechtspraak van het HvJ sprake van vestiging, als er een daadwerkelijke uitoefening van een economische activiteit voor onbepaalde tijd vanuit een duurzame vestiging wordt verricht. Aan die eis kan ook zijn voldaan als een onderneming voor een bepaalde tijd wordt opgericht of als er een gebouw wordt gehuurd van waaruit de ondernemer zijn activiteiten onderneemt.

Bestemmingsplan
Een regeling via het bestemmingsplan achten wij minder adequaat. Een bestemmingsplan ordent

immers de ruimte en is niet bedoeld voor het handhaven van de openbare orde. Er mogen alleen ruimtelijk relevante factoren worden meegewogen.

Het is natuurlijk mogelijk om in een bestemmingsplan een horecafunctie positief te bestemmen of juist uit te sluiten of per plangebied een maximumstelsel in het leven te roepen. En dat gebeurt ook. Maar de burgemeester kan op grond van de huidige regelgeving niet overgaan tot tijdelijke of algehele sluiting van de horecaonderneming in geval van (gevaar voor) verstoring van de openbare orde of om overlast buiten de inrichting tegen te gaan.

Natte en droge horeca
De reikwijdte van de Drank- en Horecawet wordt bepaald door het begrip "horecabedrijf" zoals gedefinieerd in artikel 1, eerste lid, van de Drank- en Horecawet. Bedrijven waarin alcoholhoudende dranken bedrijfsmatig of anders dan om niet worden geschonken voor gebruik ter plaatse, hebben een vergunning nodig ex artikel 3 van de Drank- en Horecawet. Die vergunningplichtige bedrijven duiden we aan met de term natte horeca.

In artikel 2:27, eerste lid van de APV wordt de term "openbare inrichting" gebruikt. Daaronder wordt ook de droge horeca verstaan: het schenken van niet-alcoholhoudende dranken en van licht alcoholische dranken voor gebruik elders, en het verstrekken van rookwaar. Dit laatste is opgenomen om ook coffeeshops onder de APV te laten vallen. In deze paragraaf worden coffeeshops dan ook als gewone openbare inrichtingen behandeld en zijn geen bijzondere bepalingen over coffeeshops opgenomen.

Dat roept de vraag naar de verhouding met de Opiumwet op. De Opiumwet verbiedt immers de handel in drugs. Uitgangspunt is dat de vergunningverlening op grond van de APV daar geen betrekking op heeft, maar wel op de exploitatie van een alcoholvrije inrichting.
Dat laat overigens onverlet dat ten aanzien van coffeeshops - vanwege de effecten die met name deze inrichtingen kunnen hebben op de openbare orde - wel degelijk een specifiek beleid kan worden vastgesteld. Meer informatie hierover is te vinden in de publicatie:
'De Wet 'Damocles',bestuursdwangbevoegdheid in artikel 13b Opiumwet' van het Steun- en informatiepunt drugs en veiligheid (VNG-uitgeverij, Den Haag 1999).

Daarnaast is het ook mogelijk om voor de exploitatie van bijvoorbeeld een internetcafé een exploitatievergunning van de burgemeester verplicht te stellen indien het internetcafé ook horeca activiteiten ontplooit, zoals de exploitatie van een koffiehoek. Indien het internetbedrijf alleen internetdiensten aanbiedt, is er geen vergunning nodig. Zie ook onder "Jurisprudentie APV".

Bibob-toets en VOG
Als het gaat om ondernemingen waar alcoholhoudende drank wordt geschonken, is een integriteittoets mogelijk op grond van artikel 27, tweede lid, van de Drank- en Horecawet (DHW) jo. artikel 3, van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen (Wet Bibob). De DHW geldt niet voor bedrijven waar geen alcohol wordt geschonken waaronder coffeeshops. In het kader van de vergunningsplicht op grond van de APV is het voor gemeenten mogelijk om ook voor de aanvrager van een vergunning voor de exploitatie van een coffeeshop een Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG) te vragen en een Bibob-onderzoek te doen. De horeca-exploitatievergunning is immers op grond van artikel 1:5 persoonsgebonden.

Artikel 4 van het Besluit Bibob bepaalt in overeenstemming met de APV dat als inrichtingen, waarvoor de Wet Bibob geldt, onder andere aangewezen worden: "inrichtingen waarin bedrijfsmatig, in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was of anders dan om niet, logies wordt verstrekt, dranken worden geschonken, of rookwaren of spijzen voor directe consumptie worden verstrekt". Dit zijn dus openbare inrichtingen zoals gedefinieerd in artikel 2:27, van de APV. Dit betekent dat voor openbare inrichtingen in de zin van de APV een Bibob-onderzoek mag worden gedaan. Zonder de APV is hier geen wettelijke grondslag voor. De Dienstenrichtlijn verzet zich niet tegen een Bibob-onderzoek.

De exploitant van de inrichting speelt een belangrijke rol in de wijze van exploitatie en dus ook in

de wijze waarop deze exploitatie het woon- en leefklimaat en de openbare orde beïnvloedt. Daarom kan het raadzaam zijn om een verplichting voor de vergunningaanvrager op te nemen om een recente VOG voor de leidinggevende te overleggen. De leidinggevende kan de aanvrager zelf zijn, maar ook een werknemer. Dit zou kunnen door aan het tweede lid van artikel 2:28 toe te voegen: of indien de aanvrager geen verklaring omtrent het gedrag met betrekking tot de leidinggevende overlegt die uiterlijk drie maanden voor de datum waarop de aanvraag is ingediend, is afgegeven.

Onbepaaldheid van de duur
Op grond van het nieuwe artikel 1:7 gelden vergunningen voor onbepaalde tijd. Dit geldt ook voor de horeca-exploitatievergunning. Indien de gemeente niettemin een tijdsduur wil verbinden aan de vergunning van bijvoorbeeld vijf of tien jaar, dan mag dit slechts op gronden ontleend aan dwingende redenen van algemeen belang. Zie ook onder de toelichting bij artikel 1:7.

Overige wet- en regelgeving
Op openbare inrichtingen zijn naast de regels van de Drank- en Horecawet nog vele andere regels van toepassing. Onder andere de Wet milieubeheer, Wet op de stads- en dorpsvernieuwing, Wet op de kansspelen, Opiumwet, Wet ruimtelijke ordening en Woningwet.

Meer in het bijzonder geldt het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (het Activiteitenbesluit). Dit besluit vervangt het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer.
Bij dit besluit is een aantal regels met betrekking tot geluid, vetlozingen, geur, opslag van koolzuur en afvalstoffen opgenomen. De tekst van het besluit is te vinden op:
www.overheid.nl. Nadere informatie is te vinden op: www.infomil.nl en www.horeca.org.

Geluidsnormen
Het Activiteitenbesluit geeft standaard geluidsnormen voor zowel bestaande als nieuwe horeca inrichtingen. Bovendien kan de gemeente technische voorschriften stellen aan een inrichting om aan de geldende geluidsnorm te voldoen. Daarnaast kan de gemeente afwijkende geluidsnormen voorschrijven voor de gehele activiteit of voor specifieke activiteiten, anders dan feestjes. Hierbij kunnen aanvullende eisen worden gesteld, bijvoorbeeld aan de duur van de activiteit.

In paragraaf 6.5 van het Activiteitenbesluit zijn overgangsbepalingen opgenomen.

Stemgeluid van een terras (er zijn uitzonderingen!) en onversterkte muziek zijn vrijgesteld van de geluidsnormen. Voor onversterkte muziek geldt dat de gemeente bij verordening afwijkende regels kan stellen.

Voor horecaconcentratiegebieden blijft dezelfde mogelijkheid als onder het oude Besluit bestaan, namelijk dat er meer geluid mag worden geproduceerd.

Jurisprudentie
Een gemeentelijke verordening waarin een vergunningstelsel is opgenomen dat specifiek regels stelt ten behoeve van coffeeshops is in strijd met de Opiumwet. Rb Amsterdam 16 januari 1998 en 19 januari 1998, AB 1998, 222 en 223 m.nt. FM; Rb Dordrecht 3 juli 1998, JG 98.0202; Pres. Rb Rotterdam 16 juli 1998, JG 98.0203 en Pres. Rb Zutphen 14 september 1998, JG 98.0204 m.nt. W.A.G. Hillenaar.

Burgemeester is bevoegd tot bestuursdwang, dit vergt wel zorgvuldigheid bewijsvoering. Afvoeren van gedooglijst is geen gedoogbesluit. ECLI:NL:RVS:2004: AO7469, JG 04.0105 m. nt. A.L. Esveld.

Weigering om af te wijken van beleidsregels om een nog niet gevestigde coffeeshop te gedogen is een Awb-besluit. Rechtbank Assen, 03/527BESLU, JG 04.0104 m. nt. A.L. Esveld.

Intrekken gedoogverklaring brengt niet-ontvankelijk verklaring met zich mee, zolang niet feitelijk

handhavend is opgetreden. ECLI:NL:RVS:2004: AO6089, JG 04.0079 m. nt. A.L. Esveld.

Uitoefening bestuursdwangbevoegdheid is mogelijk, het ontbreken van vastgesteld en gepubliceerd coffeeshopbeleid doet daar niet aan af. ECLI:NL:RVS:2004: AO2883, JG 04.0110, m. nt. A.L. Esveld.

Exploitant horeca-inrichting verantwoordelijk voor handelingen in zijn inrichting met betrekking tot handel in softdrugs. Inrichting gesloten. ECLI:NL:RVS:2003: AI0787, JG 03.0168 m. nt. T. van der Reijt.

Persoonlijke verwijtbaarheid speelt geen rol bij de vraag of zich een situatie voordoet die tot sluiting van de inrichting noopt. ECLI:NL:RVS:2004: AP0405, JG 04. september, m. nt. A.L. Esveld.

Gebiedsontzegging i.v.m. met overlast, die te maken heeft met de handel in en het gebruik van verdovende middelen, zijn gerechtvaardigd door het algemeen belang in een democratische samenleving. ECLI:NL:RVS:2004: AP8138, JG 04.0132 m. nt. A.L. Esveld.
Aankondiging bevel tot sluiting op grond van artikel 13b Opiumwet is geen besluit in de zin van de Awb. Rechtbank Groningen, AWB 03/90 GEMWT VEN, JG. 03.0064 m.nt. T. van der Reijt.

Aan het ongegrond verklaren van een bezwaar tegen het schrappen van de lijst met gedoogde coffeeshop komt een gemeente niet toe, de bezwaarmaker is immers volgens vaste jurisprudentie van de Raad van State niet-ontvankelijk. ECLI:NL:RVS:2004: AR7067, JG 05.0034 m.nt. A.L. Esveld.

Een tapvergunning voor de exploitatie van een horecabedrijf is persoonsgebonden. Dat tevens een gedoogverklaring voor de exploitatie van een coffeeshop is verstrekt doet hier niet aan af. Na overlijden vervalt de vergunning en gedoogverklaring. ECLI:NL:RVS:2005: AS5523, JG 05.0050 m.nt. A.L. Esveld.

Voor de exploitatie van een internetcafé is een exploitatievergunning van de burgemeester nodig indien het ook horeca-activiteiten ontplooit. Pres. Rb. Rotterdam 2 augustus 2000, nr. VGMWET 00/1559-ZWI).

Artikel 2:27 Begripsbepalingen
In plaats van de term "horecabedrijf" wordt nu de term "openbare inrichting" gebruikt. Dit voor de duidelijkheid. In de Drank- en Horecawet wordt namelijk met "horecabedrijf" alleen gedoeld op bedrijven waar bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende drank wordt verstrekt voor gebruik ter plaatse, de zogenaamde "natte horeca". De bepalingen in de APV betreffen juist ook de bedrijven waar geen alcoholhoudende drank wordt verstrekt, de zogenaamde "droge horeca": tearooms, lunchrooms en dergelijke, maar ook coffeeshops.

Voor besluiten die genomen zijn op basis van de oude APV, geldt dat waar horecabedrijf wordt geschreven als bedoeld in de oude APV, ook openbare inrichtingen worden bedoeld op basis van de nieuwe APV.

Daghoreca
Voor daghoreca worden aparte sluitingstijden opgenomen. De toelichting voor de sluitingstijden van daghoreca staat bij artikel 2:29.

Artikel 2:28 Exploitatie openbare inrichtingen
Artikel 174 van de Gemeentewet bepaalt dat de burgemeester is belast met de uitvoering van verordeningen voor zover deze betrekking hebben op het toezicht op de voor het publiek openstaande gebouwen. Deze vergunning wordt daarom door de burgemeester verleend.

Vergunning voor onbepaalde tijd
Op grond van artikel 1:7 gelden vergunningen voor onbepaalde tijd. Dit geldt ook voor de horeca-exploitatievergunning. Zie verder onder het algemeen deel bij deze afdeling.

Tweede lid
Als het bestemmingsplan, de beheersverordening, het exploitatieplan of het voorbereidingsbesluit vestiging van een openbare inrichting ter plaatse niet toelaat, ligt het niet voor de hand om wel een exploitatievergunning te verlenen. Er kan immers toch geen gebruik van worden gemaakt wegens strijd met het bestemmingsplan. Strijd met het bestemmingsplan is daarom als imperatieve weigeringsgrond opgenomen. Blijkens jurisprudentie is dit aanvaardbaar omdat een dergelijke bepaling geen zelfstandige planologische regeling bevat. Weliswaar brengt dit mee dat de burgemeester treedt in een beoordeling van het geldende bestemmingsplan, maar dit laat de bevoegdheid van het college bij de toepassing van het geldende bestemmingsplan onverlet. Van een doorkruising van de Woningwet of de Wet op de Ruimtelijke Ordening is geen sprake.

Derde lid
Omdat de weigeringsgronden zoals genoemd in artikel 1:8 voor de horeca ruim zijn geformuleerd (met name de volksgezondheid is hier niet aan de orde), is bepaald dat het hier om de openbare orde gaat en om het woon- en leefklimaat. Het begrip openbare orde moet wel binnen de kaders van de dienstenrichtlijn worden geïnterpreteerd.

Woon- en leefsituatie in de omgeving
De exploitatievergunning is primair een overlastvergunning: zij biedt de mogelijkheid preventief te toetsen of de exploitatie van een openbare inrichting zich verdraagt met het woon- en leefmilieu ter plaatse. Daarbij is van belang in welke mate van het bedrijf zelf overlast is te duchten, maar ook in welke mate de komst van het bedrijf de leefbaarheid en het karakter van de buurt zullen aantasten. Met welke aspecten de burgemeester rekening moet houden, staat omschreven in het derde lid.

De weigeringsgrond woon- en leefmilieu valt onder de ‘rule of reason’ en mag daarom (bij een horecaondernemer die zich hier vestigt) ook op grond van de Dienstenrichtlijn als weigeringsgrond worden gehanteerd.

Slecht levensgedrag
De exploitatievergunning is persoonsgebonden. De persoon van de exploitant speelt immers een belangrijke rol in de wijze van exploitatie en dus ook in de wijze waarop deze exploitatie het woon- en leefklimaat en de openbare orde beïnvloedt. Een vergunning kan daardoor geweigerd worden als de exploitant (vergunninghouder) van slecht levensgedrag is.

Verificatieplicht Vreemdelingenwet 2000
In het kader van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) dient bij de aanvraag om een vergunning een verblijfsrechtelijke toets plaats te vinden alvorens tot vergunningverlening wordt overgegaan. Artikel 9, tweede lid, van de Vw 2000 schept een verplichting om desgevraagd bij een aanvraag voor een beschikking anders dan op grond van de Vw 2000, een document te overleggen waaruit het rechtmatig verblijf blijkt. Zie voor overige informatie over dit onderwerp de toelichting bij artikel 1:8 onder het kopje Verificatieplicht Vreemdelingenwet.

Terras
Vergunningen voor terrassen worden in Aalsmeer betrokken bij exploitatievergunningen. De APV kent daarom een extra weigeringsgrond voor het ruimtelijk gebruik van het terras, waarbij aangesloten is bij de formulering van artikel 2:10.

Vierde lid
Bij een controle is het van belang dat de exploitant zijn vergunning kan tonen en er geen onduidelijkheid is over de voorwaarden van de vergunning. Hoewel het kunnen tonen van de vergunning als standaardvoorschrift in de exploitatievergunning wordt opgenomen is dit lid opgenomen om juist in het geval dat de vergunning niet kan worden getoond op de verplichting te wijzen.

Vijfde lid
In het kader van deregulering en vermindering van administratieve lasten is bekeken of het horeca-exploitatievergunningstelsel gehandhaafd of geschrapt moet worden. Hierbij is

geconcludeerd dat de vergunning noodzakelijk is voor het handhaven van de openbare orde. Wel is er een aantal openbare inrichtingen die nagenoeg geen risico hebben voor de openbare orde en de woon- en leefsituatie in de omgeving van de openbare inrichting. Conform de APV van omliggende gemeenten heeft de burgemeester de mogelijkheid om bepaalde categorieën openbare inrichtingen aan te wijzen waar de exploitatievergunning niet voor geldt, waarin is opgenomen dat de exploitatievergunning wel geldt als er zich incidenten voordoen of een weigeringsgrond aanwezig is als bedoeld in dit artikel.

Artikel 4, van het Besluit bibob bepaalt in overeenstemming met de APV dat als inrichtingen, waarvoor de Wet bibob geldt, onder andere aangewezen worden: "inrichtingen waarin bedrijfsmatig, in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was of anders dan om niet, logies wordt verstrekt, dranken worden geschonken, of rookwaren of spijzen voor directe consumptie worden verstrekt". Dit zijn dus openbare inrichtingen zoals gedefinieerd in artikel 2:27, van de APV. Dit betekent dat voor openbare inrichtingen in de zin van de APV een bibob-onderzoek mag worden gedaan. Zonder de APV is hier geen wettelijke grondslag voor. De Dienstenrichtlijn verzet zich niet tegen een Bibob-onderzoek.

De Europese Dienstenrichtlijn eist dat een vergunningstelsel niet discriminatoir, noodzakelijk en proportioneel is. De richtlijn is van toepassing op horeca. Het drijven van een horecaonderneming is immers het verrichten van een dienst aan de klant. Voor wat betreft de noodzakelijkheid moet een gemeente afwegen of er dwingende redenen van algemeen belang zijn die een vergunningstelsel rechtvaardigen. Het gaat hier om de ‘rule of reason’, omdat er bijna altijd sprake is van vestiging van een horecaondernemer. Op vestiging van buitenlandse dienstverleners is artikel 9 van toepassing. Nadere uitleg hiervan en van het begrip proportionaliteit vindt u onder het algemeen deel van deze afdeling onder “Europese Dienstenrichtlijn”.

Zesde lid
Lex silencio positivo
Dit artikel valt onder de reikwijdte van de Europese Dienstenrichtlijn. Hier is er vanwege dwingende redenen van algemeen belang voor gekozen om de lex silencio niet van toepassing te verklaren. Het gaat hier om een vergunning voor met name horeca-inrichtingen. Het zou met name vanwege aspecten van openbare orde en milieu onwenselijk zijn als deze zonder een op de inrichting afgestemde vergunning kunnen openen.

Jurisprudentie
Strijd met het bestemmingsplan is als weigeringsgrond aanvaardbaar. ABRS 24 03 1997, AB 1997, 201 m.nt. FM, Gst. 1997, 7058, 4 m.nt. HH, JG 97.0165 m.nt. E.M.H. Franssen.

Aannemelijk is dat de aantasting van de woon en leefsituatie wordt veroorzaakt door de cumulatieve effecten van het totale aantal inrichtingen. ARRS 22-05-1987, AB 1988, 240; ARRS 08 01 1988, AB 1988, 417; ABRS 24 01 1995, Gst. 1995, 7011, 3, JG 95.0200.

Voorschrift in terrasvergunning, waarbij op dagen dat er evenementen zijn aan het gebruik van de weg voor dat doel prioriteit wordt gegeven, dient doelmatig gebruik en beheer van de weg. ABRS 17 06 1997, JG 98.0027 98.0027, Gst. 1998, 7067, 2 met noot van HH.

Een terras is een bij een voor het publiek openstaand gebouw behorend erf in de zin van artikel 174 van de Gemeentewet. Ingevolge het eerste lid van dit artikel is de burgemeester onder meer belast met het toezicht op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven. Ingevolge het derde lid van dit artikel is de burgemeester belast met de uitvoering van de verordeningen voor zover deze betrekking hebben op dat toezicht. De burgemeester — en niet het college — is dus bevoegd om terrasvergunningen te verlenen. ABRS 05-06-2002, JG 02.0128 m.nt. M. Geertsema. In dezelfde zin: ABRS 13-11-2002 (Nijmegen), nr. 200202419, ECLI:NL:RVS:2002: AF0269.

De burgemeester heeft terecht vergunning verleend voor de exploitatie van een terras van

bepaalde afmetingen en aan deze vergunning in verband met het belang van de verkeersveiligheid een voorwaarde inzake wijze van bediening verbonden. ECLI:NL:RVS:2002: AF0274, JG 03.0023 m.nt. A.L. Esveld.

Het college is niet bevoegd tot het nemen van besluiten op aanvragen om terrasvergunningen. ECLI:NL:RVS:2002: AF0261, JG 03.0022 m.nt. A.L. Esveld.

Internetdiensten trekken een zelfstandige stroom bezoekers; internetcafé komt niet in aanmerking voor vergunning op grond van de DHW. JG 04.0193, m. nt. A.L. Esveld, ECLI:NL:RVS:2004: A08501. Gst. 2004, 188 m.nt. J.L.A. Kessen.

Weigering op grond van gemeentelijk onderzoek als gevolg van de Wet Bibob. Rb Roermond 30 12-2004, JG 05.0035 m.nt. A.L. Esveld.

Een APV vergunning voor de exploitatie van een horecabedrijf is persoonsgebonden. Dat tevens een gedoogverklaring voor de exploitatie van een coffeeshop is verstrekt doet hier niets aan af. Na overlijden vervalt vergunning en gedoogverklaring. ECLI:NL:RVS:2005: AS5523, JG 05.0050 m.nt. A.L. Esveld.

Artikel 2:29 Openingstijd

Eerste lid

Artikel 2:29 voorziet in een regeling voor de openingstijden. Daarin is onderscheid gemaakt tussen de openingstijden op werkdagen, de openingstijden gedurende het weekeinde en de openingstijden gedurende feestdagen.

Het weekeinde is de nacht van vrijdag op zaterdag en de nacht van zaterdag op zondag.

De reguliere feestdag begint om 00.00 uur en eindigt na 23.59 uur. Dit houdt in dat een openbare inrichting bijvoorbeeld in de nacht van 26 op 27 april (Koningsdag) langer open mag zijn, maar niet langer open mag zijn in de nacht van 27 april op 28 april. Deze uitzondering geldt uiteraard niet als de nacht van 27 op 28 april plaatsvindt in het weekeinde.

Grondslag voor de in de APV opgenomen openingstijden is artikel 149 Gemeentewet. De gemeenteraad kan verplichte openingstijden voor openbare inrichtingen vaststellen in het belang van de openbare orde. Deze bevoegdheid houdt ook in dat een afwijkende openingstijd kan worden vastgesteld voor de zondag. Volgens HR 22-07-1960, AB 1961, p. 15, belet dit artikel de raad niet om voor de zondag een afwijkende regeling te treffen voor de openingstijden van cafés e.d. mits de grond voor de afwijking van de voor de andere dagen geldende regeling niet gelegen is in het bijzondere karakter van de zondag. Volgens de Hoge Raad beoogt de Zondagswet naar haar strekking niet de gemeentelijke wetgever te beperken in zijn bevoegdheid om ter afwering van verstoring van de openbare orde voorzieningen te treffen.

De openingstijden betreffen de gedeelten van de inrichting, waarin de eigenlijke horecawerkzaamheden worden uitgeoefend: een op het trottoir gesitueerd terras behoort wel tot de inrichting maar kent aparte openingstijden, de zich boven de inrichting bevindende woning van de exploitant behoort niet tot de inrichting. Ook sportkantines, sociëteiten, clublokalen, verenigingsgebouwen e.d. zijn als inrichting aan te merken.

Het besloten karakter van een openbare inrichting kan de veronderstelling wekken dat de in de APV opgenomen openingstijden niet van toepassing zijn op dat bedrijf: immers, volgens de jurisprudentie kan een gemeentelijke verordening geen activiteiten betreffen die elk karakter van openbaarheid missen. Dit kan echter niet worden gezegd van activiteiten die een weerslag hebben op een openbaar belang, waarvan ook sprake is bij besloten horecabedrijven.
De openingstijden zien op de (nadelige) invloed die daarvan uitgaat op de omgeving: bijvoorbeeld in de vorm van overlast van komende en gaande bezoekers (het aan en afrijden van auto's, het slaan met portieren, claxonneren, menselijk stemgeluid e.d.).

Uitvoering

Het onderscheid tussen regelgeving en uitvoering heeft in het kader van de openingstijden van inrichtingen aanleiding gegeven tot veel jurisprudentie van de Afdeling rechtspraak van de Raad van State. In de uitspraak van 2 september 1983, AB 1984, 245 m.nt. JHvdV (Oploo, Sint Anthonis en Ledeacker) stond de vraag centraal of de burgemeester bevoegd was een permanente ontheffing te verlenen van het verbod uit de APV. De Afdeling heeft over de bevoegdheidsafbakening tussen de raad en burgemeester aangegeven dat de gemeenteraad in het APV artikel in het geheel geen grenzen stelt aan de ontheffingsbevoegdheid van de burgemeester. Noch uit de tekst van het APV artikel, noch anderszins blijkt dat de ontheffing bijvoorbeeld slechts in bijzondere omstandigheden of in incidentele gevallen door de burgemeester mag worden verleend.

De visie van verweerder dat hij zich op het terrein van de gemeentelijke wetgever zou bewegen, zou naar het oordeel van de Afdeling slechts opgaan indien hij aan alle inrichtingen in de gemeente onbeperkt ontheffing van het in het desbetreffende APV-artikel vervatte verbod zou verlenen. In dat geval zou verweerder immers de door de gemeenteraad vastgestelde sluitingsuren als vermeld in artikel 56 (2.3.1.4), eerste lid, APV in feite ter zijde stellen. De Afdeling kan daarom niet inzien waarom de burgemeester de bevoegdheid zou missen het verzoek om ontheffing in te willigen.

Tweede lid
Dit lid is opgenomen om openbare inrichtingen waar bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies worden verstrekt vrij te stellen van de openingstijden. Een hotel is immers 's nachts niet gesloten. Voor het verstrekken van etenswaren en drinkwaren zou wel aangesloten kunnen worden bij de openingstijden die staan in lid 1. Hier is echter niet voor gekozen, omdat Aalsmeer dicht op Schiphol ligt en het dus niet ongebruikelijk is dat het ontbijtgedeelte al voor 07.00 open is. Om oneerlijke concurrentie tegen te gaan met andere categorieën openbare inrichtingen is er wel voor gekozen dat er geen alcoholhoudende dranken mogen worden verstrekt in openbare inrichtingen waar logies worden verstrekt gedurende de openingstijden zoals die staan in lid 1.

Derde lid
Doordat terrassen buiten de besloten ruimte van de openbare inrichting liggen kan er meer overlast zijn door bijvoorbeeld stemgeluid. Om deze reden dienen terrassen eerder te sluiten.

Vierde lid
Daghoreca kan zich op meerdere plekken vestigen dan reguliere horeca in de Aalsmeerse bestemmingsplannen. Het is daarbij niet altijd even wenselijk voor de directe omgeving van de daghoreca als deze tot dezelfde tijden geopend is. Voor daghoreca wordt daarom een aparte openingstijd opgenomen in de APV.

Voor de openingstijden van daghoreca wordt aangesloten bij de sluitingstijden voor winkels. Dit houdt in dat daghoreca open mag zijn tussen 06.00 en 22.00 uur. Veel daghoreca kent namelijk een duidelijke relatie met winkels.

De Winkeltijdenwet stelt bovendien dat als het gebruiksgedeelte en afhaalgedeelte van een horecagelegenheid niet van elkaar gescheiden is het gehele gedeelte een winkel is. Dit houdt ook in dat de sluitingstijden van de Winkeltijdenwet van toepassing zijn. Aangezien een groot deel van de daghoreca bestaat uit afhaalrestaurants, wordt in het kader van uniformiteit aangesloten bij de sluitingstijden van de Winkeltijdenwet.

Vijfde lid
Dit artikel is opgenomen om de overlast van een openbare inrichting tegen te gaan. Na openingstijd is het toegestaan om bijvoorbeeld binnen schoon te maken en mag de exploitant personeel en hun directe familie aanwezig zijn.
Hierbij is het echter niet toegestaan om activiteiten te organiseren die in het verlengde liggen van het gebruik van de openbare inrichting. Hieronder vallen ook 'besloten' (familie)feestjes. Ook een andere vorm van aanwezigheid die een nadelige invloed heeft op de omgeving: bijvoorbeeld (het aan en afrijden van auto's, het slaan met portieren, claxonneren, menselijk stemgeluid e.d.) is niet

toegestaan na openingstijd. Van de exploitant en zijn personeel wordt daarbij verwacht dat zij zich niet voor de omgeving hinderlijk gedragen.

Zesde lid
Dit lid maakt het mogelijk om ontheffingen te verlenen van de openingstijden. De ontheffingsmogelijkheid is gemaximeerd op maximaal 5 ontheffingen per kalenderjaar. Hierbij is tevens opgenomen dat er maximaal 2 ontheffingen per kalendermaand kunnen worden verleend. Op deze manier kan een openbare inrichting enkel verspreid over het jaar gebruikmaken van deze ontheffingsmogelijkheid.

Zevende lid
Met het nieuwe horecabeleid worden de openingstijden voor horecagelegenheden verruimd. Horecagelegenheden mogen standaard open zijn tot 01.00 uur. In het weekend en bij reguliere feestdagen gelden echter ruimere openingstijden. Dit houdt in dat cafés en dancings onbeperkt mogen open zijn, onder de voorwaarde dat na 02.00 uur geen bezoekers meer mogen worden toegelaten. Restaurants, snackbars en grillrooms mogen tot 02.00 uur open zijn. In een aanwijzingsbesluit wordt dit nader uitgewerkt.

Achtste lid
Er is nog geen aanwijzingsbesluit voor aangepaste tijden voor specifieke locaties, maar dit artikel geeft een juridische basis voor als wel speciale sluitingstijden moeten worden vastgesteld.

Negende lid
Een openbare inrichting als bedoeld in artikel 2:27 kan vergunningplichtig zijn ingevolge de Wet milieubeheer (Wm) of onder de werking van het Activiteitenbesluit vallen. Aan een krachtens de wet te verlenen vergunning kunnen eveneens voorschriften worden verbonden dan wel nadere eisen worden gesteld ter voorkoming van de indirecte gevolgen van de inrichting.

De openingsbepalingen van de APV gelden derhalve niet voor zover de op de Wm gebaseerde voorschriften van toepassing zijn. Wat betekent dit voor de reikwijdte van de APV bepalingen? De Wm beoogt een uitputtende regeling te geven ter voorkoming of beperking van alle nadelige gevolgen van het milieu door het in werking zijn van krachtens die wet aangewezen inrichtingen. De gemeenteraad is niet bevoegd die regeling bij verordening aan te vullen, indien daarmee wordt beoogd dezelfde belangen te beschermen.

De raad kan dus niet aanvullend via de APV gevaar, schade of hinder of andere belangen die onder het begrip "bescherming van het milieu" vallen, tegengaan die wordt veroorzaakt door een inrichting die vergunningplichtig is ingevolge de Wm.

Tiende lid
Lex silencio positivo
Dit artikel valt onder de reikwijdte van de Europese Dienstenrichtlijn. Hier is er vanwege dwingende redenen van algemeen belang voor gekozen om de lex silencio niet van toepassing te verklaren. Het gaat hier om een ontheffing voor met name horeca-inrichtingen. Het zou met name vanwege aspecten van openbare orde en milieu onwenselijk zijn als deze zonder ontheffing later dan gebruikelijk open kunnen zijn.

Jurisprudentie
Een in naam besloten club die wel in hoge mate voor het publiek toegankelijk is, moet voldoen aan de sluitingstijden van de APV. Vz. ARRS, 21 12 1992, Gst. 1993, 6073, 4 m.nt. HH, JG 93.0260.

Beleid op basis waarvan coffeeshops, in tegenstelling tot andere horecabedrijven, vanaf 20.00 uur gesloten moeten zijn is noch in strijd met de Winkeltijdenwet noch anderszins onredelijk. Een coffeeshop is geen winkel.
Hij is immers in hoofdzaak ingericht als een bedrijf waar gekochte waren ter plaatse worden genuttigd. Rb Breda, 03-12-1997, JG 98.0025, AB 1998, 76 m.nt. FM.

Sluitingstijden in de APV stellen geen grenzen aan de bevoegdheid van de burgemeester om ontheffing te verlenen. ARRS 02-09-1983, AB 1984, 245 m.nt. JHvdV. De ontheffing van de burgemeester mag geen permanent karakter hebben en niet alle in de gemeente aanwezige inrichtingen betreffen. ARRS 19-01-1984, AB 1984, 491 m.nt. JHvdV.

Herhaalde overtreding van sluitingstijd leidt tot onmiddellijke sluiting horecabedrijf. LJN AM5381, JG 04.0102 m.nt. A.L. Esveld.

Artikel 2:30 Afwijking openingstijd; tijdelijke sluiting

Eerste lid

Artikel 174 van de Gemeentewet vormt de grondslag voor de bevoegdheid om een of meer openbare inrichtingen tijdelijk afwijkende sluitingsuren op te leggen of tijdelijk te sluiten. Aanleiding voor tijdelijke afwijking of sluiting moet zijn gelegen in het belang van de openbare orde, veiligheid of gezondheid, of in bijzondere omstandigheden (zoals, al dan niet lokale, feestdagen). Het betreft een algemene bevoegdheid die zich niet alleen kan uitstrekken tot een maar ook tot meer of zelfs tot alle in de gemeente aanwezige openbare inrichtingen. Wel beperkt de bevoegdheid zich tot het tijdelijk vaststellen van afwijkende openingstijden of tot tijdelijke sluiting.

Tweede lid

Hoewel de wetgever er bij de invoering van de Wet "Damocles" (artikel 13b van de Opiumwet dat op 21 april 1999 in werking is getreden) vanuit is gegaan dat gemeentelijke regelingen (overlast- of exploitatieverordeningen) hun geldigheid behouden omdat het onderwerp van de gemeentelijke regeling een ander is, lijkt het raadzaam door middel van het bepaalde in het tweede lid buiten twijfel te stellen dat niet in dezelfde situaties kan worden opgetreden als waarvoor artikel 13b Opiumwet is bedoeld. Zie voor meer informatie en jurisprudentie ook de website van het SIDV www.sidv.nl.

Op 13 juli 2002 is de Wet Victor in werking getreden (Staatsblad 2002, 348). Deze wet houdt in dat het college de bevoegdheid krijgt om de eigenaar van een pand dat is gesloten op grond van de APV, artikel 13b Opiumwet of artikel 174a Gemeentewet aan te schrijven om het pand in gebruik te geven aan een andere persoon of instelling, dan wel om verbeteringen aan te brengen. Als de verstoring van de openbare orde of de verkoop van drugs niet langdurig achterwege blijft, kan in het uiterste geval zelfs overgegaan worden tot onteigening.

In de Wet Victor is ook bepaald dat sluitingen op grond van artikel 13b Opiumwet en artikel 174a Gemeentewet moeten worden ingeschreven in de openbare registers. Conform artikel 3:16 BW. Merkwaardig genoeg geldt deze inschrijvingsplicht niet voor de sluitingen op grond van de APV.

Jurisprudentie

Artikel 174 van de Gemeentewet geeft aan de burgemeester reeds een sluitingsbevoegdheid. Wenselijk om ook in de APV een sluitingsbepaling op te nemen. ARRS 15 06 1984, AB 1985, 96 m.nt. JHvdV.

Sluitingsmaatregel heeft geen punitief karakter en is niet onevenredig zwaar. ABRS 23 05 1995, AB 1995, 475 m.nt. LJJR.

Sluitingsbevel zonder tijdsbepaling voldoet niet aan artikel 221 gemeentewet (oud). Vz. 26-08 1992, AB 1993, 104, JG 93.0116 , en ABRS 05-07-1996, JG 96.0266.

Terechte sluiting voor onbepaalde tijd van coffeeshop die het nuloptiebeleid overtreedt. Vz.ABRS 05-091997, Gst. 1998, 7069, 4 m.nt. HH.

Terechte sluiting van horecagelegenheid voor de duur van een jaar wegens handel in harddrugs. Persoonlijke verwijtbaarheid van de exploitant daarbij (bij handel in harddrugs) is niet van belang.

ABRS 04-07-2001, AB 2001, 6 m.nt. JGB/AES. Terechte sluiting van twee horeca-inrichtingen en intrekking van de exploitatievergunningen wegens smokkel van illegalen. Aantasting van de openbare orde. Pres. Rb Rotterdam 5 september 1997, JG 97.0209.

Bij uitoefening sluitingsbevoegdheid hoeft burgemeester geen strikte strafrechtelijke bewijsregels in acht te nemen. ABRS 06-021997, JG 97.0075. Sluiting is geen "criminal charge" als bedoeld in artikel 6 EVRM. Inzage in geanonimiseerde getuigenverklaringen en politierapporten is dan ook niet strijdig met het "fair trial"-beginsel. ABRS 11-061998, AB 1998, 297 m.nt. FM. In bestuursrechtelijk geding moeten wel de juistheid van de feiten en zorgvuldigheid van het besluit kunnen worden getoetst. Pres. Rb Breda, 27 januari 1998, JG 98.0096.

Terechte sluiting van horecagelegenheid voor de duur van een jaar wegens handel in harddrugs. Persoonlijke verwijtbaarheid van de exploitant daarbij (bij handel in harddrugs) is niet van belang. ABRS 04-07-2001, AB 2001, 6 m.nt. JGB/AES. Terechte sluiting van twee horeca-inrichtingen en intrekking van de exploitatievergunningen wegens smokkel van illegalen. Aantasting van de openbare orde. Pres. Rb Rotterdam 5 september 1997, JG 97.0209.

Bij uitoefening sluitingsbevoegdheid hoeft burgemeester geen strikte strafrechtelijke bewijsregels in acht te nemen. ABRS 06-021997, JG 97.0075. Sluiting is geen "criminal charge" als bedoeld in artikel 6 EVRM. Inzage in geanonimiseerde getuigenverklaringen en politierapporten is dan ook niet strijdig met het "fair trial"-beginsel. ABRS 11-061998, AB 1998, 297 m.nt. FM.

In bestuursrechtelijk geding moeten wel de juistheid van de feiten en zorgvuldigheid van het besluit kunnen worden getoetst. Pres. Rb Breda, 27 januari 1998, JG 98.0096.

Terechte sluiting van een discotheek op grond van artikel 2.3.1.5 van de APV van Zaanstad, nu is gebleken dat de situatie rond het gebruik van partydrugs uit een oogpunt van te beschermen gezondheidsbelangen onbeheersbaar is. Pres. Rb Haarlem 16 november 2001, ECLI:NL:RBHAA:2001: AD5792.

Het (tijdelijk) sluiten van een horecabedrijf enkele weken nadat een overtreding van de sluitingsuren heeft plaatsgehad, is geen reparatoire maatregel maar een punitieve sanctie, waar de waarborgen van artikel 6 van het EVRM op zien. Rb. Den Haag 10-05-2005, ECLI:NL:RBSGR:2005: AT6239, JG 05.00105 m.nt. A.L. Esveld.

Het intrekken van de horecavergunning (voor een bedrijf dat geen alcohol verkoopt) vanwege het feit dat de aanvrager niet voldoet aan eisen ten aanzien van zedelijk gedrag, is geen punitieve sanctie en daarom niet in strijd met artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. ABRS 11-05-2005, ECLI:NL:RVS:2005: AT5345, JG 05.0094 m.nt. A.L. Esveld.

Bij een beslissing van de burgemeester om een horeca-inrichting te sluiten toetst de rechter terughoudend. ABRS 09-02-2005, ECLI:NL:RVS:2005: AS5485, JG 05.0048, m.nt. A.L. Esveld.

Het niet voorkomen van overlast in de omgeving van een coffeeshop reden voor tijdelijke sluiting. ECLI:NL:RVS:2004: AR2177, JG 04.0163 m.nt. A.L. Esveld.

De aanwezigheid van cocaïne leidt tot onmiddellijke sluiting en het schrappen van de gedooglijst van een coffeeshop. ECLI:NL:RVS:2005: AR8730, JG 05.0033 m.nt. A.L. Esveld.

Eén pistoolschot is nog geen reden tot sluiting ECLI:NL:RBBREE:2004: AR6323, JG 05.0049 m.nt. A.L. Esveld.

Aantreffen van harddrugs leidt tot onmiddellijke sluiting van coffeeshop. Persoonlijke verwijtbaarheid speelt geen rol. ECLI:NL:RVS:2005: AT3727, JG 05.0081 m.nt. A.L. Esveld.

Schietincident bij overval is reden voor tijdelijk sluiting. Is een reparatoire maatregel, gericht op herstel van de openbare orde, waarbij de persoon van de coffeeshophouder geen rol speelt.

ECLI:NL:RVS:2005:AT5655, JG 05.juli/augustus m.nt. A.L. Esveld.

Artikel 2:31 Verboden gedragingen
Eerste lid

Onder a
Deze bepaling geeft een verbod om de orde in openbare inrichtingen te verstoren, dat zich in zijn algemeenheid tot bezoekers richt.

Onder b
Ook het bepaalde onder b lid richt zich tot de (potentiële) bezoeker van de inrichting. Als die zich met goedvinden van de exploitant in de inrichting bevindt in de tijd dat de inrichting gesloten moet zijn, overtreedt hij artikel 2:31. Als hij geen toestemming van de exploitant heeft en niet weggaat als de exploitant dat vraagt, overtreedt hij artikel 138 van het Wetboek van Strafrecht (lokaalvredebreuk).

De bepaling onder c is bedoeld om te voorkomen dat het terras een tappunt wordt voor passanten.

Tweede lid
Het verbod onder lid 1b geldt niet voor openbare inrichtingen waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt. Een hotel is immers 's nachts niet gesloten.

Artikel 2:32 Handel binnen openbare inrichtingen
Dit artikel betreft een verbod van heling. Het is bekend dat in sommige cafés regelmatig gestolen goed wordt verhandeld.

In een aantal grote steden doet zich het verschijnsel voor dat drugverslaafden naar bepaalde cafés gaan om daar gestolen goederen aan de man te brengen. Artikel 2:32 sluit aan op het in artikel 14 Drank en Horecawet neergelegde verbod tot het uitoefenen van de kleinhandel. Dit laatste verbod ziet echter slechts op verkoophandelingen.

Omdat artikel 2:32 een verbod bevat voor de exploitant (en niet voor de handelaar), kan dit artikel niet worden gebaseerd op artikel 437ter of artikel 437 Wetboek van Strafrecht. Het artikel is vastgesteld op basis van artikel 149 Gemeentewet, terwijl de strafsanctie is gebaseerd op artikel 154 Gemeentewet.

Jurisprudentie
Sluiting café i.v.m. heling; burgemeester moet aan het sluitingsbevel ten grondslag liggende feiten voldoende aannemelijk maken. ABRS 15 07 1996, AB 1996, 414 m.nt. FM, JG 96.0267 .

Terechte sluiting snackloket i.v.m. heling. Bekendmaking van de sluiting dient geen enkel doel. Pres. Rb Rotterdam 07 04 1995, JG 95.0202 .

Artikel 2:32a Verbod verstrekken alcoholhoudende drank door commerciële horeca in paracommerciële omgeving
In dit artikel wordt de verstrekking van alcoholhoudende drank door commerciële kantines bij sportclubs, jongerenorganisaties, buurthuizen, scholen beperkt. Deze commerciële kantines kunnen met hun (commerciële) DHW-vergunning buiten de paracommerciële regels opereren. Omdat deze kantines zich in een paracommerciële omgeving bevinden, is het wenselijk om dezelfde paracommerciële regels te stellen. Daarom worden aan deze openbare inrichtingen dezelfde koppeling van de schenktijden aan de reguliere activiteiten opgelegd als aan de paracommerciële horeca. De grondslag van deze beperkingen is artikel 25a van de Drank- en Horecawet.

De achtergrond van dit artikel is dat er de laatste jaren steeds meer multifunctionele accommodaties zijn ontstaan. In deze gebouwen zijn vaak sportclubs, jongerenorganisaties en scholen gevestigd. In deze gebouwen is echter vaak maar één kantine aanwezig. Meestal gebruiken alle stichtingen/verenigingen om-en-om dezelfde kantine (er worden dan méér

vergunningen verleend voor dezelfde inrichting). Indien twee of meer stichtingen/verenigingen niet om-en-om de kantine willen gebruiken, maar gelijktijdig, dan dienen zij gezamenlijk één Drank- en Horecawetvergunning aan te vragen. Dan geldt dat de stichtingen/verenigingen de inkomsten van de kantine delen, zij een gezamenlijke inkoop hebben en eventuele overtredingen en schorsingen voor alle stichtingen/verenigingen gelden. Als om-en-om gebruik noch gezamenlijk kantinebeheer gewenst geacht wordt, kiest men vaak voor de volgende alternatieven:
- er wordt een Besloten Vennootschap (BV) opgericht, waarbij het/de besturen van de vereniging(en) of stichting(en) de enige aandeelhouder is/zijn;
- de kantine wordt verpacht aan een ondernemer.
Beide alternatieven worden soms ook gekozen door besturen van verenigingen of stichtingen vanwege andere redenen, zoals bijvoorbeeld bij een gebrek aan geïnstrueerde barvrijwilligers. Formeel gaat het bij toepassing van deze alternatieven niet meer om een paracommerciële inrichting, maar om een commerciële inrichting. Er zal dan ook een gewone horecavergunning aangevraagd en verstrekt moeten worden, met alle wettelijke verplichtingen die daarbij horen. In de praktijk blijft de gemeente echter vaak 'gewoon' subsidie geven en maakt men gebruik van barvrijwilligers. Het wordt wenselijk geacht om deze commerciële kantines enkele beperkingen op te leggen, vergelijkbaar met die aan paracommerciële kantines. Het gaat dan specifiek om het koppelen van de schenktijden aan de reguliere activiteiten en een verbod op het schenken van sterke drank.

Het is onwenselijk dat een bestuur van een vereniging of stichting door het kiezen voor een andere rechtsvorm van de kantine-exploitatie of door verpachting zich niet meer hoeft te houden aan de beperkte sluitingstijden.

Voor culturele instellingen, wijkcentra en kerkelijke organisaties wordt een uitzondering gemaakt voor het schenken van sterke drank. In culturele instellingen wordt immers weinig sterke drank geschonken. In kerken niet of nauwelijks. In de wijkcentra wordt wel sterke drank geschonken, maar dan uitsluitend aan een oudere doelgroep.

Artikel 2:33 Het college als bevoegd bestuursorgaan
Het begrip "openbare inrichting" als omschreven in artikel 2:27 ziet ook op inrichtingen die niet voor het publiek toegankelijk zijn, zoals besloten sociëteiten en gezelligheidsverenigingen. Gelet op artikel 174 van de Gemeentewet is in dat geval niet de burgemeester maar het college het bevoegde bestuursorgaan. De tekst is in overeenstemming gebracht met die van artikel 174 van de Gemeentewet.

Artikel 2:34 Het college als bevoegd bestuursorgaan (vervallen)

AFDELING 9. TOEZICHT OP INRICHTINGEN TOT HET VERSCHAFFEN VAN NACHTVERBLIJF

Artikel 2:35 Begripsbepaling
Inrichting
Het begrip "inrichting" als hier omschreven sluit aan bij artikel 438 Wetboek van Strafrecht, dat ziet op het als beroep verschaffen van nachtverblijf aan personen.

Artikel 2:36 Kennisgeving exploitatie
Artikel 2:36 strekt ertoe, dat de burgemeester een zo volledig mogelijk overzicht heeft van de in de gemeente aanwezig nachtverblijf en kampeerinrichtingen.

Artikel 2:37 Nachtregister (vervallen)
De plicht tot het bijhouden van een nachtregister door de exploitant van de inrichting is neergelegd in artikel 438 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 2:38 Verschaffing gegevens nachtregister
Op grond van artikel 438 van het Wetboek van Strafrecht is een ondernemer die een hotel of pension drijft verplicht om een nachtregister bij te houden. Dit artikel in de APV komt die ondernemer tegemoet door de gast te verplichten daaraan mee te werken en zijn of haar gegevens te verstrekken. Zo'n aanvulling van het Wetboek van Strafrecht bij plaatselijke verordening werd

door de Hoge Raad toelaatbaar geacht: HR 10 april 1979, NJ 1979, 442. Daarbij wordt vaak opgemerkt dat een goed bijgehouden nachtregister ook in het belang van de gemeente is, bijvoorbeeld voor de brandweer, mocht er onverhoopt brand uitbreken in een hotel of pension.

AFDELING 10. TOEZICHT OP SPEELGELEGENHEDEN

Artikel 2:39 Speelgelegenheden

Eerste lid

Het begrip "speelgelegenheid" als omschreven in het eerste lid, betreft iedere openbare gelegenheid waarin de mogelijkheid wordt geboden enig spel te beoefenen waarbij geld of in geld inwisselbare voorwerpen kunnen worden gewonnen of verloren.

In de Wet op de Kansspelen is een uitputtende regeling neergelegd ten aanzien van de kansspelen als bedoeld in artikel 1 van die wet, zoals speelcasino's en speelautomaten.
De wet is niet van toepassing op spelen, met uitzondering van behendigheidsautomaten, waarbij de spelers door hun behendigheid de kans om te winnen kunnen vergroten. Voor deze restcategorie van speelgelegenheden voor behendigheidsspelen is dit artikel bedoeld. Het gaat dus om speelgelegenheden, waar de Wet op de Kansspelen geen betrekking op heeft.

Deze opzet is een gevolg van de wijziging van de Wet op de kansspelen van 2003. Een deel van de in deze toelichting opgenomen jurisprudentie ziet nog op de situatie daarvoor, waarin de APV vergunning een veel grotere reikwijdte had en ook zag op andere kansspelen dan enkel behendigheidsspel.

Tweede en derde lid

De vergunningsplicht geldt voor het (doen) exploiteren van een speelgelegenheid. Artikel 2:39 heeft het beschermen van de openbare orde en het woon en leefklimaat als doel. Zoals hiervoor geschetst is de reikwijdte van deze vergunningsplicht beperkt. In deze APV is daarom bepaling artikel 2:49a opgenomen dat de burgemeester de bevoegdheid geeft om in het belang van de openbare orde gebouwen te sluiten, en is daarbij opgenomen dat dit ook mogelijk is bij overtreding van de Wet op de kansspelen.

Jurisprudentie

Vergunning ingetrokken, illegaal casino. Rb Maastricht 07-01-2003, nr 01/1750 en 01/1751 GEMWT I, ECLI:NL:RBMAA:2003:AF2782.

Speelautomatenhallen

Speelautomatenhallen vallen niet onder de bepaling. Aalsmeer kent daarvoor de 'Verordening speelautomatenhallenverordening 2013 Aalsmeer' waarin is bepaald dat bij de beoordeling van een aanvraag om vergunning voor het exploiteren van een speelautomatenhal rekening wordt gehouden met de woon- en leefsituatie.

Vierde lid

Lex silencio positivo

Deze vergunning beoogt de bescherming van met name de openbare orde. Daarnaast speelt het bestrijden van gokverslaving een rol. Het is hoogst onwenselijk als deze vergunning van rechtswege wordt verleend voordat er een inhoudelijke toets van de aanvraag heeft plaatsgevonden en is voltooid. Een lex silencio positivo is hier dan ook niet wenselijk om dwingende redenen van algemeen belang, zoals de openbare orde en volksgezondheid. Paragraaf 4.1.3.3. Awb wordt niet van toepassing verklaard.

Jurisprudentie

Internetgokzuil in inrichting maakt dat er sprake is van speelgelegenheid, burgemeester kan

handhavend optreden. ABRS 29-01-2003, 200203981/1, ECLI:NL:RVS:2003:AF3507, Rb Almelo11-03-2002, JG 02.0152 m.nt. T.J. van der Reijt.

Burgemeester kan bestuursdwang toepassen in geval er sprake is van een speelgelegenheid, in dit geval een illegaal casino, zonder vergunning. Rb Maastricht 07-01-2003, 01/17050 en 01/1751 GMWT I, ECLI:NL:RBMAA:2003: AF2782.

Speelgelegenheid door een vereniging waarvan tegen betaling van een gering bedrag een ieder lid kan worden, heeft geen besloten karakter, burgemeester kan optreden indien er geen vergunning is. Rb Arnhem 17-07-2002, 00/3094 en 00/3095 AW, ECLI:NL:RBARN:2002: AF5840.
Vergelijkbaar: Speelgelegenheid wordt in casu niet als besloten aangemerkt, dus kan bestuursdwang worden toegepast. Rb Arnhem 17-07-2002, 02/1400, ECLI:NL:RBARN:2002: AE5840.

Artikel 2:40 Kansspelautomaten
Op 1 juni 2000 is het gewijzigde hoofdstuk van de Wet op de Kansspelen over de speelautomaten in werking getreden (opnieuw gewijzigd per 1 november 2000). De wetgever had er bewust voor gekozen ruimte te laten voor de uitleg van de artikelen: de rechter moest maar voor nieuwe jurisprudentie zorg dragen. Deze opvatting gaf de gemeenten nogal wat problemen.
De vraag was met name of een horeca inrichting als "hoogdrempelig" of "laagdrempelig", wat van belang was voor de vraag of er gokautomaten aanwezig mochten zijn. Er ontstond een uitvoerige en gedetailleerde jurisprudentie. Zie hieronder voor een aantal voorbeelden.

Bij de wijziging van de Wet op de kansspelen in 2010 constateerde de wetgever dat het gezien de regels van de Europese Dienstenrichtlijn niet viel te verdedigen dat voor het aanwezig hebben van enkele behendigheidsautomaten een vergunning vooraf wordt geëist. Dit vooral ook omdat een aanwezigheidsvergunning voor gokkasten met name wordt verdedigd door te wijzen op het risico van gokverslaving. Het valt moeilijk vol te houden dat een flipperkast een vergelijkbaar risico op verslaving oplevert als een fruitautomaat. Dat nog los van de vele verslavende spelen die op het internet gespeeld kunnen worden, al dan niet gratis.

Voor de APV betekent dit dat in artikel 2:40 tweede en derde lid de term "speelautomaten", die ook behendigheidsautomaten zoals flipperkasten omvat, wordt vervangen door "kansspelautomaten", waarmee gokkasten worden aangeduid waarmee ook geld kan worden gewonnen en waar doorgaans geen behendigheid bij te pas komt.

Jurisprudentie
Het verstrekken van lunches tussen 12.00 uur en 15.30 uur, dat speciaal op een reclamebord wordt aangekondigd en waarvoor een aparte lunchkaart is, vormt een laagdrempelige activiteit. CBB 11-04-2003, AWB 02/1474, ECLI:NL:CBB:2003: AF7697.

Sportkantine niet per definitie laagdrempelig. CBB 17-07-2002, AWB01/822, JG 02.0153 m.nt. T.J. van der Reijt, ECLI:NL:CBB: AE 7540.

Steeds geheel of gedeeltelijk geopende harmonicawand tussen café en zaalgedeelte is niet voldoende om te spreken van twee afzonderlijke horecalokaliteiten. In café geen kansspelautomaten toegestaan. CBB 15-02-2002, AWB01/482 29010, JG 02.0069 m.nt. T.J. van der Reijt, ECLI:NL:CBB:2002: AD9977.

AFDELING 11. MAATREGELEN TEGEN OVERLAST EN BALDADIGHEID

Artikel 2:41: Betreden gesloten woning of lokaal
Eerste lid
De burgemeester is op grond van artikel 174a van de Gemeentewet bevoegd tot sluiting van woningen van waaruit (drugs)overlast wordt veroorzaakt. Aangezien dit artikel in de Gemeentewet niet de rechtsgevolgen van de sluiting regelt, verdient het aanbeveling dit in de APV te regelen.

Het is aan te raden om voor de gevallen waarin de woning niet is verzegeld of de verzegeling reeds verbroken een strafbepaling zoals in het eerste lid van artikel 2:41 op te nemen, waarin een sanctie wordt gesteld op overtreding van het verbod.

Tweede lid
Het tweede lid van artikel 2:41 is gebaseerd op de bevoegdheid van de burgemeester ex artikel 13b van de Opiumwet tot toepassing van bestuursdwang als in voor het publiek toegankelijke lokalen en daarbij behorende erven drugs als bedoeld in artikel 2 of 3 van de Opiumwet worden verkocht, afgeleverd, verstrekt, of daarvoor aanwezig zijn. Zie verder onder toelichting eerste lid. Met de laatste wijziging van de Opiumwet is het ook mogelijk om op te treden tegen drugshandel vanuit woningen en niet voor het publiek toegankelijke lokalen.

Derde lid
Aangezien de situatie kan ontstaan dat personen de woning of het lokaal moeten betreden wegens dringende redenen, is het derde lid aan artikel 2:41 toegevoegd. Anders zou het verbod uit het eerste lid wel erg absoluut zijn.

Artikel 2:42 Plakken en kladden
Eerste lid
In het eerste lid is sprake van een absoluut verbod. In de term "bekladden" ligt reeds besloten dat het daarbij niet gaat om meningsuitingen als bedoeld in artikel 7 van de Grondwet, artikel 10 EVRM en artikel 19 IVBPR.

Tweede lid
Het aanbrengen van aanplakbiljetten op een onroerende zaak kan worden aangemerkt als een middel tot bekendmaking van gedachten en gevoelens dat naast andere middelen zelfstandige betekenis heeft en met het oog op die bekendmaking in een bepaalde behoefte kan voorzien. Op de in artikel 7 van de Grondwet gewaarborgde Vrijheid van meningsuiting zou inbreuk worden gemaakt als die bekendmaking in het algemeen zou worden verboden of van een voorafgaand overheidsverlof afhankelijk zou worden gesteld.

Artikel 2:42 maakt op dit grondrecht geen inbreuk, aangezien het hierin neergelegde verbod krachtens het tweede lid uitsluitend een beperking van het gebruik van dit middel van bekendmaking meebrengt, voor door dat gebruik een anders recht wordt geschonden. De eis dat "plakken" slechts is toegestaan indien dit geschiedt met toestemming van de rechthebbende, komt in het geval dat de gemeente die rechthebbende is, niet neer op het afhankelijk stellen van dat aanplakken van een voorafgaand verlof van de overheid als bedoeld in artikel 7 van de Grondwet. De gemeente die als eigenares van een onroerende zaak toestemming verleent of weigert, handelt namelijk in haar privaatrechtelijke hoedanigheid.

Artikel 2:42 verdraagt zich ook met artikel 10 EVRM en artikel 19 IVBPR, aangezien de beperking in de uitoefening van het recht op vrije meningsuiting dat uit de toepassing van artikel 2:42 kan voortvloeien, kan worden aangemerkt als nodig in een democratische samenleving ter bescherming van de openbare orde. Een voorwaarde is echter wel dat de gemeente moet zorgen voor voldoende plakplaatsen.

Volgens het vierde lid kan het college aanplakborden aanwijzen en daarvoor nadere regels stellen. Doet de gemeente dit niet, dan is er volgens jurisprudentie wel sprake van strijd met artikel 7, van de Grondwet en artikel 10 EVRM. Men volgt in het algemeen de norm van 1 plakbord of —zuil op de 10.000 inwoners. Zie daarover: M. Geertsema in de noot onder ABRS 05-06-2002 in JG 02.0221.

In de loop van 2017 is een aantal keren ophef ontstaan over wat in de pers het "stoepkrijtverbod" is gaan heten. Het beeld werd geschetst dat gemeenten handhavend optraden tegen krijtende kleuters en straatkunstenaars. Er is voor gekozen om het woordje "krijt" uit de APV te schrappen. Dit omdat naar de letter van de regel stoepkrijten inderdaad onder het verbod viel, en omdat krijt meestal al na een paar dagen of één bui niet meer zichtbaar is en niet of nauwelijks schadelijk is voor het milieu.

Jurisprudentie
Verzoek om vergunning voor het aanbrengen van borden aan lantaarnpalen ten behoeve van het plakken van affiches is terecht opgevat als verzoek om toestemming van de gemeente als eigenares van de lantaarnpalen. Betreft een privaatrechtelijke aangelegenheid. ARRS 30 12 1993, JG 94.0194 m.nt. J.M. van den Bosch van Os, AB 1994, 578 m.nt RMvM.

Een projectie van een lichtreclame is te beschouwen als een andere wijze van aanbrengen dan aanplakken van een afbeelding of aanduiding als bedoeld in de APV. Vz.ARRS 13 12 1992, JG 93.0261, Gst. 1993, 6965, 3 m.nt EB.

In APV opgenomen plakverbod is onverbindend wegens strijd met artikel 7, lid 1, Grondwet (vrijheid van meningsuiting). Derhalve is geen vervolging mogelijk ter zake van "wild plakken". Er waren geen voldoende vrije plakplaatsen in de stadsdelen. Gemeente is verplicht deze te scheppen. Rb. Amsterdam 07-10-1993.

"Niet aannemelijk is geworden dat ten gevolge van het (...) verbod geen mogelijkheid van enige betekenis tot gebruik van het onderhavige middel van verspreiding en bekendmaking zou overblijven". De bepaling is niet in strijd met artikel 10, tweede lid, EVRM, aangezien deze "prescribed by law" is en "necessary in a democratic society (...) for the prevention of disorder" en "protection of the (...) rights of others". HR 01-4-1997, NJ 1997, 457.

Plakverbod van artikel 2.4.2 APV is niet in strijd met artikel 7 Grondwet noch met artikel 10 EVRM. ABRS 05-06-2002, ECLI:NL:RVS:2002: AE3657, JG 02.0169 m.nt. M. Geertsema, JB 2002, 221 m.nt. J. van der Velde, AB 2002, 361 m.nt. J.G. Brouwer en A.E. Schilder.
Het is een te ruime uitleg om "doen" aanbrengen zo uit te leggen dat dit mede inhoudt het niet tegengaan dat van Radio 538 afkomstig reclamemateriaal wordt aangeplakt. Er is geen sprake van opdracht of een actieve bemoeienis van Radio 538. ABRS 18-09-2002, ECLI:NL:RVS:2002: AE7789, JB 2002, 329, Gst. 7181, 42 m.nt. M.M. Dolman en Kistenkas.

Appellant heeft posters doen plakken. Hij is verantwoordelijk voor het gedrag van het bedrijf waaraan hij opdracht heeft gegeven posters te plakken, ook als dat bedrijf tegen zijn instructies in zou hebben gehandeld (door op niet toegestane plaatsen te plakken). Dat appellant het bedrijf heeft opgedragen uitsluitend op toegestane locaties te plakken disculpeert hem niet. Gesteld is immers niet dat hij goede grond had om te mogen vertrouwen dat dit bedrijf zich zou houden aan die opdracht. Hof Amsterdam 23-12-2004, 1774/03, ECLI:NL:GHAMS:2004: AS5302.

Artikel 2:43 Vervoer plakgereedschap e.d.
Door deze bepaling wordt de effectiviteit van het in het vorige artikel opgenomen aanplakverbod vergroot.

Het tweede lid regelt een rechtvaardigingsgrond voor die gevallen dat de in het eerste lid genoemde stoffen en voorwerpen niet waren bestemd om te plakken of te kladden.

Het bepaalde in het tweede lid strijdt niet met het in artikel 6, tweede lid, EVRM neergelegde beginsel, dat een verdachte tegen wie een strafvervolging aanhangig is, niet is gehouden zijn onschuld te bewijzen en dat, voordat zijn schuld op wettige wijze is vastgesteld, waarbij hem de gelegenheid is geboden zich te verdedigen, de rechter hem niet als schuldig mag aanmerken.

Deze bepaling maakt geen inbreuk op enige bepaling van het Wetboek van Strafvordering en is evenmin in strijd met enige andere wetsbepaling noch met enig tot de algemene rechtsbeginselen te rekenen beginsel van strafprocesrecht.

Bij de voorgestelde redactie is het de opsporingsambtenaar en het OM mogelijk gemaakt aan de hand van de omstandigheden of verkregen indrukken na te gaan of er al dan niet sprake is van een overtreding als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 2:44 Vervoer inbrekerswerktuigen

Deze verbodsbepaling beoogt het plegen van misdrijven zoals diefstal met braak te bemoeilijken.

Jurisprudentie
Een verbodsbepaling inzake het vervoer van inbrekerswerktuigen kan strekken tot bescherming van de openbare orde als bedoeld in artikel 149 Gemeentewet. HR 07 06 1977, NJ 1978, 483 (APV Wassenaar). HR 28-02-1989, NJ 1989. 687 (APV Nijmegen).

Artikel 2:45 Betreden van plantsoenen e.d.
Deze bepaling spreekt voor zich.

Artikel 2:46 Rijden over bermen e.d. (vervallen)

Artikel 2:47 Hinderlijk gedrag op openbare plaatsen en voor publiek toegankelijke ruimten
Op basis van artikel 2:47 (en artikel 2:49 en 2:50) kan tegen vormen van onnodige hinder of overlast worden opgetreden.

Afbakening
Artikel 424 van het Wetboek van Strafrecht stelt "straatschenderij" strafbaar, terwijl artikel 426bis het belemmeren van anderen op de openbare weg met straf bedreigt. Artikel 431 stelt nachtelijk burengerucht strafbaar.

Deze handelingen zou men kunnen omschrijven als baldadigheid. De omschrijving is echter strakker dan wat men in het taalgebruik meestal als baldadigheid ervaart. Deze bepaling in de APV vormt hierop een aanvulling.

Openbare plaats
Artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994 bepaalt dat het voor eenieder verboden is zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt dan wel dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd.

De strekking van het begrip openbare plaats in artikel 2:47 gaat verder dan het begrip weg als bedoeld in de Wegenverkeerswet 1994, (zie daarvoor de toelichting op artikel 1.1).

Voor zover een hinderlijke gedraging plaatsvindt op de weg, als omschreven in artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994, is artikel 2:47 niet van toepassing. Werd dit niet uitgesloten, dan zou een met een hogere regelgeving strijdige situatie kunnen ontstaan.

Voor publiek toegankelijke ruimte
Deze bepaling is opgesteld om het misbruik van bepaalde, voor het publiek toegankelijke ruimten zoals parkeergarages, telefooncellen en wachtlokalen voor een openbaar vervoermiddel tegen te gaan. In deze bepaling wordt het woord "ruimte" gebruikt ter onderscheiding van het in de APV voorkomende begrip "weg". Om een indicatie te geven bij het beantwoorden van de vraag op welke voor het publiek toegankelijke ruimten de bepaling het oog heeft, is bij wijze van voorbeeld een aantal ruimten concreet genoemd.

Aan deze bepaling bestaat behoefte omdat op basis van artikel 138 van het Wetboek van Strafrecht, betreffende het wederrechtelijk vertoeven (in een woning, besloten lokaal of erf, bij een ander in gebruik), slechts kan worden opgetreden indien er sprake is van een handelen van de rechthebbende. De politie kan niet zonder tussenkomst van de rechthebbende optreden.

In het belang van de handhaving van de openbare orde is het wenselijk dat de politie bij baldadig of ordeverstorend gedrag in zelfbedieningsruimten in postkantoren, en in andere soortgelijke voor het publiek toegankelijke ruimten, onmiddellijk kan ingrijpen, mede om de eigendommen van derden te beschermen.

Jurisprudentie

Artikel 138 Sr. vereist een handeling van een rechthebbende, HR 12 06 1951, NJ 1951, 618 Reglement NS, inhoudende een verbod om zich op enig gedeelte van het station onbehoorlijk te gedragen, is noch in strijd met artikel 1 Wetboek van Strafrecht noch met artikel 7 van de Europese conventie voor de rechten van de mens (ECRM), HR 02 04 1985, NJ 1985, 796 (Algemeen reglement vervoer NS). De (min of meer gelijkluidende) bepaling in de APV Amsterdam is verbindend, omdat de norm voldoende is geconcretiseerd, HR 01-09-1998 NJ 1999, 61 (APV Amsterdam).

Artikel 2:48 Verboden drankgebruik
In dit artikel is een verbod opgenomen om op een openbare plaats alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flesjes en blikjes met dergelijke drank bij zich te hebben. Dit verbod geldt uiteraard niet voor terrassen die deel uitmaken van een horecabedrijf, of voor een evenement waarbij van gemeentewege op grond van artikel 35 van de Drank- en Horecawet toestemming is verleend om op de plaats waar dat evenement zich afspeelt alcoholhoudende drank te verstrekken.

Dit artikel is aangepast, omdat vanwege de wijziging van de Drank- en Horecawet in 2013, waarbij het voor jongeren onder de achttien jaar sowieso verboden is om alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flesjes en blikjes met dergelijke drank bij zich te hebben, een dubbeling ontstond.

Omvang gebied
Er moet een duidelijk omschreven gebied aangewezen worden. Het kan bijvoorbeeld gaan om het uitgaansgebied in het centrum of een park of plein waar regelmatig overlast veroorzaakt wordt. Het is niet mogelijk het grondgebied van de hele gemeente aan te wijzen. Er moet namelijk wel een concrete aanleiding te zijn waarom een bepaald gebied aangewezen wordt. Een gebied kan worden aangewezen als gerechtvaardigde vrees bestaat voor aantasting van de openbare orde, of de openbare orde is al aangetast. Als dat geldt voor het hele grondgebied van de gemeente is het stadium van hinderlijk drankgebruik allang gepasseerd, en heeft de burgemeester zijn noodbevoegdheden uit de Gemeentewet nodig.

Daarnaast zou het college bij een algemeen verbod elk alcoholgebruik op de openbare weg en op openbare plaatsen, ook van goedwillende personen, verbieden. Daarmee zou er geen evenredigheid meer zijn tussen middel en doel, en dat zou in strijd met artikel 3:4, van de Awb. Dit geldt ook voor een verbod om onaangebroken flesjes en blikjes bij zich te hebben, waar met enige regelmaat naar wordt gevraagd. Het gaat de autonome verordenende bevoegdheid van de gemeente te boven om te bepalen dat het verboden is ongeopende flesjes alcoholhoudende drank bij zich te dragen.

Het is mogelijk dat een verschuiving in het gedrag van de personen in de richting van buiten het aangewezen gebied gelegen delen van de gemeente zal plaatsvinden. In de meeste gevallen zal dit echter niet erg waarschijnlijk zijn, omdat mag worden aangenomen dat de aangewezen plaatsen door hun aantrekkelijke karakter mede bepalend voor het verschijnsel zijn. Als er toch verplaatsing optreedt, kan het college alsnog ook voor die nieuwe pleisterplaatsen een aanwijzingsbesluit nemen.

Verstoring openbare orde
Bij daadwerkelijke verstoring van de openbare orde kunnen op grond van artikel 2 van de Politiewet bevelen tot verwijdering worden gegeven.

Soms (als bijvoorbeeld wordt geconstateerd dat flesjes worden stukgegooid) zal optreden mogelijk zijn aan de hand van artikel 424 van het Wetboek van Strafrecht (baldadigheid). De hantering van deze wetsbepalingen is in de praktijk echter niet eenvoudig. Er bestaat daarom behoefte aan dit artikel, waardoor optreden in wat men zou kunnen noemen de “voorfase” - dus het bier drinken op bepaalde plaatsen - mogelijk wordt.

Artikel 2:49 Verboden gedrag bij of in gebouwen
Voor een toelichting wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 2:47 (Hinderlijk gedrag op

openbare plaatsen en voor publiek toegankelijke ruimten).

Artikel 2:49a Sluiting gebouw
Op grond van het eerste lid kan de burgemeester voor het publiek toegankelijke gelegenheden sluiten als daar wordt gehandeld in strijd met de Wet op de kansspelen, (vuur)wapens aanwezig zijn, gestolen goederen worden verhandeld, of andere feiten plaatsvinden die tot het oordeel leiden dat het open blijven van de gelegenheid ernstig gevaar oplevert voor de openbare orde.
In de opsomming van feiten die tot een sluiting kunnen leiden ontbreken de handel en de aanwezigheid van harddrugs. Om daartegen te kunnen optreden is in artikel 13b van de Opiumwet een afzonderlijke grondslag voor het toepassen van bestuursdwang opgenomen.

Voor de toepassing van art. 2.10 is het niet relevant of de exploitant van de inrichting betrokken is bij de tot sluiting redengevende feiten, of dat hem daarvan anderszins een verwijt kan worden gemaakt.

De sluiting beoogt geen straf op te leggen, maar is gericht op het herstel van de openbare orde die in gevaar wordt gebracht door feiten en omstandigheden die in de inrichting plaatsvinden. De schuldvraag is daarbij in principe niet van belang.

De burgemeester trekt het sluitingsbevel in als de voortzetting van de sluiting niet langer nodig is. De burgemeester beoordeelt of dat het geval is. Van belang hierbij is onder meer de bereidheid en de bekwaamheid van de exploitant om aantoonbaar en daadwerkelijk maatregelen te nemen om herhaling van het gebeurde te voorkomen, bij voorbeeld door herinrichting van het bedrijf, verscherping van het toelatingsbeleid of het aannemen van (ander) personeel. Tijdens de sluiting is het de rechthebbende niet toegestaan om de ruimte zonder toestemming van de burgemeester te (laten) betreden. Dit verbod is van overeenkomstige toepassing op de sluiting van openbare gelegenheden en woningen krachtens de Opiumwet en de Gemeentewet.

Artikel 2:50 Hinderlijk gedrag in voor het publiek toegankelijke ruimten (vervallen)
Zie de toelichting bij artikel 2:47.

Artikel 2:51 Neerzetten van fietsen e.d. (vervallen)

Artikel 2:52 Overlast van fiets of bromfiets op markt en kermisterrein e.d. (vervallen)

Artikel 2:53 Bespieden van personen (vervallen)

Artikel 2:54 Bewakingsapparatuur (gereserveerd)

Artikel 2:55 Nodeloos alarmeren (gereserveerd)
Nodeloos alarmeren is geregeld in artikel 142 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 2:56 Alarminstallaties (vervallen)

Artikel 2:57 Loslopende honden
Artikel 2:57 beperkt het loslopen van honden op de weg, zonder dat de hond aangelijnd is, en op kinderspeelplaatsen e.d. Aan dit artikel ligt in zijn algemeenheid het motief van de voorkoming en bestrijding van overlast ten grondslag.

In het bijzonder heeft dit artikel de volgende bedoelingen:
- de bescherming van de verkeersveiligheid, die door loslopende honden in gevaar kan worden gebracht;
- het voorkomen van beschadiging aan eigendommen van derden;
- het voorkomen van hinder voor voetgangers;
- het bestrijden van verontreiniging (bijvoorbeeld van speelweiden, zandbakken, e.d.);
- het voorkomen van schade en dierenleed, die worden veroorzaakt doordat loslopende honden andere dieren en wel met name schapen en kippen naar het leven staan.

Er kunnen zich situaties voordoen waarin de belangen van de hondenbezitter zich tegen een strikte toepassing van het aanlijngebod verzetten. Het betreft hier onder andere de eigenaren van blindengeleidehonden en andere sociale hulphonden. Voor deze categorie in het derde lid een voorziening getroffen.

Op verzoek van een aantal gemeenten is een nieuw onderdeel c opgenomen in het eerste lid. Dit maakt het mogelijk om ook buiten de bebouwde kom plaatsen aan te wijzen waar honden moeten worden aangelijnd. Deze wijziging maakt ook een kleine aanpassing van het derde lid nodig, waarin een uitzondering wordt gemaakt op het verbod voor hulphonden en hulphonden in opleiding. Deze uitzondering was er al voor het verbod van het eerste lid, aanhef en onder b, en het ligt voor de hand om dezelfde uitzondering te laten gelden voor het toegevoegde onderdeel c.

Als in strijd met het in dit artikel neergelegde verbod honden loslopend worden aangetroffen, kunnen de honden op basis van artikel 125 van de Gemeentewet (bestuursdwang) gevangen worden genomen en overgedragen aan een door het college aangewezen asiel.
Dit vindt uiteraard niet plaats wanneer de eigenaar direct te achterhalen is.

Ook artikel 4 van de Wet op de dierenbescherming kan worden toegepast. Het eerste lid van dit artikel geeft ambtenaren van de politie de bevoegdheid honden (en katten) op te vangen die 's nachts elders dan op het erf van de eigenaar of houder zonder toezicht worden aangetroffen. Het tweede lid van artikel 4 bepaalt dat het hoofd van politie de eigenaar of houder moet berichten van een en ander en hem gelegenheid moet geven om het dier gedurende veertien dagen na de datum van het bericht op te halen. Het ter plaatse doden van loslopende honden is geregeld in artikel 4, eerste lid, onder b, van de Wet op de dierenbescherming.

De mogelijkheid van het ter plaatse doden van loslopende honden wordt in twee opzichten beperkt:
- De hond moet een onmiddellijk gevaar vormen voor zich op erven of in het veld bevindende dieren, waarvan de instandhouding gewenst is;
- Geen ander middel ter afwering van het gevaar mag ten dienste staan.

De bevoegdheid komt slechts toe aan de bezoldigde ambtenaren van politie en de door de minister van justitie aangewezen onbezoldigde ambtenaren van politie.

Het Burgerlijk Wetboek geeft in boek 5 een regeling voor gevonden dieren. De vinder van een hond kan het dier bij de gemeente in bewaring geven. De gemeente moet op basis van artikel 5:8 BW vervolgens ten minste twee weken de verzorging van het dier op zich nemen. In de praktijk wordt hieraan meestal vorm gegeven door het dier onder te brengen bij een dierenasiel, waarbij de gemeente de kosten voor het verblijf, de voeding en de verzorging betaalt. Na twee weken is de burgemeester bevoegd het dier te verkopen of weg te geven. Als deze mogelijkheden zijn uitgesloten dan kan de burgemeester het dier laten afmaken. De termijn van twee weken kan worden bekort als de kosten voor de verzorging onevenredig hoog zullen zijn of als het afmaken van het dier om geneeskundige redenen is vereist.

Deze regeling geldt alleen voor gevonden dieren. Wanneer de eigenaar het dier niet is verloren, bijvoorbeeld omdat duidelijk is dat het dier slechts even verwijderd is van eigenaar of erf, is er geen sprake van een "gevonden dier".

Beide genoemde regelingen over het doden van dieren zijn uitputtend bedoeld. De gemeentelijke wetgever mag derhalve het doden van loslopende honden in het geheel niet regelen.

Jurisprudentie
Aanwijzing hondenuitlaatzone. Betrokkenen zijn belanghebbenden, gelet op de geringe afstand tussen de woningen en de uitlaatzone. Vz. ABRS 13-12-1996, JG 97.0050.

Het college dient het onaangelijnd zijn van de hond te gedogen in verband met de functie van de hond als signaal- of dovengeleidehond. Vz. ARRS 20-07-1993, JG 94.0055 , AB 1994, 454.

Artikel 2:58 Verontreiniging door honden
Straatverontreiniging kan grote gevaren opleveren voor de volksgezondheid. Ook wordt via hondenuitwerpselen die op straat, in parken en plantsoenen blijven liggen, het voor honden dodelijke canine parvo virus verspreid. Los daarvan staat het probleem al jaren hoog in de ranglijsten van ergernissen.

Er zijn verschillende manieren om de overlast van hondenuitwerpselen aan te pakken. Handhaving vraagt betrapping op heterdaad, de bedoeling van de bepaling is daardoor deels preventief . Sommige gemeenten gaan er daarom toe over om het bij zich hebben van "opruimmiddelen" verplicht te stellen, wat uiteraard wel controleerbaar is. Overtreding van het verontreinigingsverbod door hondenuitwerpselen behoort tot de zogenaamde verontreinigingsdelicten, die vatbaar zijn voor transactie door de politie.

Artikel 2:59 Gevaarlijke honden
Dit artikel schept voor de burgemeester de mogelijkheid om na een (bijt)incident met een hond dat naar zijn oordeel niet voldoende ernstig is om strafrechtelijk op te treden (wat er doorgaans op neer komt dat de hond in beslag wordt genomen en een gedragstest ondergaat om te bekijken of de hond geresocialiseerd kan worden of helaas moet inslapen), de eigenaar te verplichten de hond te muilkorven en/of kort aan te lijnen. Sinds de intrekking van de Regeling agressieve dieren is er in landelijke wetgeving geen definitie van muilkorf meer gegeven, vandaar dat er hier een definitie is opgenomen.

Omdat een dergelijk besluit een sterk openbare orde-karakter heeft en daarbij vaak een snel handelen naar aanleiding van een incident vraagt, is besloten om deze bevoegdheid bij de burgemeester te beleggen (was voorheen het college).

Jurisprudentie
Aanschrijving tot muilkorving van gevaarlijke honden. Politierapport en vonnis kantonrechter voldoende aanleiding voor standpunt dat honden gevaarlijk zijn en de te treffen maatregelen. ARRS 05 02 1991, Gst. 1991, 6932, 13 m.nt. CG.

Gevecht tussen niet-gemuilkorfde pitbullterriërs en een andere hond, waarbij een hond is overleden en een omwonende is aangevallen. De burgemeester heeft in redelijkheid het zwaarste gewicht kunnen toekennen aan de bescherming van de veiligheid van mens en dier in de gemeente en besloten tot het doden van de pitbulls op grond van artikel 74 Gezondheids- en welzijnswet. Vz.CBB 24-5-1993, AB 1993, 460.

Een soortgelijke casus is te vinden in Pres. Rb Zwolle 3-3-1995, JG 95.0307, Gst. 1996, 7028 m.nt. HH. Artikel 74 Gezondheids- en welzijnswet voor dieren is een speciale bevoegdheid ten opzichte van artikel 172 Gemeentewet.

Muilkorfgebod op grond van de APV voor Argentijnse Dog na bijtincident met dodelijke afloop voor andere hond. Het college heeft bij het opleggen van een dergelijke maatregel een ruime mate van beoordelingsvrijheid. Niet onevenredig. Vz.ABRS 22-05-2001, KG 2001,179, JG 01.0139 m.nt. M. Geertsema.

Artikel 2:60 Houden of voeren van hinderlijke of schadelijke dieren
Door in het eerste lid de zinsnede "buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer" op te nemen wordt de afbakening met de Wet milieubeheer direct vastgelegd.

Het kan voor de omgeving hinderlijk zijn, als iemand dieren houdt. Er moet kunnen worden ingegrepen als overlast of schade voor de volksgezondheid dreigt. Dan moeten belangen worden afgewogen. Daarom is gekozen voor de constructie dat het college bevoegd wordt verklaard om de plaatsen aan te wijzen waar naar zijn oordeel het houden van bepaalde dieren overlast of schade voor de volksgezondheid veroorzaakt.

Waar het college bij een aanwijzing bevoegd is verklaard daarbij nadere regels te geven inzake het houden van dieren, is er sprake van delegatie van verordenende bevoegdheid als bedoeld in artikel 156 Gemeentewet. Tevens wordt in dit verband nog gewezen worden op de Flora en Faunawet, waarin regels worden gegevens ter bescherming van dieren.

Derde lid
Het is niet eenvoudig aan te geven wanneer en waarom, als er eenmaal eisen en beperkingen zijn gesteld, daar met een ontheffing weer van zou worden afgeweken. Doorgaans zal vrij snel (en dan naar alle waarschijnlijkheid negatief) op een aanvraag om deze ontheffing kunnen worden beschikt. Toch is hier van het toepassen van de lex silencio positivo afgezien. Dit vooral omdat in gevallen waarin dit artikel wordt toegepast vaak al enig ongenoegen leeft over de in de buurt ondervonden overlast. Een van rechtswege ontstane ontheffing en daardoor weer toenemende hinder zou de sfeer niet ten goede komen.

Jurisprudentie
Aanschrijving tot verplaatsing van een hok van een haan die geluidsoverlast veroorzaakt. Nader onderzoek van het college verlangd. ARRS 26 02-1991, Gst. 1991, 6962, 3 m.nt. JMK, JG 91.0382 m.nt. L.J.J. Rogier.

Aanschrijving verwijdering pluimvee in verband met overlast omwonenden. Vz.ARRS 02 06 1991, JG 92.0007 , AB 1991, 686 m.nt. JHvdV.

Aanschrijving tot verwijdering van kraaiende haan terecht. De door het college gehanteerde methode van geluidmeting is niet onredelijk. ARRS 09 04 1992, JG 92.0401 , GO 1992, 3, GO 1994, 2 m.nt. L.F.D, AB 1992, 583 m.nt RMvM, TMR 1994, 9 m.nt. RJdH.

Overlast van een papegaai. Onvoldoende onderzoek naar de klacht. ARRS 22 12 1993, JG 94.0137 m.nt. A.B. Engberts.

Aanschrijving tot verwijdering paard in verband met overlast omwonenden terecht. Klachten van omwonenden, onderzoek van bouw- en woningtoezicht en proces-verbaal van politie geeft voldoende feitelijke onderbouwing. ABRS 03-07-1999, JG 99.0003 m.nt. W.A.G. Hillenaar.

Zonder aanwijzing van het college kan artikel 2.4.20 geen grondslag bieden voor de toepassing van bestuursdwang. ABRS 17-10-2001, JG 02.0025, art. 2-4-20-, art. 4-1-7b- m.nt. M. Geertsema.

Het houden van hinderlijke of schadelijke dieren (artikel 2.4.20 oud). Geluidhinder door dieren (zie voorbeeldbepaling 4:5b APV). Ernstige geluidsoverlast door kikkers in een poel. Het schoonhouden en wellicht bijvullen van een kikkerpoel zal de aanwezigheid van kikkers mogelijk bevorderen, maar dit is onvoldoende om te concluderen dat de buurman kikkers houdt (op grond van artikel 2.4.20 oud) en er de zorg voor heeft. Bij de besluitvorming is terecht rekening gehouden met het feit dat de eiser in het buitengebied woont en het gekwaak van kikkers tot gebiedseigen geluiden moet worden gerekend. Rb. ´’s-Hertogenbosch, nr. AWB 99/6873 GEMWT, ECLI:NL:RBSHE:2000: AD4783.

Artikel 2:61 Wilde dieren (gereserveerd)

Artikel 2:62 Loslopend vee (vervallen)

Artikel 2:63 Duiven (gereserveerd)

Artikel 2:64 Bijen (gereserveerd)

Artikel 2:65 Bedelarij (vervallen)

Artikel 2:65a Overlast door onkruid (vervallen)

AFDELING 12. BEPALINGEN TER BESTRIJDING VAN HELING VAN GOEDEREN

Artikel 2:66 Begripsbepaling
De bestuurlijke aanpak van heling binnen de gemeente kan een belangrijk aanvulling vormen op het politioneel strafrechtelijk optreden. Het Wetboek van strafrecht (WvSr.). bevat enkele bepalingen die de bestrijding van heling op het oog hebben. Dat zijn artikel 416, 417, 417bis, 417ter, 437, 437bis, 437ter en 437quater. Het binnentreden bij handelaren is - ook zonder dat een strafbaar feit wordt vermoed - te allen tijde mogelijk op basis van artikel 552 van het Wetboek van Strafvordering (WvSv).

De in artikel 141 WvSv genoemde opsporingsambtenaren hebben om controle uit te oefenen vrije toegang tot alle vestigingen en andere plaatsen waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat zij door een handelaar worden gebruikt. Indien deze plaatsen als woning zijn aan te merken, moet het bepaalde in de Algemene wet op het binnentreden in acht worden genomen.

De politie kan voorwerpen in beslag nemen.

Op grond van artikel 142 WvSv kunnen toezichthouders als buitengewone opsporingsambtenaren optreden. Zie daarover meer in de toelichting bij hoofdstuk 6.

Gelet op het karakter van de voorschriften inzake de heling is overigens voor buitengewone opsporingsambtenaren, naast de algemene opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 141 WvSv, bij de controle op de naleving van voorschriften inzake de helingbestrijding in het algemeen geen plaats. De in artikel 552 WvSv neergelegde binnentredingsbevoegdheid is dan ook alleen verleend aan de algemene opsporingsambtenaren.

Voor de handhaving van de helingbepaling zal er op moeten worden toegezien dat bekend is, welke handelaren zich in de gemeente hebben gevestigd. Aan de verplichting ex artikel 437ter, tweede lid, WvSr om zich schriftelijk aan te melden bij de burgemeester of de door deze aangewezen ambtenaar wordt in de huidige praktijk door veel handelaren niet voldaan. In dat geval zal de burgemeester gebruik moeten maken van de mogelijkheid de hem door artikelen 437 e.v. WvSr toegekende taken op te dragen aan door hem aan te wijzen ambtenaren.

Door capaciteitsproblemen bij de politie zal het doorgaans niet mogelijk zijn alle handelaren aan een regelmatige controle te onderwerpen. De controle zal zich moeten toespitsen op die branches waarin relatief veel gestolen goederen worden verhandeld en waarin relatief veel notoire helers voorkomen (de antiek , (brom)fiets en autohandel). Ten behoeve van de andere branches zou het college dan vrijstelling kunnen verlenen van de in de gemeentelijke helingvoorschriften opgenomen registratieverplichtingen.

Handelaar
Voor de omschrijving van het begrip “handelaar” verwijst artikel 437, eerste lid, Wetboek van Strafrecht naar de Algemene Maatregel van Bestuur op grond van dit artikel (Uitvoeringsbesluit ex artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht, KB 06-01-1992).

Artikel 1 van dit besluit noemt als handelaren: opkopers en handelaren in gebruikte en ongeregelde goederen, platina, goud, zilver, edelstenen, uurwerken, kunstvoorwerpen, auto’s, motorfietsen, bromfietsen, fietsen, foto-, film-, radio-, audio- en videoapparatuur en apparatuur voor automatische registratie. Onder “handelaren in gebruikte en ongeregelde goederen” worden tevens handelaren in antiek en curiosa verstaan. Daarom hoeven zij niet apart te worden vermeld.

Artikel 2:67 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister
De in dit artikel opgenomen verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister vinden hun basis in artikel 2 van de AMvB op grond van artikel 437 Wetboek van Strafrecht. Artikel 437, eerste lid, onder a, WvSr verplicht de handelaar tot het aantekening houden van het verwerven dan wel voor handen hebben van alle gebruikte en ongeregelde goederen.

In de Memorie van Toelichting wordt gezegd dat de administratieplicht alleen zinvol is als het om dit soort goederen gaat, omdat dan de kans bestaat dat zij van misdrijf afkomstig zijn.

In artikel 2 van eerdergenoemde AMvB worden regels gegeven betreffende de wijze van aantekening houden. Zo is bepaald dat de registerplichtige handelaar een doorlopend en een door of namens de burgemeester gewaarmerkt register houdt en daarin onverwijld de vereiste gegevens vermeldt: het zogenaamde verkoopregister.

Bij het opstellen van regels met betrekking tot het verkoopregister is aansluiting gezocht bij de terminologie van de formulering van het inkoopregister, welke overigens is geregeld bij wet en AMvB. Net als bij het inkoopregister verdient het aanbeveling om de handelingen die leiden tot het opstellen van een verkoopregister algemeen te omschrijven.

Net als het inkoopregister moet het verkoopregister doorlopend zijn. Een doorlopend register is een register waarin de aantekeningen waarvoor het is bestemd achtereenvolgens naar tijdsorden worden ingeschreven, met uitsluiting van de mogelijkheid van latere inschrijvingen. Een register waarin een aantal bladzijden ontbreekt, is geen doorlopend register. Het register mag geen onregelmatigheden en hiaten vertonen en moet chronologisch zijn.

Eerste lid
Hier is een algemene verplichting opgenomen om een verkoopregister bij te houden (“alle” goederen). Aangezien het meestal zal gaan om bepaalde goederen als fietsen, auto’s of antiek, is in het tweede lid een vrijstellingsbepaling toegevoegd.

Tweede lid
In het kader van de aanpak van heling kan het wenselijk zijn om het register elektronisch te laten bijhouden. Het register kan dan bijvoorbeeld worden gekoppeld aan het gestolen goederenregister. Op basis hiervan kunnen administratieve uitvoerings- en toezichtlasten worden verminderd terwijl de efficiency van de helingaanpak kan worden vergroot.

Vierde lid
Hier wordt de lex silencio positivo van toepassing verklaard op de ontheffing van het tweede lid. De burgemeester kan vrijstelling verlenen van één tot alle verplichtingen in dit artikel. Doorgaans zal daarvoor een praktische reden zijn. Bovendien lijdt de ondernemer doorgaans geen grote schade wanneer er per abuis een vrijstelling van rechtswege ontstaat en die wordt teruggedraaid.

Artikel 2:68 Voorschriften als bedoeld in artikel 437 van het Wetboek van Strafrecht (vervallen)

Artikel 2:69 Vervreemding van door opkoop verkregen goederen (gereserveerd)

Artikel 2:70 Handel in horecabedrijven (vervallen)
Dit artikel is verplaatst naar afdeling 8 Toezicht op horecabedrijven en is genummerd artikel 2:32.

AFDELING 13. VUURWERK

Artikel 2:71 Begripsbepaling
Deze afdeling geeft regels omtrent de verkoop en het bezigen van consumentenvuurwerk rond en tijdens de jaarwisseling, in aanvulling op het Vuurwerkbesluit.

Artikel 2:72 Ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk tijdens de verkoopdagen (vervallen)

Artikel 2:73 Gebruik van consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling
In het Vuurwerkbesluit is bepaald dat het verboden is om consumentenvuurwerk af te steken op

een ander tijdstip dan tussen 31 december 10.00 uur en 1 januari 02.00 uur van het daarop volgende jaar.

Het afsteken van consumentenvuurwerk wordt op dit tijdstip toelaatbaar geacht vanwege de koppeling van het vuurwerkgebruik aan de feestelijkheden rond de jaarwisseling en de inbedding daarvan in de Nederlandse volkscultuur. Toch kunnen er, ondanks dat dit alleen op oudejaarsdag is toegelaten, plaatsen zijn waar het afsteken van consumentenvuurwerk te allen tijde niet toelaatbaar moet worden geacht (bijvoorbeeld bij ziekenhuizen, bejaardentehuizen, huizen met rieten daken, in winkelstraten, bij dierenasiels enz.). Dit artikel geeft het college de bevoegdheid om plaatsen aan te wijzen waar het afsteken van consumentenvuurwerk altijd verboden is.

Het tweede lid maakt het mogelijk om op te treden tegen het bezigen van consumentenvuurwerk in bijvoorbeeld een promenade, een passage, een portiek of een volksverzameling.

Jurisprudentie
Voorlopige voorziening. Verbod om vuurwerk op oudejaarsdag tussen 10.00 en 22.00 uur af te steken in de directe nabijheid van een verkooppunt op een bedrijventerrein. Afsteekverbod kan in rechte stand houden. Rb. Leeuwarden 27-12-2001, 01/1133 GEMWT, ECLI:NL:RBLEE:2001: AD7648.

AFDELING 14. DRUGSOVERLAST

Artikel 2:74 Openlijk gebruik en handel in drugs
Afbakening met de Opiumwet
Om niet in de sfeer van de Opiumwet te treden is de passage "onverminderd het bepaalde in de Opiumwet" opgenomen. De Opiumwet is een strafrechtelijk instrument waarin onder meer de verbodsbepalingen staan van middelen die worden genoemd op lijst I ("harddrugs") en II ("softdrugs") die behoren bij deze wet.

Zo wordt verboden deze middelen te bereiden, te bewerken, te verwerken, te verkopen, af te leveren, te verstrekken, te vervoeren en aanwezig te hebben. In de Opiumwet wordt geen aandacht besteed aan overlast ten gevolge van drugsgebruik en drugshandel op straat. Om hiertegen te kunnen optreden is het noodzakelijk in de APV een artikel op te nemen dat het voorkomen van de aantasting van de openbare orde en van strafbare feiten tot doel heeft.

Drugshandel op straat en coffeeshopbeleid
Artikel 2:74 is opgenomen om de overlast op straat tegen te gaan. Het openlijk gebruik en de straathandel in drugs kan leiden tot een verstoring van de openbare orde. Om daartegen op te treden is het noodzakelijk in de APV een bepaling op te nemen, die tot doel heeft het voorkomen van de aantasting van de openbare orde en van strafbare feiten. In praktijk gaat het met name om harddrugs.

In dit artikel zijn zowel de gebruikers, de aanbieders als de ontvangers en bemiddelaars ("drugsrunners") strafbaar gesteld. Het "kennelijk doel" kan blijken uit ervaringsfeiten en concrete omstandigheden zoals het aanspreken van voorbijgangers, het waarnemen van transacties enz.

Jurisprudentie
Doel van het Amsterdamse verbod op drugshandel op of aan de openbare weg in de APV is het voorkomen van een aantasting van de openbare orde en strafbare feiten. De bepaling heeft derhalve betrekking op andere gedragingen dan strafbaar gesteld in de Opiumwet. HR 17-11-1992, NJ 1993, 409, JG 94.0005 m.nt. A.B. Engberts.

Artikel 2:74a Overlastgevend druggebruik (vervallen)

AFDELING 15. BESTUURLIJKE OPHOUDING, VEILIGHEIDSRISICOGEBIEDEN, CAMERATOEZICHT OP OPENBARE PLAATSEN

Artikel 2:75 Bestuurlijke ophouding (vervallen)

Artikel 2:76 Veiligheidsrisicogebieden (vervallen)

Artikel 2:77 Cameratoezicht op openbare plaatsen
Eerste lid
Op grond van artikel 151c van de Gemeentewet kan de gemeenteraad aan de burgemeester bij verordening de bevoegdheid verlenen tot het uitvoeren van cameratoezicht op openbare plaatsen in het belang van de handhaving van de openbare orde. De gemeenteraad kan daarbij bepalen tot welke openbare plaatsen de bevoegdheid zich uitstrekt en voor welke duur de inzet van camera's ten hoogste mag geschieden. Volgens de wetgever is hierdoor de toekenning van de bevoegdheid tot de inzet van camera's met democratische waarborgen omkleed.

De gemeenteraad kan de bevoegdheid van de burgemeester inperken. De volgende varianten zijn bijvoorbeeld denkbaar:
- De gemeenteraad besluit expliciet/impliciet om binnen de gemeente geen cameratoezicht toe te passen.
- De gemeenteraad bepaalt bij verordening dat de burgemeester mag besluiten tot het toepassen van cameratoezicht op specifieke plaatsen, bijvoorbeeld in de binnenstad, en geeft daarbij aan voor welke duur de inzet van camera's ten hoogste mag geschieden.
- De gemeenteraad verleent bij verordening zonder beperkingen de bevoegdheid aan de burgemeester tot plaatsing van camera's ten behoeve van de handhaving van de openbare orde op openbare plaatsen.

Het besluit van de burgemeester tot plaatsing van camera's op een openbare plaats is een besluit van algemene strekking waartegen op grond van de Awb voor belanghebbenden bezwaar en beroep openstaat.

Het kan voorkomen dat beelden worden gemaakt van personen die een pand binnengaan of verlaten. De eigenaren van dergelijke panden zijn aan te merken als belanghebbenden in de zin van de Awb, evenals bijvoorbeeld degenen die in zo'n pand werken of wonen (huurders) of anderszins regelmatige bezoekers van zo'n pand zijn.

Per 1 juli 2016 is artikel 151c van de Gemeentewet gewijzigd, waardoor niet alleen toezicht met vaste camera's mogelijk is, maar ook met mobiele camera's. De reden is met name dat vaste camera's in de praktijk vaak niet adequaat bleven bij het bestrijden van zich snel en gemakkelijk verplaatsende criminaliteit, hinder en vandalisme.

In de memorie van toelichting bij deze wijziging (Kamerstukken 33 582, nr. 3) geeft de regering aan dat uit gesprekken met vertegenwoordigers uit de bestuurlijke, justitiële en politiële praktijk, waaronder gemeenten, bleek dat toezicht met vaste camera's soms tekort schiet: "Bij aanhoudende en zich verplaatsende overlast kan gedacht worden aan overlast veroorzaakt door hangjongeren, door drugsgebruikers en drugsdealers, door straatrovers en zakkenrollers en door personen die vernielingen aanrichten in de publieke ruimte. (…) Diverse recentelijk verschenen gemeentelijke evaluatierapporten over cameratoezicht in de publieke ruimte erkennen de tendens dat overlast zich verplaatst en dat bij verplaatsingseffecten vast cameratoezicht als toezichtinstrument tekort schiet". De regering benadrukt verder dat camera's alleen kunnen worden ingezet ter handhaving van de openbare orde, maar dat dit niet wil zeggen dat er op voorhand al sprake moet zijn van een verstoring van de openbare orde of een concrete dreiging daarvan: "Onder handhaving van de openbare orde door de burgemeester valt immers ook de algemene bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeentelijke samenleving".

Doel van het cameratoezicht
Gemeentelijk cameratoezicht op grond van artikel 151c van de Gemeentewet mag uitsluitend plaatsvinden voor het handhaven van de openbare orde. Dit begrip omvat ook de algemene bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de

gemeentelijke samenleving. Dit hoofddoel laat onverlet dat deze vorm van cameratoezicht ook subdoelen mag dienen. Zo biedt artikel 151c, zevende lid, van de Gemeentewet de mogelijkheid om de opgenomen beelden te gebruiken voor de opsporing en vervolging van strafbare feiten. Daarnaast mogen camera's worden gebruikt om de politie en andere hulpdiensten efficiënter en effectiever in te zetten. De preventieve werking van cameratoezicht vergroot bovendien hun veiligheid.

Kenbaarheid
In artikel 151c, vierde lid, van de Gemeentewet is vastgelegd dat het gebruik van camera's kenbaar moet zijn. Burgers moeten in elk geval in kennis worden gesteld van de mogelijkheid dat zij op beelden kunnen voorkomen zodra zij het gebied betreden dat valt binnen het bereik van de camera's. Aan het kenbaarheidsvereiste moet niet alleen worden voldaan als er beelden worden vastgelegd, maar ook als sprake is van monitoring en er dus geen opnames worden gemaakt.

Door het goed zichtbaar plaatsen van borden, waarop wordt aangeven dat in het betrokken gebied met camera's wordt gewerkt, kan het publiek op deze mogelijkheid worden geattendeerd. Overigens houdt het kenbaarheidsvereiste niet in dat camera's altijd zichtbaar moeten zijn of dat de burgers op de hoogte moeten worden gesteld van de precieze opnametijden.

In artikel 441b van het WvSr is de niet-kenbare toepassing van cameratoezicht op voor het publiek toegankelijke plaatsen strafbaar gesteld! De straf kan een hechtenis van ten hoogste twee maanden inhouden of een geldboete van € 4.500.

Tweede lid
De gemeenteraad heeft op grond van artikel 151c, eerste lid, van de Gemeentewet de bevoegdheid om ook andere plaatsen, die zonder enige vorm van beperking publiek toegankelijk zijn, aan te wijzen als openbare plaats en zo onder de reikwijdte van de wet te brengen. Het gaat dan om plaatsen, zoals parkeerterreinen, die vanwege het doelgebonden verblijf niet onder de definitie van openbare plaats uit de Wom vallen. De wetgever heeft hiermee beoogd dat gemeenten snel kunnen inspelen op gebleken lokale behoeften. Het uitgangspunt blijft te allen tijde dat het cameratoezicht noodzakelijk moet zijn met het oog op de handhaving van de openbare orde.

Artikel 2:78 Gebiedsontzeggingen
Algemeen
Overtreding van een gebiedsontzegging die krachtens dit artikel is gegeven, is een overtreding van een ambtelijk bevel (artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht); dus niet een overtreding van de APV zelf. Het is een misdrijf; overtreding wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de tweede categorie. Kan van de overtreder geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland worden vastgesteld, dan is strafrechtelijk onder omstandigheden voorlopige hechtenis mogelijk.

Eerste lid
De burgemeester is het bevoegde bestuursorgaan dat de gebiedsontzegging kan opleggen. Nu het in het eerste lid gaat om gebiedsontzeggingen van korte duur, kan deze bevoegdheid worden gemandateerd aan opsporingsambtenaren. In de regel zal, alvorens over te gaan tot oplegging van een dergelijke gebiedsontzegging, eerst een waarschuwing worden gegeven.

Tweede lid
Het tweede lid ziet op de situatie dat een openbare-ordeverstoorder opnieuw een misstap begaat met betrekking tot strafbare feiten of de openbare orde in een bepaald gebied.
In dit geval is het gelegitimeerd om een gebiedsontzegging van meerdere weken op te leggen. Immers zal veelal eerst een waarschuwing hebben plaatsgevonden, vervolgens de oplegging van een kortdurende gebiedsontzegging en pas daarna een gebiedsontzegging in de zin van het tweede lid. Er is aldus een dusdanige voorgeschiedenis dat proportionaliteit en subsidiariteit niet aan een langdurig gebiedsontzegging in de weg staan.

Derde lid
Het is in het licht van proportionaliteit en subsidiariteit geboden om slechts tot oplegging van een

langdurige gebiedsontzegging over te gaan, wanneer de gedraging waarop deze oplegging betrekking heeft binnen een bepaalde periode na oplegging van de eerste gebiedsontzegging plaatsvindt. Vindt de gedraging aldus na deze periode plaats, dan wordt een langdurige gebiedsontzegging niet gelegitimeerd geacht.

Vierde lid
Dit lid geeft de burgemeester de bevoegdheid om, wanneer hij dat noodzakelijk acht in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, het bevel te beperken. Hierbij zal rekening gehouden worden met (de noodzaak) zich in het aangewezen gebied te bevinden in een middel van openbaar vervoer, het aldaar werkzaam en/of woonachtig zijn, een (ander) aantoonbaar redelijk belang om zich aldaar op te houden, staatkundige en religieuze vrijheid en het familieleven. Ook is ontheffing mogelijk.

Artikel 2:79 Woonoverlast als bedoeld in artikel 151d Gemeentewet

Algemeen

Per 1 juli 2017 is de Wet aanpak woonoverlast in werking getreden. Deze wet behelst het opnemen van een nieuw artikel 151d in de Gemeentewet:

Artikel 151d
1. De raad kan bij verordening bepalen dat degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt of tegen betaling in gebruik geeft aan een persoon die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen is ingeschreven, er zorg voor draagt dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt.
2. De in artikel 125, eerste lid, bedoelde bevoegdheid tot oplegging van een last onder bestuursdwang wegens overtreding van het in het eerste lid bedoelde voorschrift wordt uitgeoefend door de burgemeester. De burgemeester oefent de bevoegdheid uit met inachtneming van hetgeen daaromtrent door de raad in de verordening is bepaald en slechts indien de ernstige en herhaaldelijke hinder redelijkerwijs niet op een andere geschikte wijze kan worden tegengegaan.
3. Onverminderd de laatste volzin van het tweede lid kan de last, bedoeld in de eerste volzin van dat lid, een verbod inhouden om aanwezig te zijn in of bij de woning of op of bij het erf. Het verbod geldt voor een periode van tien dagen. De artikelen 2, tweede lid, en vierde lid, aanhef en onder a en b, 5, 6, 8, eerste lid, aanhef en onder a en b, 9 en 13 van de Wet tijdelijk huisverbod zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de burgemeester bij ernstige vrees voor verdere overtreding de looptijd van het verbod kan verlengen tot ten hoogste vier weken.

Ultimum remedium
Uit de wet volgt dat dit instrument is bedoeld als een ultimum remedium. Het tweede lid van het wetsartikel regelt dat het instrument van de bestuursdwang (voor de goede orde, dat impliceert dat de burgemeester ook een last onder dwangsom kan opleggen) alleen wordt ingezet als er geen andere geschikte manier voorhanden is om de overlast aan te pakken. Bij een besluit om op grond van deze bepaling een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom op te leggen zal de burgemeester dus moeten motiveren dat er geen andere geschikte instrumenten waren om de woonoverlast tegen te gaan. Alleen al daarom zal er aan zo'n besluit een stevig dossier ten grondslag moeten liggen. Het meest overtuigend zou zijn als uit het dossier blijkt dat andere instrumenten als buurtbemiddeling al zijn geprobeerd zonder het gewenste resultaat.
Het ultimum remedium karakter geldt in nog sterkere mate als er sprake is van een huisverbod als bedoeld in het derde lid van artikel 151d. Een zo zware maatregel, die een inbreuk betekent op het grondwettelijk beschermde woonrecht, is alleen mogelijk wanneer de ernst van de situatie dat eist en er werkelijk geen andere optie meer open staat.

Artikelsgewijze toelichting

Lid 1

Dit lid is geformuleerd als een zorgplichtbepaling. Een bewoner hoort zich zo te gedragen dat zijn of haar buren daar geen ernstige hinder van ondervinden. Bij ernstige en herhaaldelijke hinder kan ook de verhuurder worden aangesproken.

Lid 2
Als last onder bestuursdwang of dwangsom kan de burgemeester gedragsaanwijzingen opleggen aan de overtreder. Het tweede lid schrijft ook voor dat de burgemeester in beleidsregels vastlegt hoe hij of zij invulling geeft aan deze bevoegdheid.

Lid 3
In het derde lid regelt de raad in welke gevallen de burgemeester toepassing kan geven aan deze bevoegdheid. Ook ernstige “vervuiling of verwaarlozing van een woning of een erf” is opgenomen. Daarbij is echter het punt dat artikel 7:21 van het Bouwbesluit de facto hetzelfde regelt, ook met het tegengaan van overlast als motief. Dit artikel zal naar verwachting met de inwerkingtreding van de Omgevingswet vervallen, maar daar zal nog wel de nodige tijd over heen gaan.

Hoofdstuk 3. Seksinrichtingen, sekswinkels, straatprostitutie e.d.

AFDELING 1. ALGEMENE BEPALINGEN
Algemene toelichting
1. Verordenende bevoegdheid van gemeenten
Volgens artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht is het exploiteren van prostitutie niet langer in algemene zin, maar nog slechts in bepaalde omstandigheden, strafbaar. Over de vormen van exploitatie van prostitutie die niet langer strafbaar zijn, is (nog) geen nadere formele wetgeving vastgesteld. In 2009 is het wetsvoorstel voor de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche (Kamerstukken II 32 211, hierna: Wrp) ingediend bij de Tweede Kamer. De APV is op dit vlak sindsdien niet geactualiseerd, in afwachting van de behandeling van het wetsvoorstel. Zodra het wetsvoorstel is aangenomen, dan zal de gemeente Aalsmeer dit hoofdstuk herzien.

De enige manier om de exploitatie van prostitutie te reguleren is thans via de APV. De gemeentelijke bevoegdheid om bij verordening regels te stellen, heeft daardoor een autonoom karakter: bij gebrek aan nadere formele regelgeving, zijn gemeenten immers niet verplicht om ter uitvoering daarvan bij (medebewinds-)verordening regels vast te stellen. Hoewel autonoom, de verordenende bevoegdheid mag uitsluitend worden aangewend 'ter regeling en bestuur inzake de huishouding van de gemeente': blijkens artikel 108, eerste lid, van de Gemeentewet moeten gemeenten zich daarbij namelijk beperken tot de behartiging van belangen die zijn aan te merken als gemeentelijke belangen.

Dit hoofdstuk van de APV is niet uitsluitend gebaseerd op artikel 149 Gemeentewet, maar – voor zover het betrekking heeft op prostitutie - tevens op artikel 151a Gemeentewet.

Bij artikel 19, derde lid, van de Grondwet kan de vrije keuze van arbeid worden onderscheiden van de uitoefening daarvan. Ter waarborging van een maatschappelijk verantwoorde arbeidsuitoefening leggen tal van vergunningsvoorschriften daaraan beperkingen op (in het belang van kwaliteitsbewaking, de bescherming van de cliënt, de bescherming van de werknemer tegen gevaar en exploitatie, de bescherming van de omgeving tegen gevaar en overlast en dergelijke). Deze vergunningsvoorschriften hebben niet als motief het beperken van de vrijheid van arbeidskeuze en dienen dan ook niet te worden beschouwd als beperking daarvan. Desalniettemin mogen deze vergunningsvoorschriften - ook al liggen daaraan andere motieven ten grondslag niet zo ver strekken dat de vrije arbeidskeuze daardoor impliciet illusoir wordt. De conclusie is dan ook gerechtvaardigd dat gemeenten, bijvoorbeeld aan het beroep van bordeelhoud(st)er of van prostituee, beperkingen mogen opleggen ter 'regeling en bestuur van de gemeentelijke huishouding': in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu.

Gebod of verbod; vergunning of ontheffing

De gemeente Aalsmeer heeft gekozen voor een verbod. Er is behoefte om zowel repressief als preventief toezicht uit te oefenen. De vergunningsvoorschriften moeten worden nageleefd die de gemeente over (exploitatie van) prostitutie heeft vastgesteld, maar is daarvoor bovendien de voorafgaande toestemming van de gemeente vereist.
Dit toestemmingsvereiste heeft gestalte gekregen door (in de verbodsbepaling) een vergunningplicht op te nemen. Een vergunningplicht is op zijn plaats, indien de te reguleren activiteit op zichzelf niet als ontoelaatbaar wordt beschouwd maar het wenselijk wordt geacht dat daarop voorafgaand toezicht kan worden uitgeoefend. Verboden is in dat geval niet de activiteit zelf, maar het verrichten daarvan zonder toestemming (vergunning).

Aan de opheffing van het algemeen bordeelverbod ligt de gedachte ten grondslag, dat (exploitatie van) prostitutie voortaan op zichzelf als een toelaatbare activiteit moet worden beschouwd en slechts strafbaar is indien er sprake is van onvrijwilligheid of van betrokkenheid van minderjarige dan wel illegale prostituees.

Omdat de bepalingen van hoofdstuk 3 zich richten op het reguleren van eerstgenoemde, niet langer strafbare vormen van (exploitatie van) prostitutie, is daarin gekozen voor de vergunningfiguur.

Vormen van (exploitatie van) prostitutie
Prostitutie wordt in tal van vormen uitgeoefend en geëxploiteerd. Een aantal van die vormen kan worden onderscheiden, naar gelang de mate waarin de prostituee daarbij zelfstandig werkzaam is. Bij prostitutie die wordt uitgeoefend in een daarvoor ingerichte ruimte en in dienstverband (seksclubs, bordelen, privéhuizen en dergelijke), is de invloed van de exploitant naar verhouding het grootst. In de inrichting bepalen zij de 'huisregels' voor de prostituee, die bijvoorbeeld kunnen uiteenlopen van verplicht condoomgebruik tot de onmogelijkheid voor de prostituee om onveilig seksueel contact te weigeren. Bij deze vorm van prostitutie wordt de hoogte van de inkomsten van de exploitant rechtstreeks beïnvloed door het aantal klanten.

Bij prostitutie die wordt uitgeoefend in een daarvoor ingerichte ruimte maar niet in dienstverband (kamerverhuurbedrijven, raamprostitutiebedrijven, prostitutiehotels en dergelijke), is sprake van een geringere invloed van de exploitant en van een minder direct verband tussen het aantal klanten en de inkomsten van de exploitant. Meestal beperkt de rol van de exploitant zich tot het verhuren van 'ramen', en bestaat tussen exploitant en prostituee alleen een huurovereenkomst. De prostituee werkt in hoge mate zelfstandig (en voor zichzelf), al kan die zelfstandigheid worden beperkt door andere omstandigheden zoals een afhankelijkheid van de exploitant of een (slechte) eigen financiële situatie.

Bij prostitutie die wordt uitgeoefend buiten een daarvoor ingerichte ruimte maar wel in dienstverband (escortbedrijven en dergelijke), geldt weer wel dat het aantal klanten rechtstreeks van invloed is op de inkomsten van de exploitant. De prostituee werkt daarbij echter niet in het bedrijf van de exploitant, maar in een hotel of bij klanten thuis. De bemoeienis van de exploitant met de werkwijze van de prostituee is daardoor relatief gering.

Bij prostitutie die wordt uitgeoefend buiten een daarvoor ingerichte ruimte en niet in dienstverband (straatprostitutie, thuiswerk en dergelijke) is de zelfstandigheid van de prostituee doorgaans het grootst. Straatprostituees werven hun klanten op de openbare weg. Thuiswerk(st)ers adverteren soms in bladen, maar beschikken vaak ook over een vaste klantenkring die zich uitbreidt langs informele weg. Op zichzelf zijn zij in staat zelf 'de regels te bepalen'. Maar doordat de onderhandelingen tussen klant en prostituee in korte tijd moeten worden afgerond en de werksituatie vaak onveilig is, is de machtspositie van klanten relatief sterk. Die wordt nog versterkt doordat straatprostituees veelal drugs gebruiken; de noodzaak om hun verslaving te bekostigen, kan verder afbreuk doen aan hun onderhandelingspositie.

Genoemde vormen van (exploitatie van) prostitutie onderscheiden zich niet alleen voor wat betreft de zelfstandigheid van de prostituee, maar ook voor wat betreft de invloed op de openbare ruimte

van elk van die vormen. Zo behoeft bijvoorbeeld geen betoog, dat van 'zichtbare' vormen (straat- en raamprostitutie) een veel sterkere uitstraling op de woon- en leefomgeving uitgaat dan van club- of escortprostitutie. Wel kan worden opgemerkt dat omdat raamprostitutie meer zichtbaar is, wel betere controlemogelijkheden voorhanden zijn. Het ligt dan ook in de rede dat dit onderscheid in het gemeentelijk prostitutiebeleid tot uitdrukking zal komen.

Bevoegdheden opsporingsambtenaren en toezichthouders
Dit hoofdstuk bevat geen bepalingen over opsporingsambtenaren en toezichthouders. Hun bevoegdheden zijn geregeld in hoofdstuk 6 van deze APV en in de artikelen 5:11 tot en met 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Artikel 3:1 Begripsbepaling
Bezoeker
Het behoeft geen betoog dat, tegen de achtergrond van de bij of krachtens de artikelen 3:6 of 3:7 vastgestelde sluitingsuren, niet alle in de inrichting aanwezige personen als 'bezoeker' moeten worden aangemerkt.

Van het begrip 'bezoeker' zijn behalve de exploitant(en), de beheerder(s), de prostituees en de personeelsleden van de exploitant, tevens toezichthouders en opsporingsambtenaren uitgezonderd, alsmede andere personen wier aanwezigheid in de inrichting wegens dringende redenen noodzakelijk is (hierbij valt te denken aan personen die de inrichting moeten kunnen betreden voor het leveren van goederen, of voor het uitvoeren van reparatie- of onderhoudswerkzaamheden).

Escortbedrijf
Een escortbedrijf is een bedrijf dat - meestal telefonisch - bemiddelt tussen klanten en prostituees. De prostituee bezoekt de klant, of gaat met de klant naar een andere plaats. Een escortbedrijf is geen inrichting. Het kan een kantoortje zijn, maar ook een telefooncentrale, een mobiele telefoon of een website op Internet. De plaats van de bedrijfsruimte is bepalend voor de vergunningplicht. Een escortbedrijf biedt de services actief aan door middel van advertenties en andere reclame uitingen. Uiteraard kan er ook sprake zijn van een combinatie van een seksinrichting en een escortservice.

Prostitutie en prostituee
Deze omschrijving van het begrip 'prostitutie' is afgeleid van de definitie in artikel 273f, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht.

Seksinrichting
Het begrip seksinrichting is het centrale begrip voor deze verordening. Seksinrichtingen zijn er in verschillende varianten. Daarom is in deze definitie bewust gekozen voor een algemene omschrijving. Die omschrijving sluit aan bij het spraakgebruik en in diverse rechterlijke uitspraken gehanteerde definities (zie onder andere: Pres. Rb Amsterdam 24 januari 1997; Awb 96/12338 GEMWT; niet gepubliceerd). 'Seksinrichting' als hier omschreven zijn inrichtingen waarin op bedrijfsmatige wijze seksuele diensten worden verleend, dan wel waarin deze diensten in een zodanige omvang en met een zodanige frequentie worden aangeboden dat die als bedrijfsmatig kunnen worden aangemerkt. Deze constructie (alsof het bedrijfsmatig was) komt ook voor in de Wet milieubeheer.

In de definitie is gekozen voor de term 'besloten ruimte', omdat dit meer omvat dan het begrip 'gebouw'. Onder besloten ruimte worden ook begrepen een vaar- of een voertuig.

Het bijvoeglijk naamwoord 'besloten' duidt erop dat de ruimte zich niet in de open lucht bevindt. Het moet dus gaan om een overdekt en geheel of gedeeltelijk door wanden omsloten ruimte, die al dan niet met enige beperking voor het publiek toegankelijk is.

Veel voorkomende vormen van seksinrichtingen zijn in deze omschrijving uitdrukkelijk genoemd. Dit om iedere discussie over de vraag of dit type inrichting als seksinrichting dient te worden aangemerkt, te voorkomen. Dit zijn: (raam)prostitutiebedrijven, erotische-massagesalons, seksbioscopen, seksautomatenhallen, sekstheaters of parenclubs.

Sommige van deze begrippen behoeven wellicht nadere toelichting. Onder een prostitutiebedrijf worden niet alleen bordelen en clubs begrepen, maar ook andere ruimten waarin prostitutie plaatsvindt, zoals zogenaamde prostitutiehotels die speciaal aan prostituees voor korte tijd kamers verhuren. Onder raamprostitutiebedrijf dient te worden verstaan een inrichting met een of meer ramen van waarachter de prostituee tracht de aandacht van passanten op zich te vestigen. Een seksbioscoop is een inrichting waarin hoofdzakelijk vertoningen van erotisch-pornografische aard worden gegeven door middel van audiovisuele apparatuur. Dit is in afwijking van een seksautomatenhal, waarin dergelijke vertoningen van erotisch-pornografische aard worden gegeven door middel van automaten en van een sekstheater, waarin deze vertoningen anders dan door middel van audiovisuele apparatuur of automaten - met andere woorden 'live' - worden gepresenteerd. Voor zowel de seksbioscoop, de seksautomatenhal als het sekstheater geldt dat daarin hoofdzakelijk voorstellingen van erotisch-pornografische aard worden gegeven. Een café bijvoorbeeld, waarin incidenteel een striptease-optreden plaatsvindt, dient derhalve niet als 'sekstheater' te worden aangemerkt. Zo'n optreden moet echter worden beschouwd als een evenement (een 'voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak'), waarvoor volgens artikel 2:25 vergunning van de burgemeester vereist is.

Sekswinkel
De omschrijving van het begrip 'sekswinkel' is ontleend aan de Winkeltijdenwet. Ook in deze begripsomschrijving is bepaald dat hoofdzakelijk van verkoop van goederen in casu van erotisch pornografische aard sprake moet zijn. Zonder die aanduiding zouden immers vele tijdschriftenwinkels als sekswinkel moeten worden aangemerkt.

Op de openingstijden van sekswinkels is het regime van de Winkeltijdenwet van toepassing. Een sekswinkel is geen 'seksinrichting' als hierboven omschreven; de exploitatie ervan is niet onderworpen aan de vergunningplicht van artikel 3:4, eerste lid. De vestiging van sekswinkels zal doorgaans afdoende kunnen worden gereguleerd langs de weg van het bestemmingsplan.

Jurisprudentie
Een bordeel is een voor publiek openstaand gebouw als bedoeld in artikel 174 lid 1, van de Gemeentewet. Een bordeel past niet in de functie woonbebouwing. ECLI:NL:RBASS:2002: AE5853, JG. 03.0062, m. nt. A.L. Esveld.

Parenclub in woning niet toegestaan wegens strijd met bestemmingsplan. ECLI:NL:RBLEE:2002: AE6669, JG 03.0024 m. nt. A.L. Esveld.

In een nota opgenomen ruimtelijke relevante criteria zijn voldoende voor de onderbouwing van gebruiksbepalingen behorend bij een bestemmingsplan die het gebruik als bordeel beperken. Een erotische massagesalon is een seksinrichting en kan worden aangemerkt als een prostitutiebedrijf. ECLI:NL:RVS:2004: AQ8750, JG 04.0150, m.nt. A.L. Esveld.

Voor betaalde tantramassage is vergunning op grond van de APV nodig, onverlet de planologische vrijstelling voor een schoonheidsinstituut. ECLI:NL:RBLEE:2005: AT4882, JG 05.0079 m.nt. A.L. Esveld.

Artikel 3:2 Bevoegd bestuursorgaan
De artikelen 160 en 174 van de Gemeentewet maken deze bevoegdheidsafbakening noodzakelijk. Volgens artikel 160 is het college belast met de uitvoering van raadsbesluiten (waaronder autonome verordeningen als deze) tenzij bij of krachtens de wet de burgemeester daarmee is belast. Dit laatste doet zich hier voor: artikel 174 belast de burgemeester namelijk met 'het toezicht op de openbare samenkomsten en vermakelijkheden, alsmede op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven' (eerste lid) en met 'de uitvoering van verordeningen voor zover deze betrekking hebben op het in het eerste lid bedoelde toezicht' (derde lid).

In veruit de meeste gevallen dient de burgemeester derhalve te worden aangemerkt als het bevoegde bestuursorgaan. Zijn bevoegdheid betreft namelijk de voor het publiek openstaande

gebouwen en de openbare samenkomsten en vermakelijkheden.
In de definitie van seksinrichtingen is echter het ruimere begrip 'ruimte' opgenomen. Dat betekent dat het college bevoegd is als het gaat om met name de vaar- en voertuigen. Ook is het college bevoegd als het gaat om escortbedrijven. Het gebruik van de openbare weg, waarbij in dit verband met name gedacht moet worden aan de aanwijzing van tippelzones, is een bevoegdheid van het college. Om deze afbakening - waar aan de orde - niet steeds opnieuw volledig te moeten weergeven, is in hoofdstuk 3 het begrip 'bevoegd bestuursorgaan' gehanteerd en is dat in artikel 3:2 eenmalig gedefinieerd.

Van de specifieke aard van de seksinrichting is afhankelijk wie in een concreet geval bevoegd is: het college of de burgemeester. Aangezien van onbevoegd genomen besluiten vernietiging in de rede ligt, moet deze vraag met zorgvuldigheid worden beantwoord.

Op grond van artikel 168, eerste lid, van de Gemeentewet kan het college een of meer van zijn bevoegdheden opdragen aan een of meer van zijn leden. Het gaat hierbij om mandaat: de opgedragen bevoegdheid wordt uitgeoefend uit naam en onder verantwoordelijkheid van het college (tweede lid), dat daarover bovendien aanwijzingen kan geven (derde lid).
Om de uitvoering van het gemeentelijk prostitutiebeleid zoveel mogelijk te stroomlijnen, zou het college zijn bevoegdheid ter zake kunnen mandateren aan de burgemeester.
Dit doet er niet aan af dat goed moet worden bezien, of een concreet te nemen besluit een besluit van de burgemeester zelf of van het college is.

Jurisprudentie
Blijkens ARRS 27 augustus 1993 moet een raamprostitutiebedrijf worden beschouwd als een voor publiek openstaand gebouw als bedoeld in artikel 174, eerste lid, van de Gemeentewet, ten aanzien waarvan mitsdien de burgemeester exclusief bevoegd is, JG 94.0053.

Een bordeel is een voor publiek openstaand gebouw als bedoeld in artikel 174 lid 1, van de Gemeentewet. Een bordeel past niet in de functie woonbebouwing. ECLI:NL:RBASS:2002: AE5853, JG. 03.0062, m. nt. A.L. Esveld.

Ook (reguliere) bestuursrechtelijke bevoegdheden ter handhaving van de openbare orde behoren exclusief toe aan de burgemeester. ECLI:NL:RBMAA:2004: AR3854, JG 05.0004 m.nt. A.L. Esveld.

Artikel 3:3 Nadere regels
Vergunningsvoorschriften die voor de exploitatie van alle (of bepaalde categorieën van) seksinrichtingen zouden moeten gelden, kunnen krachtens dit artikel door het college worden vastgesteld als algemeen verbindende voorschriften. Artikel 3:3 ziet dus op delegatie van regelgevende bevoegdheid als bedoeld in artikel 156, eerste lid, van de Gemeentewet. Vanzelfsprekend zijn de regels over de bekendmaking van algemeen verbindende voorschriften hierbij van overeenkomstige toepassing.

Ook kan het bevoegde bestuursorgaan zelf (nogmaals: meestal de burgemeester) over zijn bevoegdheid beleidsregels vaststellen als bedoeld in artikel 4:81 van de Awb. Evenals algemeen verbindende voorschriften nopen beleidsregels het bevoegd bestuursorgaan eveneens tot het volgen van een vaste gedragslijn bij het toepassen van de desbetreffende bevoegdheid, zij het niet onder alle omstandigheden: gelet op artikel 4:84 van de Awb moet het bevoegd bestuursorgaan namelijk handelen overeenkomstig de beleidsregel 'tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen'. Indien het wenselijk wordt geacht om een bevoegdheid als regel op een bepaalde wijze toe te passen, maar in bijzondere gevallen anders te kunnen besluiten, ligt het dus in de rede daarover geen 'nadere regel' maar een beleidsregel vast te stellen.

AFDELING 2. SEKSINRICHTINGEN, STRAATPROSTITUTIE, SEKSWINKELS EN DERGELIJKE

Artikel 3:4 Seksinrichtingen
Eerste lid
Er is hier voor gekozen de exploitatie van seksinrichtingen en escortbedrijven te reguleren door

middel van de vergunningfiguur.
Uit het eerste lid vloeit een voor de hele gemeente geldende vergunningplicht voort. Het wijzigen van de seksinrichting valt eveneens onder de vergunningplicht. Met het wijzigen wordt bedoeld een wijziging van welke aard dan ook. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan verandering van bouwkundige aard, het aantal exploitanten, de wijze van exploitatie en de naam van een of meerdere exploitanten. Dit is om te voorkomen dat de vergunning uit de pas loopt met de feitelijke situatie.

Om de exploitatie van seksinrichtingen te reguleren vanuit het belang van openbare orde enz. is ervoor worden gekozen het aantal vergunningen dat kan worden verleend aan een maximum te binden. In een vergunningvoorschrift ten behoeve van een prostitutiebedrijf kan uiteraard ook het aantal werkzame prostituees worden gemaximeerd, waardoor de splitsing van ramen of werkruimten - in het verleden kwam dit met name voor bij raamprostitutie - kan worden voorkomen (ARRS 29-08-1989; Gst. 6901, 6 en JG 90.0003.
Zie verder de toelichting bij artikel 3.13, tweede lid, onder a.

Het is mogelijk exploitatievergunningen te verlenen voor een bepaalde duur, bijvoorbeeld 2 jaar, zodat periodiek het functioneren van inrichting(en) of het gemeentelijk beleid ter zake kan worden geëvalueerd. Zie bij de toelichting op artikel 1:7.

In deze bepaling is ervoor gekozen om escortbedrijven aan dezelfde vergunningplicht als seksinrichtingen te onderwerpen. Hierdoor wordt een eenduidige systematiek gehanteerd. De vergunning zal echter veel minder omvattend (kunnen) zijn, omdat de activiteiten van een escortbedrijf nu eenmaal niet in een inrichting plaatsvinden. De toetsing van de vergunningaanvraag zal zich derhalve veelal beperken tot de toetsing van de antecedenten van de exploitant en beheerder. Tegen die achtergrond is het denkbaar dat gemeenten voor escortbedrijven geen vergunningplicht, maar een meldingsplicht instellen.

Tweede lid
De ruime strekking van de in het eerste lid genoemde vergunningplicht laat vanzelfsprekend onverlet, dat het bevoegd bestuursorgaan zich aan de hand van een ingediende vergunningaanvraag een oordeel moet (kunnen) vormen over alle rechtstreeks bij het te nemen besluit betrokken belangen (artikel 3:4 van de Awb). Indiening en inontvangstneming van een aanvraag staan dus nadrukkelijk in het teken van het vergaren van alle kennis over relevante feiten en betrokken belangen, die nodig is om tot een zorgvuldige afweging te kunnen komen.

In het tweede lid is bepaald dat in de aanvraag ten minste moet zijn vermeld wat de aard van de seksinrichting of het escortbedrijf is en wie de exploitant en de beheerder zijn. Voor de beoordeling van de vergunningaanvraag en voor de ingevolge artikel 1:4 op te leggen vergunningsvoorschriften of beperkingen is de aard van de seksinrichting relevant. Door wie de inrichting zal worden geëxploiteerd en beheerd is relevant, omdat deze personen niet van slecht levensgedrag mogen zijn en dienen te voldoen aan de eisen van zedelijk gedrag, zoals gesteld in artikel 3:5. De vergunningverlening is bovendien persoonsgebonden en niet overdraagbaar. Dit blijkt uit artikel 1:5.

Derde lid
Lex silencio positivo
Deze vergunning beschermt wezenlijke belangen, met name de openbare orde en volksgezondheid. Het is hoogst onwenselijk zijn als deze vergunning van rechtswege wordt verleend voordat er een inhoudelijke toets van de aanvraag heeft plaatsgevonden en is voltooid. Een lex silencio positivo is hier dan ook niet wenselijk om dwingende redenen van algemeen belang, zoals de openbare orde en volksgezondheid. Paragraaf 4.1.3.3. Awb wordt niet van toepassing verklaard.

Jurisprudentie
Bouwvergunning mag op grond van planologische uitstraling niet worden geweigerd (bestemming prostitutie), de exploitatie van raambordelen is daartegen uit een oogpunt van verkeersveiligheid niet toegestaan. ECLI:NL:RVS:2003: AK4053, JG 03.0195 m. nt. A.L. Esveld.

Planologische voorwaarden voor de vestiging van bordelen toegestaan, ook al zouden deze de vestiging van een prostitutiebedrijf op een bepaalde plaats feitelijk onmogelijk maken. ECLI:NL:RVS:2003: AN9215, JG 04.0077 m. nt. A.L. Esveld.

Artikel 3:5 Gedragseisen exploitant en beheerder
De opheffing van het algemeen bordeelverbod is onder meer gericht op het 'decriminaliseren' van de niet langer strafbare vormen van (exploitatie van) prostitutie. Daarom is het, ook volgens de wetgever, van belang dat bij de besluitvorming over een aanvraag om vergunning voor het exploiteren van een seksinrichting rekening gehouden kan worden met de antecedenten van de daarbij betrokken personen: de exploitant en de beheerder(s).

Aan het orgaan dat bevoegd is (meestal de burgemeester) vergunningen als bedoeld in dit hoofdstuk af te geven, kunnen gegevens uit de justitiële documentatieregisters worden verstrekt over personen die als exploitant of beheerder zijn vermeld in een aanvraag (artikel 13 van het Besluit justitiële gegevens).

In artikel 3:5 wordt zo veel mogelijk dezelfde terminologie gehanteerd en worden nagenoeg dezelfde eisen gesteld als in artikel 5 van de Drank- en Horecawet en het daarop gebaseerde Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet. Dit heeft als voordeel dat voor seksinrichtingen waarvoor tevens een vergunning krachtens de Drank- en Horecawet is vereist een antecedentenonderzoek kan worden verricht. Belangrijker nog dan dit procedurele argument is het feit dat inhoudelijk min of meer dezelfde belangen wegen bij de antecedentenbeoordeling. In aanvulling op het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horeca zijn in deze bepaling zedendelicten en mishandeling uit het Wetboek van Strafrecht en overtredingen van de Vreemdelingenwet en de Wav opgenomen. De toevoeging van bepalingen over misdrijven tegen de zeden en mishandeling dienen ter bescherming van de prostituees. De relevantie van de opname van de Vreemdelingenwet en de Wav is gelegen in de bestrijding van de mensenhandel.

Jurisprudentie
"In enig opzicht van slecht levensgedrag" ex artikel 3:6, eerste lid, onder b omvat meer dan de "onherroepelijke veroordeling" ex tweede lid, onder b van de APV. ECLI:NL:RVS:2004:AO6071 JG 04.0076 m.nt. A.L. Esveld.

De algemene norm, neergelegd in artikel 3:6, eerste lid, aanhef en onder b, van de APV, dat de exploitant en de beheerder niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn, houdt als zodanig geen beperking in van de vrijheid van arbeidskeuze als bedoeld in artikel 19, derde lid, van de Grondwet. ABRS 28-02-2007 (Uden), 200603367/1, ECLI:NL:RVS:2007: AZ9519.

Artikel 3:6 Sluitingstijden
Eerste lid
De in het eerste lid opgenomen sluitingsbepaling is gegrond op artikel 149 van de Gemeentewet.

De raad kan verplichte sluitingstijden voor openbare (waaronder seks)inrichtingen vaststellen ter bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de bescherming van het milieu. Deze bevoegdheid houdt evenzeer in dat een afwijkende sluitingsplicht kan worden vastgesteld voor de zondag.

Sommigen concluderen uit artikel 7 van de Zondagswet dat de gemeenteraad niet bevoegd is een speciaal voor de zondag geldende sluitingsregeling vast te stellen. Volgens HR 22-07-1960, AB 1961, p. 15, belet dit artikel de raad echter niet om voor de zondag een afwijkende regeling te treffen voor het sluitingsuur van openbare inrichtingen als deze, mits de grond voor de afwijking van de voor de andere dagen geldende regeling niet is gelegen in het bijzondere karakter van de zondag.

De hier opgenomen sluitingsurenregeling (want van toepassing op het begrip 'seksinrichting') heeft geen betrekking op sekswinkels. Zoals vermeld in de toelichting bij artikel 3:1 is op sekswinkels het regime van de Winkeltijdenwet van toepassing.

Tweede lid
Het bevoegd orgaan kan door middel van een voorschrift als bedoeld in artikel 1:4 voor een of meer afzonderlijke seksinrichtingen andere sluitingstijden vaststellen. Volgens het tweede lid kan daartoe een voorschrift worden verbonden aan de vergunning die aan de exploitant van de betrokken inrichting(en) zal worden verleend. Zo'n vergunningvoorschrift is er een als bedoeld in artikel 1:4 en moet mitsdien strekken ter bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning vereist is.

Over de uitoefening van deze bevoegdheid kan het bevoegd bestuursorgaan desgewenst beleidsregels vaststellen als bedoeld in artikel 4:81, eerste lid, van de Awb. Daarin kan bijvoorbeeld worden vastgelegd dat, bij het beantwoorden van de vraag of voor een afzonderlijke inrichting bij vergunningvoorschrift afwijkende sluitingstijden zullen worden vastgesteld, per categorie seksinrichting als regel een bepaald beleid wordt gehanteerd. Van het voor die categorie geldende beleid kan het bevoegd bestuursorgaan in een concreet geval (gemotiveerd) afwijken, indien het dat noodzakelijk acht in het belang van bijvoorbeeld de openbare orde, de woon- en leefomgeving en dergelijke.

Derde lid
Anders dan de sluitingsbepalingen van het eerste en tweede lid, richt het derde lid zich tot de bezoeker van een seksinrichting. Indien een bezoeker met toestemming van de exploitant of beheerder in de inrichting aanwezig is gedurende de tijd dat deze gesloten dient te zijn, handelt hij in strijd met het derde lid. Indien een bezoeker echter zonder toestemming van de exploitant of beheerder in de inrichting aanwezig is en zich niet op diens eerste vordering verwijdert, handelt hij in strijd met artikel 138 van het Wetboek van Strafrecht (lokaalvredebreuk). Laatstgenoemde bepaling staat aan het opnemen van het derde lid niet in de weg: artikel 138 ziet toe op de bescherming van de aan de eigendom verbonden rechten; het derde lid van artikel 3:6 strekt tot handhaving van een publiekrechtelijke regeling.

Vierde lid
Voor wat betreft de afbakening met hogere regelgeving geldt op grond van artikel 122 van de Gemeentewet dat de bepalingen van de APV van rechtswege vervallen als in het onderwerp door een wet, AMvB, of een provinciale verordening wordt voorzien. De term ‘onderwerp’ in artikel 122 betekent dat het om dezelfde materie moet gaan en dat hetzelfde motief ten grondslag moet liggen aan zowel de lagere als de hogere regeling. De formulering van de afbakeningsbepaling in het vierde lid sluit daarom aan bij de Gemeentewet.

Een seksinrichting als bedoeld in artikel 3:1 kan vergunningplichtig zijn op grond van de Wet milieubeheer of vallen onder het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer (Stb. 1998, 322).

Aan een krachtens de Wet milieubeheer te verlenen vergunning kunnen eveneens voorschriften worden verbonden ter voorkoming van de indirecte gevolgen van de inrichting. De sluitingsbepalingen van de APV gelden daarom niet voor zover de op de Wet milieubeheer gebaseerde voorschriften van toepassing zijn.
De Wet milieubeheer beoogt een uitputtende regeling te geven ter voorkoming of beperking van gevaar, schade of hinder die voortvloeit uit het in werking zijn van krachtens de Wet milieubeheer aangewezen inrichtingen. De raad is niet bevoegd die regeling bij verordening aan te vullen indien daarmee wordt beoogd dezelfde belangen te beschermen, en kan dus niet via de APV – aanvullend - gevaar, schade of hinder tegengaan die wordt veroorzaakt door een krachtens de Wet milieubeheer vergunningplichtige inrichting.

Jurisprudentie
Aan een gemeentelijke verordening die een algemene sluitingsuurregeling bevat ter voorkoming of beperking van excessieve en verder verwijderde overlast, ligt dan een ander motief ten grondslag dan aan de Wet milieubeheer. Dit gaat op voor artikel 3.2.3 (oud), dat niet is toegespitst op de specifieke situatie in en rond seksinrichtingen, maar dat zich richt op de nadelige invloed van de aanwezigheid van zulke inrichtingen als zodanig op de openbare orde en de woon- en leefomgeving

ter plaatse (daartoe ARRS 31-12-1986, AB 1987, 326).

Artikel 3:7 Tijdelijke afwijking sluitingstijden; tijdelijke sluiting
Eerste lid
Ten opzichte van artikel 3:6 (bij of krachtens welke bepaling kan worden voorgeschreven wat voor seksinrichtingen het 'reguliere' sluitingstijdenregime is) biedt artikel 3:7 de mogelijkheid om daarvan al dan niet tijdelijk af te wijken.

Volgens het eerste lid kan die afwijking inhouden dat:
- voor (een of meer) inrichtingen al dan niet tijdelijk andere sluitingstijden worden vastgesteld dan de bij of krachtens artikel 3.7 gestelde; of
- van (een of meer) inrichtingen al dan niet tijdelijk de - algehele of gedeeltelijke - sluiting wordt bevolen.

Aan zo'n tijdelijke afwijking moeten een of meer van de in artikel 3:13, tweede lid, genoemde belangen ten grondslag liggen, of er moet sprake zijn van strijdigheid met het bepaalde in dit hoofdstuk.

Het bevoegd bestuursorgaan kan daartoe overgaan indien het dat noodzakelijk acht in het belang van de openbare orde, de woon- en leefomgeving, de voorkoming of beperking van overlast en dergelijke.

De bevoegdheid tot het tijdelijk vaststellen van andere sluitingsuren (als bedoeld in het eerste lid, onder a) kan zich uitstrekken tot alle in de gemeente gevestigde seksinrichtingen en onderscheidt zich daarin van de bevoegdheid genoemd in artikel 3:6, tweede lid, die individueel gericht is. Tijdelijke sluiting (als bedoeld in het eerste lid, onder b) kan daarentegen slechts van afzonderlijke inrichtingen worden bevolen.

In het eerste lid, aanhef en onder b, is het bevoegd bestuursorgaan een expliciete sluitingsbevoegdheid gegeven. Deze bevoegdheid is te onderscheiden van de bevoegdheid tot aanzegging van bestuursdwang als bedoeld in artikel 5:21 van de Awb die door artikel 3:7 onverlet wordt gelaten.

Met toepassing van bestuursdwang wordt kort gezegd beoogd een onrechtmatige situatie weer in overeenstemming te (doen) brengen met het recht. De in het eerste lid, onder b, opgenomen sluitingsbevoegdheid moet daarentegen veel meer worden gezien als een (bestuursrechtelijke) sanctie op inbreuken op het in dit hoofdstuk bepaalde.
Indien nodig kan de naleving van een krachtens het eerste lid, onder b, gegeven sluitingsbevel worden afgedwongen door toepassing van bestuursdwang. Om een opeenstapeling van bestuursrechtelijke procedures te voorkomen, verdient het aanbeveling te bezien of met het sluitingsbevel tevens (preventief) bestuursdwang kan worden aangezegd. Daarvoor is wel vereist dat er een klaarblijkelijke dreiging bestaat dat de desbetreffende overtreding daadwerkelijk zal plaatsvinden en dat er schade dreigt.

De sluitingsbevoegdheid is in de praktijk meermalen toegepast in gevallen waarin openbare inrichtingen het decor vormden voor allerlei vormen van criminaliteit. Ook prostitutiebedrijven zijn daarvoor in het verleden een aantrekkelijke plaats gebleken. Het betrof daarbij doorgaans delicten als het bezitten of verhandelen van verdovende middelen of vuurwapens, het tewerkstellen van jongeren of van illegalen, heling en dergelijke.
Feiten als deze zijn strafbaar gesteld in het Wetboek van Strafrecht, de Opiumwet en de Wet wapens en munitie. Het naar aanleiding daarvan toepassen van de sluitingsbevoegdheid als hier bedoeld, is niet in strijd met deze formeel-wettelijke regelingen omdat daaraan een afwijkend oogmerk ten grondslag ligt. Veel van de gedragingen als hier bedoeld spelen zich weliswaar af in de inrichting, maar hebben tevens een uitstraling op de openbare orde en de woon- en leefomgeving buiten de inrichting. Voor toepassing van de sluitingsbevoegdheid is wel vereist, dat de hier bedoelde overtredingen een meer dan incidenteel karakter hebben.

Tweede lid

Een besluit op grond van het eerste lid (zowel onder a als b), richt zich doorgaans tot een of meer belanghebbenden - de betrokken exploitant(en) - en moet aan hen worden bekendgemaakt overeenkomstig artikel 3:41 van de Awb.

Nu het bezoekers verboden is in een seksinrichting te verblijven gedurende de tijd dat deze gesloten dient te zijn (artikel 3:6, derde lid), is in het tweede lid bepaald dat een krachtens het eerste lid genomen besluit, behalve aan de betrokken exploitant(en), ook openbaar wordt bekendgemaakt. Dat kan op de door 3:42 Awb voorgeschreven wijze geschieden. Het zichtbaar aanplakken van de geslotenverklaring op de inrichting zelf verdient aanbeveling.

Jurisprudentie
De burgemeester ontleent reeds een sluitingsbevoegdheid aan artikel 174 van de Gemeentewet.De noot bij ARRS 15-06-1984, AB 1985, 96, maakt duidelijk, waarom het gewenst kan zijn toch een sluitingsbepaling in de APV op te nemen: De beschikking laat voorts zien dat de rechtstreeks uit artikel 221 gemeentewet (oud) voortvloeiende taak tot daadwerkelijke handhaving van de openbare orde de actuele situatie tot onderwerp heeft en dat hier alleen het nemen van concrete maatregelen op korte tijd aan de orde is.

In een sluitingsbevel rechtstreeks gebaseerd op artikel 174 van de Gemeentewet dient altijd de termijn van de sluiting te zijn opgenomen. Blijkens Vz.ARRS 26-08-1992, AB 1993, 104; JG 93.0116 , en ABRS 05071996, JG 96.0266, voldoet een sluitingsbevel zonder tijdsbepaling niet aan de aard en het doel van artikel 221 gemeentewet (oud).

Indien gesloten wordt op basis van dit artikel in de APV kan de sluiting niet alleen van langere duur zijn dan wanneer gesloten wordt op basis van artikel 174 Gemeentewet, maar lijkt in analogie met uitspraken ten aanzien van de sluiting van coffeeshops - onder omstandigheden - ook sluiting voor onbepaalde tijd mogelijk. Daarvan kan met name sprake zijn als de vestiging van de seksinrichting zonder meer in strijd is - en zal zijn - met het lokaal beleid. Zie ter vergelijk: Vz.ABRS 05-09-1997; Gst. 7069, 4, waarin een coffeeshop voor onbepaalde tijd wordt gesloten wegens strijdigheid met het geldende nulbeleid. Een sluiting voor onbepaalde tijd staat de opheffing ervan op een later tijdstip niet in de weg. Advies van bureau Bibob is oorzaak sluiting bordeel. ECLI:NL:RBSGR:2005: AT2983, JG 05.0061 m. nt. A.L. Esveld.

Artikel 3:8 Aanwezigheid van en toezicht door exploitant en beheerder
Eerste lid
Om effectiever te kunnen op treden tegen schijnbeheer, is in het eerste lid niet slechts een gebod (een verplichting tot aanwezigheid), maar een verbod opgenomen. De aanwezigheid van de exploitant of beheerder is van belang in verband met het door hem uit te oefenen toezicht, zoals verwoord in het tweede lid.

Tweede lid
Dit artikel schept voor de exploitant(en) en de beheerder(s) een algemene verplichting tot het uitoefenen van toezicht ter handhaving van de orde in de inrichting. Daarbij zullen zij zich in ieder geval, maar niet uitsluitend, moeten richten op het voorkomen en tegengaan van onvrijwillige prostitutie, prostitutie door minderjarigen of illegalen, drugs- of wapenhandel, heling, geweldsdelicten en dergelijke.

In de jurisprudentie is al eerder uitgemaakt dat de exploitant - uiteraard binnen redelijke grenzen verantwoordelijk is voor de gang van zaken in de inrichting. Dat wordt door deze toezichtverplichting, die ook geldt voor de beheerder(s), nog eens onderstreept.

Jurisprudentie
Bepaalde strafbare feiten in de inrichting vormen een (ernstige) verstoring van de openbare orde. Als niet de overtreding van dit artikel, maar de ordeverstoring de grondslag vormt om bijvoorbeeld tot sluiting over te gaan, speelt de persoonlijke verwijtbaarheid van de exploitant in de beoordeling van de vraag of zich een situatie voordoet die tot sluiting noopt, in het geheel geen rol.

Ook de omstandigheid dat de exploitant is vrijgesproken door de strafrechter doet dan niet ter zake (ABRS 30-07-1996, AB 1996, 471).

Aan de vergunning was het volgende voorschrift verbonden:
- de vergunninghouder is verplicht dagelijks een nauwkeurige registratie bij te houden van de naam, leeftijd, nationaliteit, adres en woonplaats van de bij hem/haar werkzame prostituees;
- deze registratie dient in de seksinrichting aanwezig te zijn;
- dienaangaande moeten kopieën van paspoorten of andere wettige identiteitspapieren bij deze administratie bewaard worden;
- de registratie moet zeven jaar bewaard worden.

De Afdeling constateert dat hoofdstuk 3 van de APV "Seksinrichtingen, sekswinkels, straatprostitutie e.d." moet worden aangemerkt als een verordening als bedoeld in artikel 151a, eerste lid, van de Gemeentewet. Het voorschrift mist niet iedere wettelijke grondslag. In rechte moet van de geldigheid van dat voorschrift worden uitgegaan. De burgemeester is bevoegd tot handhaving. ABRS 24-1-2007 (Eindhoven), ECLI:NL:RVS:2007:AZ6851.

Artikel 3:9 Straatprostitutie
Eerste lid
De wetswijziging tot opheffing van het bordeelverbod heeft geen gevolgen voor de straatprostitutie. Het is echter bij uitstek een vorm van prostitutie die nadere regulering behoeft. Dat is de laatste jaren gebleken, doordat in verschillende gemeenten - vanuit een oogpunt van handhaving met wisselend succes - zogenaamde gedoogzones zijn aangewezen. Aan de belangen die behoren tot hun "huishouding" (genoemd in artikel 3:13) ontlenen gemeenten de bevoegdheid tot regulering, ook ten aanzien van straatprostitutie.

Volgens het eerste lid is straatprostitutie verboden, tenzij het plaatsvindt op de wegen/gebieden en gedurende de tijden die het college daartoe heeft aangewezen.
Over de vraag of deze afweging er ook op neer kan komen dat er in het geheel geen tippellocatie wordt aangewezen verschillen de meningen. De Rechtbank Maastricht oordeelde een dergelijk algeheel verbod in strijd met de vrijheid van arbeidskeuze (zie hierna onder jurisprudentie).

Tweede lid
Het tweede lid heeft betrekking op straatprostitutie buiten de daartoe aangewezen gebieden en tijden en geeft - ter handhaving van het verbod daarop - politieambtenaren de bevoegdheid een bevel tot onmiddellijke verwijdering te geven. De plicht om aan zo'n bevel onmiddellijk gevolg te geven vloeit voort uit artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht, evenals de sanctie op niet-naleving.

Derde lid
Het derde en vierde lid hebben betrekking op straatprostitutie binnen de daartoe aangewezen gebieden en tijden.

Krachtens het in lid 3 gestelde kan, bijvoorbeeld in het belang van de openbare orde en veiligheid of de voorkoming of beperking van overlast ter plaatse, door politieambtenaren een bevel tot onmiddellijke verwijdering worden gegeven aan prostituees, maar ook aan andere aldaar aanwezige personen. De plicht om aan zo'n bevel onmiddellijk gevolg te geven vloeit voort uit artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht, evenals de sanctie op niet-naleving.

Vierde lid
Als het mondeling bevel tot verwijdering als bedoeld in lid 3 geen soelaas blijkt te bieden, kan naar het middel van de schriftelijke verblijfsontzegging in het vierde lid worden gegrepen. Een verblijfsontzegging behelst een verbod om zich na aanzegging door of vanwege de burgemeester te bevinden - in casu - op de wegen en gedurende de tijden als bedoeld in het eerste lid, voor in de aanzegging genoemd.

Uit een verblijfsontzegging vloeit een sterke beperking van de bewegingsvrijheid voort, zoals die

onder meer wordt gewaarborgd door artikel 12 van het Internationaal Verdrag inzake de Burgerrechten en Politieke Rechten (IVBPR). Deze moet daarom met de grootst mogelijke zorgvuldigheid worden opgelegd. De maatregel moet noodzakelijk zijn, moet proportioneel zijn (in verhouding tot de veroorzaakte ordeverstoring) en er moet worden voldaan aan het subsidiariteitsbeginsel, dat erop neerkomt dat niet met een minder ingrijpend middel zou kunnen worden volstaan.

Jurisprudentie
Voor wat betreft de bevoegdheid om in de APV tippelverboden op te nemen en tippelzones aan te wijzen (en in te richten), kan worden gewezen op HR 23-10-1990, NJ 1991, 542, Gst. 6926, 4: de APV-bepaling van de gemeente Groningen waarin het personen van wie redelijkerwijs kan worden aangenomen dat die zich aan prostitutie overgeven wordt verboden om post te vatten of zich heen en weer te bewegen op door het college aangewezen wegen of openbare plaatsen, werd door de HR niet in strijd geacht met artikel 12 IVBPR (vrijheid van beweging). Over een vergelijkbare APV bepaling in Heerlen, waar burgemeester en wethouder de gehele gemeente hadden aangewezen voor de gelding van dit verbod, werd door de HR 06-11-1990, NJ 1991, 218, Gst. 6918, 8, geoordeeld dat van strijdigheid met artikel 1 van de Grondwet evenmin sprake was.

Vz.ARRS 27-09-1991, BR 1992, p. 203: met betrekking tot de inrichting van een tippelzone hebben het college van Arnhem terecht besloten dat geen vrijstellingen ex artikel 17 en 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening vereist zijn. Tippelen is niet in strijd met bestemming verkeersdoeleinden, de “afwerkschotten”, die uitsluitend ’s avonds worden geplaatst, zijn dat evenmin. Het plaatsen van een zogeheten huiskamerbus is een vorm van parkeren.

ARRS 10-02-1981, AB 1981, 446 en HR 07-02-1984, AB 1984, 274 - indirect vervolgd door HR 11-06-1985, NJ 1986, 41, AB 1986,106 - zien op de vraag wat de reikwijdte van (de bevoegdheid tot) het opleggen van een verblijfsontzegging is. Het vierde lid zoals hier opgenomen is daarmee in overeenstemming. Vz.ARRS 31-07-1989, AB 1990, 315 maakt duidelijk dat de bevoegdheid van de burgemeester niet te ruim kan worden gedelegeerd. Het toekennen van een beschikkingsmandaat is niet toegestaan.

Artikel 3:10 Sekswinkels (gereserveerd)

Artikel 3:11 Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke
Dit artikel heeft een repressief karakter: het schept niet zonder meer een verbod, maar slechts voor zover het bevoegd bestuursorgaan daaromtrent nader heeft besloten. Hoewel denkbaar is dat deze bepaling in de praktijk vooral zal worden toegepast ten aanzien van sekswinkels, richt zij zich op het tentoonstellen en dergelijke als zodanig; zij kan dus bijvoorbeeld ook betrekking hebben op erotisch-pornografische foto's of afbeeldingen aangebracht aan sekstheaters, bedoeld om de aandacht van het publiek te vestigen op de daarin plaatsvindende voorstellingen.

Zoals in het eerste lid is aangegeven, kan het bevoegd bestuursorgaan de regulering ter zake gestalte geven door:
- aan de betrokken rechthebbende bekend te maken dat, door de wijze van tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen, de openbare orde of de woon- en leefomgeving in gevaar wordt gebracht;
- (algemene) regels vast te stellen die in acht moeten worden genomen bij het tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen van goederen, opschriften en dergelijke als hier bedoeld.

Zowel 'bekendmaking' als bedoeld onder a, als de vaststelling van 'regels' als bedoeld onder b, vormt een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb: in beide gevallen is er sprake van een besluit - dat zich richt tot een betrokken rechthebbende respectievelijk van algemene strekking is - met het (rechts)gevolg dat een verbod als genoemd in eerste lid, aanhef, van kracht wordt. Tegen zo'n besluit kan dan ook door belanghebbenden bezwaar worden aangetekend.

AFDELING 3. BESLISSINGSTERMIJN EN WEIGERINGSGRONDEN

Artikel 3:12 Beslissingstermijn
Volgens artikel 4:13, eerste lid, van de Awb moet een beschikking worden gegeven binnen de termijn die daarvoor bij wettelijk voorschrift is bepaald (of, bij gebreke daarvan, binnen een redelijke termijn). Dat wettelijk voorschrift is in casu artikel 1:2, eerste lid, waarin is bepaald dat het bevoegd bestuursorgaan op een aanvraag om vergunning of ontheffing moet beslissen binnen acht weken na de datum van ontvangst, welke beslissing voor ten hoogste acht weken kan worden verdaagd (tweede lid).

De voorbereiding van een besluit op een aanvraag om vergunning voor het exploiteren van een seksinrichting kan complex van aard zijn. Indien een langere beslissingstermijn dan de in artikel 1:2 genoemde wenselijk wordt geacht, kan daartoe artikel 3:12 worden opgenomen (vanzelfsprekend is de daarin genoemde termijn van twaalf weken indicatief).

De voorgeschreven beslissingstermijn (van artikel 1:2 of artikel 3:12) is een termijn van orde. Overschrijding ervan doet niet af aan de bevoegdheid te beslissen over een ingediende aanvraag, maar leidt wel tot een fictieve weigering waartegen door belanghebbenden bezwaar kan worden aangetekend (artikel 6:2, onder b, van de Awb).

Opneming van artikel 3:12 ligt daarom in de rede indien moet worden aangenomen dat de in artikel 1:2 genoemde beslissingstermijn niet incidenteel maar als regel te kort zal zijn.

Artikel 3:13 Weigeringsgronden
De hier genoemde belangen vormen tezamen de 'huishouding', tot het regelen en besturen waarvan gemeenten bevoegd zijn. Ten onrechte zou de aanduiding 'weigeringsgronden' hierbij de indruk kunnen wekken dat genoemde belangen slechts zouden kunnen worden behartigd door geen vergunning te verlenen. Waar het om gaat is dat deze belangen de grondslag vormen voor de uitoefening van de bevoegdheden die het gemeentebestuur ter zake toekomen.

Die uitoefening kan inhouden dat met betrekking tot (de exploitatie van) prostitutie op basis van de in dit artikel genoemde belangen:
- bij verordening algemeen verbindende voorschriften kunnen worden vastgesteld (zoals de in dit hoofdstuk opgenomen bepalingen);
- nadere regels kunnen worden vastgesteld (als bedoeld in artikel 3:3);
- beleidsregels kunnen worden vastgesteld (als bedoeld in artikel 4:81 van de Awb);
- vergunning kan worden verleend, onder vergunningsvoorschriften en beperkingen (als bedoeld in artikel 1:4);
- de vergunning kan worden gewijzigd of ingetrokken (als bedoeld in artikel 1:6) of
- vergunning kan worden geweigerd.

De hier genoemde belangen moeten dus enerzijds worden beschouwd als de grondslag voor (en begrenzing van) het gemeentelijk beleid en anderzijds als handvatten om de (exploitatie van) prostitutie te reguleren, maximeren en beheersen.

Om discussie over de bevoegdheid tot wijziging of intrekking van de vergunning te voorkomen, adviseren wij een vergunningsvoorschrift op te nemen dat niet mag worden gehandeld in strijd met het bepaalde in hoofdstuk 3 van de APV.

Eerste lid, onder a: levensgedrag
Zie voor toelichting hierop de toelichting onder artikel 3:5.

Eerste lid, onder b: bestemmingsplan
Net zoals in de praktijk van de vergunningverlening op basis van artikel 2:29, zal ook hier regelmatig voor kunnen komen dat er geen sprake is van een weigeringsgrond als bedoeld in het tweede lid, maar dat het geldende bestemmingsplan vestiging van een seksinrichting of escortbedrijf ter plaatse niet toelaat.

Het is in dat geval lastig en onduidelijk als er vergunning wordt verleend, maar tegelijkertijd moet worden uitgelegd dat daar geen gebruik van kan worden gemaakt.

Bij wijze van coördinatie is daarom strijdigheid met het bestemmingsplan als weigeringsgrond opgenomen. Blijkens ABRS 24-03-1997, AB 1997, 201, JG 97.0165 , is zulks aanvaardbaar omdat een dergelijke bepaling geen zelfstandige planologische regeling bevat. Weliswaar brengt het tweede lid met zich mee dat de burgemeester in een beoordeling van het geldende bestemmingsplan treedt, maar dit laat de bevoegdheid van het college inzake de toepassing van het geldende bestemmingsplan onverlet. Van een doorkruising van de Woningwet of de Wet op de Ruimtelijke Ordening is geen sprake.

Eerste lid, onder c: minderjarig, onvrijwillig, illegaal
Deze weigeringsgrond is feitelijk een bijzondere invulling van de vaker voorkomende weigeringsgrond, namelijk vrees voor ernstige verstoring van de openbare orde. Als er aanwijzingen zijn, bijvoorbeeld op basis van politierapportages, dat de voorgenomen exploitatie in strijd is met artikel 273f is vergunningverlening uitgesloten. Voorkomen moet worden dat de exploitant prostituees onder dwang arbeid laat verrichten, of minderjarigen laat werken.
Zo dient ter bescherming van de openbare orde ook te worden voorkomen dat de exploitant Prostituees zonder een voor het verrichten van arbeid geldige verblijfstitel inzet.

Verwezen wordt in dit verband naar de uitspraak van de Rb Rotterdam van 5-09-1997, JG 97.0209: naar het oordeel van de Rechtbank zijn terecht twee horeca-inrichtingen gesloten en zijn de exploitatievergunningen ingetrokken wegens de smokkel van illegalen. De Rechtbank ziet dit als een aantasting van de openbare orde.

Om te voorkomen dat werkzame prostituees tegen hun wil bepaalde seksuele contacten moeten aangaan, kunnen aan de vergunning voorschriften worden verbonden, zoals: een verbod op het opleggen van een minimum aantal klanten, of het recht van prostituee om klanten of bepaalde seksuele handelingen te weigeren.

Tweede lid
Openbare orde
Het begrip openbare orde, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie, omvat in ieder geval de bescherming tegen een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging van een fundamenteel belang van de samenleving, en kan met name onderwerpen in verband met de menselijke waardigheid, de bescherming van minderjarigen en kwetsbare volwassenen, omvatten.

Overlast
De Europese Dienstenrichtlijn spreekt niet over overlast. Hoewel het begrip ‘overlast’ als zelfstandige weigeringsgrond niet is opgenomen, kan het via de weigeringsgronden openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en milieu wél worden aangemerkt als een weigeringsgrond. Overlast kan namelijk betrekking hebben op verschillende aspecten. Geluidsoverlast en overlast, veroorzaakt door stof, afval etc. kunnen worden geschaard onder milieu of zelfs gezondheid.

Overlast door verkeer valt onder openbare veiligheid. In ieder geval kan overlast onder het openbare ordebegrip worden gebracht, indien deze een aantasting is van of een duidelijke inbreuk maakt op de maatschappelijke orde zoals deze geldt in Nederland. Het gaat dan om overlast die een bedreiging vormt voor de veiligheid en rust in de publieke ruimte.

Woon- en leefsituatie in de omgeving
De weigeringsgrond woon- en leefmilieu van de vergunning is geschrapt omdat deze eveneens geen weigeringsgrond is die volgens de Europese Dienstenrichtlijn geaccepteerd is. In dit geval moet de gemeente – indien gewenst - het woon- en leefklimaat beschermen door middel van het bestemmingsplan (het voorkomen van achteruitgang van het leefmilieu).

Veiligheid personen of goederen
Bij de exploitatie van openbare (en daarmee seks)inrichtingen, is het van groot belang de brandveiligheid te kunnen waarborgen.
Voor wat betreft de inrichtingen die zijn aan te merken als bouwwerk in de zin van de Woningwet is het Bouwbesluit daarop van toepassing met het oog op de brandveiligheid van de inrichting zelf en

biedt de gemeentelijke bouwverordening daarvoor de grondslag voor zover het gaat om het gebruik van de inrichting. Gaat het om inrichtingen die niet zijn aan te merken als bouwwerk in de zin van de Woningwet (bijvoorbeeld vaartuigen), dan wordt het gebruik van de inrichting bestreken door de brandbeveiligingsverordening.

Verkeersvrijheid of –veiligheid
Het belang van de verkeersvrijheid of -veiligheid valt onder de noemer openbare veiligheid en zal doorgaans vooral aan de orde zijn bij straat- en raamprostitutie. Daarbij vindt de werving van klanten immers plaats op of aan de openbare weg, alwaar sprake is van soms aanzienlijke aantallen voetgangers en motorvoertuigen. Aanwijzing van een tippelzone of vestiging van raamprostitutiebedrijven kan dan bezwaarlijk zijn, indien daardoor bijvoorbeeld de normale bereikbaarheid van het desbetreffende gebied wordt geschaad of bewoners ter plaatse niet of nauwelijks meer kunnen parkeren. Situaties als deze kunnen zich evenwel ook voordoen bij vestiging van een (te) groot aantal bordelen in een bepaald gebied, zodat ook bij andere vormen van prostitutie de verkeersveiligheid of -vrijheid aanleiding kan vormen tot regulering (in de vorm van een maximum- of concentratiebeleid).

Volksgezondheid
Tot de belangen die deel uitmaken van de gemeentelijke huishouding, behoort ook dat van de (volks)gezondheid. Daarnaast hebben de gemeenten, met als uitvoerende instantie de GGD, ook een aantal wettelijke taken met betrekking tot de ontwikkeling en uitvoering van volksgezondheidbeleid.

In dit verband wordt gewezen op de Wet collectieve preventie volksgezondheid (Wcpv; stb. 1990, 300) en meer in het bijzonder op het Besluit collectieve preventie volksgezondheid (Stb. 1992, 569). Dit Besluit verplicht gemeenten namelijk zorg te dragen op voor de uitvoering van collectieve preventie van onder meer seksueel overdraagbare aandoeningen (soa) en aids. Bovendien heeft de wetgever bij de opheffing van het bordeelverbod het verbeteren van de positie van de prostituee, waaronder tevens begrepen de gezondheidssituatie, als een van de hoofddoelstellingen bestempeld. Alle reden dus voor gemeenten, bijgestaan door de GGD, om een actief volksgezondheidsbeleid te voeren.

Doelstelling van zo'n beleid kan om te beginnen zijn het (doen) verzorgen van voorlichting over besmettingsrisico's en seksueel veilig gedrag aan prostituees, prostituanten en exploitanten. Bij die partijen rust immers de belangrijkste verantwoordelijkheid voor de daadwerkelijke preventie van soa. Ook kan het beleid erop gericht zijn zo laagdrempelig mogelijke faciliteiten te (doen) verwezenlijken voor betrokkenen; hierbij kan worden gedacht aan toegankelijke gezondheidszorgvoorzieningen, waar prostituees en prostituanten zich tegen een beperkte vergoeding en op professionele wijze kunnen laten onderzoeken op de aanwezigheid van soa. Dit beleid kan ook zijn weerslag vinden in specifieke vergunningvoorschriften. Daarbij valt te denken aan de verplichting voor de exploitant om een 'veilig seks beleid' te voeren (dat wil zeggen dat ze geen onveilige seks mogen aanbieden en veilige seks moeten faciliteren) en prostituees in de gelegenheid moeten stellen zich regelmatig op soa te laten onderzoeken.

Ook kan het voorschrift worden opgenomen dat de exploitant verplicht is om de GGD toe gang te verlenen tot de inrichting ten behoeve van de voorlichting van prostituees. Als GGD-artsen of verpleegkundigen zijn aangewezen als toezichthouders is een dergelijk voorschrift niet nodig. Van verschillende zijde is echter opgemerkt dat de rol van de GGD als vertrouwenspersoon zich moeilijk verhoudt met die van toezichthouder.

Een ander vergunningvoorschrift waar in het kader van de gezondheidspositie van de prostituee aan gedacht kan worden, is het verbod op verplichte alcoholconsumptie.

Waar het gaat om de preventie van soa's wordt wel eens gedacht over het verplicht stellen van een periodieke medische controle van prostituees. Daargelaten of en hoe het verplicht stellen van een dergelijke controle mogelijk is, kan zulks ertoe leiden dat het illegale prostitutiecircuit zich uitbreidt en dat een toenemende groep, met name seropositieve of drugsgebruikende, prostituees

onbereikbaar wordt voor voorlichting en medische zorg.

Zedelijkheid
Ook het begrip zedelijkheid valt – naar te verwachten is – onder het begrip openbare orde van de Dienstenrichtlijn. Te denken valt aan de bescherming van de menselijke waardigheid.

Voor wat betreft de bescherming van de zedelijkheid wordt wel eens gesteld dat gemeenten hierbij geen verordenende bevoegdheid zou toekomen nu daarover door de formele wetgever strafbepalingen zijn vastgesteld, te weten de artikelen 239, 240, 240a en 240b van het Wetboek van Strafrecht. De (aanvullende) regelgevende bevoegdheid die gemeenten op dit punt reeds toekwam wordt door deze bepalingen echter ongemoeid gelaten. De daarover bestaande jurisprudentie blijft derhalve actueel.

Zo werd de vraag of een APV-bepaling die de exploitatie van een sekswinkel aan een vergunning onderwierp in strijd was met de artikelen 240 en 451bis van het Wetboek van Strafrecht, in HR 05-06-1979, NJ 1979,553, ontkennend beantwoord.

Arbeidsomstandigheden
Volgens de MvT betreft de bescherming en verbetering van de positie van de prostituee, die als gezegd één van de hoofddoelstellingen van de wetswijziging is, onder meer de arbeidsomstandigheden in prostitutiebedrijven. Door opheffing van het algemeen bordeelverbod is de Arbeidsomstandighedenwet (Stb. 1990, 94) van toepassing op delen van de prostitutiebranche, te weten waar sprake is van een arbeidsverhouding als bedoeld in de wet.
Tot slot nog een enkele opmerking over de arbeidsovereenkomst en de arbeidsvoorwaarden.
Al onder artikel 250bis van het Wetboek van Strafrecht kwam het voor dat er sprake was van een arbeidsovereenkomst tussen prostituee en exploitant. In de literatuur werd betwijfeld of een dergelijke overeenkomst in strijd met de openbare orde of de goede zeden kwam of, nu artikel 250bis zich richtte tot de exploitant, in strijd met de wet kon worden geacht. Met de opheffing van het algemeen bordeelverbod heeft deze discussie aan belang verloren.

Van verordeningsbepalingen over arbeidsvoorwaarden van prostituees moet worden aangenomen dat die te zeer treden in het particuliere belang van de prostituee en de exploitant, en de grenzen van de huishouding (de regelgevende bevoegdheid) van de gemeente te buiten gaan. Blijkens de MvT stelt ook de wetgever zich op het standpunt dat 'de centrale noch de lokale overheid het tot haar taak dient te rekenen om binnen de grenzen van vrijheid en zelfbepaling nadere regels te stellen over de rechtsverhouding tussen exploitant en prostituee.

AFDELING 4. BEËINDIGING EXPLOITATIE; WIJZIGING BEHEER

Artikel 3:14 Beëindiging exploitatie
Eerste en tweede lid
Dit artikel voorziet in de omstandigheid dat de exploitant zijn bedrijf heeft beëindigd of heeft overgedaan aan een rechtsopvolger. Onder beëindiging wordt tevens verstaan wijziging van de naam van de exploitant of van een of meerdere namen van de exploitanten. Een nieuwe vergunning moet dan worden aangevraagd. In het eerste lid is bepaald dat de vergunning bij feitelijke beëindiging van de exploitatie van rechtswege komt te vervallen. Het bevoegd bestuursorgaan heeft er belang bij een actueel overzicht te kunnen hebben van de in de gemeente actieve exploitanten; in verband daarmee is in het tweede lid bepaald, dat binnen een week na de feitelijke beëindiging van de exploitatie daarvan moet worden kennisgegeven.

Artikel 3:15 Wijziging beheer
Eerste lid
Het bevoegd bestuursorgaan heeft er belang bij eveneens een actueel overzicht te kunnen hebben van de in de gemeente actieve beheerders; in verband daarmee is in het eerste lid bepaald dat, indien een of meer beheerders van een inrichting hun werkzaamheden feitelijk hebben beëindigd, de exploitant daarvan binnen een week na die feitelijke beëindiging moet kennisgeven. Anders dan bij beëindiging van de exploitatie, leidt het vertrek van een beheerder niet tot het van rechtswege

vervallen van de vergunning: denkbaar is immers dat het beheer in de inrichting in handen is van meer personen of dat het beheer in handen komt van de exploitant zelf.

Tweede lid
Denkbaar is ook dat de exploitant de plaats van de vertrokken beheerder(s) wenst te laten innemen door een of meer andere personen. Het tweede lid verlangt in dat geval dat de exploitant het bevoegd bestuursorgaan verzoekt om, zoals is voorgeschreven in artikel 3:4, tweede lid, onder b, de nieuwe beheerder(s) te vermelden in de aan hem verleende vergunning. Daarbij dient ten aanzien van de nieuwe beheerder(s) een antecedentenonderzoek plaats te vinden.

Derde lid
In dit lid is bepaald dat de nieuwe beheerder al aan de slag kan vanaf het moment dat de aanvraag is ingediend. Hierdoor is enerzijds gewaarborgd dat er voor die tijd geen nieuwe beheerders werkzaam kunnen zijn. Dit zou immers het aantonen van schijnbeheer aanzienlijk bemoeilijken. Anderzijds wordt hiermee tegemoet gekomen aan in de praktijk noodzakelijke flexibiliteit. Wijziging van beheer zal immers nog vaker aan de orde zijn dan de wijziging van de exploitatie.

AFDELING 5. OVERGANGSBEPALING

Artikel 3:16 Overgangsbepaling (vervallen)

Hoofstuk 4. Bescherming van het milieu en het natuurschoon en zorg voor het uiterlijk aanzien van de gemeente

Afdeling 1. Geluidhinder en verlichting

Artikel 4:1 Begripsbepalingen
Besluit
Het Activiteitenbesluit milieubeheer, hierna aangeduid als Besluit, biedt de mogelijkheid om in de gemeentelijke verordening voorwaarden te stellen aan festiviteiten ter voorkoming of beperking van geluidhinder.

Inrichting
Op grond van de Wet milieubeheer moeten inrichtingen die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken ofwel over een milieuvergunning beschikken, of voldoen aan een algemene maatregel van bestuur (AMvB), welke artikelen met betrekking tot de bescherming van het milieu bevat.

Artikel 4:2 Aanwijzing collectieve festiviteiten
Eerste lid
De bevoegdheid om te bepalen dat de in dit lid bedoelde geluidsnormen niet gelden bij collectieve festiviteiten komt voort uit artikel 2.21, eerste lid, onder a, van het Besluit. Evenals in het oude besluit voorziet dit artikel van het Besluit erin dat op deze dagen overmatige geluidhinder zo veel mogelijk moet worden voorkomen. De voorschriften gelden niet “voor zover de naleving van deze voorschriften redelijkerwijs niet kan worden gevergd”. Voorbeelden van collectieve festiviteiten zijn carnaval, kermis of culturele, sport- en recreatieve manifestaties.

Tweede lid
Volgens artikel 3.148, eerste lid, van het Besluit moet de verlichting bij sportbeoefening in de buitenlucht tussen 23.00 uur en 07.00 uur zijn uitgeschakeld en indien er geen sport wordt beoefend of onderhoud wordt uitgevoerd.

De bevoegdheid om te bepalen dat deze beperkingen niet gelden bij collectieve festiviteiten staat in artikel 3.148, tweede lid, onder a, van het Besluit.

Dit voorschrift is met name bedoeld voor sportverenigingen die buiten de reguliere en recreatieve wedstrijden en trainingen gebruik willen maken van hun lichtinstallatie. Een voorbeeld van een

collectieve festiviteit is een sportieve manifestatie waar meerdere sportverenigingen aan mee doen. In het Besluit wordt net als voor de festiviteiten als bedoeld in het eerste lid geen maximum gesteld voor het aantal collectieve festiviteiten. Kortheidshalve wordt voor de verdere toelichting over dit maximum verwezen naar de bovenstaande toelichting bij het eerste lid.

Derde lid
De gemeente kan rekening houden met de aard van het gebied door in de verordening gebiedsdifferentiatie toe te passen. De gemeenteraad kan het grondgebied van de gemeente in de verordening bijvoorbeeld verdelen naar verschillende dorpskernen of wijken.

De vaststelling van deze gebieden dient plaats te vinden in een apart besluit waarop bezwaar en beroep volgens de Awb mogelijk is. Van deze mogelijkheid kan bijvoorbeeld gebruik worden gemaakt tijdens carnaval, kermissen of culturele, sport- en recreatieve manifestaties. De mogelijkheid van gebiedsdifferentiatie was ook in het oude besluit opgenomen. Wel kan bijstelling van gebieden wenselijk zijn doordat de werkingssfeer van de festiviteitenregeling sterk wordt uitgebreid.

Bij de vaststelling van deze gebieden moet er wel rekening mee worden gehouden dat deze de strekking van de regeling niet ondermijnt. Het onderscheid tussen collectieve en incidentele festiviteiten moet duidelijk blijken. Gebiedsdifferentiatie betekent ook dat het aantal aangewezen dagen of dagdelen per gebied kan verschillen. Artikelen 2.21 en 3.148 van het Besluit kennen alleen gebiedsdifferentiatie voor collectieve festiviteiten.

Zesde tot en met het achtste lid
In tegenstelling tot het oude besluit biedt dit Besluit gemeenten de mogelijkheid om in of krachtens een gemeentelijke verordening voorwaarden te stellen aan de collectieve festiviteiten en activiteiten. De basis voor deze bevoegdheid staat in het tweede lid van artikel 2.21, onderdeel a. Hierin wordt wel duidelijk gesteld dat het moet gaan om voorwaarden ter voorkoming van geluidhinder.
Voor de verlichting bij sportbeoefening is deze mogelijkheid niet in het Besluit opgenomen.

De voorwaarden kunnen gaan over bijvoorbeeld beperking van het geluidsniveau, het bepalen van het eindtijdstip of gedragsvoorschriften.

In het zevende lid wordt gesproken over onversterkte muziek. In het Besluit is onversterkte muziek uitgezonderd bij het bepalen van de geluidsniveaus. De reden hiervoor is dat maatregelen ter beperking van de geluidsemissies moeilijk zijn. Dit betekent dat voor onversterkte muziek in principe geen maximum geluidsnorm geldt. Op basis van artikel 2.18, eerste lid, onder f en vijfde lid, van het Besluit hebben gemeenten wel de mogelijkheid om dit in een gemeentelijke verordening aan te passen (zie ook artikel 4:5). De reguliere geluidsnormen gelden niet bij festiviteiten, waardoor bedrijven dan meer geluid mogen produceren. Om de omgeving enige bescherming te bieden en geluidniveaus van onversterkte muziek bij festiviteiten te begrenzen is onversterkte muziek meegenomen in de geluidsnorm.

Bij de bepaling van het geluidsniveau wordt in het zevende lid de bedrijfsduurcorrectie bij muziekgeluid buiten beschouwing gelaten. Dit in tegenstelling tot de Handleiding meten en rekenen industrielawaai. Hiervoor wordt aangesloten bij de systematiek en motivatie uit het Besluit: in de handleiding is de correctie geïntroduceerd met het oog op continubedrijven. Toepassing van de bedrijfsduurcorrectie bij muziekgeluid bij horecabedrijven die bijvoorbeeld om 01.00 uur sluiten brengt met zich mee dat het geluidsniveau in de nachtperiode hoger mag zijn door correctie voor de resterende nachtperiode. Omdat dit niet wenselijk is, is toepassing van de bedrijfsduurcorrectie bij muziekgeluid niet toegestaan.

In het achtste lid is een eindtijdstip voor muziekgeluid vastgesteld om te voorkomen dat feesten bij bedrijven (theoretisch) de hele nacht door kunnen gaan. De eindtijden voor deze meldingen zijn gelijk aan de eindtijden voor evenementen in de openlucht daar de omwonenden gelijke

bescherming tegen de last van een melding genieten als was het een afgewogen evenement.

Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten
Eerste lid
De bevoegdheid voor het vaststellen van het aantal incidentele festiviteiten voor inrichtingen in een gemeentelijke verordening staat in de artikelen 2.21 en 4.113 van het Besluit. Volgens artikel 2.21, eerste lid, onderdeel b kan de gemeenteraad bij verordening het aantal dagen of dagdelen aanwijzen waarop individuele inrichtingen voor incidentele festiviteiten vrijstelling kunnen verkrijgen van de geluidsnormen. Een incidentele festiviteit is een festiviteit die aan één of een klein aantal inrichtingen gebonden is. Dit is bijvoorbeeld een optreden met levende muziek bij een café, een jubileum, een personeels- of straatfeest of een "vroege vogels"-toernooi. In het Besluit is bepaald dat het maximum aantal dagen waarvoor de geluidsnormen niet gelden maximaal 12 dagen of dagdelen per jaar betreft. Het betreft een maximum: de raad heeft de bevoegdheid om, rekening houdend met de plaatselijke omstandigheden, in dit artikel het aantal te verlagen. In het onderhavige artikel dient de raad in de verordening te bepalen hoeveel incidentele festiviteiten per inrichting maximaal zijn toegestaan in de gemeente. Het maximum aantal van 12 incidentele festiviteiten is ongewijzigd in vergelijking met de vorige regeling voor horeca-, sport- en recreatie inrichtingen.
Wat wel verandert is dat de regeling nu ook geldt voor festiviteiten bij alle andere type A- en B-inrichtingen die onder het Besluit vallen. Dit betekent dat bijvoorbeeld ook detailhandel, kantoren, opslag- en transportbedrijven en metaalelektro-bedrijven een beroep op deze regeling kunnen doen. De enige uitzonderingen waarvoor de regeling niet geldt, zijn de type C-inrichtingen (d.w.z. inrichtingen die vergunningplichtig blijven of vallen onder Besluit landbouw of Besluit glastuinbouw).

Tweede lid
Volgens artikel 3.148 , eerste lid, van het Besluit moet bij inrichtingen de verlichting voor sportbeoefening in de buitenlucht tussen 23.00 uur en 07.00 uur zijn uitgeschakeld en indien er geen sport wordt beoefend of onderhoud wordt uitgevoerd. Op basis van het tweede lid van artikel 3.148 kan hiervan worden afgeweken. Dit kan bijvoorbeeld als sportverenigingen buiten de reguliere competities en recreatieve wedstrijden en trainingen gebruik willen maken van hun lichtinstallatie bij het houden van een veteranentoernooi of een "vroege vogels"-toernooi. Volgens het Besluit is het maximum aantal dagen waarvoor de beperkingen voor de verlichting niet gelden maximaal 12 dagen of dagdelen per jaar. Kortheidshalve wordt voor de verdere toelichting over dit maximum verwezen naar de bovenstaande toelichting bij het eerste lid.

Volgens de toelichting bij het Besluit blijft ook bij gebruik van artikel 3.148 tweede lid de algemene zorgplicht met betrekking tot lichthinder en duister voor de sportinrichtingen gelden, al is enige mate van hinder is bij incidentele activiteiten aanvaardbaar. De beoordeling of sprake is van onaanvaardbare lichthinder in geval van de viering van een festiviteit is aan het bevoegd gezag.

Zesde tot en met het negende lid
In tegenstelling tot het oude besluit horeca-. sport en recreatie-inrichtingen biedt het Besluit gemeenten de mogelijkheid om in of krachtens een gemeentelijke verordening voorwaarden te stellen aan de incidentele festiviteiten. De basis voor deze bevoegdheid staat in het tweede lid van artikel 2.21, onderdeel b.

Voor de algemene toelichting over de mogelijkheid om voorwaarden te stellen bij festiviteiten en de toelichting bij het zesde tot en met het negende lid wordt kortheidshalve verwezen naar bovenstaande toelichting bij artikel 4:2 APV, zesde tot en met het achtste lid. Net als bij de collectieve festiviteiten geldt de regeling voor incidentele festiviteiten voor alle type A- en B inrichtingen onder het Besluit in plaats van alleen voor horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen zoals onder het oude besluit.

In het achtste lid worden eindtijden gesteld. De eindtijden voor deze meldingen zijn gelijk aan de eindtijden voor evenementen in de openlucht zodat de omwonenden gelijke bescherming tegen de last van een melding genieten als was het een afgewogen evenementenvergunning.

In het negende en tiende lid wordt de mogelijkheid om muziekgeluid te produceren bij een festiviteit beperkt tot binnen de gebouwen van de inrichting. Gebouwen hebben over het algemeen een bepaalde geluiddempende werking. Op het buitenterrein zijn minder mogelijkheden voor het beperken van geluidsemissies. Voor muziekgeluid op buitenpodia of het buitenterrein van horecagelegenheden bij evenementen kan dit in de evenementenvergunning worden geregeld.

Artikel 4:4 Verboden incidentele festiviteiten (gereserveerd)

Artikel 4:5 Oversterkte muziek
Dit artikel sluit aan op de artikelen 2.17, 2.18 en 2.20 van het Besluit. Het artikel is alleen gericht op oversterkte muziek vanuit inrichtingen en niet buiten inrichtingen. Of er sprake is van een inrichting, wordt bepaald door de Wet milieubeheer. In het Besluit is oversterkte muziek uitgezonderd van de algemene geluidsniveaus. Gemeenten hebben, in artikel 2.18, eerste lid, onder f juncto vijfde lid, van het Besluit, expliciet de bevoegdheid gekregen om voor oversterkte muziek regels op te nemen in de Algemene Plaatselijke Verordening. Door het feit dat de hinderbeleving van oversterkte muziek zeker niet lager is dan die van versterkte muziek, dient deze op gelijke wijze te worden beschermd. De geluidwaarden kunnen door de gemeenten zelf worden bepaald.

Gemeenten kunnen op basis van artikel 2.20 voor geluid maatwerkvoorschriften vaststellen. Er kan op basis van artikel 2.20 en 2.17 (en dus indirect artikel 2.18) voor gekozen worden om ook maatwerkvoorschriften vast te stellen voor oversterkte muziek. Deze kunnen dan mogelijk wel afwijken van hetgeen in de APV gesteld wordt.

Dit kan verwarrend zijn voor bedrijven die meer of minder geluid mogen produceren bij versterkte (maatwerkvoorschriften) dan bij oversterkte muziek (APV). Om de geluidsnormen voor versterkte muziek gelijk te kunnen maken aan oversterkte muziek, is dit artikel op genomen.

Om vooral amateurgezelschappen in niet professionele oefenruimtes de kans te geven tot het hobbymatig beoefenen van oversterkte muziek, is voor hen in lid 2 een mogelijkheid gecreëerd om een aantal uur in de week uitgezonderd te zijn van de geluidsniveaus. In artikel 2 wordt gesproken over “oefenen”. Op deze manier worden festiviteiten en optredens voor publiek uitgesloten. Er is sprake van oefenen als men muziek maakt zonder dat er publiek aanwezig is.

De genoemde geluidsniveaus in het eerste lid onder tabel e zijn niet van toepassing op;
het geluid ten behoeve van het oproepen tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging of het bijwonen van godsdienstige of levensbeschouwelijke bijeenkomsten en lijkplechtigheden, alsmede geluid in verband met het houden van deze bijeenkomsten of plechtigheden;
het geluid van het traditioneel ten gehore brengen van muziek tijdens het hijsen en strijken van de nationale vlag bij zonsopkomst en zonsondergang op militaire inrichtingen;
het ten gehore brengen van muziek vanwege het oefenen door militaire muziekcorpsen in de buitenlucht gedurende de dagperiode met een maximum van twee uren per week op militaire inrichtingen.

Artikel 4:5a Traditioneel schieten (gereserveerd)

Artikel 4:6 Overige geluidhinder
Door in het eerste lid de zinsnede “een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer of het Besluit” op te nemen wordt de afbakening direct vastgelegd.

Een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer heeft ofwel een milieuvergunning nodig (waarin geluidsvoorschriften zijn opgenomen) ofwel zijn algemene regels op grond van het Besluit van toepassing. In deze algemene regels zijn ook geluidsvoorschriften opgenomen.
In de praktijk zullen vooral de Zondagswet, Wet Geluidhinder, Wet openbare manifestaties, het Vuurwerkbesluit een afbakeningsdiscussie opleveren. Daarom is gekozen om deze wetten afzonderlijk te benoemen in lid 3.

De Provinciale milieuverordening is toegevoegd in dit lid. In een provinciale milieuverordening

kunnen namelijk zogenaamde milieubeschermingsgebieden worden aangewezen, waaronder stiltegebieden. Voor deze stiltegebieden kunnen bij Provinciale milieuverordening regels over het voorkomen en beperken van geluidhinder worden gesteld, waaronder verbodsbepalingen.
De Provinciale milieuverordening gaat in dit geval vóór de gemeentelijke verordening.

Voor wat betreft de afbakening met hogere regelgeving geldt op grond van artikel 122 van de Gemeentewet dat de bepalingen van de APV van rechtswege vervallen als in het onderwerp door een wet, AMvB of een provinciale verordening wordt voorzien. De term "onderwerp" in artikel 122 betekent dat het om dezelfde materie moet gaan en dat hetzelfde motief ten grondslag moet liggen aan zowel de lagere als de hogere regeling. De formulering van de afbakeningsbepaling in het derde lid sluit daarom aan bij de Gemeentewet. Zie uitgebreid daarover onder het kopje Afbakeningsbepalingen in de Algemene Toelichting.

Artikel 4:6 heeft betrekking op de vormen van geluidhinder waarin de andere regelingen niet voorzien. Onder andere valt te denken aan:
- een niet permanente activiteit in een niet besloten ruimte, zoals een kermis, een heidefeest, een braderie, een rally, enz.;
- het door middel van luidsprekers op voertuigen of anderszins reclame of muziek maken of mededelingen doen;
- het ten gehore brengen van achtergrondmuziek in winkelstraten;
- het gebruik van diverse geluidproducerende recreatietoestellen;
- het gebruik van bouwmachines, zoals compressors, cirkelzagen, trilhamers en heistellingen;
- het toepassen van knalapparatuur om vogels te verjagen;
- overige handelingen waardoor geluidoverlast ontstaat.

Voorts kunnen onder artikel 4:6 vormen van geluidhinder vallen, veroorzaakt door het beoefenen van "lawaaiige" hobby's, het voortdurend bespelen van muziekinstrumenten, het gebruiken van elektro- akoestische apparatuur, het laten draaien van koelaggregaten op vrachtwagens, enz.
Met name voor deze vormen van geluidhinder ontbreken algemeen geldende criteria of normen. Dit behoeft ook niemand te verwonderen: de bron van geluidhinder is niet een bepaalde, aanwijsbare inrichting of gedraging. In beginsel kan het elke gedraging betreffen.

Van geval tot geval zal daarom moeten worden nagegaan in welke situatie en gedurende welke tijden er sprake is van geluidhinder, en welke maatregelen kunnen worden genomen. Uitgangspunt daarbij zal moeten zijn dat een zekere mate van (geluid)hinder als zijnde onvermijdelijk zal moeten worden aanvaard. Het college kan ontheffing van het verbod verlenen, zo nodig met voorschriften.

Vierde lid
Lex silencio positivo
Het tweede lid maakt een ontheffing van het verbod in het eerste lid mogelijk. Vanwege de overlast en ergernis die geluidsoverlast oplevert is er van afgezien om hier een lex silencio positivo toe te passen.

Bedacht moet worden dat klachten over vormen van geluidhinder nogal eens een minder goede verstandhouding tussen buren of omwonenden als achtergrond hebben. Normale handelingen worden dan eerder als (geluid)hinderlijk ervaren, terwijl men minder geneigd is aan een afdoende oplossing mee te werken.

Jurisprudentie
Weigering ontheffing om voor onbepaalde tijd eens in de twee weken op dinsdag- of donderdagavond van 19.00 tot 21.30 uur luide hardrockmuziek af te spelen op eigen muziekinstallatie, blijft in hoger beroep in stand. Het opnemen van geluidsnormen in de verordening is een zaak van de gemeentelijke wetgever. ABRS 16-12-2002, 200202622/1, ECLI:NL:RVS:2002: AE8977.

Voorlopige voorziening, Vergunning onder voorschriften wordt verleend voor het houden van een besloten buurtfeest voor ongeveer 25 personen. Omvang en karakter van het buurtfeest zijn –naar

voorlopig oordeel - dusdanig te achten dat daarvan in redelijkheid geen geluidhinder als bedoeld in artikel 4.1.5 (oud) van de APV valt te verwachten. Rb Zutphen 05-07-2002, 02/972 VEROR 58, ECLI:NL:RBZUT:2002:AE5178.

Verlening ontheffing, onder voorschriften, voor het ten gehore brengen van carillonmuziek. Vier keer per dag twee minuten en wekelijks op woensdag- of zaterdagmiddag maximaal 45 minuten. De norm van 75 dB(A) ter plaatse van woningen is niet voldoende onderbouwd. Het uitgangspunt dat het carillon in het winkelgebied moet worden gehoord geeft geen, althans onvoldoende blijk dat de belangen van de appellant, die tussen de toren en het winkelgebied woont, bij de besluitvorming in voldoende mate zijn afgewogen. ABRS 12-12-2001, 200102118/1, ECLI:NL:RVS:2001: AE0239.

Weigering ontheffing voor geluidversterking bij geloofsverkondiging. Grote zorgvuldigheid bij uitoefening grondrecht. Vz. ARRS 17-8-1990, AB, 1991, 44 m.nt.P.J. Boon, GS, 1991 6913, 3 m.nt. E. Brederveld, JG 91.0144 , BF 1991, 4 m.nt.J.M.H. de Vet-tacken.

Het aan- of afslaan van een c.v. installatie is niet aan te merken als het verrichten van een handeling in de zin van het APV-artikel. ABRS 3 6 1996, JG 97.0148 . Zie ook Lbr. 97/144.

Vergunningverlening voor het ten gehore brengen van mechanische muziek in winkelstraten. Overlast voor omwonenden. ABRS 10-3-1995, JG 95.0206 m.nt. A.B. Engberts.

Ontheffing van verbod tot veroorzaken geluidhinder in verband met spelen op trompet. ABRS 7-6 1994, JG 94.0290.

Geluidsvergunning voor feesttent, waarin met ontheffing van burgemeester alcohol wordt geschonken, is gelijk te stellen aan geluidsvergunning voor horeca-inrichting. Vz. ARRS, JG 92.0395 m.nt. L.J.J. Rogier, GS, 1992, 6945, 4 m.nt. H.Ph.J.A.M. Hennekens.

Weigering vergunning voor rijden met geluidswagen, Wnd. Vz. ARRS 2-11-1990, GS, 1992, 6937, 6 m.nt. E. Brederveld.

Carillonmuziek. Waar in het verleden geregeld over het bespelen van carillons, en dan vooral voor zover dit als geluidsoverlast werd ervaren, geregeld “succesvol”geprocedeerd word (bijvoorbeeld ABRvS 19 december 2001, <<JM>> 2002/54 en BR 2002, 58, p. 319 en ABRvS 28 juni 2006, AB, 2006, 289), zal dit vanwege de wijziging van het Activiteitenbesluit niet langer mogelijk zijn; uitsluitend als een gemeente dit in een verordening regelt, kunnen aan onversterkte muziek in het algemeen en carillons in het bijzonder nog voorwaarden gekoppeld worden.

Klokgelui Tilburgse pastoor. De rechtbank heeft geoordeeld dat artikel 109a van de APV van de gemeente Tilburg de in artikel 10, tweede lid, van de WOM omschreven bevoegdheid niet overschrijdt. Artikel 109a van de APV heeft niet het gestelde effect dat de belijding van godsdienst illusoir wordt en is niet in strijd met artikel 6 van de Grondwet. De wijze waarop het klokgelui door artikel 109a van de APV aan banden is gelegd, wordt toegestaan door artikel 10 WOM. De rechtbank is tevens verwerpt tevens het standpunt dat artikel 109a van de APV aan het BARIM dient te worden getoetst. Hierbij neemt zij in aanmerking dat artikel 109a van de APV zijn grondslag niet vindt in de Wm of een tot de Wm te herleiden algemene maatregel van bestuur, maar slechts in de WOM. Daarom leidt strijd met een bepaling van het BARIM — zo daarvan sprake zou zijn — op zichzelf niet tot de conclusie dat artikel 109a van de APV wegens onverbindendheid buiten toepassing moet blijven. Rechtbank Breda 20 oktober 2010 (ECLI:NL:RBBRE:2010: BO1112)

Artikel 4:6a Mosquito (vervallen)

AFDELING 2. BODEM-, WEG- EN MILIEUVERONTREINIGING

Artikel 4:7 Straatvegen (vervallen)

Artikel 4:8 Natuurlijke behoefte doen
Doorgaans beter bekend onder de naam "wildplassen". Deze bepaling spreekt verder voor zich.

Artikel 4:9 Toestand van sloten en andere wateren en niet openbare riolen en putten buiten gebouwen
Dit artikel betreft een samenvoeging van de in de bouwverordening geschrapte artikelen 334 en 336. Aangezien het hier om bepalingen gaat die niet direct het bouwwerk maar meer de omgeving betreffen, is tot onderbrenging in de APV besloten. Zie daarover ook Gst. nr. 6849, 14, m. nt. mr. J.M.H.F. Teunissen.

AFDELING 3. HET BEWAREN VAN HOUTOPSTANDEN
Algemeen
In het kader van de deregulering van gemeentelijke regelgeving zijn de bepalingen inzake het bewaren van houtopstanden tegen het licht gehouden.

Er bestaat behoefte aan een regeling die uitsluitend betrekking heeft op een beperkt aantal te beschermen bomen. Een algemeen kapverbod geeft de gemeente onnodig veel werk omdat in de praktijk meer dan 90% van de aanvragen om kapvergunning wordt verleend. Ook voor de burger is een algemeen kapverbod belastend.

Gekozen is voor het uitgangspunt dat in beginsel geen kapvergunning vereist is voor het vellen van een boom tenzij deze staat vermeld op de door de gemeente opgestelde en vastgestelde bomenlijst.

Van belang is om bij de aanvrager onder de aandacht te brengen dat niet altijd gebruik kan worden gemaakt van een verleende vergunning. Het kan zijn dat een vereiste vergunning/vrijstelling/ontheffing van de Natuurbeschermingswet of Flora-en faunawet ontbreekt. Met name de vogels in de bomen dienen te worden beschermd.

Artikel 4:10 Begripsbepalingen
Het nieuwe uitgangspunt van de bepalingen heeft uiteraard tot gevolg dat veel begripsomschrijvingen zijn komen te vervallen. Er resteren slechts de begripsomschrijvingen: houtopstand, hakhout, iepziekte en vellen.

Artikel 4:11 Kapverbod
In deze bepaling wordt het belangrijkste nieuwe element geïntroduceerd: de bomenlijst.

Uitgangspunten van deze lijst zijn:
- De verantwoordelijkheid ligt bij de gemeenten zelf: d.w.z. voor het inventariseren en actualiseren van het gemeentelijk bomenbestand en het overnemen van de gemeentelijke monumentale bomen die vermeld staan op de landelijke lijst van de Bomenstichting in Utrecht.
- Duidelijk en inzichtelijk voor de burgers.
- Zoveel mogelijk de te beschermen bomen verankeren in een bestemmingsplan, op het renvooi van de plankaart of in een landschapsbeleidsplan of bomenplan.

Wabo
De vergunning voor het vellen van houtopstanden is aangewezen in artikel 2.2, eerste lid onder g, van de Wabo. Vaak zal naast de vergunning nog een vergunning, ontheffing of vrijstelling op grond van de Natuurbeschermingswet of de Flora- en Faunawet nodig zijn in verband met de bescherming van vogels en hun nesten in de bomen. De Natuurbeschermingswet en Flora- en Faunawet haken aan bij de Wabo. Er wordt dan dus één omgevingsvergunning verleend of geweigerd. De Boswet haakt echter niet aan bij de Wabo. Indien die van toepassing is, blijft dus een aparte vergunning vereist.

In de Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor, Staatscourant 2010-5162) zijn indieningsvereisten voor de aanvraag van een omgevingsvergunning opgenomen.

Naast een aantal algemene indieningsvereisten (zie daarvoor de toelichting bij artikel 1:2 van de

APV) zijn er in artikel 7.5 van de Mor nog een aantal speciale indieningsvereisten voor het vellen van houtopstanden opgenomen.

Derde lid, noodkap
De gemeente Aalsmeer heeft behoefte aan een duidelijke bevoegdheid om bij onmiddellijk gevaar het kapverbod buiten werking te stellen.

Vijfde lid
Het vijfde lid vermeldt als extra aandachtspunt dat de Boswet van toepassing kan zijn. Ingevolge artikel 15, derde lid, van de Boswet jo. artikel 121 Gemeentewet of 118 Provinciewet zijn de gemeenteraad en provinciale staten sinds 1 januari 2015 niet meer bevoegd regels te stellen ter bewaring van bossen en andere houtopstanden die buiten de bebouwde kom zijn gelegen. Hierop gelden een aantal uitzonderingen. Verwezen wordt naar dit artikel van de Boswet.

Zesde lid
Lex silencio positivo
In de Wabo is bepaald dat voor deze vergunning een positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen van toepassing is. Voor de duidelijkheid is dat hier nogmaals opgemerkt. NB! De gemeenteraad heeft bij de vaststelling van de APV dus niet de vrijheid om te bepalen dat er geen lex silencio van toepassing is!

Artikel 4:11a Aanvraag vergunning (vervallen)

Artikel 4:11b Bijzondere vergunningvoorschriften (vervallen)

Artikel 4:11c Waardevolle bomenlijst (vervallen)

Artikel 4:11d Kappen zonder vergunning en instandhoudingsplicht (vervallen)

Artikel 4:11e Bestrijding iepziekte
Dit artikel staat los van de bomen op de lijst. Het college moet ingrijpen bij iepziekte, dit is een wettelijke verplichting die uit de Plantenziektewet voortvloeit. De rechthebbende van het terrein waarop de zieke iepen staan is verplicht, binnen de daarvoor door het college gestelde termijn, toegang te verschaffen, om een, door het college ingeschakeld, erkend boomverzorgingsbedrijf de benodigde werkzaamheden te laten verrichten. De kosten voor de door het boomverzorgingsbedrijf verrichtte werkzaamheden zijn voor rekening van de gemeente.

Artikel 4:12 Vergunning van rechtswege (vervallen)

Artikel 4:12a Afstand tot de erfgrens (vervallen)

AFDELING 4. MAATREGELEN TEGEN ONTSIERING EN STANKOVERLAST

Artikel 4:13 Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen enz.
Deze bepaling verschaft een basis voor het treffen van maatregelen tegen een uit oogpunt van welstand en bescherming van de openbare gezondheid ontoelaatbare opslag van bromfietsen en caravans e.d., en landbouwproducten . Het college is bevoegd bepaalde plaatsen aan te wijzen waar deze opslag verboden is c.q. aan bepaalde regels gebonden is.

Deze bepaling ziet niet op handelingen die plaatsvinden op de "weg" in de zin van de wegenverkeerswetgeving. Deze afbakening is aangebracht omdat voor zover de in deze bepaling genoemde activiteiten plaatsvinden op de "weg" daartegen kan worden opgetreden op basis van andere in deze verordening opgenomen voorschriften.

Afbakening
Door in het eerste lid de zinsnede "buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer" op te nemen wordt de afbakening met de Wet milieubeheer direct vastgelegd. Hierdoor vervalt in het vierde lid de afbakening met de Wet milieubeheer.

Artikel 4:14 Stankoverlast door gebruik van meststoffen (vervallen)

Artikel 4:15 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame
Voor een reclame van enige omvang of betekenis is doorgaans een bouwvergunning nodig, waardoor al aan de welstand kan worden getoetst. Een reclame waardoor het verkeer in gevaar wordt gebracht of overlast wordt veroorzaakt voor omwonenden komt relatief zo weinig voor dat het moeilijk valt te rechtvaardigen om voor die gevallen een vergunningplicht voor alle reclames in stand te houden.

Artikel 4:15 is niet in strijd met artikel 7 van de Grondwet. In artikel 7, vierde lid, van de Grondwet wordt de handelsreclame met zo veel woorden van de vrijheid van drukpers uitgezonderd.

Wabo
Op een vergunnings- en ontheffingsstelsel voor handelsreclame aan gebouwen is de Wabo van toepassing. Omdat een zodanig stelsel in de APV geschrapt is, is daarvoor geen regeling opgenomen.

Afleidende objecten langs snelwegen
Rijkswaterstaat heeft op 21 oktober 2011 het "Beleidskader afleidende objecten langs snelwegen" vastgesteld. De hoofdlijn voor objecten (waaronder reclame) is nu:
- bewegende objecten of beelden zijn niet toegestaan
- de objecten of beelden mogen niet verblinden (moeten voldoen aan richtlijn lichthinder)
- de objecten of beelden moeten op voldoende afstand van de rijbaan zijn geplaatst.

De APV kan op dit soort objecten van toepassing zijn, namelijk als de grond langs de snelweg valt binnen het begrip "weg" of binnen de definitie van "openbare plaats" als genoemd in artikel 1:1 van deze verordening. In dat geval zal het rijksbeleidskader handvaten kunnen bieden om te bepalen of het object het verkeer in gevaar brengt.

Jurisprudentie
Artikel 10 EVRM en artikel 19 IVBP zijn alleen in het geding zijn als de verspreiding van reclame zo zeer aan banden zou zijn gelegd dat de vrijheid om reclame te maken zelf zou worden aangetast (JG 95.0207, AB 1995, 163).

Geen strijd met artikel 10 EVRM en 19 IVBP aangezien het verbod bij wet is voorzien en noodzakelijk in een democratische samenleving ter voorkoming van wanordelijkheden en ter bescherming van rechten van derden (HR 1 april 1997, NJ 1997, 457).

Nu in dit geval de Woningwet van toepassing is, heeft het college zich terecht op het standpunt gesteld dat naast de door hen verleende bouwvergunning voor de oprichting van de reclamezuil niet ook een reclamevergunning als bedoeld in artikel 4.7.2 van de APV is vereist. Zij hebben dan ook terecht het verzoek om toepassing van bestuursdwang ten aanzien van de dubbelzijdige lichtreclamezuil afgewezen. ABRS 13-11-2002, Gst, 2003, 7180, 34 m.nt. J.Teunissen.

Anders dan het college meent, is het welstandstoezicht in het kader van de Woningwet niet beperkt tot toetsing van bouwkundige elementen. ABRS 04-12-2002, Gst, 2003, 7180, 35 m.nt. J. Teunissen.

Meer recent in dezelfde zin ABRS 02-06-2004, ECLI:NL:RVS:2004: AP0370.

Artikel 4:16 Vergunningplicht lichtreclame (vervallen)

AFDELING 5. KAMPEREN BUITEN KAMPEERTERREINEN
Algemeen
Met de intrekking van de Wet op de openluchtrecreatie (WOR) per 1 januari 2008 heeft de Rijksoverheid bedoeld een nogal omslachtig stuk regelgeving te dereguleren. De VNG heeft daarop geadviseerd in de APV drie artikelen op te nemen. Daarmee wordt de ruimte die gemeenten met de

intrekking van de wet is geboden op een lastenarme manier ingevuld. Zie voor verdere informatie Ledenbrief Lbr. 05/128 en Ledenbrief Lbr. 07/125. Voor de manier waarop een gemeente haar kampeer- en recreatiebeleid kan vormgeven zie de VNG-publicatie in de groene reeks nummer 129 "Het kampeerbeleid na de Wet op de Openluchtrecreatie. Handreiking voor bestuurders en ambtenaren".

Artikel 4:17 Begripsbepaling
In de begripsomschrijving gaat het in het algemeen over een tent, tentwagen, kampeerwagen en caravan.

Artikel 4:18 Recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen
Zie de algemene toelichting bij deze afdeling en de VNG-publicatie in de groene reeks nummer 129 "Het kampeerbeleid na de Wet op de Openluchtrecreatie. Handreiking voor bestuurders en ambtenaren".

Artikel 4:19: Aanwijzing kampeerplaatsen
Zie de algemene toelichting bij deze afdeling en de VNG-publicatie in de groene reeks nummer 129 "Het kampeerbeleid na de Wet op de Openluchtrecreatie. Handreiking voor bestuurders en ambtenaren".

Hoofdstuk 5. Andere onderwerpen betreffende de huishouding der gemeente

AFDELING 1. PARKEEREXCESSEN

Artikel 5:1 Begripsbepalingen
De definitie van "weg" in artikel 1:1 van deze verordening is ook op deze afdeling van toepassing. Concreet gaat het om alle voor het openbaar verkeer openstaande wegen of paden met inbegrip van de daarin liggende bruggen en duikers en de tot die wegen behorende paden en bermen of zijkanten. De artikelen 5:2, 5:3, 5:4, 5:5, 5:6, eerste lid, onder a, 5:7, 5:8, tweede lid, en 5:9 hebben derhalve slechts op "echte" parkeerexcessen betrekking. De andere artikelen in deze afdeling strekken zich ook uit tot gedragingen buiten de weg in de zin van de WVW 1994.

Voertuigen
Om te voorkomen dat over de inhoud van het begrip "voertuigen" onzekerheid zal bestaan, is een definitie van dit begrip opgenomen. Tot uitgangspunt is genomen de definitie van "voertuigen" die in artikel 1, onder al, van het RVV 1990 wordt gegeven. Voertuigen in de zin van dit artikel zijn: fietsen, bromfietsen, gehandicaptenvoertuigen, motorvoertuigen, trams en wagens. Voor kleine voertuigen, zoals kruiwagens, kinderwagens, rolstoelen e.d. is een uitzondering gemaakt, omdat anders sommige bepalingen een te ruime strekking zouden krijgen.

Fietsen, bromfietsen en gehandicaptenvoertuigen vallen ook onder de definitie van voertuigen. Ook deze kunnen immers parkeerexcessen veroorzaken en worden daarom als voertuig beschouwd.

Parkeren
De omschrijving van het begrip "parkeren" is dezelfde als de omschrijving in artikel 1, onder ac, van het RVV 1990. Dit artikelonderdeel verstaat onder parkeren: het laten stilstaan van een voertuig anders dan gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in- of uitstappen van passagiers of voor het onmiddellijk laden of lossen van goederen. De gegeven definitie bewerkstelligt dat enkele vormen van doen of laten staan van voertuigen, die moeten worden ontzien, buiten de werking van de voorgestelde verbodsbepalingen blijven. Het onmiddellijk in- en uitstappen van personen en het onmiddellijk laden en lossen van goederen zijn dan immers activiteiten die door deze bepalingen niet worden bestreken. Evenmin zullen deze bepalingen van toepassing kunnen zijn ten aanzien van voertuigen die bij een garagebedrijf stilstaan om benzine te tanken; in dit geval is er geen sprake van parkeren.

Anders dan het RVV 1990 richten de bepalingen van afdeling 5.1. van de APV zich ook tot niet bestuurders die anderszins belanghebbend zijn bij een voertuig (de eigenaar, huurder, opdrachtgever etc.) zodat de zinsnede "het laten stilstaan" een iets ruimere strekking heeft dan in de wegenverkeerswetgeving gebruikelijk is.
Die ruimere strekking maakt het mogelijk dat ook de andere belanghebbenden bij het voertuig (dan de bestuurder) kunnen worden aangesproken op niet-naleving van de (parkeer)verboden in deze afdeling.

Artikel 5:2 Parkeren van voertuigen van autobedrijf e.d.
Eerste lid, onder a
Deze bepaling beoogt optreden mogelijk te maken tegen die autohandelaren en exploitanten van garage-, herstel- en autoverhuurbedrijven die de weg voortdurend gebruiken als stallingsruimte voor auto's die hun toebehoren of zijn toevertrouwd. Bij het opstellen van deze bepaling is er naar gestreefd de delictsomschrijving zoveel mogelijk vrij te houden van elementen waarvan de bewijslevering moeilijkheden kan opleveren. Niettemin kan met name het bewijs dat betrokkene "zijn bedrijf of nevenbedrijf dan wel een gewoonte" van de hier bedoelde activiteiten maakt, alsook dat de desbetreffende voertuigen "hem toebehoren of zijn toevertrouwd", onder omstandigheden problemen opleveren. De woorden "drie of meer voertuigen" zijn gekozen om de bewijslast niet onevenredig zwaar te doen zijn. Doordat het verbod slechts betrekking heeft op het parkeren dat in het kader van (neven)bedrijf of gewoonte plaatsvindt, blijft het normaal parkeren van de voor persoonlijk gebruik gebezigde auto('s) van de exploitant en eventueel van zijn gezinsleden mogelijk. (Zie het eerste lid, onder b).

Deze bepaling heeft slechts betrekking op "eigenlijke" parkeerexcessen, dat wil zeggen op het parkeren van voertuigen op de weg (in de zin van de WVW 1994). Het zou uiteraard te ver gaan deze bepaling ook te laten gelden voor gedragingen buiten de weg.

Eerste lid, onder b
Reparatie- en sloopwerkzaamheden aan op de weg geparkeerde voertuigen in het kader van de uitoefening van een (neven)bedrijf, geven veelal klachten inzake geluidsoverlast en verontreiniging van de weg; in mindere mate wordt geklaagd over de als gevolg van deze activiteiten verminderde parkeergelegenheid.

Tweede lid
Aangezien het parkeren van voertuigen van rijschoolhouders en taxiondernemers excessieve vormen kan aannemen, is in het tweede lid daarom expliciet bepaald dat onder "verhuren", zoals in het eerste lid bedoeld, mede wordt verstaan het gebruiken van voertuigen voor het geven van rijlessen of voor het vervoeren van personen tegen betaling. Aldus kan ook tegen excessief gebruik van de weg door rijschoolhouders en taxiondernemers worden opgetreden.

Derde lid
Onder a is het woord "vergen" gebezigd in plaats van "duren" ten einde twijfel over de vraag of met een bepaalde herstel- of onderhoudswerkzaamheid meer dan een uur gemoeid is, zoveel mogelijk uit te sluiten. Bij het gebruik van de term "vergen" beschikt men over een meer objectieve maatstaf.

Vierde lid
Het verlenen van een ontheffing ingevolge dit lid zal in het algemeen op zijn plaats zijn in geval, alle omstandigheden in aanmerking genomen, redelijkerwijs moet worden aanvaard dat de exploitant geen andere mogelijkheden ten dienste staan dan de hem toebehorende of toevertrouwde auto's op de weg te parkeren. Te denken is hierbij aan het geval dat de exploitant van een reeds lang bestaand bedrijf in de feitelijke onmogelijkheid verkeert op eigen terrein of in de nabijheid van zijn bedrijf stallingsruimte te creëren c.q. daarover op andere wijze de beschikking te krijgen.

Aan de ontheffing kunnen uiteraard voorschriften worden verbonden, onder meer omtrent de plaats waar en de tijd gedurende welke voertuigen voor de hier aan de orde zijnde doeleinden op

de weg mogen worden geplaatst, alsmede ten aanzien van het aantal voertuigen dat ter plaatse door de houder van de ontheffing mag worden geparkeerd.

De Afdeling rechtspraak keurde zelfs de weigering van de gemeente Binnenmaas om ontheffing te verlenen voor het parkeren van meer dan twee auto's bij elkaar goed. Het feit dat het bedrijf ter plaatse was toegestaan deed daaraan niet af. Het behoud van het beperkte aantal parkeerplaatsen in de omgeving van het bedrijf woog zwaarder. ARRS 16-8-1988, AB 1989, 373.

Gezien de mogelijke milieugevolgen lijkt een lex silencio positivo hier niet bijzonder wenselijk (lid 5). De lex silencio positivo is hier dan ook niet van toepassing verklaard.

Artikel 5:3 Te koop aanbieden van voertuigen
Het komt regelmatig voor dat eigenaren hun voertuig te koop aanbieden op de openbare weg. Wanneer het een enkel voertuig betreft, is dit geen echt probleem. Van aantasting van het uiterlijk aanzien van de omgeving is niet of nauwelijks sprake, de overlast voor de omwonenden blijft beperkt en het gebruik van de beschikbare parkeerruimte kan niet excessief genoemd worden.

Anders ligt het wanneer de voertuigen met grote aantallen tegelijk aangeboden worden. Behalve dat het uiterlijk aanzien wordt aangetast, brengt het voor de omwonenden aanzienlijke overlast met zich mee. Een dergelijke uitstalling van voertuigen trekt immers kooplustigen aan. Ook wordt er een aanmerkelijk beslag op de beschikbare parkeerruimte gelegd.

Derde lid
Lex silencio positivo
Dit artikel dient om te kunnen optreden tegen geïmproviseerde kleine automarkten op de openbare weg. Gezien de overlast die daarmee gepaard kan gaan is het niet wenselijk om hier een lex silencio positivo toe te passen.

Artikel 5:4 Defecte voertuigen
Veelvuldig doet zich het verschijnsel voor dat niet-rijklare voertuigen op de weg worden geplaatst. De eigenaar of houder van een of meer van dergelijke voertuigen heeft deze meestal aangekocht om na weken of zelfs maanden van nijvere zelfwerkzaamheid weer een volwaardig voertuig te creëren. Veelal slaagt hij in deze poging niet, waarna het voertuig op de weg wordt achtergelaten, waar het na verloop van tijd degenereert tot autowrak. Deze bepaling richt zich in het bijzonder tegen dit soort parkeergedragingen. Het excessieve is in het bijzonder gelegen in het in relatie tot het tekort aan parkeerruimte niet gerechtvaardigde doel waartoe men het voertuig op de weg zet. Daarnaast kan het hier bedoelde parkeren een ontsiering van het uiterlijk aanzien van de gemeente meebrengen en om die reden excessief zijn.

Beperking van het verbod tot die gevallen waarin er sprake is van min of meer ernstige gebreken aan het voertuig, moet noodzakelijk worden geacht, wil het verbod niet een te ruime strekking krijgen.

Artikel 5:5 Voertuigwrakken
Anders dan de niet-rijklare voertuigen die ingeval van parkeren gedurende zekere tijd in het bijzonder een parkeerexces kunnen opleveren door het in relatie tot het tekort aan parkeerruimte niet gerechtvaardigde doel waartoe men een voertuig op de weg zet, geeft een achtergelaten voertuigwrak, inclusief een fiets of bromfiets, in de eerste plaats aanstoot, doordat het een ontsierend element in het straatbeeld vormt. Ook houdt een wrak een gevaar in voor spelende kinderen en voor de weggebruikers.

Het verbod in dit artikel richt zich op degene die het voertuigwrak op de weg plaatst of heeft. Dat is op zich al een ruimere kring van subjecten dan alleen de bestuurder; ook andere belanghebbenden bij het voertuig vallen onder deze bepaling.

Artikel 5:6 Kampeermiddelen e.d.

Eerste lid, onder a
Deze bepaling richt zich tegen het langer dan nodig plaatsen of hebben van voertuigen die voor recreatie e.d. worden gebruikt. Hieronder vallen in ieder geval: caravans, kampeerwagens, aanhangwagens, magazijnwagens, keetwagens e.d. op de weg. In deze bepaling zijn de woorden "parkeren" gewijzigd in "te plaatsen of te hebben" om de handhaving van deze bepaling eenvoudiger te maken.

Met het steeds een paar meter verplaatsen van een caravan, aanhangwagentje e.d. op de openbare weg wordt handhaving van deze bepaling niet langer meer voorkomen. Met de zinsnede "of anderszins voor andere dan verkeersdoeleinden wordt gebruikt" is beoogd aan te geven dat alle soorten (aanhang)wagens en voertuigen, die niet "dagelijks" worden gebruikt als vervoermiddel onder deze bepaling kunnen vallen.

Eerste lid, onder b
Deze bepaling richt zich ook tegen het ontsieren van het uiterlijk aanzien van de gemeente door het doen of laten staan van caravans e.d. elders dan op de weg in de zin van de WVW 1994. In zoverre betreft deze bepaling derhalve niet een "eigenlijk" parkeerexces, dat immers veronderstelt dat de gedraging plaatsvindt op een weg (in de zin van de WVW 1994).

Zoals opgemerkt in de toelichting op artikel 5:1, onderdeel b, wordt het begrip "parkeren" zo uitgelegd, dat het verbod in dit artikel zich niet alleen richt op de bestuurder van een voertuig maar ook op de andere belanghebbenden bij het voertuig.

Vierde lid
Lex silencio positivo
Het motief voor een aanwijzingsbesluit is doorgaans dat een toch al beperkte parkeerruimte door caravans e.d. overbelast zou raken. In die situatie zou het onwenselijk zijn dat een ontheffing zou ontstaan als er een beslistermijn wordt overschreden. Om die reden is van een lex silencio positivo afgezien.

Jurisprudentie
De Afdeling rechtspraak van de Raad van State stelde de gemeente Beverwijk in het gelijk enerzijds in de aanwijzing van een weg waar parkeren van een kampeerwagen langer dan 48 uur niet is toegestaan en anderzijds in de weigering hiervan ontheffing te verlenen.
De verkeersveiligheid en het aanbod van parkeerruimte waren in het geding. ARRS 11-3-1993, AB 1993, 553.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State geeft aan dat het college van zijn bevoegdheid om voor een bepaalde locatie te bepalen dat er niet met een kampeerwagen e.d. mag worden geparkeerd (zoals in art. 5.1.5, eerste lid, onder b (oud) bedoeld), slechts gebruik kan maken voor zover het gaat om een locatie die geen "weg" is in de zin van de wegenverkeerswetgeving. Binnenplein is weg in de zin van de WVW en valt daarmee niet onder "aangewezen plaats" uit de APV-bepaling. ABRS 18-4-1997, JG 97.0210 m.nt. A.B. Engberts.

Artikel 5:7 Parkeren van reclamevoertuigen (vervallen)

Artikel 5:8 Parkeren van grote voertuigen
Algemeen
In gemeentelijke kring wordt het meer en meer als noodzakelijk ervaren dat het parkeren van grote voertuigen - in het bijzonder vrachtwagens - op wegen in de stadscentra en in de woonwijken zoveel mogelijk wordt tegengegaan. Maatschappelijk gezien is er een tendens waarneembaar dat dit parkeren wordt ervaren als misbruik van de weg. De gevaren en inconveniënten die deze parkeergedragingen kunnen opleveren, zijn velerlei: onvoldoende opvallen bij schemer en duisternis van geparkeerde vrachtwagens, onvoldoende zichtbaarheid van tussen of achter deze voertuigen spelende kinderen, buitensporige inbeslagneming van de schaarse parkeerruimte, belemmering van het uitzicht vanuit de woning, afbreuk aan het uiterlijk aanzien der gemeente enz. Op den duur zal het parkeren van grote voertuigen dan ook niet meer dienen te

geschieden op wegen binnen de bebouwde kom, althans niet op die wegen binnen de bebouwde kom, welke gelegen zijn in het centrum of in de woonwijken. Uit de jurisprudentie kan worden opgemaakt, dat ook volgens de Hoge Raad het parkeren van vrachtwagens in woonwijken enz., bezien tegen de achtergrond van de recente verkeersomstandigheden en maatschappelijke inzichten, niet (meer) redelijkerwijze als "normaal" verkeer kan worden beschouwd. De artikelen 5:8 en 5:9 bevatten regels waarmee het parkeren van grote voertuigen, voor zover dit excessief is, kan worden tegengegaan. Zie voorts ook de algemene toelichting onder punt 5 Vervangende parkeergelegenheid.

Vierde lid
Lex silencio positivo
In dit geval is ervoor gekozen wel een lex silencio positivo op te nemen. Deze situatie is veel zeldzamer dan die in het artikel over kampeermiddelen e.a. Ook vergt het toekennen of afwijzen van deze ontheffing geen langdurige of complexe afweging.

Jurisprudentie
De instelling van een parkeerverbod voor grote voertuigen dient of te gebeuren op basis van de APV of op basis van een verkeersbesluit (Wegenverkeerswetgeving). Een combinatie hiervan is niet mogelijk. Zie Vz. AGRS 27-4-1993 (B03.93.0018), JU 941157 (VNG-databank).

Ontheffingenbeleid van gemeenten Grave en Stad Delden, waarbij geen ontheffingen worden verleend voor het parkeren van grote voertuigen in een woonbuurt, wordt door de Voorzitter van de ARRS als niet onredelijk aangemerkt. Vz. ARRS 18-12-1992,S03.92.4266, JU 931114 (VNG databank) en Vz. ARRS 16-9-1993,S03.93.3369, JU 941013 (VNG-databank).

De weigering een ontheffing te verlenen voor het parkeren van een groot voertuig wordt vernietigd, omdat er geen sprake is van een hoge parkeerdruk ter plaatse, zoals werd aangevoerd. ARRS 4-5-1993, JG 93.0353 .Bij een verzoek om bestuursdwang in geval van het parkeren van een groot voertuig, waarbij het uiterlijk aanzien in het geding is, dient het college een goede belangenafweging te maken tussen enerzijds de redelijke eisen van welstand en anderzijds de belangen van de eigenaar van het voertuig. De belangenafweging acht de Afdeling rechtspraak niet onredelijk. ARRS 3-6-1991, JG 92.0301.

Wanneer (nagenoeg) de gehele bebouwde kom wordt aangewezen als gebied waar geen vrachtwagens mogen worden geparkeerd, dient het college zich ervan te vergewissen dat geschikte alternatieve parkeergelegenheid aanwezig is, waarbij ook rekening moet worden gehouden met de veiligheid van de geparkeerde vrachtwagens. ABRS 15-5-2001, nr. 200002098/1.

Artikel 5:9 Parkeren van uitzicht-belemmerende voertuigen
Eerste lid
Deze bepaling beoogt optreden mogelijk te maken tegen het op de weg parkeren van vrachtwagens e.d. bij andermans voor bewoning of ander dagelijks gebruik bestemd gebouw, zodanig, dat daardoor het uitzicht van bewoners of gebruikers van het gebouw op hinderlijke wijze wordt belemmerd of hun anderszins hinder of overlast wordt aangedaan. Zie voorts ook de toelichting bij artikel 5:8.

Door opneming van de bestanddelen "of hun anderszins hinder of overlast wordt aangedaan" zijn ook mogelijke andere vormen van hinder of overlast dan uitzichtbelemmering, door het parkeren van grote voertuigen aan bewoners of gebruikers van gebouwen berokkend, verboden. Hierbij kan worden gedacht aan belemmering van de lichtval, stankoverlast en geluidsoverlast, bij voorbeeld ten gevolge van het starten en warmdraaien van grote voertuigen.

Dat een dergelijke zinsnede houdbaar is, blijkt uit een reeds oude uitspraak van de Hoge Raad (HR 16 januari 1986, NJ 1968, 198) waarin de Hoge Raad de bedoelde zinsnede in de APV van Enschede verbindend achtte.

Zoals opgemerkt in de toelichting op artikel 5:1, onderdeel b, wordt het begrip "parkeren" zo uitgelegd, dat het verbod in dit artikel zich niet alleen richt op de bestuurder van een voertuig

maar ook op de andere belanghebbenden bij het voertuig.

Tweede lid
De in dit lid opgenomen uitzondering ziet bij voorbeeld op (het parkeren van) "hoogwerkers", meetwagens e.d. Een ontheffingsmogelijkheid is niet geboden. Niet goed valt in te zien hoe deze mogelijkheid te rijmen valt met het hinderlijke karakter van het hier bedoelde parkeren.

Artikel 5:10 Parkeren van voertuigen met stankverspreidende stoffen (gereserveerd)

Artikel 5:11 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen
Eerste lid
De borden E1, E2 en E3 verbieden niet langer het parkeren in de berm. De reikwijdte ervan is sinds een uitspraak van het gerechtshof Arnhem op 23 mei 2016 beperkt tot de rijbaan, op basis van het Verdrag van Wenen. Het Verdrag van Wenen gaat sinds 8 november 2008 vóór het RVV 1990.

Tot 23 mei was van belang dat onder het begrip weg in de zin van artikel 65, tweede lid van het RVV 1990 wordt verstaan de voor het openbaar verkeer openstaande weg, zoals gedefinieerd in artikel 1, onder b van de Wegenverkeerswet 1994. Daarbij waren de onderborden met de tekst 'Geldt ook voor de berm' dus volstrekt overbodig. Het is zelfs verboden een dergelijk onderbord te plaatsen. Op grond van het arrest van 23 mei gelden E1, E2 en E3 immers alléén nog maar voor de rijbaan en op grond van artikel 8 BABW mag de werkingssfeer van gebods- en verbodsborden alleen worden beperkt (en dus niet worden uitgebreid). Ook achter een verkeersbord E1 mag in de berm worden geparkeerd sinds de uitspraak van het gerechtshof Arnhem.

In een aanvullend arrest van 16 juni 2016 stelt het hof dat de regel dat bord E1 het parkeren in de berm niet verbiedt, zich ook uitstrekt tot een parkeerverbodszone als bedoeld in artikel 66 RVV 1990.

Door dit arrest van het gerechtshof is het bekeuren voor parkeren in de berm bij de borden E1, E2 en E3 niet meer toegestaan.

Nu het gerechtshof Arnhem in zijn arrest van 23 mei 2016 duidelijk heeft gemaakt dat een berm niet tot de weg mag worden gerekend (superioriteit van het Verdrag van Wenen boven het RVV 1990), biedt artikel 5:11 APV (met wellicht enige aanpassing) regelgevende uitkomst, zodat het parkeren in (groene) bermen waar nodig kan worden aangepakt.

Als de wegbeheerder niet wil dat er in de berm wordt geparkeerd, kan dit ook onmogelijk worden gemaakt door het nemen van fysieke maatregelen zoals paaltjes, afrasteringen en dergelijke.

Het verharden van een berm biedt onvoldoende recht om het parkeren te verbieden. In een aanvullend arrest van 9 juni 2016 vermeldt het hof dat als een wegbeheerder een groenstrook verhardt, dit door het hof slechts gezien wordt “om de groenstrook/berm niet beschadigd te krijgen door het verkeer”. Wil een wegbeheerder dus duidelijk maken dat een verhard gedeelte niet bestemd is om op te parkeren, dan moet dit weggedeelte bijvoorbeeld als trottoir of voetpad worden ingericht.

Ook kan worden gedacht aan het plaatsen van lage struiken, bloembedden en dergelijke, waardoor wordt tegengegaan dat weggebruikers hun voertuig daar parkeren. Hierbij moet het wel heel duidelijk zijn dat het plantsoen niet tot discussie lijdt. De overeenkomst tussen bermen, beplantingen of groenstroken, parken of plantsoenen is immers dat er wel wat gras in staat. Een duidelijke scheiding is in de praktijk vaak niet te vinden en het arrest van het gerechtshof verandert niets aan deze discussie.

Eén ding is zeker: áls er sprake is van een (toegankelijke) berm, mag er vanaf 23 mei 2016 overal geparkeerd worden, ook al staat er een bord E1, E2 of E3.

Tweede lid
Bij de onder b bedoelde voertuigen kan worden gedacht aan voertuigen, in gebruik bij de politie of

de brandweer, als ook bij de gemeentelijke plantsoenendienst. Campings vallen onder terreinen als bedoeld onder c.

Vierde lid
Lex silencio positivo
Gezien het belang dat hier aan de orde is: het voorkomen van schade aan groenvoorzieningen, lijkt het niet bijzonder wenselijk om hier een lex silencio positivo toe te passen. Daarvan is dan ook afgezien.

Artikel 5:12 Overlast van fiets of bromfiets
In de praktijk wordt regelmatig overlast ondervonden van fietsen en bromfietsen die her en der buiten de daartoe bestemde fietsenstallingen worden geplaatst. Het gaat hierbij doorgaans om plaatsen, waar zich grote concentraties van gestalde (brom)fietsen voordoen, zoals bijvoorbeeld bij stations, winkelcentra en dergelijke. Voorop staat dat dan wel voldoende stallingsmogelijkheden ter plekke aanwezig zijn.

Ter regulering van overlast van foutief geplaatste (brom)fietsen is in het eerste lid van dit artikel aan het college de bevoegdheid gegeven om plaatsen aan te wijzen waar het verboden is (brom)fietsen neer te zetten buiten de daarvoor bestemde ruimten of plaatsen dan wel deze daar te laten staan. De belangen die het college hierbij onder meer in overweging kan nemen zijn: de bescherming van het uiterlijk aanzien van de gemeente, de voorkoming of opheffing van overlast of de voorkoming van schade aan de openbare gezondheid. Bij het laatste motief kan worden gedacht aan het voorkomen van mogelijke verwondingen aan voetgangers die zich tussen een woud van (brom)fietsen een weg moeten banen.

Na aanwijzing van een plaats waar het verbod zal gelden, kan tegen een foutief geplaatste (brom)fiets worden opgetreden. Door middel van borden moet worden aangegeven dat foutief geplaatste (brom)fietsen zullen worden verwijderd. Het feitelijk verwijderen dient dan beschouwd te worden als toepassing van bestuursdwang.

Alvorens deze vorm van bestuursdwang te effectueren is het verstandig aan het publiek bekend te maken, bijvoorbeeld door mededeling in het gemeenteblad, de plaatselijke krant of een huis-aan huisblad, met affiches en dergelijke, dat onjuist geplaatste (brom)fietsen zullen worden verwijderd. Tevens is het raadzaam aan te geven waar de verwijderde fietsen weer kunnen worden opgehaald en hoe hoog de kosten zijn die vergoed moeten worden.

Jurisprudentie
De Raad van State heeft de laatste jaren meerdere uitspraken gedaan over het verwijderen van fietsen die buiten de daartoe bestemde fietsenstallingen zijn geplaatst.
Verwezen wordt naar de uitspraken van 5 februari 2005 (nr. 200406067/1), 24 oktober 2007 (nr. 200702300/1), 6 februari 2008 (nr. 200703327/1) en 12 mei 2010 (nr. 200908219/1/H3).

Uit deze jurisprudentie kan ten aanzien van het verwijderen van foutief geplaatste fietsen de volgende lijn worden afgeleid:
- Er moet feitelijk sprake zijn van een gevaarlijke of hinderlijke situatie die het direct of na een beperkte tijd (begunstigingstermijn) verwijderen van deze fietsen rechtvaardigt.
- Per geval zal moeten worden bezien of een (korte) begunstigingstermijn wel of niet aan de orde is. Bijvoorbeeld geen begunstigingstermijn bij gevaarlijke situaties, maar wel bij hinderlijke situaties.
- Er moeten in de buurt voldoende stallingsplaatsen voor fietsen aanwezig zijn.
- In verband met bewijsvoering is het verstandig om een of meerdere foto’s te maken van de foutief geplaatste fiets, voordat deze wordt verwijderd.
- Het besluit tot toepassing van bestuursdwang moet direct bij het ophalen van de verwijderde en opgeslagen fiets of zo snel mogelijk daarna worden overhandigd c.q. worden toegestuurd aan de eigenaar van de fiets.
- Degene die het besluit tot toepassing van bestuursdwang overhandigt moet hiertoe gemandateerd zijn door het college van burgemeester en wethouders.
- Indien een fiets buiten de fietsklemmen, maar binnen de omheining van een fietsenstalling wordt

geplaatst zonder dat dit tot een gevaarlijke situatie aanleiding geeft, kan niet tot onmiddellijke verwijdering van deze fiets worden overgegaan. In zo'n geval zal eerst het besluit tot bestuursdwang op schrift moeten worden gesteld.

Afdeling 2. Collecteren

Artikel 5:13 Inzameling van geld of goederen

Algemeen

Van oudsher wordt in Nederland op ruime schaal een beroep gedaan op de liefdadigheidszin van het publiek door middel van collecten, inschrijvingen, verkoop van steunbonnetjes enz. Doorgaans gaan inzamelingsacties uit van volkomen betrouwbare instellingen. Incidenteel komt het voor dat bij de inzamelaar niet de charitatieve doelstelling voorop staat maar een ander (commercieel) belang. Hierbij wordt bij de burger de indruk gewekt dat de opbrengst naar het goede doel gaat terwijl dit voor maar een klein deel het geval is.

Buiten de sfeer van het strafrecht ligt het bestrijden van ongewenste praktijken primair op de weg van de gemeenten die het vergunningenbeleid voor inzamelingen in handen hebben. Dit is destijds verwoord in de Memorie van Toelichting (MvT) bij het wetsontwerp tot aanvulling van het Wetboek van Strafrecht met een bepaling omtrent telefonische colportage voor een goed doel (Kamerstuk 15678, Stb. 1982,12). In de MvT wordt het volgende opgemerkt: "Ook de overheid heeft een taak om het misbruik dat in sommige gevallen van de betere gevoelens van de mensen en van hun goedgeefsheid wordt gemaakt te bestrijden.

Niet alleen is dit nodig ter bescherming van het publiek, maar ook ter bescherming van de bonafide charitatieve instellingen, die voor de financiering van hun activiteiten in meerdere of mindere mate zijn aangewezen op de offerzin van het publiek".

De rol van het Centraal Bureau Fondsenwerving

Het CBF is een onafhankelijke stichting die al sinds 1925 toezicht houdt op de inzameling van geld voor goede doelen. Een van de belangrijkste taken van het CBF is het beoordelen van fondsenwervende instellingen. Vrijwel alle Nederlandse gemeenten zijn aangesloten bij het CBF. Ze worden regelmatig door het CBF geïnformeerd, of nemen zelf contact op voor nadere informatie. Het CBF is zo het eerste aanspreekpunt voor gemeenten bij nieuwe ontwikkelingen op het gebied van fondsenwerving en goede doelen.

De beoordelingen van het CBF vormen een leidraad bij het verstrekken van de incidentele inzamelingsvergunningen door de gemeenten aan instellingen die niet voorkomen op het collecterooster. Via afspraken met alle gemeenten en een aantal grote nationale fondsen is in 1949 een "collectenplan" gerealiseerd. Dit plan houdt onder meer in dat het CBF jaarlijks, op voorstel van de Stichting Collectenplan, een rooster vaststelt waarin aan grote landelijk collecterende fondsen voor hun inzamelingsactie een week wordt toegewezen. De "vrije" perioden zijn beschikbaar voor andere instellingen. Een essentieel element van het rooster is de exclusiviteit. De fondsen krijgen desgevraagd als enige een inzamelingsvergunning van alle gemeenten voor de betreffende week. Slechts in goed overleg tussen betrokken instelling en de gemeente in kwestie zijn hierop uitzonderingen mogelijk.
Zie ook de website van het CBF: http://www.cbf.nl/.

Huidige ontwikkelingen

De vraag is of in de huidige maatschappij nog steeds behoefte is aan een beschermende overheid zowel in het kader van het toezicht op bonafide instellingen als van de beperking van het aantal inzamelingen met het oog op het voorkomen van overlast voor burgers. Er zijn verschillende redenen om deze rol van de overheid voort te zetten.

De manieren waarop wordt ingezameld zijn steeds indringender geworden: via de post (direct mail), de telefoon, het aanspreken op straat (direct dialogue), door shows op tv (het Glazen Huis) en concerten (Live Aid,) direct of indirect aangesproken.

De goede doelen-branche is steeds verder is geprofessionaliseerd; denk aan de professionele (commerciële) en wervingsbedrijven. Deze sales- en marketingbedrijven zijn gericht op het werven van klanten (leden of donateurs) voor hun opdrachtgevers.

Er zijn daarnaast nog steeds kwetsbare groepen in de samenleving die enige bescherming nodig hebben. Niet voor niets wordt regelmatig aangegeven dat het bij bezoek aan de deur, voor wat voor reden dan ook, verstandig is een legitimatie te vragen. Dit alles doet vermoeden dat de gevolgen van het afschaffen van een inzamelingsvergunning ongewenst zijn. Dit is de reden om de inzamelingsvergunning niet te schrappen uit de APV.

Voor instellingen die niet voorkomen op het collecterooster (zie hiervoor) wordt een vergunning afgegeven. Juist doordat de gemeente bij deze instellingen niet kan afgaan op een oordeel van het CBF dient de gemeente zelf een afweging te maken of sprake is van een bonafide instelling. Daarbij is het uitgangspunt van het collecterooster dat er slechts één organisatie per week huis-aan-huis mag collecteren met het oog op het voorkomen van overlast.

De landelijke instellingen doen een aanvraag om in een bepaalde week te mogen inzamelen. Beide partijen (gemeente en aanvrager) zullen er voor zorgen dat de vergunning ruim voor die tijd is verleend, omdat bij overschrijden van de termijn de vergunning geen nut heeft. Gezien het collecterooster is namelijk uitwijken naar een andere week niet eenvoudig. Er zijn overigens geen signalen ontvangen uit de praktijk dat het niet halen van de termijnen een probleem is.

Direct dialogue
Direct dialogue is een fondsenwervingmethode waarbij mensen worden aangesproken en gevraagd om donateur of lid te worden van een instelling voor een goed doel en waarbij een intekenlijst wordt aangeboden. Het publiek geeft een machtiging af. Het is een wervingmethode die de laatste jaren snel populair is geworden.

Tot voor kort voor was de meest voorkomende vorm van direct dialogue inzameling op plekken met veel lopend publiek, bijvoorbeeld in het winkelgebied of bij stations. Tegenwoordig wordt deze vorm van inzamelen ook huis-aan-huis toegepast. Dit maakt de vergunningverlening complexer. Duidelijk is dat voor de huis-aan-huiswerving rekening gehouden dient te worden met het collecterooster. De vergunning voor huis-aan-huis direct dialogue kan dan ook alleen verleend worden voor de vrije perioden, waarin ook ruimte dient te zijn voor lokale instellingen. Organisaties die gebruik maken van direct dialogue, willen graag meerdere malen per jaar, gedurende enkele dagen leden werven. Een systeem van vergunningverlening zoals aan de huis aan-huiscollecten ten grondslag ligt (één keer per jaar één week) voldoet niet aan deze behoefte. Duidelijk is ook dat er een verschil is tussen huis-aan-huis collecteren en inzamelingen op straat. Een groot aantal huis-aan-huiscollecten geeft eerder dan een groot aantal straatcollecten aanleiding tot afkeer en wrevel onder de bevolking (AR 02-12-1983, Gst. 1984, 6763, 3).

Niet elke gemeente heeft te maken met direct dialogue-activiteiten, maar gemeenten die regelmatig aanvragen krijgen kunnen overwegen om beleidsregels vast te stellen. De gemeente kan aangeven hoeveel instellingen op een zelfde dag een inzamelingsvergunning krijgen voor straatwerving, waarbij ook gekeken kan worden naar het aantal wervers dat per instelling ingezet mag worden. Ook kan de gemeente bepalen op welke plaatsen gebruik kan worden gemaakt van de vergunning. Afgewogen dient te worden welke plekken het meest wenselijk zijn vanuit de belangen van de wervende instelling en welke plekken geschikt zijn in het kader van verkeersveiligheid, openbare orde en overlast. De in artikel 1:8 opgenomen weigeringgronden geven de gemeente de mogelijkheid aan de hand van daar genoemde criteria een maximumstelsel te hanteren.

Er bestaat een Gedragscode brancheorganisatie van de Vereniging Direct Dialogue Donateurswervers Nederland. In deze gedragscode zijn regels opgenomen voor het werven van leden en donateurs door middel van persoonlijke gesprekken. Enkele van die regels zijn: de dienstverleners en hun medewerkers zullen zich aan landelijke en lokale regelgeving houden (o.a.

de APV), geen gebruik maken van een intimiderende of agressieve werkwijze, de wervers hebben altijd een identificatie bij zich en zijn goed getraind en geïnformeerd.
Direct dialogue in relatie tot venten
Het komt de laatste tijd regelmatig voor dat gemeenten benaderd worden door marketing- en salesorganisaties die een vergunning aanvragen om huis-aan-huis klanten te werven voor hun opdrachtgevers.
Een opdrachtgever kan een charitatieve instelling zijn waarvoor leden worden geworven door middel van een intekenlijst, maar ook een bedrijf dat producten verkoopt. Bijvoorbeeld een energie- of telefonieleverancier werft huis-aan-huis klanten waarbij aan de deur een contract wordt ondertekend.

De vergunningen die mogelijk op deze activiteiten van toepassing zijn, zijn de inzamelingsvergunning (art 5:13 APV) en de ventvergunning (art. 5:14 e.v. APV).

Wat betreft de inzamelingsvergunning is het verwarrend dat het niet het charitatieve doel zelf is dat de vergunning aanvraagt, maar de commerciële organisatie in opdracht van een goed doel. Voor de hand ligt dat aan deze instelling bij het verlenen van de inzamelingsvergunning dezelfde voorwaarden worden opgelegd als aan een charitatieve instelling, dus ook het terugkoppelen van wat ingezameld is (hoeveel machtigingen en voor welk bedrag).

Bij venten ziet de vergunningplicht zowel op het aanbieden van goederen als het aanbieden van diensten. Het werven van klanten voor energieleveranciers valt onder het aanbieden van diensten. Doel is immers om via deze methode een contract af te sluiten voor de levering van een dienst.

Een andere vorm van venten is het op straat of huis-aan-huis verkopen van producten als een hotelbon of bon voor vakantiepark.

Gemeentelijk beleid met betrekking tot de verlening van de inzamelingsvergunningen
Het gemeentelijk beleid inzake de verlening van inzamelingsvergunningen heeft twee uitgangspunten: de inzameling geschiedt door bonafide te achten instellingen en in het kader van overlast wordt het aantal collecten beperkt en gelijkmatig over het jaar verdeeld. Desgewenst wordt een onderscheid gemaakt tussen inzamelingen huis-aan-huis en op straat.

In het kader van deregulering is in de APV opgenomen in navolging van andere gemeenten, zoals Den Haag dat er geen vergunning nodig is voor de voor instellingen die zijn vermeld op het landelijke collecterooster van het Centraal Bureau Fondsenwerving en die geld of goederen inzamelen in de aan hen door het Centraal Bureau Fondsenwerving toegewezen periode.

Hierbij worden wel voorwaarden gesteld die normaliter in de vergunning als voorschriften werden opgenomen. Om overlast te voorkomen is daarom opgenomen dat de inzameling enkel mag plaatsvinden tussen 08.00 en 21.00 uur en niet mag plaatsvinden op zon- en feestdagen. Feestdagen zijn hierbij dezelfde dagen zoals die opgenomen zijn in de Winkeltijdenwet onder artikel 2: Nieuwjaarsdag, eerste en tweede paasdag, Hemelvaartsdag, eerste en tweede Pinksterdag, eerste en tweede Kerstdag. Om aan te kunnen tonen dat collectanten daadwerkelijk mogen collecteren is de voorwaarde gesteld dat de collectanten minimaal 14 jaar oud moeten zijn en dat de collectanten zichtbaar een legitimatiebewijs dragen met hun naam.

Instellingen die niet op dit collecterooster voorkomen en een vergunning vragen voor een vrije periode of voor werving op straat dienen door de gemeente beoordeeld te worden. Bij de beoordeling van de aanvragen worden in de praktijk onder meer de volgende criteria gehanteerd (indien van toepassing):

- de instelling moet als bonafide zijn aan te merken (advies inwinnen bij CBF en/of beschikken over een ANBI-status);
- de instelling moet specifiek plaatselijke kenmerken bezitten; en/of
- de voorgenomen actie is geen duplicering van andere al “gevestigde” inzamelingen ten bate van een identiek doel, met name dat van instellingen vermeld op het collecteplan; en/of

- de opbrengst van de voorgenomen collecte moet worden besteed ten behoeve van personen of instellingen buiten de kring van collecterende instellingen; en/of
- de aanvragende instelling mag geen (controversiële) politieke doeleinden nastreven;
- controle van de begroting op besteding van de gelden;
- tellen onder toezicht van een notaris;
- betalingsbewijs achteraf (dat het geld daadwerkelijk is overgemaakt aan doel);
- gesloten bus, legitimatie inzamelaars etc.;
- onderschrijven Gedragscode brancheorganisatie van de Vereniging Direct Dialogue Donateurswervers Nederland.

Dierenrechtenactivisme en dierenrechtenextremisme
In het voorjaar van 2009 heeft er een Algemeen Overleg in de Tweede Kamer plaatsgevonden waarbij de inzamelingsvergunning ter sprake kwam. Aanleiding voor het AO vormt een rapport van de AIVD Dierenrechtenextremisme in Nederland gefragmenteerd maar groeiende. In dit rapport wordt het volgende opgemerkt: "Zeer regelmatig wordt er gecollecteerd in bijvoorbeeld winkelcentra, waarbij getracht wordt de goedgeefsheid van het publiek te bevorderen door het vertonen van shockerende foto's".

In het AO hebben Kamerleden aan de minister gevraagd of het voorkomt dat gecollecteerd wordt door organisaties die illegale activiteiten plegen. De minister heeft toegezegd in overleg met de VNG na te gaan hoe gemeenten omgaan met de vergunning verlening voor collecten en welke criteria daarbij gehanteerd worden.

Zowel het CBF als de VNG herkennen het beeld dat de AIVD in haar rapport schetst niet. Wij vermoeden dat deze collectes vooral plaatsvinden zonder vergunning.
Het is daarmee allereerst een handhavingstaak.

In het geval er wel een vergunning wordt aangevraagd zal dit waarschijnlijk een incidentele vergunning betreffen. In de paragraaf hierboven is aangegeven welke criteria de gemeente kan hanteren bij het verlenen van een incidentele vergunning.

Van belang is dat altijd contact wordt opgenomen met het CBF. Zij kunnen aangeven of deze organisatie een keurmerk of certificaat heeft. Ook kan worden aangegeven of de organisatie recent ook in andere gemeenten een aanvraag voor een inzamelingsvergunning heeft ingediend. Indien bij het CBF wordt gemeld dat zich problemen voordoen met dergelijke organisaties kan het CBF besluiten om daar bekendheid aan te geven door bijvoorbeeld een waarschuwing te plaatsen op de website van het CBF.

Eerste lid
Voor het houden van een openbare inzameling is een vergunning van het college nodig. Het artikel ziet op de welbekende inzamelingen van geld middels collectebussen, maar ook op inzamelingen met gebruik van intekenlijsten en de inzameling van goederen. Dit laatste komt bijvoorbeeld voor als burgers gevraagd wordt een bijdrage te leveren aan een voedselpakket. Dit kan middels een gift in geld maar ook door (vooraf bepaalde) producten te kopen en vervolgens te doneren. Voor de openbaarheid van de inzameling is het voldoende dat deze op of aan de openbare weg dan wel op een andere voor het publiek toegankelijke plaats plaatsvindt. De bepaling ziet zowel op het collecteren voor een ideëel als voor een commercieel doel.

Deze bepaling ziet formeel ook op inzamelen met collectebussen die op de toonbank van winkels geplaatst zijn. Meestal betreft het hier een collectebus die voor langere tijd geplaatst wordt. Hoewel dit formeel vergunningplichtig is, wordt hier in de praktijk soepel mee omgegaan. Het heeft nog nooit tot klachten van hetzij burgers hetzij organisaties op het collecterooster geleid.

Tweede lid
In het tweede lid is aangegeven dat ook een vergunning vereist is, indien bij een inzameling geschreven of gedrukte stukken worden aangeboden. Het komt veelvuldig voor dat het collecteren plaatsvindt onder gelijktijdige aanbieding van gedrukte stukken, zoals prentbriefkaarten, mapjes briefpapier e.d., waarbij de opbrengst een charitatieve bestemming heeft.

Briefkaartenacties
Bij briefkaartenacties worden briefkaarten huis-aan-huis te koop aangeboden. Deze activiteit komt tot stand op initiatief van commerciële organisaties waarbij de naam van een goed doel wordt gebezigd. Er wordt gebruikt gemaakt van studenten bij de verkoop.

Een klein deel van de opbrengst komt ten goede aan het goede doel, de rest van de opbrengst aan de initiatiefnemers
van de commerciële instelling. Het is verwarrend dat erkende goede doelen (CBF-keur) meewerken aan dergelijke acties. Het CBF dringt er bij de door haar erkende goede doelen dan ook op aan om goed toezicht te houden op de verkoopactiviteiten en de informatie die daarbij vertrekt wordt. Vanwege klachten over deze activiteiten die zowel bij het CBF als bij de goede doelen zijn binnengekomen, is door verschillende instellingen met een goed doel besloten te stoppen met deze activiteiten.

Vrijheid van meningsuiting
De vraag rijst of deze wijze van collecteren valt onder de bescherming van artikel 7, eerste lid, van de Grondwet (recht op vrije meningsuiting). Dit is niet het geval.
In vaste rechtspraak is een scheiding aangebracht tussen het collecteren enerzijds en het daarbij aanbieden van gedrukte stukken anderzijds (HR 26-05-1987, 106, Vz ARRS 16-08-1979, AB 1979, 297 en 18-10-1979, OB 180, nr. 41340, rubriek III.2.2.7). Ook een beroep op artikel 10 van het EVRM en artikel 19 van het IVBPR heeft de verbindendheid van een dergelijke bepaling niet aangetast.

In het tweede lid van artikel 5:13 zijn de beide handelingen - het collecteren en het daarbij aanbieden van geschreven of gedrukte stukken - bewust van elkaar gescheiden. Volgens dit tweede lid is uitsluitend het houden van openbare inzamelingen van een vergunning afhankelijk, niet het daarbij aanbieden of verspreiden van geschreven of gedrukte stukken. Dit houdt dus in dat als een aanvraag om een inzamelingsvergunning wordt geweigerd waarbij de aanvrager van plan was om bij de geldinzameling gedrukte stukken aan te bieden, dan blijft het recht om deze stukken aan te bieden zonder meer bestaan. Daarbij maakt het bijzondere element "... indien daarbij te kennen wordt gegeven of de indruk wordt gewekt dat de opbrengst geheel of ten dele voor een liefdadig of een ideëel doel is bestemd" nog eens duidelijk, dat het gaat om een regeling van het collecteren en niet om een regeling van het venten of colporteren met gedrukte stukken. Huis-aan huisverkoop van briefkaarten e.d. waarbij te kennen wordt gegeven dat dit geheel of gedeeltelijk plaatsvindt ten behoeve van het goede doel is op basis van het bovenstaande dan ook een vergunningplichtige activiteit. De uitspraak van de Hoge Raad van 21 maart 2000, NJ 2000, 482 waar door commerciële kaartverkooporganisaties nog wel eens naar verwezen wordt, doet daar niet aan af. Bij deze kaartverkoopacties is het voornaamste doel het inzamelen van geld (veelal deels ten behoeve van het goede doel).

Venten/colporteren (met gedrukte stukken) of inzamelen (onder gelijktijdige aanbieding van gedrukte stukken)
Het collecteren onder gelijktijdige aanbieding van gedrukte stukken moet onderscheiden worden van het venten of colporteren met gedrukte stukken. Venten of colporteren met gedrukte stukken valt onder de werking van artikel 7, eerste lid, van de Grondwet. Het venten of colporteren beoogt vooral het dekken van de kosten van verspreiding (het drukken en redigeren daaronder begrepen) van gedrukte stukken. Het aanvaarden van geld is dus duidelijk dienstbaar aan de verspreiding. Van venten of colporteren met gedrukte stukken is sprake, wanneer voor deze stukken een reële contraprestatie in de vorm van een vast bedrag wordt gevraagd. Denk hierbij aan de verkoop van abonnementen op kranten of tijdschriften. Verkrijgt men een of ander drukwerk door een willekeurig bedrag of een weliswaar vast, maar niet meer als reële contraprestatie aan te merken, bedrag aan geld in een bus te werpen of te overhandigen als bijdrage voor een duidelijk kenbaar liefdadig of ideëel doel, dan is er in onze opvatting sprake van een collecte. De gedrukte stukken worden daarbij slechts ter ondersteuning van die actie uitgereikt en zijn niet elementair voor het verschijnsel collecte. Bij strafrechtelijk optreden tegen dit soort, zonder vergunning gehouden

inzamelingen zal ten laste gelegd en bewezen moeten worden, dat te kennen is gegeven of de indruk is gewekt dat de opbrengst geheel of gedeeltelijk is bestemd voor een ideëel doel.

Derde lid
In het derde lid van artikel 5:13 is een uitzondering op de vergunningplicht opgenomen voor inzamelingen die gehouden worden "in besloten kring". Voor deze uitdrukking is aansluiting gezocht bij artikel 435e WvSr, waarin het telefonisch colporteren voor charitatieve doeleinden wordt verboden.

De uitdrukking "in besloten kring" doelt op gevallen waarin tussen de inzamelende instelling en de persoon tot wie zij zich richt een bepaalde kerkelijke, maatschappelijke of verenigingsband bestaat, welke binding de achtergrond vormt van de actie. Het begrip "besloten kring" veronderstelt een nauwere band dan alleen het gemeenschappelijk lidmaatschap. Men zal moeten aangeven dat er ook een zekere gemeenschappelijke bekendheid is. Dit zal niet het geval zijn, indien de band tussen aanbieder en cliënt uitsluitend wordt gevonden in het gemeenschappelijk lidmaatschap van een grote organisatie als een vak- of een omroepvereniging. Ditzelfde geldt voor het behoren tot een zelfde kerkgenootschap. Wordt de actie echter gevoerd binnen een bepaalde kerkelijke gemeente of wijk, of door een plaatselijke afdeling van een landelijke vereniging, dan zal weer wel sprake kunnen zijn van een besloten kring.

Vierde lid
Zoals omschreven onder het 'Gemeentelijk beleid met betrekking tot de verlening van de inzamelingsvergunningen' geldt het verbod niet voor instellingen die zijn vermeld op het landelijke collecterooster van het Centraal Bureau Fondsenwerving en die geld of goederen inzamelen in de aan hen door het Centraal Bureau Fondsenwerving toegewezen periode. Hierbij is de beperking opgenomen dat:
de inzameling plaatsvindt tussen 08.00 en 21.00 uur;
de inzameling niet plaatsvindt op zon- en feestdagen;
de collectanten minimaal 14 jaar oud zijn;
de collectanten zichtbaar een legitimatiebewijs dragen met hun naam.

Vijfde lid
Voor collecteren wordt in Aalsmeer nadrukkelijk gekeken naar mogelijkheden om te dereguleren. Dit lid geeft het college meer mogelijkheden om instellingen en categorieën van openbare inzamelingen van geld of goederen of het daartoe aanbieden van intekenlijsten aan te wijzen waar de vergunningplicht niet voor geldt.

Zesde lid
Lex silencio positivo
Gezien het ideële belang van collectes, die doorgaans voor een bepaald moment zijn gepland en waarbij voor dat moment vrijwilligers e.d. zijn aangezocht, is het van belang dat er tijdig op een aanvraag wordt beslist. Wij hebben ervoor gekozen daarom wel een lex silencio positivo op te nemen.

Jurisprudentie collectevergunning en textiel
De Raad van State oordeelde dat ingezameld textiel (draagbare en niet-draagbare kleding, lakens, dekens, grote lappen stof en gordijnen) is aan te merken als een huishoudelijke afvalstof, omdat de aangeboden kleding kennelijk ongesorteerd wordt aangeboden en daarom nog een sorteerbewerking moet ondergaan. Een deel van de ingezamelde textiel kan namelijk gebruikt worden overeenkomstig de oorspronkelijke bestemming, een deel is slechts geschikt voor een ander gebruik en een deel is onbruikbaar. De Raad van State verwijst ook naar een uitspraak van het Hof van Justitie, waarin werd geoordeeld dat het toepassingsgebied van het begrip afvalstof afhangt van de term "zich ontdoen van". ABRS 28-01-2003, nr. 200206958.

Jurisprudentie overig
Noch een APV-vergunning inzake het inzamelen van geld en goed, noch een vergunning voor het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen en/of groot huisvuil is vereist. Inzameling van kleding is geen inzameling van huisvuil. Inzamelen bij een centraal inzamelpunt is geen inzameling aan de

weg of aan huis. Vz. ARRS 19-01-1993, JG 93.0355 , Gst. 1994, 6983, 3 m.nt. EB.

Het beleid van het college dat - conform het advies van het Centraal Archief van het Inzamelingswezen - sedert 1985 aan landelijk opererende instellingen die in de zgn. vrije periode collecteren, de voorwaarde wordt gesteld tot het binnen twee jaar overleggen van een financiële verantwoording, in de vorm van een jaarverslag met een accountantsverklaring, is niet onredelijk. ARRS 28-02-1989, AB 1989, 251.

Een groot aantal huis-aan-huiscollecten kan eerder dan een groot aantal straatcollecten aanleiding geven tot afkeer en wrevel onder de bevolking. ARRS 02-12-1983, Gst. 1984, 6763, 3, m.nt. J.M. Kan.

Een inzameling is openbaar als deze aan de openbare weg of van daaraf zichtbaar dan wel op een andere voor het publiek toegankelijke plaats plaatsvindt. HR 31-10-1938, NJ 1939, 235.

Het te koop aanbieden van bonnetjes op zich zelf en zonder dat is aangegeven tot welk doel de opbrengst van de verkoop strekt, is nog niet aan te merken als het houden van een openbare inzameling. HR 07-11-1932, W. 1933, 12584.

Het zich tot verschillende personen wenden om een geldelijke bijdrage, levert het houden van een inzameling van geld op, ook indien op die verzoeken slechts één gift is ontvangen. HR 21-03-1927, NJ 1927.

De collectevergunning geldt voor liefdadige én commerciële inzamelingen. Daarnaast rechtvaardigt de ABRS het door de gemeente gelegde verband tussen inzamelingsvergunningen voor textiel en het afvalstoffenbeleid, JG 00.0187.

AFDELING 3. VENTEN

Artikel 5:14 Begripsbepaling
Het uitoefenen van de ambulante handel (het venten) moet onderscheiden worden van enerzijds de collectevergunning en anderzijds de standplaatsvergunning. Bij venten is het van belang dat de venter in beweging is. De venter biedt zijn waren voortdurend aan vanaf een andere plaats. Het tijdelijk stilstaan in afwachting van klanten is geen venten. HR 26-03-1974, NJ 1974, 239.
Het onderscheid tussen venten en collecteren is het volgende. Van venten of colporteren is sprake wanneer voor deze goederen een reële contraprestatie in de vorm van een vast bedrag wordt gevraagd. In principe worden bij collecteren geen goederen aangeboden, maar gaat het om het inzamelen van geld en goederen. Verkrijgt men een drukwerk of ander goed door een willekeurig bedrag of een weliswaar vast, maar niet meer als reële contraprestatie aan te merken, bedrag aan geld in een bus te werpen of te overhandigen als bijdrage voor een duidelijk kenbaar liefdadig of ideëel doel, dan is sprake van een collecte. De goederen worden daarbij slechts ter ondersteuning van die actie uitgereikt. Bij strafrechtelijk optreden tegen dit soort zonder vergunning gehouden inzamelingen zal ten laste gelegd en bewezen moeten worden dat te kennen is gegeven of de indruk is gewekt dat de opbrengst geheel of gedeeltelijk is bestemd voor een ideëel doel.
Het onderscheid tussen venten en het innemen van een standplaats betreft de periode gedurende welke goederen vanaf dezelfde plaats op straat worden aangeboden aan willekeurige voorbijgangers. Onder het innemen van een standplaats wordt verstaan het te koop aanbieden van goederen vanaf eenzelfde plaats, gebruikmakend van fysieke hulpmiddelen als een kraam of een aanhangwagen, in de openbare ruimte. Het tien minuten standplaats innemen vereist een standplaatsvergunning en geen ventvergunning, HR 26-03-1974, NJ 1974, 239. Venten en standplaatsen sluiten elkaar dus uit.

Direct dialogue in relatie tot venten
In het algemene gedeelte van de toelichting bij artikel 5:13 (inzamelen geld of goederen) is hierover een passage opgenomen onder de kop “direct dialogue”.

Artikel 5:15 Ventverbod

Vierde lid
Het vierde lid bevat een afbakening naar hogere regelgeving. Artikel 5 van de Wegenverkeerswet luidt: Het is een ieder verboden zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt of dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd.

Artikel 5:16 Vrijheid van meningsuiting
In artikel 5:16 werd een uitzondering gemaakt voor het venten met gedrukte stukken. Bij een stelsel met een ventvergunning is dat noodzakelijk, omdat op grond van artikel 7 van de Grondwet geen vergunning mag worden geëist voor het gebruik maken van een zelfstandig middel van bekendmaking. Bij de huidige redactie van artikel 5:15 is zo'n artikel overbodig.

Jurisprudentie
Strafrechtelijk verleden staat in de weg aan het verlenen van ventvergunning. Geen uitzondering op het beleid gezien de aard van de gepleegde feiten en de veelvuldige veroordelingen. ARRS 26-07-1993, AB 1994, 2 m.nt. LJJR. Zie ook Vz. ARRS 20-10-89, JG 90.0181.

Relatie Colportagewet en ventverbod uit de APV. Colportagewet niet uitputtend bedoeld. HR 20-10-1992, JG 93.0258 , NJ 1993, 155, Gst.1993, 6972, 5 m.nt. EB.

Verkoopactiviteiten vanuit rijdende winkel is vergunningplichtig op grond van de APV. De regeling in de APV is niet in strijd met de Vestigingswet Bedrijven 1954 (inmiddels ingetrokken). Aan toetsing van de APV-bepaling aan artikel 30 van het EG-verdrag komt de afdeling niet toe. ABRS 27-11-1998, Gst.1999, 7090, 4 m.nt. HH.

Het aanbieden van goederen in een rijdende winkelwagen kan aan regels worden gebonden ten behoeve van de handhaving van de openbare orde. Er is sprake van venten. ARRS 15-06-1984, Gst. 1984, 6789, 4 m.nt. J.C. Schroot.

Van venten is sprake als de venter zijn waren voortdurend vanaf een andere plaats aanbiedt, tenzij hij zijn clientèle aan het bedienen is. Er geldt een verbod tot het aanbieden vanaf een vaste plaats. Het tijdelijk stilstaan in afwachting van klanten is in strijd met de verleende ventvergunning. HR 26-03-1974, NJ 1974, 239.

Venten met gedrukte of geschreven stukken wordt aangemerkt als een zelfstandig middel van verspreiding. HR 17-03-1953, NJ 1953, 389, Wachttorenarrest en HR 20-06-1950, NJ 1950, 619.

Terechte weigering van ventvergunning. Het reguleren van de ambulante handel is een zaak die tot de gemeentelijke huishouding behoort. Pres. Rb. Assen 31-10-1996, JG 97.0078.

Wanneer ondanks verleende ventvergunning feitelijk vanaf een standplaats wordt gehandeld, dient een aanschrijving te worden gebaseerd op artikel 5.2.3 en niet (mede) op artikel 5.2.2. Gelet op het bepaalde in artikel 5.2.2 lid 2 onder d (oud) en artikel 5.2.3 (oud) sluiten venten en het innemen van een standplaats elkaar uit, zodat deze artikelen niet naast elkaar aan de aanschrijving ten grondslag kunnen worden gelegd. ABRS 23-03-1998, AB 1998,- 277.
Venten met posters valt onder de vrijheid van meningsuiting. Posters zijn een bepaalde uiting van kunst of ludiek van aard. Er kan daarom niet gezegd worden dat de posters geen gedachten of gevoelens openbaren. HR 21-03-2000, NJ 2000, 482.

AFDELING 4. STANDPLAATSEN

Artikel 5:17 Begripsbepaling
Artikel 5:17 bevat een begripsomschrijving en voorziet voorts in uitzonderingen. Het hebben van een standplaats ziet op het te koop aanbieden van goederen vanaf een vaste plaats. Dit is dan ook het onderscheidend criterium ten opzichte van het venten met goederen. Bij het venten met goederen wordt er immers vanuit gegaan dat de venter voortdurend zijn goederen vanaf een andere plaats in de openbare ruimte aanbiedt. Met andere woorden: de venter is ambulant, de standplaatshouder niet.

Tweede lid
Het tweede lid bepaalt dat de definitie van het eerste lid niet bevat het innemen van een standplaats op een door de gemeente ingestelde markt op basis van artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet.

Degene die op een door de gemeente ingestelde markt een standplaats wil innemen zal zich moeten houden aan de regels die voor de markt gelden. Deze zijn in veel gemeenten in een marktverordening neergelegd. Een afbakening met de snuffelmarkt is niet nodig, omdat snuffelmarkten in gebouwen plaats vinden en standplaatsen worden ingenomen in de open lucht.

Voor het innemen van een standplaats op een bepaald evenement is geen vergunning krachtens afdeling 5.4 nodig. Op het evenement zijn de artikelen 2:24 en 2:25 van toepassing, waarbij de bepalingen met betrekking tot het innemen van een standplaats niet van toepassing zijn.

Artikel 5:18 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden
Algemeen
Wij achten een vergunning voor het hebben van een standplaats, hoe eenvoudig ook, noodzakelijk en evenredig. De vergunning dient om te voorkomen dat de openbare orde wordt verstoord en overlast wordt tegengegaan. Gedacht kan worden aan bijvoorbeeld: geluidsoverlast, stankoverlast, verkeershinder en overlast door zwerfafval. De vergunning is persoonsgebonden (artikel 1:6).

Vergunning voor onbepaalde tijd
Een vergunning wordt in beginsel voor onbepaalde tijd verleend (artikel 1:7). Indien de gemeente de vergunning met het oog op de verdeling van standplaatsen aan een termijn wil verbinden, dan is het zaak te motiveren waarom dit noodzakelijk is in het belang van onder meer de openbare orde, overlast en de verkeersveiligheid en milieu. Zie voor nadere toelichting bij artikel 1:7.

Vrijheid van meningsuiting
In het derde lid van artikel 5.2.3 (oud) werd een uitzondering gemaakt op het verbod op de straathandel voor zover het betreft het uitstallen van stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard (artikel 7 Grondwet). Voor het aanbieden van gedrukte stukken als zodanig kan geen vergunning worden geëist. Het wordt gezien als een zelfstandig middel van verspreiding. Wel is een vergunning noodzakelijk indien vanaf een standplaats gedrukte stukken worden aangeboden.

Deze vergunning is niet vereist vanwege het feit dat gedrukte stukken worden aangeboden, maar vanwege het feit dat een standplaats wordt ingenomen. Dus het gaat hier om een standplaatsvergunning.

Tweede lid
De bepalingen in de APV met betrekking tot het innemen van een standplaats zijn gebaseerd op ordening van de straathandel en zijn gebaseerd op de regulerende bevoegdheid van de gemeente van zaken die tot haar huishouding behoren. Daarnaast vormen de besluiten op grond van de Wet op de ruimtelijke ordening, zoals een bestemmingsplan, een zelfstandige weigeringsgrond.
Dit betekent dat bij de beoordeling van een aanvraag voor een vergunning voor het innemen van een standplaats altijd gelet moet worden op de voorschriften die uit het bestemmingsplan voortvloeien.

Derde lid, onder a
Redelijke eisen van welstand
De weigeringsgrond kan gehanteerd worden indien een of meer standplaatsen worden ingenomen op een zodanige plaats dat het straatbeeld ernstig verstoord wordt. Met deze weigeringsgrond kan niet alleen verkapte marktvorming worden tegengegaan, ook wordt daarmee het aanzien van monumentale gebouwen of stedenbouwkundige ensembles gewaarborgd. Het college bepaalt zelfstandig de inhoud van deze weigeringsgrond. Het is niet noodzakelijk, maar wel verstandig om bij voorbeeld de welstandscommissie om advies te vragen.

Derde lid onder b
Redelijk verzorgingsniveau
In het verleden is het beschermen van een redelijk voorzieningenniveau in de gemeente ten behoeve van de consument als een openbare ordebelang aangemerkt. De gedachte was dat gevestigde winkeliers geconfronteerd worden met hoge exploitatiekosten die niet in verhouding staan tot de vrij lage exploitatiekosten van de straathandelaren.

Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State blijkt dat het reguleren van de concurrentieverhoudingen niet als een huishoudelijk belang van de gemeente wordt aangemerkt. Hierop wordt door de Afdeling slechts één uitzondering toegestaan, namelijk wanneer het voorzieningenniveau voor de consument in een deel van de gemeente in gevaar komt. Wil een gemeente op basis hiervan een vergunning weigeren dan moet worden aangetoond, mede aan de hand van de boekhouding van de plaatselijke winkelier, dat het voortbestaan van de winkel in gevaar komt als vanaf een standplaats dezelfde goederen aangeboden worden.

De Dienstenrichtlijn staat deze weigeringsgrond voor standplaatsen die (mede) diensten verlenen niet toe, omdat dit wordt beschouwd als een economische, niet toegestane, belemmering voor het vrij verkeer van diensten. Het blijft echter nog wel mogelijk om deze weigeringsgrond te hanteren voor het verkopen van goederen. De Dienstenrichtlijn is daarop immers niet van toepassing.

Maximumstelsel
De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft bepaald, dat het in het belang van de openbare orde kan zijn om het aantal te verlenen vergunningen aan een maximum te binden. Het aantal te verlenen vergunningen kan worden beperkt tot een van tevoren vastgesteld maximum als de openbare orde in gevaar wordt gebracht. Wel dient te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt dat van zo'n gevaar in concreto daadwerkelijk sprake is.

De Europese Dienstenrichtlijn komt wat dit betreft overeen met de bestaande lijn in de Nederlandse rechtspraak: een maximumstelsel mag. Wel geldt op grond van artikel 9 jo artikel 10 dat er een transparante en non-discriminatoire op objectieve gronden gebaseerde verdeling/toekenning van vergunningen moet zijn.

Het aantal vergunningen moet vastgesteld worden voordat tot uitvoering van het beleid wordt overgegaan. De locaties waar een standplaats mag worden ingenomen moeten zo zorgvuldig mogelijk worden geselecteerd. Het totaal aantal aangewezen standplaatsen tezamen levert het maximum aantal af te geven standplaatsvergunningen op.

Het laten opmaken van een politierapport met betrekking tot de mogelijkheden tot het innemen van een standplaats op de verschillende locaties kan een verdere onderbouwing leveren van het vastgestelde maximum aantal standplaatsvergunningen. In dit politierapport kan worden aangegeven welke gevolgen het innemen van standplaatsen zal hebben voor de verkeersveiligheid en de handhaving van de openbare orde.

Het innemen van een standplaats kan verder worden geordend door tijdstippen aan te wijzen wanneer een standplaats mag worden ingenomen. Een verdeling naar dagen van de week en eventueel naar dagdelen kan een nadere invulling geven aan het maximum aantal standplaatsvergunningen. Een dergelijk beleid kan zowel voor de gehele gemeente als voor nader aan te geven gedeelten van de gemeente van kracht zijn.

Een verdere verfijning van het maximum aantal standplaatsvergunningen kan worden bereikt door een onderverdeling naar een aantal branches in te stellen. Per branche kan dan een maximum aantal af te geven vergunningen worden bepaald. Opgemerkt moet worden, dat een dergelijk maximum aantal vergunningen slechts door de rechter wordt toegelaten indien het aantal aanvragen per branche het totaal aantal af te geven vergunningen overtreft.
Indien voor een branche niet het maximum aantal vergunningen wordt afgegeven, acht de rechter geen noodzaak tot handhaving van dit stelsel aanwezig.

Bij het vaststellen van een maximum aantal vergunningen, eventueel uitgesplitst naar plaats, tijdstip of branche, moet rekening gehouden worden met het aantal reeds afgegeven vergunningen. Indien het totaal aantal aanvragen om een standplaatsvergunning het totaal aantal af te geven vergunningen overtreft kan het college een wachtlijst opstellen. De aanvragen worden dan geregistreerd in volgorde van binnenkomst.

Indien een standplaatshouder te kennen geeft zijn standplaats niet meer in te zullen nemen, kan deze vergunning aan de eerste op de wachtlijst toegekend worden.

Ten slotte moet opgemerkt worden dat iedere aanvraag tot het innemen van een standplaats afzonderlijk beoordeeld moet worden. Aan de hand van de in de APV vastgestelde weigeringsgronden en het aan de hand hiervan geformuleerde beleid moet een afweging plaatsvinden of de aangevraagde standplaatsvergunning verstrekt kan worden.
Men moet ook de eis van de Dienstenrichtlijn voor ogen houden dat een wachtlijst noch direct noch indirect discriminatoir mag zijn.

Beleidsregels
Aan de hand van de motieven, genoemd in artikel 1:8, kan het college beleidsregels vaststellen, waarin wordt aangegeven wanneer wel of niet tot het afgeven van een standplaatsvergunning wordt overgegaan.
Het vaststellen van een dergelijk beleid, waarin objectieve, algemeen bekendgemaakte criteria worden aangegeven, die bij de beoordeling van een vergunningaanvraag worden gehanteerd, is blijkens de jurisprudentie toegestaan. Wel moet worden opgemerkt dat te voeren beleid niet mag leiden tot een beslissing omtrent een aangevraagde vergunning die niet kan worden herleid tot één van de in artikel 1:8 genoemde weigeringsgronden. Rb Utrecht 23-12-1998, KG 1999, 78. Ook beleidsregels zijn volgens artikel 4, van de Dienstenrichtlijn onderworpen aan dwingende reden van algemeen belang: de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en het milieu.

Bij het hanteren van deze weigeringsgronden kan een verdeling gerealiseerd worden van het aantal standplaatsen, waarbij de af te geven vergunningen zodanig over de week verspreid worden, dat een concentratie van de in te nemen standplaatsen wordt tegengegaan. De weigeringsgronden kunnen ook gebruikt worden wanneer veel belangstelling voor dezelfde locatie ontstaat. Een aantal standplaatsen op één plek doet ook de kans op feitelijke marktvorming ontstaan. Ook is het mogelijk om specifieke standplaatsen op bepaalde locaties te weren. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan bakkramen die in verband met stankoverlast of brandgevaarlijkheid niet in de directe nabijheid van gebouwen gewenst zijn.

Inhoud standplaatsenbeleid
De motieven waarop een beleid met betrekking tot het innemen van standplaatsen berust, mogen niet strijdig zijn met de bevoegdheidsgrondslag om ordenend op te treden. Het beleid dat door het college wordt vastgesteld ter uitvoering van de APV-bepalingen mag niet de wettelijke grondslag (art. 149 Gemeentewet) van deze APV-bepalingen overschrijden.
De zaken die het college in het standplaatsenbeleid kan vastleggen betreffen:
- de vaststelling van het maximum aantal af te geven standplaatsvergunningen;
- de vaststelling van het aantal af te geven standplaatsvergunningen per branche. de aanwijzing van locaties waar standplaatsen mogen worden ingenomen;
- de aanwijzing van tijdstippen waarop standplaatsen mogen worden ingenomen.

De vaststelling van het aantal af te geven vergunningen wordt bepaald aan de hand van een feitelijke invulling van de verschillende in artikel 1:8 genoemde weigeringsgronden. Nadat aan de hand van ieder motief afzonderlijk is bepaald op welke plaats in de gemeente een standplaats kan worden ingenomen, valt aan de hand van het totaalbeeld dat hieruit resulteert, aan te geven wat het maximum aantal af te geven standplaatsvergunningen is.
Aan de hand van ieder motief afzonderlijk is een aantal plaatsen aan te duiden waar een standplaats ingenomen kan worden.

Nadat een overzicht van het aantal mogelijk in te nemen standplaatsen en het maximumaantal standplaatsvergunningen is vastgesteld, kan het college een beleid vaststellen ten aanzien van de

handhaving en het toezicht en de wijze waarop gehandeld wordt als het maximum aantal vergunningen reeds is afgegeven. Het betreft hier dan een wachtlijstensysteem dat van toepassing is wanneer het aantal aanvragen het maximum aantal af te geven standplaatsvergunningen overschrijdt.

Vergunningsvoorschriften
Aan de standplaatsvergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Artikel 10 van de Dienstenrichtlijn bepaalt dat vergunningstelsels gebaseerd moeten zijn op criteria die ervoor zorgen dat de bevoegde instanties hun beoordelingsbevoegdheid niet op willekeurige wijze uitoefenen. Die criteria zijn: niet-discriminatoir, gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang; evenredig met die reden van algemeen belang; duidelijk en ondubbelzinnig; objectief; vooraf openbaar bekendgemaakt; transparant en toegankelijk. Zie ook artikel 1:4 en de toelichting bij dit artikel.

Voorschriften die aan een vergunning gesteld kunnen worden betreffen:
- het vervallen van de standplaats indien gedurende een bepaalde periode geen standplaats is ingenomen;
- de soort goederen of diensten die mogen worden aangeboden. Hierbij moet men wel het oog houden op een goede verdeling van de te verkopen goederen voor de consument. Anders zou er oneerlijke concurrentie kunnen zijn;
- de grootte van de standplaats;
- de ruimte waarbinnen de waren uitgestald mogen worden;
- het uiterlijk aanzien van de standplaats;
- tijden van opbouw en ontruiming van de standplaats;
- eisen met betrekking tot de (brand)veiligheid;
- opruimen van rommel en schoon achterlaten van de locatie.

Overige regelgeving
Op het drijven van straathandel zijn ook andere regels dan de regels van de APV van toepassing. Deze regels stellen vanuit andere motieven eisen aan de straathandel.

Wet op de Ruimtelijke ordening
Een vergunning voor het innemen van een standplaats kan worden geweigerd vanwege strijd met een geldend bestemmingsplan. Wanneer wel een vergunning, zoals vereist krachtens de APV, wordt verstrekt, blijven eventuele eisen die in het geldende bestemmingsplan worden gesteld, van kracht.
Het college kan een aanvraag voor het innemen van een standplaats mede opvatten als een verzoek om vrijstelling van de gebruiksvoorschriften van het bestemmingsplan. In een dergelijk geval wordt een aanvraag gebruikt voor twee afzonderlijke procedures. Het is dan niet nodig twee afzonderlijke aanvragen in te dienen.

Winkeltijdenwet
De Winkeltijdenwet regelt een aantal zaken met betrekking tot de openingstijden van winkels en het leveren van goederen aan particulieren. De bepalingen uit de Winkeltijdenwet gelden ook voor de verkoop van goederen vanaf een standplaats.. Dit is dus op zon- en feestdagen in beginsel niet toegestaan, maar het Vrijstellingenbesluit Winkeltijdenwet maakt daarop in artikel 12, eerste lid een uitzondering voor de verkoop van eet- en drinkwaren die direct voor consumptie geschikt zijn en alcoholvrije dranken. In het tweede lid is bepaald dat de raad (een deel van) de daarvan kan uitzonderen. De Winkeltijdenverordening heeft daarvoor een bepaling.

Warenwet
Op het drijven van handel in waren zoals bedoeld in artikel 1 van de Warenwet (eetwaren, waaronder tevens worden begrepen kauwpreparaten, andere dan van tabak, en drinkwaren, alsmede andere roerende zaken) zijn de bepalingen uit de Warenwet van toepassing. De Warenwet stelt regels met betrekking tot de goede hoedanigheid en aanduiding van waren. Daarnaast stelt de Warenwet regels met betrekking tot de hygiëne en degelijkheid van producten.
Met betrekking tot het toezicht op de naleving van de bepalingen van de Warenwet is een afzonderlijk regime van toepassing.

De voorschriften die uit de Warenwet voortvloeien gelden naast de voorschriften die door het college gesteld kunnen worden op basis van een standplaatsvergunning.

Wet milieubeheer
In de Wet milieubeheer wordt een regeling getroffen ten aanzien van inrichtingen die hinder of overlast kunnen veroorzaken voor de omgeving. Deze bepalingen gelden ook voor een standplaatshouder, voor zover zijn verkoopplek als "inrichting" kan worden aangemerkt. Van belang is de regelgeving die geldt voor bijvoorbeeld patatverkopers, die voor wat betreft de frituurinrichting aan bepaalde voorwaarden moeten voldoen. Ook van belang is de Afvalstoffenverordening.

Gebruik van de openbare weg
Voor het innemen van een standplaats op de openbare weg is een vergunning vereist. In veel gevallen zal de gemeente de eigenaar of rechthebbende van de openbare weg zijn. Op grond hiervan kan de gemeente van degene die op de openbare weg met vergunning een standplaats inneemt een vergoeding bedingen voor het gebruik van het deel van de openbare weg. De grondslag voor het bedingen van een dergelijke vergoeding kan gegeven worden in een retributieverordening of in een huurovereenkomst.

In een retributieverordening kan afhankelijk van het formaat en de locatie van de standplaats een bepaald bedrag worden vastgesteld.

Voor wat betreft de huurovereenkomst kan worden opgemerkt dat een beleid kan worden vastgesteld met betrekking tot de plaats en de grootte van de standplaats. Per in te nemen locatie kan een vaste prijs worden berekend. De huurprijs en andere voorwaarden die in een huurovereenkomst worden bedongen mogen geen belemmering vormen voor het innemen van een standplaats. Uit jurisprudentie is gebleken dat het bedingen van een hoge huurprijs voor het gebruik van de openbare weg niet zover kan gaan dat een feitelijke belemmering ontstaat voor het innemen van een standplaats waarvoor een vergunning is verleend, zie Vz. ARRS 12-04-1991, JG 91.0369.

Met betrekking tot de keuze tussen het vaststellen van een retributieverordening en het aangaan van een huurovereenkomst moet opgemerkt worden dat een dergelijke keuze consequent gehanteerd dient te worden. (Zie hierover de algemene leerstukken met betrekking tot de tweewegenleer).

Artikel 5:19 Toestemming rechthebbende
Dit artikel verbiedt de rechthebbende op een terrein toe te laten dat een standplaats wordt ingenomen, zonder dat hiervoor een vergunning is verstrekt. Met dit verbod is het mogelijk niet alleen maatregelen te nemen tegen degene die zonder vergunning een standplaats inneemt maar ook tegen de eigenaar van de grond die het innemen van een standplaats zonder vergunning toestaat.

Artikel 5:20 Afbakeningsbepalingen
Deze bepaling spreekt voor zich.

Artikel 5:21 Aanhoudingsplicht (gereserveerd)

AFDELING 5. SNUFFELMARKTEN (vervallen)

Artikel 5:22 Begripsbepaling (vervallen)

Artikel 5:23 Organiseren van een snuffelmarkt (vervallen)

AFDELING 6. OPENBAAR WATER
Inleiding
Het beheer van het openbaar (vaar)water is in Nederland aan diverse overheden opgedragen. Zo is

voor het beheer van de belangrijkste rivieren en rijkskanalen de centrale overheid verantwoordelijk. Het beheer van de overige wateren is verdeeld tussen de provincies, gemeenten en waterschappen c.a.

De centrale wetgever heeft voor het gebruik van het openbaar vaarwater diverse regelingen vastgesteld. Daarbij is een splitsing aangebracht tussen regelingen die uitsluitend van toepassing zijn op de bij het rijk in beheer zijnde vaarwateren en regelingen die voor het gebruik van alle openbare vaarwateren gelden.

Wet beheer rijkswaterstaatswerken
Onder de eerste categorie valt de Wet beheer rijkswaterstaatswerken. Deze wet heeft de Wet van 28 februari 1891, Stb. 69, tot vaststelling van bepalingen betreffende ’s rijks waterstaatswerken vervangen.

Voor de provinciale en gemeentelijke overheden en de waterschappen resteert, voor zover daaraan hetzelfde motief als aan de Wet beheer rijkswaterstaatswerken ten grondslag ligt, slechts voor de overblijvende vaarwateren regelgevende bevoegdheid. Deze bevoegdheid wordt eveneens gerelateerd aan het onder beheer hebben van die vaarwateren.

Op provinciaal niveau heeft dit geresulteerd in de diverse waterstaatsverordeningen die gelet op artikel 2 van de Waterstaatswet 1900 ook betrekking kunnen hebben op waterstaatswerken die in beginsel niet onder hun beheer vallen, maar daar wel onder gebracht kunnen worden.
Deze provinciale waterstaatsverordeningen bevatten veelal bepalingen inzake het beheer, het onderhoud en de instandhouding van de desbetreffende vaarwateren. Een aantal heeft ook betrekking op de verplichtingen voor de scheepvaart.

Ook de gemeentelijke overheid kan krachtens artikel 149 van de Gemeentewet regels stellen met betrekking tot het bij haar in beheer zijnde openbare vaarwater.

De Waterschapswet biedt ten slotte aan de waterschappen de mogelijkheid verordeningen te maken welke onder andere betrekking kunnen hebben op de doorvaart en het innemen van ligplaats in bij haar in beheer zijnde openbare wateren.

Bij deze regelingen van de lagere overheden moet steeds bedacht worden dat deze niet in strijd mogen komen met hogere regelingen. In grote lijnen betekent dit dat de overheden slechts een regelgevende bevoegdheid toekomt ten aanzien van bij hen in beheer zijnde openbare vaarwateren. Hierbij dient echter nog een kanttekening geplaatst te worden.

Binnenvaartwet en Scheepvaartverkeerswet
De centrale overheid heeft namelijk ook regelingen vastgesteld die voor het gebruik van alle openbare vaarwateren gelden. De belangrijkste zijn de Binnenvaartwet en de Scheepvaartverkeerswet.

Met de Scheepvaartverkeerswet (SVW) is de Binnenaanvaringswet ingetrokken. Artikel 43 SVW bepaalt dat krachtens de Binnenaanvaringswet gestelde regels worden geacht te zijn gesteld krachtens de Scheepvaartverkeerswet. De verkeersreglementering is te vinden in het Binnenvaartpolitiereglement (BPR).

Artikel 42 SVW bevat de bevoegdheid van besturen van provincies, gemeenten, waterschappen en havenschappen tot het stellen van regels ten aanzien van onderwerpen waarin de SVW voorziet, voor zover die regels niet in strijd zijn met de bij of krachtens deze wet gestelde regels.

Besluit administratieve bepalingen scheepvaartverkeer
In het Besluit administratieve bepalingen scheepvaartverkeer (BABS) is het college bevoegd tot het treffen van verkeersmaatregelen ten behoeve van de scheepvaart op de onder hun beheer staande vaarwegen. Voorheen vond deze bevoegdheid zijn grondslag in hoofdstuk 5 van het BPR.

Het BPR geeft regels en verkeerstekens t.a.v. snelle motorboten in het algemeen en waterscooters in het bijzonder. De APV mag niet op basis van hetzelfde motief als de bovenstaande regelgeving aanvullingen geven.

Artikel 5:24 Voorwerpen op, in of boven openbaar water
Artikel 5:24 is, ter aanvulling van een aantal andere regelingen, bedoeld om de overige openbare wateren te vrijwaren van activiteiten die het gebruik op enigerlei wijze nadelig zouden kunnen beïnvloeden. De veiligheid op het water heeft reeds een afdoende regeling gevonden in een aantal bepalingen van het Wetboek van Strafrecht, te weten de artikelen 162, 163 en 427, sub 6, en het Binnenvaartpolitiereglement (zie bij voorbeeld artikel 1.15 van dit reglement).

Deregulering
Dit artikel is in een aantal opzichten vergelijkbaar met artikel 2:10 van de APV, het plaatsen van voorwerpen op of aan de weg.

Ook bij dit artikel is een vergunning vervangen door een algemene regel. Daarmee legt de overheid nadrukkelijk een deel van de verantwoordelijkheid bij de burger. In eerste instantie moet deze zelf de afweging maken of het voorwerp dat hij op, in of boven openbaar water wenst te plaatsen gevaar of hinder oplevert voor het vaarverkeer, of een probleem voor het beheer en onderhoud.
Omdat er hierbij, eerder dan in artikel 2:10, waar het veelal gaat om tijdelijke en verplaatsbare objecten, gaat om permanent bedoelde zaken, is aan dit artikel anders dan bij artikel 2:10 een meldingsplicht verbonden. Op die manier kan de gemeente vooraf toetsen en met de melder overleggen of bijvoorbeeld het onderhoud van de oevers niet in het geding is. Zo kan worden voorkomen dat een al geplaatst object weer moet worden verwijderd, met alle financiële gevolgen van dien.

Juridisch karakter van een melding
In januari 2015 heeft de ABRvS haar zienswijze ten aanzien van meldingsstelsels herzien. Beknopt samengevat komt de wijziging erop neer dat alleen een melding in de vorm van een pure mededeling niet leidt tot een appellabel besluit. In andere gevallen is dat wel het geval. Ook als er op een melding niet of slechts met een ontvangstbevestiging wordt gereageerd, wanneer sprake is van een beslissing, al is die stilzwijgend, is er sprake van een appellabel rechtsoordeel.

Voor de uitspraken van de Afdeling van 14 januari 2015 zie: ECLI:NL:RVS:2015:14 (Leeuwarden-Lekkum*)* en ECLI:NL:RVS:2015:36 (Stein-Elsloo). De ABRvS volgt hiermee de conclusie van Advocaat-Generaal Widdershoven over meldingsstelsels:
http://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RVS:2014:4116.

Artikel 5:24a Vaartuigwrakken
Zie de toelichting bij artikel 5:5, Voertuigwrakken.

Artikel 5:25 Ligplaatsen
Algemeen
De artikelen over ligplaatsen richten zich tot ligplaatsen voor pleziervaartuigen. Ligplaatsen voor woonschepen, woonarken dan wel woonboten zijn geregeld in de woonarkenverordening.

Aan het college komt ter zake van aanwijzingen van ligplaatsen krachtens artikel 5.3.2 APV een ruime mate van beleidsvrijheid toe. ABRS 9-3-2001, Gst. (2001) 7143, 2 m.nt. HH.
Het betreft de afbakeningsbepaling van artikel 5.3.2, derde lid, van de APV. Appellant betoogde dat het verbod van het eerste lid van dat artikel (om met een vaartuig ligplaats in te nemen op openbaar water) niet geldt, omdat het in het derde lid genoemde Binnenvaartpolitiereglement (BPR) van toepassing is. De Afdeling zegt daarover: "met name uit de woorden "voor zover" blijkt dat het antwoord op de vraag of het in het eerste lid vervatte verbod geldt, afhankelijk is van de reikwijdte van het BPR." En verderop: "Aan artikel 5.3.2 van de APV, dat is geplaatst in hoofdstuk 5, met het opschrift "andere onderwerpen huishouding gemeente" liggen (ook) andere motieven ten grondslag zoals hiervoor weergegeven.

De omstandigheid dat in het voorliggende geval de belangen ter bescherming waarvan het BPR is vastgesteld zich niet verzetten tegen het afmeren van een vaartuig op de door appellant verlangde locatie laat de uit artikel van de APV blijkende wenselijkheid tot ordening van het innemen van ligplaats uit een oogpunt van openbare orde, volksgezondheid etc. onverlet. Het in het eerste lid van artikel 5.3.2. van de APV vervatte verbod behoudt dan ook in het voorliggende geval in zoverre betekenis." De Afdeling erkent hier dus de aanvullende werking van de APV, ook als hogere regelgeving van toepassing is. ABRS 28-04-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO8510, De Gemeentestem 2004, 7210, 109 m.nt. J.M.H.F. Teunissen.

De rechtbank heeft met juistheid overwogen dat het enkele feit dat een milieuvergunning is verleend niet betekent dat artikel 5.3.2, derde lid, van de APV van toepassing is. Niet is gebleken dat in het kader van de verleende milieuvergunning het door de APV gediende belang van ordening van het innemen van ligplaatsen met vaartuigen uit een oogpunt van openbare orde is meegewogen of dat belang als gevolg van de verleende milieuvergunning rechtens geen relevantie meer zou hebben. De milieuvergunning kent geen bepalingen omtrent het innemen van ligplaatsen. De desbetreffende bepaling van de APV voorziet niet in een door de Wet milieubeheer geregeld onderwerp. De Afdeling deelt dan ook de conclusie van de rechtbank dat de verlening van de milieuvergunning niet afdoet aan het in de APV vervatte verbod met een vaartuig ligplaats in te nemen. ABRS 17 november 2004, 200308597/1, ECLI:NL:RVS:2004: AR5815, JB 2005/17.

Artikel 5:26 Aanwijzingen ligplaats
Naast de algemene regels die krachtens artikel 5:25, eerste lid, kunnen worden uitgevaardigd kan het wenselijk zijn, gelet op de omstandigheden, om aan een individuele booteigenaar nog nadere aanwijzingen te geven. Dit artikel biedt daarvoor de grondslag. Het ligt voor de hand deze aanwijzingen in de vorm van een schriftelijke beschikking te gieten. Voor de toelichting op de in het derde lid genoemde hogere regelingen en de relatie met een vastgestelde woonschepenverordening wordt verwezen naar de toelichting op artikel 5:25 van de APV.

Artikel 5:26a Tijdelijke ligplaats kajuitboten
Dit artikel geeft een algemeen verbod voor kajuitboten voor het innemen van een ligplaats, langer dan 48 uur, anders dan in jachthavens of -werven, om te voorkomen dat het karakter van het gebied ingrijpend wordt aangetast of veranderd, mede gezien het feit dat door de ligging van het betrokken gebied in de Randstad de recreatiedruk reeds zeer groot is. Het verbod geldt niet in de periode tussen 1 april en 15 oktober voor de rechthebbende van de oever en indien het bestemmingsplan, of andere regelgeving, het innemen van een ligplaats niet verbiedt.

Het is slechts toegestaan om aan het eigen recreatie-eiland langer dan 48 uur ligplaats in te nemen met een kajuitboot. Percelen die in eigendom zijn bij anderen of bijvoorbeeld bij de gemeente komen niet in aanmerking om
a) ligplaats in te nemen; dan wel
b) langer dan 48-uur ligplaats in te nemen.

In het geval van gemeentelijk eigendom is het ongewenst dat er sprake is van enige vorm van "privatisering" van een ligplaats. Gemeentelijke gronden zijn, voor zover dat gebruik is toegestaan, bedoeld voor algemeen gebruik.

Los van deze nuancering kan de gemeente altijd gebruik maken van haar eigendomsrecht, dan wel handhavend optreden op basis van het ter plaatse geldende bestemmingsplan. Voor andere eigenaren dan de gemeente geldt dat zij ook gebruik kunnen maken van hun eigendomsrechten.

Artikel 5:26b Tijdelijke ligplaats
Deze bepaling beoogt te voorkomen dat ligplaatsen bedoeld om een kort bezoek te brengen aan (het centrum van) Aalsmeer langdurig bezet worden gehouden.

Artikel 5:27 Verbod innemen ligplaats
Deze bepaling spreekt voor zich.

Artikel 5:28 Beschadigen van waterstaatswerken

Provinciale vaarwegenverordeningen kennen veelal ook een dergelijke bepaling voor waterstaatswerken die bij hen in beheer zijn.

De APV-bepaling heeft alleen betrekking op waterstaatswerken die in beheer zijn bij de gemeenten. Artikel 1.14 van het Binnenvaartpolitiereglement legt aan degene die een kunstwerk beschadigt bovendien nog een meldingsplicht op.

Artikel 5:29 Reddingsmiddelen
Om te waarborgen dat deze middelen aanwezig zijn en gebruikt kunnen worden voor het redden van personen is andersoortig gebruik of het voor gebruik onklaar maken van reddingsmiddelen strafbaar gesteld.

Artikel 5:30 Veiligheid op het water
Het Binnenvaartpolitiereglement bepaalt aan welke verkeersregels de schippers van vaartuigen zich hebben te houden. Zij is dus uitsluitend gericht op de gebruikers van vaartuigen en niet op de overige gebruikers van het openbaar water.

Artikel 5:30 betekent dan ook een eigenlijke aanvulling op deze twee reglementen door in algemene zin, vergelijkbaar met de redactie van artikel 5 Wegenverkeerswet 1994, hinder of gevaarlijk gedrag van de overige gebruikers te verbieden.
Voor de toelichting op de in het tweede lid genoemde hogere regelingen wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 5:25.

Artikel 5:30a Snelheid gemotoriseerde vaartuigen
Dit artikel is opgenomen om hoge snelheden op het water tegen te gaan om hiermee het omwoelen van de bodem als gevolg daarvan te voorkomen. Hierdoor ontstaat naast geluidsoverlast vertroebeling en verontreiniging van het oppervlak.

Artikel 5:31 Overlast aan vaartuigen
Deze bepaling spreekt voor zich.

Artikel 5:31a Sloten op diepte houden (vervallen)

Artikel 5:31b Visverbod (vervallen)

Artikel 5:31c Hotel- en rondvaartboot (vervallen)

Artikel 5:31d Snoeiplicht
Deze bepaling spreekt voor zich.

AFDELING 7. CROSSTERREINEN EN GEMOTORISEERD EN RUITERVERKEER IN NATUURGEBIEDEN

Artikel 5:31e Begripsbepalingen
Deze bepaling spreekt voor zich.

Artikel 5:32 Crossterreinen
Op het houden van auto- en motorsportevenementen, het crossen met auto's, motoren, bromfietsen e.d. al dan niet met een wedstrijdkarakter zijn verschillende wettelijke regelingen van toepassing. Hierbij speelt mede een rol in hoeverre deze activiteiten al dan niet op een weg in de zin van de wegenverkeerswetgeving plaatsvinden.

Afbakening
Voor wat betreft de afbakening met hogere regelgeving geldt op grond van artikel 122 van de Gemeentewet dat de bepalingen van de APV van rechtswege vervallen als in het onderwerp door een wet, AMvB of een provinciale verordening wordt voorzien.

De term "onderwerp" in artikel 122 betekent dat het om dezelfde materie moet gaan en dat hetzelfde motief ten grondslag moet liggen aan zowel de lagere als de hogere regeling. De formulering van de afbakeningsbepaling in het derde lid sluit daarom aan bij de Gemeentewet. Hieronder wordt aangegeven welke wettelijke regelingen zo al van toepassing kunnen zijn.

1. Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994) en APV

Alvorens in te gaan op de vraag welke regelingen van toepassing kunnen zijn op het crossen op daarvoor - al dan niet legaal - ingerichte terreinen, willen wij eerst enige kanttekeningen plaatsen bij een verkeersrechtelijk aspect in verband met de leeftijd van de crossers.

Ingevolge artikel 110, tweede lid, van de WVW 1994 jo. artikel 5 van het Reglement rijbewijzen mogen bromfietsen slechts worden bestuurd door personen die de leeftijd van 16 jaar hebben bereikt. Het verkeersrechtelijk regime is echter niet van toepassing, wanneer de bedoelde activiteiten zich afspelen op een terrein dat niet kan worden aangemerkt als een weg die feitelijk voor het openbaar verkeer openstaat in de zin van de wegenverkeerswetgeving. Op de vraag wanneer sprake is van een zodanige weg wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 1:1 van de APV.

Indien een auto- of motorsportactiviteit, crossen e.d. op de weg, als bedoeld in de WVW 1994, plaats vindt en een wedstrijdkarakter heeft, is artikel 10 van de WVW 1994 van toepassing.
Het eerste lid van deze bepaling zegt dat het verboden is op een weg een wedstrijd met voertuigen te houden of daaraan deel te nemen. Dit verbod richt zich dus zowel tot de organisator van de wedstrijd als tot de deelnemers aan de wedstrijd.

Vindt een wedstrijd met voertuigen plaats op andere plaatsen dan op de weg in de zin van de WVW 1994, dan kan artikel 5:32 van toepassing zijn. Artikel 5:32 ziet op het gebruik van motorvoertuigen of een bromfiets als bedoeld in het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990) in het kader van een wedstrijd op speciaal daarvoor aangewezen terreinen door het college. Kenmerkend voor het wedstrijdkarakter is dat er een beloning in de vorm van prijzen, medailles of iets dergelijks in het vooruitzicht worden gesteld.

Indien artikel 5:32 van toepassing is, is een vergunning op basis van artikel 2:25 niet meer aan de orde. Zie verder de toelichting op artikel 2:25.

Voor het organiseren van evenementen in het algemeen zijn in principe de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2 "Toezicht op evenementen" van de APV van toepassing (art. 2:24 e.v.).

De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, veiligheid, zedelijkheid of gezondheid voorschriften geven omtrent het houden van zo'n evenement dan wel het evenement geheel verbieden. Deze bepalingen zijn ook van toepassing op auto- en motorsportevenementen, die geen wedstrijdkarakter hebben, zoals toertochten, oldtimerritten e.d.

2. Wet milieubeheer en APV

Bij het reguleren van auto- en motorsportactiviteiten, crossen e.d. buiten de weg moet onderscheid worden gemaakt tussen speciaal daarvoor ingerichte terreinen, zoals circuits, en overige terreinen, zoals natuurgebieden, parken, plantsoenen of andere voor recreatief gebruik beschikbare terreinen. De eerst bedoelde terreinen vallen doorgaans onder de Wet milieubeheer; voor de overige terreinen kan een gemeente zelf regels stellen, zoals in de artikelen 5:32 en 5:33 van de APV.

Wet milieubeheer

De speciaal voor auto- en motorsport ingerichte terreinen vallen onder de werking van de Wet milieubeheer en het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (" Activiteitenbesluit").

In bepaalde gevallen moet een motor(sport)terrein worden aangemerkt als een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. In het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer worden de inrichtingen opgesomd waarvoor krachtens artikel 8.1 van de Wet milieubeheer een vergunning vereist is.

De regeling betreffende de motorterreinen is opgenomen in categorie 19 van het besluit. In categorie 19.1, onder g, worden genoemd: inrichtingen of terreinen, geen openbare weg zijnde, waar gelegenheid wordt geboden tot het gebruiken van: bromfietsen, motorvoertuigen of andere gemotoriseerde voer- of vaartuigen in wedstrijdverband ter voorbereiding van wedstrijden of voor recreatieve doeleinden.

In de nota van toelichting bij het besluit blijkt dat uit de omschrijving "gelegenheid bieden" is af te leiden dat elke inrichting of elk terrein, dat in enigerlei vorm is ingericht om de genoemde activiteiten mogelijk te maken, onder dit besluit valt. Vervolgens vermeldt de nota van toelichting dat enige accommodatie evenwel nodig zal zijn voordat kan worden vastgesteld of sprake is van een dergelijke inrichting, bijvoorbeeld in de vorm van een begrenzing. Indien elke, al dan niet beoogde, begrenzing van de plaats waar de genoemde activiteiten zich afspelen ontbreekt, zal bezwaarlijk van een inrichting kunnen worden gesproken (bijvoorbeeld wanneer een aantal liefhebbers van modelvaartuigen regelmatig met elkaar hun bootjes laat varen op een grote plas of waterweg).

Op grond van artikel 8.2 van de Wet milieubeheer is het college bevoegd om op een aanvraag voor vergunning voor een motorterrein als bedoeld in categorie 19 te beslissen.

Voor zover de terreinen, geen openbare weg zijnde, echter bestemd of ingericht zijn voor het in wedstrijdverband, ter voorbereiding van wedstrijden of voor recreatieve doeleinden rijden met gemotoriseerde voertuigen, en de terreinen daartoe acht uren per week of meer zijn opengesteld, wordt de vergunning niet afgegeven door het college, maar door gedeputeerde staten (categorie 19.2). Bij de vergunningverlening wordt rekening gehouden met de motieven van de Wet milieubeheer, zijnde de gevolgen voor het milieu of de bescherming van het milieu.

APV
De regeling in de APV is van belang voor die terreinen die niet genoemd zijn in categorie 19.1, onder g, van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, bijvoorbeeld een terrein dat niet is ingericht voor motorwedstrijden en -activiteiten en terreinen die hiervoor slechts eenmalig of zeer incidenteel worden gebruikt. In een gemeentelijke regeling met betrekking tot dit soort motorterreinen zal de werkingssfeer ten opzichte van de Wet milieubeheer in ieder geval moeten zijn afgebakend.

Bij een aanwijzingsbesluit kunnen alleen regels worden gesteld ter bescherming van de belangen die dit voorschrift dient. Behalve het belang van de openbare orde zijn dat milieubelangen en het belang van de veiligheid van het publiek of de deelnemers.

In de in het tweede lid genoemde regels kan bepaald worden dat op het terrein slechts gecrost mag worden op bepaalde dagen en uren, en wel alleen door leden van de vereniging; dat de vereniging zich gedraagt volgens de aanwijzingen van KNAC, KNMV en MON; dat zij haar leden voldoende verzekert tegen ongevallen c.q. aansprakelijkheid voor schade als gevolg van ongevallen en - eventueel - dat de crossers ten minste een bepaalde leeftijd moeten hebben c.q. dat de vereniging er - ter voorkoming van ongelukken - zorg voor draagt dat toezicht door volwassenen wordt uitgeoefend indien van dat terrein gebruik wordt gemaakt.

3. Zondagswet
Krachtens artikel 3, eerste lid, van de Zondagswet is het verboden op zondag zonder strikte noodzaak gerucht te verwekken, dat op een afstand van meer dan 200 m van het punt van verwekking hoorbaar is. Volgens het tweede lid van dit artikel is de burgemeester bevoegd van dit verbod voor de tijd na 13.00 uur ontheffing te verlenen.

De training voorafgaand aan de motorcrosswedstrijd kan als deze voor publiek toegankelijk is, reeds aangemerkt worden als een openbare vermakelijkheid als bedoeld in artikel 4 van de Zondagswet.

4. Privaatrechtelijk optreden
Verschillende gemeenten zijn er toe overgegaan een terrein waarvan zij eigenaar zijn aan te wijzen

als terrein waarop de motorcrossport beoefend kan worden. Veelal geschiedt dit om de overlast die wordt ondervonden als gevolg van het crossen in natuur- en bosgebieden te beperken.

Indien van gemeentewege een terrein ter beschikking wordt gesteld voor het crossen, rijst de vraag naar de eventuele civielrechtelijke aansprakelijkheid van de gemeente voor ongevallen en andere schade. Daarbij gaan wij ervan uit dat het crossterrein niet een weg is in de zin van de wegenverkeerswetgeving. Is daarvan wèl sprake, dan is het - behoudens ontheffing; zie de artikelen 10 en 148 WVW 1994 - eenvoudigweg verboden aldaar te "crossen".

Civielrechtelijk brengt het feit dat een terrein met goedvinden van de gemeente als crossterrein wordt gebruikt, voor haar de verplichting mee ervoor te zorgen dat geen gevaarlijke situaties te creëren zijn. Het ligt op de weg van de gemeente om het terrein aan te passen aan het doel waartoe het dient.

In het kader van de regels die het college kan stellen op basis van het tweede lid van artikel 5:32 kunnen bijvoorbeeld leeftijdsgrenzen worden gesteld aan de gebruikers van het terrein of eisen als aangegeven in artikel 110 van de WVW 1994 jo artikel 5 van het Reglement rijbewijzen.

Uitsluiting van aansprakelijkheid voor schade (ongevallen e.d.) kan de gemeente zoveel mogelijk beperken; bijvoorbeeld door een bord te plaatsen bij de ingang van het terrein waarop zijn aangegeven de voorwaarden waaronder van het terrein gebruik mag worden gemaakt (onder andere de waarschuwing, dat gebruikers van het terrein dit voor eigen risico gebruiken en de mededeling, dat de gemeente aansprakelijkheid afwijst voor ongevallen en andere schade als gevolg van crossen). Het plaatsen van een dergelijk bord wil overigens niet zeggen dat de gemeente gevrijwaard is van aansprakelijkheid.

Er is overigens nog een privaatrechtelijke mogelijkheid waardoor de gemeente aan haar zorgverplichting kan voldoen, namelijk door het sluiten van een gebruiks- of huurovereenkomst met de plaatselijke vereniging. De gemeente moet zich dan wel realiseren dat het desbetreffende terrein dan ook alleen ter beschikking wordt gesteld ten behoeve van het crossen door leden van die vereniging.

Jurisprudentie
Wanneer in het kader van een evenement als bedoeld in de artikel 2.2.1 (oud) en 2.2.2 (oud) van de APV, op een crossterrein, zoals in deze bepaling bedoeld, motor(sport)activiteiten worden gehouden zijn er meerdere bevoegde organen in het spel.

Goed onderscheid moet worden gemaakt tussen enerzijds het evenement, waarvoor de burgemeester het bevoegd gezag is om een vergunning te verlenen en anderzijds de motor(sport)activiteiten, waarvoor het college het bevoegd gezag is. ARRS 3-6-1994, JG 95.0055 m.nt. A.B. Engberts, AB 1994, 602 m.nt. RMvM, Gst. 1995, 7006, 4 m.nt. EB.

Motorcrosswedstrijden op zondag. Trainingswedstrijden voor 13.00 uur. In casu geen schending van de zondagsrust, omdat het motorcrossterrein 4 km buiten de bebouwde kom ligt. Pres. Rb. Utrecht 6-6-1995, JG 95.0316 m.nt. A.B. Engberts, KG 1995, 292.

Artikel 5:33 Beperking verkeer in natuurgebieden
Veel gemeenten worden in toenemende mate geconfronteerd met het bezoek van motorcrossers aan natuurgebieden, met als gevolg klachten over geluidhinder, schade aan de flora, verstoring van wild e.d. Verder worden natuurgebieden, parken e.d. steeds vaker door ruiters en fietsers/mountainbikers bezocht. Het komt nogal eens voor dat ruiters en fietsers/mountainbikers de speciaal voor hen aangewezen ruiter- of fietspaden verlaten. Deze gedraging levert gevaar en hinder op voor wandelaars en berokkent vaak ook schade aan flora en fauna.

Bij de vraag, welke maatregelen mogelijk zijn tegen het motorcrossen in natuurgebieden, zal men een onderscheid moeten maken tussen het zgn. "wilde crossen" (op wegen en paden en "off the road") en het crossen op daartoe speciaal gebruikte motorterreinen.
Op het crossen op motorterreinen is artikel 5:33 van de APV van toepassing.

De redactie van artikel 5:33 is aangepast overeenkomstig het systeem van artikel 5:32. Op grond van het eerste lid van artikel 5:33 geldt een algeheel verbod om zich met motorvoertuigen, (brom)fietsen of paarden in een natuurgebied te bevinden. Het college kan op grond van het tweede lid terreinen aanwijzen waar dit verbod niet geldt en kan tevens regels stellen voor het gebruik van deze terreinen.

Maatregelen
Bij de vraag welke maatregelen genomen kunnen worden tegen het "wildcrossen" of overlastgevend ruiter- en fietsverkeer gaat het in feite om een meer algemeen vraagstuk: Welke maatregelen kunnen genomen worden om ter bescherming van het milieu en ter voorkoming van overlast gemotoriseerd verkeer, ruiter- of fietsverkeer uit bepaalde gebieden te weren?

Een mogelijkheid om het weggebruik door de verkeersdeelnemers te reguleren is het nemen van verkeersbeperkende maatregelen op grond van de wegenverkeerswetgeving.
Voor de in deze gebieden gelegen wegen is sinds november 1991 de wegbeheerder bevoegd tot het treffen van verkeersmaatregelen (zie artikel 18 WVW 1994).

Volgens de WVW 1994 kan tot vaststelling van verkeersmaatregelen worden overgegaan indien deze maatregelen de veiligheid op de weg verzekeren, weggebruikers en passagiers beschermen, strekken tot het in stand houden van de weg en de bruikbaarheid van de weg waarborgen, de vrijheid van het verkeer waarborgen, strekken tot voorkoming of beperking van door het verkeer veroorzaakte overlast, hinder of schade, strekken tot het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte aantasting van het karakter of van de functie van objecten of gebieden en tenslotte een doelmatig of zuinig energieverbruik bevorderen (artikel 2, eerste tot en met derde lid, WVW 1994). De WVW 1994 geeft derhalve ook mogelijkheden verkeersmaatregelen te nemen ter bescherming van milieubelangen.

Regulering van het gemotoriseerde verkeer dat van de weg gebruik maakt in natuurgebieden dient te geschieden op basis van de WVW 1994 door middel van een verkeersmaatregel. Hierbij moet het dan gaan om een regeling ten aanzien van het gebruik van wegen in de zin van de WVW 1994.

Voor de overige gebieden, buiten de wegen in de zin van de WVW 1994, binnen een natuurgebied kan een regeling worden opgenomen in de APV. Hierbij moet in het oog worden gehouden dat met betrekking tot het onderhavige onderwerp ook een provinciale regeling kan gelden.

Indien er reeds een provinciale regeling bestaat inzake de beperking van gemotoriseerd verkeer in natuurgebieden, welke regeling - deels - strekt ter bescherming van dezelfde belangen, zal - althans indien een gemeente geheel of gedeeltelijk gelegen is in een "natuurgebied" als bedoeld in de provinciale verordening - de werkingssfeer van het gemeentelijk voorschrift ten opzichte van de provinciale verordening moeten worden afgebakend.

Maatregelen op basis van de Wegenwet/feitelijke sluiting en sluiting krachtens artikel 461 Wetboek van Strafrecht
- Ook langs feitelijke en privaatrechtelijke weg zou men kunnen komen tot het weren van gemotoriseerd verkeer uit bepaalde natuurgebieden.
In de eerste plaats valt te denken aan het plaatsen van palen, klap- of draaihekjes bij de toegangen tot de in zo'n gebied gelegen wegen. De eigenaar van een weg zal men het recht tot het nemen van zodanige maatregelen niet kunnen ontzeggen.

Hoe zit dit echter als deze weg is aan te merken als een openbare weg in de zin van de Wegenwet? Hiervoor zijn wij ingegaan op de beperkingen in het gebruik van een openbare weg als gevolg van het beperkt openbaar rechtskarakter van die weg. Openbare wegen in natuurgebieden zullen veelal - op grond van de gesteldheid van de weg of op grond van het gebruik dat van de weg pleegt te worden gemaakt - een zodanig beperkt openbaar rechtskarakter hebben. Ook ten aanzien van deze openbare wegen zal de eigenaar deze beperking feitelijk mogen realiseren door het plaatsen van klap- en draaihekjes, palen e.d. bij de toegangen tot die wegen en wel zodanig dat alleen voetgangers en fietsen vrij kunnen passeren. Aan deze handelwijze kleeft een aantal bezwaren.

Deze handelwijze is in de eerste plaats niet toepasbaar ten aanzien van openbare wegen die niet een beperkt openbaar rechtskarakter hebben. Ingevolge het bepaalde in artikel 14, eerste lid, van de Wegenwet dienen de rechthebbende en de onderhoudsplichtige dan alle verkeer over de openbare weg te dulden. Wij tekenen hierbij nog aan dat het gedeeltelijk - bij voorbeeld alleen voor gemotoriseerd verkeer - onttrekken van wegen aan het openbaar verkeer niet mogelijk is (Kb 26 september 1955, AB 1956, blz. 357, m.nt. M. Troostwijk). Ook is het volgens de Kroon niet mogelijk een weg aan het openbaar verkeer te onttrekken om hem vervolgens weer onmiddellijk open te stellen voor bij voorbeeld voetgangers en fietsers (Kb 11 mei 1982, AB 1982, 378, m.nt. J.R. Stellinga). Een dergelijke maatregel kan wel door middel van een verkeersbesluit worden genomen, zoals hiervoor is beschreven. Ook mag verwacht worden dat het onttrekken van een aantal in het buitengebied gelegen wegen aan het openbaar verkeer op bezwaren zal stuiten van met name landbouwers. Verder merken wij ten aanzien van het afsluiten van wegen door middel van hekjes en slagbomen nog op, dat de bereikbaarheid van bos- en natuurgebieden voor de brandweer en in verband met onderhoudswerkzaamheden zal verslechteren. Bovendien zullen slagbomen gemakkelijk geopend kunnen worden. Ten slotte is het plaatsen van hekjes, slagbomen en dergelijke een kostbare aangelegenheid.

Men zou - in de tweede plaats - kunnen denken aan het plaatsen bij de toegangen tot de wegen in een bepaald natuurgebied van borden waarop de toegang voor motorvoertuigen en bromfietsen voor onbevoegden krachtens artikel 461 van het Wetboek van Strafrecht wordt verboden: “Verboden toegang voor....; art. 461 Wetboek van Strafrecht”. Deze methode kan echter niet worden toegepast, indien het gaat om openbare wegen in de zin van de Wegenwet. Zie HR 21 juni 1966, NJ 1966, 416, m.nt. W.F. Prins, OB 1967, XIV.3, nr. 26667, AB 1967, blz. 186, NG 1966, blz. 432, Verkeersrecht 1966, blz. 227, m.nt. R.J. Polak (Bromfietsverbod Sneek), en HR 23 december 1980, NJ 1981, 171, m.nt. Th.W. van der Veen, AB 1981, 237, NG 1981, blz. S63, m.nt., Verkeersrecht 1981, blz. 58, m.nt. J.J. Bredius (rijverbod Schiermonnikoog).

Sommige gemeentebesturen hebben de volgende aanpak tot wering van gemotoriseerd verkeer uit natuurgebieden overwogen:
a. onttrekking van de openbare wegen (“openbaar” in de zin van de Wegenwet) aan het openbaar verkeer volgens de daartoe in de artikelen 9 e.v. van de Wegenwet voorgeschreven procedure; en aansluitend daaraan:
b. geslotenverklaring op privaatrechtelijke basis van de wegen in dat gebied voor (recreatief) gemotoriseerd verkeer, namelijk door het plaatsen van borden “Verboden toegang voor...., art. 461 Wetboek van Strafrecht”.

Aan deze aanpak wordt om twee redenen de voorkeur gegeven:
- De Wegenwet zou zich er tegen verzetten dat wegen die voor al het verkeer openbaar zijn, ter behartiging van andere belangen dan verkeersbelangen bij verordening voor het gemotoriseerd verkeer gesloten zouden worden. Of deze opvatting juist is, is de vraag.
- Artikel 461 WvSr. is niet op openbare wegen van toepassing.

Ook de hier bedoelde aanpak stuit overigens op bezwaren, met name in die gevallen dat de wegen niet in eigendom zijn bij de overheid. De overheid is dan immers van de particuliere eigenaren afhankelijk, met name waar het de geslotenverklaring voor gemotoriseerd verkeer betreft. Bovendien is de toegankelijkheid van dergelijke wegen voor het publiek niet meer verzekerd, indien deze wegen eenmaal aan het openbaar verkeer zijn onttrokken. De particuliere eigenaar zou zijn weg immers ook voor alle publiek, dus ook voor voetgangers en fietsers, kunnen afsluiten. De overheid bezit dan geen machtsmiddelen daartegen op te treden. Deze machtsmiddelen bezit zij wél ten aanzien van wegen die - zij het ook beperkt - voor het openbaar verkeer toegankelijk zijn in de zin van de Wegenwet.

Zie de uitspraak van de Afdeling rechtspraak van 25 maart 1982, NG 1983 blz. S 145,, AB 1983, 64, m.nt. Van der Veen (Helmond) en van 5 november 1982, Gst. 1983, 6745, 10, m.nt. J.M. Kan (Wittem). Blijkens deze uitspraken kan (en moet!) de gemeentelijke overheid de onderhouds- en de duldingsplicht van de eigenaar van een openbare weg met toepassing van bestuursdwang afdwingen, indien deze plicht wordt verzaakt.

Men kan - zoals hierboven reeds bleek - aan genoemde consequenties niet ontkomen door een weg slechts beperkt aan het openbaar verkeer te onttrekken, in die zin dat hij alleen openbaar zal zijn voor bepaalde categorieën verkeersdeelnemers. Bovendien, ook al zou een weg een beperkt openbaar rechtskarakter hebben, dan nog zou artikel 461 WvSr. waarschijnlijk niet toepasselijk kunnen zijn. Hiervoor werd er reeds op gewezen dat de hele onttrekkingsprocedure tijdrovend is en dat de onttrekking op bezwaren zal stuiten van met name landbouwers. Zou men de hier bedoelde methode toepassen, dan zou het in ieder geval noodzakelijk zijn voor de onttrekking aan het openbaar verkeer met de particuliere eigenaren duidelijke afspraken te maken en deze schriftelijk vast te leggen. Wij vermelden hier nog, dat de onttrekking van een openbare weg aan het openbaar verkeer onvoorwaardelijk moet geschieden en zonder tijdsbepaling (circulaire van de minister van verkeer en waterstaat aan de colleges van gedeputeerde staten, BS 1933, nrs. 203 en 245, WGB 1933, blz. 225).

Verordening stiltegebieden
Provinciale staten dienen op grond van artikel 1.2 van de Wet milieubeheer een verordening op te stellen die onder andere regels bevat inzake het voorkomen of beperken van geluidhinder in bij de verordening aangewezen gebieden.
Deze verordening wordt de provinciale milieuverordening (PMV) genoemd en vervangt de oude verordeningen op grond van artikel 122 van de Wet geluidhinder.

Volgens de PMV is het onder meer verboden een aantal toestellen te gebruiken binnen het milieubeschermingsgebied. Het is ook verboden om met een motorvoertuig met draaiende verbrandingsmotor de openbare weg of andere voor bestemmingsverkeer openstaande wegen en terreinen te verlaten.

Toertochten voor motorvoertuigen of een wedstrijd als bedoeld in artikel 24 van de WVW 1994 zijn niet toegestaan.

Beperking gemotoriseerd verkeer in natuurgebieden in relatie tot artikel 1 van de Grondwet
De vraag rijst of het ontzeggen van de toegang tot een bepaald natuurgebied voor motorrijders en bromfietsers zich verdraagt met het antidiscriminatieverbod van artikel 1 van de Grondwet. Deze vraag werd aan de orde gesteld in een zitting van de kantonrechter te Harderwijk op 19 september 1985. De geverbaliseerde voerde aan dat het verbod "... discriminerend is ten aanzien van motorrijders, bromfietsers en hun duopassagiers. Terreinwagens, motoren met zijspan, auto's en vrachtwagens mogen van de onverharde wegen wel gebruik maken.
De officier van justitie bestreed deze opvatting. Hij stelde dat het gemeentebestuur een keuze heeft gemaakt tussen de belangen van voetgangers en flora en fauna en de belangen van motorrijders en bromfietsers die zittend op hun voertuig van de natuur willen genieten."
De officier meende dat de belangen van flora en fauna en de belangen van voetgangers die hinder ondervinden van motorrijders, prevaleren boven de belangen van motorrijders. De kantonrechter schaarde zich achter de officier van justitie. Hij meende dat er geen sprake was van discriminatie van motorrijders en bromfietsers omdat hun bewegingsvrijheid niet verder dan noodzakelijk voor het doel dat het college voor ogen staat wordt beperkt.
De Rechtbank in hoger beroep en de Hoge Raad in cassatie hebben inmiddels de uitslag van de kantonrechter onderschreven (HR 19 mei 1987, AB 1988, nr. 216, APV Nunspeet).

Jurisprudentie
Wanneer wordt overgegaan tot het aanwijzen van een natuurgebied, waarbinnen gemotoriseerd verkeer verboden is, zoals in deze bepaling bedoeld, is het verstandig te bezien in hoeverre een overgangsregeling noodzakelijk is voor personen die - al dan niet bedrijfsmatig - met een motorvoertuig gebruik maken van dit natuurgebied. Vanwege het ontbreken van een overgangsregeling trof de Voorzitter van de ARRS een voorlopige voorziening, waarbij aan belanghebbende alsnog een tijdelijke ontheffing werd verleend. Vz. ARRS 30-8-1990, AB 1991, 432 m.nt. PCEvW, Gst. 1991, 6929, 7 m.nt. JT.

Lid 6
Lex silencio positivo
Gezien de belangen die hier wordt geschermd: de rust en recreatie in natuurgebieden, lijkt het niet

bijzonder wenselijk om hier een ontheffing van rechtswege in het leven te roepen en is daarvan afgezien.

AFDELING 8. VERBOD VUUR TE STOKEN

Artikel 5:34 Verbod vuur te stoken
In deze toelichting wordt allereerst uitgebreid ingegaan op de wetgeving voor het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen, geregeld in artikel 10.2, eerste lid en artikel 10.63, tweede lid, van de Wet milieubeheer.

Artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer beperkt zich alleen tot de bescherming van het milieuhygiënische belang. Indien het college de openbare orde- en veiligheidsaspecten wil reguleren is het verlenen van een (tweede) ontheffing op grond van de APV noodzakelijk.
Het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen als geregeld in artikel 10.2, eerste lid en 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer

In de circulaire van 27 maart 2002 aan de provincies en gemeenten van het voormalig ministerie van VROM (Stcrt. 2002, 65) is aandacht besteed aan het storten en verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen.

Voor welke afvalstoffen kan er een ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer worden gegeven en wat is de reikwijdte van de wet?
Uit de kamerbehandeling blijkt dat de ontheffing kan worden verleend voor de volgende zaken:
- vreugdevuren, zoals paas- en oudejaarsvuren.
- instandhouding van waardevolle cultuurlandschappen, in het kader van klein landschapsbeheer.
De minister gaf tegenover de Kamer voorts aan dat fruitsnoeihout en aardappelloof onder de ontheffing zouden kunnen vallen. Hij sprak in zijn algemeenheid over hout dat men van bomen of struiken afhaalt om het natuurlijke proces om welke reden dan ook te bevorderen. Ook riet zou ons inziens hieronder kunnen vallen. Voor welke gevallen er nog meer een ontheffing kan worden gegeven, is sterk afhankelijk van de lokaal specifieke situatie, bijvoorbeeld indien er sprake is van een heidegebied of specifieke beplanting.

Op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer is het in ieder geval verboden ontheffing te verlenen voor het verbranden van gevaarlijke afvalstoffen. Verder is het meeverbranden van allerlei afvalstoffen (banden, verf, afgewerkte olie) verboden.

Artikel 10.2 Wet milieubeheer ziet alleen toe op het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen. Dit betekent dat, indien er sprake is van een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer, het verbrandingsverbod hierop niet van toepassing is. Hiervoor geldt namelijk een ander wettelijk regiem. De verbranding van afvalstoffen binnen een inrichting dient enerzijds te worden geregeld in de milieuvergunning of wordt anderzijds geregeld in een van de zogenaamde artikel 8.40-Besluiten, waarin algemene milieuregels zijn opgenomen voor homogene bedrijfscategorieën.

Tevens dient rekening gehouden te worden met de gemeentelijke zorgplicht voor de inzameling van huishoudelijk GFT-afval (groente-, fruit- en tuinafval) op grond van artikel 10.21 Wet milieubeheer. GFT-afval, afkomstig van huishoudens, dient in de eerste plaats door de burger te worden aangeboden aan de aangewezen inzameldienst.

Benadrukt dient te worden dat het aan het bevoegde gezag is om zelf invulling te geven aan het ontheffingenbeleid. Dit geldt zeker ook voor een absoluut verbrandingsverbod.
Ook al geeft de Wet milieubeheer de mogelijkheid om een ontheffing te verlenen, dit betekent niet dat een gemeente ook verplicht is dit te doen. Gemeenten kunnen dus — óók onder het regiem van de Wet milieubeheer - een absoluut stookverbod blijven hanteren. Het verdient aanbeveling om een absoluut stookverbod in een beleidsnota of milieubeleidsplan vast te leggen.
Het verdient sterk de aanbeveling om het ontheffingenbeleid schriftelijk vast te leggen in bijvoorbeeld beleidsregels. Op deze manier beschikt het bevoegde gezag over een duidelijk

afwegingskader, op grond waarvan de beslissing om een ontheffing te verlenen kan worden gebaseerd.

Welke voorschriften kunnen worden verbonden aan een ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid Wet milieubeheer?
Aan een ontheffing kunnen de volgende voorschriften worden verbonden. Gedacht kan worden aan het voorschrift dat:
- het stoken geen gevaar, schade of hinder mag opleveren voor de omgeving;
- de houder van de ontheffing tijdens de verbranding voortdurend ter plaatse aanwezig dient te zijn en zorg dient te dragen voor een goed brandend vuur, zodat zo min mogelijk rookontwikkeling plaatsvindt;
- de verbranding niet mag plaatsvinden in de periode tussen zonsondergang en zonsopgang;
- verbranding slechts mag plaatsvinden met inachtneming van een bepaalde afstand tot bouwwerken;
- van de voorgenomen verbranding het hoofd van de afdeling milieuzaken van de dienst ... of zijn plaatsvervanger of de alarmcentrale van de regionale brandweer, ten minste één uur voor de verbranding telefonisch moet worden geïnformeerd (telefoon ...).

In de ontheffing op grond van de Wet milieubeheer kunnen ook voorschriften worden opgenomen over bodembeschermende voorzieningen en maatregelen. Veel gemeenten eisen een bodembeschermende voorziening, bijvoorbeeld een betonplaat of zandbed. De grondslag van een dergelijk voorschrift is in dit geval artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer.
Het verdient de aanbeveling om in de ontheffing ook een verwijzing naar de zorgplicht van artikel 13 Wet bodembescherming op te nemen.

Hoe kan het beste worden omgegaan met gevallen van bestrijding van bepaalde ziektes?
In enkele gevallen, bijvoorbeeld bij de bestrijding van bepaalde ziektes is het noodzakelijk op korte termijn passende maatregelen, zoals het verbranden van de zieke bomen, te nemen. De procedure van ontheffingverlening duurt in deze gevallen te lang om telkens een ontheffing te verlenen. Daarom zou voor deze gevallen de ontheffing bij voorbaat verleend kunnen worden, waarbij in de ontheffing nauwkeurig wordt aangegeven in welke gevallen en onder welke omstandigheden van de ontheffing gebruik mag worden gemaakt. Een aantal gemeenten eist bijvoorbeeld een verklaring van de Plantenziektekundige Dienst te Wageningen. Als voorschrift kan worden opgenomen dat in geval van verbranding van met ziekte aangetast hout, besmet en niet-besmet snoeihout zoveel mogelijk moet worden gescheiden.

Kan een ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer voor onbepaalde tijd worden verleend?
Nee, volgens het ministerie van I&M hangt de beantwoording van deze vraag samen met het karakter van de ontheffing. Het gaat om een ontheffing van een wettelijk verbod of een uitzondering op de regel. Het verlenen van een ontheffing voor onbepaalde tijd verhoudt zich hiermee per definitie niet. Het zou daarmee een soort vergunningstelsel worden.
Een ontheffing zal derhalve altijd voor een bepaalde tijd verleend moeten worden. De precieze omvang voor een bepaalde tijd is onder andere afhankelijk van de invulling van het in artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer opgenomen criterium. Na verloop van tijd kunnen er bijvoorbeeld mogelijkheden komen om de betreffende afvalstoffen op een hoogwaardiger wijze te verwerken in plaats van te verbranden.

Tevens is de looptijd van de ontheffing afhankelijk van de formulering van de ontheffing zelf. Naarmate bijvoorbeeld de tijdsperiode waarin verbrand mag worden exacter in de ontheffing staat geformuleerd (bijvoorbeeld twee keer veertien dagen in de nader omschreven periode, bijvoorbeeld het snoeiseizoen met melding aan de gemeente) is het volgens I&M denkbaar dat een ontheffing voor maximaal drie jaar wordt verleend. Als de periode niet exact staat omschreven, stuit een dergelijke looptijd van een ontheffing op bezwaren. Er zijn dus verschillende mogelijkheden voor de duur van een ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer.

Variërend van bijvoorbeeld een ontheffing per keer tot een jaarlijkse ontheffing tot een ontheffing voor een periode van drie jaar. Gemeenten hebben dus de beleidsvrijheid om zelf de duur van een ontheffing te bepalen.

De aanvullende werking van artikel 5:34 APV
Benadrukt wordt dat voor het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen altijd een ontheffing nodig is op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer. Het college kan een ontheffing verlenen, indien het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet. Met andere woorden, het college kan een ontheffing weigeren op grond van milieu-hygiënische argumenten.

Bij het verbranden van afvalstoffen zijn echter vaak openbare orde- en veiligheidsaspecten van belang. Artikel 10.63, tweede lid, van de Wet milieubeheer biedt geen mogelijkheid om de ontheffing te weigeren, indien de openbare orde en veiligheid in het geding is.

Bovendien kunnen de voorschriften verbonden aan een dergelijke ontheffing alleen dienen ter bescherming van het belang van het milieu. Artikel 5:34 vult daarom voor wat betreft deze aspecten de Wet milieubeheer aan.

Voor artikel 5:34 APV betekent dit concreet het volgende. Artikel 5:34, tweede lid, APV biedt de mogelijkheid om - naast de ontheffing op grond van de Wet milieubeheer - een ontheffing te verlenen, waarin de aspecten van openbare orde en veiligheid worden geregeld. Er ligt dus een ander motief ten grondslag aan de APV dan aan de Wet milieubeheer. Tevens wordt het college de mogelijkheid geboden om aan deze ontheffing voorschriften te verbinden die het belang van de openbare orde en veiligheid beogen te beschermen. De weigeringsgronden worden genoemd in vierde lid.

Kan de ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer en de ontheffing op grond van artikel 5:34, tweede lid, model-APV worden gecombineerd tot één te verlenen ontheffing?
Er is een aantal redenen om dit niet te doen. In de eerste plaats zijn de gronden waarop het besluit wordt genomen, gebaseerd op twee verschillende wettelijke regelingen. Het gaat dus om twee verschillende afwegingskaders. Indien beide afwegingskaders in één ontheffing wordt verwerkt, is de vraag in hoeverre een dergelijk besluit juridisch stand houdt. Bovendien wordt, indien bezwaar of beroep wordt ingesteld tegen het ene besluit, het bezwaar daarmee impliciet eveneens gericht tegen het andere besluit. Tenslotte is ook de strafbaarstelling verschillend. Overtreding van de ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer wordt strafbaar gesteld in de Wet op de economische delicten (Wed), terwijl overtreding van artikel 5:34 strafbaar wordt gesteld op grond van artikel 154 Gemeentewet.

Het verschil in wettelijke grondslag (Wet milieubeheer versus Gemeentewet), het verschil in toetsingskader (milieu versus openbare orde) en het verschil in strafbaarstelling (Wet op de economische delicten versus Gemeentewet) pleit ervoor om een systeem van twee separate ontheffingen te hanteren. Dit neemt niet weg dat gemeenten de aanvraag voor beide ontheffingen kunnen coördineren. Het blijven echter wel twee afzonderlijke besluiten.

Indien de ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer wordt geweigerd, wat betekent dit voor de ontheffing op grond van artikel 5:34 APV?
Indien de ontheffing op grond van artikel 10.63, tweede lid, Wet milieubeheer wordt geweigerd, is er geen ruimte meer voor een ontheffing op grond van artikel 5:34 APV.
Dit volgt uit het systeem van de wet. Een ontheffing op grond van artikel 5:34 APV kan in dit geval namelijk nooit worden verleend wegens strijd met de Wet milieubeheer.
De aanvraag voor een ontheffing op grond van artikel 5:34 APV hoeft daarom niet in behandeling te worden genomen. De grondslag hiervoor is artikel 4:5 Awb.

Uitzonderingen artikel 5:34 APV
In het tweede lid is een aantal uitzonderingen opgenomen op het verbod in het eerste lid. Hierbij zijn de volgende punten van belang.

In de eerste plaats valt verlichting door middel van kaarsen, fakkels, sfeervuren — waarbij geen afvalstoffen worden verbrand -, zoals terrashaarden en vuurkorven of vuur voor koken, bakken en braden niet onder het nieuwe regiem van de Wet milieubeheer. Er is immers geen sprake van het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen. Vervolgens mag er geen sprake zijn van gevaar, overlast of hinder voor de omgeving.

Vooral binnen de bebouwde kom kunnen klachten ontstaan over overlast of hinder door met name terrashaarden en vuurkorven. De aanhef van het tweede lid biedt dus een handvat om handhavend op te treden.

De uitzonderingen betreffen een aanvulling op hogere regelgeving. Lid 1 regelt namelijk het aanleggen, stoken of hebben van vuur, maar in de genoemde uitzonderingsgevallen is geen sprake van het verbranden van afvalstoffen. De gemeentelijke wetgever regelt dus een bepaalde materie (verbranden) vanuit eenzelfde motief (namelijk een milieumotief: het voorkomen van overlast of hinder) als de hogere regelgever, maar beperkt zich daarbij tot gedragingen die niet of nog niet worden bestreken door de hogere regelgeving (namelijk het verbranden van niet-afvalstoffen buiten inrichtingen).

Normaal gesproken is de afbakening tussen de Wet milieubeheer en de APV helder, indien er sprake is van een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. Daar waar de Wet milieubeheer of hierop gebaseerde regels of voorschriften in een onderwerp voorzien, is geen ruimte voor de APV.

AFDELING 9. VERSTROOIING VAN AS

Artikel 5:35 Begripsbepaling

Volgens de Wet op de lijkbezorging kunnen verstrooiingen door of op last van de houder van een crematorium of de houder van een plaats van bijzetting alleen plaatsvinden op het terrein dat daartoe permanent is bestemd. Ook blijft de mogelijkheid bestaan dat de as op open zee verstrooid wordt. Zie verder voor een uitgebreide toelichting Ledenbrief 97/232 omtrent het verstrooien van crematie-as.

Artikel 5:36 Verboden plaatsen

As-verstrooiing is om uiteenlopende redenen niet op alle plaatsen even wenselijk. Dit geldt zeker voor plaatsen waar de as niet of nauwelijks in de bodem kan worden opgenomen en door de wind kan gaan dwarrelen. Dit speelt met name een rol op stoepen, straten, pleinen en dergelijke. Daarom is er een verbod opgenomen voor het verstrooien van as op de verharde delen van de weg.

Gezien de mogelijke overlast die as-verstrooiing op straten en dergelijke op kan leveren voor derden en de kans op het snelle verwaaien van de as, is het overigens niet waarschijnlijk dat nabestaanden de verharde delen van de weg zullen uitkiezen als plaats om de as te verstrooien. Het verbod zal dus naar verwachting geen wezenlijke beperking opleveren voor nabestaanden.

Als burgemeester en wethouders een vergunning hebben verleend voor een permanent voor as-verstrooiing bestemd terrein, dan zal dat terrein vrijwel altijd op een begraafplaats of bij het crematorium liggen. Doorgaans is voor gemeentelijke begraafplaatsen en crematoria rond de mogelijkheden voor as-verstrooiing het een en ander geregeld in beheersverordeningen. De regelingen daarin maken deel uit van het algehele beleid rond de begraafplaats. Het openstellen van de begraafplaats en het crematoriumterrein voor incidentele verstrooiing zou daarin verstorend kunnen werken.

De begraafplaats en het crematoriumterrein zijn expliciete voorbeelden van terreinen waar het vanuit een oogpunt van beheer bezwaarlijk kan zijn om incidenteel as te verstrooien. Zo zijn er wellicht meer. Onder “volgende plaatsen” kan de gemeente, uiteraard gemotiveerd, plaatsen invullen waarvan zij zegt dat het niet wenselijk is dat daar as wordt verstrooid, hieronder begrepen het openbare water of delen daarvan.

Het is mogelijk dat het op bepaalde terreinen (vanwege daar te houden evenementen bijvoorbeeld) slechts tijdelijk onwenselijk is om as te verstrooien. Daarom is een mogelijkheid opgenomen voor burgemeester en wethouders om in die gevallen een terrein tijdelijk, in verband met die bijzondere omstandigheden, te onttrekken aan de mogelijkheid om er as op te verstrooien.

Artikel 5:37 Hinder of overlast
Het verstrooien van as is een emotionele gebeurtenis. Zowel voor nabestaanden als voor omstanders die ermee worden geconfronteerd. Het is daarom van belang dat omstanders geen hinder ondervinden van de activiteit op zich en van de as die na de activiteit wordt achtergelaten. Een typerend voorbeeld is het verstrooien van as in de nabijheid van een groep mensen, terwijl er een stevige bries die kant uitwaait. Dit levert vanzelfsprekend een onwenselijke situatie op.
Ook tot enige tijd na de verstrooiing kan as, bijvoorbeeld op de hiervoor aangegeven wijze, hinder opleveren voor omstanders. Daar moet tijdens het verstrooien rekening mee worden gehouden. Dit kan door de as bijvoorbeeld over een groter oppervlak te verspreiden, zodat deze eerder in de bodem wordt opgenomen. Een ander voorbeeld in dit geval is het verstrooien vanaf een gebouw of vanaf een balkon. Er zijn genoeg situaties denkbaar waarin dit hinder oplevert voor het publiek. Overigens is uit de toelichting bij de wijziging van de Wet op de Lijkbezorging van 26 maart 1998 af te leiden dat het waarnemen door omstanders van de handeling op zich geen hinder oplevert. Door de wet op het punt van as-verstrooiing te verruimen heeft de wetgever bewust aanvaard dat het publiek geconfronteerd kan worden met incidentele verstrooiing.

Hoofdstuk 6. Straf-, overgangs- en slotbepalingen
Handhaving algemeen
Handhaving is elke handeling die erop gericht is de naleving door anderen van rechtsregels te bevorderen. De belangrijkste redenen voor een goede handhaving zijn in het kort de volgende. Door een goede handhaving zal de overheid uiteindelijk in steeds grotere mate het door haar beoogde doel bereiken. Door handhaving kan de achteruitgang van de kwaliteit van de samenleving worden tegengegaan. De rechtszekerheid en de gelijke behandeling van burgers dienen te worden gewaarborgd. Dit kan door een goed handhavingsbeleid te voeren. De relatie van rechtszekerheid en rechtsgelijkheid met handhaving wordt verder uitgediept. De geloofwaardigheid, betrouwbaarheid en integriteit van bestuurders zullen het ambtelijk en maatschappelijk draagvlak vergroten.

Handhaving kan zowel strafrechtelijk als bestuursrechtelijk zijn. Hoofdstuk 5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bevat een opsomming van de aan het bestuursorgaan toekomende dwangmiddelen en de regels die bij de toepassing van de dwangmiddelen in acht genomen moeten worden. Hierna worden deze dwangmiddelen en regels toegelicht. Ook is er een korte introductie tot de strafrechtelijke handhaving opgenomen.

Strafrechtelijke handhaving
Het strafrecht en het bestuursrecht worden elk op een geheel eigen wijze genormeerd. In artikel 1:6 van de Awb is bepaald dat de Awb niet van toepassing is op de opsporing en vervolging van strafbare feiten noch op de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen. Het handelen van strafrechtelijke organen wordt genormeerd door de regels van het Wetboek van Strafrecht en door de diverse bijzondere wetten, waarin de geldende materiële normen zijn verwoord en waarin soms ook van de algemene strafvordering afwijkende strafprocessuele bevoegdheden zijn opgenomen, en het Wetboek van Strafvordering, dat algemene regels van strafprocesrecht bevat, bevoegdheden in het leven roept en de grenzen van de bevoegdheden bepaalt.

Op grond van artikel 2 van de Politiewet 1993 heeft de politie tot taak te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven. Op grond van deze algemene politietaak, alsmede op grond van de last die in de artikelen 141 en 142 van het Wetboek van Strafvordering aan de aldaar genoemde ambtenaren wordt gegeven om strafbare feiten op te sporen, kunnen opsporingsambtenaren onderzoek doen. Een opsomming van de daarbij te hanteren methoden ontbreekt. Algemene opsporingsmethoden zijn niet in het Wetboek van Strafvordering geregeld. Er zijn wel bijzondere opsporingsbevoegdheden geregeld.

Dit zijn observatie, infiltratie, de pseudo-koop of pseudo-dienstverlening, het stelselmatig inwinnen van informatie, het onderzoek doen in een besloten plaats zonder toestemming van de rechthebbende, het opnemen van vertrouwelijke communicatie, het onderzoek van telecommunicatie en het stelselmatig volgen of waarnemen.

Opsporingsambtenaren kunnen, naast dat zij bevoegd zijn opsporingshandelingen te verrichten, ook bevoegd zijn tot het uitoefenen van controlebevoegdheden die in bijzondere wetten worden toegekend. Op grond van artikel 160 Wegenverkeerswet bijvoorbeeld kan een ambtenaar de bestuurder van een voertuig vorderen zijn voertuig te doen stilhouden, terwijl het vijfde lid van het artikel bepaalt dat de bestuurder op eerste vordering van de opsporingsambtenaar verplicht is medewerking te verlenen aan een ademonderzoek. Als een bevoegde ambtenaar van deze bevoegdheid gebruikmaakt en de ademtest wijst een te hoog alcoholpromillage uit, dan is er een verdenking ontstaan en gaat controle over in opsporing.

In het bestuursrecht worden de sancties opgelegd door een bestuursorgaan. De rechter speelt in het bestuursrecht pas een rol indien een belanghebbende, na bezwaar of administratief beroep, beroep instelt bij de rechter. De rechter speelt in het strafrecht een centrale rol. Sancties in het strafrecht worden opgelegd door de rechter.

Bestuursdwang, dwangsom en gedogen
De Gemeentewet kent in artikel 125 aan het gemeentebestuur een algemene bevoegdheid toe tot het opleggen van een last onder bestuursdwang.

In artikel 5:21 van de Awb is de last onder bestuursdwang als volgt gedefinieerd: de herstelsanctie, inhoudende:
a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding, en
b. de bevoegdheid van het bestuursorgaan om de last door feitelijk handelen ten uitvoer te leggen, indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.
Het feitelijk handelen omvat onder meer: het doen wegnemen, ontruimen, beletten, in de vorige toestand herstellen of het treffen van maatregelen om verdere nadelige gevolgen van een overtreding te voorkomen.

Het opleggen van een last onder bestuursdwang is dus zuiver gericht op het feitelijk in overeenstemming brengen met de bestuursrechtelijke voorschriften van een onwettige situatie. Dit heeft dus een herstellende werking en heet daarom “reparatoire sanctie” of in termen van de Awb: een herstelsanctie (art 5:2, eerste lid onder b).

Onder overtreding van een voorschrift wordt verstaan: een gedraging die in strijd is met het bepaalde bij of krachtens enig wettelijk voorschrift (art 5:1, eerste lid Awb).
Daaronder valt dus ook het niet nakomen van voorschriften die aan een vergunning zijn verbonden, zoals bijvoorbeeld geluidsvoorschriften bij een milieuvergunning.

In artikel 5:32 van de Awb is aangegeven dat een bestuursorgaan dat bevoegd is om een last onder bestuursdwang op te leggen, ook bevoegd is om een dwangsom op te leggen. Het opleggen van een dwangsom is een middel om de overtreder door het opleggen van een last om te betalen, te bewegen de overtreding te beëindigen. Bijna vanzelfsprekend hoort hier de vraag bij welk instrument het geschiktst is om aan de geconstateerde overtreding een einde te maken. Deze vraag zal steeds beantwoord moeten worden aan de hand van feiten, de omstandigheden en de belangen die aan de orde zijn. De wet laat zich hier niet over uit. Wel is in artikel 5:6 van de Awb bepaald dat het bestuursorgaan geen herstelsanctie oplegt zolang een andere wegens dezelfde overtreding opgelegde herstelsanctie van kracht is.
Met andere woorden: een combinatie van bestuursdwang met last dwangsom is niet mogelijk.

De eerste stap in een handhavingscyclus zal zijn dat een overtreding plaatsvindt dan wel gaat plaatsvinden. Dat betekent dat er een onderzoek moet worden gedaan. Met behulp van de toezichtsbevoegdheden wordt de situatie onderzocht. Hiervan zal de ambtenaar een rapport van bevindingen moeten opmaken.

Het is belangrijk dat een dergelijk rapport van foto's of ander bewijsmateriaal wordt voorzien. Bij de voorbereiding van een besluit moet immers worden voldaan aan het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het kan een keuze zijn van het bestuursorgaan om niet over te gaan tot handhaven. De met de wet strijdige situatie wordt dan gedoogd. Is een bestuursorgaan op de hoogte van de overtreding, maar wordt er geen actie nomen, dan is er sprake van passief gedogen. Het toepassen van bestuursdwang is een bevoegdheid, geen absolute verplichting. Een gemeente heeft dus de mogelijkheid om het belang van de handhaving door middel van bestuursdwang af te wegen tegen andere belangen, zoals de mogelijkheid om een andere bestuursrechtelijke sanctie in te zetten of over te gaan tot het gedogen. Deze vrijheid is echter betrekkelijk. Uit jurisprudentie blijkt dat er een beginselplicht tot handhaving bestaat. Bijvoorbeeld: ABRS 22 maart 2001, BR2001/778, Dwangsom Camping Nunspeet. Enkel in geval van bijzondere omstandigheden kan van handhavend optreden worden afgezien. Het is goed dit te beseffen. Indien er namelijk een veelheid aan regelgeving binnen een gemeente bestaat, en de gemeente wordt op handhaving van die regels aangesproken, is zij in beginsel dus verplicht hier gevolg aan te geven. De handhaafbaarheid speelt dus een grote rol bij het opstellen van regels. Een duidelijk handhavingsbeleid is hierbij eveneens onontbeerlijk. Zeker als er een handhavingsachterstand moet worden ingelopen, is het van groot belang om in het handhavingsbeleid vast te leggen hoe de prioriteiten zijn bepaald.

Bestuursrechtelijk instrumentarium gemeenten
Gemeenten hebben in het kader van toezicht en handhaving een aantal bestuursrechtelijke instrumenten ter beschikking. Voor de bestuursrechtelijke instrumenten waarover gemeenten beschikken geldt een scheiding in sancties die erop zijn gericht de ontstane situatie in de gewenste situatie te herstellen (herstelsancties) en sancties die primair zijn bedoeld om bestraffend op te treden (punitieve sancties).

Bij de herstelsancties gaat het om de last onder bestuursdwang (is voor gemeenten geregeld in artikel 125 Gemeentewet juncto artikel 5.21 Awb) en de last onder dwangsom (artikel 5:31d Awb). Deze sancties kunnen alleen worden ingezet in situaties waarin herstel daadwerkelijk mogelijk is, zoals het terugbrengen van een bouwwerk in de oorspronkelijke staat. Het intrekken van een begunstigend besluit (vergunning, ontheffing, subsidie) is een voorbeeld van een herstelsanctie die vaak gevoeld wordt als een punitieve sanctie. De meeste normen uit de APV die verloederingsfeiten en onveiligheidsgevoelens van burgers moeten tegengaan lenen zich niet voor handhaving via dwangsom of bestuursdwang. Of het herstel is feitelijk niet mogelijk (denk aan geluidsoverlast), óf het herstel zélf, dan wel de controle daarop, leveren problemen op (denk aan een last onder dwangsom tot het niet meer voortijdig plaatsen van vuilniszakken op straat, die wekelijks gecontroleerd zou moeten worden).

Op 14 januari 2009 zijn de Wet bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte (BBOOR) en het bijbehorende Besluit (AMvB) in werking getreden.
De BBOOR is neergelegd in de artikelen 154b en verder van de Gemeentewet. De wet geeft gemeenten een zelfstandige bevoegdheid om op te treden tegen veel voorkomende en overlast-veroorzakende, lichte overtredingen van de APV en de Afvalstoffenverordening (Asv). Het is een punitieve sanctie. Het betreft een zelfstandige bevoegdheid waarbij de raad bij verordening kan bepalen dat een bestuurlijke boete kan worden opgelegd voor overtreding van voorschriften uit de APV die strafbaar zijn gesteld en die niet bij AMvB zijn uitgezonderd. Ook overtreding van voorschriften uit de Afvalstoffenverordening die strafbaar zijn gesteld en die zijn genoemd in de AMVB kunnen bestuurlijk worden beboet.

Heeft een gemeente de bestuurlijke boete ingevoerd dan kan zij te allen tijde besluiten de bestuurlijke boete weer af te schaffen. Een besluit van de raad tot intrekking van het besluit tot invoering van de bestuurlijke boete treedt echter niet eerder in werking dan na twaalf maanden na de bekendmaking van het intrekkingsbesluit.

De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete wordt uitgeoefend of door het college, of door de burgemeester, namelijk indien de toepassing van dit middel dient tot handhaving van regels die de burgemeester uitvoert.

Tegen de boeteoplegging kan conform de rechtsgang van de Awb bezwaar worden gemaakt en beroep worden ingesteld.

De boete dient door een bestuurlijk toezichthouder in dienst van de gemeente te worden opgelegd, die tevens buitengewoon opsporingsambtenaar is. Mandateren van deze bevoegdheid aan particuliere toezichthouders is niet toegestaan. Veel overtredingen in het publieke domein worden gepleegd door daders van wie de identiteit niet bekend is. Om een voorziening te treffen voor deze zogenaamde "anonieme daderproblematiek" wordt gekozen voor aansluiting bij het wetsvoorstel Wet op de uitgebreide identificatieplicht: toezichthouders in het publiek domein krijgen de bevoegdheid de identificatie van de betrokkene te vorderen. De eis dat de toezichthouder tevens buitengewoon opsporingsambtenaar is, complementeert het geheel aan bevoegdheden om de bestuurlijke boete te effectueren. Mocht niet voldaan worden aan het verzoek van de toezichthouder om inzage te verlenen in het identiteitsbewijs, dan kan de toezichthouder optreden als buitengewoon opsporingsambtenaar en hiervan een proces-verbaal opmaken.

De opbrengsten van de boeten komen toe aan de gemeenten. Gemeenten zijn zelf verantwoordelijk voor de incasso en de registratie van opgelegde boeten (daarbij kunnen ze eventueel externen, zoals het Centraal Justitieel Incassobureau, inschakelen).

In gemeenten waar gekozen wordt voor invoering van de bestuurlijke boete krijgt het gemeentebestuur voor wat betreft de aanpak van de kleine ergernissen het primaat bij de handhaving in de publieke ruimte en neemt de rol van de politie hierbij af. Daarbij zal de lijn zijn dat waar gekozen is voor bestuurlijke beboeting, de politie niet meer stelselmatig aandacht besteedt aan kleine ergernissen en het bestuur een 24-uurs beschikbaarheid van de bestuurlijke toezichthouders waarborgt. De politie blijft wel bevoegd om, waar nodig, strafrechtelijk op te treden tegen de overtreding van de APV-normen.

Strafrechtelijk instrumentarium gemeenten
Op 7 juli 2006 is de wet OM-afdoening van kracht geworden. Hiertoe zijn de Wetboeken van Strafvordering en Strafrecht gewijzigd. Vanaf 2009 hebben gemeenten gefaseerd de mogelijkheid gekregen OM strafbeschikkingen uit te vaardigen. Het gaat hierbij om zogeheten bestuurlijke strafbeschikkingen waarmee aan personen die overtredingen begaan een geldboete kan worden opgelegd. De te bestraffen overtredingen staan vermeld in de OM- beleidsregels voor de (bestuurlijke)strafbeschikking overlast en zien op lichte (aan de APV en afvalstoffenverordening gerelateerde) overlastfeiten Zij komen in feite overeen met de te beboete feiten op grond van de wet bestuurlijke boete overlast.

Het ministerie van Justitie kent in overleg met het Openbaar Ministerie deze strafbeschikkingsbevoegdheid toe.

Artikel 257b van het WvSv is op dit moment de grondslag voor de gemeentelijke bevoegdheid om (middels een boa) een bestuurlijke strafbeschikking uit te vaardigen. Van de bevoegdheid kan gebruik worden gemaakt onder toezicht van en volgens richtlijnen vastgesteld door het College van procureurs-generaal (OM).

Indien is gekozen voor het instrument van de bestuurlijke strafbeschikking biedt artikel 576a Sv een grondslag om geldbedragen die uit de tenuitvoerlegging van bestuurlijke strafbeschikkingen zijn verkregen deels ten goede te laten komen aan het handhavende bestuursorgaan. De opbrengst van de strafbeschikking gaat naar het Rijk, maar gemeenten ontvangen een vergoeding per uitgeschreven proces-verbaal voor overlast. Op dit moment bedraagt deze vergoeding 40 euro. Omdat op de strafbeschikking het strafrecht van toepassing is kan een belanghebbende hiertegen geen bezwaar en beroepsprocedure bij de bestuursrechter voeren. Men zal in verzet kunnen gaan bij het OM en uiteindelijk in bij hoger of cassatie kunnengaan.

Artikel 6:1 Strafbepaling
Op grond van artikel 154 van de Gemeentewet kan de gemeenteraad op overtreding van zijn verordeningen straf stellen. Deze straf mag niet zwaarder zijn dan hechtenis van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de tweede categorie, al dan niet met openbaarmaking van de

rechterlijke uitspraak. In artikel 23 van het Wetboek van Strafrecht (WvSr) zijn de maxima van de zes boetecategorieën opgenomen.
Het maximum van een boete van de eerste categorie bedraagt € 410 en van de tweede categorie € 4100. Het is overigens uiteindelijk de strafrechter die de soort en de maat van de straf in een concreet geval bepaalt, tot de grens van de door de gemeenteraad gekozen boetecategorie. Hierbij dient de rechter op grond van artikel 24 WvSr rekening te houden met de draagkracht van de verdachte. Het algemeen geldende minimum van de geldboete bedraagt € 3 (artikel 23, tweede lid, WvSr).

De Gemeentewet heeft aan de gemeenteraad de keuze gelaten op overtreding van verordeningen geldboete te stellen van de eerste óf de tweede categorie. De gemeenteraad heeft daarbij de ruimte om binnen de verordening onderscheid te maken naar bepalingen waar bij overtreding een straf van de eerste dan wel van de tweede categorie op staat. Uiteraard kan in de APV ook worden gekozen voor een enkele strafmaat. De gemeente verliest dan echter de mogelijkheid om scheiding aan te brengen tussen lichte en zwaardere overtredingen. Het is niet mogelijk om van de indeling in boetecategorieën af te wijken, bijvoorbeeld door een maximumboete van € 1000 te stellen.

Strafbaarheid rechtspersonen
Op grond van artikel 91 jo. artikel 51 WvSr. vallen ook rechtspersonen onder de werking van gemeentelijke strafbepalingen. Bij veroordeling van een rechtspersoon kan de rechter een geldboete opleggen tot ten hoogste het bedrag van de naasthogere categorie "indien de voor het feit bepaalde boetecategorie geen passende bestraffing toelaat" (artikel 23, zevende en achtste lid WvSr). Dat betekent dat voor overtredingen van de APV door een rechtspersoon de rechter de mogelijkheid heeft een boete van de derde categorie op te leggen € 8200).

Medebewindvoorschriften
In bijzondere wetten wordt aan gemeenten vaak de bevoegdheid gegeven of de verplichting opgelegd om nadere voorschriften vast te stellen. Ook de strafbaarstelling van de overtreding van deze gemeentelijke voorschriften is veelal in deze wetten opgenomen. De opsomming in het eerste en tweede lid van dit artikel bevatten dan ook geen in deze verordening opgenomen voorschriften, op overtreding waarvan straf is bedreigd in de bijzondere wet. Dat betreft:
- artikel 2:6; overtreding van deze voorschriften is strafbaar gesteld in artikel 437 en 437ter van het WvSr (boete van de tweede respectievelijk derde categorie) en
- de voorschriften uit afdeling 8a van de APV. Zie daarvoor het algemene gedeelte van de toelichting bij die afdeling.

Hechtenis?
Het zal zelden voorkomen dat voor overtreding van een APV-bepaling hechtenis wordt opgelegd, zeker nu ernaar gestreefd wordt de korte vrijheidsstraf nog meer terug te dringen "ten gunste" van de geldboete.
Toch is in het eerste lid van dit artikel de mogelijkheid van hechtenis opgenomen omdat niet bij voorbaat kan worden uitgesloten dat in bepaalde (uitzondering)gevallen (bijvoorbeeld in het geval van recidive) de rechter behoefte heeft aan de mogelijkheid tot oplegging van een vrijheidsstraf.

Strafbaarstelling niet-naleving nadere regels en vergunningsvoorschriften
Niet alleen de overtreding van in de verordening opgenomen bepalingen wordt in dit artikel met straf bedreigd. In een aantal bepalingen wordt aan het college de bevoegdheid gedelegeerd nadere regels te stellen. Ook de overtreding hiervan levert een strafbaar feit op. Dit geldt ook voor de overtreding van krachtens artikel 1:4 van de APV gegeven beperkingen en voorschriften bij een vergunning of een ontheffing. Formeel levert dit laatste een overtreding van artikel 1:4, tweede lid, op. Hierin is de verplichting opgenomen dat degene aan wie krachtens de APV een vergunning of ontheffing is verleend, verplicht is de daaraan verbonden voorschriften en beperkingen na te komen.

Wabo
Overtredingen van bepalingen die voortvloeien uit de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (zoals handelingen zonder of in strijd met een omgevingsvergunning) zijn in de Wet economische

delicten (Wed) aangeduid als economische delicten. Dat heeft gevolgen voor de strafmaat, die onder de Wed anders is dan onder de APV. Om dat onderscheid duidelijk te maken is het derde lid toegevoegd.
Jurisprudentie
Aanvullingen op de artikelen 424 (baldadigheid op of aan de weg) en art. 426 WvSr (belemmering van een ander in zijn vrijheid van beweging op de weg, zich opdringen aan een ander, hinderlijk volgen) door gemeentelijke voorschriften (artikel 2.4.7 tot en met 2.4.10) zijn toelaatbaar (HR 26 februari 1957, NJ 1957, 253 (APV Eindhoven).

Het staat de gemeentelijke wetgever vrij aanvullende regelen te geven tot het tegengaan van hinderlijke geluiden. Artikel 4.1.7 APV is een toegestane aanvulling op artikel 431 WvSr (rumoer of burengerucht waardoor de nachtrust kan worden verstoord) (HR 26 oktober 1954, NJ 1954, 779 (APV Amsterdam).

Artikel 6:1 regelt dat het niet-naleven van de genoemde voorschriften of beperkingen die aan een vergunning of een ontheffing zijn verbonden een strafbaar feit oplevert. Het artikel is opnieuw vastgesteld, waarbij de opsomming in lijn is gebracht met het nieuwe hoofdstuk 3.

Artikel 6:2 Toezichthouders
In dit artikel – en eventueel krachtens dit artikel, door het college dan wel door de burgemeester – worden de toezichthouders aangewezen. Toezichthouders zijn personen die bij of krachtens wettelijk voorschrift belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens enig wettelijk voorschrift (artikel 5:11 van de Awb). De basis voor deze aanwijzingsbevoegdheid wordt gevonden in hoofdstuk 5 van de Awb. Daarin zijn algemene regels gegeven voor de bestuursrechtelijke handhaving van algemeen geldende rechtsregels en individueel geldende voorschriften.

Politieambtenaren zijn alleen te beschouwen als toezichthouders voor zover zij bij of krachtens een bijzondere wet als zodanig zijn aangewezen. Artikel 2 van de Politiewet, dat een algemene omschrijving van de politietaak bevat, kan niet worden beschouwd als een wettelijk voorschrift in de zin van het artikel.

Van diverse kanten is de VNG er op gewezen dat het aan te raden is dat politieambtenaren zijn aangewezen als toezichthouder. Enerzijds omdat dit voor sommige bepalingen goed aansluit op hun opsporingsbevoegdheid (inbrekerswerktuigen, bestrijding heling), anderzijds omdat daarmee hun algemene taak met betrekking tot de openbare orde tot uiting komt. Om die reden is dit in 2015 geregeld door opname van het facultatieve derde lid. Met het opnemen van deze bepaling krijgen politieambtenaren voor wat betreft de APV de beschikking over de toezichtsbevoegdheden genoemd in de artikelen 5:15-19 van de Awb. Politieambtenaren combineren dan, net als dat voor bijzondere opsporingsambtenaren (BOA's) het geval is, het toezichthouderschap met hun taak als opsporingsambtenaar.

Geadviseerd wordt om geen eenheids-aanduiding (bijvoorbeeld "politiefunctionarissen van de eenheid Midden-Nederland") op te nemen. Dit heeft namelijk tot gevolg dat ambtenaren van de politie van de landelijke eenheid die – ook als zij weliswaar in de betrokken regio werkzaam zijn – niet bevoegd zijn om als toezichthouder ten aanzien van de APV op te treden. In verschillende gemeenten is dit in de praktijk een probleem gebleken.

Het is van belang dat gemeenten die overwegen politieambtenaren aan te wijzen daarover in overleg treden met de verantwoordelijke korpsleiding. Een toezichthouder is bijvoorbeeld bevoegd om voertuigen te doorzoeken (artikel 5:19, eerste lid, van de Awb) en een ieder is verplicht aan een toezichthouder medewerking te verlenen (artikel 5:20, eerste lid, van de Awb). Voor een toezichthouder die tevens opsporingsambtenaar is, is het van groot belang dat deze, als hij als toezichthouder iets aantreft dat leidt tot opsporing, tijdig een cautie uitdeelt. Aan opsporing hoeft de betrokkene immers, anders dan bij toezicht, niet mee te werken, en als hij daar niet tijdig op wordt gewezen kan dat gevolgen hebben voor een eventuele strafzaak.

Toezichthouders kunnen zowel individueel als categoraal worden aangewezen. Bij een individuele aanwijzing worden personen met toezicht belast door hen met name te noemen of door aanduiding van hun functie. Bij een categorale aanwijzing wordt in het aanwijzingsbesluit veelal de dienst genoemd waartoe de met toezicht belaste personen behoren.

Legitimatieplicht toezichthouder
Een toezichthouder dient zich, indien gevraagd, te kunnen legitimeren (artikel 5:12 van de Awb). Het legitimatiebewijs wordt uitgegeven door het bestuursorgaan onder verantwoordelijkheid waarvan de toezichthouder werkzaam is. Het in artikel 5:12, derde lid, van de Awb genoemde "model" van het legitimatiebewijs is vastgesteld bij de Regeling model legitimatiebewijs toezichthouders Awb. Deze regeling bevat echter geen echt model, maar een opsomming van alle elementen die in ieder geval op het legitimatiebewijs moeten zijn opgenomen en een voorbeeld van een legitimatiebewijs.

Het evenredigheidsbeginsel
In artikel 5:13 van de Awb is het evenredigheidsbeginsel neergelegd. Een toezichthouder mag zijn bevoegdheid slechts uitoefenen voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak noodzakelijk is. Een toezichthouder kan derhalve niet te allen tijde gebruik maken van alle bevoegdheden die in de Awb standaard aan toezichthouders worden toegekend.
Steeds zal de afweging gemaakt moeten worden of het voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijs noodzakelijk is. Bepalend hiervoor is de aard van het voorschrift op de naleving waarvan een toezichthouder moet toezien.

Bevoegdheden toezichthouder
In de artikelen 5:15 tot en met 5:19 van de Awb worden bevoegdheden aan toezichthouders toegekend. In artikel 5:14 is de mogelijkheid opgenomen om aan een toezichthouder minder bevoegdheden toe te kennen. Zo is op voorhand vaak al duidelijk welke bevoegdheden voor het uitoefenen van toezicht niet relevant zijn of per definitie onevenredig.

Op basis van artikel 5:15 van de Awb is een toezichthouder bevoegd elke plaats te betreden met uitzondering van woningen zonder toestemming van de bewoner. "Plaats" is daarbij een ruim begrip en omvat niet alleen erven en andere (bedrijfs)terreinen, maar ook (bedrijfs)gebouwen. Dat de Awb een uitzondering maakt voor het betreden van een woning zonder toestemming van de bewoner vloeit voort uit het in artikel 12 van de Grondwet vastgelegde "huisrecht". Op grond hiervan is voor het binnentreden van woningen zonder toestemming van de bewoner steeds een grondslag in een bijzondere wet vereist. Voor de handhaving van gemeentelijke verordeningen is de basis voor het binnentreden zonder toestemming van de bewoner gelegd in artikel 149a van de Gemeentewet.

Op grond van dit artikel kan aan toezichthouders deze bevoegdheid worden toegekend, indien het gaat om het toezicht op de naleving van bij verordening gegeven voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen. In artikel 6:3 wordt deze bevoegdheid aan toezichthouders toegekend. In de Algemene wet op het binnentreden (Awbi) zijn de vormvoorschriften gegeven die bij het binnentreden van een woning in acht genomen moeten worden. In de toelichting op artikel 6:3 wordt nader op de Awbi ingegaan.

De bevoegdheid tot het betreden van plaatsen houdt niet tevens in de bevoegdheid tot het doorzoeken van die plaatsen. De Awb geeft toezichthouders dus niet de bevoegdheid om willekeurig kasten, laden en andere bergplaatsen te openen. In gevallen waarin die bevoegdheid niettemin noodzakelijk is, dient deze te worden verschaft door de bijzondere wetgever.

Artikel 5:16 van de Awb geeft de toezichthouder de bevoegdheid om inlichtingen te vorderen. Op grond van artikel 5:20 van de Awb is een ieder ook verplicht deze inlichtingen te verstrekken, behoudens een aantal uitzonderingen dat terug te voeren is op het beroepsgeheim.

In de artikelen 5:17 tot en met 5:19 van de Awb worden aan toezichthouders de bevoegdheden verleend om inzage te vorderen van zakelijke gegevens en bescheiden en om zaken en vervoermiddelen te onderzoeken.

Bijzondere wetten
Bijzondere (medebewinds)wetten die de raad bevoegd verklaren of verplichten tot het maken van verordeningen (zoals de Wet milieubeheer, de Woningwet en – in relatie tot de APV in het bijzonder van belang – de Drank- en Horecawet), kunnen op het punt van de aanwijzing van toezichthoudende ambtenaren een eigen regeling bevatten. Die aanwijzing heeft doorgaans tot gevolg dat de aangewezen ambtenaar bepaalde (toezicht)bevoegdheden krijgt.

Zo krijgen in artikel 42 van de Drank- en Horecawet de toezichthouders die belast zijn met het toezicht op het bepaalde bij en krachtens die wet eveneens de bevoegdheid om een woning binnen te treden zonder toestemming van de bewoners, als daar alcoholhoudende drank wordt verstrekt aan particulieren of als zij vermoeden dat dat daar gebeurt.

In bijzondere wetten kan van de bepalingen van de Awb worden afgeweken.

Toezicht en opsporing
De meeste bepalingen van de model-APV bevatten ge- en verboden. Op de naleving hiervan dient te worden toegezien en bij overtreding dient te worden opgetreden.
Dit kan op twee manieren gebeuren: bestuursrechtelijk - door onder andere het opleggen van een last onder bestuursdwang of onder dwangsom - en strafrechtelijk. Voor beide vormen van handhaving dienen personen te worden aangewezen met toezichthoudende respectievelijk opsporingsbevoegdheden. Alleen voor de aanwijzing van de toezichthouders is een bepaling opgenomen in de APV. De opsporingsambtenaren worden aangewezen in de artikelen 141 en 142 van het Wetboek van Strafvordering (WvSv).

Het onderscheid tussen toezicht en opsporing is van belang, aangezien er een onderscheid bestaat, zowel naar inhoud als naar de voorwaarden waaronder zij op grond van de wet kunnen worden uitgeoefend. Het kenmerkende onderscheid tussen beide is dat bij toezicht op de naleving geen sprake hoeft te zijn van enig vermoeden van overtreding van een wettelijk voorschrift en bij opsporing wel. Ook zonder dat vermoeden heeft het bestuur de taak na te gaan of bijvoorbeeld de voorschriften van een vergunning in acht worden genomen.

Indien mocht blijken dat in strijd met het voorschrift wordt gehandeld, hoeft dit ook niet automatisch te leiden tot een strafrechtelijke vervolging. Het hanteren van bestuursrechtelijke middelen zoals het intrekken van de vergunning of het toepassen van bestuursdwang vormen in veel gevallen een meer passende reactie.

Ook al is de uitoefening van het toezicht niet gebonden aan het bestaan van vermoeden dat een wettelijk voorschrift is overtreden, toch kan hiervan wel blijken bij het toezicht. Op dat moment wordt de vraag naar de verhouding tussen de toezichthoudende en opsporingsbevoegdheden van belang, in het bijzonder wanneer beide bevoegdheden in dezelfde persoon zijn verenigd. Beide bevoegdheden kunnen naast elkaar worden toegepast, zolang gezorgd wordt dat de bevoegdheden die samenhangen met het toezicht en de bevoegdheden die samenhangen met de opsporing worden gebruikt waarvoor ze zijn toegekend. Op het moment dat toezicht overgaat in opsporing is het derhalve zaak er voor te zorgen dat de waarborgen die aan de verdachte toekomen in het kader van de opsporing in acht worden genomen.

De voornaamste verschillen tussen toezicht en opsporing zijn de volgende.
- Toezicht heeft betrekking op de naleving van de voorschriften die tot burgers en bedrijven zijn gericht en heeft vaak preventieve werking. Opsporing dient gericht te zijn op strafrechtelijke afdoening.
- Toezicht is een bestuurlijke activiteit en wordt derhalve genormeerd door de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De opsporing wordt geregeld in het WvSv.

Opsporingsambtenaren

In de artikelen 141 en 142 van het WvSv worden de met de opsporing van strafbare feiten belaste ambtenaren genoemd. De in artikel 141 genoemde ambtenaren hebben een opsporingsbevoegdheid die in principe voor alle strafbare feiten geldt (algemene opsporingsbevoegdheid).
Artikel 142 betreft de buitengewone opsporingsambtenaren (veelal aangeduid als "BOA's") die in de regel een opsporingsbevoegdheid hebben voor een beperkt aantal strafbare feiten (beperkte opsporingsbevoegdheid).

Op basis van artikel 142, eerste lid, onder c, van het WvSv hebben de volgende - voor de APV relevante - personen opsporingsbevoegdheid:
- personen die bij bijzondere wetten met de opsporing van de daarin bedoelde strafbare feiten worden belast, en
- personen die bij of krachtens verordening zijn belast met het toezicht op de naleving van die verordening, een en ander voor het die feiten betreft en die personen zijn beëdigd.

Dat het ook kan gaan om personen die 'krachtens' verordening zijn belast met het toezicht (dus via een aanwijzingsbesluit van het college of de burgemeester) blijkt vooralsnog niet uitdrukkelijk uit artikel 142, eerste lid, onder c, van het WvSv. Dit laat echter onverlet dat het wel degelijk de strekking van de bepaling is. Een wijziging van het WvSv, waarmee dit geëxpliciteerd wordt, is thans in voorbereiding.

Tot de eerste groep behoren bijvoorbeeld ambtenaren van bouw- en woningtoezicht. De grondslag van de opsporingsbevoegdheid ligt in de Woningwet. Tot de tweede groep behoren bijvoorbeeld milieu- en parkeerwachters, belast met het toezicht op de desbetreffende autonome bepalingen in de APV.

Aangezien buitengewone opsporingsambtenaren hun aanwijzing aan het WvSv ontlenen, is een nadere regeling in de APV niet mogelijk. De aanwijzing als toezichthouders in de APV is de grondslag voor de aanwijzing als buitengewoon opsporingsambtenaar. De opsporingsbevoegdheid van de buitengewone opsporingsambtenaren beperkt zich tot die zaken waarvoor zij toezichthouder zijn.
De personen die op grond van dit artikel worden aangewezen, dienen op grond van het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar aan de volgende voorwaarden te voldoen:
1. zij dienen te voldoen aan de eisen van vakbekwaamheid en betrouwbaarheid;
2. zij dienen te zijn beëdigd door het College van Procureurs Generaal (volgens art. 18, eerste lid, van het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar).

De akte van beëdiging bevat een aantal gegevens met betrekking tot de buitengewoon opsporingsambtenaar, waaronder in ieder geval de feiten tot de opsporing waarvoor de opsporingsbevoegdheid geldt.
De akte wordt op naam van de desbetreffende ambtenaar gesteld en na de beëdiging aan hem uitgereikt. De akte wordt voor vijf jaar afgegeven. Hierna kan hij worden verlengd, mits de ambtenaar nog voldoet aan de eisen van vakbekwaamheid en betrouwbaarheid.

Gemeentelijke verordeningen en opsporing
Aan opsporingsambtenaren kan op grond van artikel 149a van de Gemeentewet, met inachtneming van de Awbi, de bevoegdheid tot het binnentreden van woningen worden verleend (zie verder de toelichting bij artikel 6:3). Hun overige opsporingsbevoegdheden ontlenen zij aan het WvSv. De gemeenteraad heeft hiernaast niet de bevoegdheid om andere opsporingsbevoegdheden te creëren. Ingevolge artikel 1 van het WvSv mag bij gemeentelijke verordening geen regeling worden gegeven omtrent de opsporing of het bewijs van de in die verordening strafbaar gestelde feiten.

Ook in een aantal bijzondere wetten worden opsporingsambtenaren aangewezen. Dit is met name van belang voor de medebewindvoorschriften die in op deze wetten gebaseerde verordening zijn opgenomen. Een speciale regeling geldt voor de op de artikelen 437 en 437ter van het WvSr gebaseerde en in afdeling 2.5 opgenomen bepalingen ter bestrijding van heling van goederen. De in de artikelen 551 en 552 van het WvSv geregelde opsporings- en toezichtbevoegdheden komen

reeds toe aan de algemene opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 141 van het WvSv. Gezien de bijzondere materie is het in het algemeen niet zinvol om ook nog eens buitengewone opsporingsambtenaren aan te wijzen.

Toezichthoudende ambtenaren belasten met opsporing?
Gezien het voorgaande zijn toezichthoudende ambtenaren vanuit hun aanstelling in hun functie niet automatisch belast met opsporing. Dit zal in veel gevallen ook niet nodig zijn. Veelal kan volstaan worden met toezichthoudende bevoegdheden. Indien namelijk de handhaving van bepaalde wettelijke voorschriften voornamelijk bestuursrechtelijk geschiedt (bestuursdwang, dwangsom), is het niet nodig om te beschikken over opsporingsbevoegdheden.
Dit is pas vereist indien men strafrechtelijk wil gaan handhaven. In die situatie is het vaak ook niet noodzakelijk om alle toezichthouders opsporingsbevoegdheden te geven. Veelal kan worden volstaan met één of enkele opsporingsambtenaren. Ook kan soms de hulp ingeroepen worden van een algemeen opsporingsambtenaar (ambtenaar van politie).

Artikel 6:3 Binnentreden woningen
Algemeen
Het is soms noodzakelijk dat personen die belast zijn met het toezicht op de naleving dan wel de opsporing van overtredingen van de APV bepaalde plaatsen kunnen betreden. I

n artikel 5:15 van de Algemene wet bestuursrecht is deze bevoegdheid aan toezichthouders toegekend voor alle plaatsen, met uitzondering van het binnen treden van woningen zonder toestemming van de bewoners. De woning geniet extra bescherming op basis van artikel 12 van de Grondwet, dat het zogenaamde 'huisrecht' regelt. Het betreden van de woning zonder toestemming van de bewoner is daarom met veel waarborgen omkleed. Op het betreden van een woning met toestemming van de bewoner zijn deze waarborgen niet van toepassing, al gelden daar wel de, zij het wat beperktere, vormvoorschriften van de Algemene wet op het binnentreden (hierna: Awbi).

De bevoegdheid voor het binnentreden zonder toestemming van de bewoner kent drie elementen:
1. de bevoegdheid tot binnentreden dient bij of krachtens de wet te zijn verleend;
2. de personen aan wie de bevoegdheid is verleend dienen bij of krachtens de wet te worden aangewezen, en
3. er dienen bepaalde vormvoorschriften in acht te worden genomen.

Wettelijke grondslag bevoegdheid
Zowel het verlenen van de bevoegdheid tot het binnentreden als het aanwijzen van de personen die mogen binnentreden dient bij of krachtens de wet te gebeuren. Artikel 149a van de Gemeentewet geeft de gemeenteraad de bevoegdheid om bij verordening personen aan te wijzen die woningen mogen binnentreden zonder toestemming van de bewoner.
Het moet dan gaan om personen die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van de overtreding van bij verordening gegeven voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen. In dit artikel wordt gebruikgemaakt van deze bevoegdheid.

Voor enkele bepalingen in de APV wordt de bevoegdheid om een woning zonder toestemming van de bewoner te betreden rechtstreeks ontleend aan een bijzondere wet. Het betreft artikel 2:67 en 2:68 en de op artikel 437ter van het Wetboek van Strafrecht gebaseerde gemeentelijke helingvoorschriften. Artikel 552 van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de in artikel 141 bedoelde opsporingsambtenaren en de ambtenaren die krachtens artikel 142 zijn belast met de opsporing van de bij de artikelen 437, 437bis of 437ter van het Wetboek van Strafrecht strafbaar gestelde feiten, toegang hebben tot elke plaats hebben waarvan redelijkerwijs vermoed kan worden dat zij wordt gebruikt door een handelaar als bedoeld in laatstgenoemde artikelen. Artikel 90bis van het Wetboek van Strafrecht is van toepassing.

Vormvoorschriften
In de Awbi zijn de vormvoorschriften opgenomen die een persoon die een woning wil betreden in acht moet nemen.

Hij dient:
- zich te legitimeren (artikel 1);
- mededeling te doen van het doel van het binnentreden (artikel 1);
- te beschikken over een schriftelijke machtiging (artikel 2);
- verslag te maken van het binnentreden (artikel 10).
De in artikel 1 opgenomen voorschriften gelden voor iedere binnentreding, dus ook indien dit gebeurt met toestemming van de bewoner. De artikelen 2 tot en met 11 van de Awbi gelden alleen als zonder toestemming van de bewoner wordt binnengetreden.

Degene die binnentreedt, dient te beschikken over een machtiging. In deze machtiging is aangegeven in welke woning binnengetreden kan worden. De Awbi gaat daarbij in beginsel uit van een machtiging voor één woning. Zo nodig kunnen in de machtiging echter maximaal drie andere afzonderlijk te noemen woningen worden opgenomen (zie de Regeling vaststelling model machtiging tot binnentreden (http://wetten.overheid.nl/BWBR0018484), voor een model voor de machtiging).

In artikel 3 van de Awbi wordt aangegeven wie een machtiging tot binnentreden kunnen afgeven: de procureur-generaal bij het gerechtshof, de officier van justitie en de hulpofficier van justitie hebben een algemene bevoegdheid hiertoe gekregen. Hiernaast kan ook de burgemeester bevoegd zijn machtigingen te verlenen.
Dit is het geval indien het binnentreden in de woning in een ander doel is gelegen dan in het kader van strafvordering (bijvoorbeeld bij woningontruimingen). De bevoegdheid machtigingen om binnen te treden af te geven, kan niet worden gemandateerd.

In artikel 5:27 van de Algemene wet bestuursrecht is voor het binnentreden zonder toestemming van de bewoner bij de uitoefening van bestuursdwang een andere regeling opgenomen. De bevoegdheid tot het afgeven van de machtiging is daar, naast de in de Awbi genoemde functionarissen, bij hetzelfde bestuursorgaan gelegd dat de bestuursdwang toepast. Dit betekent dat een college dat bestuursdwang wil uitoefenen, ook de eventueel benodigde machtiging moet afgeven.

Artikel 2, derde lid, van de Awbi voorziet in de bevoegdheid om in uitzonderlijke omstandigheden zonder machtiging en zonder toestemming de woning binnen te treden. Dit is het geval in situaties waarbij ernstig en onmiddellijk gevaar voor de veiligheid van personen of goederen dreigt, zoals bij de ontdekking op heterdaad van een geweldsdelict in een woning of de aanwezigheid in een woning van een bewapend persoon die van zijn wapen gebruik zou kunnen maken. Men kan ook denken aan gevallen waarin de belangen van de bewoner ernstig worden aangetast, zoals bij de ontdekking op heterdaad van een inbraak in de woning. Als de opsporingsambtenaar de bewoner, bijvoorbeeld als gevolg van diens afwezigheid, niet om toestemming tot binnentreden kan vragen, is hij bevoegd om ter bescherming van diens belangen zonder machtiging binnen te treden.
Onder deze omstandigheden bestaat er dus steeds de noodzaak om terstond op te treden en is binnentreden zonder toestemming én zonder machtiging gerechtvaardigd.

Op het binnentreden van een woning zonder toestemming van de bewoner, blijft ook bij spoedeisende gevallen de Awbi zo veel mogelijk van toepassing. Het spoedeisende karakter van de situatie is derhalve voornamelijk van invloed op het hebben van een machtiging.
Dat betekent dat deze bevoegdheid slechts kan worden uitgeoefend door personen die bij of krachtens de wet bevoegd zijn verklaard zonder toestemming van de bewoner binnen te treden.
Van binnentreden zonder toestemming van de bewoner dient na afloop een verslag opgemaakt te worden (artikel 10 van de Awbi, zie de circulaire van het Ministerie van Justitie van 15 augustus 1994, 452425/294 voor een voorbeeldverslag).

Artikel 6:4 Intrekking oude verordening
In artikel 6:4 wordt geen tijdstip vermeld waarop de oude verordening wordt ingetrokken. Dat is ook niet nodig. De datum waarop de nieuwe verordening in werking treedt, is de datum waarop de oude verordening vervalt.

Artikel 6:5 Overgangsbepaling

Van belang is in de overgangsbepalingen aan te geven of bestaande vergunningen, ontheffingen, enz. al dan niet hun rechtskracht blijven behouden na de inwerkingtreding van deze verordening. Op aanvragen om een besluit, ingediend onder de oude verordening, wordt volgens de Algemene wet bestuursrecht beslist overeenkomstig de nieuwe verordening (toetsing ex nunc).

Op bezwaarschriften ingediend tegen besluiten genomen onder het oude recht, wordt eveneens besloten krachtens deze verordening met dien verstande dat de bezwaarde niet in een nadeliger positie mag komen dan hij onder het oude recht zou hebben gehad (verbod van reformatio in peius).

Artikel 6:6 Inwerkingtreding
Op de inwerkingtreding van verordeningen is de regeling van artikel 142 van de Gemeentewet van toepassing. Deze houdt in dat alle verordeningen in werking treden op de achtste dag na bekendmaking, tenzij een ander tijdstip daarvoor is aangewezen.

De APV is een besluit van het gemeentebestuur op overtreding waarvan straf is gesteld. Een dergelijk besluit wordt op dezelfde wijze bekendgemaakt als alle overige besluiten van het gemeentebestuur die algemeen verbindende voorschriften inhouden (artikel 139 Gemeentewet). Van belang is dat de gemeente gehouden is dit besluit mee te delen aan het parket van het arrondissement waarin de gemeente is gelegen (artikel 143 Gemeentewet).
In verband met artikel 1 van het Wetboek van Strafrecht is het uiteraard niet mogelijk aan de bepalingen van een strafverordening terugwerkende kracht te verlenen.

Artikel 6:7 Citeertitel
Deze bepaling is geformuleerd overeenkomstig aanbeveling 75 van de "100 Ideeën voor de gemeentelijke regelgever" (VNG, 2011).

Gemeente Aalsmeer

Uw contact Cluster APV
T (020) 540 48 75
F (020) 540 45 59
info@aalsmeer.nl

Postbus 253, 1430 AG Aalsmeer
Vermeld bij reactie het zaaknummer en het documentnummer van deze brief

Aan de leden van de gemeenteraad

Zaaknummer Z-2017/065070
Datum 31 oktober 2017

Betreft Toezegging uit de commissie M&B van 19-10-2017 inzake de APV

Geachte leden van de raad,

Naar aanleiding van de behandeling van het raadsvoorstel tot wijziging van de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) in de commissie Middelen en Bestuur van 19 oktober jl. heeft de portefeuillehouder toegezegd u nader te informeren over de wijziging van artikel 4.3 APV. Met deze brief geven wij gevolg aan deze toezegging.

In het activiteitenbesluit zijn voor een veelvoud van soorten inrichtingen geluidsnormen opgenomen. Deze geluidsnormen beschermen de burger tegen onacceptabele geluidsoverlast, als gevolg van de exploitatie van deze inrichtingen. Horeca-inrichtingen vallen eveneens onder deze regelgeving. Het activiteitenbesluit biedt de gemeente de mogelijkheid om in de APV regels vast te stellen, op basis waarvan ontheffing van deze geluidsnorm kan worden verleend. Deze bevoegdheid is gevat in artikel 4:3, waarin de regels voor de kennisgeving incidentele festiviteit zijn opgenomen.

De gemeente kan met dit artikel ondernemers de ruimte bieden voor het doen van een kennisgeving incidentele festiviteit, voor maximaal 12 keer per jaar. Op de dag waarvoor deze melding geldt, is er een ruimere geluidsnorm voor de betreffende horeca-inrichting. Uitzondering op deze regel zijn de horeca-inrichtingen in het centrum. In artikel 4:3 lid 1 van de APV is bepaald dat deze inrichtingen slecht 5 keer per jaar een kennisgeving kunnen doen.

De ruimere geluidsnorm komt tijdens een melding incidentele festiviteit te liggen op 75dB(A). In de huidige situatie is niet opgenomen dat de melding alleen geldt voor het bebouwde deel van de inrichting, ondanks dat in lid 9 van artikel 4:3 is beschreven dat ramen en deuren gesloten dienen te blijven. Hierdoor geldt de ruimere geluidseis ook voor het niet bebouwde gedeelte (bijvoorbeeld het terras) van de inrichting.

Doordat de regeling voor incidentele festiviteit niet geschikt is voor het niet bebouwde gedeelte van een inrichting, is het een verbetering van de regeling om deze alleen van toepassing te laten zijn op het bebouwde gedeelte van de inrichting. Het schept helderheid richting de ondernemers en de omwonenden van horeca-inrichtingen en voorkomt dat ondernemers de grens van het toegestane opzoeken. Ondernemers kunnen activiteiten buiten het bebouwde deel van de inrichting organiseren via een evenementenvergunning, mits dit past binnen de kaders van het evenementenbeleid.

Hopend u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Aalsmeer,

de secretaris, de burgemeester,

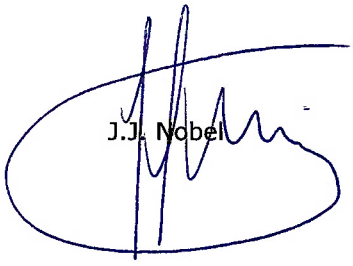

mr. F.L. Romkema J.J. Nobel

Vragenkwartier situatie viaduct Hornweg

In goed overleg met een Hornweg bewonersgroep werd indertijd de inrichting van en onder het viaduct vastgesteld. Met de uitvoering was tevens niets mis. Echter, vanaf de ingebruikname doet zich wel een aantal problemen voor zo hebben wij recentelijke ter plaatse waargenomen.

Dit leidt voor VVD Aalsmeer tot de volgende vragen:

1. Het aantal aanrijdingen –hoewel het afgelopen jaar afgenomen- is hoog. Deze zomer werd de 190ste aanrijding genoteerd. Komen er nog verkeersdrempels of wordt de maximumsnelheid gehandhaafd? Zijn er andere oplossingen aanstaande om de aanrijdingen te voorkomen?
2. De verlichting onder het viaduct schijnt al een jaar defect te zijn. Waarom is dit nog steeds niet gerepareerd?
3. Er is veel onkruid tussen de stenen die niet verwijderd wordt en ook de vervuiling op de fraai aangelegde witte zijkanten wordt niet weggehaald. Gaat dit nog plaatsvinden?
4. Er wordt onder het viaduct regelmatig afval weggegooid, dit tot ergernis van de lokale bewoners. Wat doet de gemeente om dit te voorkomen dan wel op te treden?

***